Digitized by the Internet Archive
in 2025

https://archive.org/details/samaritanliturgy0000aeco_b1k9

THE SAMARITAN LITURGY.

THE COMMON PRAYERS,

BASED ON A COPY OF THE VATICAN MS. MADE BY P. BOLLIG.

THE COMMON PRAYERS

OF

THE SAMARITAN LITURGY.

[1](כנוש מכנש מימרי תשבחתה ומימרי חכמתה ואמנות השבתות והמועדים
מן מימר הכהנים והזקנים רצון יהוה עליהם אמן:

Cr 11, p. 2 בשם יהוה הגדול: בו נשרי ונחסל:

هذي عقد النيه الكبيره تقال كل مبتدا صلاه

עמדתי קמיך · על פתח רחמיך: יהוה אלהי · ואלהי אבותי: ׳למימר
תשבחתך · ומיני רבותך: לפם דו כחי[2] המסכין ונשישותי[3] ידעתי היום
והשיבותי[4] אל לבבי כי אתה יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ
p. 3 מתחת אין עוד מלבדו מכן בין ידיך עמדתי ואתפניתי | בפני אל המקום
המבחר הרגריזים בית אל לוזה הר הנחלה והשכינה מכון ׳לשבתך פעלת
יהוה מקדש יהוה כוננו ידך יהוה ימלך עולם ועד כי גדול יהוה מכל
האלהים צדיק וישר הוא דהדה צלותה למקוממה[5] חייה די סלקה בכסי
p. 4 קמי חכום כסיאתה האן אלה דבוק סגודיו אלא אתה ברוך | שם קדשך
לעולם לית אלה אלא אחד:

وهدي عقد النيه الثانيه الصغيره

מרי לא נסגד לעלם אלא לך ולא נאמן אלא בך ובמשה נביך ובכתבך
הקשט ובאתר סגדתך הרגריזים בית אל הר המנוחה והנחלה והשכינה
וביום נקם ושלם אהיה אשר אהיה יהוה אלהינו יהוה אחד ׳לבדו מה רב
p. 5 טובו וחסדו עמדתי בין ידיך אדרש | רחמיך וחסדיך אימר קמיך אה אדני
מלב ומנפש:

[1] The beginning is not in V3. [2] B2 כוחי. [3] B2 ונשותי.
[4] B2 והישבתי. [5] B2 למקומיה.

Oxford
PRINTED AT THE CLARENDON PRESS
BY HORACE HART, M.A.
PRINTER TO THE UNIVERSITY

לה · והבו[1] רבו לאלהנו רבותה לך אלהנו · דליתי עבדה אלא לה · וניתרנה
p. 13 לה · וטובינן[2] מה נעו בפממינן · עסר מלין | קבל נביה · וביאר עמין ארחה ·
ריש מקרתה דקרא אלה אנכי יהוה אלהיך · לא נסגד לעלם אלא לך · אה
מרן אהיה אשר אהיה: תתהלל לעולם *נציבה ייה תשבחתה[3] פרקה סלקין
למעונה · כרזה משה על ימה זה אלהי ואשבחנה · נברך נשבח נרבי ונרומם
לך אה מרה דכל קדשה אלהינו לך נהלל · מי כמוך אין כמוך אין כאל
p. 14 ישרון | ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד · מרי שמע בקלן וקבל צלותן
מנן דאתה אה רחמנה דמרחם דלא בטל · לית לן לאהן ניפך אפּינן אלא
לקדם מלכותך · ולא אסאה דיאסינן[4] אלא טובך ורחמיך · אין כאל ישרון
ישתבח אלהינו ישתבח לעלם · כימי השמים על הארץ עוד כימי אבות
p. 15 ובנים · כל ימי דורות וחליפותם · | נשבחך עוד[5] נברכך כי אתה אלהינו
ואלהי אבותינו בכל הימים · אלהי אברהם תתברך · ואלהי יצחק תשתבח ·
ואלהי יעקב יתרומם[6] שמך ׳בכל הימים: נדחל מן אלה ונאמן באלה ·
ונשבח לאלה דעלמה דילה · כימי שומיה עלוי ארעה ׳למרן נשבח דו
קעים לעלם · ברוך אתה אלהנן ואלה אבהתן אך[7] תשתבח · מן יעבד
p. 16 בעובדיך | וכנצחניך[8] אה קשטה · אלהי שומיה ואלהי ארעה ואלהי כל
עלמה ישתבח · אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב רחום תהביה ישתבח ·
אה מרן בכסיאתה וגליאתה ישתבח · אלהנן ואלה אבהתן ׳בכל יומיה ישתבח ·
טבה ומיטבה דמרחם ׳בכל יום ישתבח · זבאה וממנה וקשיטה ושליטה
p. 17 ישתבח · רבה ומשבח וחיולה דבעי דחלה ישתבח · | סעודה דסעד ׳למן
דלה עובדים טבים ישתבה · פלגה דצדקה דיהב סני דלא מוני ישתבח ·
אסאה *דמאסי מגן[9] ׳למן דשבק חוביו ישתבח: מלכה דממללה חיים ·
ומשמועה חיים · דו קעים לעלם ישתבח · עד לעלם דו קעימה דקעם ׳עם
כל מן דרחין[10] בה ישתבח · מנה נדחל ויתה נרחם ולה נשתעבד[11] ונשבח ·
p. 18 פצאה[12] דמפצי | לן מן חוביה ומן דיניה ומן סריחתה ישתבח · עבוד צדקה
ורחמים ורתו לכל עלמה ישתבח · לאלהים רמה גבורה ונוראה דו משבח
׳לגדלה נשבח · דו דברא כל עלמה וסדר בוראיה ישתבח · דאמר במלה
ואנדה כל מה דחנתה ישתבח · ולית בזתה לעלם יתברך · ברוך אלהינו
לעולם וברוך שמו לעולם:)

V3, f. 1 [13]נברכך מאד ונשוע אליך מהר ונקרא בטובותך הגדלות הנאמנות:
אהיה אשר אהיה:

[1] Cr 11 והוו. [2] Petermann Chrest. p. 15 om. [3] Cr 18 נסיבה חש׳.
[4] Cr 11, B2, Pet. דלסנן. [5] Cr 18 ועוד. [6] Cr 11, B2, Pet. תתרומם.
[7] Cr 11 לך, B2 הך. [8] Cr 11, B2, Pet. וכנצעניך. [9] Cr 11, B2, Pet. דמהכי ומגן. [10] Cr 18 דריחץ. [11] Cr 18 נשתחבר, and so often. [12] Cr 18 פצה.
[13] Cod. Vat. 3 begins thus. Not in Cr 11, Cr 18, B2.

واذا كان يوم السبت بكره يبدا الامام اول الصلاة المشروحة اذاة

׳דלעלם ברישה ובעקבה בריך אלהנו ומשבח אלהנו ומרומם אלהנו וקדיש
אלהנו דחילה בשומיה ובארע יתברך לית חיל דיקום אלא חילה ולא יעבד
p. 6 כעובדיו בריך הוא יתברך ברוך אלהינו לעולם | וברוך שמו לעולם אין
כאל ישרון ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד יהוה אלה רחמן ורתאה:

جواب من الجماعة

יהוה אלה רחמן ורתאה יהוה מלך ועלם סהד יהוה הוא האלהים לית
אלה לבר מנה שמה ישתבח וחילה יתרומם ׳לשמה נשבח ונרבי ונרומם
p. 7 ונחיל ונהה ונברך ונקדש | ונימר בנצירו ובשעבוד ובארכנו מלב ומנפש
כארזין ואמרים לית אלה אלא אחד יהוה אלהינו יהוה אחד לית אלה
אלא אחד יהוה אלהינו יהוה אחד לית אלה אלא אחד על פתח רחמיך
יהוה עמדנו ומיך יראנו ומאפך פחדנו רחום הרחומים אל רחמיך וחסדיך
נסנו מן רבות עונינו ומחסדיך נבהלנו גמלתנו כל טוב וכל רעות גמלנו
p. 8 אן עמיך | אהיה אשר אהיה מרי בחסדיך ובעמל הזכאים עבדיך לא
תגמל אתנו כפי רעות עמלנו אהיה אשר אהיה מפני נקרא במכתב משה
הנבי הצדיק התמים הטהור הנאמן נתן גדלות ורוממות ושירות ותהללות
ותפארות וזמירות לאלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם ויצחק ויעקב הוא
p. 9 אלהי האלהים | ואדון האדונים האל הגדול והגבור והנורא אלהי בראשית
ושופט יום נקם אשר ירד גדלו על הר סיני וקרא שמו רחום וחנון אין
כאל ישרון * יתהלל אלהינו[1] יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב
p. 10 חסד ואמת ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד | נצר חסד לאלפים נשא
עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים
על שלישים ועל רביעים בשמך נשרי ובשמך נחסל ומשמך נדחל ומשמך
נרתת ומשמך נירא ונימר ברוך זה המקרא:

وبعد ذلك يقري الامام كي بسم وقصي البرية والباقي للجاري العادة والله اعلم

p. 11 [2] צלות יהושע בן נון עליו השלום לעולם:

יהוה אלה רחמן ורתאה · יהוה מלך ועלמה סהד · יהוה הוא האלהים
ולית אלה לבר מנה · שמה ישתבח וחילה יתרומם · מרין דרחמיה ירחם
עלינן · מרין דסליחתה יסלח לחובינן · נשרי דחלתה בלבבינן כיונין[3] |
p. 12 ממנים באיקר[4] רב · דמרבי לאלה מתרבי · ׳לפם די עבדתה הו אגרה ·
מה דו חילן נסיד עליך דלית כותך אלהנו תשתבח · מה דכתב נביה נימר

[1] Thrice. [2] Cr 18, f. 1b. [3] Cr 18 כינן. [4] Cr 18 באקר.

אל צפינות כל ידע · אל צדיק וישר · אל צור מולדנו · אל צמח כל עשב:
אהיה אשר אהיה:

אל קין כל[1] בשר · אל קדוש הקדושים · אל קרוב הקרובים · אל קדם
ותחלה: אהיה אשר אהיה:

אל רוח וכל בידו · | אל רבה יראתו · אל רפא הבוראות · אל רחום f. 4
וחנון: אהיה אשר אהיה:

אל שנא איביו · אל שבר שנאיו · אל שמר הברית · אל שמע כל קול:
אהיה אשר אהיה:

אל תמים פעלו · אל תמיד נהללו · אל תהלתו רבות · אל תחת זרועתו
עולם: אהיה אשר אהיה:

אל אלהי האלהים · אל אלהי הנביאים · אל אלהי הכהנים · אל אלהי
הרגריזים · אל אלהי המשכן הקדש · וכל כלי הקדש: אהיה אשר אהיה:
ברוך אתה בחסדך · עני שיאלינו · ברוך שמך בפינו · ובפי כל קהלינו:

בספרך נלמד[2] כל ימי חיינו · יתברך[3] אלה ולית כותה · רבותה לה
ברוך אלהינו · לעולם וברוך שמו לעולם: <:

ברכו ושבחו ורבו ורוממו לחילה רבה ודחילה דו אלה על כל אלהיה
ורבו למרה לכל עלמה: | עבודה דעבד עלמה בחילה ותקנה דתקן כלה f. 5
במימרה מבגלל דכן חיב על כל בני אנשה מרבים לה בכל רמשיון ובכל
צפריון ובכל יומיון ובכל שביון ובכל מועדיון ומשבח[י]ן לאלהיון ואמר[ים
ב]מימריון:]

([4] يضاً نكتب نبرך علي الوضع الماتي دبرה ومشروحة)

נברך ונהלל ונגדל (ונצעק) ונרומם ונודי ונשתעבד לאדון כל העולם:
ונאמר בקול רם:

כְּוָוֹ אלהינו לך נברך · אלהינו לך נהלל · אלהינו לך נגדל · אלהינו
אליך[5] נצעק[6] · אלהינו לך נרומם · אלהינו לך נודי ונשתחוי · אהיה אשר
אהיה ברוך שמך לית אלה אלא אחד:

([7] עורן כן יתמר בתרו והם כמא תרי)

ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו: קדוש שמך:
ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איכה: רבותה לך:
ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהרה: תשבחתה לך:
אחר הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם: צדיק שמך: |

[1] V3 וכל. [2] V3 נכלר. [3] V3 יברך. [4] V3 om. the heading, Cr 11, p. 19, Cr 18, f. 3, B2, p. 17. [5] Cr 11 לך. [6] V3 נצחק. [7] V3, Cr 18 om. the heading.

אל אלהי האלהים · אל אדון האדונים · אל ארך אפים · אל אני אני הוא:

אל ברוך שמו לעולם · אל בטח כל אדם · אל בראשית ויום נקם[1]: אהיה אשר אהיה:

אל גדול הנחלים · אל גבור הגיבורים · אל נבח הגבחים · אל גאל השעים: אל דעת כל מאומה · אל דבר מתוך האש · אל דרכיו משפט · אל דרוש כל אמת: אהיה אשר אהיה:

אל הכל תחת ידו · אל העולם בכוחו · אל הטוב והחסד · אל *השמע בכל[2] קול: אהיה אשר אהיה:

אל ואין עוד מלבדו · אל ומי יעמד נגדו · אל ובו יחזק כל לב · אל ועל[3] עבדיו יתנחם: אהיה אשר אהיה: |

f. 2 אל זכר לאהביו · אל זעם לאויביו · אל זמרתיו רבות · אל זרועתו תהלה[4]: אהיה אשר אהיה:

אל חנון החנונים · אל חסד החסדים · אל חזק החזקים · אל חלק הקדושים: אהיה אשר אהיה:

אל טוב הטובים · אל טהור הטהורים · אל טמון הלבבים · אל טבע אויב ב[ים] סוף: אהיה אשר אהיה:

אל ידע צפינות כל לב · אל ישועה ופליטה · אל יתן מתנות · אל ידע הנסתרות: אהיה אשר אהיה:

אל כל דרכיו אמת · אל כל מעשיו חסד · אל כסאו רם וקדש · אל כפר אדמת עמו: אהיה אשר אהיה:

אל לא ישא פנים · אל לו כל העולמים · אל לבנת הספיר · אל לוחות האבנים: אהיה אשר אהיה:

f. 3 אל מלך המלכים · אל משל המשלים · אל מעלה ומטה · | אל מעיד טרם יקם: אהיה אשר אהיה:

אל נורא הנוראים · אל נאמן במעשיו · אל נצר חסד לאלף · אל נקיא מכל רע: אהיה אשר אהיה:

אל סגולת העמים · אל ספרה הר הקדם · אל ספר הברית · אל סלח ומנחל:

אל עצום וגדול · אל עליון ורם · אל עשרת הדברים · אל עשה הנפלאות: אהיה אשר אהיה:

אל פתח וסגר · אל פקד וזכר[5] · אל פתח ואמונה · אל פדי וגאל: אהיה אשר אהיה:

[1] V3 נקי. [2] V3 הטוב כל from the line above. [3] V3 וכל.
[4] V3 תהלה. [5] V3 וומר ?

(יהוה אֵל רחום וחנון وتمامه רחום וחנון שמך:
ברוך מן דאמר את שבתותי תשמרו وتمامه יתקדש שמך:
מי אֵל בשמים ובארץ وتمامه אֵל שמך:)
ושבתַ עד יהוה אלהיך ושמעתַ בקולו: *יתרומם שמך[1]:
[כי אֵל רחום יהוה אלהיך: רב חסד שמך:
ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליהוה אלהיך לא תעשה כל
מעשה עבדה: התפלות לך:
השקף ממעון קדשך מן השמים: יהוב שמך:]
(יהוה אלהינו יהוה אחד: יהוה שמך:)
יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב: מודאה לך:
[ויהוה הוא ההלך לפניך והוא יהיה עמך: דחיל שמך:
ונקם ישיב לצריו וכפר אדמת עמו: טהור שמך:
ויכחשו איביך לך ואתה על במתם תדרך: תמיד שמך:
לית אלה אלא אחד:]

(אלהי אברהם לך נברך · אשר אתה ראישון · וברכתַ עולם · אלהי יצחק לך נהלל · הללך ישראל מלבן כל העמים · [2]אלהי יעקב לך נרומם · משלך בשמים וטובך על הארץ · אלהי יוסף לך נשתעבד · שבחוך החיים וכבודך המיתים · אלהי משה לך נודי ונשתחוי · וכן יאמר השאל:
جواب גדול אלה אשר אין כמהו הגדלות לו · ברוך אלהינו לעולם · וברוך שמו לעולם:

עורן כן: זה למלאכים הקדושים · עליון השלום לעולם:
[3] مناط ليلة الاحد

f. 10 ישר) נשׂי כהלן · ונימר לך דאתה אלהן · ולית לבר מנך לן אתרחיך[4] · מלף יתן גזריך וקיאמיך · לא נכפר ביחידאותך · אהיה אשר אהיה · אה מלך על כל מלכיה · עניתן ושמע ׳בקלן · עד לא יבטל דכרן רחמיך · כפת שרון[5] דדבבינן עד נהי קרין בכתביך · לך נודי · דאתה עבודן לך נסגד · ולינן טעין ואתה אלה לדעבר ולדאתי · ומקים *חליפן ׳עם[6] כל דרין · ואת ממן בקשט[7] וברבו שלטן[8] רב:

עובדיך מעמין לן טובך ואת צעיד לן · ומדבר לן ומיתבן[9] בסדרי *יתוב הך[10] מדי[11] ריחותך · ועורן לית ׳עמך שותף · ואת ריש על כל דבריך · קדישה ושליטה אה רחמנה · אהיה אשר אהיה אה *מלכן דכל[12] מלכיה . . . .[13]

[1] V3 רחום וחנון שמך: [2] Cr 11, p. 23. [3] Cr 11, 18 om. [4] Cr 18 אתריחך and so frequently. [5] Cr 11, 18, B2, Pet. Chrest. p. 18 שרו. [6] V3 חליפנים. [7] V3 בקדש. [8] V3 ושלטן. [9] Cr 11, 18, B2, Pet. ומיתבן. [10] V3 יתובך. [11] Cr 18 מה רי. [12] Cr 11, 18, B2, Pet. מלך על כל. [13] As before.

f. 6 ויאמר יצחק אל אברהם אביו: גבור[1] שמך:
ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה: נורא שמך:
ויאמר אנכי אלהי *אבותיך: עצום[2] שמך:
[ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה: אהיה שמך:
זה שמי לעולם וזה זכרי לדר ודור: יקדש שמך:
ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה: שופט שמך:
ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה: שמור שמך:
מי כמוך באילים יהוה מי כמוך נאדרי בקדש: חיול שמך:
והאזנת אל מצותיו ושמרת כל חקיו: רפא שמך:
f. 7 ויהי כדבר אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר: | כבוד שמך:
ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר: נסי שמך:
כי גדול יהוה מכל האלהים: יתהלל שמך:
ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעבי הענן: קרוב שמך:
וירד משה מן ההר אל העם ויאמר אליהם: יכול שמך:
וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר אנכי יהוה אלהיך: יתגלג שמך:
שלש רגלים תחג לי בשנה: הגדלו לך:
וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה: מכפר שמך:]
אדני יהוה שוב מחרון אפך: נחום שמך:
[וסלחת לעוונינו ולחטאתנו ונחלתנו: סלחוי שמך:
וכפר בעדו ובעד ביתו: ירום שמך: |
f. 8 וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר: הכפרות ממך[3]:
וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל: סלח לעמך:
וכפר בעדו ובעד העם ואת חלב החטאת יקטר המזבחה: פדי עמך:
מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי: יתודי שמך:
שבע שבתות תמימות תהיינה עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים
יום: ינוה שמך:
וידבר משה את מועדי יהוה אל בני ישראל: יתחיל שמך:
וזכרתי להם ברית ראישונים: זכור שמך:
יברכך יהוה וישמרך: יתברך שמך:
ונזכרתם לפני יהוה אלהיכם: מושיע שמך:
סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך: כפר לעמך:
f. 9 ויאמר יהוה סלחתי כדבריך: | ארך אפים שמך:
ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה: מקבל שמך:
זאת עלת החדש בחדשו לחדשי השנה: ישתבח שמך:]

[1] V3 גיבור. [2] V3 אבתיך: גדול. [3] V3 שמך.

[1]مناط ليلة الجمعة

קמי עלמה הזיך ברבו עקר[2] דלא שריו כד אתרחיך אנדיבנה ביחידאו דלא שותף בריך מדבה[3] צריך (גלא טובך) עבדה דלא לחיו ושבה[4] דלא מן דוש · ואנדיך בצבעד כל דצריך[5] לעלם · אה רחמנה דבקן . . . .[6]

(ثم بعد ذلك نكتب قديشة · الاولة تقال علي اول سبت من الشهر وعلي ثالث سبت واذا حكم في الشهر خمس سبوت تقال اول سبت ورابع سبت ويضاً نكتب قديشة الثانية وهي تقال علي ثاني سبت ورابع سبت واذا حكم في الشهر خمس سبوت وهي تقال ثاني سبت وثالث سبت وخامس سبت وهم هاولاي كما تري وهدي الاولة)

קדישה יקירה דאפרשה לן קדשיך · וגליך לן בחוריך[7] · ויהבה לן | שבת קדש לאנחו[8] · וספר דחיים בחכמה ואיקר ורבו · ואקמה לן מדבח f. 14
סגדה לשמך · בדיל נדע דאתהו עבודן ואלהן ומרן · אה רחמנה דבקן ברחמיך אה רחמנה אדיק[9] עלינן בחסדיך · (ושוב עלינו ושוב את שובתינו · וקבץ נדח ישראל אחינו · והשיבם אל ארץ אבותינו · ומול ערלת לבבינו · לאהבה אתך יהוה אלהינו · בכל לבבנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו · ובך ובשמך ובכבודך יהוה אלהינו · ובברית אברהם ויצחק ויעקב · עבדיך אבותינו · ויוסף ואדונן משה נבינו · ואהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס כהנינו · ובחורי אחרית שרתי משכן שמך וכבודך · שלמך עליהם כלם יהוה אלהינו · וסלחה לעוונינו ולחטאותינו ונחלתנו ·) וסלח לן . . . .[6]

(وهدي قديشة الثانية

קדישה יקירה דאפרשה לן קדשיך · וגליך לן דבחוריך · ויהבה לן שבת קדש לאתנחו · ספר דחיים בחכמה ואיקר ורבו · ואקמה לן מזבח סגדה לשמך · בדיל נדע דאתהו עבודן ואלהן ומרן · אה רחמנה דבקן ברחמיך · אה רחמנה אשרי ברכאתך בבתינן ובכל משלח ידינן · אה רחמנה הסיר כל לחין וכל קצף וכל נגף מעלינן · אה רחמנה אתגבר על מן יתגבר עלינן · אה רחמנה אמן יראתינן · אה רחמנה רפא מחצינן · אה רחמנה רבי טפלינן · אה רחמנה עמר מקדשינן · אה

[1] V3, Cr 18 om., Cr 11 مناط يوم السبت. [2] Cr 11, 18, B2, Pet. אקר. [3] V3 מר בה. [4] V3 ושבתחה, Cr 11 ושבתה. [5] Cr 18, B2 הצריך. [6] As before. [7] Cr 11, 18, B2, Pet. "דבחו. [8] Cr 11, 18, B2, Pet. לאתנחו. [9] Cr 11, 18, B2, Pet. צדק.

f. 11 מכל לחין | ארוח לנן · מרי מכל עקה נפש לנן · *רבה רמה[1] נהירה חיולה נצוצה קדישה ושליטה (אה) רחמנה · אהיה אשר אהיה . . . .[2]

[3]מנאט ליילת אלאתנין יתמר עשיה ובכרה

לך נבעי מרן וקמיך נסגד האן דכתביך[4] מתקרין נתני ברבותך · אה רחמנה דבקן ברחמיך · אה רחמנה אשקף[5] עלינן בחסדיך · וסלח לן ולאבהתן בסגאי חסדך · בעמל משה עבדך[6] · (שוב מחרון אפך ·) חך די[7] אמנותך רתי ומיטב ׳בכל ׳זבן אלהן רחמן ורחאי:

לא יבטלון פממינן מן מתנין בפליאתך · ולבבינן לא יתנשון דחלתך · אה רחמנה דבקן ברחמיך · אה רחמנה אדיק[8] עלינן בחסדיך · (וצדק עלינן בצדקה ·) וסלח לן . . . .[2]

[3]מנאט ליילת אלתלאתה

f. 12 כהלן חיבין קדמיך · ואתה חכום סריחתן · ואלית דבק לן ומנו[9] דידבק אלא *טובך ורחמיך[10] · אה רחמנה דבקן . . . .[2]

לעמלון דרחמיך הנהר · ולזרעיון לא תתנשי לך נודי ונרבי ולקדמיך נשתעבד · אה רחמנה דבקן . . . .[2]

[3]מנאט ליילת אלארבע

דיאנה קשיטה[11] דלא נסב אפים · לא טרף לבעו מן אלהותך · (מרי) אנן בעים תקבל מנן ברחמיך · אה רחמנה *תלי רגזך מנן ופרס רחמיך ורתותך עלינן[12] וסלח לן . . . .[2]

קמי טובך מרי אנן בעים סגדים מתחננים ׳לשמך רחמנה תתלי[13] רגזה מנן · אה רחמנה דבקן ברחמיך · אה רחמנה *קבל בעותן בחסדיך[12] וסלח לן . . . .[2]

[3]מנאט ליילת אלכמיס

f. 13 לך אנן צבעין אה שמעיו[14] צבעתה · אדיק ברחמיך ועניתן ושמע קל צבעתן · אה רחמנה דבקן ברחמיך · אה רחמנה *שמע צבעתן בחסדיך[15] וסלח לן . . . .[2]

יחידאי באלהותך לך אנן משבחין · ולשמך מרוממין · ולטובך באזין ואמרים אה רחמנה דבקן ברחמיך · אה רחמנה *צדק עלינן בצדקה ואדיק עלינן בחסדיך ונפש לן האלין עקיה · וסלח לן[15]:

[1] V3 מרן רבה. [2] As before. [3] V3, Cr 11, 18, Pet. om. the heading. [4] Cr 11, 18, B2, Pet. ״בכתב. [5] Cr 11, 18, B2, Pet. צרק. [6] Cr 11, 18, B2, Pet. נביך. [7] V3 דהי. [8] Cr 11, 18, B2, Pet. השקף. [9] Cr 11, 18, B2 ומן, V3 מן. [10] V3 אתה ברחמיך. [11] V3 דינה קדישה. [12] Cr 11, 18, B2 ״דבקן וגו. [13] V3 יחלי. [14] V3 שמעוי. [15] Cr 11, 18, B2, Pet. finish as for the second eve.

ידעין אנן דאתחיבנן · ותהינן על סריחתן · צדקה עבד לן מרן · ולא
f. 16 תגזי לן | גמלינן:

באד תקיפה ובאדרע רמה · פרקת לאבהתן[1] מן סניון געזו ימה · וירדנה
פרקת לון[2] מכל לחין · וארחת לון מכל עקה · וכדו דבקן מרן ולא תגזי
לן גמלינן · צדקה עבד . . . .[3]

גלגיך דת רחמן · וגנואתן דאנן בישין ולית טובך מנכי ומסובר לן · דאנן
יוופין ויצרן ביש · ואתה אלה טב ורחמן · עבד צדקה לחיביה · דלא
ישתנקון בדיניה:

דחלה רבה דבעלמה אנשה ʿעמו · ודחלו והילן דלא שנין מילף מתנאתה
ודיניה אלין ואלין דן עם דן סלקו מצמאתה כהנאן ורניניה יהיבין בדיניה:

הך דעבדנן חוביה · אנן לקין בתשניקיה · לית לן רנין קמי טובך · כל
רניניה עלינן · דאבדנן לקנומן[4] · אנש מעי גרמה באדה · מן יכל אתי
ומפשר לה:

ואלית רחמנה דבק ומנהר לרחמיו · כהלן נבבי קנומן · לית לן אפין
ʿלמצבע[5] דבק · חיב האן יצבע דבק · ולא דבוק[6] דידבקנה · מה מצראי
מחנה · צבע דבק ורתותה מסלקה מנה:

זכותה | דילך מרי · איקר עבד לאלהותך · ʿעם כל דרין דמן אדם לאבה · ומן f. 17
אבה ואול ʿליום נקם לית איקרך מתחסך ʿעם זכאים ועם חיבים עם
אלין ואלין את רתאי:

איממה דלית משתבח לנה חשיך כל דמהלך ʿלנה · נהרה בידה ולא הו
עמי · לילי דלית מתרבי לנה · דמוכה במרטוש חיול · מנגדה ʿדשבק
לנגודה · מנגף הוא דלא בטל:

טעינן מן יום דשבקנתך טעותן נהי מתקנה · ולינן כלין[7] מעזרה · משה
רבון דנבייה · שלח ואמר לן בכתבה · ותעזר לסעד[8] יהוה · טוב דמעז(ר)
ומשקח מרה:

יומין מלין עקין · אנון יומי חיביה · דכל דן דנשו ʿלמן דהנה דבק לון ·
וכד שבקותה שבקון · ועברון בגוני דיניה · וכל דין דאתי מנתש לון · ולית
לון אפין למצבע דבק:

כבר צדותה בברה · וכבר שמם ʿבקריאתה · דהפך טובה אפיו מנן ·
ואלית רחמנה דבק · ומנהר ʿלרחמיו · כיון אבהן ובנים · אבדין ברגזה
דו תקיף:

לית דיניה מבלדין חיב · ולא ערויה מצדין לה · ליתו טעין ʿלנפשה

[1] From לאבהתן a leaf is wanting in Cr 18. [2] V3 פרקתנון. [3] As before, and so after each section. [4] V3 לקלומן. [5] V3 מצבצ. [6] V3 דבוקה. [7] Cr 11, 18, B2 צבעין. [8] Cr 11, 18, B2 לזהר, and so Arabic.

רחמנה רחם מאתינן · אה רחמנה שים אהן יום שבתה · וכל שבת דאתי בריך ומברך עלינן · וצדק עלינן בצדקה וסלח לן . . . .[1])

[לך נסגד קעימה דאת בריך כל צורך ומאלף כל מיטב גזריך מסקופי לקהליך ספרך נגוד לרחמותך האן אלה דיבחר כבחוריך אי יעבד בעובדיך אי יחכם סימניך ופליאתך אה רחמנה דבקן ברחמיך אה רחמנה אשקף עלינן בחסדיך וסלח לן:]

עובדיך גלין[2] לן רבותך וטובך קעימה ספרך מעמי קשטך · ונהירותך[3] דנטר מליך · *הו מקבל טובין דרחמיך[4] אלה מהימן · ולא תתנשי כלום אחם על חיבין מבגלל הזכהאים · אה רחמנה דבקן . . . .[1]

(وهدي بنزيرو · تقال في كل سبت)

בנזירו[5] ובקשט וברחמו נימר כהלן תשבחתה לך · אה מרן קעימה פרקה לאבהתן בחילך רבה · ואפרשה יתון לשמך וקרשה יתון עד יהוגו[6] עמך ועבדיך · וגליך לון כל גזיראתך · | ושלחה לון כתב אדך · לא אתנשיך[7] f. 15
ית קיאמיך דעם אברהם ועם יצחק ועם יעקב עבדיך · קעימה קבל מנן לפם דו (חילן דלפם) חילך · לית בן נימר[8] לרבותך רבתה ולא לקבל די גבורתך · ספרך חכמה חלפן מן נהירותך · חיולה דכל עלמה לגו חילך · ולית לבר מן רביאנך כלום · וכל כלום עובד חילך · ואתה ביחידאותך ממן ושליט על כל עובדיך · ואתה אלה חכום כל כסי וגלי ולית אלה לבר מנך רבותה לך יחידאי · אתהו השליט על כל השליטים · ולית דנחכם כלום אלא ממה דחכמת רבותך: כלה דילך · וכפית לך [ומדילך] ובנהרך *הו מפרנס[9] · אה רבה מנך אנן בעין תסלח לחטאינן · אה טבה לך אנן מודים וסגדים · אה חיולה · אה נצוחה · אה קדישה · אה שליטה · [אה גדולה אה גיבורה אה נוראה אה קמאה] אה רתאה · אה רחמנה · מרי לך נשבח ונעבד בכל יומיה · נימר לך בכל זבניה תתברך · ברוך אלהינו לעולם · וברוך שמו לעולם:

[10] وهدا من قول مركة رضي الله تعالي عن روحه وهو بضيق الخلاص الله يفرج الي عبيده

אדיק עלינן מרן · לית לן לאהן ניפך אפינן · אלא לידך דת רחמן ·

[1] As before. [2] Cr 11, 18, B2, Pet. את בעובדיך גליך; Cr 18, B2 put this before the first קרישה. [3] V3 "ונציר". [4] Cr 11, 18, B2, Pet. "והו מק" טובך ברח". [5] V3 "באנצ". [6] V3 יהון. [7] Cr 11, 18, B2, Pet. תתנשי. [8] V3 "מימר דרב". [9] Cr 11, 18, B2, Pet. יפרנס. [10] Cr 18 עורן כן תלביאתה התמר בכל שבת מן מימר מרקה עורן אהן תתמר בלחץ ואלה ינפש עליו הרצון, V3.

(מפוק:) מרי בעמל תלתי שלמיה · (וביוסף פתור חלמיה · ובמשה רבון דנבייה · ובכהנים ארשי כהניה · ובתורה קדיש כתביה · ובהרגריזים גבעת עלמיה · ובצבאות מלאכיה · אבד סניה ודבביה · וקבל מנן מדרשיה ·) אפתח לן אוצר שומיה · אהיה אשר אהיה · נפֵּש לן מן אלין עקיה · צדקה ׳עבד לן מרן ולא תגזי לן גמלינן:

(יתהלל אלהינו יהוה אֵל רחום וחנון ארך אפַּים ורב חסד ואמת:

[1]وبعد ذلك نشرح ونكتب [2]אול שלם تقال في صلات ليالي الحدود خروج السبت وهي من قول ننه بن مرقه رצון יהוה עליו אמן وهي هدي)

f. 20 אול שלם יום שבתה · כלילה רבה ׳לישראל · אן דת לביש בהּ אֵת מלך · ואשלחתנה [3] אתה בדוש רב · פרקן עבדה ׳לשש שנים · ולישראל כל אשתה יומין · ואלולי שבתה דאתיה ומנשמה דושה לישראל · כיי מסב [4] ביד עקיה · דיתרין עליו עד מותר · אלא דו שבת ומתנח · ומודי ומשבח לאלהה:

הא מנעו יומה קדישה · (אלא) ברבואן ובתשבחן ובאיקר נסגד כהלן דן עם דן ׳לקדשהּ דיהבה לן · ומלתה מכל עותרה · וכללה מכל טובהּ · וסגודיו מתענין · ותשבחתה מתמרן · טוביון סגודיה דשוֹו בך אה יומה קדישה · מתנתה דאלה כלה:

קפיל קדשה דשבתה מן עלמה ארעה · ומסק ׳לרומה עלאה [5] · לאהן ׳דקדשהּ מרה מן ריש · (דו) מתעיני בכסיאתה · ומתיקר בגליאתה · ברומה ובמכה ברטו בזבנה · אתת רבותה עורי · וטוביהון סגודיה דשוֹו בך אה יומה קדישה · מתנתה דאלה כלה:

רחמנה טבה דברון [6] דחייה · אמליכנן *נגוו משחתה [7] דאיממה ׳בשלם על [8] דדי טובך רבה · וברטיכנן [9] לחשבה ותהומה דאנשמותה · ואנן עמין הך עבדך [10] חליפן [11] · ותהומין דלא מטלטלין · | לך נתן תשבחן דכן [12] f. 21 פלג מדעך:

מרי דת קעם ׳עמן באיממה · *וסעד לן בחלק ליליה [13] · ונטר לן דלא מתעמי · נקום עורי מן שנתן ונימר לך רבואן (ואודהואן) ותשבחן · דאתה אה מרן טב ורחמן (ורתאה):

אה באריה דכלה · אלהון דכל דריה · אלא בריך לאדם · ועמיך נשישותן דאנשה · ועבדהּ [14] אנשמותה [15] קריבה ללחיותה · עד יהונו מנשמין מכל

[1] V3 heading עורנה על לילת עב שבה, Cr18 עורן כן צלות על לילת חדה מפוק יום שבתה מן מימר ננה בן מרקה וגו׳. [2] Cr11, f. 111. [3] V3 ואשלתנה. [4] V3 מסר. [5] Cr11, 18, B2 אלא. [6] Cr18 דעברון. [7] V3 מגוו חמשתה. [8] V3 ועל. [9] Cr11, 18 om. ו. [10] Cr11, 18, B2 עבר. [11] Cr18 אליכן. [12] Cr18 רכל. [13] V3 וליליה וסעד לן בחרי חלקיה. [14] Cr18 ועברתה. [15] V3 נשמ׳.

כלום · מרוד עמי גרמה מגעל · וידע דילה מצטלבה · הפך הו על |
f. 18 אפריו[1] · וידע דלית מנה אנחה[2]:
מותה מדמי לכהן · משקי מי בור לאנשה · והילה מן דמתשקח חיב ·
והילון כל חיביה · דאנון באשדה[3] חיולה · תשלמאתה דאנון לקין · אגר
לכל סריחתה:
נפשה קעמה בבלוד · וחייה במרטוש חיול · דהפך טובה אפיו מנן · ואלית
רחמנה דבק · ומנהר לרחמיו · יבכון חיביה גרמון · דאנון באשדה[3] חיולה:
סימניה דמחכמין · דלית בדרה דאנן בה · אנש אלא שותף לחוביה ·
אבהתה ובניה · ילדתה ויליהון · הך דאשתו[4] כהלון ומרדו · כן אנון
לקין בדיניה[5]:
הא מקמי חובינן · אנון אנון קטולינן · קטלין שתיקין ומללין · אי *בהמאן
זכאהן[6] · אי בנים דלא סרחו · אי בחורים בני טבים · לקין בחובים
דלא יפו:
פנותה היא דעבדת · כל אהן לבטה רבה · תהי ארורה לגו כל אתר · פרי
מעיה חסירין[7] · ופרי ארעה משנתין · פמה דדינה פתיח עלינן ·
מבלע ינוקה עם סהבה[8]:
f. 19 צדו רבה דבעלמה · אנשה עמו ודחלו · | והילן דלא שוינן מילף · לא
בזועה אלפנן · ולא בדינה דגובה אשלמנן · נדחל מן דינה דמותה ·
דלא יספי[9] כריה דפרותה:
קבלין רומה ומכה עלינן · ויהי לון קבלין · דאמטו רגזה לגו כל אתר ·
חזב מאוריה משני · ותהומה חסך מעיניו · לא ישקח בישה להאן ייזל ·
כיי הפך לקנומה[10]:
רחמנה טבה · עבד צדקה הך די אמנותך · לית בן נקום[11] באהן דלה ·
טרף דאילן מבלד חיב · ואיך[12] נקום בדין מבלד עלם · עבד צדקה
לחיביה דלא ישתנקון בדיניה:
שמך רחמן ורתאי · לא תשלח עקובתך מנן · דחייה ערטלאין *ואלית
דכסי[13] לון בטובך · כיון אבדין הך עטף · דאנון הך עסב רכיך · וקדומון
דחוביה תקיף:
השבחן ורבואן נימר · אלא מפנה מן אבה · למן דמורך עד לעלם ·
חילה מוחי[14] לן מגן · ואנן מקנין לה על מגן · אן מוחי לן ואן ממית
לן תרתיה בשלטן רבותה[15]:

[1] Cr 18 הבריו. [2] Cr 11, 18 חנה, B2 אנש. [3] V3 באשדע, Cr 11 בעשוה. [4] V3 דאשו. [5] Cr 11, 18, B2 בתשניקיה. [6] Cr 11, 18 בהימן וכאה. [7] V3 עציץ, Cr 11 עצירן. [8] Cr 11 צבע. [9] Cr 11, 18, B2 יצפי. [10] V3 על קנ״. [11] V3 מקום. [12] Cr 11, 18, B2 והך. [13] V3 מחכסי ואליהה. [14] V3 מחוי. [15] Cr 11, 18, B2 רבותך.

דמעה דכריה · מפרש בידך לקלומך[1]: דמעין דכסיאתה · ליהוה אלהנן:
ארבעת רבעת עלמה · מיתבן בידך: חילך רבה סביל · כלין[2] דלא
קרב לין[3]:
ואתה ברום עלמה · לעל מכל רמין: ומעיני ארעי · ומן בעלאי:
זעיקתך בריאן · וכריזתך[4] עלמין: זזעיו רחמיך · זהו לעבדיך:
חילה דאלהותך · מלת רומה ומכה: עותרך בכסיאתה · חיול מגליאתה:
טובי נפשאתן[5] · למן אנין סגדן: טב לגוֹיאתן[6] · סבלן[7] אימתך:
f. 24 יהוב חייה · יתמר לך כל רבו: | יומה[8] ולילה · יודון חיין לשמך:
כל פממין שתיקין · ומללין אַת זאן[9]: כל פם דבה ממלל · יכרז לך
תשבחן:
לעל מטור סיני · קריך דת רחמן: לגו כל דריה · דת רחמן ורתאי:
משריו לית חכים[10] · לאלהותך רבתה: מן משתוקה אנדיך · עלמה
וכל דבה:
נטור דלא דמך · אתה אלה לעלם: נטר[11] קיאמה · וחסדה לרחמין[12]:
סעודה סקופה · סבול דלא מנכי: סלח לחובינן · סוברן ברחמיך:
אדכר לקמאי · ולא תנשי עקבאי: עבדיך ורחמיך · דאשתבעת לון בך:
פשרה דיצחק · מן אביו[13] אברהם: פשרן אה מרן · מן אדי סנינן:
צעור ילידיה · *צפי לן[14] ברחמיך: צדקה עבד לן · דת מרן וקנין[15]:
*קניה דמעונה[16] · קמאי אלהותך[17]: קשטך מלו עלמה · וטובך יתיר על כן:
רחמנה שמך · עלינן אתרחם[18] · רחמיך יגנן · על בני רחמיך:
שלם אתה מפלג · ושלמיה אַת בעי: שלם דשלמיה · יודון
וישבחון לך:
תשתבח לעלם · אלהון דזכאי: תתרומם[19] לעלם · מרון דתהביה:
לית אלה אלא אחד:

f. 25 אתהו אלהינו · ואלהי אבותינו: | אלהי אברהם · ויצחק ויעקב:
ברומה ובמכה · חילך רב ושליט: בכסי ובגלי · אתה אלה רחמן[20]:
גבורתך רבתה · מן יתור אי ידע: גבורה ונוראה · לכל דרי עלמה:

[1] Cr11, K4 לקנומן, Cr18 לקנומך. [2] Cr11, 18 כהלין, K4 כהלין. [3] Cr11, 18 לן.
[4] Cr18 וכרוז", Cr11, K4 וכרו". [5] Cr11, K4 נפשאתה. [6] Cr11 לגוֹאתה, K4 לגביתה. [7] K4 סבלה. [8] Cr11, 18 יומם. [9] Cr11 והין. [10] Cr11, 18, K4 חכם. [11] Cr11, K4 נטור. [12] Cr11, 18 לרחמיך, K4 מיו–. [13] V3 אבי. [14] V3 צפיתן. [15] Cr11, 18 וקענין. [16] K4, קעניה דמונה V3, קנה דמעונה Cr11, קעניה דמועגה. [17] V3 אלהותה. [18] V3 את רחם. [19] Cr11, K4 תתרים. [20] Cr18 לעלם.

דוש ולחיו · בריך נהרה לתשמש כל עבידאתה ולילה · ושנתן (על) מנשמין · ועל תרי חלקיה אנן חיבין:

משבחתך מרי דת קעם עמן באימה · וסעד לן בחלק לילה · ונטר לן דלא מתעמי · נקום עורי מן שנתן · ונימר לך רבואן ואודהואן ותשבחן · דאתה אה מרן טב ורחמן (ורתאה):

הבו לן מפתח בראשית[1] נקרי[2] בה · ומד מתשקח קמאי[3] · הב לן מסגד[4] מנה · כיונין משקחין תהו ובהו · כריה דמים · ואלהים אמנה · דחלץ מנה בריאן · מליו הוה משלח לגו מי תהו ובהו · ואנין מעזרין טעינן בוראין ·

f. 22 דאהן דיספר[5] יהי[6] בספרה[7] דבראשית · | וטליה דלגוה שומיה וארעה · אורה קרין כל יום הך טלי משעבד · דאתי לגו ב[י]ספרה · צפרה ורמשה פתח לה וצנק לה ועורן לא ימעי · אשדה לאלין דאמרו דלבר מנה · דהדה[8] מדינה ייה מדינתה דבראשית · וכל בוראי דלגוה קדיש הך חברת · קדיש קדישיה *הו אלה[9] דבראתה · והיא חליצה בידה מן כריה דטוב מאד · ארשיה חילין ודמיכין בריאן · ואמנה דעברה קבע לה שבשבאן · שבחו לאמנה דברא מפסל דמים · וחלין מלגוה חילין ובוראין · ועבד יום ולילי וסדרון במלתה · וקרא לחשכה לילי · ולנהרה איממה · ואמסר לון עברתון · וכן אנון לעלם · נכרו לה בנצירו רב חילה דכן עבד · ואנן בעים מנך מרון דקעימיה אחם עלינן בטובך ודבקן בחסדיך · ידעינן אה מרן דחטאינן סגי · (ורחמיך דלא סוף ורחותך ממנה · מרי סלח לן וסוברן

f. 23 ופציתן ופשרן · טובך יתעבד דבך לן ׳בכל זבן ·) | אדכר ליתון[10] תלתי טביה · אברהם ויצחק ויעקב שלמיה · דימיך לון בקנומך · ואשתבעת[11] לון בך · לית דכרנון בטל כל דרי עלמה · תשבחתה דמרן לא נבטלנה ברמשה וצפרה · כהלן נימרנה (כמה אמר משה על יומה · כן נימר דחילה משבחה עבוד פליאתה) · אגיבו כהלכון ואמרו · כל דמלל יהוה ׳למשה[12] נשמע ונעבד: לית אלה אלא אחד:

[13] צלות מרקה:

עבודה דעלמה · אלהים יסתגד: אלהון דזכאי · ומרון דתאביה:

בראשית מדינתה · דשרא[14] טובך לגוה: (במשתוקה זרעת · מלין סלקי) בריאן:

גבוראתך אנין · עללתה דמדעך: גליאתה כריה · וכסיאתה דמעה:

[1] Cr 11, 18 דברא". [2] Cr 11 ונקרי, V3 נקר. [3] Cr 11, 18 קמיו. [4] Cr 11, 18 נסגד. [5] Cr 11, 18, B2 בספר. [6] Perh. בספר ייה is to be read. Ar. B2 حسن. [7] V3 ביספרה. [8] Cr 11 דאהן, Cr 18 דאה הי. [9] Cr 11, 18, B2 ישחבח. [10] Cr 11 לריהון. [11] Cr 11, B2 (ה)דאשתעבדת, Cr 18 דאשתעבה. [12] V3 עם משה. [13] K4, f. 6. [14] Cr 11, 18, K4 שרא.

זעיו[1] תשבחתך · אסו לחיינן: זרו רתאתך[2] · מסקופי לנהיאתן:
f. 27 חילך על כל חילין · וכל חילין מן חילך: | חילן נשיש וקליל · אלא דת רחמן:
טוב כל עלמה · דקריך דת רחמן: טוביון דריה · דת רחמן ורתאי:
ימינך סבילה · כל דלעל ולרע: ימיך לאבהתן · לית שבק לבניון:
כלה מפים עליך · דרחמיך דלא סוף: כלה רתת מנך · ולא עמי לך חזו:
לעל לית לך חבר · ועוד במכה אַת בן: [3]לעלם את ממן · בדרנ מלכותה:
מן ישבחנך · לפם דאנון עובדיך: מן ירוממנך · לפם דאנון פליאתך:
נוראה נפלאה · מן יתני מה אתה: נהיר אתה דלא מנשי · קיאמי רחמיך:
סוברותך מטיה · סופון דכל[4] חיבין: סבל דלא מנכי · עד דייתון תאבין:
עמיך לאהן[5] אבינן · אדיק לן ופשרן: עמיך ומעמי · דת רחמן ורתאי:
פני אתה ושקיף · למן דבעי לך מקשט: פשר לכל סגוד · דבעי לך באנצירו:
צריכין אנן לך · וכל עלמה עמן: צורכי דריה · לשלטנך לעלם:
קריך דת רחמן · והיא אסו לדריה: קראי רחמיה · לא תנשי מקרתך:
רחמנה שמך · *דלא יהי עד[6] אמת: רחמיך מסידין · לית עצי[7] פעלך[8]:
שמך רחמנה · וכלה מסיד דאת כן: סהדותן[9] רבתה · לית אלה אלא אחד:
תנינן בתשבחתך · אמנן באיקר רב: תאבנן[10] לאקרך · ולית כלום *יניח בן[11]: לית אלה אלא אחד:

f. 28 הב לן משבחה · למרה דעלמה: חיבין להּ סני · נימר להּ תשבחן:
בפמה דברא · בממללה[12] דיתב: במה דאנש עמל · *הו ממרק[13] אנרה:
גלא עלם יהי · מן האן דלא הוה: ואלק בה מאורין · לא טפין לעלם:
דחילה משבחה · עבוד פליאתה: דכלה רתת מנה · ועפר מרד עליו:
דו הוה ויהי[14] · ושמה לעלם: ומן דהוה ויהי[15]. · מן יכל קעם בה:
והבו רבו לאלהנו · בגללה אתינן: והב לן נימרנה · דו מלו בה לגדלה:
זאון כל פממין · ישתבח ביד כל פם: זאן לן ומוחי לן · הב לן משבחתה:
אימתה ודחלתהּ · מבלדן[16] עלמה: והיא גנו רבה · לעפר מרד עליו:

[1] V3 זועי. [2] K4 רת · ואבחך. [3] K4, f. 12 the older hand resumes.
[4] K4 על כל. [5] Cr18, K4 לן. [6] Cr11, 18 ר״ וער K4 עד יהי ועד. [7] Cr11, 18, K4 תעצי. [8] Cr11, 18 פעלך. [9] Cr11, 18, K4 סהדותה. [10] V3 אבנן.
[11] K4 יניבן. [12] V3, K4 בממלה. [13] Cr11, 18 הו ממרקו, K4 הו ממרק.
[14] Cr11, 18 הו יהי. [15] V3 והיה, Cr11, 18 הו יהי. [16] Cr11, 18, K4 מבלדן.

דקדמה לעלמה · ואקמתנה ברבו: ואסדיך על גדלך · דאת אלה לעלם[1]:
האן רחצון טב · אי קריב כותך: אי *אהן קנינן[2] · אלא ממה דקניך:
ואתה לגדלך · אלה דלא מתחלף: ודבעי לבר מנך · בלש ולא משקח[3]:
זכותה דילך · וזכאי רחמיך: זבן ועדן · לא נשתק על טובך:
*חללה נפשת[4] · לעלמה יתבתה: חלמים שלחה · למפוגנה רחמיך:
טובי[5] עלמה · דת מרה ודברה[6]: טבין פקודיך · טובין נטוריון:
יחידאי דקדם[7] · לעלם את ממן: [8]יהוב מתנאתה · לך מודאה על גדלך:
כלה אתה עמי · וכלום לא עמי לך: כל עובדיך טבין · מרן ואת טב מנון:
לעלם את רחמן · לעלם את רתאי: לרבותך נסגד · דאתה מרבי סגודיך:
כיהימנים אנן · דאת אלהן וטובינן: מנן לך תשבחן · מדילך לן מתנה:
נגודה דעלמה · בתרך מהלכה: נטורון דחייה · בטובך מתקרבה:
סגי הו טובך · יסגיאן רחמיך: סגיאן אנין · פליאתך תשתבח:
f. 26 עובדיך רבריבה · לך משעבדין: | עבדיך[9] מלכו · בתשמישך[10] כל רבו:
פתחה אוצרך · אתרבח עלמה: פממין ישבחון[11] (לך) · דלא קצין[12]:
צריכין אנן לך · קעימין ומיתין: *צלואן בקשט[13] · לשמך יתמרן:
קמי קדישותך · נברז אל עליון: קריב אתה לסגודיך · דלא מתעמי לון:
ריש דלא עקב · אנון תשבחתך: רחמו דכלה · חיים רחמותך:
שמך דחלה · דת יקיר ונוראי: שלחיך מרגלין · ובידון ארשו מדילך:
תשתבח לעלם · דכל דלך תשבחן: תתברך לעלם · דאתה מברך עלמה:
לית אלה אלא אחד:

[14]אתהו אלהנן · ואלה אבהתן: אלהן רמה · גבורה ונוראה:
בטובך אתא עלמה · ובחילך הו מדבר: ברחמיך אנן אחין · לנו מדלך:
גבורתך רבתה · תרחם עלינן: גליאתה וכסיאתה · גדילן[15] מן טובך:
דחילה משבחה · עבוד פליאתה: דאתה לנו כל יום · בעובדיך משתבח:
הן דחני[16] לך · וטובך ורחמיך · ואן דחני[16] לך · נצחנה שקיח לך:
ובמה דחני לך · את מוקר[17] רחמיך: ואמת דחנתך · את נצח דבביך:

[1] Cr11, 18 רחמן, and K4 pr. manu. [2] Cr11, K4 אהן קנינן, Cr18 האן קניאנן. [3] Cr18, K4 אשקח, Cr11 שקח. [4] Cr11, 18 עללה יבשתה, cf. p. 27, 3, K4 נפשׁתה. [5] K4 in marg. (משה ?) טוב העולם עולם אדונן. [6] K4 pr. m. ודבורה? or ורבורוה or ורברהה. [7] Cr11, 18 קדם את, K4 דקדם את. [8] From here K4, ff. 10 and 11 are late. [9] V3 עוב". [10] Cr11, 18, K4 בתשמישותך. [11] K4 ימיחן. [12] Cr18, K4 קחצין. [13] V3 צלן דקשט. [14] B2, p. 157. [15] Cr18 and ? Cr11 גרילין. [16] Cr11 ראני. [17] V3 מורר.

חיי עולם דילך · דלא צריך *למלאי: ארכנה[1] תשתבח · ביד פממין בלין:
טב *מכשרה · לתשבחתה[2] דאלה רב: טוב דשהר וקרץ · בריחותה[3] דמרה:
יחידאי אַת מרן[4] · לך מודאה על גדלך: יהוב ומספק · צורכי בטולין:
כלה אתה עמי · אלהי מעונה: כל גוֹיאן ונפשאן · חילך מוחי מנן:
ליח חילך טרף · בעו מלב דכי: ולא פסל סגדה · לאנש דאנציר ׳עמך:
מגלי כל טמירן[5] · וידע כל כסיאן: מן יכל מכסי · מן שלטנך כלום:
נהירה[6] דנהרה · מלו כל עלמה: נהירה[6] דכל נהרין · אצלו מן טובך:
סני דמתחיב לך · ובזעורן אַת מתפעם[7] · סגוד דאנציר עמך · לית כלום מכה[8] לה:
אַל עליון שמך · אַל שדי אהיה: עליון גויה[9] · אתה זעקתנן:
פליאן רברבן · זועה בגללן[10] · פרעה ואבלסיו · טמעת בים סוף:
צרך לן נעבד · תתובה ונצבע לך: צבע לך משה · *ושת מוֹאן[11] דאלפים:
קעימה דקיאמיו · ממנים לעלם: קיאמך ׳עם אבהתן · קיאם דלא משתרי:
רחיק מכל רגז · ׳כתב משה לדריה: רחם עלינן · דשמך רחמנה:
שמך סני קשט · *ומהימן ומרן[12]: שמך אלהים סביל · כל דלעל ולרע: |
תתני רבותך · לגו כל זבניה: תשתבח ביד כל פם · לכל דרי עלמה: f. 31
לית אלה אלא אחד:

אתהו רחמנה · דרחמיך דלא סוף: אדיק לן ופשרן · הך די אמנותך:
בראשית בימינך · ויום נקם (אַת) צעיד: בוראיך מסידין · לית אלה לבר מנך:
גליתה וכסיאתה · גדילן[13] מן טובך: גוֹיתה ראתה · מדכרה שלטנך:
דיאנה קשיטה · דלא נסב אפּים: דאן מלכין · דלא עורן ימעי:
דאן בעלמה · אלהו הך דילך: אי האן משקחה · *סגדה כוֹתך[14]:
ואידן מלך יכל קעם לקבלך: *ואַת יצוב[15] וממן · ואנן עפר בטול:
זכותה דילך · ואנן חיביה: זכאין אַת דבקּ · וחיבין אַת רתי:
חילך חיול מותר · מד לית מדע תאר: חיולה יחידאה · דבקן ברחמיך:
טובינן לעלם · דאתהו אלהנן: טובי פמה דיהב · תשבחן לשמך:
ישתבח לעלם · מלכה דלא משתרי: יתמר לך רבואן · דאת מלו רב מכן:

[1] K4 pr. m. למליו: וארכנת. [2] Cr11, 18 מתכש" דחש". [3] Cr11 לריח" למרה, Cr18 על ריח" דמ", K4 על רחיחותה דמ". [4] Cr11, 18 ממן. [5] Cr11, 18, K4 שמיראן. [6] Cr11, 18 נהיר. [7] Cr11, 18, K4 מפעם. [8] Cr11, 18, K4 מכי. [9] Cr11, 18 גויה. [10] Cr11, 18, K4 בגללן. [11] V3 ושש מן. [12] Cr11, 18, K4 ואימנו מרן. [13] Cr11, 18, K4 גדילן. [14] V3 סגדכוהך. [15] K4 ואתיצב ! one word.

טעינן וסרחנן[1] · עדן לן נעזר: ליתי[2] גנו לטלי · הפך *ליד ספרה[3]:
יהב לן כתבין · וחייה לגבון: אן שמשנן כתביה · יהב לן חייה:
כמה הו מסיד בן · אלא ייתי מדון: מן רחם לן מותר · *הו משגר[4]
מסיד בן:
לבבין ופממין · טובה רבה בעי: אשׁוֹ תריהון ברחלה · אגלה משכנה:
מי תהומה מעם · ומי רקיעה תלא: נפֵּש לבינתון · טעיול לרחמיו:
נביה רבה משה · חכמן באכתביו[5]: דו מקבל חיבין · שבקין חוביון:
f. 29 סבו אימתה · ואדכרו רבותה: | מן מדכר לה באיקר · ממרק הו אגרה:
עמי ויודע · מה טמיר *בלב כל אנש[6]: בעי גליאן טבן · דו חכם כסיאן:
פתח פמה דתהומה · ואפֵּק לן מים חיים: פמה דנחש צנק · בגלל
דסתר[7] חיים:
צבעו בדחלה · ואדכרו רבותה: צבע[8] לגבה אדם · *ואסתובר ביד[9] מרה:
קעם עם יעקב · לגו נחל יבקה[10]: ועבדה נצח שליח · ונסב ברבאתה:
ריש כל דבבים · בלעם[11] בן בעור: אתפך פמה לברכן · וברך לישראל:
יהוה רבה ויחידאה · דו[12] דנצח כל קרב: שבחותה רחמיו · לגו כל
קרב דנצחו:
תאביה אנון · דנצחין קרבה: וגלין רחותה · ומשמשין לאלהון:
לית אלה אלא אחד:

[13]הבו תשבחתה · למן דאלוף משתבח: דבעובדיו · מן ישבחנה:
ברא שומים וארע · קמי כל *מה דאנדה[14]: בחכמתה רבתה · יתב
רומה ומכה:
גלא יבשה · ממי תהו ובהו[15]: גלגו בחילה · דו שליט בעובדיו:
דאלין בוראין · יקירין עד מותר: *רמע דממללה[16] · ואורה[17] דנפֵּק מניר:
אהן דאלק אורה · ישתבח ביד כל פם: אהן דפרח[18] חשכה[19] · יודון להֵ
לבביה:
והבו רבו לאלהנו · מלה לאהֵיה לה: ומן יכל אמר לה · *מד לאהֵי[20]
לחילה: |
f. 30 זומנו טבה · לתשבחתה[21] דאלה רב: זאונן דחייה · לך יודון כל חיין:

[1] Cr18 וסרנן. [2] K4, Cr11 ליהו. [3] K4, Cr11, 18 "לם. [4] Cr11, 18 ומשגר.
[5] Cr11, 18 בכתבה. [6] Cr11, 18, K4 לגו כל לב. [7] Cr11 דאסתר, Cr18 דאסטר.
[8] K4 צוה. [9] Cr11 ואסובר ליד. [10] Cr11, 18, K4 יבקע. [11] V3 בעלם.
[12] V3 om., K4 הו. [13] K4 inserts heading ישתבח לעלם יהֵ הרה יכולה ממנה
דהֵלא רקיעה ביומה תניינה. [14] K4 מה אנוה. [15] V3 adds הו.
[16] K4 רמיעה דממללה. [17] Cr11, 18, K4 אורה. [18] Cr11, 18, K4 דפרס.
[19] V3 אשכה. [20] V3 דלאוי. [21] Cr 11, 18 "דחש.

עינת[1] תהומה · אפקה לאפי קהלה: ענגה עבדה · מטל עלהין:
פמה דתהומה · אסקה על ריש טורה: פממין ולבבין · ישבחון למלכותך:
צבעתון דמלוטיה[2] · שמעת ופרקתנון: צבעתן קבל · הך די אמנותך:
קלה דשופרה · השמעה בדיל עבדיך: קעימין ומאתין · זועה בגללון:
ריש כלה[3] אתה · וכן אספיך על גדלך: | רחמנה טבה · אדיק לן ופשרן: f. 34
שמך דחלה · וטוביו דאתה מגנה: שלטנך מוחי · עלאי וארעי:
האבין את בעי · תתן לון עלמה: תאב עלינן · וסלח לחטאינן:
לית אלה אלא אחד:

[4]אלהים קמאה · דקדם לעלם: אלה דשרי עלמה · וחסלה בטוב מאד:
במעונה רמה · הו אלה לעלם: במעון קדשה · אתרה דאפרש לה:
גבורתה כסיה · מכל גבוראתה: גבורן נפקי · יום דקרא שמה:
דו חילה דקעם · על כריה דמשתוקה: דו עתיד כרז · אני אני הוא:
אלהותה רבתה · לית לחורן בה נמי: אלהותה רבתה · מליה עלמה:
והילה דלא מהימן[5] · בגבורתה רבתה: והילה דלא מסיד · לית אלה
אלא אחד:
זבנה דקרא שמה · אזדוע עלמה: זבנה דקרא ואמר · לא יהי לך אלהין:
חילין ובוראין · אזדמנו תמן: אלה דלית לה דמו · אחת[6] מגלי שמה:
טור סיני אכלל · בענן ובכבוד: טורה[7] ארתת שריר · [8]מן אימתה רבתה:
יתה קהלה רבה · דלא מתני עורי: יהי משמענה · נפק מן אשתה:
כל חילי כסיאתה · נפקו לגליאתה: כד קרא אלה · אנכי יהוה אלהיך: |
לגו תרין לוחין · כתב עסר מלין: למשה יהבון · חיין לדריה: f. 35
מעמי רבה · אנון תרי לוחיה: מנצבין כתבון[9] · באצבע אש אכלה:
נהירי(ן) הוו · הך ברק מלבלב: נורא(ה) כתבון · באצבע לקלומה[10]:
סגי דאטמרו · לגו לבה דאשתה: סגי דצלה משה · אדלא[11] קבלון:
עדן מגלגל חיים · למן דשתי מנה: עדן דעקרה[12] · מן חיי עולם:
פרת מכסיאתה · אנון לוחיה: (פרת מגלגל · חכמה) לכל דריה:
(צפיתה דאלהים · [13]אנון לוחיה: צפיתה דעבד · באשתתי יומיה:)
קעימי כסיאתה · נפקו לגליאתה: קלין וברקין · אזדמנו תמן:
רחמנה כתבון · באצבע לקלומה[10]: רחמנה זוע · בגלל מתנון[14]:

[1] Cr11 עינמות. [2] Cr11, 18 דמלבטיה. [3] Cr11, 18 כל אלהיה. [4] K4, f. 22 [this fol. is late]. Ges. C. S. iv, H2, p. 5. [5] Cr18 מימין. [6] Cr18 אחד. [7] Cr. 11, 18, K4 מנרה. [8] K4 the older hand here resumes. [9] Cr11, 18 כתיבן, H2, K4 כתבין. [10] Cr11, 18 דקנומה. [11] Cr11, 18 אדלה. [12] Cr11, 18, K4 דאקרה. [13] K4 has four foll. late here. [14] Cr11 מהנהון, Cr18, K4 מתננון.

כל עלמה חדי · בשמע תשבחתך: כל רבעת עלמה · ראתן[1] מן חילך:
לעל מן עלמה · וכלה תחת אדך: לעל ולרע · ושלטנך על כלה:
מנך הו עלמה · ולידך הו מעזר: מצל מן רביאנך · במלה מדילך[2]: |
f. 32 נפוישך רברבין · *צורכין לכל[3] צריך: נהריך להבין · במלה מדילך:
סלוחה סוברה · סלח לחובינן: סריחתן סגי · אלא דת רחמן:
דנהר לאבהן · ודבק לבניהון: עמי מה לחצין · ולא תרצם עליון:
כתחו פממיכון · ואמרו להּ תשבחן: פתח אוצרה · ומהח לכל עלמה:
צפי מן מעונה · צורכינן מנה: צפיתה רחמים · מוחין[4] עלמה:
קמאה דקעם[5] · על כריה דמשתוקה: קעם עמן מרן · ופלטן מן רגזך:
רחמנה שמך · *ורביאנה עבד[6] לך: רומה ומכה דילך · ואנון בשלטנך:
שמך יקיר(ה) ונוראה · מד לית מדע תאר: שלה דבק לעבדיך · ולא תנשי קיאמיך:
תאב ואתרחם · דת רחמן[7] ורתאי: תאביה אתין · ומרחין[8] לאלהותך רבתה:
לית אלה אלא אחד:

[9] אתהו עבודה · דעלמה וטובינן: אנדיך כל דבעיך · מן צפית מדעך:
בך אנן רחיצין · בכל אתר דת נצחיו: בך אתרחצו · זכאי עלמה:
גלגו בך זכאהי · ואתעבדו גלניך: (גליך טובך עמון · לגו כל אתריה:)
דהדה צלותה · למקוממה[10] חייה: די סלקה בכסי · קמי חכום כסיאתה:
f. 33 האן אלה דבּק · סגודיו אלא אתה: | אי יכל מרוח · לעלם לבר מנך:
והילה דעמי עובדיך · ולא משבח לך: [11]והילן דבביך · דאתין מגלי רגזך:
זועגה שמעין[12] לך · ולא כלום תאר לך: זועה שלטנך · מבגלל רחמיך:
חילה ונפשה ושרה · אשתו מרחמנך: חייה את זאן · במלה מדילך:
טבן גזיראתך · טב עלמה דבריך: *טבהתך ממנים[13] · עם עבודי גזיראתך:
ימה פלגה לעבדיך · יגוזן לגבה: ישראל שבחך · מלבין כל אמיה:
כל פם דבה ממלל[14] · יכרו לך תשבחן: כל רבו ושלטנו · רביאנך רב מכן:
לך אנן משבחין · ואמרין מן כותך: לך יהי משבחה · בליליה ואיממה:
מן מכה לרומה · יסק לך תשבחן: מן רומה למכה · כל איקר מדילך:
נודי לך לעלם · דאתהו אלהנן: נתרחץ בחילך · לית רחצון כותך:
סנודיך באיקרה · וכל איקר מדילך: סהדיך ממנין · עם כל דרין דאתין:

[1] C11, 18, K4 ראתן. [2] K4 מולך throughout. [3] Cr11, 18, K4 וצורכי כל. [4] V3 מוחיאן, K4 מוחין. [5] K4 דקדם. [6] Cr18 רביאנה עברה. [7] K4 תאהב. [8] Cr11 ומריחן. [9] K4 inserts heading ישתבח לעלם הדה. [10] V3 om. ל, K4 adds לכל סימן עשה · דאמר ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי, it sec. m. [11] The rest is wanting in K4. [12] V3 שמעי. [13] V3 טבאת ממנא. [14] V3 מלל.

תאבין אֵת בעי · תתן לון עלמה: תאב עלינן · ברחמיך דת יכל:
לית אלה אלא אחד:

אלהים יחידאה · דלית עמה חבר: אנן צבעין לך · בצדקה קבל מנן:
בריה דברא · עלמה ביחידאו: בפממין בלין · יתמר לך רבואן:
גיבור אלהיה · דלא מקף להֹ תנין: גלגיך יימרון · געוזי עלמה:
דיאנה דדאן[1] · דלא נסב אפַּים: *דנהי מדכרין[2] שמך · ולא כלום תאר לך:
הוא אלה וכלה · כפית לאלהותהֹ רבתה: עני למן דזעק לה · דלא
בלבה אלילו:
וכל דכסי וגלי · צעיד בשלטנה: וכל מלך ושליט · פשט להֹ כלילה:
זעקו לשלטנה · דלא בלבהֹ אלילו: *זעק הוא[3] כל יום · וכדו ישראל:
חיי עולם דילה · וכל חיין הו מפַּני[4]: חיי עולם נבוה · דאפרש לאלהותה:
טרו גזיראתה · דאנון קוממתכון: טעי מן דסגד · לאלה לבר מנה:
יחידאי דשרי · בקדש קדשיה: | ימינה סבילה · עלאי וארעי: f. 38
כל דלעל ולרע · שמעין ליקירותה: כהלן בשלטנה · וחיי עולם דילה:
לביש חיי עולם · דלא מלבש ביד עורן: לבנת ספירה · דרגה[5] לכבודה:
מורכה מכתרה · מסחנה דכלה: מן עובדיך נדע · מה הי יכלותך:
נהירה נוראה · נצחיו קרביה: נתרחץ בחילך · לית רחצון כותך:
סוברו דרחמיה · לא תנשי קיאמיך[6]: סגודיך מתלתין · פשר הך דאת אלוף:
עמי כסי וגלי · והו כסי דלא מתעמי: על ערפל דאלהו · דלא מקף
להֹ תנין:
פשטו להֹ רבואן · מלב ומנפש: פשר הו מרגל · למן דאמר בגדלה:
צבעו הו שמע · צלואן הו מקבל: *צורכין הו מספַּק[7] · למקוממי מליו:
קדישה קשיטה · קמאי אלהותה: קבל מן מסכינים · בעין מנך צדקה:
רמה מרוממה · כריה דרתותה: רחם עלינן · *בטובך דת רחמן[8]:
שראה דטובה · שבאה[9] דשלמה: שרי[10] עלינן · אלהן בטובך:
תקיף נוראותה · תדיר שלטנותה: תלי לחובינן · וסלח לחטאינן:
לית אלה אלא אחד:

אלהים אֵל עליון · לך אנן משבחין: אֵל שדי אהיה · לך אנן מרוממין: |
באלהותך ננלג · לית אלה לבר מנך: בחילך רבה נתרחץ · דת קעם f. 39
עם סגודיך:

[1] Cr11, 18, K4 קשימה. [2] Cr11, 18, K4 דניח מרכרה. [3] Cr11, 18, K4 וזעקו. [4] Cr18 מבני and so on p. 27, ח. [5] Cr11, K4 דרכה, Cr18 דארכה. [6] Cr11, 18, K4 מקרחך. [7] Cr11 צורכינו ומ", Cr18, K4 צוריכינו הו מ". [8] K4 רשמך רחמנה. [9] V3 שנהה, Cr11, K4 שנאהה. [10] Cr11 אשרי.

שמה דאלהותה · על תרי עבריו: יהוה דלית לה דמו · לא *בכסי ולא בגלי[1]:
תמן רתתו · קעימין ומאתין: תדיר כד דקרי · מליה דלגבון:
לית אלה אלא אחד:

[2]אלהים קעימה · דקעים עד לעלם: אלה על כל חילין · וממן עד לעלם:
בחילך רבה נתרחין · דאתהו מרן: באלהותך דאנדית · עלמה מן רישה:
גבורתך כסיה · וטובך ור(חמיך) גלין: גליתה וכסיאתה · בשלטן אלהותך:
f. 36 דמע דבריתה · ניצוץ מן לבושך: | דמעין[3] דכל אמיה · בחרה *לך סגודין[4]:
אידן אימנו · קדישה הך דילך: אימנותך חיים · למן דשוי מטר:
ובמה דחייה · מטרין[5] צריך מטרנון[6]: ובכתבי ארהותה · *מילף ומלפה[7]:
זעקה סימן רב · לאנשמות חייה: זועו רב אתעבד · אדלא[8] אגלי:
עותרה דאלהותך · אשתוי בטור סיני: עותרה דמלכותך · מנו דיכל שאם:
טובך אתעבד · סקופה דישראל: טוב ביתה דיעקב · ומה שמע מן מרה:
ימה וגללין · מכבשין בצפיתך: ימינך מטלה · על כל *עביד אתך[9]:
כלה שמעי(ן) לך · ו(במימרך אתו): כל כלום מסיד · לית אלה אלא אחד:
לית אלהו אלא דילך · ברומה ובמכה: לבר מן ארהותך · לינן מהימנין:
מעונה דתלי[10] · *אתר לשלטנך[11]: מי תהומה ומי ימה · ומי עצם שומיה:
נהירותך נפשת · עלמה בצפיתך: נהיר נהיריה · יתמר לך רבואן:
כימני אלהותך · מעמי שלטנותך: סוברה טבה · סוברן ברחמיך:
עבדה עלמה · דלא חורן שותף לך: חלצה מלגבה · בוראין מנאן[12] דלית:
פרשה בעפרה · ואנדיך מלגבה צור(כין): פרדת בימינך · בור(אין) מנאן[12]
דלא הוה:
צעורה מן עפר · *וכלה ברי[13] בגללה[14]: *צרך לבל[15] דמן אדם ·
משתעבדין לך: |
f. 37 קרם אלהותך · כהלן צבעין: קמאה דעלמה · דלא[16] הוה כלום:
ריש כלה אתה · ועקב לכל כלום: רחמנה טבה · אדיק לן ופשרן:
שמך ממלי כל טוב · למן דשוי מסי: שבחנן שלטנך · לית אלה
לבר מנך:

[1] V3 בכסיו בג׳. [2] Ges. C. S. iii, H2, p. 9. [3] Cr11, 18, K4 דמין, H2 דמין. [4] Cr18 לך סגודיך, Cr11, K4 סגודיך. [5] Cr11, 18, H2 מנטי. [6] Cr11 מנטי, Cr18, K4 נמר׳. [7] Cr11, 18, H2, K4 גילף וגלפה. [8] Cr11, 18, K4 אולה. [9] Cr11, 18, H2, K4 עביראתך. [10] H2 and Ges. דאת לי. [11] Cr11, 18, H2, K4 אתרה שלט׳. [12] Cr11, 18, H2, K4 מן האן. [13] K4 pr. m.? וכל · הבריו. [14] Cr18 בגלליך. [15] Cr11, 18, H2, K4 צריך כל. [16] Cr11, 18, K4 אולה, H2 אולהא.

דו יחידאי באלהותה · וחורן לא (שותף) לה: דו ידע כלה · דלא צריך מתודע:

האן דו מנו דיתור · איכו[1] מנו דידע: האן דו מתבעי · הו שקיח וקריב:

והוא לעל ולרע · וכלה לגו שלטנה: והו האלהים · ותניאן לא מקף לה:

זעק לבוראיו · ואתו שמעין להּ: *זעק הוא[2] כל יום · אתו[3] דאנה מקבל:

חיי עולם דילהּ · וכל חיין הו מפּני: | חיינן ונפשאתן · יהיבן[4] בשלטנה: f. 41

טובה ורחמה[5] · אנן אמנותה: טב הוא עבד לבישין · עד אן דיתובון:

ישתבח לעלם · דו מרון דחייה: יתרומם לעולם · דו זאון נפשאתה:

כל בוראי עלמה · [6]שמעין לממללה: כנש מי תהו ובהו · הך דחני לשלטנה:

לבוראיו זעק · וענותה[7] בזרוז: לקלומה להּ · מן עבד עובדיו:

מלל ועבד · כל מה דחני להּ: מליו הוי · אמניו ופעליו:

נהריה דאלק · לא טפין לעלם: נהרין מלי · עללה ויבשתה[8]:

סימנין מעמין · רבותה דאמנן: סימנין למועדים · ולימים ושנים:

עובדים רברבים · ועבודן רב מנן: עבודה דכלה · ישתבח ויתרבי:

פשר קריב הוא · למן *דאמר בגדלה[9]: פרוקן דאבהתן · מן אדי סניהון:

צבעו קדמיו · וענתון ופרקן: צעור גויאתה · וזאון נפשאתה:

קעים הו עד לעלם · מורך לקלומה: קעימין ומאתין · תחת שלטנותה:

רחמן הו שמה · וכן אסיד על גד(לה): רומה בשלטנה · ומכה תחת אדרעה:

שעיר בעי להּ · כי משקח להּ קריב: שבקין הו עבד · למן דשבק חוביו:

תהי על חטאו · כי עביד להּ רתו: תשבחן ורבואן · נימר להּ בכל זבן ועדן:

לית אלה | אלא אחד: f. 42

تمت بيوت[10] سبوت لكل بعون الله تعالي

צלות עמרם[11] דרה רצון יהוה וסליחתו עליו אמן:

[12] עבודה דעלמה · תסתגד ותשתבח: עבודה דעבד · לא כתשבית עבוד:

בוראין חדתין · עבדהּ מן ערן: בדיל תודיע דאתה · קמאי[13] לא מן (ערן):

גלי לגו כסיאן · וכסי לגו גליאן: גלי למדעיה · וכסי מן עיניה:

[1] Cr11, 18 הך הו. [2] Cr11, 18 וזעקו. [3] Cr11, 18 ואתו. [4] Cr11, 18 יהבין. [5] Cr11, 18 ורחמיה. [6] K4, f. 28 resumes in the older hand. [7] Cr11, 18, K4 וענתה. [8] K4 וישבתה, Cr11, 18 "יבש. [9] Cr11, 18, K4 רבצי לה. [10] B2 (p. 196) inserts لكل مع. [11] Cr18 ascribes these to Marqah. [12] Cr11, p. 215, Cr18, f. 67, B2, p. 200. The beginning is wanting in K4. [13] Cr11, 18 קמיו, and so passim.

גדולה גיבורה · גדלה לאלהותה: גדיל בחיל · ונפלא[1] בגבורן:
דיהה דמעונה · דלא טרף לבעו: דין כל ארעה · קשיט ומהימן:
הו האלהים · ו(תנין לא מקף להּ: עתיר בפליאן · קשיט ומהימן:)
והבו רבו לאלהנו · חלקה דפרש לה: מנה לה לקלומה · ועורן לא
שותף לה:
זכאה דזכותה · מלו[2] כל עלמה: זכאי עלמה · נטרו גזיראתה:
עתירה דעותרה · צריך כל מדלה: עתירה ומסכינה · מן עותר[3] טובה
מזדאנין:
טבה דטובהּ · *ממן עד[4] לעלם: טבאתה תתני[5] · ביד כל פממיה:
יחידאי דממן[6] · בדרג[7] מלכותה: יומה[8] ולילה · יתמר לך רבואן:
כרוז בוראיה · דכלה *שמעי לך[9]: כונן ברחמיך · דאת אלהון דאבהתן:
לית אלהו אלא דילך · ברומה ובמכה: לעלם עלמים · תסתגד ותשתבח:
מסחנה דכלה אתה · ובלה לגו שלטנך: מה בשומיה ובארעה[10] · דליתו
תחת אדך:
נהירה נוראה · תסתגד ותשתבח: נסיד עליך כל יום · לית אלה
אלא אחד:
סלוחה סוברה · ידועה דכלה: סלח לן בטובך · ודבקן ברחמיך:
עבודן וקענין · מרן קעם עמן: עניתן ופשרן · הך די אמנותך: |
f. 40 בשרה דמפשר · על לחצים ועל רציזים[11]: פדיתן מן דינה · ופלטן
מן רגזה:
צעורהּ דאדם · ואלהה דכל בניו: צדקה עבד לן · בטובך דת רחמן:
קמאה דקעם[12] · על בלה ביחידאו: קבל מן מסכינים · בעין מנך צדקה:
רכב שומיה · ותחת אדרעך עלמה: רחם עלינן · *בטובך דת רחמן[13]:
שמעיו צבעתה · דלא טרף לבעו: שמע בקלן מרן · ואתרחם עלינן:
תקיף נוראותה · תדיר שלטנותה: תלי לחובינן · *וסלח לחטאינן[14]:
לית אלה אלא אחד:

אה מלך רחמן · ישתבח ביד כל פם: אהן דעבד · עלמה ביחידאו:
ברא בוראין · יסדין ותקיפין: בוראיו מסידין · לית[15] אלה לבר מנה:
גיבורה ונוראה · יכל על כל דו בעי: געוזין אנן · וארשתן[16] משבחתה:

[1] V3 ונפלאי. [2] V3 סלו. [3] K4 אוהר, Cr11 אוצר. [4] Cr11, 18, K4 ממנים לע". [5] Cr11, 18, K4 יתנין. [6] K4 את ממן. [7] Cr11, 18, K4 על דרג. [8] Cr11, 18, K4 יומם. [9] Cr11, 18, K4 שמעין לה. [10] Cr11, 18, K4 אי בא". [11] Cr11, 18, K4 ארצ". [12] Cr11, 18, K4 דקדם. [13] Cr18, K4 ושמך רחמנה. [14] Cr11, 18, K4 וכפר לפשעינן. [15] The rest is wanting in K4. [16] Cr11, 18 וארשתין.

גבורתך אנדית · כלה דלא מן עקר[1]: גלו עובדיך · דאתה אחד לגרמך[2]:
דאלבשה בריאתך · חסדי חכמתך: דעברתנה תמה · ומצפיתה תשבחן:
אשמעה דלא ב(ק)ל · לחזוה דאת שרי: הך כיר אד(ה) דמלי · משמעה
(ל)מן דעמי: |
והדה גבורתה · חלק[3] מן רביאנך: ורב ממה דפרסיך · לעיניה מה דכסיך: f. 44
זעקה דלא בפם · מלין ואתא[4] עלם: זרזו בוראיך · הכפתו למליך:
אתהו שראה[5] · דלית חכים לך שרוי[5]: אתהו חסלה · דלית לך סוף
ולא עקב:
טעין הוא עלמה · דו סביל דחלתך: והך[6] לא יסבל אימת · סבולה
דלא באד:
יחידאי לית לך חבר · ולא תנין ולא שותף: יכול קמאי דחיל · גדול
גיבור נורא:
כל דמדמי · אתה לא דמי לה: כל דמתאר · אתה לבר מנה:
לא עם חבר אנדיך · ולא עם תנין בריך: לגרמך[7] אנדיך · ולגרמך[2] תשתבח:
מן מדעה נחכם · יתך מן עובדיך: מן כתביך נחכם · עבידאתך מנך:
נודי לחסדיך · לפם דו חילן: נבלש מנך לפם דאתה · לא לפם דאנן:
סברינן חסדך · וסכואן רחמיך[8]: ולאהן ניפך[9] אפין · מנך אלא לידך:
הך סנאין אנן · על תרח חסדיך[10]: וחסלך תנזף · באפי תותב צריך:
פשוטי *אר אנן[11] · צריכין לצדקה: ׳פשט באדי חסדך · רוח לאתלתותן:
צורך נפשה לרוחה · צורכן לרחמיך: צדק עלינן[12] · צדקה מן רתותך:
קריב רחמיה · רחיקה דרגזה: אן עמיך אעלן · לנפוש רחמיך:
רתאי רתאיה · דלית לן דבוק *לבר מנך[13]: הב לן *מה דלית יהב ·
יהוב[14] אלא אתה: |
שמעיו צבעתה · אה מן דאלוף[15] לחסדה: שיאל שפיפותן · ומסבינותן עני: f. 45
תשתבח תתרבי · תתרומם על[16] קשט: תתודי ומן יכל · יודי לך *לפם דאת[17]:
לית אלה אלא אחד:

אלהים רחמנה · דבקן ברחמיך: אלית רחמנה דבק · ומנו (לן) דידבק:
בעיני רחמיך · וחסריך צפיתן: באדי חסדך פשט · רוח לאתלתותן[18]:
גיבורה ונוראה · תשתבח לעלם: אלה אלהיה · תסתגד לעלם:

[1] Cr11, 18, H2 אקר. [2] Cr11, 18, H2 לגרלך as often. [3] V3 חולק.
[4] V3 ואתה as often. [5] Cr11, 18 שריו. [6] Cr11 ואך. [7] V3 ״לכ. [8] Cr11, 18, H2 חסרוך. [9] V3 מיפך. [10] Cr11, 18 רחמיך. [11] Cr11, 18, H2 אדינן.
[12] H2 על צדוקך. [13] Cr11, 18, H2 אלא אתה. [14] Cr11, 18 מר לית יהוב יהב, H2 מ״ר יהוב יהב. [15] V3 ראליף. [16] Cr11, 18, H2 אה. [17] Cr11, 18, H2 על חסרך. [18] V3 לאתלותן.

דאת שקיה בכל אתר · לא כֹּח כל שקיח: כסי וחכום[1] כל רז · לא כֹּח כל עמיו:
אתהו דמקדם · כל אתר וכל עדן: וכל אתר ועדן · וכל בריה עובדיך:
ואתה דלא מכלום · ואתה דלא הך כלום: ואתה עבוד (כל) כלום · לא על דמות כלום:
זבנה דעמת · חכמתך דתברי: [2]זמנת יכלתך · כל כלום במלתך:
אתה שראי[3] צעור · ברוי[4] תקן כלה: אתהו דכלה בך · ומנך וכפית לך:
טובי לבה דלית · שרי בה אלא אתה: טוב מן דמודי לך · בדילך על דילך:
יחידאות קמאות · אלהותה דילך: *יחידאי בקמאו[5] · וסגי חסד וקשט:
כלה לא סהר לך · ואתה בכלה שקיח: כל אתר את בה · ולית *אחד לך[6] אתר:
לית דיכלה · מודע האן דאתה: לאהן דאנש הפך · אפּיו הו משקח לך:
מנו דחכם לך · אלא מן עובדיך: מן מלו משבח לך · אלא בצדקה מדילך:
f. 43 נחכמנך מן · בריאת קנומן: | נצפי חכמתך בן · ונסגד לרבינך:
סהדיך עובדיך · דאת אחד לגרמך[7]: סהדו קשיטה · דלא מתחלפה:
אה מן דפלא · מן מצפית כל עמיו: אן עמיך צפיתן[8] · *צפיה ברחמיך[9]:
פרוקה דלחיצה · דקריב להֹ מן לבה: פרקן דלית לן · פרוק אלא אתה:
צדקה היא נפשה · דבידן מדילך: צדק *עלינן מן צדקתך[10] · צדקה מן רחותך:
*קיאמן קמיך · קיאם דמסכינים[11]: קלי בלישאתן · לא תטרף אן עמיך:
רחמן אתה ומיסתן · דשמך רחמנה: רחמיך סני · מן סנאי בישאתן:
שמעיו צבעתה · שמע קל צב(עת)ן: שיאלתן אתה חכום · קדם (נ)ימרנה:
תתובתן קבל · ולחטאי(נ)ן סלח: תרחי רחמיך (מרי) · לא תצנקנון[12] באפּינן:
לית אלה אלא אחד:

[13]אתהו חדה · דאלהותה דילך: אתה(ו) לגרמך עבוד · וכלה בידך עביד:
בחדות[14] בוראיך · אתידע[15] דת קמאי: בון הודעת לכלה · לית אלה אלא אתה:

[1] Cr II, 18 ועמי. [2] K 4, f. 32 resumes in the older hand. [3] Cr II, 18 שריו. [4] Cr II, 18 בריו, K 4 sec. m. בריו ותקן. [5] K 4 יחידאה דק׳. [6] Cr II, 18, K 4 יאחו בך (this and the following line are in the later hand). [7] Cr II, 18, K 4 לגרלך. [8] Cr II, 18 צפי לן. K 4 breaks off before this section. [9] V 3 צפי דר · מיך. [10] V 3 על צד״. [11] Cr II, 18 קעמין קמיך · קעם עם מסכנים. [12] Cr II חצנקנה, V 3 נין–. [13] Ges. C. S. ii, H 2, p. 30. [14] Cr II, 18 בארחות, V 3 בחדרות. [15] V 3, Cr II, 18, H 2 את ירע.

ואנן עבדיך · ובניון דעבדיך: וחסלך מתנשי[1] · קיאמי סהבינן:
זרזנן ליד חסדך · מלגו לחצין רמין: זעקין לך נפַּש לן · מכל ארצמין:
על חסדך רחצונן · ואקרך בלישאתן: אליהּ דבַּק לן · מנו דידבק יתן:
טל רחמיך פרסה · עלינן הך ענן: טמרן לגו כף[2] · רחותך מן סנן:
יקדני סניה · דספספו רוחינן: ימתנו[3] בטל רחמיך · דאלופין כמרין[4]:
כלי לדיניה · (דאגלו בעדנן: כפת אד סנן · דנתחת לאבדנן:
לחציה דסגו ·) ואגלו ביומינן: לון כלי וכפת · בישיה דקמינן:
מנך בלישאתן · אה מלוך רוחינן: ומבלעדיך לית · קוממו לחיינן:
נפשאתן באתלתו · מקמי סנינן: נפַּש לן מן לחצין · דנגדו בחובינן:
סנין לן לא רתין · ואנן בון כפיתין: סובר ופשר דאנן · קעימין כמיתין:
אה מן כל מלכין · קדמיך יכפתו: ומנך כל גברין · יזעו וירתתו:
פשרן מן סנין · לית בלבון רתו: פרק מתלתיה · דלגרמון אתלתו:
צריכי רחותך · קעמין ׳בצדו: צדין מן סנין · לון ברגו אנגדו:
קומם נפשאתן · דמנך בצדקה בצ(דקה[5]): ועבד לדיניה · הך דאת אלוף אלוף:

f. 48 רחמנה אזמן לן[6] · מן רחמיך פשרין: | רעטין בזרוז · ולנן מפשרין [אמן]:
שלחין[7] מן רחמיך · לאיקרי סהבינן: שלח לפרקנן · ולאבדני סנינן:
תקיפה דרתותה · ארתי למסכינותן: תקיפות דיניה · כפת מן שפַּיפותן:
לית אלה אלא אחד:

*ישתבח לעַ הדא יהוב מתנאתּה דברא בריאתה באשׁת יומין ואדם וחוה על עקב בריתּה[8]: ●— :—●

[9]לבהנה רבה עמרם דרה רצון יהוה עליו:

יד :— [10]עבודה דעלמה · מן ישום רביאנך: עבדתנה ברבו · לגו אשתה יומין:
באַלפן קשטה רבה[11] · קרינן וחכמנן: בכל יום דמנן · גדלהּ בוראין:
גדילין בחכמתך · מודעין רבותך: גלין דאלהותה · ליתי אלא לגדלך:
דעבדהּ דלא לחיו · עובדיך דרמין: דאנדיכנון לא מן · לגו ששה[12] יומים:
עבדתנון שלמין · לית באחד מנ(ון) חס(רן): הודעהּ שלמותן · דאת מרה דשלמותה:

[1] Cr11, 18 תהנ׳. [2] V3 גף. [3] V3 יבתנו. [4] V3 כנרין. [5] Cr11, 18, H2 לצ׳. [6] V3 לך. [7] Cr11 שליחן. [8] K4, f. 29 (the older hand), but V3, Cr11, 18 omit it. [9] So K4, similarly V3, Cr11, B2, but Cr18 heading עזרן כן על יום השבת: לו עד [i.e. למרקה v. ZDMG. xviii. p. 597] רצון וגו׳; the subsequent order of the hymns differs; H1 heading تقال على سفر(?) الاول في كل سبت. [10] Ges. C. S. i, H1, f. 37. [11] Cr18 קמיך. [12] Cr11, 18, K4, H1 אשתה.

דחלין אנן מנך · וסברין לך: דחלין מן רגזך · וסברין[1] רחמיך:
אהיה אשר אהיה · בריאן ודבוקן[2]: לא תטר(ד)נן · ואתה בית[3] ערוקן:
ולא תנזפנן · ואתה סכיונן: ולא תשלמנן · ואתהו רחצונן:
זיעקן לידך · זיעקה דמסכינים: לא אשקחו[4] לגרמון · רוח אלא מנך:
אקמנן סכואן[5] · על תרח רחמיך: וחסלך תנזף[6] · מן דת סכיונה[7]:
טוב מן דמתקרב בך · אה רחיקה דקר(יב): והילה דמרחק מנך · אה קר(יבה) דרחיק:
(יתרו חובינן · אלא על סבלך: וסגת חטאינן · אלא על רחמיך:)
כל נפש רחיצה · על סנאי רתותך: כל גויה ראתה · מן תקוף אימתך:
לא תקפל רחמיך · מן פרוסי[8] כפים: וארתי מן דלית לן · אפים *מתלי אפים[9]:
f. 46 מה אנן ביד רגזך · אלולי רחמיך: | מה עפר נשיש · לקבל גבולה:
נפשאתן דילך · וחיינן צדקתך: וסברינן חסדך · וסכואן רחמיך:
סלח לן (מרי) דאנן · קעימים כמיתין: ודכר לנן קיאם · מיתין בקעימין:
על מן יתרחץ · מן דו בך אלא בך: ולמן ישול מן · דצורכה לך אלא לך:
פלגון דחייה · פשט רחמיה: פתח אד חסדך · בצדקה על מסכינים:
צורכן לרחמיך · בתר בליותן: כדמות *צורכן · בחיינן[10] רב מכן:
קריב קריביה · דלא מתעמי: קבל לבעותן · ועני למסכינותן:
רחי רתותן · יום דנקום קמיך: ולא תחסך יתן · רתותך ורחמיך:
שעתה דבה נתחדד · בתר בליותן: אליתה צפי לן · בחסדך מה אסותן:
תשתבח תתרבי · תתרומם לעלם: תתיקר תתברך · תסתגד לעלם:
ליח אלה אלא אחד:

צלות מן כהנה רבה עמרם[11] · רצון יהוה עליו:

יג:- [12] אתהו עבודן · דהוך ולא כלום: עבדה עלמה · וכל דבה דלא סעוד:
בך אנין מהימנין · ליח אלה לבר מנך: בחילך אתרחצנן[13] · דאת יכול ושליט:
*גיבורה דגבורתך · לכל[14] גיבר כפתה: גיברות סנא[15] · כפתה ברב חילך:
f. 47 דאן אלהיה · דחילך על כל חילין: | דינה מנן אסטר · וכפת[16] דבבינן:
אליה דבק לן · ורתי לשפיותן: אה מלכה רחמנה · מנו דידבק יתן:

[1] Cr11, 18 ורחשין. [2] V3 ורוקן. [3] Cr11, 18 ביד. [4] Cr11, 18 מצאו. [5] V3 סנואן. [6] Cr11, 18 תטרף. [7] Cr11, 18 סכיונן. [8] Cr11, 18 פרושי. [9] Cr11, 18 יח לן יהון. [10] Cr11, 18 צורכן לך · וח״. [11] Cr18, f. 71 includes it among the צלות מרקה. In Cr11, p. 223, B2, p. 207, it comes under the heading on p. 27 sup. [12] Ges. C. S. v, H2, p. 18. [13] Cr11 את רחצן. [14] H2 גבור הגבורים דלכל [15] V3, H2 סנה, Cr18 סנן. [16] Cr11 ואכפה, Cr18 ואכפית.

עובדין חיולין · ותקיפין עובדיך: *ועם כן[1] זעורין · אנין[2] אקר יכלותך:
והילה דעמי · עובדיך רמיה: ולא משבח חילך · לגו כל יומיה:
זמנה כל בוראי · לגו אשתה יומין: זעקה שביעה · קדש ונשמה:
עבדתנה קיאם · בינך ובין נטוריו: עבראי עבדיך בה · בדחלה ינשמו:
טובינן לעלם · במה דגליך[3] לנן: טובינן באלפנך · *דיהבת למהימנך[4]:
יקיר נביה דלבש · בשם אלהותך: יקרה רביאנך · ביקירואן רמן:
כיר אד יקירותך · קבל יתה ברבו: כתבה רבה · דמן יומי בריתה:
לעלמה גליך · חיין[5] על אד משה: לימינה אושטת · מן ימינך חיין:
מלבר מן משה · לית אנש מן אדם[6]: מקבל מן מרה · דמע דמים ודמע דאש:
נדחל מן קרין · בכתביו דקשטה: נצפי בה[7] מלל אלה · למשה *פה אל פה[8]:
סהדות נביות משה · מן יבטל(נה): סהדה *אלה · ומן[9] ידגלנה:
עבודן נהימן בך · ובנביאך ובכתבך: אתה דסגלתנן · בבחוריך ובקדשיך:
פליאן לפצותן · גליך לן על אדיו: (פרוק עבדתנה · לאבהתן ממצרים:) |
צבעו לרביאנך · ושלחתנה לידון: צלואתה אנין[2] · דזעי[10] לפרקנן: f. 51
קיאמיך דימיך · ליתון *זכאי: קוממתנון[11] על אד · נביאך לבניון:
רחמנה דרחמיך · לאבהתן פרקו: רחמיך ארשי לן · לבניון יפרקו:
שליטה דשלח · לאבהתן פצואן: שלח לן פשרין · ברחמיך ורתואן:
תקיפה דרביאנך · פדה לארשינן: תלי בפרקן חדת · לאמכות רישינן:
לית אלה אלא אחד:

[אלהים קעימה דמנה כל מלאין: דו דממן ומורך דלא במלאין: יו:–
בבוראיה דברא רבותה שקיחה: ברומה ובמכה תקיפותה גליה:
גדלת שלמות חכמתה לכל עובד: גמלו חסדי תקוני לכל בוראי:
דעה להאן הוא אי איכו לא ימטי: דבוננו על רז ממה דו לא תקום:
עובדיה דעבדון למדעיה סהדיו: אקימון תהומין בין כסי לגלי:
וחשבה לא תיעל לגו מנון לכסי: ולא תקף מן גליו מחכומון ללבב[12]:
זכותה נתני דו זכאה דמזדכי: זכאי אצלחו דזכו קדם קשטה:
אמור לא יכל מסכם רבואתה: עובדה מה יכמטי מימרה בעבודה:
טובה ורחמיו מחדתין כל עדן: | טללין ומטרין דפצואן ומתנן: f. 52

[1] Cr11, 18 עם כל. [2] Cr11, 18 אנון. [3] V3 גדליך, Cr11, 18 אתגלית (? for את גלית). [4] Cr11, 18 דאתיהבתה לבר ביהך (? for דאת יהב"). [5] Cr11, 18 חיין. [6] V3 משה. [7] Cr11 הך, Cr18 נה הך. [8] Cr11, 18 אפים לאפים. [9] Cr11 דאלה מן. [10] Cr11 ווועת. [11] Cr11, 18 דוכאי · קוממתכון. [12] V3 ללבר.

ושבתתה דלא מן דוש · ביומה שביעה: ועבדתנה כליל · לשתתי יומיה:
זעקתנה קדש · ועבדתנה ארש: זימון לכל מועד · ונגד לכל קדש:
עבדתנה קיאם · בינך ובין עבדיך: הודעתָ ׳דמטרת · נטרה נטורה[1]:
טובי שבותיו · דשׂין בברכתה: טל קדושה מנשם לון · מכל דוש ולעיו:
יקירואן רמן · יקיר לון *בין רמין[2]: יום שבתה יהב לן · עד ננשם
אהן דנשׂם: |
f. 49 כל רביאנון תליך · על אד משה גליך: ׳כתב קדשך · הושטתָ[3] למהימנך:
לחי בריתה · אושטתָ[3] לבר ביתך: לחייה מן מרון · דכל חין חין:
כיוחין דחייה · דמנה כל מלאין: מלל מן אשתה · לא יהי לך אלהין:
נביאותה להָ כליל · מן יומי בריתה: נהירותהָ דמשה · דשות[4] בה לבשׂה:
סוברו לחיין[5] · לחי בריתה: סוברו דלא בטלה · לעלם עלמים:
אהן אלה הך · אלהון דאבהתן: אהן נביא קשיט · כת מהימן אלה:
פם לפם · מלל אלה לבר ביתהָ: פליאן לה גלתין · לא גלת(ין) לעורן:
צעורה דצער · עלמה וכל דבה: צוהָ[6] במשה יהב לה[7] · חייה לחייה:
קראה דקרא · לא יהי לך אלהין: קרא טר ית[8] · יום שבתה לקדושה:
רום רבואתה · דכל רביאנה דילה: רבה לבר ביתה · מלבין כל בית אדם:
שמה לשמה · אקפהָ ברבו[9]: יה(וה) אלהון דדרי(ה) · ומשה נביא כל
דריה:
תהום למהללהָ[10] · רבינה עבדהָ: תהום ממלל משה · תהום ממלל מרה:
לית אלה אלא אחד:

له[11] ايضًا رضي الله تعالي عنه هذه البيتين يقالو في السبت الخامس الضهر
ويقالو *في ايام الاعياد وعلي العشر كلمات[12] والله اعلم

אלהים אלהינו · דמקדם לכל בוראי: עבד וישרא וחסל · עלמה לגרמה:
f. 50 בבראשית חדד · בוראין חיולין[13]: | בחכמתה גדלון · בשלמו דלא בחסרן:
גבורה דלית עובד[14] · תקיף קמיו כלום: גבורתך קדמת · כלה ואנדיתה:
דעובדיך רמיה · גלין ומחכמין: דביכלתך רמתה · מברי חיול מנון:

[1] Cr11, 18 נשוריו. [2] Cr11, 18, K4 pr. m. ביר מרן, H1 יקר לן · בון מרן.
[3] Cr11 הושטה. [4] Cr11, 18, K4 דשבת. [5] Cr11, 18, K4, H1 לחיינן.
[6] V3 צבת, K4 צבה. [7] Cr11, 18 לן. [8] V3, K4 pr. m. שרית. [9] V3 ברבינו;
here a leaf is wanting in K4. [10] V3 למהלה. [11] i.e. Marqah: B2 also
ascribes it and the next but one to Marqah, V3 om. heading, Cr11 has وهذا
البيتين يضاً من قول المذكور سيدنا الاسور رتن وغ" يقالو في سبوت الخوامس اذا
كان حاكم فى الشهر خمس سبوت يقالو فى رابع سبت. [12] B2, p. 222
قبل النوبة علي ما جري عليه الحال. [13] Cr11, 18 תקיפין. [14] Cr11, 18 עבור.

מסכינים אנן · וסכואן חסדיך: *אמליתן למטר[1] · שביך ומועדיך:
נפשאתן בצרר · מקדם דבבינן: נפֵש לן מכל לחץ · ומול ערלת לבבינן: |
סניה עלינן גברו · ולית לן מנון פשרו: סובר ופשר דאתה · אֵל f. 54
צדיק וישרו:
ערקנן ליד חסדך · מלגו לחצינן: עני שיאלינן · ואבד שנאינן:
פשר מכל עקה · ומכל סן ודבב: פרקן ברחמיך · וטפי לכל שרב:
צריכין אנן לך · דאתה מספֵק כל צורך: צפי בעין חסדך · ופצותה לנן ערך:
קני כל קניאנים · פלטן מכל דינים: קלי בלישאתן · לא תטרף מסכינים:
רחמן רחמניה[2] · לית סוף לרתותך: רחמן ברחמיך · וברך קהלך ועדתך:
יהוה ישא · כל לחץ וקצף: שיאלן מן רחמיך · *מנין עמך[3] יוסף:
תמיד אתה לבדך · מחליף הימים והדורות: תקיפותך[4] לעלם · ובוראיה לך
סהדות: לית אלה אלא אחד:

([5]צלות אדונן הכהן הגדול אלעזר רצון יהוה וגו״
*יתמר ביום השבת في وقت معلوم[6])

אתהו יהוה · פעל כל עלמה: ישתבח בריה · במכה וברומה:
בראשית ברא · נכבר הנכבדים: שומיה וארעה · לגדלו סהדים:
גלגיה דילך · חכום כל נסתרים: גלו *עבדיך · בטובות[7] ואיקרים:
דאתהו שקיחה · סקפן סקפניה: דאתהו דמורך · עם דרי דריה:
אהיה אשר אהיה · אשר לא יראה: אלהותה דילך · בגבאי ובראי:
ואתהו יהוה הקעים · דמקמי בראשית: | ומבתר יום נקם · ואין לך אחרית: f. 55
זעקין אנן לך · דאתה רחמן ורתאי: זאן[8] נפשאתן · מן טבאתך רבתה:
אליהּ לנן דבֵק · מנו לנן ידבק: אהיה אשר אהיה · לן ברחמיך דבֵק:
טבה מיטבה[9] · לית סוף לטבאתך: טבהתך הב לן · הך די אמנותך:
ישתבח לעלם · דו מקים כל *קעים: ישתבח[10] לעלם · אלהי העולם:
כל עלמה · כפיתין במלתה: כל לבבין יזעו · מן רבות עצמתה:
לית אלה אלא אחד · מסחן אלהותה: למישה נבה[11] · ואלפה אימנותה:
משה ברה דעמרם · לא כהֵתו מן אדם: מללה מרה · ודרס *בהּ אש[12] דרם:
נביה רבה משה · יקיר כל ספרה: נביותה להּ כליל · מן יומי הבריה:
ספרון דחייה · ולבוש קרן אורה · סהדו בנביותה · שומיה וארעה:

[1] Cr11, 18 מלי יתן למשמר. [2] V3 רחמנה. [3] Cr11, 18 מניאן עמו.
[4] Cr11 תקיפותה לן, Cr18 ת״ לך. [5] Cr18, f. 75 om. the heading, and places it among the צלות מרקה. [6] B2 om. [7] Cr11, 18 עובדיך כל מ״. [8] Cr11 ואין, Cr18 והין. [9] Cr11, 18 דמיטבה. [10] Cr11, 18 קיאם יהרומם. [11] Cr11 נבא, Cr 18 רבה. [12] Cr18 באש.

ים רחמיה דגללין משפעין: יומיה ולילואתה חייה לחייה:
כל בלושיה לא ישקחון בר מנך: כל חסד ואצלחו וקוממו בטובן:
לך קשיאתה[1] ואנון באפיך לא קעמין: לך פליאתה ומנך כל פליאן
לא פלין:
מליך לא בטלן ומתנאתך לא חסלן: מצפי מן רחמיך מוחיה עלמין:
נצוחי נצוחיה נכבר נכבדיה: נוראי בעובדיה ותקיף בחסדיה:
סימניו הוא גלי בכסי גונים רמין: סהדין מודעין דו אחד לגדלה:
הודעין עבידאתה נדע הך שרי בה · חכמן הך עסל נחכם דו דמלתה:
פרקן דנגנש מודע לן דו רחמן: פרקן אנשמותן גלא לאשתה יומין:
צפה נשישותן וקרב אנשמותן: צרך לן נודי לה דנשמן אהן דנשם:
קבע תהום שבתה מועד לא מטלטל: קדשה וברכה על חסול עבידאתה:
ריש כל מועדיה וארש קדישה: רביאנה עבדה קיאם בינה ובין נטוריו:
שבתה עקב שמה בדיל דפרישה לה: שבת שבת(ון) תהי לוכון שבת היא
ליהוה:
תרח דברכן ורתואן עבדה: עד ניעל בה בקדוש ונסגד מן יהובה:
לית אלה אלא אחד: |

f. 53 [2]צלות כהנה רבה פינחס רצון יהוה עליו:]

עבודה דעלמה · בכל עת תשתבח: עבודה דעבד · לכל בריה באצבע:
ברא בוראיה · בשתתי יומיה: בוראין תקיפין · בעסרתי מליה:
גבור הגבורים · כפת כל גברים: גבורתה זועת · מישרים וטברים:
דאתהו שקיחה · דשקיח בכל אתרים: דמקדם כל כלום · *ומעבר
כל דרים[3]:
אהיה אשר אהיה · דבוקה פרוקה: אוצר הרחמים · ורפא[4] מכל עקה:
ומדעה לא ישום · שיאם אלהותך: ולא רז ידע · מה הי שלטנותך:
זועה דילך · מבלדין כל לב: זוע[5] שלטנך · מבגלל כל אהב:
עלל חסדך רחצונן · וקמיך פללינן: אהיה אשר אהיה · הסיר כל לחין
מעלינן:
טלל בענני רחמיה · עם חדוד שעיה: טבאתך יתרו · בכל עדניה:
יכלות דבבינן · חרבו אתרינן: ידבון אלהים · ויפרס טובו עלינן:
כפר פשעינן · וקבל מדרשינן: כלי לפנותה · דאתנברת ביומינן[6]:
לא רוח אלא מנך · אה מלוך רוחינן: לכניה נדנך · ועמר מקדשינן:

[1] Perhaps כסיאתה or "קדיש should be read. [2] In Cr11, 18, B2 it follows אלהים אלהינו without heading. [3] Cr11 ומעביר הדרים. [4] Cr11, 18 ורוח. [5] Cr11, 18 וזעה. [6] Cr11 עלינן (? from the line above).

נסגד ונעבד לעבודן · ומספּק[1] צורכן: *נבלש מנה פצו · ומתן את ברכאן[2]:
סלוחה סוברה · פדי יתן בפדיך: סלח לן *מרי · ולאבותינו[3] בחסדיך:
עבדיך אנחנו · ובניון דעבדיך: עשה לן הטוב בעיניך · כאמנות עובדיך:
פניך (אה) אדני שבנו · ואל מקלטך באנו: פחדנו מאפך שא · שגגנו ופשענו:
צל קורתך עלינו · אה אל הצבאות: צפי מן מעונך · שמעיו הנקעות:
קני שמים וארץ · קרוב מכל קרוב: קומה יהוה ויפוצו · שובה למי ישוב:
רכב שמים ראה · ראות ראו ראיתי: רחצוני בך ועליך · לישועתך קויתי:
שוב עלינו · ובמיני הברכות ברכן: שבר מטות עולן · וקממות[4] הוליכן:
תתהלל לעולם · תתקדש תכבד: תתודי בכל זבן · ובכל שבת ומועד:
לית אלה אלא אחד:

[5]بيتين مرقه يقالو علي سبت العشر ايام علي شوفتم · *وفي يوم اخر العشر ايام علي باوني[6] من قول سيدنا هكهن هجدول العزر رصون يهوه عليو امين

אלהים אל בריו · אמור יהי ויהי: אלהים יראה לו · דבר מה דו בעי:
במשתוקה זרע אל · ויצא מוצא *מן חסר[7]: ברוך יהוה אל בריו · בכל זבן ואתר:
גלה נגלא מן נסתר · ולו הנסתר והנגלא: | גבור ידו לא תקצר · וממו f. 58
דבר לא יפלא:
דבוק בו[8] ידבק · אלהים יראה: דבוק השמים והארץ · יהוה יראה:
היה ויהיה · ועתה ואין שני: הו אלהי אבי · רם שם אני אני:
ועתה יגדל *נא · כוח[9] אדני וישא: ואולם חי אתה[10] · נשא עון ופשע:
זרעה זרע לחיות · ויהי ולא ירש: זרע לא ישכח מפיו · זכרון שמך הקדש:
חכמתך גדלה · ודעתך תמימה: *הך מה קם בן[11] אדם · עפר מן האדמה:
טובך טרם רגוז · טב ומיטב אתה: טוב כל מה עשית · אל אתה החלת:
יראה יהוה · אלהים וירבי[12]: ישא יהוה וישם · שלום כמה יתריה:
כבוד יהוה יראה · וישכן וירחם: כל המחלה ייסר · ויסובר וינחם:

[1] V3 ומסבק. [2] Cr11, 18 נגרש אל נא פצו · ומתנות וברכן: [3] V3 מארי ולאבתנו. [4] Cr11, 18 וקוממית. [5] Cr11 om. the whole piece, V3 om. the heading; see also L8, f. 111; L13, f. 11. [6] B2, p. 254 om. [7] V3 עסר. [8] V3 ins. לא. [9] V3 נחכוח. [10] Cr18 corr. אני. [11] L13 הך מה בה קם, Cr18 חכמה בה קם. [12] Cr18, L13 יברי.

האן אלה כֹּח · אלה אלהיה: האן כֹּח משה · דקבל לֵהחיה:
פה אל פה מלל משה · ובוראיה סה(דות): פמין קדישין · במראה ולא בחידות:
צַוֵּה יהוה (את) משה · במצֹות תקיפין: צַוֵּהו בקדוש שבתה · ושת מֵאן דאלפין:
קרא(ה) דקרא · אנכי יהוה אלהיך: קרא שמור את יום הש(בת) · וחייה לך תורך[1]:
רב הו קדוש שבתה · לא יכרת לעלם: רברבים גלגיו · אקרו[2] עליו שלם:
f. 56 שלם לך שבתה · לא כֹּחך מועד: | שֹבת בך אלהים · ואוקרך וכבד:
תרח ברכן שבתה · ופצַוֵּאן לישראל: תתובתן מרי קבל · בכל יומם וליל:
לית אלה אלא אחד:

[3]צלות כהנה רבה אלעזר בן פינחס רצון יהוה עליו:
אחד הוא יהוה הנכבד · אין עוד מלבדו: אֵל שדי יתברך · על רב טובו וחסדו:
ברוך יהוה אלהינו · אשר לו השם הנכבד: ברואה ישתבח · הך מד לאֵי ועבד:
גדלותו תגדל · על כל הגדלות: גבורתו תמשל · על כל המ(ש)לות:
דמע מכל דמע · ולא דמי לדמות[4]: דיאן קשיט קדיש · שמו מכל שמות:
הֵיה ויהי · הוא אהיה אשר אהיה: האל חגדול אשר · ימית ויחיי:
והבו רבו לאלהותו · דמלת רומה ומ(כה): ומי כמו באילים · אל אורה ופרס חשבה:
זרועו נטועיה · וכוחו גדול ועצ(ום): זמרתי ועזי שקיח · בכל יום ומקום:
חכמתו יתבת · כל כלום בטב יתוב: חכמה במלאת דעת · בכוח ממן יצוב:
טובות רבות מאד · לא יספר איקרון: טובי עלמיה · דת מרון ורברון:
יהי אמר ויהי · טוב מאד לכל ראה: יתרבי זה השם · עשה מה דו בעי:
כי בשם יהוה נדרש · סליחן בכל פעם: כי ידין יהוה עמו · ועל עבדיו יתנחם: |
f. 57 לית אלה לבר מנה · וחזקה את ידו[5]: לית חי(ל) דיקום[6] אלא חילה · ולא [ד]יעבד כעובדו[7]:
מישה עבדו נביא · נאמן[8] עצום השם: מושיען *הן נושע[9] · אנה ושם ננשם:

[1] Cr11, 18 יורך. [2] V3 אקריו. [3] Cr18, B2 om. heading, Cr11 adds על יום השבת. [4] Cr11, 18 הדמות. [5] Cr18, ?11 ידיו. [6] V3 רקו. [7] Cr11, 18 כעובדיו. [8] Cr11, 18 נבי. [9] Cr11, 18 הנושע.

ולא קשט אלא דילה · ולא עלם מצלח משלם כיי מסתגד בשלמו · אה שומים וארע סהדין דאלהותה לאחד לגדלה · הו עבודון וסדורון · ואה כתבין[1] כיר אדה דאלה · ומשה אתימן לעלם · ואף בך יימנון[2] לעלם · | ומנו דיכל f. 60
מחק הדה אלה אחד · וכלה תחת אדה חתמה דליתי ממחקה לעלם · ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(مناط ليلة الاثنين عشيه وثاني سبت في صلات الفهر)

לך נביע מרן דבוקה דלחיציה · מנך נדחל עבודן[3] דכל פליאתה · סגי ב:–
דאת מסיד בן ׳בכל זבן · ומלף יתן ואנן ממרין דלא נילף אלא הך דאת אלוף · אה רחמנה אהיה אשר אהיה ארתי נפשאתן בטובך רבה · אחס עלינן ברחמיך *עד לא[4] ניבד · אנהר לדכרן רחמיך:

בריה דכל עלמה אתרחם עלינן ברתותך · ׳עמי[5] לחצן ולא תעבר על עקתן · אבהן ובנים מתחננים למלכותך · מרי לא תיפֵּך אפֵּיך מנן לית בן מקום[6] בנבאיך אלא הך דאת אלוף · אה רחמנה אהיה אשר אהיה . . . רחמיך ·[7] ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(مناط يوم الاثنين بكره)

ממנה דכלה כפית לה · צפי לעלמה ברחמיך · דו *קעם יומין[8] באתלתו · ג:–
אדכר לאברהם ליצחק וליעקב · ודבק ׳לבניון דאנון יהיבן[9] באתלתותה · אלוף אתה עבד פליאן ׳עם רחמיך לנו כל אתר · וגליך נצחניך ׳עמון[10] במצרים ובימה ובמדברה · עבדה תמחין ופליאן · וגליך ׳עמון[10] כל נצחן · וכפה סניהון קמיון · וטובך יתני לעלם · דאת נהיר לדכרן רחמיך:

נצוחה דבה כל קרב · מיסתך סוברות מרגויך · דאנון סכין[11] דכל מכה · דילון[12] ברקה הו חרבך · דעתיד מוקד כל סרחוי[13] · עדן דתגלנה[14] בנצחן · ותוקד אלהיון וסגודיון · עד אמת אנון משתמשין · ורחותך וקשטך סבל לון · וטובך מספֵּק לון · סוברו בני[15] רחמיך · מתקנין טמאתה[16] על ריש מקדשה · וכל יתה קדשה | רבה · משלח מנה ביד בישיה · וניכר רב אלה[17] f. 61
דכן (מסובר) · ויכל נצח[18] הך דו בעי · (ולא עורן ימעי ׳) ישתבח אלהים:
לית אלה אלא אחד:

[1] Cr11, 18 ins. הך. [2] Cr11, 18 אימנן. [3] Cr11, 18 עבודון. [4] Cr18 דעם יומן. [5] Cr18 אעמי. [6] Cr11, 18 נקום. [7] As before. [8] V3 דעם יומן. [9] Cr11, 18 יהבין. [10] V3 עמין. [11] Cr11, 18 אסכין. [12] Cr11, 18 דאנן. [13] Cr11, 18 סרוע. [14] Cr11 דתכלנה׳, Cr18 דתכננה. [15] V3 ובני. [16] V3 ושמ״. [17] Cr11, 18 חילה. [18] Cr11, 18 נצחן.

לחי ראה רעי · קדום כי אל רחום: לא ירף ולא יעזב · וכל מה דבר יקום:
בזמון קדשך אשקף · ופקד כמה כ(תיב): מלגו לחצה רבה · כי נפושה קריב:
נדרש מן חסדיך · זכרון את עבדיך: נפל על פנינו פניך · קריב אתה לסגודיך:
סגודיך לן נפוש · ויראה כבודך: סוד שמך הקדוש · יקום בו עובדך:
עובדך טוב מאד · ואת תהי הך מה ה(ויך): עשה חסד לאלפים · לדורות לא(ה)ביך:
פרי עשה פרי[1] · בעת תתריח את תנ(די): פרי ורבי פדי · אתה הו אל שדי:
f. 59 צדקה עבד לן מרן · בחסדיך אן עמיך: | צעור ילידיה · צפי לן ברחמיך:
קויתי לישועתך · יהוה אלהי: קראתי בשמך אלהי[2] מצמת · גויותי ורוחי[3]:
ראיתי אחרי ראה · בראות קומי שאי: רחמיך ארשי לון · ישקפו לבעי:
שמעיו[4] הצעקות · דשמך אל רחום: שוב מחרון אפך · ושים לן ברית שלום:
תשתבח תתרבי · תתקדש תתרומם: תתודי תתברך · ברוך שמך לעולם:
לית אלה אלא אחד:

[5]ثم بعد ذلك نكتب الدران وهو من قول عمران المزمان[6] رضي الله تعالي عنه امين

مناط يوم الاحد بكره واول سبت في الشهر في صلات الضهر[7]

א:– מד לית אלה אלא אחד · *לא עלם[8] אלא דילה · ולא יסתגד אלא לגדלה · מן דשרי בתותביו · ישלם למרה דאתרה · כיון כל בני אתרה · מרבין לה דארכן קלומה[9] · וכן עבד משה בטור חוריב · אמת דקעם קמי סניה · ואמר למרה מה אנה · ואתבה מרה על דרג מד לית מלך מלו מתב · ואקימה אלה על מכה · ואימנ(ה)[10] עלם בסיאתה · מן דאמר דנביא[11] במשה יעמי מה היא רבותה: לית אלה אלא מרן:
ולא כתב הך ארהותה · ולא נביא קשיט כמשה · ולא אימנו שלמה ·

[1] V3 פרו. [2] Cr18, L13 om. [3] Cr18, L13 עם רוחי. [4] V3 as elsewhere שמעוי. [5] V3 heading צורנה דראן, and numbers it –:א; Cr11, p. 119; Cr18, f. 28b; B2, p. 108. [6] Cr18, B2 דרה. [7] Cr18 الظهر and below; B2 adds في الحلقة وليلة الصيام (?) علي اول الربع الاول. [8] Cr11, 18, B2 לעלם, and so Arabic. [9] Cr11, 18 קנומה. [10] Cr11, 18 ins. על. [11] Cr11 הנביא, Cr18 נבי הן.

דנביה מתחיל · וטובה אמר (ירום נבי · ו)ירבי נביה · [ותרום נביותה ·] וישפר ויקלע וימטי לערפלה · כיי מלבש בידי לבוש · מד לית מלך מלי מלבש · כיי מכסי בעננה · ואפּיו מלבשין בקרן אורה · עד ידען כל אמיה *דמשה עבד אלה[1] ומהימנה: אדכירה היא לטב יוכבר גפנה דכיתה וקדישתה · דאלין נכליה[2] · מנה אחדה נביה · ואחד כהן · ואחד אלהים ׳למצראי *אחד דרס[3] ׳לגו אשתה · ואחד אכל מותרי אשתה · ומרים דאשירת על ימה · שמעי עמים ומרעי · ואמר מרון יסון[4] אנרון · ויסב אהרן חלקי · וילבש משה בעקובתי · ותזדעק מרים נביאה דלא קעם מן חוה כותה · יתרבון עמרם ויוכבד · תלתה קדישים דקעם מנון · בעמלון טבה דבקן ברחמיך · ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(مناط يوم الاربعاء بكرة)

האן דאתון קעמין בחלקה דצפרה · ועמין לאורה[5] סלקּ ומניר על כל עלמה · [לפם דו] כרזו כהלכון ואמרו · ישתבח נאירה דאלקּ לעלמה בוצין דלא טפי · געז הוא ברקיעה | ומניר על כל עלמה · לפם דו מרה דכלה · f. 63 אלקּ לעלמה בוצין דלא טפי: בראשית אתעבד אוצר למאוריה · שומים וארע בניון[6] דלא בני אורה רבה דמי לשבשבה · נהירה[7] קרין כל צפר פתח לעלם · נהר כרז לבניו דאדם · קומו מן שנתכון ועמו נהרה ושבחו לעבודה · ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(مناط ليلة الخميس عشية)

אתהו יקירה חילה דכסי מכלה[8] · וכל דכסי וגלי לא עמי לך · מן ישום ה :– מה הוא חילך · אי מן יחכם רזי יקירותך · עלוי כלה אתה · וכלום לית לבר מנך · בארי[9] ומפּרנס ומסובר ומוחי (וממית) ומקים כלה ברחמיך · לך *יסקן תשבחן[10] מלב ומנפיש · אן קבלתנן בטובך רבה · נכרז קמיך בקל רם · ונימר לך יחידאי אתה אלה ולית לבר מנך רבותה לך: דחילה ומשבחה ומרוממה · דעבדה כל עבדיך[11] מדורך ברום עלמה · האן דאת בעי אה שרי · בקדש ובאיקר וברבו מעובדיך[12] · מן ישום אי כפליאתך · מן יברי כל פם דבה ממלל יכרז וויימר לך מן כותך באלהיה · (אה) עבודין[13] דכל פליאתה · לית סוף לטובך רבה · סגי דמתחיב לך · ובזעורן אה

[1] Cr11, 18 אן מ״ עברה דאלה. [2] V3 נכילה. [3] Cr11, 18 ודרס.
[4] V3 יסוף. [5] Cr11, 18 למאוריה. [6] Cr11 בניאן, Cr18 בנין.
[7] Cr11, 18 נהר. [8] V3 מלכה. [9] Cr11, 18 ברי. [10] Cr11, 18 יסק החש״.
[11] Cr11, 18 דבעיך. [12] Cr11, 18 כל טוב״. [13] Cr11, 18 עבורון.

(مناط ليلة الثلاثة عشيه وثالث سبت في صلات الفهر[1])

ד׳:– טבה דמיטב לעלמה · עבד לן רתו דלא שׁנין · לית לן רחצון אלא אתה · כל רחצונים נפלים ומפנים[2] · (וכל מלכים מתחלפים ·) ואת מלך דלא מתחלף · (ורחצון דלא נפל ·) וממן ברבו דלית לה תהום · ושלטנו דלא קעניה סוף · ונצחן דלית נשומנה[3] יכל · דבק לרחמיך · אן ברחקה ואן ׳בקרבה · ואתה (אלה) שקיח בכל אתריה · דלא צריך מזדוע לאתר · טוב סגודיה דאנצירין ׳עמך באימנו שלמה · דאנציר ׳עמך באימנו נשים · דאת ׳עמה בכל אתר לבך להּ · הך דחני *לך עביד[4] נטורה באיממה ולויליה · והו דמך דלא מתחנט[5] *והוא נשים · ואת[6] נטור דלא דמך · ולא מלך יכל קעם בך · ולא קרב[7] יכל מבלה לך · ולית נצחן אלא דילך · כל פממיה יימרון לך מן כותך באלהיה · שמך מדחל עלמה · ומה הי[8] לקלום[9] גבורתך רבתה עד לעלם: לית אלה אלא אחד:

לא נביא הך משה עבדך[10] · ולא ׳כתב הך ארהותה קדישתה · ולא סגדה אלא *לך מול[11] הרגריזים (בית אל) בחורה קדישה דמע ׳דיבשתה · ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(مناط يوم الثلاثة بكره)

ה׳:– חיול הוא חילה תקיפה דדאר במעונה רמה · והוא שקיח בכל אתריה · וארכן טובה[12] · מקבלה מן עבודי חוביה · סובר(ה) טובה · סגי *דאת מסיד[13] בן ולא אלפנן · ועקבון דבישיה אמטי · ולית לן מלה קדמיו ·

f. 62 נצבע להּ בכסי דבך דמהּ דידבקנן · אלההּ דאברהם | ויצחק ויעקב · שמע בקלן (מרן) ואתרחם עלינן (׳ברחמיך): בכיה רבה דבעלמה · כהלן נבכי קנומן · דהכה מתסכי[14] מבטל עמלון דכל זכאי · וכתבי קשטה כריזים[15] · לא תסגד לאלה חורן · ארור עבראה דישבק אימנותה דקעימה · נצבע להּ בכסי דבך דמהּ דידבקנן · אלהה דאברהם ויצחק ויעקב · שמע בקלן מרן ואתרחם עלינן ברחמיך · (וקבל צלותן מנן ברב חסדך ·) ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(مناط ليلة الأربعة عشيه ورابع سبت في الشهر في صلات الفهر)

ו׳:– אלה (רב) ולית כׇּתה · קהל רב ולית דמי לה · נביא (רב) ולית (קעם) כׇּתה · אזדמנו על טור סיני יומה דנחת כתבה · שרי ישופרה כרז · וקלה[16]

[1] B2 adds في الحلقة. [2] Cr11, 18 מנלדים. [3] Cr18 נשו מנה. [4] Cr11, 18 לה עבור. [5] V3 מתנט. [6] Cr11, 18 ונשים · דת. [7] Cr11, 18 קרוב. [8] V3 יהי. [9] Cr11, 18 לקנום. [10] Cr11, 18 נביה. [11] Cr11, 18 לידהה קדם. [12] Cr11, 18 ins. לכל הדה. [13] V3 דמס. [14] Cr11 מית סגי, Cr18 מית סכי. [15] Cr11, 18 כארון. [16] Cr11 וקהלה.

יתון[1] · יגחון בקרבה · וידע מן נסי בלילה · דעלמה דילה בידה מלגו חילה · ומן דלית לה נמי בעלמה יפני[2] תותב[3] · מכעם יטרד · וייתון טבין ויסון אנרון · דעלמ(ה) למן דו דילה · עבוד מה דו בעי · ולא חורן ימעי · ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(מנחת יום לחמשה בכסלו)

יג:– יד:– [4]חילה רמה שמע בקלן · רחמנה פרס רחמיך עלינן · כל עלמה דילך · ומן כותך אדך אחדה[5] *על כלה[6] · נצוחה דלא מתעמי מרון דכל תמחיה · לית סוף לחילך רבה · ותקיפה ודחילה · לית בן מקום[7] בגוני פליאתך · עמיך לאהן[8] אפין אדיק לן ופשרן רתאה · דבק יתן רחמנה אחם עלינן[9] · עד לא נתסכם ברגזך · וכי טובך יתני[10] לעלם דכן רחמיך על חיבין: אל שדי אהיה עדן לן מכדו מנצירין קדמיך כמה נלקי ונביז · ולא נוכל קעמין קמיך · סני דאזדיך מנן · ולא אלפנן אתחיבנן וחטינן · (וסוברך יתן) ולא כליך מנן רחמיך · לית לן אפין נימר קמיך קבל מנן מסני סוברותך · וטובך דעבדתה עמן · אתחילו חובינן | ויתרו סריחתן · ולא דחלנן ולא אלפנן בכל f. 66 (מה) דעבר עלינן רתאה · דבק יתן רחמנה אחם עלינן (ברחמיך ·) . . . .[11] על חיבין · ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(עורן כן דראן יום שבתה · לו עוד רצון יהוה וגו״ על ויטע ביום השבת צפרה:)

יג:– [12]קעמנן מן שנתן ואתי(נ)ן לידך · אה מרן באנצי(רו) ובשעבוד · עמדנן קדמיך וסגדנן ׳לפניך · בחלקה דצפרה · *טוב דקעם מן שנתה וייתי לידך ברחמו · קעם ומשבח בחלקה דצפרה[13] ומרבי ׳לגבורתך (רבתה) · ׳עם מפתוחה דאורה תמח לכל[14] דעמי (לה ·) לאהי על כל אנש מכל בניו דאדם · כל מן יהי דמך יבלד מן שנתה · ויסתכל לאורה כד הוא מפתח ומניר לעלמה · טב לכל (מן) דעמי לה וישבח לברואה · וייסר ישתבח *באריה דכן[15] ברא: והילה ׳למן יהי דמך בזבנה[16] דצלותה בחלקה דצפרה · בערב ובבקר מלאכי יהוה יהון שרין בכל אתר · ואהן דאנון צלאי מלאכי יהוה ייתון[17] סהרתון דרחיות[18] מלאכיה שמעין תשבחתה דמרון בכל זבן · טוב מן יכל *יקום

[1] V3, Cr11 ייתון. [2] Cr18 יבני. [3] V3 יחתב. [4] In V3, f. 65 רכורה (p. 47 inf.) precedes this. [5] Cr11, 18 אחוה. [6] Cr18 רכלה. [7] Cr11, 18 נקום. [8] Cr11, 18 לן. [9] Cr11, 18 add ברחמיך. [10] V3 מהני and inf. [11] As above. [12] K4, f. 4b. In Cr11, p. 147, Cr18, f. 35, B2, p. 131 this and the next piece are transposed. [13] In K4 added later above the line. [14] Cr11, 18, K4 למן. [15] V3 באהרה דכל. [16] Cr11 בורעתה, Cr18, K4 באורעתה. [17] V3 יהון שרין, K4 pr. m. יהון. [18] Cr11, 18 דריחותה, K4 דרחיות.

מתפעם[1] · לך יסקן תשבחן . . . .[2] רבותה לך · ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(مناط يوم الخميس علي بكرة واذا كان حاكم في الشهر خمس سبوت يقال يضاً في خامس سبت في صلات الضهر[3])

ב׳ ז׳– סיאגים רברבים וקשים · אנון זכאי עלמה · כל דמזדוע בעמלון מרה דכלה מתרחם · זוע משה נביה עמלון במדברה · ער רגזה מעזר · ורחמיה פריסין · ואתשקע תמן פשר · אמר מלה מתעניה חייה ומותה בשלטנך · אה מרן *דכסי אה תלי רגזך[4] מנן ופרס רחמיך עלינן · נעבד אף אנן אסכמו לחובינן · ונימר מלה | מחניה עלמה וכל דלגבה · מן כותך לית כותך · f. 64
אה רתאה ורחמנה: חיולים אנון אנשה דמעזרין רגזה דמרון · (אדם קמאה · ושת חליפה · ואנוש קראה · וחנוך צלאה · ונח זכאה · ו)אברהם נסיאה · ויצחק אנצירה · ויעקב שרירה דזכותה · ויוסף מלכה (חורה ·) ומשה נביה · ואהרן כהנה · ואלעזר מהימנה · ואיתמר יקירה · ופינחס קדישה · ויהושע נגודה · וכלב ירותה · סיעה דלית מתשקע בעלמה כותן[5] · טוביון תאביה דאתין על מלתה דמרון אתין · ורחמיה ׳עמון · ומרה דכלה מרבי לן · טוב עלמה אמת דייתי תאבה וסדרו[6] · כיי שלמה רמי · ורחמיה פריסין · ועברה מסלק · ורשותה קפילה · ובוראיה ממתנין · וטל על דיארי רחותה · ועבודה דעלמה ישתבח דלא באלילו · ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(مناط ليلة الجمعة عشية)

ו׳– מלכה דלעל מלכה[7] · ושלטנה ברומה ובמכה · והוא שקיח בכל אתריה · וכל מלכיה בשלטנה · שליט דאן[8] לן ומאבד לן הך דו בעי · ולית מלך ממן[9] אלא הוא · דחיי עולם למלכותה · טובי קהלה דרחיין בה וסגד ׳לשמה באנצירו · דו מתעיני מכל מגוי · והילון אלין דכפרין בה · ובעין רחצונה דריקה[10] דלבר מנה · דעתיד (לון מ)כל מגויאן · וכן ׳כתיב בשירתה רבתה · *אי עשיב עתיד לן[11] דינין דלא שבין ׳לדיניה · טוב עלמה ובריאתה אמת דיכרו אלה אני אני הוא: בקרבה יחידאי הוא אלה · ולית ׳עמה אֵל[12] חורן · ולית אתרה מסחן תותב · ולא ערפלה מקבל יחוב · ומן *דלא אלהין ינדון[13]

[1] Cr11, 18 מפ׳. [2] As above. [3] B2 adds في الجمعة. [4] Cr11, 18 דכסיאתה · אן עמיך בצדקה מרילך · תלי רגזה וסדרי רחוחתה. [5] Cr11, 18 כוֹתה. [6] Cr11, 18 מכלה, Ar. الكل. [7] B2, Cr11, 18 דאן, Cr18 דאן. [8] Cr11 ומוך. [9] Cr11, 18 ins. דרחיקה. [10] Cr11, 18 היא השיב לן, Cr11, 18 רלה אלהין ינדונן. [11] Cr11, 18 and עשיב are above the line; see Deut. xxxii. 35. (Cr18 אי). In V3 לן [12] V3 לא. [13] V3 ״ י, תלא א״

(עורן כן על ויקרא אל משה:)[1]

יז:– אה יום קדיש ומקדש · טובי מן מתקדש ׳לגבה · קדיש קדישיה קדשה · ואמסרה לקהל קדיש · שבת חילה (רבה) ׳לגבה · ופקד דישבת בה ישראל · מבתר דחסל בריתה אנשמת רבותה רבתה בה · ועקבה בעקובאן[2] טבן [רברבן] · שבה וקדש וברכה[3] וסימן ואנשמה ויום טב[4] | למן דנטר לה f. 68 בשלם · אגר נשמותה לגבה · כפל הוא על כל יומיה · ואהן תמח חיול מותר · צריך לאודאו חיולה יתרומם · חילה דאפרשה ונשם לגבה וקדשה: מן דבעי יעמי רחותה ידכי שריר בשבתה · ותהי צלותה בפמה · כיי עגל סדריה · ויזדמן ׳עם טבין ושלמין · דו מטי להדה ריחותה · ותרח תהותה מתפתח · ומזבח אודאותה תמן · מקבל צלות טביה · ומסק אודהותה למעונה · דתשבחתה הך נציבה טרפיה[5] לגו עללה · וטלליה דלא מטלין על אמוריה בלב דכי · טובי תהבה · וטובי תלמידיה דדמין לה · (וטובי עלמה) כד ייתי דו נגד ׳עמה שלמה · וגלי לרחותה · ומדכי להרגריזים[6] (בית אל ·) ותלי רגזה מן ישראל · ואלה יהב להּ נצחן רב מגיח בה לכל עלמה · (יתרבי חילה דיהב לן אהן יומה · וברכה וקדשה ואפרשה וחילה מכל יומיה ·) ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(עורן כן על במדבר סיני:)[7]

יז:– לית בכל יומיה יום רב איך יום שבתה · שבשבתה עקבה מרי בעלמה · כל יומיה בון עבידה · (ושבתה אגר דלא עבדה ·) בלעיל טרד מלגוה · וברכאתה פקדין לגוי[8] · מן פמה דא(ל)הי קדם · צריכין כל בית ישראל יהון אמרין אתי בשלם יובילה קריבה דאתי ומנשם[9] שתיקין ומללין: ׳בגללה סלק משה נביה על טור סיני · ואתכסי בעננה ובכבודה · (צעם) סביע [ד]לא אכל ולא שתה · דהוה בעיני[10] קעימיה · מנדה חיים לדריה · צריכין . . . . ומללין[11] . ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(עורן כן על ואלה שמות:)[12]

יח:– חיול הוא חילה דכן ארכן מנשמה[13] *איך דאתי[14] מן דוש בגלל דינישמון[15] בטולין לאשתה יומין ועבד עלמה וכל בריתה ושבת ביומה שביעיה ועבדה

[1] Cr18, f. 36b مناط السفر الثالث; Cr11, p. 152; B2, p. 135. [2] V3 ויקובן. [3] V3 וברכן. [4] V3 מבן. [5] Cr11, 18 טריפה. [6] V3 גרג״, leg. הרג״. [7] Cr18, f. 37 مناط السفر الرابع. [8] Cr11, 18 לגוה. [9] Cr11 ומן שמה, Cr18 ומנשמה. [10] Cr11, 18 ביני. [11] As above. [12] Cr18, f. 35b علي ثاني سفر; Cr11, f. 150; B2, p. 133. [13] Cr18 מן שמה. [14] Cr11, 18 דלא אתי. [15] Cr11 דן שמין, Cr18 דנשמין.

ויתחנן[1] ויסגד ׳למרה · ומתני[2] צלותה *באורחתה בכל אורח[3]: טוב *מן יכל קעם[4] וייתי לידך אה רחמנה מתחנן ומצלי ומשבח ועקד וסגד ומרכן ומרבי ׳לשמך דאתה לאזי לכן · *וקבל מנן מרי[5] צלותן ברב חסדך ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

[חורנים תתמר בשבתות:]

(مناط ليلة السبت عشيه وكذلك علي بكره)

יד :– [6]אה איקר רב איקרה דיום שבתה · טוביהון[7] עבראי במתנתה · ד(א)תיהבת לון ארהותה קדישתה ויומה קדישה · ארהותה (עד) יהון קרין בה · ויומה קדישה ל(א)תנחו רבה היא שבתה · ישתבח באריה ויסתגד עבודה תהומה
f. 67 דשבתה ערן | לעלמה · מועדה קמאה דלא מטלטל · (וקדישה דלא מתחלפה ·) די רבתה מכל יומיה · וקדישתה מכל מועדיה · מלכה קעימה[8] אפרשה ׳לשמה · לית מועד כוֹתה · ולא קדש כוֹתה · ולא קהל קדיש הך [אהן] דנטר לה · אה נטורי שבתה הבו שמרים לה הך די *קדישתה · כל[9] ממללה קדיש · ואלה דבראתה רחמן ורתאי · נשזי כהלן ונפתח פמינן נתני בטבאתך · רחמנה מלכה דזאן (לן ומוחי לן) ומגן · וחיב עלינן משבחים למלכותך רחמנה רבותה לך · תשבחתה לשמך רבה ונצוחה[10]: לית אלה אלא אחד:

[11](עורן:)

יה :– [12]אה יום מברך[13] ומקדש יום דבה שבת אלה שבי(עי) דחסל כל בריתה וברכה אלה בטובה מכל יומי בריאתה וקדשה ביקירותה ואפרשה בטובה[14] רבה קדשה מן רום ריאמה וגלתה על אד רום נבייה ואמסרה לרום כל אמי עלמה עבדי אלהים ובני רחמיו דאלהים וגועו[15] · דפרקה אלהים באד תקיפה ובאדרע רמה בסימנין ופליאן וזעקה אלהים עליון על[16] כל גועיה ידכי לבה[16] וחשבתה ויקדש קדשה בקדישו[17] ויודי וישבח לאלהה דמלתה באהן ויקרה[18] דלא *שוה בה גוי עורן איקרה דיום דשבתה דלא[16] כותה איקר יומה שביעה (דו) דמי לכלילה[19] דמלך ולא לאוי דילבשנה בתר מלכה אלא רום כל עבדיו[20] דאלהים לא אתשקח בכל אמיה לאוי לדן טובה אלא הוא *על כן לאוי לכל[21] עבראי יודן לחילה דכן אמלתון ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

[1] Cr11, 18, K4 קעם מצלי · ויקום משבח. [2] Cr11, 18 ויתני, and K4 corr. ותני from. [3] Cr11 בורעתה ב״ אורה, Cr18, K4 באורע״ ב״ אורה. [4] Cr11, 18 דקעם ׳לגבה, K4 pr. m. מן קעם ל״. [5] V3 קבל מרן. [6] Cr11, p. 145; B2, p. 129; Cr18, f. 34b: not in K4. [7] Cr11 טובינן. [8] V3 קעימיה. [9] V3 קדישה כן. [10] V3, Cr11 ונצדהוה. [11] K4, f. 5. [12] Not in Cr11, 18, B2. [13] K4 sec. m. קדיש. [14] K4 בטבאתֹה. [15] K4 גואה. [16] K4 om. [17] K4 בקדשיו. [18] K4 איקרה. [19] K4 דכלילה, V3 לכל. [20] K4 sec. m. עובדיו. [21] K4 לאבי על כל.

עובד אדיך · והוא מקבל מנך אך אב ׳לברה · וכפת כל אמיה קמיך · ומתעבד מגנך · ומרחק מנך כל ערויה · ומיומה דמרדתה ושבקתנה · אתה עביד דרסה לאמיה · (ירחים ו)מועדים נעזים הך דאתו · לא סלק ׳לגבון קרבן · ואלה דרביאנה ממן לעלם לא יתר ולא פחת · ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

[1] על חדש האביב:

כב:– מברך הוא ביתה דיעקב כרי דנפק מלגבה · שת מאה[2] דאלפים הוו[3] מבנים מן שבעים נפש · מן הוה ישום רבותון אי יסכם גלגיהון · שבלי עקלה דאברהם עללתה דבי אשתעבת[4] · טליה דרחותה נפיקין ׳למקרי בשפולי טור סיני וכלום לא אנשו נפקין · דהוה מרון מנהר לון יתון גרמיו דיוסף הנהרו לון מסינון[5] · דהוה יוסף רב אלא מת · ובתר מותו אתרבי · [ד]גרמיו נסיבין ביד נביא רב זעיק אלהים ביד *מן דשליט[6] · תרי אריסי רחותה יוסף מלכה ומשה נביה · בעמלון טבה דבקן ברחמיך · *ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד[7]:

[8] על חדש השביעי:

כג:– רב חילה דכן[9] פקד בריש[10] ירחה שביעה מכל ארשי ירחיה · דו זעיק ביד אלה ארבעה עקובאן רברבאן · אשבתה דכרנה אשמעה[11] ויומן קדש · | עד יהון שבתון ׳לירחיה · ושבשבתון למועדיה · וכליל מועדי רחותה ׳לגבה f. 71 יום סלוהים · קדיש טרד חוביה · חג מטלין וחג בנושין · (ויומה תמינה עצרת שביעי מועדיה וקדש קדשיה ·) וכל ישראל מהר מנין · ואנין עתידין ׳עם אלין (ואלין) תלתה זבנין לנו שתה[12] · ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

[13](עורן כן על יום הכפור הקדוש על פינחס:)

דכורה טבה דלא מנשי · הדכר קיאם עבדיך · וארתי בניון בעמלון · אלהן רחמן [ורתאי[14]] דבק לית לן דבוק לבר מנך · זזועה דילך אה קשטה · ארתת כל עלמה *מנך · אימתך שרת[15] בכל לב · ודחלתך לגו כל אתר · וידע כלה [ד]לית כותך · כל נפשאתה (דבלדי) *לא ערקי[16] אלא לידך · זועה בשלטן

[1] Cr11, p. 161, Cr18, f. 38, B2, p. 143 על מועד הפסח הבריך, K4, f. 3 על ירחה אבינה. [2] K4 מנין corr. from מוון. [3] V3 הבו, K4 הוה. [4] K4 עשתבת, leg. אשתבעת. [5] Cr11, 18 דנהר לון ומסנון, K4 pr. m. ענאר לון מן סנון. [6] Cr11, 18, K4 מן שליט. [7] Cr18 כארזין ثلاث مرات. [8] B2, p. 145 adds وعلي سبت الموسم البوح الصيام (?), K4, f. 4. [9] V3 דכל (?). [10] Cr11 אפרש. [11] Cr11, K4 אשמהה. [12] Cr11, 18 דילה. [13] V3, f. 65, K4, f. 2b omit heading; Cr11, p. 164; Cr18, f. 39; B2, p. 147. [14] K4 om. also. [15] Cr11, 18 כן אימתך · שרית. [16] Cr11, 18 לה ערוקי.

f. 69 קדש עד לעלם · ואמר דשבת בה יתברך וכל דמחלל לה יתקטל · | דו
תהום[1] קביע ביד אלה · משה אתימן מגלנה · *ועבד אל[2] כל מינה דאדם ·
ואלפנה[3] קמי טור סיני ׳לקהלה דנפק ממצרים · (עד) יהון שבתין בה ואמרין
רב חילה רבה דכן אוקר [ארפן] · ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(غير دلك يقال علي وآلهة شموت بعد أليشتبح:)

יט:– מהימנה ממנה · טובי רחמיך לעלם · אלה דלא עצי פעליו · *מן מלו
מנשמה[4] אהן דנשם אלה כלה · אלאן קהל ישראל דו זעיק בר ועבד
לאלהים · [משה] אתימן גזרה ושבה ומועדים דלא מטלטלין · וקטר שמין[5]
למאוריה · געזים שם מועדיה ומועדיה הך דאתו · מן יכל מבטל בריה
*דברא קעים[6] לעלם · מן יכל *לעי ומגדוד בניאן[7] דלא עצי כלום · ישתבח
אלהים: לית אלה אלא אחד:

[8](עורן כן על אלה הדברים:)

כ:– חילה רמה יקירה · פקד לנביה קדישה · בגלל קהלה קדישה · על דדי
מקרתה דקרא אלה על טור סיני · טר ית יום שבתה לקדושה · מועד לא[9]
בטל לעלם · וכן כתב נאירה רבה משה מהימנה[10] דכסיאתה · ויטרון בני
ישראל ית[11] שבתה למעבדה · דהוא תהום[1] קביע ביד אלה · דהו בניאן דלא
מנדנד · וחילה דנפק מנה [לבר] פרדיסה דנטר פרנסיו · כל חילן (ד)לגה
חיים · ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

[12]تمت بيوت السبت المقدس

[13]על מועדיה וראשי ירחיה:

כא:– לחילה חיולה ונצוחה · נודי ונסגד ונרבי · דכל רביאנה דילה · אלק
מאורים מנירים דלא טפין · ואפרש מועדים קדישים · וקטר שמון למאוריה ·
ויהבון ׳לבני רחמיו · עד יהון חדין בון ומודין [ומרבין[14]] לשמה ומקרבין
f. 70 לה | והוא מקבל מנון ומפתח לן אוצר שומיה · ומשפע מתמן ברכן · ומפים
לכל אמי עלמה דאנון[15] בניון דעבדו כל גזיראתה דמרון · ומקוממי מועדיו
בשלמו[16]: נבכי עליך אה ישראל · הך הוין[17] ביומי רחוותה · והך אתה ביומי
פנותה · הוין ׳עם אלהך מודמן עמה בכל מועדים · ומנדי לה קרבנים מלו

[1] Cr11 חהום. [2] Cr11, 18 ועברה על. [3] Cr11 ואלפה, Cr18 והלפה.
[4] Cr11 ממן ומן שמה, Cr18 ממן ומנשמה. [5] Cr11, 18 שמון. [6] Cr18 דברי ק״, Cr11 דבראי קיעם. [7] Cr11, 18 לחי ומחרד בנין. [8] Cr18, f. 37b مناط السفر الخامس; Cr11, p. 157; B2, p. 140. [9] Cr11 דלא. [10] Cr11 מהימן, Cr18 מימין.
[11] Cr11, 18 יום. [12] Cr18, V3 om. [13] Cr11, p. 158 غير دلك يقال في راس الشهر; Cr18, f. 37b مناط روس الشهور; B2, p. 141; K4, f. 1b. [14] In K4 erased by the later hand. [15] Cr11, K4 דאנן. [16] V3 בשלמה. [17] Cr11 אנך, Cr18 אנך.

[שריו רבואתה:]

(עורן[1] כן תלביה על חנות[2] כתבה אל הטבעת · לו[3] עוד)

ניזל בתר כתבה קדישה ממללה דאלהי קדם: במעון קדשה כתב[4] וקראתה על טור סיני: בוראיה רבותה אמת דנחת מלגו *מדורון דקעימיה[5]: אשתה אנירת לה וקל שופרה כרז קמיו: ונביה כתר על טורה עד הוא נחת מקבלתה: (יתמר) גלגו בה דו רום כל כתביה [אהן] דקרתה אמר שמשו כל דלגבה: האן הדה כממללה רבה הדן אי האן אשתמע בתה וקראה דקראתה קמאי דו קראה דבראשית אה כהן שרי קרי יהוה אלה רחמן ורתאי: יתהלל אלהים:

[עורנה:]

אהנו כתבה רבה דקבלה נביה רבה מן ימינה דמלכה רבה: אה תרח נאיר כתבה פתיח ביד אלה על טור סיני יקיר[6] בה כל בית ישראל:

באצבע אש אבלה כתב בימין (ק)דישה אתושט בצדה דארונה הוא מנח: |
f. 73 גיבורה ונוראה כתבה גבורן נפקי לזימונה גדיל הוא חיים לדריה:
דו נפיק מן כריה דאשתה דו הוצר מלי ברכן דו דמע דמן כסיאתה:
הדה היא עללתה דאוצרה גזיראן ותורואן ופקודין אוצר הך אהן מן עמה:
וטור סיני כנשה קדישה וקראה דלגבה אלה ונביה רבה שמע ומלף:
זזועי רב דהוה בטור סיני כד שרי מרי קרי בה אנכי יהוה אלהיך:
חילי רומה נחתו עמה וחילי מכה קדמו לה אמת דנחת מגלינה:
טעיל לגבה לאהן דחני לך ובלש ברזיו וכית מטי סני דבלשו ולא אמטו סופה:
יולעון כל זלעוין מן חכמתה ולא יסכמון דו קטיר לתהו ובהו:
כריה דלא פחת לעלם לא פסל עתיר ולא מסכין דעקרה מן חיי עולם:
f. 74 לבון | דשומיה לאהן אפתח יפשט משה ידו ויסנה מן אדרע דסבילה עלמה:
מניר הוא לאלין דלית לון נהר ומקום לון על ארח שלמה ונגד שביל דקשטה:
נאר שמשה ולא כותה · שמשה מלה מפם: אלה ואהן כתיב · באצבע אלהים:
סתור לא יכל סתר לה · דכסי (לה) סתר לה: כיי[7] סתיר דו · קטיר למדעה דאלה:
עמו סימתה[8] ושבחו · דו מן קרתין: דכסיאתה ומן · אהן אני אני הוא:
פליאן[9] רברבן וגבורן אתעמו תמן על טור סיני אלה אושט ונביה קבל:
צמות חילין ובוראין אתעמו על ריש טור סי(ני) ונביה שמע ומלף לדריה:
קראהה עקרה דטובה קדיש פרותה מן אצותה דקשטה וקדשה מלף:
רמה תחת מתננה רבואת קדשה עמה רום קהליה אהן דנטר לה:

[1] Cr 11, p. 66; B 2, p. 54; H 1, f. 39 mention no author; H 1 עורן כן שרו תלביהג בגל וגן; Cr 18, f. 13. [2] B 2 נסעות, and Arab. دخول. [3] I.e. למרקה. [4] Cr 11, 18 כתיב. [5] Cr 11, 18 מדורין דקעימה, H 1 מדורין דק", and Arab. والاكبا. [6] P 8 יקרי. [7] H 1 רו. [8] V 3 סעים". [9] In H 1 this and three following lines differ. See Ges. C. S. vi. 17–20.

גאותך · ואשדכה ׳בסגאי רחמיך[1] · סהד מודע לעלמה דלית אלהו אלא דילך · (אה[2]) רתאה ורחמנה: אקימת[3] כמה [ד]אמרה יהוה (אלה[2]) רחמן ורתאי · גלגיה לך לעלם · דלא גויך *לן לפם גמלן[4] · אתהו יהוה זכאה ואנן חיביה · לפם דו טובך וחסדך · אדיקת[5] ממעון קדשך · ופלטתנן[6] מן זועה · נודי לך אה רחמנה על חסדה · דעברה ׳עמן ותעבר · אה דבוקה [אה[2]] מרגלה[2] *לית אלהו אלא דילך[7] מרי *ולא יעבד[8] כעובדיך · ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(تم الدران بعون الله الرحمن)

[פאתחה אלצלאה:]

(وهدي صلات سيدنا موسي ابن عمران عليه افضل السلام[9])

(יתרבי זה השם הגדול ·[10]) אחד הוא יהוה הנכבד · ואין[11] עוד מלבדו · בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד מלבדו · ברוך יהוה אלהינו אשר לו השם הנכבד והישר יתהלל · נמול לבבנו ולבב זרענו נירא אתו נאהבה ונדרשה ונשמר עשרת דברי הברית אשר דבר בחוריב מתוך האש ׳ביום הקהל · יהוה אל רחום וח(נון) · סלח לנו מרי ולאבותינו בחסדיך מכל אשר חטינו שגגנו ופשענו פניך אה אדני · אהיה אשר אהיה זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב · [אה] *אדני בעמלם (ובעמל משה עבדך[12]) אל תפן אל קשהנו ואל רשענו ואל חטאותינו · ואנחנו הרשעים והחטאים פני גדלך ואתה[13] יהוה אל רחום וחנון · ילך נא אדני ׳בקרבנו כי עם קשה ערף הוא[14] · וסלחת לעוונינו ולחטאותינו ונחלתנו · אדני הרחום ׳בשמך[15] הגדול הציל אתנו מכל דבר שקר · והושיע אתנו מכל תועבה · וטהר נפשותינו מכל שקוצינו · וקדש גביותינו מכל טמא · וסלח לנו מרי ולאבותינו בחסדיך מכל אשר חטינו שגגנו פשענו פניך אה אדני · נמול לבבנו נשוב אליך ׳בכל לבבנו ובכל נפשנו · נאהבך ׳בכל לבבנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו · ולטוב לנו נשאל לחסדך וטובך ורחמיך וחסדיך · תמלי אתנו לשמר משמרתיך חקותיך ומצותיך ומשפטיך כל הימים: יתהלל אלהים אין אלה | אלא אחד · (יהוה f. 72 אלהינו יהוה אחד:)

[1] K4 רחמיך. [2] K4 om. also. [3] Cr11, 18 הקמה, K4 sec. m. אקהמת. [4] Cr11, 18 יתן לפם בישות גמלינן. [5] Cr11, K4 ארקת, Cr18 הדקיה. [6] Cr11, 18 ופלטנן. [7] Cr11, 18 לית חיל דיקום אלא חילך, K4 ח״ לית דיקום א״ ל״ ד״ לית אל״ א״ ד״ לית. [8] Cr11, 18 ולית דיעבד. [9] W adds מחמר כל יום; Cr11, p. 43; B2, p. 35; Cr18, f. 7b. See also Pet. Chrest. p. 12. [10] W om. also. [11] W והישר אין. [12] W has מרי בעמלם prima manu, then corrected as in text. [13] W pr. m. וברוך אתה. [14] Cr11, 18, B2, W (prima manu) אנחנו. [15] V3 השמך.

יהון מכונים להרגריזים תלתה סהדים נפקו לזימונון חשך ענן וערפל ואלה אש אכלה אתי מקרי עסר מלין שרוין לא יהי לך אלהין לקדמי אנה הוא קעימה:

עורן רבותה לכתבה קדישה:

ויתמר על השבת הראש מן החדש בכל זבן:

אהנו כתבה רבה דאימנן נביה[1] רבה מגלי שמה דרבה דעבד עלמה קבלותה ברחלה וסגדו ליהובה דאמנתון בכתבה ודחלתון מן שמה:

נשוי בהלן ונימר אתי בשלם כתבה נעירה דאושט מרן מניר[2] למן דשמע לה ומחשיך על מן דלא שמע לה:

אתהו דאלפתנן איך עבד *מרן עלמה ספרה דלא מטעי[3]:

אה אוצר מלי כל גזיראן הו[4] אהן ספר בריתה וטוב מן דמהר[5] מנה דחייה כתיבין לגבה:

אתהו דאלפתנן איך נטר קדש יום שבתה (ספרה דלא מטעי) אה בוצין יהי ומניר הו *אהן ספר בריתה[6]:

כל בוציני מאתיה קין מלאון וקין נהרון אהן הו[4] דנהרה מניר בלילה ואיממה:

דיהובה אש אכלה ומה הוה יהי מעמי לטור סיני מכלל[7] באשתה יום דנחתו לוחיה: |

אלהים הוא מושט ונביה רבה הו[4] מקבל וסיעתון דקעימיה מרבין לנביה כד f. 78 נחת סביל אהנו כתבה רבה:

עורן כן: (יתמר יום שבתה הראש)

הב לן מרבה לכתב(י)ה דלקיטין מן חיי עולם ברבו רבה נרבנון דרבתון חילי שומיה אמת דנחתו מלגו מדורון דקעימיה:

אה כנשה ייה שומיה דאתקרי כתבה לגוה כלול כנשתה נהר וכל יתוביה נהירין והיא מליה נהר מן נהרה דחיי עולם:

ברקיה אנירו לה נפק מן כסיתה לגליתה וטלין דרחמיה רסס וקדום לא אתעמי תמן דהוה אחת מנדה (חיים) לדריה לעלם:

גנה דלית נחש עלל לה הנצבת על ריש טור סיני וארהותה אילן חיים גליה קמי כל דריה דמפרנס לה כיי חי[8] מן עללתה:

דיארי רומה ומכה אזדמנו אמת דנחת דהוה מצבע לגו אשתה ויהובה לביש באשתה ומליו נהר סגי מן שמשה וזהרה:

עלאהי הוו מרבין לה וארעה סגדין מנה חילה דכתבה קראתה אמת דנחת על טור סיני מלין מלין חיין דלא במכלה:

ועבראהי דמקרי בה יסגד מן חילה דיהבה ומליו דרחמין ורתואן לאלין דמשמשין לה וטובה נטר למן דקרי לגוה ועבד:

[1] V3 נביא. [2] V3 נימר. [3] P8 מרה דעל" ועיק ביר אלה קעים. [4] V3 או.
[5] V3 דמרה [6] P8 נהרה דכתבה שוב מן דשוי עמי בנהרה. [7] V3 ממכלל. [8] V3 אח.

f. 75 שמש מניר דלא מפי · שם אלה ונביה: [כתיב] | לגבה · יהוה נצחיו קרביה:
תרחון דשומיה לאהן · אפתח תמן אושט: אלה למשה תרי · לוחי בריתה:
סגדו קמיו באנצירו · דסגד קמיו · סגד למרה · דיהוה רבה · כתיב לגבה:
ומד יהוה רבה כתיב · לגבה נדחל ונרתת אתין מסגד קמיו: ולית קשיט
הך יהובה ולא נביא הך כתובה אלה כלה אחד ונביע אימנותה:]

([1]עורן תלביה על נסעות כתבה מן הטבעת:)

בשעבוד [נימר קמיך כתבה קדישה מדעה דקשטה שלם ספרה דמלף
חיים מן נחיר לא מתעמי כל תלמידיך יסגדון למרך דארכן טובה *מתן לה[2]
חכמתה דרבותה:]
אלה על טור סיני זוע · חילין וגבוראן ויסידין · אלה מכה ואחת · ונביה
ראם וסלק · טור סיני דחל וארתת · מן אימתה דעבודה · אמת דקבלה[3] ·
חיים לדריה לעלם:
באצבע אש אכלה כתב · במדעה דאל(ה)ותה · בצומין ובצלואן אקבל · ביד
משה [נביה] מלגו להבי[4] אש · מן אדרעה ראמתה · דעלמה תלי בה:
גבוראתה *נפקי מכסיאתה וזועי כל גליאתה[5] · כל חילי ישראל ארתתו · כד
f. 76 אמלל עסר מלין · נפקין מפם אלהותה · | חיים לדריה לעלם:
דאהן הוא דמעה דממללה · דמלל אלה אלהיה · ומשה אתימן לעלם ·
*מקבלה דמעה מן[6] ימינה דמרה · עד יימנון כל דריה · באלהים ובמשה:
הוצרה דממיר[7] מהריו[8] · נאר וחכמה לבלושיו · סימתה[9] דמעתרה · כל
דבעי[10] להּ קעימה · מלל ׳עם מפוקיתה שופרה · כרז לית לבר מן אלה ·
רומה ומכח אשוו מימר · נביה דאתימן לעלם · חכמן כל דאכתיב לגבה:
והילה דפלג על מדעה · והילה דלא משמש גזיראתה · דהוא ספר ארהותה ·
דביאר[11] משה נביה מן ארשותה דמרה · *דו יהיב בצדה[12] דארונה · יקרון
תהביה ׳לגוה[13]:
זרעה דאזדרע ׳לגו אש · סלק ונגד[14] עסר מלין · עסרתי מליה · עסרה אוצרין ·
משה הוא[15] מהימנה · דאתימן (על) בית אלהה · מתן עללתה לישראל:
[חייה דמן חיי עולם כתבה רבה דבינין חייה מסידין דכותה לא יהון דו מן
רומה דעלמה ומכך מן לבון דשומיה ומבאר בלבה דמשה:
טובינן ומה יהיב בינין מבועי דחיים[16] דו מן תהומה רבה דשם אלהותה: |
f. 77 תחמדה מעמי קהלי ישראל תניאנות אלה מפקד לון ידכרון תלתה יומים עד

[1] Cr18, f. 13[b] (ascribed to Marqah); Cr11, p. 68; B2, p. 55 (O2, f. 56[b]).
[2] P8 מגלי לן. [3] Cr11, 18, B2 דאתא מקבלה. [4] V3 ליהבי. [5] Cr11, 18, B2 נעתו ׳עמה · מן מעונה על ריש טורה · דמניר P8. [6] Cr11, 18 מאוריו, P8 למאו". [7] V3 דמימר. [8] V3 סעים". [9] V3 דעבי. [10] V3 ואורגן. [11] V3 ויהבה ׳לגו צדה. [12] Cr11, 18, B2 בצרה. [13] V3 נביה. [14] Cr11, 18, B2 See Appendix. [15] Cr11, 18, B2 דבורא. [16] See Appendix.

רחמנה מן רגזה דאלוף דבק לן בכל דין דמשתלח עלינן אימנותה מדכיה לכל עובדי חטא נכרז קמי טובה דיסלח לן ברחמיו:]

[1]עורנה על חג השבעות:

מן ימטי מימר · רבות אמורה[2] קשטה · דקדשה מרן זבנה דמללה · מתנתה דיהב חייה · נהירה דגלא רבות אלהה · וטובה[3] נגד לן לשלמה[4] · רבון דשלמי זכותה · דקדמון לזימוני מליו · קל רב משמע קמיו נימר:

(ثم بعد كل بيت يقال رببوثه المشروحه اذا)

רבותה לרבה[5] דיהבה · מן כותך אה קעימה · דגליך לן אהן ממללה[6]:

אהנו כתבה רבה · דאושט מלכה רבה · לנביה מהימנה · אהנו דנחתו קעימין בגללה · אלה וכל בוראיו עמה · יסב ישראל אימנו · וישמש גזירן · לעלם (נימר:)

בימין יחידאו אתיהב · באדרע דסבילה עלמה · ברישה דטור סיני · הה נביה קעם · מפרע רבואן · למרה *אתי מקבל כתבין מן ימינה דאלהים[7]:

גבוראתה נפקי מכסיאתה · וזעי כל גליאתה · ובלדי ארעה קהלין[8] · דחלו כד מלל יחידאו · סימנה דעבראה[9] מעמי עליו · מהו ממלל נפק מן אש להבה · ומן שמע ממלל הך אהן · לעלם (נימר:) |

f. 82 דקל מן שומיה אשמע לנביה · וסלק קבל להן · וחייה לגבון · זיבה דמשה נביה · לביש בקרן אורה · זעיו לא הה כותה · ולא יהי אלה אש אכלה ממלל · ומן לא הה תמן דחל (לעלם נימר:)

הדת הוא ממללך לעלם · כלה אנדיך מנאן דלית (יהי) · אלה זעק דלא שמעוי[10] לכל עובד ואתו[11] שמעי[10] · מן מלו משבחתך · (מן) שהי דיתלמר לך · מהימן הוא נביה דאנדיך לן · מיסתן דאנן קרין לגנך[12] · הלא הוא חיינן ודבינן[13] לעלם (נימר:)

וחקיף עלמיה דלעל עמה · חיליה מבגללה כרוזין כרזין · שופרה משמע ומדחל זעוקה דמלכה קמיו · וכסיה ממלל קשט · וקהלה רתת מן שמע חייה · מהימן הוא נביה דאתמר לה שמע ואמר לן (לעלם נימר:)

זזעיו קשה[14] עד מותר · דאזדע על טור סיני · כנשה דקעימין לעל · וכנשה דמאתין לרע · ואלהים הה קראה · ומשה הה שמועה · וכל קהלי ישראל [בשפולי טורה] עמין[15] לפדיה וית טורה להב · (לעלם נימר:)

[1] Cr 11, p. 71; Cr 18, f. 14b; B2, p. 58 על יומי השבעות מן מימר מרקה.
[2] Cr11, 18, B2 מימרה. [3] Cr11, 18 וטוביו. [4] Cr11, 18 דשל. [5] Cr11, 18 רבה. [6] Cr11, 18, B2 הוא רממ. [7] Cr11, 18 אמת דאתא מקבלה חיים לדריה לעלם נימר. [8] Cr18, P8 קלן. [9] Cr11, 18, B2 רבה, P8 דאברעה. [10] Cr11, 18, B2 שמיע. [11] V3 ואתה, P8 ואתא. [12] V3 לגבה. [13] Cr11 דבינין. [14] V3 וזעי קשי (and so often). [15] Cr11, 18, B2 הון יה.

זיבה דנביה אתחיל זיבה דטור סיני אתיקר זרע מכך מן מעונה ולבביה
f. 79 מלין מנה בהלן | נדבינה דכל איקרינן מלגבה:
דהוי עולם אעת עמה ובני קרתה דרומה עמה דהו כתיב באצבעה דקלומה
ומושט בימינה דמרה וגביה סגד אמת דאתא מקבלאתה:
טלין דרחמיה רסס על טור סיני מבגללה ואתו רבואתה קדשה מסמכאתה
אמת דנחת ומקדשאתה אמת דנחת[1] לביני מהתין:
יומה דארהותה אפרש ספרה רבה על טור סיני ואתעבד גדיש דבוראים
ואלימיו מן חיי עולם ופרטיו אנכי יהוה אלהיך:
חיליה ויסידיה הזדמנו אמת דנחת כד נפק קלה דשופרה וחצצרתון[2]
דקעימיה כינשה כהנה רבה וברה דעמרם ספרה:

עורן כן על מועדיה וראשי ירחיה:

טובינן מה שוינן מסגד קמיך ספר קדשה:
ידעין דאתהו קשטה דעלמה מה דושט נעירה מלף לן חכמתה נשימין
ומפעסין דכתבה מהימן ועלמה שמעי למקוממי מליו:
אלהים אל עליון קני שומיה וארעה מן שומיה אהן קשטה רבה מעמי ומשמש
f. 80 גזיראתה לגבה לא ננשי ליהובה ולא נכפר בכתובה | לית אלה הך יהובה
ולא נביא הך כתובה:
בגלל דלית גנה פתיחה והיא צניקה מן דריה לא חילן חייה מתאכל בפממין
דו כסי ומרחק מלביני אנשה וארהותה גנה פתיחה[3] דלא מצטנקה מן
דעלל לגוה חילן חיים הו לקט:
גלגים הו אהן כתבה ביני כל אמי עלמה גלגים לנביה דאשוה מקבלה ואמטה
מעמי מה שוי מלפאתה כתב קדיש מניר[4] בליליה ואיממה מודע[5] מן עבד
עלמה ביחידאו דלא שותף:
דמע דלא מסתר הו אהן *מדעה דאתעבד[6] מזון לקדישין דמעה דליתו טמי
מסיבאתה קדישה יהובה וקדישה קבלה קדישין ירכנון רישון קדמיו ויסגדון:
האימנו רבה דגלה נביה רבה כתבין דקשט ממכין ממעונה מגעזין באשתה
ויהבון לביש אש ודקבלון דרם באש ואנון מצבעין באש וכל דלבר
מנון בטול הוא לעלם:
ורחמים וברתו וברכנו חיולה אלק לן עבודן בוצין מן אשתה ויהבה בינינן ער
נהי עמין בנהרה בוצינה דמניר לן בליליה ואיממה ונארה דמי לאשתה
דנע על ישראל: |
f. 81 תרח סליחתה דכתיב לגבה פתיח לאלין דשגין בסריחתון יפיסן וינחמן

[1] V3 twice. [2] V3 וצצירחתן. [3] V3 פתחיה. [4] V3 נימר. [5] V3 מועד, P8 defaced, Arab. معلم. [6] P8 דרמעה דעבר.

פם דחיים מלל ממלל חיים לדריה ממלל מן כרי דחיים משתמע דלא מתעמי
ואבלסי גבוראתה ראתין מן חילה ואבלסי מאתיה שמעין ודחלין וקעימה
ממלל במשמעיו כהלון ואלין ואלין שמעין ודחלין:

צמות קשי מותר דאזדוע על טור סיני צמותון דקעימיה וצמותון דמאתיה
ואלהים דבראשית בבנשאתון דקעימ(יה) ואלהים דמן אדם בין תרתי
כנשאתה אלהים קמאה מלף לנביה ונביה שמע ומלף לדריה:

f. 85 קל דאלה | ממלל ואמר לא יהי לך אלהין לבר מני אנה דעבדת עלמה מדילי
דלא מן חורן מלי הוו פעלי ועובדי אנון אמני אידן דיעבד כעובדי עבדת
עלמין רברבין ותקיפין דלא צרכו מהרין מן מדעה דחורן:]

רב הוא יתה זועה דאזדוע על טור סיני · רמה דלית סוף ׳לטורה[1] אחת ולא
אזדוע · וקליה וקל שופרה · וענן יקיר על טורה · ואשתה להבה עד[2] לבב
שומיה · וברה[3] דיוכבד מדרס ׳לנבה ולא מנכי[4] (לעלם נימר:)

יהוה (רבה) דאנדה עלמה · אשמע קלה ׳ברבו · ומשה דאזדעק אלהים קעם
ברבו רבה · ושת מהן[5] דאלפים ׳בשפולי טור [סיני] · וארתת כל עמה
מן שמעין קלה · תמן אמרו ׳לנביה קרב אתה ושמע · (לעלם נימר:)

תקיפה [רבה] דאנדה חיליה ובוראיה · ואסיד על גדלה · ואחת ורבואת
קדשה ׳עמה · ומלל ׳עם כל ישראל ממלל דלא מתני · אה קהלה לא
תנשון[6] אהן ממללה · טרו *מצואתה דאלף אלה[7] ׳בקשט · [דאהן] דנטר
לה כיי חיין מנטרין · (לעלם נימר:)

[[8]עורן בן תלביה על כתבה רבה:]

אתהו כתבה רבה · *דאתינן נסגד[9] קמיך: ולית כתב רב כותך:
באנצירו ובשעבוד · אנן קעמין קמיך: ולית וגו׳
גלגינן תשבחתך · דאת כתיב באצבע אלהים: ולית וגו׳
דחלין אנן ורתין · דשמה[10] רבה כתיב לגבך: ולית וגו׳ |
f. 86 דך עבדין אנן (קמיך ·) ומשתעבדין לגדלך[11]: ולית וגו׳
והילה דימי[12] בך וחטי · דאתה כתיב באצבע אלהים: ולית וגו׳
זאן אתה לשמועיך חיים · ומכלל אמוריך (חסד:) ולית וגו׳
עבודן וקענין · אלפן נרחמנך[13]: ולית וגו׳
טוב דקעם מן שנתה · ומשני לשיאלת שלמיך: ולית וגו׳

[1] V3 למטובה. [2] Cr11, 18 על. [3] V3 ורבה. [4] V3 מנני. [5] V3 מאן.
[6] Cr11, 18 תתנשון. [7] Cr11, 18 מצוה אלה דאלף. [8] V3 הורנה only;
Cr11, p. 84; Cr18, f. 17b; B2, p. 71. [9] V3 דאתין מסגד. [10] Cr18, B2
ריהוה, Cr11 ליה. [11] Cr11, 18, B2 קמי גר. [12] Cr11, 18, B2 דעמי.
[13] Cr11, 18, B2 מראה מנך.

[הזדזע חילה רבה ונחת לגו כבודה ואשמע קלה דשופרה מלגו לבה דאשתה
ואנירו ברקיה למשה מהימנה דהוה מדרס לגו אשתה אתי מקבל כתבין
מן ימינה דאלהים:]

f. 83 טובה | אזדזע ונחת טור סיני · ארתת מנה טליה · אצטמתו משמע קלה
דאלהים · דהוה ספר טב (עד) מותר · מלף לון אדלא יחטון · והוה ממלל
עמון בפמה דרבותה · לא יהי לך אלהין ׳לבר מני · אנה[1] הוא קעימה ·
(לעלם נימר:)

יקיר[ה] הוה ב[י]ספרה דשוה משמע קל [ד]אלה · יקיר הוה משה ומה שוה
משמע מנה · קדש בני רחמיו דאנה מזדזע · ואחת ברזיל ישמע ׳עמה
בממללי ׳עמך · ובדיל תתני רבותך לכל דרי עלמה (לעלם נימר:)

כבודה אזדזע ונחת (טור סיני · ארתת מנה) שופרה אשמע קמיו · קלין
וברקין [ורחמים] נפקו · ולפידיה אנירו · ובוראיה נחתו · ויסידיה
אצטמתו · ואלהים ממלל מלגו לבה דאשתה · וכל ישראל שמע ורתת מן
אימתה דעבודה (לעלם נימר:)

לבון דשומיה אפתח · ואחת מלכה קעימה · חשך ענן וערפלה נחתו עמה על
טור סיני · ומלל ׳עם כל ישראל מלגו לבה דאשתה · ואנירו ברקיה
׳למשה מהימנה · וארתת [טור סיני מנה דאמיר וארתת] כל עלמה[2] מן
שמעין קלה · תמן אמרו ׳לנביה *קרב אתה ושמע[3] · (לעלם נימר:)

מן מעונה (רמה אתיהב · מן) קדישה אמלל · מן טור סיני אשתמע · מן עננה
יקירה מלגו לבה דאשתה · וארתת טור סיני מנה[4] · דאמיר וארתת כל
טורה[5] שריר · אלה אש אכלה ממלל · ומן לא הוה תמן דחל ·
(לעלם נימר:)

f. 84 נוראי הוא מלכה קעימה · דארכן טובה | לכל הדה ממללה · ׳עם עפר מלגו
לבה דאשתה · נהיר הוה משה · ומה שוה משמע מנה · דרס לגו (לבה
ד)אשתה · ודער[6] לביני קעימיה · ואתימן כסיאתה וגליאתה · ושוה מלבש
׳בשמה דאתא בה עלמה · (לעלם נימר:)

[ספר טב ממלל עמון מלגו לבה דאשתה ספרה דאלק אורה הו דשמע קלה
תמן ומשה דאודעק אלהים קעם ברבו רבה ושת מאון דאלפים בשפולי
טור סיני עמין לפידיה ויח טורה להב:

היולה[7] דכלה דילה מלל ממלל דחיים היך דו קעים לעלם מן כתביו קעימין חיול
הוא נביה רבה דלבש חמשה ספרין וקעם בין תרתין כנשאן בין קעימין
ובין מאתין וקעימון דקעימיה ממלל עם בהלון ואלין ואלין שמעין ורתתין:

[1] Cr11 דאהן, Cr18, B2 דאנה. [2] Cr11, 18 עמה. [3] Cr11, 18, B2 לא ניכל למשמע כל אהן ממללה:. [4] Cr11, 18 om. [5] Cr11, 18 טבורה. [6] V3 ודרע. [7] V3 עיולה.

f. 88 הו אסותון דחייה · הו דמדכי רוחיה · הו מקדש נפשאתה · הו דמנאר[1]
לבביה · הו דמעמי כל עבראי · מנו *באריון וצעורן[2]:
ולית כתב רב כותה · ולא נביא הך כתובה · ולא קהל (קדיש) הך (ד)נטר לה ·
ולא משכן הך דו לגבה · ולא עלם מצלח משלם כיי מסתגד בשלמו:
זימוני קדש לגבה · זעיקים ביד אלה קעים · זכאהי הלכו[3] שבילין · זרעון אנו
ירותיו · זבן לא נבטל מן קרין בה · ומרבין לחילה[4] דיהבה:
[חסר הוא מכלל קראיו חדו הו ממלי לשמעיו חכמה הו יהב לבלושיו חיים הו
יהב לנטוריו חיל ונצחן ונברך חילה דיהבה יהב אגרה:
טללים טבים לעבראי כד יצטמתון ליד כתבה שפיך על צלמיהון טובה
בפממיון טלי משעבד לספרה רחמים ביד כל דעמי לה:
ימינה רבתה אושטתה יום רב אתעבד בגללה ישראל פסקל עם מרה יטר מליו
וקיאמה יתמר ליהובה תשבחן דארכן טובה מתן לן כיר אדה:
כפיו דמרן כסה משה אמת דקבלה על כפיו כפרתה מכסיה לה כרוביה |
f. 89 מטלין עליו כהניה אמוריי גזיראתה כל בית ישראל נטורה:
לא נשמע לכתב אלא לה לית לבר מנה מדמי לה לעל מלכה הו מרה רום
כל נבים הו כתובה לעלם לית אלה אלא אחד ליהובה נימר תשבחן:
מן יעבד הך עלמה מן ינדי הך ארהותה מן יחת מה אחת אלה מן יסק
מד סלק משה מן אתימן מה אתימן מהימן מליו דמרה:
נאר דלא שני ולא פחת הו כתבה למפרנסיו נהיר כלה הו אמורה נהירון
דאנשה בה יקרון נהיריה דמשמשין מליו:
ספר עורן לא מדמי לה ספר הך אהן דאלקה סלם לרחמיו סקוף יסקון בה
לאלהון סהדיו שמים וארע ומן מטי מימר רבותה:
עללה דלא משנתה ארהותה וגזיראתה דאכתיבין לגבה אמת דאנון משתמשין
רחותה לגו עלמה עלמה יהיב בשלמותה ולא מתעמי לגבה חסרן:
פרת חיים ולא כותה הו מגלגל חכמה לעלם פרת מן חיי עולם ואהן מן ערן
דאלהו פתיח[5] הוא קמי כל דריה וכלה מתוחי בנהרה:
f. 90 צפר טב | דהוה בטור סיני כד אחת מרה סביל לה צעם נביה ותנה ואקדש
אלא קבלה צלמי אדמי לאשתה כד אפשט אדיו מסינה:
קדש מן מעונה קדשה קדישיה כתבה קדש טור סיני בגללה קלומה אחת
והוא באדה קדש הוא קהל ישראל דאתימן מלפאתה:
ריש אלהיה יהבה וריש נבייה קבלה רום קהלים נטורה רום נביים[6] כתובה
לעלם לית אלה אלא הו ליהובה נסגי תשבחן:

[1] Cr II, 18, B2 דממיר. [2] Cr II, 18, B2 דבראון ודבלרון. [3] V3 אנן.
[4] Cr II inserts הו, B2 "הריה. [5] V3 כתיח. [6] V3 נביאם.

ימינה רבתה אושטתך · נביה רבה קבלך: ולית וגו״
כל רגז רב אַת ממתן · כל אסו בגללך אתו: ולית וגו״
לגבאי רומה זועה · שעתה דקבלך נביאך: ולית וגו״
מן מעונה רמה אתיהבת · מן אשתה רבתה אגליך: ולית וגו״
נביה אכלל[1] באורה · דהוה מלו מקבלתך: ולית וגו״
סליחן ורחמין · אנן בעין מן יהובך: ולית וגו״
עמינן כל דקמיך[2] · ושמענן כל דבתרך: ולית וגו״
פשרה רבה דמפים[3] · על חיבין דלא יאבדון: ולית וגו״
צנוֹת מנה ואטרה · וכרוביה פעלתך: ולית וגו״
f. 87 קלה דנביך[4] אשמע · ׳עם קלה דשופריה[5]: | ולית וגו״
רתת הוה טורה שריר · שעתה דקבלך נביאך: ולית וגו״
שבחו גועיה[6] כד שמע(ו) · *לפקודי מליך[7]: ולית וגו״
תשבחן ורבואן · נימר ליהובך בנצירו: ולית וגו״

([8]עורן כן רבוי על גלות כתבה:)

אהנו כתבה רבה · דכל זכותה וקשטה ׳לגבה · אהנו דמעמי מן אלה דאנדה עלמה לחודה · כהלן נודי ליחידאה דיהבה קוממו לחיינן: (יתהלל אלהים:)

([9]עורן כן תלביה על כתבה רבה:)

אה ׳כתיב נאיר וקדיש · דיהבה אלה אלהיה למהימנה · ׳דזעק אלה ילפּנה לעבדיו עד יהון מודין לקדישותה דבחרון להּ לעם קדש:
׳בחרין לוחין אשתרי[10] · בחמשה ספרין אביאר · בטור סיני אקבע · ארשה בבקעת מואב · שבשבתה באש להבה[11] · ׳נפּקי מליו · שומים וארע אשתרו בה:
[גבורן רברבן אגלו אלה דלית לה דמו ממלל קעימין ומהתין ארתתו בגלל עסר מלין מנה קיאם רב אתעבד לא נשבקנה לעלם:]
(גלי הו מן דעבד עלמה גזיראתה · מקים גלי לרחמיו · לאלה גלנין מרחין · לאלה גלנין אנן מתעברין · כד נתני על חכמתה:)
דחלה אתעבד נביה · אמת דקבל לוחיה · דעבר אלהה קמיו · דמי[12] צלמה לאשתה · דיעמנה[13] כל קהלה · וידחלון מן מקרוב לידה: |

[1] Cr11, 18 דאכ״. [2] V3 קדמיך. [3] Cr11, B2 דמפץ, Cr18 דמפיץ.
[4] Cr11, 18, B2 דמשה. [5] Cr18 דשופרך. [6] V3 inserts עמם ?gloss.
[7] V3 לפקודיך מלך. [8] V3 עורנה only; Cr11, p. 90; Cr18, f. 20; B2, p. 77.
[9] Cr11, p. 87; Cr18, f. 19; B2, p. 74. [10] Cr11, B2 אכתב, Cr18 כתיב.
[11] V3 לגבה (?). [12] Cr18 דעמי. [13] Cr11, B2 דימעינה, Cr18 דיעמונה.

אשתה רבתה וכבודה וענגה וקלה דשופרה: |
f. 92 קעימין ומאתין ארתתו ׳ אלה מושט ונביה רבה ׳מקבל: יתהלל אלהים:

[על כסות כתבה:]

(עורן כן לו[1] עוד על יומי השבעות:

אוסיפו וברכו את השם הנכבד והנורא ׳ כי טוב לנו נברך ׳ אלהינו יתברך:) כהלן נשוי ונימר ׳ יתכלל[2] בשלם כתבה: [דאתושט לנביה מן מעון קדשה:] ארבעים יומים[3] עמד נביה צעם על טורה לחם לא אכל ומים לא שתה: מבגלל תילפון ותלפון לבניכון ית מלי קיאם עסרתי מליה: המכתב מכתב אלהים וממללה חיים וברכן: מן (שומי) שומיה אחת *חילה דאלה[4] על טור סיני יקרי קמי נביה עסרתי מליה: טובינן ומה שמענן הלא הוא חיינן:

[עורנה:

אהנו כתבה קדישה דנחת מן שומי שומיה אחת חילה על ריש טורה וקראתה קמי כל קהלה: |
f. 93 באצבע אלהים אכתב בימין סבילה עלמה ויהבה למשה מהימנה ילפנה לכל ישראל:

גלגים אתעבד נביה אמת אשתוי מקבלאתה געז בעיני קעימיה ואתכסה אפיו באשתה:

דחלו מן חילה דיהבה דו סביל רומה ומכה ורבו לנביה דקבלה דלבש כסיאן וגליאן:

עוד[5] מאתיה ארתתו כד אחת חילה ולא נחת וקרא תמן עסר מלין קמי שת מאון דאלפין:

ווילון מבטלי פקודיו דחיין לגו תשניקה וטובין דמקוממי מליו דאנון פנים מכל מגוי:

זעיו חילין וגבורן אתעילו על טור סיני יומה דאושט מן מעונה וקבלה רבון דנבייה:

דחילין דכל ממניה כפיתין לה הך דחנתה אכתבה על תרי לוחיה ויהבה למשה מהימנה:

ט׳וב עלמה דארכן חילה מתנתה לכל ישראל יהונו קרין בה | ועבדין ומרבין f. 94 לחילה דיהבה:

יסידיה ובוראיה אתחילו על טור סיני יומה דאפשט מן מעונה וקבלה רבון דנבייה:

[1] I.e. למרקה. [2] Cr18, B2 יתגלג. [3] Cr11, 18 יום. [4] Cr11, 18, B2 אלה. [5] V3 ועוד.

שם עבודה כתיב לגבה מסיד לית אלה אלא אחד שביל תתובתה הו מחכם
למן דקרי ועבד שבחו שמה דיהובה ואימנו בנביה דקבלה:
תלתה פשרין לוכן כד תתובן ליד כתבה קיאם סהביה טביה מלה הו רחומה
דאלה תלו אפיכן למעונה כי מרה דרומה מרחם:

[עורן כן יתמר על גלול כתבה קדישה:[1]
(ويقولو هكهنيم جميعاً)
קבלו ממלל דחיים מושט ביד אלה דחיי עולם דילה:
(الجواب من هقهل)
תשבחתה למלכה רבה דכן אניר לעבראי בכתבון וכהלון נאר:
(هكهنيم)
f. 91 הדה היא ארהותה דאתיהבה לבני ישראל עד יהון קרין בה ואמרים:
(الجواب من هقهل)
תשבחתה וגו"
(هكهنيم)
כל עבראי יסגדון קמי[2] כתבה קדישה · וישבחון ליהובה וייתרון:
(الجواب)
תשבחתה למלכה רבה: [דכן אניר לעבראי בכתבון וכהלון נאר:
עורן על מפתח כתבה:]
אן דכתבה רבה מפתח נשוי ונסגר ליהובה:
ליתו דמי למאוריה · דאנון כסין וגלין כל יום:
*דו כתבה[3] רבה דבינין מניר בליליה ואימתה:
ארבעים יומים עמד נביה צעם על טורה בגללה:
מסגי רבואן ותשבחן מבגלל רבות כתבה[4]:
[מד לית אלה הך יהובה כן לית כתב רב כותה[5]:
דו כתבה דביה וקדישה דנחת מן שומי שומיה:]
קבל יתה מן קעימה ומלף יתה למאתיה:
(אן דכתבה . . . ליהובה:
דו כתבה רבה דביה . . . שומיה:
מד לית . . . כותה:)
חילין וגבורן אתעמו[6] יומה דנחתת ארהותה:

[1] Cr 11, p. 90; Cr 18, f. 20; B 2, p. 77 place this piece after אהנו כתבה (p. 56), where see rubric. [2] V 3 דמי, Cr 18 קמי דן; B 2 omits this line. [3] V 3 וכתבה.
[4] Cr 11, 18 אמורה, B 2 אמורי. [5] [ ] Cr 11, 18, B 2 place this below.
[6] Cr 11 מתעניאן, Cr 18 מתענין, and so B 2.

דחלה רבה דדחל · נביה *כד קבל כתבה[1] על טורה · חיליה פעלין לה ·
ויסדיה מסמכין לה · וקל שופרה *תקף שריר[2] · וקלה דנביה מתחיל:
עסר מלין הֵי אנין · ומנין אמלית ברישה · כתיבין בלוחי אבניה · ויהיבין
לגו ארונה · וטור סיני הֵה רתת · מן אימתן[3] כד נחתי:
ובגללין אחת קעימה · מן שומיה לארעה · ואמר עבדו לי משכן · מיתובי
למלכותי · וכל יומין דהֵה ביניהון · הֵה שלמה בעלמה:
זרע קדיש דאנדה משה · זריע על תרי אבנים · עסר פריטין הֵי אנין · ומנין
אכרי כל כרין · וב(י)אר מנין חמשה ספרין · וכל ישראל מהר מנין:
אתי בשלם כתבה · בוצין דמניר על ישראל · דו כתבה דמלכה קעימה ·
כתיב | באצבע אלה קעים · ולית בכתביה כוֹתה · דחייה כתיבין לגבה: f. 97
טוב עלמה ומה לגבה · טוב חייה ומה ביניהון · חיים מן חיי עולם · מן כריון
דחייה · ולבה דאנון שרין לגבה · ליח עריו יכֵל עלל לה:
יומה דאמללי מליו · לגו כנשתין דכסיאתה · אתעבד זועיו דקעימין · חילין
וגבורן ויסדין · שאלים בשלם דמרון[4] · אלא ייעת לגליאתה:
כבודה רבה אודוע · כל חיליה אתחילו · כסיאתה אמכי גרמין · משמע קלה
דמרי קרי · ויתמחן גליאתה · וידען *מה קבלי מן מעונה[5]:
לא נטעיל בכתבה · אלא בישרין ובתשבחן · יהן[6] שיראתה מקמיו ·
ותשבחתה מבתרה · מלגו תשבחן רברבן · קבלה נביה על טורה:
כסיאתה דמעונה · נפקי עסרתי *מלי קיאמה[7] · מן ימינה (אלהותה · לגו
ימינה) דנביותה · ומיהֵ דאלהותה · מיחת מוחי דריה לעלם:
נהירי רומה רבותה · אושטה אלקה דאורה[8] · (ל)נביה דלבש בקרן אורה ·
כד נחת טעין לוחיה · כתיבין באצבע אלהים · ביומי דאלה[9] אש אכלה: |
כגי בוראן נחתו · מבראה[10] לכתבה קדישה · מלכה דבשומי שומיה · אמיר f. 98
דנחת ולא אודוע · זוע טברין ומישרין · ואשדך עלמה ברחם:
עמו כתבה[11] דאנדה משה · וסגדו מן מרה ומנה · סגי דאתחנן נביה · וצעם
אלא קבלה · נסבי תשבחן לאלה רב · דארכן (טובה) מתן לן כיר אדה:
פם אלהותה ממלל · עסר מלין על טור סיני · יקרי כל פם דבה ממלל · מקראה
מוחיה קראה · ותסבע נפשה דלא מזון · וכן אתעבד למשה נביה:
צבע משה לגו דחלתה · וצעם אלא קבלה · *מאה ואשתין עדנין צעם[12] ·
סביע מן אמר תשבחן · ולקט פרין מן אשתה · וסבעה נפשה דלא מזון:

[1] Cr11, 18, B2 קרישה. [2] Cr11, 18, B2 כרו קמיו. [3] Cr11 אימהה, Cr18, B2 אימחין. [4] Cr11, 18 למ'. [5] Cr11, 18 מן קבלה מם". [6] Cr11, 18 יהונו. [7] Cr11, 18 מליה. [8] Cr11 דאורנה, Cr18 דעורנה, B2 אושמה. [9] Cr11, 18 דחלה. [10] Cr11, 18, B2 מרבה. [11] V3 כוחה. [12] V3 צצם ושתין עדנין.

כנשה ויתוביה חיולין וכרוזה שופרה דכסיאן אתעמו על ריש טור סיני
יומה דקראתה נצוצה:
לא נשמע לאכתב אלא לה לית אלה רב הך יהובה ולא נשמע ממלל מן
נביא אלא מן נביה דקבלה:
כשה אתימן לעלם בגלל מגלי ספר קדשה וכן כתביה אמרין ואף בך
יימנון לעלם:
נאיר הוא מן נאריה דו מניר לבביה ומנפש סני מן עלמה ועלמה לגוה
ולא ארצם:
סגדו לחילה דיהבה ורבו לנביה דקבלה קעימין ארתתו מנה כד נעת מלכאתה:
עמוד עננה ואשתה רבותה ארבעים שנה וקהלה דנטר לפקודיו הוא מורי
לכל אמיה:
f. 95 כתח דו | *תרחי טובה[1] וצניק בא יו ערויה תמידו[2] מנטר בקשט עלמה פני
מן מגויאן:
צבה חילה מרבי עלם בגלל מגלי ספר קדשה מתנה לישראל ירבון לחילה
דיהבה:
קמי טור סיני קעמו תרתי כנשהן בגללה קעימין ומאתין אלין ואלין רבותה:
רבואת קדשה דלעל נחתו עמה על טור סיני מיקרין למשה נביאה מקבלה
מן עבודה:
שבחו ליחידאה דיהבה ואפשטו לה כל רבואן דיהבה לן על יד משה ניל(פ)ה
ונטר גזיראתה:
תהום דכסיאן וגליהן[3] ארהותה דאתיהבת לן מחכמה[4] אנש מרה לא חזו
אלא במחכום:
יתהלל אלהים:]

[5]עורן כן (על מובא גבעתה מן מימר מרקה עליו הרצון אמן:)
אה סביעין נפשהתן · מן *תעתידה דאכתבה[6] · ליתו תעתיד דמיכל · ממה
*תעתיד ומאתין[7] · תעתיד[8] קעים הו · כל מן דסבע מנה חיי[9]:
f. 96 באריה | איש אכלה · מלגו אשתה אתיהב · נביה רבה קבלה · על אשתה
הוה מדרס · וכהנה דהוה משמש לה · אכל מותרי אשתה:
גלגים אתעבד נביה · כד קבל כתבה על טורה · עמוד עננה מכסי לה · ועמור
אשתה מניר לה · ונביה[10] רבה *דקבלה על אשתה הוה מדרס[11]:

[1] V3 תרח יטובה. [2] V3 אמירו. [3] V3 twice. [4] V3 "מהכ, ? read מה כמה. [5] Cr11, p. 101; Cr18, f. 23; B2, p. 88. [6] Cr11, 18 דעתיד כתבה. [7] Cr11, 18, B2 "דעתרו מא. [8] Cr11, 18 דעתיד. [9] Cr11, 18, B2 חאי. [10] Cr11, 18, B2 ומלכה. [11] Cr11, 18, B2 דכתבה · אושטה לנביה בימינה.

רזילון אלין דלא צעמין · וצעמין דלא מצלין · דאנון הך סמי בקבל[1] · מנף בלילי ואימם:

· זערה ושמשה סהדין · אידנו[2] יום סלוחיה · זימון קדש מן שם קדש · לקהל קדיש ליתֿ כוֿתה:

[3]אה יובל אתי בזבנה · אחד בשתה לכל ישראל · אהן דצעם בה ותאהב[4] · כיי מלו בפרקנה:

טובה דיום צומה מן ישום[5] · טובי קהלה דשבי בה · טלל מן סליחתה · רסס לכל[6] דצעם בה[7]:

[8](אח אל רחום וחנון · סלח לעונותינו · וקבל שובתינו · בזכרון אבותינו · וקבל ציאמינו · וסלח לחטאינו:

יבכו עינינו · ומה רעים מעשינו · סרנו מדרכינו · פניך אלהינו:

אל צדיק וישר · בעמל רום הבשר · אל תפן אל אשר · נואלנו וחטינו:

בלעדיך מי לנו · ממך יצילנו · שמע בקולנו · וראה את ענינו:

גמלנו כל רעות · וכל עונות ופשעות ·) | [9]והצרעה הזאת · על כן[10] באה עלינו: f. 101

דברים לא לנו · פניך אדוננו · וכל הרעות בנו · וטוב לא קנינו:

אנחנו נואלנו · וחטאינו ומע נו · וכל רעות גמלנו · פניך אלהינו:

ומן דרכיך סרנו · וחקיך לא שמרנו · ואל הרע מהרנו · ומרדנו וחטאנו:

זכרנו כלנו · טובך ואתפללנו · בעמל אבתינו · סלח לחטאינו:

איכה נשא פניך · ולבבינו פניך · ועל מספר השנים · ירבו חטאינו:

[טהרנו כלנו · לפניך יצרינו · בחסדך הצילנו · מידי שנאינו[11]:]

טבלנו ברע טבל · וסרנו ימין ושמאל · ואנחנו שם ומשל · לכל דבבינו:

יום מיום יגדלו · עוונינו ויפלו · פנינו וימשלו · בנו איבינו:

כל יומינו פנו · בעונות לא ימנו · [12](ואין לנו מנוח · לכף רגלינו:

לא כהנים טובים · ליהוה קרובים · עד הם מקריבים · את קרבנינו:

לא אנחנו בנים · וכן לא נאמנים · וקברי זידנים · ברום טברינו:

מה לנו עמלים · אתנו גאלים · ואנחנו חללים · בחרב אויבינו:

מקום העדות · מקום המאורות · מקום המזבחות · חסכנו ביומינו:

מקום המעשרות · והזבחים והעלות · מקום התרומות · ריק מן קהלינו:

מקום הנדרים · מקום הנדורים · מקום הנזירים · ריק מן שבטינו:

[1] L8, O5, P8 בקבל. [2] L8, 14 אידן הו. [3] L8, 14 om. to the end. [4] O5 וצעם. [5] O5 ישרֿ. [6] O5 למן. [7] Here one or more leaves seem to be missing in V3. [8] L16, f. 110; L17, f. 59b (Day of Atonement); O5, f. 99. Ascribed to Joseph הרבן. [9] V3, f. 101 continues thus without a break after לכל רצעם בה sup. [10] V3 כל. [11] [] Not in L16, 17, O5: in P8 crossed through. [12] A leaf seems to be missing in V3. The continuation is from L16, 17, P8.

קרו במקרתה דאלה · קרא לאורה ונפק מניר · שתיקיה שמעו מליו · *ומללין
ישומנה[1] · עלמה משמש[ין] לאנש טב · *דמשמש מליו דמרה[2]:
רחמים קרא אלה · ובין צרך כל דריה · רחמים קבל נביה · מן שמה דרחמנה ·
לקיטין מן כריה דטוב מאד · בימין [ר]אלה אש אכלה:
f. 99 שמש מניר דלא טפי אנין עסרתי מליה · | שמשה דראלק בכסיאתה · מן
דיארין דכסיאתה · ונביה דלבש בקרן אורה · ביאר מנין חמשה ספרין:
תהו ובהו אלה ומסיתה · תמן[3] לא הוה חורן שותף · תמן אמר חילה וטובה ·
תרח יפתח וייתי משה · ויסב עמרתי מליה · וידע הך אתא עלמה:
(הא סביאן ונמוא) [ישתבח אלהים:]

[4]דראה עורן:

רחמנה דלא בטל רחמיך ינצחן רגוך הך דאת אלוף אה דבוקה אלית טובך רבה דבק למן עבדך אפך אפיו עובדי בישין קדמיך סוברי הך די אמנותך דאנה חיב וחטאי ותמריאן וסריחתי סגי קדמיך דאתה אל אמונה ואין עול שוב מחרון אפך מרי ודכר עבדיך שלמיה אברהם ויצחק ויעקב והנחם על בישתי בעמלון וסוברי בעמל משה נביה סניה דראמין עלי מרי בחילך כבשון דאת יכל לית לי חיל למרדפנון חילך יכל מנדנך לון יהוה עזי וזמרתי אסתכל[5] תהלותי ואדיק עלי הך דאת אלוף קללתה דבפם דבבי מרי אפכה לברכה לא תשבקני מן טובך לית לי רחצון לבר מנך תלית אפי לאלהותך אלהי קבל בעותי אהיה אשר אהיה על כל דהוה תתרבי ועל כל דאתי תתרומם ועל מד כדו תסתגד אהיה אשר אהיה:

עורנה מתמרה על צומה:

f. 100 [6]אתי בשלם יום צומה · דבה מנסב בריאמה · שני שעירים לאשמה[7] · אחד לעואזל ואחד ליהוה:
בעסרה לירחה אמיר · תצימון ית נפשותיכון · עבראי דצעם ממזון · יצים קנומה מן חטא[8]:
גלגים למן דצעם בה · גנו רבה למבטליו · נעזים פנים מכל טוב · אנון[9] דלא צעמין בה:
דכרן דליתו מטלטל · דכרן יום צומה לדריה · דמע אמיה ישראל · צעם בה ונסב סליחן:
הלא כל נפש לא תצום · תתעקר מבנו[10] עמה · מלה דאלהים אמורה · *מנו דיכל מבטל לה[11]:

[1] Cr11 ומללה ישמשונה, Cr18 ומללה ישמשנה. [2] Cr11, 18, B2 דשמש לכל מלי מ״.
[3] B2 and Arab. insert אמר. [4] Cr11, 18, B2 omit to f. 134 (p. 65). [5] V3 אסכתכל.
[6] L8, f. 37; L14, f. 12 (ascribed to Marqah); O5, f. 89. [7] V3 בשמה.
[8] L8, 14, O5 חוביו, P8 חובים. [9] L8, 14 האלין, O5 אהלין.
[10] L8, 14, O5, P8 מקרב. [11] L8, 14 מנה דיכל מטלטל.

יבכו חטאים ויבכו · אוי למי הרע דרכו:
כמה עונות כמה רעות · כמה חטאות ואשמות[1]:
לשונינו כלאלמים[2] · מרב חטאים ואשמים:
לא כהנים נאמנים · לנו ולא עוד קרבנים:
כה נאמר ומה נספר[3] · כי ביום הזה יכפר:
נבכי בדמעות דמים · על ימי רצון[4] ורחמים:
ימי הטובות והברכות · וסליחות[5] והכפרות:
ימי האורים והתמים · ימי קטרת הסמים:
ימי מנורת המאור · ימי השלחן הטהור:
ימי קדש הקדושים · | והכהנים הקדושים: f. 105
אה על ימי שלמותינו · ועל[6] ימי מלכותינו:
ועל המשכן ורוממותו · וכבוד יהוה מלא[7] אתו:
אה על כבודו ואדרו[8] · ועל ימיו אשר עברו:
[9]וכל יום חטאים חדשים · אה מן לבבינו קשים:
סגולה שמה אתנו · ועם נבל שמנו נפשנו:
*עתה יהוה[10] אלהינו · מאפך אצל[11] רוחינו:
פני אל עמך ונחלתך · ברצונך וישועתך:
צורנו אם לא תרחם · מי זה יסלח וירחם[12]:
צדיק *אתה וכן ישר[13] · סלח בעמל רום הבשר:
קרוב אתה לשאוליך · קבל שובתינו אליך:
רחם עלינו ברחמיך · בעמל נאמניך ושלמיך:
שא לפשענו *אה אדני[14] · בחסדך אשר לא ימני:
תתהלל כי רחום אתה · וכן לפנינו כתבה:
עורן כן | אלקטף בשישת הימים[15]:] f. 106
[16]הסגדות בששת הימים:
[17]קטפי לילת שבתה רמשה:
[18]הסגדות השלשה:
ברוך יהוה אלהינו אשר אמר את שבת(תי) תשמרו מקדשי תיר(או) אני יה(וה):

כל יום חטאים] חדשים · הא מלבנינו הקשים: הא מרב חצונות .ins 1 O5
והפשעות · והחטאות והאשמות: אוי לנו אוי לנו · על מה עמלנו נפשנו: .2 O5, P8
כאלמים. 3 O5, f. 107b נרבר. 4 V3 רוצן, O5, P8 הרצ" והר". 5 O5, P8 ימי
הסל". 6 O5 והא על. 7 O5 ימלא. 8 O5 והדרו. 9 O5 puts this section above
after כ. 10 O5 אן ראיה. 11 O5 "הצ, P8 הציל. 12 V3 ויכפר. 13 O5 כן אתה וישר.
14 V3 אגרני. 15 Then follow the Qatafs to V3, f. 134. 16 V3, f. 134; Cr11,
p. 257; B2, p. 268; Cr18, f. 106. Then follow the סגרות to V3, f. 137. 17 V3,
f. 137. Then follow the Qatafs to f. 139. 18 V3, f. 139.

מקום התרומות · מקום הברכות · מקום לגוים קברות · ומה רב לחצינו:
מקום המקדשים · מקום הקדושים · מקום הדרושים · שמם אה אחינו:
f. 102 מקום מקדש יהוה · מקום כבוד יהוה ·) | דבו בחר יהוה · מכל מקומינו:
כיקום פני יהוה · ריק מן משכן יהוה · אוי לנו ומה · בנפשנו ראינו:
נבכי כי לא קדש · ולא מחתות בהן איש · ובכל זה נורש · במעשה ידינו:
[אנחנו לא כנים · ועוד לא נאמנים · וקברי זידנים · ברום טברינו[1]:]
סלח ברב דעתך · כתמים חכמתך · וכחסד אימתך · לרב פשעינו:
עתה אה אל ראה · אשר לא יראה · אן ראית ראה · בעין חסדך אלינו:
חיינו בשלטנך · ורוחינו קניאנך · אמטיר מן ענגך · רחמיך עלינו:
פניך איכה נשא · מן חטא ופשע · אהיה בגדלך שא · לרב פשעינו:
צדקך רב וגדול · אל אמונה ואין עול · אליך נשוב ונמול · פניך לבבינו:
f. 103 *קרוב אתה לכל · מי ישוב ויתנפל · | בחסדך שוב והנחם על · רע עמלינו[2]:
רחום הרחומים · ועצום העצומים · השקף מן השמים · ושמע קולותינו:
שמע צעקותינו · והסיר צרותינו · וקבל שובתיני · וסלח לאשמינו:
תמיד אתה לבדך · סלח לנו בחסדך · בעמל משה עבדך · קדש כל נבינו:

[3]עורנה על יום הכפור:

ים הרחמים סלח לנו · מעונינו[4] הצילנו:

(وكل ثلاث بيوت يقال هذه البيت)

וראה בעין חסדך אלינו · והשקף ברחמיך עלינו:
סלח לנו ברב חסדך · ובצדיקות משה עבדך:
פנינו נפלים[5] פניך · בחסדך שא אלינו פניך:
אנחנו סרנו ופנינו · *ואיך נשא[6] פניך פנינו:
בישנו פניך ונבלמנו · מרב חטאנו[7] ואשמנו:
גמלים רעים גמלנו · ובים העונות[8] צללנו:
f. 104 דרכי החיים עזבנו · | ודרכי המות הלכנו:
על כן בגוים אבדנו · ומתי מספר[9] נשארנו:
ואנחנו כצאן תעים · למי רחמיך צמאים:
זכור רחמיך וחסדיך · ואל יחר אפך על עבדיך:
אדני מה יאמרו · עבדיך ומה ידברו:
טוב מצא את עונם · ואם לא[10] תחן כי עבדיך[11] הם:

[1] [ ] Not in L 16, 17, O 5, P 8. קדשים מחללים · וכהנים קללים · וקברי ערלים · O 5 [2] ברום מקדשינו: P 8 has both. [3] O 5, f. 106b (ascribed to High Priest Joseph). [4] O 5 ומ", V 3 מיעונו וחצ". [5] O 5, P 8 נפילים. [6] O 5 ונבלמנו. [7] O 5 חטאינו. [8] V 3 om. ה. [9] O 5 בספר. [10] O 5, P 8 om. [11] V 3 עברי.

צלות שביעי חג המצות:
צלואת שבתות השבע:
צלות חדש השלישי:
צלות לילת המעמד רמשה:
צלות יום המעמד צפר:
צלות השבת השביעי:
צלות מועד הבכורים:
צלות שבת הצמות:
צלות חדש השביעי:
צלות הכפור:
צלות חג הסכות:]

[1]עורן כן תתמר על חסול כל צלות:
אתהו דבריך עלמה דלא שותף:
(ויקאל בעד כל בית)
קבל צלותן מנן[2] אה רחמנה:
באריה דברא כלה ומוחי כלה:
גבורה וגוראה וחיולה:
דחילה משבחה ומרוממה: |
הך [מה] דקעמך עם אבהתן קעם עמן: f. 164
והילה דלא סבל אימתה וברז ואמר:
זעורה ורבה ישון[3] ויימרן לך:
חילך רבה מרי מגן עלינן:
(טבון דטביה אה מרן שמע קלן:)
ימינך רבתה תתלי רגזה מנן:
כהלן צבעין קמיך אה מרן דבקּ:
לא דאנן שׂים אלא דאת רחמן:
מיסתן מה דאוקרתנן[4] ובחרתנן:
נשימין אנן דטובך[5] יתר על בישאתן:
סלח לבני רחמיך דסנאי[6] טובך:
עמיך לן דאת רחמן ותהי בן עורי:
פתח אוצר טובך לא תצנקנה [אה] מרה דכלה:

[1] Cr18, f. 11 (ascribed to Marqah); V3, f. 163; Cr11, p. 62; B2, p. 50.
[2] V3 ממן. [3] Cr11 ישבחן, B2 ישׂגן, Cr18 ישׂון. [4] Cr11, 18, B2 דו קרתנן.
[5] Cr11, 18, B2 וטובך. [6] Cr11, 18 "בס.

פללה על יום שבתה צפר[1]:

אה אלהיהם[2] ואה אדונם רחם עלינו בעבורם ושמע קול צעקותינו בזכרון בריתם:

הסגדות בשבת הראש מן החדש: |

f. 142 אדני יהוה אן ראית ברב גדל חס(דך) · מרי בעמל הנבי שוב מחרון אפך:

אדני יה(וה) אן ראית ברב גדל חסדך · מרי ב(עמל) ה(נבי) ובכהנת שמשי מ(שכן) קדשך:

אדני יהוה . . . הנבי אל תשחית עמך ונחלתך:

בשבת השני והשלישי:

אדני . . . חסדך · זכור לנו תפלות משה ע(בדך) א(שר) אמר פני גדלך שוב מחרון אפך وتمامه

אדני . . . חסדך · מרי בעמל הנבי הצ(דיק) הנ(אמן) משה ע(בדך) ובכהנת שמשי משכן קדשך وتمامه

אדני . . . חסדך · זכור . . . ונחלתך:

בשבת הרבעי:

כי גדול יהוה מכל האלהים · צד(יק) ויישר הוא והבו גדל לאלה(ינו) לפני(ו) נקד ארצתה[3] ונש(בח) ונאמר מלגו לח(צה) רבה כי נפושה קריב ואתה לגדלך אלה דלא מת(חלף) ודבעי לבר מנך בלש ולא שקח לישועתך קויתי יהוה · ברוך יהוה אדני יהוה זכור وتمامه

לא נחדל ולא נבטל מן מימר כל ימי חיי(נו) והבו גדל לאלה(ינו) עד לישועתך קויתי יהוה ברוך יהוה אדני יהוה מרי עד תמה:

ועל חתמת נקריב קרבנך תשבח(תך) נימר כל ימי חיינו ובהבו גדל לאלהינו עד לישועתך קויתי . . . תשחית עד תמה:

f. 143 ואן הוה בחדש חמשה | שבתות יתמר בו זה הסגדות:

כי גד(ול): ממעון קדשך מ(ן) השמ(ים) وتمامه

יפתח יהוה לך את אוצרו وتمامه

ויהוה הוא הלך לפניך وتمامه

*ויקרו אלי[4] ויכחשו איביך وتمامه

[5]צלות לילת ראש החדש:

מוסף המועדים:

צלות לילת חדש הראישון רמשה:

צלות יום חדש הראישון צפרה:

[1] Then follows the Qataf. After each mention of the Patriarchs is added אה אלהיהם ונו״ as above. [2] V3 אלהים. [3] V3 אריתה. [4] Conjectural. [5] Then follow short directions for the services for the various festivals under the above headings.

נהריה דאגלו אמת דהויך במדברה עמוד עננה באיממה ועמוד אשתה בליליה
ווילה מדורה דלית אלין בה שמשה דנח[1] וחשכה לגבה: ורבותה וגו״
שמה דגזרתה יום[2] ועבד לכון גזרתה דלב ועבד מטרתה דשבתה וקני תקרב
קרבנך רביכנון כיתך[3] מתרבי ועביר עתיר דלא ממסכן: ורבותה וגו״
תלש רב דהכה יומן דרמיו דעלמה מכיכים לית רב מן שבתה וגזרתה
ואנין עבידן אשפו כל דמשף לין יתעקר דאנין בריאן דלא בטלאן:
ורבותה וגו״] |

[4]עורן כן هذا يقال له شيران يقال في ايام السبوت بعد قرايت النوبه في الدار f. 167
و في الكنيسه علي ما جرة به العادة وهو من قول الدستان

*מנאט יום السبت الاوله من الشهر بكره[5]

דבעי מדע מה הוא חילה · יהי מתבונן בבוראיו · מן דעמי עבידאתה · יהי
משבח לה עליהון · מלין מליאן עלמה ומשעבדן[6] למן דאמרין:
[ישומים וארע ברא חילה ואנון ממנים לעלם אחד מנון תשמיש דקעימין וחורנה
תשמיש למאתין: מלין וגו״
אורה קרין לעלמה וחשכה מיסטר מקדמיו מנפשין דן לדן דלא עבר אימתה
דמרון עליהון: מלין וגו״
כד עסל מרי עבידאתה שרי כרז על פתורה כלליתה דלא צריך לה מברך א:ה
לה עד לעלם: מלין וגו״]

(מנאט يوم السبت الاول الشهر ويوم السبت الثاني بكره له ايضاً)

שבתה דמיה למדינה · בניה על חסול בריתה · ואלה כרז לישראל שבת
לגבה וסב ברכן: מלין וגו״
[עורנה · על שבתה תניאתה:

אה יום מסיד מן אלה אה קדישה דלא בטל | אה כתבין וכהלון חיין f. 168
אה גזירן מלפן בטור סיני סגדו מפני בריתה:
גנה ייה יום שבתה גליה מן עדן דיומיה גנה ייה ארהותה פתיחה[7] בליליה
ואיממה גנה דגזירן ופקודין:
טעמה דשבתה ברכן טעמה דארהותה מקרתה טעמה דמישה צלותה:
טבין ושלמין מרן בעי טוב כל אניש דפתח פמה ומרבי למרה באנצירו:
יומה קדישה לא מבזו דו סעיג בכרי דקדשין יתמרן מלי ארהותה בפממין
דלית בון גדף:
יתרבי אלה ונביה ביד מן דידע באנצירו:

[1] V3 דנח. [2] H 3 יום טב, ? leg. יומין. [3] H 3 כי תהי. [4] V3 עורנה only. Cr 11, p. 252; Cr 18, f. 104; B 2, p. 264; H 1, f. 13. [5] V3 על שבתה. [6] Cr 11, 18 ומשבדן, B 2 ומשעבראן, H 1 ומשעבדין. [7] V3 פתחיה. קדמה.

(צבעתן קמיך מרי חסלך תתטרף[1] בעותן:)
קיאמיך ׳עם אבהתן לא תתנשי והיא אסותן:
רחמן[2] אתה וכן *אשקחנתך פרס[3] רחמיך עלינן:
שאלים אנן לך תסטר[4] דיניך דאת רחמן:
תשחבח מלב ו(מ)נפש אה מרה דכלה:
f. 165 תאב עלינן וסלח לחטינן: [תאב עלינן ברחמיך דת יכל: | תאב עלינן
וכפר לפשעינן: תאב על חיבים מבגלל הזכאים:]
תלי רגזה מנן ופרס רחמיך עלינן: [תלי לחובינן וכפר לפשעינן:]
תתובתן קבל ולחטאינן סלח:
תרח רחמיך מרי לא תצנקנה באפּינן[5]:
אלהה דאברהם ויצחק ויעקב שמע קלן ואתרחם עלינן ברחמיך: (*קבל
צלותן מנן אה רחמנה[6]:)
מרי בעמל יוסף ו(אדונן) משה ואהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס ׳ ויהושע וכלב
(והמלאכים הקדושים והשבעים הזקנים ׳ מרי בעמלם) לא תיפך אפּיך מנן:
(*קבל צלותן מנן אה רחמנה[6]:)
ארני יהוה ברחמיך) עניתן ודבקן ופרקן ׳ ושמע קל זיעקן ׳ (מרי) מכל
לחין הפּקן ׳ וארתיתן[7] ואתרחם עלינן (ברחמיך הן עמיך:) קבל צלותן
מנן[8] אה רחמנה:
[עורנה על שבתה ונזראתה:
אמדינה[9] ייה יום שבתה אתרה דמנשם דיאריו כל עבראי דעמי יומה טמא
רעט ייתי אלא יטמא דו תהום קביע ביד אלה דכי מדינתה: ורבותה
למלכה רבה דיהב לן שבתה ונזרתה:
בריתה דשבתה ונזרתה מצבועים מדכים דלא במים מן דלא צבע בתריהון יומה
רבה לא מדכי לה אחד חפים ביד אברהם ועורנה ביד משה נביה:
ורבותה למלכה וגו״
f. 166 גזרתה גלא לאברהם מבעיו דלא | קציץ לעלם שבתה מד גלא למשה מועד אתי
כל אשתה יומין דשבק תריהון ואזל לה מדמי לדמע מחלל: ורבותה וגו״
דמעון דכל יומיה הי שבתה מליה ברכן דמעון דכל אמיה *דלמטר גזרתה[10]
זעיק ודלא נטר לה יתעקר ומחלל שבתה יתקטל: ורבותה וגו״
מלך וברה ובני קרתה אשוו עבדו לון גזרה דלב לא הות גזרה בגלל אלה
מבגלל אתגזרו ואתעבד דינה מכהלון ולא הוה לון חלק בשבתה:
ורבותה וגו״

[1] Cr 11 תטרף, B 2 תתרד. [2] V 3 רחמון. [3] Cr 11, 18 אשקח · נחך פשוט. [4] V 3 תצטר. [5] Cr 18 omits this line. [6] V 3, B 2 om. [7] Cr 11, 18 ארתי יתן and so B 2. [8] V 3 ממן. [9] See this piece in full in the service for circumcision. §§ א, מ and ת are in H 1, f. 12. [10] V 3 דלם טר הורתה.

[1]דאת רחמן וגו׳

גלגי רבותך לעלם · לעבדה עלמה דלא שותף · גלגין[2] אנון[3] בוראיך · חדתין כל יום דלא בלין · כפיתין ומשעבדין לך (לעלם:)

דחילה משבחה · עבוד פליאתה · כרז משה נביה עליו · ׳עבוד פליאן לעלם · ומדחל כל אמי עלמה · בסימן אחד זעור מדילך (לעלם:)

האן אלה כותך מרי · אידן חורן ימעי[4] בך · ואתה מלכון דכל מלכיה · שרי חרצי (דכל) רברביה · ומחליף דלא מתחלף מרי[5]:

ומד אנן ידעין[6] · דלית אלהו אלא דילך · נסגד[7] קמיך דאת רחמן · נשתעבד לך דאת רתאי · רחמן אתה בדיניך · ורתאי במגביאתך (לעלם:) |

זכאי את מרי לעלם · זכותך מלו כל עלמה · זכאי[8] מכל חיביה · [ומלכון f. 171
דכל מלכיה ·] זכאי (הוו) משעבדין לך זכאה · ותאב לא מטי בך (לעלם:)

*את באלהותך מרי · אחד במעונה רמה[9] · את במלכותך מרי · ומכך ׳עם כל חיביה · רתאי ומפצי ומרחם (ומסובר לעלם:)

טוב מלו כל עלמה · *טובך מתנתה[10] לעלם · דאת טב ומיטב דלא בטל · וממן לגו (כל) טבאתך (לעלם:)

יודון לך לבביה · ישתעבדון לך גויאתה · דאתה *אלה על[11] כל בריתה · בריך לאדם וצערכנה · סרח[12] קמיך וסבלתנה · (דחל מנך ואתיכנה לעלם:)

כלה משעבד לך מרי · כלה רתת מן אימתך · רבתה[13] בוראיה · כהלון סהדין לך · שומיה וכל חיליון · ארעה ויסדיה ברומה ובמכה · מרי הוא שלטנך · ו(כל) מלאכי קדשה מרוממין לך (לעלם:)

לית *מלכו הך[14] דילך · ולית דיעבד[15] כעובדיך · מה ׳בשומיה אי בארעה · דליתו תחת אדך · (נתרחין בחילך ·) לית רחצון כותך · | *ולית חורן דימעי f. 172
בך בטבאתך רחמן לית בן נקום והך בחילן מגחי ברגוך מרי[16]:

משבחתך מרי[17] חילן · מרוממאתך *בכל נפשאתן[18] מן ירביך לפם דאת[19] · דארכנתה מקבלה מנן *לקבל די[20] נשישותן (ודעונן[21] לעלם:)

׳נשמה רבה לחיינן · אמת דנעבד פקודיך · נשמה רבה ׳לכל סגודיך · (דאנון) משקחין לך לגו כל אתר (לעלם:)

[1] And so after each section. [2] Cr11, 18 נלגך. [3] V3 אנן. [4] V3 יעמי, cf. below, § ל. [5] Cr11, 18, B2 לעלם. [6] Cr11, 18, B2 מסעסן. [7] Cr11, 18, B2 נכרו. [8] V3 וכאי, Cr11, 18, H1, B2 וכאה. [9] Cr11, 18, H1, B2 חי את מרי · שקיח בכל אתריה. [10] Cr11, 18, B2 טבהתך מתני. [11] Cr11, 18, B2 ברוי, H1 ברוי. [12] Cr11 צרע, Cr18 סרה. [13] Cr11, 18, H1, B2 ״בריאתה וב. [14] Cr11, 18, H1, B2 אלהו אלא. [15] Cr11, 18, B2 עובר. [16] Cr11, 18, B2 ולא מאום כותך · ולא בעי לבר מנך למלם: [17] Cr11, 18, B2 מה דו. [18] Cr11, 18, B2 מד אנן יכלן, H1 מה דו חילן. [19] Cr11, H1 מרו, ?leg. מרי. [20] Cr11, 18, H1, B2 דו רבואנך. [21] H1 ועונן.

כל טב לדריה שבתה כל איקר רב בארהותה כל גלגינן מן משה כל חיינן מן עבודן כהלן נשוי ונימר מן כותך באלהיה:]

(لا ايضاً علي السبت الثاني الضهر)

תתדכרון בטב שבותיה · וישר חילון דכל קראי · ירבונה מהימניה · וישבחונה סגודיה · אן בחלה ואן בשבתה · לאלה נודי וקמיו נסגד:

[עורנה · על שבתה תליתאה:

f. 169 אהן סימן רב סימנה דיום שבתה | סימן דלא מטלטל כל דרי עלמה דו סימנה דמודע כל אמי עלמה מן אנון גבאי ומן אנון בראי אלו עבראי באיסטרי עלמה ברעו יומה דשבתה גלא אימנותה:

גנה דלא מצטנקה לעלם הי שבתה וארהותה לגבה הך חילן חייה שעתה דקעמו בשפולי טור סיני מקבלה ללוחין וחייה לגבון לקיטין מן קדשה ומגעון באשתה ומושטין בימין סבילה עלמה:

ויום שביעה הך מדינה ייה ולא עלל לה דיאר אלא מן אברהם ואנין תרתין בריאן קטירין דן לדן בריתה דגזרתה ובריתה דיום שבתה הדה זעיקה בריה ושבה זעיקה קדש וטוב עבראי דעלל ומשרי לגבון:

יומה שביעה הך מדינה דמלך וכתיב על מעולה לית הך אלהנו כל עבראי דעלל למדינתה בשלם יסתכל למעולה וידע מה כתיב עליו יהי סגד מן עלל ומשבח מן נפק ומרבי[1] לאמנה דכן ברך וקדש:]

(لا ايضاً علي السبت الثالث علي بكرة والضهر)

תלתה רחמים קנה חילה רבה · ואמר דבון צורכי ולון *עבדת עלמי[2] · לאברהם ׳ליצחק וליעקב שלמיה · דיהיבין[3] במערתה וריחון טבה ׳דריח · וזעק שמון בריה · ולית בריה בטלה · דמצלי ומדכר לון שׁוּ[4] ומתנעי:

[5]עורן כן תתמר לילת שבתה בתר מקרתה · ועל ראש הרגריזים · ולילת הכפּור לאב חסדה[6] הצורי ירחמו יהוה אמן:

אלה רב ולית כּוֹתה · אלה מעיני[7] כל רחמיו · אלה רחמן ורתאה · עבד טב דלא בטַל (לעלם):

f. 170 דאת רחמן (דאת רחמן) | תשבחתה לשמך רבה ונצחוה (לית אלה אלא אחד:)

בחילך רבה נתרחין · (באלהותך נגלנ ·) דלית לן רחצון אלא אתה · כל דלבר מנך לא כלום · ואתה אלה קנה שומיה וארעה · שליט ברומה ובמכה מרי[8]:

[1] V3 ומברי. [2] Cr11, 18 עבדה דעל". [3] Cr11 דיהבן, Cr18 דיהבין, V3 דיהינן.
[4] V3 שבעי. [5] V3 heading עורנה פיגה only. Cr11, p. 93; B2, p. 80; Cr18, f. 21. [6] Ar. ابو الحسن. [7] Cr11, 18 מיני. [8] Cr11, 18, B2 לעלם.

הו דמרוח לכל עלמה · הו מחסי בריתה ברחמיו · הו מלכה רחמנה · הו
דבוקן דלחיציה · הו מרוחן דכל מתלתיה: ונבעינה וגו״

ולית אל רב כוותה · ולא מלך ממן אלא הוא · ולא עובדין[1] הך דעבד · ולא
מתנן הך דיהב: ונבעינה וגו״ |

f. 175 זעק לבוראיו הך *דבאי · זהי ולעל איקרה[2] · זעיקין אנן עובדיו · זאן הוא לן
במימרה: ונבעינה וגו״

את בעובדיו ישתבח · את בפליאתה יתרומם · את לה ערוין למן דשוי · את
לה מתנן למן דצריך: ונבעינה וגו״

טל שומיה טללים · טל ארעה מתנן · טוב פמה דמשבח לה · טוב לבה
דמשתעבד לה: ונבעינה וגו״

יודן לך כל פממין · ישתעבדון לך גויאתה · ישבחונה ספבאתה · ירחמונה
נפשאתה: ונבעינה וגו״

כלה *אתה בחכמתה[3] · כל כלום בשלטנותה · כלה מדבר ומיתב · כל מלל
ישבחנה: ונבעינה וגו״

לה מסגד ו(מ)רוממה · לה נביע בלבה ונפישה · לה ננער כל יומיה · דלית אלה
קעים אלא הוא (· לה נעבד באימנו): ונבעינה וגו״

f. 176 מלכה דכל עלמה הוא · מן יסכם תשבחתה · | מן ימטי מימר רבותה · מן
יהיא כותה ישתבח: ונבעינה וגו״

נסגד לה דו רחמן · נשתעבד לה דו רתאי · נפשאן סגי הוא זאן · נורה[4]
בישתה הו מטפי: ונבעינה וגו״

סביל עלמה בחילה · סבל בריתה במימרה · סדור משכנה הוא רחם · סני
תשבחן נתן לה: ונבעינה וגו״

עמי הוא עובדינן · חכם כסיאת לבבינן · עמי הוא דלא מתעמי · עמי חיבין
ורתאי להון: ונבעינה וגו״

פעאלין דקשט הוא בעי · פעלי אורחה הוא מרבי · פעל ליתו עצי אגרה ·
פרנום לית אלא מדלה: ונבעינה וגו״

צדקה הוא עבד דלא בטל · צבען דיתמין הו מקבל · צרכינן מן דילה · צריכין
אנן משבחין לה: ונבעינה וגו״

קעים הוא עד לעלם · קעימיה משעבדין לה · קבל חיין וברכן · קמיו נסגד
f. 177 ונשתעבד: | ונבעינה וגו״

רתאי ורחמן הוא · רתותה קריבה ורגזה רחיק · וכן כתב לן משה נביה · יהוה
רחמן ורתאי: ונבעינה וגו״

שומין וארע הסקף במלתה · שבתה ברא בגלל איקרן · שורין דמים הסקף
(בגללן · שמה ישתבח) לעלם: ונבעינה וגו״]

[1] V3 עובדיך. [2] H 3 דבעו · וזי הו כל מוב. [3] H 3 הו חכם וידע. [4] V3 אורה.

כבל חיבין דלא *מנכי · סלח[1] לחובינן ברחמיך · סובראתך וסליחאתך · מגור[2]
לבבי תאבין דריחתון[3] למלכותך (לעלם:)
[אימנותך רבתה גליך לכל קהלי ישראל עד יהונו *נטרי גזריך לפם דו חילון
וטובך מקבל מנון ברחמיך מרי[4]:
פליאתך את מעמי עם דריה *דגעזו ועם דריה דאתין[5] ואנן עברין וגעזין *ושבקין
ואת ממן ברבינך[6] לעלם:
f. 173 צריכין | אנן מודין לך דאתה מספק לן כל צורכינן ואת אלה דלא צריך
לכלום[7] ויהב צורכינן מנן מרי:
קמאה דקדם למעונה[8] קמי טובך נשתעבד קדמיך נכנע רוחינן קנומן אנן מחנין
*אמת דנעבד פקודיך מרי[9]:
רבה היא רבותך מרי רברבין אנין פליאתך על רחמיך אתה מרחם[10] עבד צדקה
· לזרעיון ולא תטרף בעותן מנך מרי[11]:]

(علي السبت الرابع بكرة والفهر)

שמעוין[12] דכל צבעתה · שמע ׳בקלן וקבל מנן · יהוה דפרק לאבהתן · אדיק מן
מעון קדשך · וקבל צבעתן מנן (לעלם:)

(علي السبت الرابع الفهر)

תניו מחנה נפשאתן · אמת דנעבד פקודיך · מסקופי רמה לגואתן · כד
נתחנן[13] לרחותך · וטוב עלמה אמת דייתון תאביה ושלמיה · וירחון
לקדישותך (לעלם:) לית אלה אלא אחד:
f. 174 [14]עורנה | על שבתה חמישה דיזמן:
אה זבן מודאה ׳למרן · אה זבן משבחתה · (אה) זבנה נתוב לידה · ונשתעבד
לקדמיו · ונבעינה לגו רוחה · דמה דנאמן[15] לגו איקרה דיהב לן:
[בריתה מליה מתנן · במלה מן מלכותה · בכל יום מרחם עלינן · בדיל דיהי
שמה משתעבד: ונבעינה וגו״
גלאי הוא כל טמיראתה[16] · גויאתן ישתעבדון לה · גמליו טבין עלינן · גוני
תשבחן נתן לה: ונבעינה וגו״
דאזל בתרה לא טעי · דעמל עמה לא מפסל · דמתרחץ בה לא נפל · דדחל
מנה לא מתלחץ: ונבעינה וגו״

[1] B2 מני ס׳ יסלח or Cr11 מנכ׳. [2] V3 מכור, H1 מגוי. [3] Cr11 דירוחון, Cr18 דירחון, B2 דריחתן, V3 דריחתן, H1 דרייחון. [4] H1 נטרין גזיראתך ופקודיך נשתון מרי בחילך ובטובך וקבלון ברחמיך לעלם: דעברו ובתר מיצמו עם דרי וכאים ואהבין. [5] H1 ושבקין לך על דרג מלכותך דאת אלה מוכך על רבותך. [6] H1 למאום. [7] H1 לעלם. [8] H1 הך. [9] H1 וקבל צבעתן מנן בטובך דת אלוף. [10] H1 אתרחמת וברחמיך אתה מתרחם. [11] H1 יתה״. [12] Cr11, 18 שמעין, B2 שמעון (and so Cr18, f. 104b). [13] V3 רן מן, H1 דנעמן. [14] Cr11, p. 256; Cr18, f. 105; B2, p. 267 add من قول مرقه. [15] V3 ממי · רא״.

עורן כן: צלות הזקן היתר אב גלוגה[1] בן קלה יסלח לו יהוה:
אה חילה דרתותה לכלה[2] מיטבה:
בחילך אדבקת דאתהו מיטבה:
גל(ג)יך מן ישום ואמנותך מיטבה:
לכל ערוק לידך אה רחמנה טבה:
ומד בך אדבקת אה מלכה קריבה:
גזר לבי ואמליתי מחדיך תתובה:
מדביה מכל סריחה וכל חובה:

אהיה אשר אהיה אה שקיחה דלכל זעוקיה עני ' ואה יחידאה דמקדם בלעדי שני ' ואה תדירה דמורך לא בלי ולא שני ' קמיך פרסתי כפי ולידך תלית פני ' לשיאלי קבל ולזעיקי עני ' דיתרן חסדיך לעלם לא מתמני ' וארתיתי ביום תכרז בה אני אני:

אהיה אשר אהיה אה רחמן ורתאה דשקיח לכל זעוק ' ואה מקלטה דקריב לקבל כל ערוק ' פרקי בחילך דת קריב ופרוק ' ודבקי ברחמיך (ד)את רתאה ודבוק:

אהיה אשר אהיה אה עבודי ובארי וצעורי ותקני ' פלמי מכל דין וזרז בפרקני ' ומן רחמיך לא תשיב בעותי ריקני ' דאתה *רחום וחנון[3] ועקובתך אל קני:

f. 180 אהיה אשר אהיה | אה יתיר טבהתה דגמלו רתו ' ואה מן דחסדיו על כל שיאמיה פתו ' קדם[4] חילך קעמת במרע ובכפתו ' ואף ערקת לידך בדחלה וארתתו ' מן ארצם רב *וקשה וסנאי לחצות[5] (ו)תלתו ' לסכוי לחסדיך לא תיפך באשנתו ' ולא תעזרנו[6] מן טובך בבאתו:

אהיה אשר אהיה בקיאם[7] עבדיך ושבועתה דימיך ' ארתי מסכינה דקעם קדמיך ' ומד בך סיעדותה וברחמיך הו סמיך ' אגן עליו בחסדך ואפשט לה נאימיך:

אהיה אשר אהיה גללי(י) ים רחמיך לכלה משפעים ' ונאהרי נפושיך בחשך לחצה מופע(י)ם ' אן עמיך אה דבאר עלאים וארעים ' פדיתן מן רגזך דחסדיך כרעים:

אהיה אשר אהיה דכור קיאמיה[8] דלון לא מתנשי ' בשלמות עבדיך טביה ארשי ' זכותה ושלמותה ובנ(ביות) עבדך משה ' אניב לישועתי ושמע קל מדרשי ' ופרקי מן לבוט דן לחציה דקשה:

אהיה אשר אהיה הידן צריך דאתי בבאו לחסדיך ' מתחנן משדל בקיאם עבדיך ' מנזף אי מתכלי מן טובך וסיעדיך[9] ' אה תקיף רביאנך דרמין עו(ב)דיך ' פדיתן מן סנ(י)ן מד לאבהתן פדיך:

[1] H 1, f. 33 ins. בר טביה. [2] V 3 דכלה. [3] H 1 יהוה אל רחום. [4] V 3 קדש.
[5] H 1 om. [6] V 3, H 1 נ–. [7] V 3 בקעים. [8] V 3 קעימיה. [9] V 3 וסחדיך.

(علي الخامس الضهر)

*תאבה עתיד משמש[1] · לאלה באנצירו ובקשט · עמל עמלן דזכהאי[2] · *ומקבל אגרהון ואיקריהון[3]: ונבעינה וגו״

(علي سبوت المواسم[4] والافراح لا ايضاً

כל טב לדריה שבתה: [5]וגו״)

[עורנה:

שלם למלכה רבה ושלם לכתבה ושלם ליום שבתה רבתין דמועדיה:
אמרו תשבחן ותנו ברבואן · למלכה דעבד שבה לאשתה יומין:
באריה דברא לן שבה לאשתה יומין · ומנה אנן בעין כל יומי חיינן:
גליה היא שבתה ביני כל אמיה · ומלך לא מלו מבטל איקרה:
דכרנה מחיין בסהדו דכתבים · דיחללנה קטל יתקטל:
הא יומה קדישה דשבת בה קיימה · דו מברך ומקדש בפם מלכותה:
וילון עממאי דלית לה שביל · ולא יכלו לקאמתה ולקטו משלפה: |
f. 178 זהו רבה לעבראי ולבהמתון · קניה וקנינה שותפין לאיקרה:
אידן מועד בעלמה הך אהן · אתי כל ו:· יומין ופרק נפשה מן דושה:
טעו רבה לעבראי ולבהמתון · דו חסך איקרה וחתם על מעול:
יהובה דכתבה גלתה לישראל · קעמין אכלין מנה במדברה:
כלילה רבה דלבשו בה עבראי · מד דאוקרון מרון מלבין כל אמיה:
ליתו פסל עתיר ולא טרף למסבין · יצובה וגיורה בידה מתוקרין:
מועד לא מטלטל כל דרי עלמה · דו זעיק בריה ולית בריה בטלה:
נהרה דאכתבה לגבה הו מגלי · ונטורי תריה מנון מתגלגין:
סימתה דאשקענן קימה נטורה · עד ייתון נסובין מלו מסבנה:
חכימה הי שבתה ביני כל אמיה · ומלך לא מלו מבטל איקרה:
פעל לא לעי בה ואגיר לא מציק בה · עבדה ורבה זאין במטרתה:
צומה ושבתה מדמין דן לדן · אהן זימון קדש ואהן שבה קדש:
קריה הי לכל עבראי ייתי לה · הך דאמרת שבה כל דשמע יחדי:
רבה הי מכל יום וייה מכל מועד · רבותה ברומה ואיקרה במכה:
שבה הי שמה וכתבה לאוי לה · ונטורי תריה בידה מתוקרין: |
f. 179 תבו באהן יומה כן אמר קיימה · תאב ונטר לה כי שוי באיקרה:
שלם למלכה רבה ולנביה דאתנבה · ולאהן יומה רבה דעקב שמה שבה:

[1] Cr II, 18 תהבה ע״ ומ״, H 1, 3 תהבה דעה״ ומש״. [2] Cr II, 18 דכל זכאי.
[3] Cr II, 18 ומרבי לכל איקרין, H 1, 3 ומקבל לכל א״. [4] H 1 הצמות.
[5] As above, p. 70.

אהיה אשר אהיה קמאה יכלותה דלא קדמה קדום · ואה מן דעקב שמה אל חנון ורחום · לא טרף מסכינה דלקדמיך קעום · דרחמיך כל עדן לית שקיה לון סכום: |

f. 183 אהיה אשר אהיה רמה מרוממה דאמנותה מיטב · פשוטה דיהובה[1] דלא מוני מן יהב · בדברו שבועתה הך דת אלוף אטיב · וטפי יקדן לחצה דמספסף ולהב:

אהיה אשר אהיה שמעיו צבעתה דפשט כל טבן · רחיק דרגזין ושקיה ברחמיך ורתואן · פדיתן מן אדי סנן ודבבן[2] · וטפי בטל דרוח יקדנה דליהבן:

אהיה אשר אהיה הדיר נוראותה דחילה לא משתאם · מלכה דיתרן טובה לעלם כפל ורחם · לא טרף מסכינה דלקדמיך קעם · ולא תנזף שיאלה ועליו בחסדך רחם: אהיה אשר אהיה:

ולו עוד · סגדה:

אתפלל קמיך אהיה אשר אהיה · ואשול לך מרי בעמל אדם בר אדמתה · דאמר ית קולך שמעת בגנתה ודחלת · ובעמלה דשת חליפתה ובמקרתה · דאנוש ובהלכת חנוך ובעמלה · דנח זכאה ובקיאמה דקשתה · ובעמלה דאברהם גזורה דגזר · לקנומה ובעמלה דיצחק עלתה · ובעמלה דיעקב שרירה דזכותה · ובעמלה דיוסף פתור חלמיה · ובצלותה דעבדך משה נביה דעלמה · דאימנתנה כסיאן וגליאן · וחכמתנה רזין חדתין ועתיקן · וסקפתנה על כל מינה דאדם · בעמלה ובצלותה ובציאמה · ובקיאמה ובסקפנה ובריאמה · ובכהנתה דבה לבש פינחס · כד[3] קנא לקנאתך וארחי לאלהותך · | וכלה f. 184 מגיפותך מן שת מון אלף:

מרי בצלותון ובציאמון ובסקפנון · ובריאמון לא תיפך אפיך מני · ודבקי בדבקי רחמיך ואחס · עלי הך די אמנותך:

מרי באלין דכריזתך בון ובעמלה · דיהושע וכלב נגדני מרי · לרחיותך ועזרני למד מריח · לך ואנזר לבי לדחלתך ולמדחל · מן שמך יקירה ונוראה ובטל · מני מרי כל חשוב ביש וכל · חשבה בישה וכל תחמדה בישה:

מרי לא תשלט בי לא סן ולא דבב · ולא תעבד שיאלתי לפם גמלי · ולא תרחצני על עמלי וקבלי · בסליחתך וארתיתי הך די · אמנותך וביומה חראה דבה · תסב רוחי תקלל לצערי ולא · תעבדני גנו לעיני חיביה · וצמת טמי עם טמי[4] אבהתי:

מרי אמרי רוחי עם רוחי זכאי · עלמה ורוחי כהניה קדישיה:

מרי טר יתי מן אזל ומן אתי ומן · דמך ומן קרץ ומן מחשך · בכל אורע ובכל שביל ובכל עדן:

[1] V3 · די · ובה. [2] V3 ורבבהן. [3] V3 · כ, perhaps (קנא)ו. [4] V3 עמי.

אהיה אשר אהיה ומד בך אתרחצת ואפכת עזרותי · ליך סני טבאתך ובחסדך סובר(ו)תי · בטל טובך אדיק וזרז בקרותי · מן שרב עקיה ואנשם לאמרותי:

f. 181 אהיה אשר אהיה | זעוק כל בוראיה ואתו במימרה · פרנסה דעלמה ועבודה ומרה · עני זעיק עבדך ושמע למימרה · ובענני רחמיך ורתותה כמרה · ואמתן להב לחצה וטפי לגמרה:

אהיה אשר אהיה חכום כסיאתה דרז מנך לא כלי[1] · חדד סימניה וכל תמח וכל פלי · מן שאם טבאתה דסני[2] וכפלי · ארשי לחשכותה דרגזה יקפלי:

אהיה אשר אהיה טבה דרתותה שקיחן בכל אורח · עבודה דבריתה וקעניה[3] וסדורה · ארתי לחיצה דלידך מן ארצמה ברח · דיתרן חסדיך על כל שיאם כרע:

אהיה אשר אהיה יחידאה אלהותה דלית עמה חבר · אה תדירה דמורך לא עדי ולא עבר · מטי צריכות לכל רחיותה סבר · בזכות טביה דמן ארצות[4] עבר:

אהיה אשר אהיה כל רחצונ(י) בך וערוקי ליד חסדך · ואנשמ(ו)תי עליך ושדלי לך לבדך · בצדקה מדלך בעמל משה עבדך · אדיק מן מעונך כי אין עוד מלבדך:

אהיה אשר אהיה להן יערק מסכין אי יפך ארצמה · אלא ליד רתותך מלגו לב ארצמה · לידך אפכת אפי ובך אשות בנשמה · כדו טובך לא בטל וזאון כל נשמה:

אהיה אשר אהיה מד אתה בית ערוק ושקיח לכל שאול · ממרק בחסדיך

f. 182 וברתותך גמול · | קבל ערוק לידך דלא אשקח מעול · אלא[5] בתרח רחמיך דת רתאה וסבול:

אהיה אשר אהיה נצעוה דלא מנצע כפת כל גברין · חילך כל בוראיה בחסדך מדברין · כפת דבביה דעלי מתגברין · ומטיתי בעלמה בגוני כל מסברין:

אהיה אשר אהיה סלוח סריחתה סבול אשמיה · דלא מנכי מן חובים וגזי ברחמיה · כפר לי מן חטאי בקיאם שלמיה · ואתרחם עלי לגו תרי עלמיה:

אהיה אשר אהיה על מן הו רניני אלא על קנומי · מד לא אשוית עמל זכו לגו יומי · דעברו ואזלו ויום דינה קדומי · אמליתי בתהו קדם יום סכומי:

אהיה אשר אהיה פרוקה דמתשקח בממציע עקיה · מקלטה דגלי קבל כל ערוקיה · פרקנך גלי לן דת פרוק פרוקיה · בקשט מדכיה מערתה צדיקיה:

אהיה אשר אהיה צדק מתנהתה דלצדקה לא כלי · פשוט רתואתה דטובה לא בלי · פתח תרח רחמיך באפי וצדק עלי · בסני ברכהן מן אוצרך דמלי:

[1] H 1 פלי. [2] V 3 דסכי. [3] V 3 קניציה. [4] V 3, H 1 אצות. [5] The rest is wanting in H 1.

אתה קדום קדומיה · ואתה ר(ח)מן דרחמיה · ואתה שלמן דשלמיה · ואתה מלוך עלמיה · בחסדך אדיק מן שומיה · ודכר לנן[1] קיאמיה · וכפר לנן[1] אשמיה · דאתה מרון דרחמיה: א״ א״ א״:

f. 188 לית תרחי רחמיך אלופים · | באפי מסכין מתרקפים · ולא בלושיך מנזפים[2] · ולא שאוליך מטרפים · ורחמיך אלפים טפים · להבי[3] חוביה דלנן שרפים · דאתה רחום וחנון נצר חסד לאלפים: א״ א״ א״:

אה רבון דרבריה · (ואה קריב לבביה) *ואה מקר כל שרביה[4] · כפת מנן דבביה · וסלח לנן כל חוביה · ולא תצרכן[5] לחיביה · דאתה טבון דטביה: א״ א״ א״:

אה רחצוני ואה מגני · סלח לחטיה דלי מגני · ואך דאת אלוף תדבקני · וברצמה לא תשבקני · ומן חסדך לא תרחקני · ולאנשה לא תצרכני · מרי דאמנותך כני · ועל חילי לא תשלמני · וקבל צלותי מני: א״ א״ א״:

א״ א״ א״ יהוה דהוה דלא מן ושקיח דלא עם ומורך דלא עד נשרי בתשבחתך ועל מה דכסי מנן לא נדער ונכנע לבבינן ונרכן ונשתעבד קדם רביאנך דלא מ(ש)תאר ונתפעם דעבדת עלמה אמת דאמתך[6] ועל מה דאכסי מנן[7] לא נשבק ויתך נעבד ולך נסגד וקדמיך נשתעבד ולגזיראתך נשמש ונסיד בקשט אלהותך ואהן דלית בן נשום נפרש דלית אפרשותה הפשרן[8] |

f. 189 באימנותה ברן דאפרשותה קשט אלהותה ותהום ברננותה[9] וסימת ארכנותה דלית מלה יכלה משום אמורה ולא צעורה מטיה מתור צעורה ולא חדת מלוא מדע כסיאת חדתה ולא עובד[10] שוי מחכום רז אלהות מן אנדתה מיסתן איקר מה דאמליכנן[11] ובהדה מיתובי אשריכנן למיטיב לן ברינן וארים לן למיטב אתן נימר קמיך באמוראתן: לית אלה אלא אחד:

צלות הזקן היתר הנבון החכום אבי חסדה הצורי יסלח (לו יהוה אמן:)

ברוך אתה יהוה אלהינו האלהים האל אשר מראש העקר לכל בעל ראש המשל לא למען והחכם לא בעבור לכן על כל יוכל ולא יקשה עליו קשה וידע כל ולא יפלח ממנו נפלא מעולם כמה ועד עולם ועד בלי חלוף ואין המיר וכל משל זולתיו וכל חכם בלעדיו מקרב באו ומראש נהיו וכרגע יתמו באין היו עשות ידו ותבואת שלטנו לו לא ידמו ואליו לא יערכו כי אין לו דמה ולא כמו אחד בדד בלא שני ולא עזר ולא משל וכל רבים מעטים פניו[12] וכל רמים שפלים[13] וכל ידעים בעירים וכל המלכים דלים וענים עשה גדלות בלא יגע |

f. 190 נוראות ונפלאו(ת) באין תלאה · עזר אין לו ולא מועץ מודיע הבעירים ומרנן האלמים ופוקיח[14] העוירים ומשמיע החרשים כל טוב וישר פרי דעתו חי לא

[1] V3 לן. [2] V3 div. מן · וזים. [3] V3 לאיבי. [4] V3 twice.
[5] ? leg. תצרפן. [6] ? leg. רחנתך. [7] V3 מנך. [8] V3 הססרן. [9] V3 בדנ״.
[10] V3 עבובר. [11] V3 דאמלימן. [12] V3 נניו. [13] V3 שמלים. [14] V3 ופוקיה.

f. 185 מרי צדק עלי בבנים טבים יתקרי · | בן שמי ושם אבהתי מרי שמר · לי מתנאתה דיהבתה לי בצדקה מדילך[1]:
מרי אעלון אל מקלט רחמיך וחסדיך:
מרי סאג עליון בפצותך:
מרי טמרון לגו גבה דרי(ח)ותך:
מרי אטרנון בלילה ואיממה:
מרי אפתח באפי תרחי רחמיך ורתואתך:
מרי אושט לי ברכאתך ותקן · עבידאתי והשוי חשבאתי · ואלבש יתי חנה וחסדה · למה דמרחה לך ורגל · לשני ותקן ממללי · אמן אמן וצדק חיי וסלח לי ולאבהתי ואבהת אבהתי · ברחמיך וחסדיך אהיה · אשר אהיה לא תיפך אפיך · מני ולא תשבקני באדי דבבי · אהיה אשר אהיה אה כרוז אברהם · אברהם לא תשלח ידך צעד · אבדנה אדלא ישתלח:
אה פשר ברה מן אבוה פשרי · מרי מן מבול אבדנה:
f. 186 אה | פלטה דיעקב מן אד עשו · אחיו פלטי מרי מכל דינין:
אה פלטה דיוסף מן גובה דדותין · פלטי מרי מכל ארצם ומכל תשניק:
אה פלטה דמשה מן נהרה דמצרים · פלטי מרי מן אד פרעה דאזבנן[2]:
אה פלטה דאהרן מן עבודי ענלה · פלטי מרי מכל ארצם ומכל שרביט:
אה פלטה דפינחס מן זמרי וכוזבת · פלטי מרי מכל סן ומכל דבב · וקעם עמי מרי הך מה דקעמך · עם אבהתי ותקימני[3] טובה האן · דאנה אזל והאן דאנה אתי · לגו מדמוכי וקומי ולגו · ביתי[4] ואקר שלטני:
מרי צמת לביני ובין הרגריזים · דמע דיבשתה מרי צמת ביני · ובין משרוי מלאביה:
מרי צמת ביני ובין אתרה ד(א)תעקד · עליו יצחק:
מרי צמת ביני ובין אתרה · דדמך בה יעקב: |
f. 187 מרי צמת ביני ובין אתרה דתחמד[5] · לה משה אמן אמן אהיה אשר · אהיה יהוה אלהינו יהוה אחד:

עורן כן · מן צלות הזקן היתר טביה בר דרתה:
אה מן דו כל עלמה מר · קבל מד לה קמיך נימר · ואן חטינן סלח וסובר · לפם דאתה לית בן נימר: אהיה אשר אהיה:
אה דברן וואונן ברתואתך כונן · וסובר יתן וסלח לנן · לפם דאתה לא לפם דאנן: א״ א״ א״:
רבותה לך דקדמת · לדן עלמה דאזמנת · ומן ישום רבותך רבתה · ומד עלינן בתשבחתה · לית בן נימר לפם דאתה · ארתיתן לפם מה דאמרתה · יהוה רחמן ורתאה: א״ א״ א״:

[1] V3 מדלך. [2] V3 דאובנו. [3] V3 ולקיבני. [4] V3 ביתי. [5] ? leg. דאתחמר, or דחמה.

ברוך אשר גבח טובו משחוקי שמים ועמקו רחמיו מעמקי תהום אשר עם כל העדות האלה הקים ובמשפט הזה תמידה יוכיח די לעדתיו לא נתנם (ותהום) ליסוריו לא שמם כי הגמיל אתם בתורות החיים אשר שם לפנינו בשלחהו משה עבדו לנביא נאמן הקימהו לדורתינו: לפדות את אבותינו ממצרים ולתת זרעהם סגולה מכל העמים באתות ובמופתים גדלות מסות נוראות ומשפטים צדקים נוראות ונפלאות אשר לא נבראו (כהם) בכל הארץ ובכל הגוים היד החזקה והזרוע הנטויה אשר שם במצרים לעיני אבותינו שבר עול הברזל ויחפשם והמים את כורו ויוציאם ביד רמה נוסעי דרך הישימון באין צדה ואין יודע לדרך וינחם בענן יומם ולילה בעמוד אש להאיר להם (ללכת) באין עצב וישת המנוחה על ים סוף לרמות את פרעה וחיליו בים ולהטביעם[1] במצלות * כמו אבן[2] בראותם עבדיך אלהים למסלה עזובים ובין[3] דרך נפתלים חזקת לבם לרדף ברב צבאות לנסות את ישראל בטוב מסותיך | ולהורתם רב עזך ונטוי f. 193 זרועך[4] בגדל נפלאותך ראו גבית אויב צעקו למות שמו נפשותם אז הפכת להם הצר לרוחה ותשיב המלחין למרחיב כי כל סנור פתוח בידך לב ים שמת להם לדרך והמצלות לשביל מרחב תהומות הפכת יבשה ותציב נזולים כמו נד כחומות הקמת למעו להם (מאיבים) מימינם ומשמאלם מוראם נהפך מבציר לפליטו ומבטח אויב הפכת למוקש כי נערת כל מצרים תוך הים ומחית שמם מאז ויושיע יהוה ביום ההוא את ישראל אז ישר משה ובני ישראל ותכלכלם בישימון כארץ נושבת מי מרה המתק(ת) להם לחם מן השמים האכלתם שדות דגנים עשית שחוקים חלמיש שמת להם למעין וסלעים לנהרות תהום ותריהם על הארץ (נד)לך ותשמיעהם[5] מן השמים קולך ויריעו קולות[6] שופרות בשמים וירצו ברקים (ולפידים) ולבשו ההרים[7] עבים מדי ערפל ותנוע הארץ וי(ח)רדו ההרים והרבות עדות ביעקב לתת תורות בישראל יסודיה כמסודי ההרים להציב ואדניה מאדני הארץ למחזיק ללמדנו עדותיך ולהלבישנו נזר כ(בו)ד בתורותיך ולגלות מעלין עורון באור אותותיך ליסרנו במצותיך להצדיקה במשפטיך ללכת דרך מישור חקותיך להתקדש בקדשיך ולהנפש בשבתותיך ולשמח במועדיך[8] ולהתפאר במקדשיך לשכן אימנותך בלבבינו[9] ולתת יראתך על פנינו ולהבה אתך בכל לב ונפש ולדבר באלה בלכת ובשבת בשכב ובקום כנכבד מצות:][10]

Cr 11, p. 246

[11] בית דראן ובית מרקה · יתמרו על יומי השבתות הקדושים · פי אלקטף · על צוי את קרבני מן מימר הכהן הגדול פינחס רצון יהוה עליו אמן:

יתברך ויתקדש אלהים הרבי · אשר ברך וקדש זה יום השביעי · ואמר לנו

[1] V3, H 3 בעים". [2] V3 כמואן sup. lin. [3] H 3 באין. [4] V3 זרעך.
[5] V3 ותש · ועיהם. [6] V3 זולות. [7] V3 והרים. [8] V3 רים".
[9] V3 "גללב. [10] V3 ends here: the subsequent additions are from Cr 11, 18, and B 2 (p. 230). [11] Cr 18, f. 83b.

בכל החיים לא על מחיה ובלי נשמת החיים[1] וחיי כל החיים שאלים מלפניו ומחיא כל הנפשות מחסדו עשיר מכלכל עושר מלפניו ולו לא יעשיר וכל טוב מתתו ולו לא ייטב מקור הטוב אשר לא יסכר ומעין החסד אשר לא יסתם כל טוב ימצא מנוזלי רחמיו וכל חס(ד) ינחל מנדבות תהומו׳ אליו כל העינים (תלאות) ועליו כל הנפשות בטחות ופניו כל כפים פרשות ומבלעדיו אין לחיות כל עשותו ישרים וכל מלאכתו חכמה וכל דרכיו משפט תעות לא בדרכיו עול אין במשפטו שחת אין בפעליו אתו לעבדה וממנו ליראה ובו להדבקה כי הוא אדון אמת וכל בלעדיו הבל יתהלל וברוך שם קדשך לעולם: לית אלה אלא אחד:

ברוך אשר לא יספר טובו מרב על כן על ראשו נברכהו כי אין לאל יד לפרטהו אברכהו על חסדו אשר העביטני ועל רחמיו אשר נכמרו עלי כי לא הייתי ויברא אתי וחי לא הייתי ויחיה[2] אתי ולא אוכל וימשלני בעיר ויודיעני עור ויפקחני חרש וישמיעני[3] אלם ויבטאני ריקם וימלאני מכל והשביע רעבי וארוה צמאי והלביש עריומתי והשכין מגרי ובעת צרתי יעננני ביום לחצי ימצא לי השומיר אתי מתולדות יומי | ומהרות לילותי ישגבני מגני אשר לא יבלי f. 191
וצפני[4] אשר לא יאבד וזכורי אשר לא ישכח ונתן לי אשר לא בעצב כפי והנחלני אשר לא ביגע ידי ועוד הביננני היך לשלחם ומעשותי אם כחפצי השיגה הוא המצליח ואם לא הוא המנסה להרבות טוב באחרית כאשר דבר בתורה הקדושה למען ענותך ולמען נסותך להטיבך באחרי(ת)ך ברוך אשר לא יפקד טובו בלחץ וברוח וברוך שם קדשו לעולם: לית אלה אלא אחד:

אברכהו על ארח הח(י)ים אשר השיב[5] לפנינו ועל דרך הטוב והישר אשר הכין לעיני(נ)ו מעלת שמימה בלי רדת ושאת לשחוקים באין נפל מלבישת נזר הוד וחבישות מגבעות כבוד עדות אלהים ודרכיו המגבעות אנושה עד לאלהים והמנחילות רצונו בהם להבדיל בין טוב לרע ולהשיב נסתרות נגלאות ולהוסרה ממוסרי האבות ולהוכח נפש בלי בושה במנהג העולם אשר עשה ששון ערוב ביגון חיים במות טוב ברע׳ כל תת חשוב למלקח וכל נחלה לירשה מוסר למשכילים ועדות למבינים׳ לעדת כל[6] שביל נתן זאת אל מנחות החיים הכין לחסדיו צפין ליראי שמו כבוד לא יחדל עושר לא יורש מבטח יצור מפחד חיים לא יתמו ונעימות לא יכלו יען עשות משפט ומפעל צדק חשוק מרע והרבות להטיב הקים לעשות מבלעדי עקב על כן יומם ישכים יזריח במוסר ולילה ילין בתוכחות מוסר אמת | לא יחדל טוב ממוסר האבות f. 192
החכמים לבניהם וידעי דעת לנפשותם חסד ומשפט מאלהי האלהים ואדון האדונים נצר חסד לאלפים על חסדיו אלה לו לברך ובתודתו להתברך יתהלל וברוך שם קדשו לעולם: לית אלה אלא אחד:

[1] V3 החים. [2] V3 וחי. [3] V3 וישמעני. [4] V3 וצבני. [5] V3 השיר. [6] H 3 לרעת כי.

צוה יהוה לנו · במשמר זה השבת · מערב עד ערב · נוח ונשבת:
קרא יהוה בספרו · את שבתותי תשמרו · ומקדשי תיראו · אני יהוה:
ראש הקדשים · וקדש הקדשים · זה השבת הקדש · לישראל הקדשים:
שמור את יום השבת · לקדשהו · שבת שבתון · קדש ליהוה: |
p. 252 תמיד ישמרו[1] בני ישראל את השבת · לעשות את השבת לדרותם · ברית
עולם ביני ובין בני ישראל · אות היא לעולם: לית אלה אלא אחד:

p. 270 [2]وبعد ذلك نكتب افصال الصلاة وهي ترتيب אדונן הכהן הגדול פינחס
בן יוסף بن عزي رضوان الله عليه

לעלם תסתגד ולעלם תשתבח אה עבוד בריאתה וכל דבה: אהיה אשר
אהיה: יהוה אֵל רחום וחנון ארך אפַּים ורב חסד ואמת:

تكرر عشر مرات في يوم السبت

כי אֵל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישבח את ברית
p. 271 אבותיך אשר נשבע להם: ויהוה הוא ההלך לפניך והוא יהיה | עמך לא ירפך
ולא יעזבך לא תירא ולא תחת: קומה יהוה ויפוצו איביך וינוסו משנאיך
מפניך: קומה יהוה: שובה יהוה האלהים הרעי אתי מעודני עד היום הזה
המלך הגאל אתי מכל רע: לישועתך קויתי יהוה ברוך יהוה אהיה אשר
אהיה יהוה אֵל רחום וחנון ארך אפַּים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים
נשא עון ופשע וחטאה: ונקא לא[3] ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים
על שלישים ועל רביעים ויטהר משה ויקד ארצה וישתחו: ויאמר אם נא
p. 272 מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא | אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא: וסלחת
לעוונינו ולחטאותינו ונחלתנו אהיה אשר אהיה בי אדני סלח לעוונינו
ולחטאותינו ולפשעינו ולאשמ[תנו] ונאל אתנו מיד איבינו ומשנאינו והציל
אתנו מרעותינו ומרעות העמים אשר סביבותינו ואמלא אתנו לשמר ולעשות
זה יום השבת הקדוש והמועדים הקדושים והתורה הקדושה: והרגריזים בית
אֵל כל ימי חיינו: והרחיב לנו מן הצרעה: אשר אנחנו בה: מרי הרחיב לנו
p. 273 מן הצרעה אשר אנחנו בה: | ורחם עלינן ברחמיך ורפא אתנו ברב גדל
חסדך בעמל משה נאמנך ועבדך:

[4]עורן כן מן מימר מרקה: עליו הרצון אמן:

يسمي المعياد

אהיה אשר אהיה: נתחזק בחילך ונדבק בך ונמול לבבינו ליראה ממך:
ונאמר בקול רם אין כיהוה אלהינו יהוה אחד: אחד לית אלה אלא אחד:
דלעלם ברישה ובעקבה לית אלה אלא אחד: ברמשה וצפרה לית אלה

[1] Cr II ושמרו. [2] B 2, p. 280. [3] Cr II לו. [4] B 2, p. 282.

p. 247 על יד אדונן משה הנבי · בכתבו הרבי · | אשר ברכהו וקדשהו · שמור
את יום השבת לקדשהו · כל מן שמרו ישמרו יהוה האחד · אשר אמר
את הכבש האחד · תעשה בבקר · והכבש השני תעשה בין הערבים · כמנחת
הבקר וכנסכיו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה · וביום השבת שני כבשים
p. 248 בני שנה תמימים · שני עשרונים סלת מנחה בלולה | בשמן · ונסכיו עלת
שבת בשבתו · על עלת התמיד ונסכיהם · ברוך יהוה · יהוה אלהינו יהוה אחד ·
ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד:
אלהים יתברך · ויתקדש ויתרבי · אשר ברך וקדש · זה יום השביעי:
ברוך יהוה אלהינו · ואלהי אבותינו · אלהי אברהם ויצחק ויעקב · ויוסף
ואדונן משה נבינו:
גלא יהוה קדוש · זה יום השבת ומשמרו · על יד אדונן משה · בתורה ספרו: |
p. 249 דבר אלהים אל משה · בעשרת הדברים · שמור את יום השבת · לקדשהו:
השבת הזה · אשרי לשמוריו · כל מן שמרו · שמרי יתקרי:
ועתה ישראל אשבת · כי שבת היום ליהוה · ואל יצא איש ממקומו ביום
השבת · צלי ואקרי וברך בשם יהוה:
זה השבת הקדש · מה רבו ועצמו · יהוה אסגל במשמרו · לישראל עמו:
הו גנת עלמה · שמו יהוה האל לעמו · ועדתו וקהלו · ועבדיו ישראל:
טובינו ואשרינו · במה נתן יהוה לנו · במשמר זה השבת הקדש · מודאה
ליהוה אלהינו: |
p. 250 יום השבת הזה . מה גדלו ואדרו · יהוה לא יכרת מנן בריתו · ויסעדנן
על משמרו:
כבור יהוה ירא בו · על כן אמר יהוה בספרו · אך את שבתותי תשמרו · כי
אות היא ביני ובינכם:
לדרותיכם לדעת · כי אני יהוה מקדשכם[1] · ושמרתם את השבת · כי קדש
היא לכם:
מחלליה מות יומת · כי כל העשה בה מלאכה · ונכרתה הנפש ההיא ·
מקרב עמיה:
נשמר השבת הזה · כאשר צוה[2] יהוה אלהינו · על יד אדונן משה שליח
יהוה · בריך ומברך עלינו:
כפר התורה נקרא[3] · בזה השבת הקדש[3] · מערב עד ערב · מלב ומנפש: |
p. 251 עבדה לא נעשה · בזה יום השבת · אלא עלה התמיד · ועלת שבת בשבת:
פני יהוה נקריב הצלות · על מזבח הצלות · תחת עלת השבת נתקדש ונשבח,
ונקרא · ומכל מלאכה נשבת:

[1] Cr18 אלהיכם. [2] Cr18 צונו. [3] Cr11 הוה. [4] Cr18 ונשיר.

בכל לילה ויומם תמיד אתה עד עולם: מקמי בראשית ואחרי יום נקם:
וברוך אלהינו לעולם: וברוך שמו לעולם:

p. 279 [1]وبعد ذلك نكتب دعا مبارك يقال *في ليالي الحدود[2] بعد الصلاة
رحمة الله علي مولفه

[3]אה טבה דלית סבור מן טבהתך מואש · ולא שקיח לבר מנך עורנה
דיבלש · ולא תרח רחמיך צנוק באפי ערוק · ולא טריד למסכין דאתי לשובה
בלש · אימתך אה מרי כוח אש אכלה · אלא רחמיך כמים טפים כל אש:
מקרתך על גדלך דאתה רחום וחנון · אהן הו סמנה דבה אסו כל באש · אה
דבוק דלידך מערוק כל נפש · אה שקיחה לכל זעוקה דמדרש: ארתי
p. 280 לעבדיך | בעמל ארשיון · ובזעוק מי כמוך נאדרי בקדש:

אה טבה דעלמה מן טבהתך מלי · וסלח למה דעבר מן בישות עמלי ·
ואמלי יתי למתוב לידך וקבלי · וביום דינה רבה מרי ברחמיך אתרחם עלי
וסלח לי · ולא תנזי יתי לפם בישות גמלי · דאת יהוה אל רחום וחנון לעלם
עלמים דלא בלי · אהיה אשר אהיה מרי אתרחם ואתנחם הך די אמנותך
אה אדני יהוה · ברוך אתה יהוה אלהינו אשר לא ישוב שאלך ריקם · ולא
p. 281 יסגר מבעדו | פתח רחמיך וחסדיך לעולם ועד · ברוך שם קדשך לעולם *לית
אלה אלא אחד אחד[4]: תשבחתה לך חדה עבדך יתפלל לך · נותן טובה
וחסדה · אשרי עלינן טלך · מסחן אלהותה · דחיי עולם דילך: *יהוב
מתנאתה לך מוראה על גדלך[4]: אה אדני יהוה תמיד:

p. 282 בשם יהוה:

[5]هذي تسمي תפלה تقال علي نغم[6] אלתפלה الذي الي سيدنا אבישע: وهي
من قول المرحوم العم مسلم ابن المرحوم العم مرجان الدنفي عفي عنه
الملك الخفي امين امين

*تقال سنة اذ يكون المطر قليل[7]

אתפלל קמיך אה יקירה: יהוה לך ואשבח: אה מלכה קעימה תדירה: אה
עשה מיני כל טבה: טובך ליתו מספרה: בלחין וברוח: בחסדך לא תנזף
מקרא: עבד אליך בא: עמד על התרח: פני גדלך מקבע: וראשו לך
מפרע: צעק בשביר לבבה: | מרי הרחיב לנו מן הצרעה: אשר אנחנו
p. 283 בה: מרי הרחיב לנו מן הצרעה: אשר אנחנו בה:
באנו אל פתח רחמיך: אה קרוב מכל קריב: דרשים אל חסדך: לשיאלינו

[1] Cr 18, f. 27b, heading thus: עורך כן תפלה בתר צלות לילת חדה מן מימר מרקה עליו. [2] B 2 كل ليلة احد. [3] K 4, f. 34b (late). [4] Thrice. [5] B 2, p. 289, Cr 16, p. 2: not in Cr 18. [6] B 2 adds تقيل. [7] In the margin in Cr 11.

p. 274 אלא אחד: תשבחתה לשמך רבה ונצוחה לית אלה אלא אחד: | שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד אחד לית אלה אלא אחד: סהדו קשיטה דלא מתחלפה סהדה קשיטה דלא בטלה לעלם לית אלה אלא אחד: אמרו פם אחד אימנותי בך יהוה: ובמשה עבדך ובתורה הקדושה ובהרגריזים בית אֵל בחורה קדישה דמע דיבשתה: לית אלה אלא אחד:

עורן בן לו עוד:[1]

אה רבה מנך אנן בעים תלי רגזה מנן מנן תלי רגזה אה רבה מנך אנן בעים תלי רגזה מנן מנן תלי רגזה ופרס רחמיך עלינן שילתן דאתה חכם
p. 275 וקדם נימרנה מרי תתובתן | קבל ולחטאינן סלח מרי תתובתן קבל ולחטאינן סלח תריח רחמיך מרי לא תצנקנה באפּינן לית אלה אלא אחד: לית אלה אלא אחד:

يضاً دلك يقال علي السبت الاول من الشهر[2]

אלף אלף פעמים: כארזין ואמרים לית אלה אלא אחד: כארזין ואמרים לית אלה אלא אחד: לית אלה אלא אחד: כארזין ואמרים כי גדול יהוה מכל האלהים הא טובי יראי יהוה אלהים הא והילן משנאי יהוה אלהים כארזין
p. 276 ואמרים כי גדול יהוה מכל האלהים | עזי וזמרתי יהוה אלהי וצור ישועתי יהוה לישועתך קויתי יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון עזי וזמרתי ויהי לי לישועתה: זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארוממנהו: יהוה גבור במלחמה יהוה שמו: יהוה גבור במלחמה יהוה שמו יהוה שמו ברוך שמו יגדל שמו מה רבו ועצמו מי כמוך באילים יהוה מי כמוך נאדרי בקדש נורא תהלת עשה פליה: לית אלה אלא אחד: לית אלה אלא אחד: לבדו בשמים ובארץ: אין עוד מלבדו: לית אלה אלא אחד: לבדו נדרש טובו וחסדו לית אלה אלא אחד: לבדו לא נבי כמשה נאמנו ועבדו ולא כתב הך ארהותה קדישתה: ולא סגדה
p. 277 אלא ליהוה: קדם הרגריזים בית אֵל בחורה | קדישה דמע דיבשתה לית אלה אלא אחד: אדכר לטב עד לעלם הנבי הצדיק התמים הטהור הנאמן משה ברה דעמרם איש האלהים נבי כל העולם אשר אקימו יהוה על בראשית ועל יום נקם אשר לא קעם כותה נבי ולא יקום בעולם שלום יהוה עליו: בדכיות הלבב והפמם שלום יהוה עליו ועל ביתו הטהורים ועל אחיו אהרן ובניו הכהנים המשחים כהני עולם[3]: שלום יהוה עליו: ועל אבותיו וארשיו מנה לאדם: שלום יהוה עליו: ועל ביתו הקדושים מן אדם |
p. 278 ליום נקם שלום יהוה עליו: ועל אבותיו וארשיו זכאי העולם אברהם ויצחק ויעקב השלישה הזכאים בעלי הקיאם עליון השלם בהם נתפלל ונימר: אדני יהוה אֵל קעים: אדני יהוה אֵל עולם: תשתבח תתרבי תתרומם תסתגד:

[1] B 2, p. 283. [2] B 2, p. 284. [3] Cr 11 לעולם.

ישועתנו אתה: הושיע וצדק והשקף: עלינו מן השמים: ומן המטר הוסף:
ותשימו מטר רחמיך: ולא יהיה מנך קצף: ואשקי סדר עבדיך: מן
זכאה ועד נאף: | כי כלה לך צריך: מן מלך ומן שפיף: ומן חסדיך נביע: p. 289a
במימרך לן תרחף: ופסחתי עליכם: ולא יהיה בכם נגף:
כלה לך יצעק: ומן חסדיך בלֵּשׁ: תושיעון ׳בישועה: אל דן לחצה תנפֵּשׁ:
כי חזק עליהם הצר: והשמים עליון חבש: מן מטר רחמיה: ועלמה
יורש: | אן לא תרחמון: ותשקף ממעון הקדש: ואנון לך ברזים: בלבב p. 289b
והנפש: ארתי לעבד[יך] בעמל ארש[ים]: ובזעוק מי כמוך נאדרי בקדש:
לתרח רחמיך אתו: סדר הבוראים: צעקים ברזים: במיני שפתים[1]: מן
אוצרי טבהתך: רחמים הם בעים: וחלילה לשלטנך: תנזף לון מקראים:
והן לא תחנם: מנו דירחם: אהיה אשר אהיה: חנן אלה הצמאים: |
ושוב מחרון אפֵּך: וזכור ברית הזכאים: p. 290
מסכינים אנן: וסכואן חסדיך: ומן רבות הצרעה: אתינו לבין ידיך: מביטים
להרַּח: כאמנות עובדיך: ואל תפן אל עציאנו: ולמי עזב פקודיך: אהיה
אשר אהיה: מי לנו בלעדיך: הקים לן תפלות משה: דאתפלל בה בין
ידיך: זכור לאברהם ליצחק וליעקב עבדיך:
נשא את קולינו: למן[2] הו חנונה: | ונרים את ידינו: לקדש כל מעונה: אולי p. 291
ישקף עלינו: ויטללנו בעננה: תרוי צמאינו: ותהי הארץ נתנה: יבולה
ועץ השדה: ולא יהיה כפנה: אה מן אוצרי טבהתך: לית עליה מי ימנע:
מנן לך תשבחן: ומדילך לן מתנה:
סריחתן סני: אלא דת רחמן: ורחמיך סני: מן סנאי בישתן[3]: ואן גמלתנו
בעמלינו: ברגע תשפך דמן: | אהיה שוב מחרון אפֵּך: וארתי לן ורחמן: p. 292
ומן דן לחצה רבה: בחסדיך פרקן: ואליתַּ דבֵּק לן: ורתי לשפֵּיפותן:
אה מלכה רחמנה: מנו דידבק יתן:
על פתח רחמיך נעמד: ואליך נפרש היד: נסתכל ישועתך: אה ים הטוב
והחסד: תטללנו בעניני טובך: ומן השמים אורד[4]: עלינו מטר רחמיך:
והרַּח לנו חדד: וחלילה לשלטנך: אל עבדיך תאבד: | ואתה קראתַּ על p. 293
גדלך: בכתבך הכבד: יהוה אֵל רחום וחנון: ארך אפַּים ורב חסד:
פתח רחמיך פתיח: ואנן בו מתחננים: בחסדך אניבנו: ואיטב המתנים:
ואפתח אד חסדך: בצדקה על מסכינים: וארתי לטפליה: ורחם הזקינים:
ובשעה מדילך: תשים כלה רצונים: ואן גמלתנו בעמלינו: תאבד האם על
הבנים: הקים מימרך וזברתי להם: ברית ראישונים: |
צבעתן עני: אה שמעיו כל תפלה: ומן חסדיך נביע: אלינו תשלח: מטר p. 294

[1] Cr II, 16 שפחים. [2] Cr II לן. [3] Cr II בלישתן, 16 באישתן. [4] Cr II הורד.

אניב: ודבק ופרק והשקף: ומן אוצר טובך אהב: מטר רחמיך ורחמן:
ורתותך לן השיב: וארוי צמא עלמה: וכל עצים וכל עשב: והרחיב לחץ
עבדיך: ופרקון והטיב: מלגו לחצה רבה: כי נפּושה קריב:

p. 284 תקאל בעד כל בית والله اعلم

מרי הרחיב לנו מן הצרעה: אשר אנחנו בה:
גדלת הצרעה: וסביבת בנן: ואבדת רוחינן: ואדיבת[1] נפשותינן: *מן עצר
את השמים: ולא ימטיר עלינן[2]: ואתקף הצמא מאד: ותקומה ליתּ לנן:
על זאת הנסות: כי זכאה ליתּ בנן: אהיה אשר אהיה: לא תקחנו
בעמלינן: צדקה עבד לן מרן: ולא תגזי לן גמלינן:
p. 285 דלותינן רחם: בחסדך אן עמיך: | ושוב מחרון אפּך: וזכור ברית רחמיך:
וברתותך הושיענו: והשקף עלינו מן שמיך: במטר רחמיך: עד תרוי
עלמיך: ותקום לן המלה: וברך את לחמך ואת מי[מיך]: וארתי ארתותן:
יום דנקום קמיך: ולא תחסך יתן: רתותך ורחמיך:
אלהים אל עליון: קני שמים והארץ: עבדיך לך שאלים: בכל רמש וקרץ:
p. 286 בנביאך ושליחך: ומן במערה אתקבץ: | תושיעון במטר: עד תתן יבולה
הארץ: ועץ השדה יתן פריו: וארוח מזה הלחץ: אה מן לך היכולה: הקים
מה כתבך קבץ: יתן לך האלהים מטל השמים: ומשמני הארץ:
ומי לנו בלעדי: טובך לו נשאל: ירוח לתלתותן: ומן עקתה יציל: אה קרוב
הרוח: אל עבדיך גאל: מואת הצרעה: במטר יכלכל: אל סדר עלמה:
p. 287 וחסדיך לון כפל: | הך די אמנותך: ובעננה טלל: וקבל כי אמנותך: לא
תעזב למסכין שאל:
עקו לשלטנך: בהר ובבקע: בוראי עלמה: וכלה לך צעקה: אה שמעיו
הנקאות: אה דבוקה אה פרוקה: אה אוצר הרחמים: תרחך לא תצנקה:
וטלל בעננך: הרחמים ואדיקה: וארוי צמא עבדיך: ובלעדיך לא יפרקה:
ודבעי לבר מנך: בלש ולא שקח: |
p. 288 חסלך חסלך: לעבדיך תעזב: ואתה בראת אתם: וטובך להם ערב: ואוצרי
טבהתך: לא תספר מרב: ולית איקרך מתחסך: עם זכאה ועם חיב:
הך די אמנותך: עבד עמן הטב: וטלל בעננך רחמיך: וארוי צמא כל
לבב: ופרקן ברחמיך: וטפי לכל שרב:
טללנו בעננך: והשקף על מכה מן רומה: במיני הגשם: וארוי לב הצמא: |
p. 289 וארתי לכל עתיר: ולכל מסכין בעלמה: ולכל עץ השדה: ולכל חיה
ובהמה: אה מן רחמיך אחות הכל: עבדיך רחמה: ומן רב צרותי צעקתי:
אליך אה קעימה: אה מן רחצוני בך ועליך: לישועתך קויתי יהוה:

[1] Cr II ואברת. [2] In Cr II these two clauses are out of place.

רבה: בחסדך קצפך הס[ירה]: ואטפי האש הלהבה: ובריתך לא תפירה:
ואן אמתך השיבה: בזכרון לשבוני המערה: ובתפלות מי קבל תרי לחֵ:
בנצירות לבבה: לחסדך אני בעי: אה שמעיו הצעקות: לא תטרף מקראי:
והסיר את המנפה: מעל הבוראי: ותיפך את האבל: בשמח ובזהי: | אה p. 300
אמור על גדלך: אני אמית ואחיה: אהיה אשר אהיה: אה מן שמך
י״ה׳ו״ה: יתרבי זה השם: עשה מה דו בעי:
גאל מן הצרע: ואל תפן אל קשה: העם הזה ואל רשעו: ואל חטאו דיעשה:
דרחמיך אחזת הכל: וטובך לא יתנשי: כל זכאה וכל חיב: על כן
מבקשי: אליך רבי תמיד: אן לעבדיך תושיע: מן הנגף ותקים לון: מה
אתביאר בספר קדשי: | אלהים ׳עמך: בכל אשר אתה עשה: p. 301
דינה מנן אסטר: מרי ברב גדלך: והשקף מן השמים: ברחמים מדילך:
והוציא את הקצף: מן ישראל קהלך: ומעל אדמתם: והדֵבר אמן ילך:
אל ארץ הכפורים: דסרו משבילך: ותקים לן מה אתגלא: על יד נביך
וחבלך: והנה אנכי ׳עמך: ושמרתיך בכל אשר תלך:
אן ראיתַ בחסדך: עבדיך תעביטה: | בזה הלחץ הכבד: והמנפה ומשפטה: p. 302
מכן אמן אמן: תשימון פליטה: ורחמיך תאתי לון: מלמעלה ומלמטה:
עד יהונו באתריון: שבונים בבטח: ויקום לון מימרך: בתורה הקשיטה:
והיה המחנה: הנשאר לפליטה:
ונתתי דברי: בתשבחן עזי וזמרתי: ויהי לי לישועה: ובו תמיד דביקותי:
ומתקשט אן הוא: האל העני אתי ביום צרתי: | ויהי עמדי בדרך: אשר p. 303
הלבתי: על כן עמדתי פניו: וידי לו הרמתי: וצעקתי בלב שביר: ארתי
ארתי מרי ארתי: אה מן רחצוני בך ועליך: לישועתך קויתי:
זרז בפצותה: והסיר את הקצף: ושוב מחרון אפֵך: ועל עבדיך רחף:
ואתלי זה הרגז: דעל עלמה אתקף: ומלגו לחצה רבה: בנפֵושה חלף:
ושמע לשיאלן: ובעותן לא תטרף: | והקים לן מימרך: דיטפי לכל שרף: p. 304
ופסחתי עליכם: ולא יהיה בכם נגף:
חלילה לשלטנך: על עבדיך תקצף: והכל ממך ייראֵ: ומן קצפך ירקף:
וסהדים ברבותך: ואן לית עמך שותף: ואן תקחם בעמלם: ברגע לון
תסף: אהב להם טובך: ובעותין לא יטרף: כי מנך מסתכלים: האנשים
והנשים והטף: יקום ופסח יהוה על הפתח: ולא יתן המשחית לבוא
לבתיכם לנגף:
טרח על עבדיך: חרגז ודחלון: | וצפרו נביכים: ולית זכאה מנון: יקום על p. 305
נסותך: בשמח והיגון: אהיה אשר אהיה: לא תקח עבדיך בעמלון: ומן
דן לחצה רבה: ברחמיך נפֵשון: וארתי ברתותך: ובטובך הקים לון:
יהוה ילחם לכם: ואתם תחרישון:

רחמיה: ועניני הרתו טללה: עד תשקי הבקעות: וכל ההר וכל גבולה:
ועץ השדה יתן פריו: ונתנה הארץ יבולה: ויסור מיני הרעב: ולא
תהיה הארץ תלא: במי אחפלל ואמר: אדני יהוה סלח:
קראי רחמיה: לא תנשי מקרֹתך: ורחמן ברחמיך: וטללנו בעניני רחתוך: |
p. 295 ושוב מחרון אפֶּך: והסיר קצפך ומגיפותך: דאתה רחמן בדיניך:
ורתאה במגוֹיאתך: אל תפן אל קשה העם הזה: ואל תשחית עמך
ונחלתך: ומן דן לחצה רבה: ארֹח בפצותך: וצבעתן קבל: הך די
אמנותך:
רחום הרחומים: בלעדיך מי לנו: נדרש ישועתו: מן הצרע יצילנו: והנני לך
לעבדים: ולית לעבדה אלא אדונו: אה קדש כל העמים: קומו בנו
p. 296 קומו בנו: | עד נטהר הלבבים: וננציר יצרינו: ונצעק אל יהוה אלהי
אבותינו: וישמע יהוה את קולנו: וירא את עניו: ואת עמלנו
ואת לחצנו:
שיאלן שמע אה מן: שמך הצור תמים: ולא תנוף תפלה: עבדיך לך קעמים:
דרשים ישועתך: תמיד כל הימים: מסתכלים מימרך: בכתבך הרמים:
p. 297 למען ישוב יהוה מחרון אפֹו: ונתן לך רחמים: | ורחמך והרבך: השקף
ממעון קדשך מן השמים: יפתח יהוה לך את אוצרו: הטוב אֶת
השמים:
תפלותינו אליך: אה קרוב הרֹח: בחסדיך[1] קבלה: וברחמיך אניבה: באדם
ובניו הצדיקים: ומן עשה התבה: ובשלשה ויוסף: ובעל יום חוריבה:
ובשמשי מקדשך: ומן הצדיקים מן בא: ומה אמרנו בראש: בעדנה אהן
נשיבה: מרי הרחיב לנו מן הצרעה: אשר אנחנו בה: מרי הרחיב לנו מן
הצרעה: אשר אנחנו בה: |
p. 298 *ורחם עלינו ברחמיך[2]: ורפא אתנו ברב גדל חסדך: בעמל משה נאמנך
ועבדך:

تمت دلك بعون الله تعالي

وبضاً هدي دعا مبارك ان شا الله تعالي وهي من قول المذكور المرحوم العم مسلم[3] رحمة الله عليه يقال اذا كان والعياذ بالله في دلك السنه واقع وبالله يلطف ويزيل عن عباده ما يكرهو

בשם יהוה:

[4]אליך רבי אקרא: ולישמך אשבח: אה אדון הגבורה: אה עבוד עלמה וכל
p. 299 דבה: | עבדיך ברב צרע: מן הלבר דבא: ועל עלמה שרא: ושמון בגנו

[1] Cr11 בחסיך. [2] Thrice. [3] B2 adds ابن مرجان الدنفي. [4] The prayer is wanting in B2, Cr18.

צבע אליך עבדך: ופני גדלך קעום: מסתכל הרוח: מנך אה אל רחום: ולא
רוח אלא מנך: וכל דלבר מנך לא כלום: ושיאלן לך בחסדך: ובשמך
העצום: תסיר זה הנגף: ולא ימצא במקום: מבתי ישראל: ומימרך לן
יקום: ישא יהוה פניו אליך: וישים לך שלום: |

p. 312 קראתי בשמך העצום: וברב יכלותך: ואתרחם ואתנחם: הך די אמנותך:
ושים לעמך הפצו: בכל קצפותך: ותעצר מעליהם: מיני מנפותך: ותשקע
האש היכולה: ברחמיך וברתותך: ועבד עמון במימרך: בקדוש ארהותך:
כי אל רחום יהוה אלהיך: לא ירפך ולא ישחיתך:
ראה אלה ברתותך: ומן הרע הצילנו: ועבד עמן בטובו: לא ברע עמלנו:
וישם את המגפה: סביבותינו לא עלינו: על כן לאוי עלינו: ועל כל

p. 313 קהלינו: | נפרע ראשינו: ונשא את ידינו: ונצעק אל יהוה אלהי
אבותינו: וישמע יהוה את קולנו: וירא את עניו: ואת עמלנו
ואת לחצנו:
שמעוין דכל צבעתה: שמע בקלן ומנן קבל: כי אמנותך תמיד: לא תעזר
למסבין שאל: ולית איקרך מתחסך: עם זכאה והסוכיל: בחסדך
ובצדקתך: ובטובך לעמך כפל: הרחמים והרתו: ויכלותך לון תציל:
מכל קצף ונגף: וכן לטובך נשאל: השקף ממעון קדשך מן השמים:
וברך את עמך את ישראל: |

p. 314 תפלותינו וישיאלינו: בטובך לא תטרפה: ולא תשיב אתנו רקים: רק חסדיך
תוסיפה: לנו ולבנינו: והרחק מנן כל חריפה: ורפא מחצינו: ואטפי האש
השריפה: אה מן לך היכולה: ויכלותך תקיפה: אה עשה מן את בעי:
ומה תעשה הו יפה: אה אמור על גדלך: מחצתי ואנכי ארפא:
מרי הרחיב ותמם
*ורחם עלינו ברחמיך[1]: ורפא אתנו ברב גדל חסדך בעמל משה נאמנך
ועבדך:

بعون الله

Cr18, f. 109b [2]عنده كان يقول عقيب الصلاة وكل وقت كان هذه الاستغاثة المسموة
علي الدعا انشا الله مقبولة

אהיה אשר אהיה בי אדני · אה מן שמך אל קני · התמיד ברביאני · הבריו
בתקני · השמעיו לא באזני · המיטיב לכל עציאני · נתון המתני · בצל קורתך ·
אלה הביאני · ולמדרשי המטני · ומן שנאי דתי גאלני · ומכל דבב וארור
הושיעני · ולאנש כותי לא תצרכני · ומכל צוקה וקצף שמרני · ומכל מחץ
רפאני · ומכל עמל ביש הרחיקני · ולכל עובד טוב השיגני · וברחמיך וחסדיך

[1] Thrice. [2] Not in Cr11, B2.

יתפללו אליך: בלבב ונפש: סדר הבוראים: והכל מנך בלשׁ: תושיעון
p. 306 בישועה: אל דן לחצה תנפֵּש: ותיפך את האבל: בשמח וברגש: | ומי
יקום על תרחך: חסלך לו תגרש: אניב והטיב וארתי: ושמע מן יבקש:
ארתי לעבדיך בעמל ארשי[ון]: ובועוק מי כמוך נאדרי בקדש:
כלה אתה עמי: וכל כלום לא יפלאך: ותרח טובך מתפתיח: ולית שותף
עמך ימנעך: וחסדיך מתיתרה: וכלה בזה ידעך: על כן בשחר הליל:
וארך היום נקראך: תרחם על עבדיך: ותושיעון בישועך: ומלנו לחצה
רבה: תמהר ברחֵחך: ותקים כל המחלה אשר שמתי במצרים לא
אשים עליך: כי אני יהוה רפאך: |
p. 307 לשיאלן שמע: ובעותן מן טובך: תסיר את המגפה: וכן קצפך ומנך:
מן עבדיך המימנים: ושוב מחרון אפֵּך: וזכור לזכאים: דאשתבעת[1] לון
בך: ותחלי זה הרגז: ותשימו בדבבך: ותשים לעמך מימרך: בקדוש
כתבך: וברך את לחמך ואת מימיך: והסרתי מחלה מקרבך:
מבלעדיך לית מדרש: רק אליך אשא קולי: אה שמעיו הנקאות: בנסתר
p. 308 ובגלי: ראה לדלותי: ואניב לשיאלי: | ורחם עמך ישראל: ורפאם מכל
חלי: והצילם מכל האבל: והשמחות לון תתנלי: והקים מימרך בכתבך:
לכל סהב וטלי: ולא תהיה משכלה ועקרה בארצך: את מספר ימיך
אמלא:
נתון המתנים: דלית שותף ׳עמך: שמע צבעינו: והציל בחסדך עמך: מזה
המגיפה: והושיעון מן נקמך: והשקף עליהם: ברחמים מעמך: כי לך
היכולה: ולא רחֵח אלא ממך: אהיה אשר אהיה: בחסדך וברב שמך: |
p. 309 שוב מחרון אפֵּך: והנחם על הרעה לעמך:
סלח לנו מרי: ולאבותינו בחסדיך: ואמן יראתינו: ופדי יתן בפדיך: מזאת
עקיה: דבאו על עבדיך: הצילנו מהם: כאמנות עובדיך: ועתה הננו:
עמדים בין ידיך: מתפללים אליך: ודרשים מן חסדיך: זכור לאברהם
ליצחק: וליעקב עבדיך: |
p. 310 יצל פתח רחמיך נעמד: ופני גדלך נסתגד: ואליך נשא הקול: ואל צדקתך
נפרש היד: ונדרש מן חסדיך: אה ים הטוב והחסד: תצילנו מן הרע:
ואל עמך לא תאבד: בזה המגפה: ומבתיהם תטרד: ותשים לון השלם:
ומה בכתבך אתיסר: ונתתי לכם שלום בארץ: ושכבתם ואין מחריד:
כללינן אליך: והכל ידרשנך: יטרף וישוב רקים: דבעי לבר מנך: ושיאלן מן
צדקתך: ברביאנך ובשלטנך: תשים עמך מוצאות: מן קצפך ונגפנך: |
p. 311 ולא ימטי בך דבר: והטיב לון מתנך: וברכם ואשמרם: בברכת קדש
אלפנך: יברכך יהוה וישמרך: יאיר יהוה פניו אליך ויחנך:

[1] Cr II אשתעבת.

THE PASSOVER SERIES.

O 2, f. 1b צלות שבת צמות הפסח הברוך: אלקטף ברית וזכרון ותרומה ופקד ויוסף[1]
ומופתים ואלעזר שריו הצלות בריך אלהנו يقرها الامام *ויהוה אלה
الصغيرة[2] ويقرا الامام כי בשם וקצי הבריה ויתמר דראן קעמנן מן
שנתן ומרקה עבודה דעלמה מן ישום רביאנך: וישתבח

חילה דבחר אדם · מכל הברוים: ובחר מן זרעו ישראל · סגולי העמים
והגוים: ואפרש לן שבים[3] ומועדים · קדשיון גלוים: תרחם זה שבתה
דצמותה · דאתפרש על יד איש האלהים:

הוא משה דמע כל הבשר: דאנדה לן קדש כל הספר: ומן כליל מה בו
ביאר: ויטע יהוה אלהים:

מגייבו[4]: גן בעדן מקדם וגו״

f. 5b ויתמר תורה[5] وتمامه ויתמר דראן חיול הוא חילה דבן ארכן ומרקה
עבודה דעלמה תסתגד ותשתבח: וישתבח:

חילה דאפרש זה שבת הצמות · ושם בו לישראל שמח ושדבנו: ושם להם
פצות · מתחת יד זידנו: במופתים ואותות · יקירים רביאנו: מנון זה המופת
השלישי · דו מופת הצפרדע: דאתפרש על יד משה · בעל כל מדע: דאמר
אל יד[6] הקשה · למען תדע: כי אין ביהוה אלהינו:

רב אלה وتمامه ויתמר דראן מהימנה ממנה וכי בשם וישרו[7] הזקינים
אל טף:

[8]אלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה וגו״

f. 8b ויתמר יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון: ודראן לחילה חיולה:
ומרקה אלהים אלהינו דקדם על כל בוראי: ויתמר ישתבח:

לאלהון נברך · דו מרון דחייה: דפקדן על יד משה · ניטר עסרתי מליה:
מגיבו: יתגלג קראה דקרא עסרתי מליה וידבר אלהים את כל הדברים
האלה לאמר אנכי יהוה אלהיך:

[1] Cr 27, f. 1b ins. ושבת. [2] Cr 27 ونعدة על פתח רחמיך. [3] Cr 27 שבתות.
[4] Cr 27 וישרו הזקינים אלקטף אל ואלה שמות. [5] Cr 27 ins. ויתהלל. [6] Cr 27 פרעה.
[7] Cr 27 ותשרי. [8] Cr 27 om. to beginning of O 2, f. 9b.

רחמני: מרי אה מן שמך י׳ה׳ו׳ה׳ המימית המחיי׳ הגבור הגאי׳ הקעום
בעלאי׳ אה לאה אה ראה׳ בחסדך חדש שמחי׳ ושים בראכתך במובאי׳
וככן במוצאי׳ וקבץ נדחי׳ וסלח לחטאי׳ וארוי לצמחי׳ וסבלני ברחמיך על
טרחי׳ והמטני לפנעי׳ ואוזף עלי מן השמח והזהי: מרי ברבותך התדירה׳
ובקדוש שם אֵל נורא׳ ברחמיך עוני כפרה׳ וגביותי טהרה׳ ומכל רע
פשרה׳ ורחמיך לעבדך זֹכרה׳ ומלכני למשמר התורה׳ ומה בה מן חקות
וגזרה׳ ושפיפותי עתירה׳ וצדקתך עלי שנרה׳ וקבל מני כל נדרה׳ והרחיקני
מכל דבר שקרה׳ ושמע מני כל מקרא׳ ואמלא׳ יתי מכל איקרה׳ ותרח
מגיפותך בפני סגרה: אדני יהוה אה עזי וזמרתי׳ ואה חרב גאותי׳ אה מרבח
ורתי׳ אה שמעיו צבעתי׳ שמע מני צעקותי׳ והנחם על רעותי׳ וסבק
צריכותי׳ ועתיר שפיפותי׳ וקבל צלותי ותפלותי׳ ומדרשותי ותהללותי׳
ואמתני על טב דתי׳ דת משה תירש אתי׳ וביום נקם רתותך תסבל
יתי׳ ארתי ארתי מרי ארתי׳ כי לית לי מלבדך רתי׳ כי אמנותך תרחם לכל
מסכינותי׳ ותרוי לכל צמחותי׳ מרי אשמיד לשנאי דתי׳ ושרי בון כל
מגיפותי׳ | אדני יהוה אה בריו כל עלמה׳ אה ידעיו כל חכמה׳ אה פרד f. 110
בקנומה׳ אה גבור במלחמה׳ אה עבוד כל תמח׳ אה שופט ארעה ושומה׳
אה מלוך יום נקמה׳ אה נשא כל עון ופשע ואשמה׳ שאלתך מן הלב ופמה׳
בקדוש שמך הרמה׳ דקראת עליו יהוה׳ תושיעני מכל ארצמה׳ ותטהרני
מכל זמה׳ ועובדי תהי תמימה׳ וזרעי יפרי בעלמה׳ ובטוב הלכותי ישמח׳
וירפאני מכל האף וחמה׳ ו[1]

[1] The rest is wanting.

צמות נצטמת באשמחות: בזה שבת הצמות: פתח מועדי יהוה: בריך ומברך עלינו:

קדם יהוה נעמד[1]: יהוה אֵל רחום וחנון: ארך אפים: ורב חסד ואמת: ראה אה אֵל ראה: ברחמיך אה לחי: ופדה לנו מן פנותה: אמן אהיה אשר אהיה:

f. 10b שמך ייה׳יה: | אֵל רחום וחנון: רחום בעלמה: והנון באחרית: תמיד אתה לבדך: לית אלה אלא אתה: אחד לבדך: יהוה אלהינו יהוה אחד: לית אלה אלא אחד:

ויתמר ישתבח לו עוד:

[2]אלהי ישראל ואדונם:

ביאר וידבר יהוה אל משה לאמר: כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם:

جواب ונתנו איש כופר וגו׳

f. 12 ויתמר תורה وتمامه יתהלל وتمامه[3] ויתמר דראן הא יום קדיש ומקדש ומרקה אתהו חדה: ישתבח:

לאלהון נברך · דו מרת ורבת: דפקדן על יד משה · נילף מה דלגוון:

רב אלה *وتمامه וכי בשם[4] וישרו הקטף:

והקטיר הכהן את אזכרתה וגו׳

שלום יהוה על הנבי הצדיק התמים הטהור הנאמן משה:

f. 13 يقال تورة وكرزنة ثلاثة خفيف ويهوة ال رحوم وحنون | ויתמר תורה ויתהלל وتمامه ויתמר שירה על אתי מן מימר בן מניר יסלח לו התדיר אמן:

[5]אתי בשלם מועדה · דכרנה דממן לעלם: לא מטלטל · כל דריה:

بيت التقيل[5]

בזה שבתה דצמותה · עמית צפית אלהותה: לישראל בפקידותה · ביד מאורה דנביותה:

אמר אלהינו האל · לברה דעמרם הסגיל: כי תשא את ראש בני[6] ישראל · וילבש מן הפרקן כליל:

ונתנו איש כופר נפשו · ליהוה התמיד ׳בישו: מחצית השקל ׳דדרשו · על יד משה אישו:

[1] Cr 27, 18 נקרא. [2] Cr 27 ins. · יש[תבח] לע[לם] יה[וה] הג[דול] האחר.
[3] Cr 27 ins. [ת]ח[נון] ר[ח]ום ויהוה ל[ה] ת[ק]יף כאר[וכה] ויקול. [4] Cr 27 om.
[5] Cr 27 omits the first stanza. [6] Cr 27 om.

ويقرو الاربع صور تماماً وكملاً

ובמקום אשר אזכרתי וגו׳

f. 9b ויתמר יתהלל وتمامه ובתרה יתמר[1] בית דראן ובית מרקה לאדונן הכהן הגדול פינחס רצון יהוה עליו אמן אמן:

[2]יתברך ויתקדש אלהים הרבי[3] אשר ברך וקדש זה יום השבת ושבת בו מכל מלאכה ושם זה שבת הצמות פתח מועדי יהוה * בריך ומברך עלינו[4] ברוך יהוה: יהוה אלהינו יהוה אחד: ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד:

[5]אֵל עליון: קני שמים וארץ: ארים לו ידי: בבית ובשדה:

ברוך יהוה הנורא: בשם יהוה אקרא: בפיי אקרא: ואשיר לו כל שירה:

גדול גבור נורא: אלהי השמים והארץ: גאותו נשאה: ובגאותו שחוקי מעונה:

דרכי יהוה חיים: לאשר ילכו בהם: דתו האמת: דת אדונן משה:

f. 10 הָעם הנושע ביהוה: עם אדונן משה: עם יהוה וקהלו: | אשר אהבו:

וידבר יהוה אל משה לאמר: כי תשא את ראש בני ישראל: לפקדיהם: ונתנו איש כופר נפשו ליהוה:

זה יתנו: כל העבר על הפקדים: מחצית השקל: בשקל הקדש:

עשרים גרה השקל: תרומה ליהוה: כל העבר על הפקדים: מבן עשרים שנה ומעלה:

טוב לנו ישראל: במה נתן לנו האל: פדה לנו מכל רע: ומן[6] פנותה לנו יציל[7]:

יתנו את תרומת יהוה: העשיר לא ירבה: והדל לא ימעיט: ממחצית השקל:

כל בני ישראל: ירימו תרומה ליהוה: אלהי כל אֵל: באשר צוה יהוה:

לתת את תרומת יהוה: לכפר על נפשותיכם: זה אמרו יהוה: ולקחת את כסף הכפורים:

מאֵת בני ישראל: ונתתה אתו אל עבדת אהל מועד: והיה לבני ישראל: לזכרון לפני יהוה:

נאם יהוה זה לכם: לכפר על נפשותיכם: זה פדיון לכם: כפדיון יצחק אביכם:

סִפרו זה ואקראו: לסודיו תמצאו: סובר זה לכם: ולבניכם:

חכמה בזה המימר: לאשר ידעו ויספרו: טובי לחכומים: אשר יבקרו:

פני יהוה נעמד: ונשאלו יקים לנו: ולא יהיה בהם נגף: בפקר אתם:

[1] Cr18, f. 90 علي سبوت المواسم علي כי תשא. [2] Cr27 ins. هذه بيت الدران.
[3] Cr18, 27 om. [4] Cr18 om. [5] Cr27 ins. ויתמר בית אלמרקה كما هو مسطر قدامك.
[6] Cr27 כן מן [7] Cr18 הציל.

*אתי בשלם וטאמא ויטרקו[1] ויעש האותות וכרזנא טלאנא[2] ויתמר דראן
ליח בכל יומיה: ומרקה אתהו עבודן: ישתבח:

חילה דזכר ברית האבות · אשר נשבע להם: והציל בניון מן הלחצות ·
במופתים[3] מתריאמה: ואפרש[4] זה שבת הצמות · *ושם בו[5] פקד וזכרון
ותרומה: | על פי מרן קעימה: על יד קטף כל נשמה: ונתנו איש כופר f. 16b
נפשו ליהוה[6]: בפקד אתם:

רב אלה וטאמא *ויתמר כי בשם[7] וישרו הקטף:
ויכהן אלעזר ואיתמר: וגו״

ויתמר יתהלל[8] ובייט דראן[9] ובית מרקה המעוד[10] ויקאל ישתבח *מן f. 17
קול סידנו פינחס רצון יהוה עליו אמן: והי הדא אמאלה[11]
[12]אלהי כל אל: ביאר וידבר יהוה אל משה לאמר: צוי את בני ישראל:
ג׳ואבה ואמרת אליהם[13] את קרבני לחמי וגו״

ויתמר תורה כלהא[14] יתהלל נקיל ודראן חילה רמה ויקירה ומרקה f. 17b
אלהים רחמנה חפיף ויסתבע[15]
תהותה הכאה · והתאהבים יתחנו: טוביגו אן נעמד: פני יהוה אלהינו:

*דלעלם ברישה ובעקבה[16] ובריך אלהנו: יהוה אלה תורה[17] וטאמא *בית
רומה ובית מכה[16] ויתמר[18] כימי מן מימר *בן מניר[19] יסלח לו יהוה
התדיר אמן אמן:

כימי השמים על הארץ · עוד כימי אבות ובנים: כל ימי דורות וחליפותם ·
עוד נשוב ונהללך: כי אתה אלהינו ואלהי אבותינו · בכל היומים:
אלהי אברהם בן תרח · יפתח באפיך טב תרח: ויאמנך ממה תירא · ויטיב
עקובתך:
אלהי יצחק דאתעקד על המזבח: לך מכל עקה ירוח: וכל דבב דלך יגבע:
ויחדיש שמחותך:
אלהי יעקב דנדר נדרים · ואקים מציבות תרים: ברום כל טברים · יקבל
נדרך ונדבותך:

[1] Cr27 om. [2] Cr27 ins. נקיל. [3] O2 במופתם. [4] Cr27 ins. לן.
[5] Cr27 רבו. [6] Cr27 ins. ולא יהיה בהם נגף בם״. [7] Cr27 om. [8] Cr27 ins.
נקיל. [9] Cr27 ins. יתברך ויתקדש. [10] Cr27 אל יהבו. [11] Cr27 om.
[12] Cr27 ins. יש[הבה] לע[לם] יה[וה] הגר[ול] האחר. [13] O2 אלהים. [14] Cr27
الدي تنزل علي ins. يقال אין כ[אל] ישר[ון] וכרזנא טלאנא חפיף [15] Cr27 adds
عبد [16] Cr27 בריך אל. [17] Cr27 om. [18] O2 מרה. [19] Cr27 ins. فاتحه
الله لحفتاوي بن بركات.

f. 13b מן שש מאות אלף · ותרי אלפים ואלף: וחצי המאה ואלף · פלגה פרקן מן הנגף:

מאת ככר בצדק חשבנים · ואתעשה ממנה ארנים: לצלעי המשכן שנים · ובימה ששה ושנים:

ואדנים ששה עשרה · ושמנים לארבעים מאזכרה: וארבע לפרכת אמסרה · הכלול מאה מספרה:

ויתֵּב כסף מניאנה · אלף ושבע מאות במוזנה: חמשה ושבעים ממונה[1] · ווים לעמודי משכנה:

וחשבן ראשי החדשים · דבשנה מתחדשים: מתיסדים על חדשים · למועדים הקדושים:

על הראישון אתיסדו · דבו אבהתן אתפדו: ממנו והלאה יתנגדו · מועדי יהוה דיתעבדו:

חשבן קשט לית בו חסר · מן ימי הבריה משתמר: מן המלאכים לאבי הבשר · מן נח עד שם אל עבר:

אל אברהם בן תרח · אל השכון בנרה: אל האמור מה נורא · עד משה דקבל התורה:

אל אהרן כהן הנורא · אל אלעזר מקטיר הקטרה: אל פינחס אשר המגפה עצרה · נסה החשבן על הרגריזים אצל אלון מורא:

אל כל כהן גדול · טהור קדוש סגול: חשוב אמת לא פגול · מתנון[2] יהוה הגדול:

הנבונים דידעו · ינצרו לבון ויראו: מימר הרם ביחידאו · מועדי יהוה דאתקראו:

f. 14 וזאת החקה ממנה · שני פעמים בשנה[3]: תתעבד[4] בזבנה · כמה צוה אֵל אמונה:

כל ששה חדשים תבא · חקה בקשט מתיתבה: הכהן הגדול יכתבה · ועל ישרון יסובבה:

מאה שנה[3] תקח · אה עמה זאת החקה: ונגף בך לא יתשקח · במה לעצי העלה בקע:

וירוח יהוה לכם · כמה ארוח לאבותיכם: וישמיד כל דבביכם · ויורישם מפניכם:

וימי הרצון יקרבה · ותקריבו מיני הזבח: בבית אל על הגבע · ותשובו לאלפי רבבה:

תנים יומה בני איסנותה · תנים יומה נופי זכותה: מאה שנה בשדך וישלמותה · תעשו זה שבתה דצמותה:

תנים יומה תנים · מאה שנה אה זימונים: תעשון[6] סני שנים · בעמל דמע כל מהימנים:

[1] Cr27 מכונה. [2] Cr27 מתנות. [3] Cr27 בכל שנה. [4] Cr27 ins. תמיד.
[5] Cr27 ins. אמן. [6] Cr27 תעשונה.

תבוא בדן שבת הצמות · דבו שמח בכל הארצות: ואתעשה בו פצות · לעדת העם הנושע:
כי בשבוע אמר יהוה · יכולה קעימה: למשה נביה דעלמה · דהביא תורה קדושה:
איזל אתה ועמך: אהרן תלימך: בדיל מציל עמך: מיד פרעה הקשה:
ותימר לה יהוה אמר · אלהי הבשר: הן לעמו תשגר · מזאת התשמישה:
ואם מאן אתה לשלח · העדה האלה: ינדי עליך מחלה · לא תוכל תגרישה:
שמעו מימרו · ועבדו מה דאמרו: ויבאו אל פרעה · ותנו עליו הדרישה:
עלם על מימרון: תמן אמר משה לאהרן: לית פרעה ישגר ישרון: מטך דבידך תפשה:
ואהרן שמע מה דאמר · ויט את ידו על היאר: ותעל הצפר · דעים ותרמשה:
f. 19 ועלו ועברו · בבתי פרעה ובחדרו: ובכל משארו · בים וביבשה:
עת ראה פרעה זה המעשה · קרא לאהרן ולמשה: הוו לאלהיכם דרושי · אולי רחמיו יפרשה:
ואני עמו אשלחו · לאלהיהם יזבחו: ומשה ואהרן צאו וצלאו · והצפרדעים נורשה:
ומתו מכל האתרים: ומן השדים וחצירים: ויצברו אתם חמרים חמרים:
והארץ מנון תבאשה:
שלום יהוה על הנבי · הו שמש בית לוי: עמו עמו בחדבי · ובכל קדש פרישה:
נעזר ונדכר באשמחותה · זה שבתה דצמותה: כי מר אלהותה · קרישו[1] קדשה:
יהי בריך ומברך · עליך ועל סדרה: ואל רחותה יעזרך · ויתגלי קדושה:
ותעשו זאת חקתה · מאה שנה בשלמותה: מן אסתדר מן עדתה · בזאת הכנשה:
בקדישות מן אסגיל עמו · בתורה הקדושה: אמן אהיה אשר אהיה:

שבת הצמות הזה · אתגלת השמחות: לישראל במקדומו · ואתת הרוחות:
לכל עדת העברים · מכל הצרעות: מה טבו מן שבת · שופריו תקעות: במיתי מועד הפסח · דחסדיו מתודעות: מועד הפרקנים · מועד התמחות: תעשו אתו בשמחה · אה העדה הזאת: ולכם ישים יהוה · אלהי הרוחות: *בו פדיון[2] ונפוש מכל הנגעות: בקדוש שמו הגדול מצבי הצבאות:
אמן אהיה אשר אהיה:

f. 19b שבת צמות הפסח · מה טבו מן שבתה: שבת חדו וזהו · לבחורי כל אמתה: עם יהוה ישראל · שמורי אגרתה[3]: אשר זכר להם ברית · שבוני

[1] Cr 27 קדשיו. [2] O 2 בפדין. [3] O 2 הגרתה (?) גזרתה.

אלהי יוסף בן רחל · יצליח לך כל שביל: וילבישך מן רצונו בליל · ויעלי מיתוביתך:

אלהי נביה רבה משה: לך ברחמיו יושיע: מכל דבב וקשה: ויאסי[1] באשותך:

f. 18 אלהי אהרן הכהן · עליך ברחמיו יחן: | ולך מן טובו יתן · וישמע תפלותך:

אלהי אלעזר חליפותו · יתן לך טב מתנותו: וישם לך ישועתו[2] · ויספק צריכותו:

אלהי איתמר הפוקיד: כל דבב דלך ישמיד: ותשכב ואין מחריד: ויקרב לפצותך:

אלהי פינחס דלקח הרמח · וקטל הזנים והמגיפה ארימה: לקולך אמן ישמע · ויקבל מנחותך:

אלהי כלב ויהושע · עליך בחסדו ישע: ושובתך יחדשה · וישמע קלן דצבעתך:

אלהי שבעים הזקינים: יטלל עליך בעננים: מן ענני הרצונים: ויגלי קדש סגדתך:

ויקים לך מה כתב · בקדוש ארהותך: ברוך אתה בבאך · וברוך אתה בציאתך:

[3]אמן אהיה אשר אהיה:

שלום יהוה על משה · מאור נביותה ושמשה: דאמר לו אלהים · בקצת כי תשא: זה יתנו כל העבר על הפקדים · מלבד הטף והאשה: מחצית השקל לעבדת אהל מועד · דאלהים קדשה:

על שש מאות אלף: ושלשת אלפים ותסף: חמשים וחצי אלף: ליח בהם רשע: מאת ככר ואלף · ושבע מאות שקל בסף: חמשה ושבעים לא תסף · זה לסודים פרישה:

הכלול מאת ככר[4] · בצדק חשבן והנותר: אלף ושבע מאות אבר · וכן שבעים וחמשה:

f. 18b כה בתורה זכר · אלהי הבשר: ויהי מאת הככר · לאדני[5] המשכן נעשה:

כל פאת ארבעים במניאן: ושנים עשר לצלעי[6] המשכן: וארבע לפרכת אתכון: ולמקצעות ארבע עשה:

עשים ווי[7] לעמודי · משכן קדש כדי: כה אמר עבודי · נשא עון ופשע:

וזאת החקה ממנה · שני פעמים בשנה: לא יתחלף זבנה · תיתי בתר חדשים ששה:

הכהן הגדול יחשבה · ועל ישראל יסובבה: ועל כל אחד יהבה · והם יתנו החלק במשה:

[1] O 2 ויאי. [2] O 2 ישותו. [3] Cr 27 ins. in marg. "מן قول بن منير رضي وגו".
[4] O 2 in marg. قط ככר. [5] O 2 in marg. לדאדני (=לדעאים). [6] O 2 in marg. לצלעי לجوايز.
[7] O 2 in marg. זרפין וי.

ויקץ יעקב משנתו וקמאה נורא
ויאמר אנכי אלהי אבותיך אלהי וקמאה עצום
*ויעש האותות לעיני וקמאה[1]
כי תשא את ראש בני וקמאה תמיד
והיה לבני ישראל לזכרון וקמאה זכור
אדני יהוה שוב מחרון וקמאה נחום
*יהוה אל רחום וקמאה[1]
ברוך מן דאמר את שבתותי וקמאה
וזכרתי להם את ברית וקמאה
אלה החקים והמשפטים והתורות וקמאה
יברכך יהוה וישמרך יאיר וקמאה
מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה וקמאה
ושבת עד יהוה אלהיך וקמאה
יהוה אלהינו יהוה אחד
יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את וקמאה

ויתמר אלהי אברהם לך נברך וירא ישראל ואז ישר תקבל שועה ויחנו אל הטבעת בשני מכתבים ויתמר ניזל ולך נביע וילבו כי בשם ושוב מחרון אפך: ושמע ישראל והמקרא על המכתבים כי תשא אתקדם מדכרה בקטף[2] ויתמר אדיק עלינן א·ב·ז·ל·מ·נ·ס·ע·ש·ת· ומרי בעמל תלתי שלמיה: וילבו וינחו בני ישראל ויתמר שבחו לא נדע בעלה:

f. 20b שבחו אה עם קדיש · מלך ומנפש: | ובנפיש רוממו · למשים כל אלם[3] וכל חרש: תדרשו דרכיו · דמן לחצה תנפש: ונפשה ׳דקעמה · בשמח וברגש: תהי חייה בטוב · ומן מרטושה תנפש: טובי עמה דשוי · בכל צפר ורמש: ובכל זבן בנצירו · ובכל חלה[4] וקדש: אמרים מימר · מי כמוך נאדרי בקדש:

*רבותה לה[5]:

לאלה אלהיה · אל קשיט ומשבחו: לאלה אלהיה · דלית אלה אלא הוא: לאלה אלהיה · דלא טרף לבעו: לאלה אלהיה · דשמו לא ימחו: לאלה אלהיה · התמיד במלאו: מלאו אחריו · ולו התשבחן שבחו:

כהלן צבעין · מלב ומנפש: פני אלהינו · דו ירוש על כל ירש: ונפרש את כפינו · אל מעון הקדש: כי הוא רחום וחנון · שמעיו לכל בלש: ואלהי אבותינו · דמן לחצה לון נפש[6]:

יהוה הוא האלהים · התמיד בישו: יהוה הוא האלהים · הנאדרי בקדשו:

[1] O2 om. [2] Cr27 gives it in full. [3] Cr27 חלם. [4] Cr27 החל.
[5] Cr27 om. [6] Cr27 תנפש.

מערתה: ואסגלם במועדים · ראשם יום שבתה: שבת מברך עליכם · דבו רוח ושמחותה: כי בו פקד ותרומה · במתן מסבתה: במוצא כופר הנפש · הא טובך הן שמח[1]: יראתו בלבבך · ועניח ואמרח: טובי לבה דלית שרי בה אלא אתה:

אמן אהיה אשר אהיה:

שמעו נא ממללי[2] · ממלל חסד לבד: מוצאו מן לב מלי · ויהוה לו מסעד: ממללי יודיעך[3] · מה אשתוי ואתעבד: בין האיש חסידך · הנבי הכבד: עדן צא אהן לקראתו · בשמח ובחסד: שא עיניו מרחק · עמה נור מכבד: כסה נור השמש · דמי לאש תוקד: אמר זה מלאך · אי נבי אי מלך אי עבד: והוה מתמח בלבו · ולא יוכל לעמד: ומלאך יהוה אמר לו · בלשן מכבד: אהרן זה משה אחיך · דאנשא ואכבד: אתקדם אליו ושלם עליו · ונשק לו היד: וקדם אהרן לקראת משה · והזה פניו סגד: ואמר שלם לך אה אחי משה · האיש הכבד: שלם לך שליחה דאלהים · דאנשאת לו היד: שלם לך איש האלהים · דליהוה[4] עבד: ראה פניך לא פללתי . והנה יהוה צמד: זה היום ביני ובינך · בשמח ובחסד: זה היום הוא הרצון · אשר בו אתיסד: מאסף מאסף אהרן באחיו · מאסף חסד בחסד: מאסף הירח בשמש[4] · מאסף מלמד ומלמד: תמן צלא אהרן · והוה משבח ומכבד: ואמר עבודה דעלמה · אלהים יסתגד: ומלאביה אגיבו ואמרו · יהוה מלך ועלם סהד:

אהיה אשר אהיה:

f. 20 שביכון טבין מן אלה · מי אנה אזדמנו: | ישמרכם יהוה · אלהים אלהינו: ומאה שנה תעשו זה שבתה דצמותה · בשמח ושדכנו: וכן ישמר חייכם כלכם · כל אב דמכם ובנו: ונחתם זה המימר · ונימר בשפתינו: ברוך אתה בחסדך · ברחמיך עני שיאלינו: ברוך שמך בפיאנו · ובפי כל קהלינו: ובספרך הגדול נלמד · כל ימי חיינו:

מגיבו: יתברך אלה ולית כותה רבותה לה: בכל היומים רבותה לה: סני מכן רבותה לה וישר ושביך טבן וברוך אלהינו: ישר ושביך טבן וברוך שמו לעולם:

ויתמר נברך *על זה היתוב[5]:

[6]ויברך אלהים את יום השביעי ותמאה קדוש
ויקרא יהוה אלהים אל האדם ותמאה רבותה לה
ויבן נח מזבח ליהוה ותמאה תשבחתה
אחר הדברים האלה היה ותמאה צדיק
ויאמר יצחק אל ותמאה גבור

[1] O 2 שבת. [2] O 2 ממלת. [3] O 2 יודיעת. [4] Cr 27 בהש"ד. [5] Cr 27 והמוסף בה. [6] See above, p. 7.

בריך ומברך: אה עם קדש וסגולה[1] · אה ישראל אשרך: אין כאל ישרון · רכב[2] שמים בעזרך: ויבחשו איביך לך · ואתה על במתם תדרך:

שביכון טבין מן אלה · מימרי לכהלבון: סיעתה המזדמנה · ישמר יהוה חייכון: ומאה שנה תעשו זה שבתה דצמותה · ואתון אמנים באתריכון[3]: בעמל השלשה הזכאים · ויוסף אביכון: ובעמל משה בן עמרם · קדש כל נביכון: ובעמל אהרן ובניו · המשחים כהניכון: וחתמת מימרי · יהוה[4] ירתי חייכון:

ויעבר יהוה על פניו: וקמאה

עליו עוד שבחו מן מימר הכהן הטב טביה ירחמו יהוה אמן:

[5]על מזבח הצלות נעמד · בארכאנו ובדחלה:
ביראה נקד ונשתעבד · ונפרט שירה גדלה:
דבה נקטר החלב · והכבד הך עלה:
כל אשר לנו הלב · מאהבה טובה באלה:
מחדש יומם וליל · עורן מחלף יום ולילה:
טובו לנו יגמיל · דו בעל היכולה:
בדד תקיף ברוך תדיר · חיול הו חילה:
יתחיל דו הגביר · דכל דרכיו מלא:
הוא האל הנאמן · לא אחר ולא תחלה:
השליט השופט הזאן (?) לעבדיו עלמה כלה:
לא לו סוף ולא משני · וכל מלך פניו צלא:
ולא סעוד ולא שני · וכלום מנה לא יפלא: f. 22
ישתבח בדכיות לבבך · בכל שבתה וכל חלה:
כי יהוה אלהיך · אש אכלה:

אתן אמרי שופר · ומתן אלה אסתכל:
נתינות כל דבר · יש לנו טב גמל:
אנה ובכל מקום · דו לא יטרף שיאל:

ולא יפלא מנה מאום · וכל בלום הוא עמל: ברא כל מה דחנה · בששת ימים החל וכלל: החל בנורה[6] דדנח · ולזה יתורך המכלל: וחסול באדם ובכן · נטה לו גן עדן אשל: בתר קדש השביע תכן · דרך למן ילך מתפלל: בלבו ונפשו ויצרו · עד ימטי לדן פרדיסה מתקבל: דבה עץ החיים ופירו · טוב כלה ליח בה נפל: והשביע לו ארהותה במלאת · ויקרא בה עם לא יבטל:

[1] C27 וסגיל. [2] O2 רב. [3] Cr27 ins. וכן ישמר חייכם כלכם · אתן ובניכון:
[4] Cr27 כן. [5] Not in Cr27 which is (mainly) earlier. [6] O2 בנורא.

יהוה הוא האלהים · דשלח משה אישו: יהוה הוא האלהים · דאושט על ידו ספר קדשו: יהוה הוא האלהים · דעל ידו שבתות[1] ומועדים לנן אתפרשו: יהוה הוא האלהים · דשם תרחם[2] זה שבתה דצמותה ושם בו שמח וששו: יהוה הוא האלהים · דאמר ונתנו איש כופר נפשו:

תלו ידיכון ואמרו:

מגיבו: ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד קעים[3] הוא עד לעלם קני שומיה וארעה:

לרבה וتمامه

לאלה אדון האדונים: לאלה דגלגיו רביאנים: לאלה דשלח משה דמע כל
f. 21 מימנים: | לאלה דאמר וזכרתי להם ברית ראישונים: לנצחיו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכון ואמרו وتمامه

מגיבו: ישתבח אלהים לית אלה אלא وتمامه

נכרז בשם יהוה · אלהינו אלה: ונתפלל בזכאים · שבוני המכפלה: אלהי אברהם · ובנו יצחק עלה: ואלהי יעקב · דאקים נדר בבית אלה: ואלהי יוסף · בעל הממשלה: ואלהי נביה רבה משה · דאמר ואתפללה: אן ישמע קל הצבעות · בכל יומם ולילה:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן · ובניו הכהנים: שמשי משכנה · ומקריבי הקרבנים: יברכך אה קהלה · ויתן לך טב מתנים[4]: וצלותך ובעותך · יהיו מתענים: ויצמת לבדורך · ויסני לך המניאנים: ויסני לך כל איקר · אמן וכל קניאנים: ותתותר תמיד באיקר · עם סגי השנים: ותרבי ותתוקר · כל אבהן ובנים: ותעשו זה שבתה דצמותה · אמן סגי שנים: ועם זה וזה יסלח · לכל חטא ועונים: בעמל השלשה והמלך · ודמע כל מימנים: ובקדוש *שם יהוה[5] · אדון האדונים:

*אמן אהיה אשר אהיה[6]:

שבת מברך עליכון · אה קהלי יהוה: ישימו יהוה שריו הרוח · וחסול מכל ארצמה: מעליכון[7] ישראל · סהבה ואלימה: וידיק עליכון · ברתותו מן רומה: ויזבר לוכון בטובו · וברב חסדו קיאמה: קיאם השלשה · זכאי עלמה[8]: באצלחות בן פרת · פתורה דחלמה: ובנביות בן עמרם · קטף כל נשמה: |
f. 21b ובקדוש שם יהוה · יכולה קעימה:

ויפרק ניר ברזלה · אמן מעל צוארך: ויכפת כל סן ודבב · מקדמיך וישמרך: מכל רשע וזדון[9] · ובטובו יעמרך: וישם זה שבת הצמות · עליך

[1] Cr 27 שבים. [2] O 2 תור. [3] O 2 קעמים. [4] O 2 מתענים.
[5] Cr 27 שמו הגדול. [6] Cr 27 om. [7] O 2 בעלילכון. [8] In O 2 ויזכר . . . עלמה is repeated. [9] Cr 27 וזירן.

תרח · שמח בזאת הפעם: ישימו בריך ומברך · עליך אה דמע כל העם:
ירבך אמן ויפרך · ויזעם מי לך יזעם: ועלך אמן ישוב · ושמכם כתועפות
ראם: ויזכר לך ברית יעקב · דאמר בגללו ולאם מלאם: בעמל מן לא קעם
כמו · אשר מי יום ומי לילה צעם: כי ידין יהוה עמו · ועל עבדיו יתנחם:

תנים יומה בששו · עבדכון יימר לוכון: סגי שנים תעשו · לזה היום
באשמחיכון: וכן ישמר חייכם כלכם · אתון ובניכון ובנותיכון: ובחסדו יפדי
אתכם · כמה פדה אבותיכון: מכל לחץ וקצף · ומידי דבביכון: וטב בעותך
לא יטרף · ויקבל מדרשיכון: ויתן לכם יכולה · על קוממות מועדיכון: ויצוה
לכם הברכה הגדלה · בכל משלח ידיכון: ועבד באהן זבנה מדכר · מן הוו
לעדתך ארכון: אנון הרבנים לבושי נזר · גדולי כהניכון: בני אהרן ומפינחס
נפים · סבולי טרחיכון: בעלי הברית הקטיפים · וחסכון יתון מזה המכון:
יעזרון אלה בטובו · ויעמר בהם אתריכון: וברו בריתון ישובו · ומשם יקבץ
נדחיכון: בעמל השלשה והמלך · ובתפלות משה נביכון: ובעמל מן הוה
יערך · הנירות בקדש משכנכון: ובעמל אלעזר ואיתמר · ופינחס קטול
סנאיכון: וחתמת המימר · כן ירתי חייכון:

ויעבר יהוה על פניו:

ויקרא יהוה وتمامه ויתמר דראן מברכו וכי בשם וקטף הטבעת
והוא קטף הברית:

f. 23b ויברך אלהים את יום השביעי وتمامه והקמתי את בריתי | אתך וגו״

f. 24b יהוה אלה רחמן ורתאה סלח לעמך ישראל דפרקת יהוה בריך אלהנו
ומשבח אלהנו לית אלה אלא אחד:

ויסקו מן הטבעת في אתי يقال منها א·ב·ג·ד·ה·ו·ז·ת·
כמה היא קדמך:
אתי בשלם מועדה · דכרנה דממן לעלם וגו״[1]

ויתמר זפה ויעש האותות וכרזנה שלשה تقبل ויתמר נשוי כהלן *בזרוו בית
רומה ובית מכה ויתמר שירה מן מימר אדונן[2] הרבן אבישע בן פינחס בן
יוסף רצון יהוה עליו: והבית הראש מן מימר אדונן הרבן פינחס בנו רצון
יהוה עליו אמן:

בתר אודהות אלה · והשלום על משה בן עמרם: נשמר מצות האדונים ·
f. 25 ועל כף הרגל נתקומם: | ונפרט מעט מן מלי השמש · אשר עבר בשלם:
אדונן אבישע בן פינחס[3] · עליו הרצון התם: ואן תדרש תשמע מימרו ·
אצית לזה הפתגם: ואגיב לכל דבר ודבר · במימר בקל רם:

[1] As below, p. 114.
[2] Cr 27 ויתמר מלי סליחתה לאדונן . بيت وبيت خفيف
[3] O 2 פינס.

ניחה בה בטוב דעת · ולא יהיה חלל: והוא מורשה קהלת יעקב · דכרנה דלא מטלטל: בה נקרא ונשול ונשוב · ונצלי ונשיר בגלל: זה היום דבו אשרך · דברכו מי אמר לא תנזל: כל דשבת בה יתברך · וכל דמחלל לה יתקטל:

יהוה הו האלהים · התמיד[1] בישו: יהוה הו האלהים · דשלח משה אישו: יהוה הו האלהים · דהורד לן ספר קדשו: יהוה הו האלהים · דברך שבתה וקדשו: יהוה הו האלהים · דאסגיל במשמר עמו ובגד קדוש אלבשו: יהוה הו האלהים · דאמר ונתנו איש כופר נפשו:

תלו ידיכון וتمامه

ישתבח אלהים ליח אלה אלא אחד وتمامه

לרבה وتمامه

f. 22b לאלה דברא הבוראות ויצרון: לאלה דצמת בין משה ואהרן: | לאלה דבחר עמו עם ישרון: לאלה דשם בזה היום כופר פקד ותרומה וזכרון: לאלה דאמר והיה לבני ישראל לזכרון: לנצעיו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכון وتمامه

על כף הרגל נעמד · ונדרש מיהוה בדילך: בזכרון שמו הנכבד · ומשם הזכאים רבון אסגלך: ראשם אדם ומן דאמר לו · מכל הבהמה הטהר אקח לך: ומן קטל עמו פסקולו · ואמר לו קום התהלך: ומן ברכהו יהוה · ויגדל האיש וילך הלך: ומן חזה בחלמה · אמור ושמרתך בכל אשר תלך: ומן אמרו לו אחיו · המלוך תמלך: ומן הגלא תמחיו · ואמר לו ושמעו לקולך: בעמלם יקבץ נדחך · ויקבל פללך: וישמע קל צבעך · ויצליח את שבילך:

אלהי אהרן ובניו · פרוטי הברכה: ופינחס דבחרו אדניו · עת לזנים הכה: בעמלם אה קהלה · עדתך בטובו יסמכה: וישם לך נאלה · מן פנותה וגבר[ות] מלכה: דספספו רוחינן · בחמס משפטון וחשכה: ואתגברו עלינן · מן אכה ומן אכה: ואלולי רחמיך ורתותך · וברית אברהם זכאה: בחסדך לא תפיר בריתך · והצרעה הזאת הפיכה: ברוחה מדילך · והרוח כלה צריכה: ראה בעיניך לקהלך · ורבי מניאנון בברכה: כי אתה אל רחום · ברית הזכאים לא תשכח: חדד לן ברית שלום · והשמח ביומינן אוריכה: בשלשה ויוסף · ודאמר לחתנו אלכה: ובקדוש שמו אל תקף · מלוך רומה ומכה:

שבת צמות הפסח · מה טבו מן פעם: בו רתות מתפרסה · על קדש כל עם: ובו בסור הגאלה · למן בדת משה קעם: ובו כופר מן אלה · על כל נפש f. 23 יתרחם: ובו פקד אתכם · אמור חי אני נאם: | ובו תרומה מאתכם · תנתן לבויטי אבני השהם: ובו זכרון ואזכרה · לברית אבינו אברהם: דו למועדים

[1] O 2 הרמיר and so elsewhere.

זימוני קדש לגוה[1] · דו מלא הידים: זעיק ביד אלה קעים · בינו ובין העבדים:
זכאי הלכו בשבילין · דאנון לה העבדים[2]: זבן לא נבטל מן קרין בה ·
וימנן כבדים: נפרט מלי משה · רום המלמדים: נצלי נסגד קמי · דמע
המסגדים: נפרש שלחן תשבחן · נהיה עליו מודים: ניכל עליו חדו · ואנן
זהים וחדים: נימר לוכון תנים יומה · וליומי המועדים:
[3]אמרנו מדברי הר[חמים]: אדני הרחמים: ירחם עליכון: אמן:
ונאמר עוד מדברי: הכפר[ות] לאדני הס[ליחות]: יסלח לחטא[ותיכון]:
אמן:
f. 26 *ג֝ו֝ש | סלח לעמך ישראל אשר פדית יהוה[4]:
כדמות מה אתי · אתו אדברה: לא אלך ולא איתי · ולא אוסף ולא אגרע:
רק אמלל מה ארשי · ממלל טוב לית בו רע: והשליך דשא בלבי · ואזרע
בפיי זרע: עד תדגן דבירותי · ואקציר ית קצירה: שלום יהוה על משה · נשיא
עלמה ומאורה: דהודיעון[5] מועדים · ואלבישן נזרה: ואהן שבתה דצמותה ·
למובאון תרח:
מי כמוך מי כמוך · אה העם הנושע: יהוה מגן עזרך · במה עמך עשה:
בחר לך מן השנה[6] · יומים וקדשה: ואל יסוד משמרה · אקים את שרשה:
וגלא כלה לך · לנו תורותו הקדושה: *על יד נביך משה · נור בריאתה
ושימשה[7]: שלום יהוה עליו · מספר הפרי והדשא: דפקדן פקודים · בקצת
כי תשא:
אהן שבתה טבה · הנשא ראשו: במעשים אשר · לפניו יעשו: *ולמה
אתקרי[8] צמות · כי בו אתכנשו: ישראל במועדיון · אשר אתקדשו: וזבניון עד
מתי · כל חדש בחדשו: והכהן הגדול · דאלהים קדשו: וכהניה טביה · דלו
ישמשו: ומסביה דבידו · על עמו יתפרשו: ויקחו ויתנו · איש כופר נפשו:
עת יבוא הכהן · אל הבית תונף: עליו הברכות · ויצא הקצף: ותשרי
הרחמים · הך עוף עת יפרש הכנף: והך המטר עת יערף · והך הרוח עת
ירחף: ועת יתן מה יתן · ויקח הכסף: יפרט מלי ברכהן · ויימר יהוה יחלף: |
f. 26b בטובו ויסף עליכם · ככם אלף אלף: ותתקבל ברכאתו · ולא יהיה בהם נגף:
מזה היום ננשק רוח · נמטי בו חשבן: ניכל כלום דבש · ישמח בו לבבן:
נפתח פתח חדש · גליגאתו רבן: תרח ירח ניסן · תרח רחמים ורתאון[9]:
תרח ירח אביבה · תרח פרקן ופצחון[10]: ונעבר ממנו · ואנחנו בחדבן: ונעבד
העובדים · הך מה מרן צון: ונזבח זביח צדק · ונקריב קרבן: וכל שנה ואתון
בחסד · ושביכון טבן:

[1] O 2 in marg.: هذا الغني عنه (?) יום השבת טובי שמורי קדש. [2] Cr 27 עבידים.
[3] Cr 27 only אמרנו: ונאמר as usually. [4] Cr 27 om. [5] O 2 דהוריאן. [6] O 2
השנינה. [7] O 2 om. [8] Cr 27 אתקרי שמו. [9] Cr 27 ורתבן. [10] O 2 ופצאן.

אֵל הקדם בו אפתח · פתח והוֹי עבור:
בלב טהור[1] יהיה · קמי עיני אתור:
יפתח למאורות · מה הו מנון סגור:
שם יהוה בו אשרי · ואשימו עלי טור:
עד אמטי פנעי · במה אתי סתור:

כי לית יעלה לאנש עובד · אלא[2] בשם הטהור: ואן תדרש תדע זה · ראה הך הוא אמור: ויאמר אלהים יהי אור ויהי[3] אור:

בעבור כן הלכתי · בואת הדרך: דרך דתשיגני · לאתר אני הלך: ולית היא נסתרה · ולא מדרכה מורך: אלא גלי לכל בעי · ולית אפיו הפך: וידע מה הוא עליו · ויקץ ולא יהי דמך: ויעמי עובד העבוד · דלעלמה מלך: ויבדיל אלהים · בין האור ובין החשך:

גור אריה מן ישום · זאת הדבירות: ולמה היא מתיתבה · בואת האסטרות: מה מדרשי אלא מפרט · מעט מן פירות: עודן עדן מסביה · ולהם בדורות: מידים חלקים · אל ידים שעירות: והנם מושמים · ולון בארץ שארות: ופליטה גדלה · אל אחר הדורות: יוצאים מן חשבן קשטה · וידיו הדרות: דמתרכב על רקיע · שני המאורות:

דעת חשבן אהלן · המאורות השנים: ביד נשיא זבנה · גדול הכהנים: דימלל בתחתית · מה הו בעליונים: ועל מחנותון[4] · ומה לון מן מכונים: | ודרני[5] f. 25b
המגדלים · והך אנון מתבנים: ודקיתות השעות · והך היו מתמנים: על מעלות המאורות · אשר מתכוֹנים[6]: לאותות ולמועדים · ולימים ושנים:

דאלין המאורות · וכל מנון וחייך מלא: בסהרות[7] רקיעו · בנסתר ובנגלא: ועת יעלה ועת ירד · בו חכמה גדלה: והן עלה יסבו[8] רקיעו · מעלה מעלה: והן ירד ירד בו · אל תחתית שיאולה: יתרבי מן עשה · המעשים האלה: דאלביש אהלין צלם · להאיר ולמלא · על הארץ ולהמשל · ביום ובלילה:

ושמי[9] הכוכבים שבעה · על חנותון נביע: במגדלי השנים · דדכרנון רבי: המאור הגדול · בשמים הרביעי: יעלה וירד · ונורו לא יכבי: והמאור הקטן · גלינאתו לאוֹי: כי על הלכותון · בין מה לנן שוֹי: וארש פקדתון · ביד משה הנבי: שמש רקיע עמרם · וירח שבט לוֹי: בגלל משמרת · קדוש יום השביעי:

[1] Cr 27 דרוש. [2] O 2 אלה. [3] O 2, Cr 27 יהי. [4] Cr 27 חנותון, O 2 doubtful. [5] O 2 in marg. (?) ודרגי ودرجة. [6] Cr 27 מתכוננים. [7] O 2 in marg. (i. e. سيّارات) בסהרות في سيرات. [8] O 2 in marg. יסבו يحملا. [9] O 2 in marg. (?) ושמי وسما.

f. 32 יתמר יהוה אלה רחמן ורתאה ויסקו מן הטבעת וילבו באמנות והמקרא על המכתב דבר אל אהרן[1] ויתמר מן אתהו דבריך[2] עלמה * النصف الثاني[3] ובתרה יתמר דכור מן מימר עבד אלה בן שלמה יסלח לו יהוה אמן:

יום שבתה דצמותה · אתא בשלם יחלף: לחצה ברוח · הך נשר ירחף: הך ים במעבר · והאן עוף יעפף: ומנה יצא יצא · ובפיו עלי טרף: והדרוש לאל עליון · יעשה לו כנף: עד ישיג מנחו · ויושב[4] הך עטף: וירא בראותה · מה טעמו כצפ: חית בדבש · וילף וילף: באלפן קשטה קמיך · אשר בחר בו קטף: כל הנשמות · ולמשמרו אלף: שלום יהוה על משה · דביר לנן ואלף: כי תשא את ראש בני[1] ישראל · ולא יהיה בהם נגף: לגוה ארבע אקרים · מרן לנן[5] בון אסקף: זכרון ופקד ותרומה · ולקחת את כסף: צמות בתר בדור · אחד לחברה נכסף: הך השמש והירח · בכל ירח וירף: דן מדן וילך · הך ברקיע יעדף: עדתך לחנותך[6] ישוב · ובמגדל יתאסף: ולמפוק[7] השנים תסב
f. 32b מסבתה · מאשר הוקף: במיתובית בהנתה רבתה · תטפי לכל שרף: | בסרן במועדי יהוה[8] · תצא בעת עדף: במלאת ידו ודעתו · שני פעמים נורא שלף: וזה בסרן בהפסח · ופסחתי עליכם[1] ולא יהיה נגף: תמטי יתה באיקר · ותאמן מכל קצף: יהוה *אלהי אבותיכם[9] · אמן אמן יסף: עליכם ככם · אלף אלף: אמרו אהיה אשר אהיה · אן ראית השקף: ממעון קדשך · ולנן לא תרף: אהיה אשר אהיה · שיאלן לא תנזף: כפת חילי שנאינן · ודבבינן בחיל תקף:

מפוק: שביכון טבין מן אלה · אימר לוכון תנים: יומה מאה שנה · ואתם אמנים: ותעשו זה שבתה[10] · בשמח ושדכנים: בעמל הנבי משה · דמע הנאמנים: וכן ישמר חייכם כלכם · האבות והבנים: ומאה שנה תעזרו לדן יומה · בשדך ושושנים: חתמו צלותיכון · ואמרו בדכיות לשונים: כהלכון פם אחד · וזכרתי להם ברית ראשונים:

[11] והסנדות ששה: עליו עוד דכור מן מימר אדוני וגברי ומצנפת ראשי בעל המדע[12] והחכמה והבינה פרד זה זבן אבי הכהן פינחס בן דידי הכהן יצחק בן שלמה הלוי בשכם יהוה יארך בימי חי אמן:

יום שבתה דצמותה · אתא[13] בשלם ושדכנים: באיקר וחסר וזהותה · כבדים
f. 33 לא מתמאנים: | גד מאשר יגיד · לעת זבח הקרבנים: בשמח מתנזר מאפיד · בזימון אחים שנים: אהרן במשה פנש · מבתר פרקן ששים שנים: ויט אליו ויגש · ופניו עבד הסמנים: על כן הוה דכרן מפרש · בין עדת הזמונים: ובו

[1] Cr 27 om. [2] O 2 דברך. [3] Cr 27 כלמא. [4] Cr 27 וישוב. [5] Cr 27 לן, O 2 לון.
[6] Cr 27 לתהותו. [7] O 2 מפ׳ · ול, Cr 27 ועל מ׳. [8] Cr 27 קשטה. [9] Cr 27 אלהיכם.
[10] Cr 27 ins. דצמותה. [11] Cr 27 omits from here. [12] O 2 המרה. [13] O 2 אהה.

נחדש מימר חדש · לבאשותן סמן: ונימר אה מרן צדק · והוי עמן עמן: אהיה אשר אהיה · לא תיפך אפיך ממן: אהיה בחרב חרונך · לא תשפך את דמן: אהיה צדק וחלי · למרירות[1] פמן: אהיה המטיר עלינו · מטר רחמיך ורחמן: אהיה הך מה המטירת · על אבותינו המן: אהיה עבד עמן הטוב · כי את לטובה מזמן: אהיה אלית נשאלך · מרן ואלא למן: אהיה אשר אהיה · מן לנן לפניך מן: לית לן[2] לאהן ניפך אפינן · אלא לידך דת רחמן:

נחתם המימר · בזאת שירתה: במקרא לאלהים · ונקום בנצירותה: ונימר אה מרן אה מרן · אה בריו כל בריתה: אה מרן אה מרן · שמע צעקותה: אדני ארצי עלינו: והסיר את פנותה: אדני ברכנו · ואתלי קללותה: אדני דכר כהנה רבה פינחס · בטב דכרנותה: אדני אשכן בנו[3] · במיסון גנתה:

f. 27 אדני טלל עלינו[4] · בענני רחותה: | אדני צמת בינינו · ביום אחריתה: ושים זה היום מברך · על סדר עדתה: ותנים יומה מאה שנה · לזה שבתה דצמותה:

אין ביהוה אלהינו:

ויתמר הא איקר רב ואתהו יהוה פעל כל עלמה ואחד הוא יהוה הנכבד ויתמר ישתבח *לאדונן אבישע[5]:

מרה דאלהותה · אדון האדונים: בגדלו יפתח באפיך תרח רתותה · וישם לך סקפנים: ויעזר עליך זה שבתה דצמותה · אמן סני שנים: בעמל מאורה דנבויותה · דידעהו יהוה פנים אל פנים: ועל חתמת[6] אמן לך ירתי: ויטיב העקבנים: וכום הרצון תשתי: ותדרך בעליונים: ויקים מימרו וכרתי: להם ברית ראישונים:

רב אלה וتمامה

ויתמר כי בשם ויקטפו עשרת הדברים:

יתגלג קראה דקרא עסרתי מליה וידבר אלהים את כל הדברים וגו״

f. 28b וישרו הזקינים *הקטף מן[7] ואלה הדברים[8] [[9]על זה היתוב: באו ורשו את הארץ וגו״

f. 30b אין כאל ישרון واذا كان عملو الصلاة (?) بعده يقال יתהלל تقبل ועד לעלם ברישה ובעקבה ובריך אלהנו ויהוה אלה خفيف ונברך العاده אז ישר ויחנו אל הטבעת במכתב אחד יתמר ניזל וילבו יהוה גבור במלחמה ויתמר שבחו العاده ויתמר דראן المناط وبعده قطف لحلقه

ויברך אלהים את יום השביעי וגו״

[1] O2 למריות. [2] O2 om. [3] Cr27 השכין בניו. [4] Cr27 עלין. [5] O2 om. [6] O2 חמתת. [7] Cr27 قطف הובאים الي. [8] Cr27 ins. ويقطفو السفر الخامس.
[9] Cr27 om. this and adds: وצל אחר התורה יתמר תורה وتمامه نبرך יתה ויתהלל تقبل.

*ויתמר יהוה אלהינו יהוה אחד יתהלל אלהים: אין אלה אלא אחד: אין אלה אלא אחד לית אלה אלא אחד אלהי השמים והארץ הים וכל אשר בהם הגדול וקדוש וידכר הכהן ביצרו[1]:

ויתמר קבול[2] מן מימר מתנה[3] המצרי יסלחו מרי אמן:

מצח ועליו נזר · דן יומה דמי לו: נחל נפתח נעבר · בצבא צבא וחילו: דגל בתר דגל · ומגדילו יגדלו: ומן אכה ואזל · נפרש מה ישכילו: מן מובא זה הפתח · ודרך דרך ייעלו: ומן לו זה הפתח · לא ישכיל להשכילו: תרח פתיח לעם ישראל · וישר לפעלו: פה לפאות דרכי האל · בנאות גאלו: בעובד סימניה · אגלת בגללו: על יד רום נבייה · ויהי באשר כלו: שרא שרב בדבב · בכל רכבו וחילו: ויעמד ויתיצב · בדרך לשטן לו: וקרוב דרך כוכב · קעם לקבלו: עד יכה אויב · ויהי שם ומשלו:[4] | למביא תמחים · בכל שבוע f. 34b ומן כלולו: בזה בא צפרדעים · ושרץ היאר ועלו: וניעל מזה למדכר · מה המימר בדילו: ונתנו איש כופר · נפשו לפם מה ביכלו: העשיר והדל אשוו · וכספו במשקלו: מאת[5] ידבנו לבו[6] · ביצרו וממללו: תנגש לקדש · דיהוה אבדילו: מדבר חשבן קדש · וקשוריו לא יפלו: *כהנה רבה אשר · בחרו יהוה ואסגלו: אלה לחיים יעזר · ובטובו ובחסדו מנאלו[7]: וכל שנה בחדי ווחי · לישראל וקהלו: ישוב עליכון ואתם בשמחי · אה עם קדש וסגולו: סגול סדר צלותה · דאכה הקהלו: וישמר חיי צמיתה · דאודמן בזאת הצלו: ומרן יקבל צלואתכון · ולא ינזף לוכון שיאלו: ויעני בעואתכון · ויצליח לכם שבילו: וישמע קלין דצבעתכון · ומן אוצר טובו תיכלו: וטבים עליך כל השבים · מן דאכה *בזאת הצלו[8]: ומשלה בגוים רבים · ובך לא ימשלו:

יתהלל אלהים וקדוש

[9]עליו עוד מרן מן מימר פרד זבנו אדוני סהבה הכהן יצחק בן שלמה הלוי יסלח לו אל רבי אמן:

עלי לאוי · ארבי · המתרבי: עבודי · במאודי · ולו אודי: בצפרו ורמשו: אל קעים · המתריאם · מברי העולם: אל קני · בלא שני · אמור אני אני: התמיד בישו: הגדול · לו אשול · בלב דחול: אהן יסעדני · וימטני · על מה אני: מבקשו: | דו אלה · בעל היכולה · שמעיו כל פללה: דלא יעזר f. 35 אדם · מן טובו וחנם · לעלם ואולם: ספרו שמשו: ואני שאל · מנך ישראל · טרם אמלל: מדעך אנדי · לבין ידי[10] · ופה עמד עמדי: וגשו נא אל ויגשו: ומלי שמעו · ודעו ואתמחו · והזעור מכם צאו: ובעלי החכמה · שמורי תורת יהוה · יציתו למשמע: ומן אנה לא ימושו: ממלל מרי · למשה העברי ·

[1] Cr27 ויהוה אל רחום וחנון. [2] Cr27 מרן. [3] O2 omits. [4] O2 ins. למביה תמחם · בכל שבוע ומן ומשלו.
[5] O2 מאאד [= מר?]. [6] O2 לו. [7] Cr27 omits. [8] Cr27 בצלו. [9] Cr27 omits this piece. [10] O2 ידידי.

מאכל כלום דבש · ותרומה וזכרונים: ובו כופר לנפש · ומסב מסבת מן הכהנים: טובך מה בידך תחפש · ואל תפן לרבות הזדנים: כי לא כצורנו צורם · ולו הוו שלטנים: השמר לך מן שקרם · סימין העינים: ולא חכמו וישכילו הקשט · ולא ידעו דעת עליונים: לך ואעיצך מה בו תתפליט · בעולמך השנים: רק שמעתי עליך · לא תרצי משמע דברי הנבונים: והדעת הנתן אליך · ואתם לה טמונים: ואני ירא ממה עמי · מן מריך וערפך דמשנים: ואנכי הלך לעמי · ועמון יהי הזימונים: והצוה אתכם מצוה · לא תונו ממנה מפנים: הדבקו בקדש כל כתבה · והיו בו מתבוננים: כי התורה חכמתכם ובינתכם · לעיני כל הכרנים: ולא רחוקה היא מכם · רק בין הלשן והשנים: וענות הנפש כי טובה · ואלה יאהב הענים: וישנא מן נפשו רבה · ולא ייטיב לו העקבנים: ואהבת לרעיך כמוך · יאהבך אדון האדונים: ושמרת ככל אשר

f. 33b יורוך · הלוים הזקנים: | ובשביך ומועדיך התחני · ולא תקרב הזנים: ועזב הרכילה ומיני · התלנות והעונים: ובשלם על משה · דכו העינים: ויראתו יהוה לא תתנשי · בכל העדנים: כי היום נראה אליכם · אלהיכם סקפן הסקפנים: יהיה מברך עליכם · ותונו שוים ומתענים: אמרו אהיה אשר אהיה · רוח לעבדיך האביונים: ועדתך לא תהיה · כצאן בלא קנים: אהיה אשר אהיה דאתה · מקלט המסכנים: רוח לנו עתה · ורבי לנו המתנים: ואנציר יציר עמך · ויונו כהלון כנים: ולא תרחק אתם ממך · ויהיו בך מאמנים: ויחתמו הצלות בפחד · ולמימר הזה ענים: כהלון פם אחד · וזכרתי להם ברית ראשנים:

והסגדות ששה:

הראישונה: וזכרתי להם ברית ראישונים: אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה[1]:

תתני פעמים:

השלישת: אלה החקים והמשפטים והתורות[2] אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה:

הרבעית: יברכך יהוה וישמרך יאיר יהוה פניו אליך ויחנך ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום:

החמישית: אדני יהוה אן ראית ברב גדול חסדך מרי בעמל הנבי הצדיק

f. 34 הנאמן משה עבדך ובכהנת | שמשי משכן קדשך אהרן ולעזר ואיתמר ופינחם ובזכרון הצדיקים אברהם ויצחק ויעקב בעמלם סלח נא לעון העם הזה וכו׳

הששית: אדני יהוה אן ראית ברב גדל חסדך זכור לנו תפלות אדונן משה נביך: וכו׳

[1] Cr 27 omits thus far. [2] O 2 והדורות.

לנפשו יקח: לאוי עליכון עשותה · כמה היא מתעתקה: ודטרו זה שבתה דצמותה · תהי מיתוביתך שחוקה: דבו אתפוגנו אבותך · מן מצרים נפוקה: וכן יפוגג מסיתך · במקדום לך פרוקה: ויסני יהוה פרותה · ורחמיו עליך ידיקה: ויסר מנך כל תועבה · ותהי מנך רחוקה: ויסלח לך כל חובה · ויצילך מכל עקה: ויבד דבביך ושנאיך · ויהיו מפניך ערוקה: וכל מן יתגבר עליך · וישם עליו תשניקה: וכל צרע וארצמים · מבינך ימחקה: ומרן יקבל צלותך · ובקבול תהי סלקה: ויעני לכל בעותך · וישמע לך כל צעקה: וישמע קלין דצבעתך · ויצדק עליך בצדקה: ולא יטרף ולא יטרד יתך · ויהי לך דבוקה: ויצליח את עבדך · ויטיבה בכל חלקה: בעמל אברהם ויצחק אבותיך · ומי כף ירכו תקע: ומי השת אדניו · הות לו חשקה: ומי אמר לעמו בלשנו · ורגליך לא בצקה: בהם נדרש אדון האדונים · דבוקה פרוקה: ונימר מרי קבל מן מסכינים · בעים מנך צדקה[1]:

יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד סלה
ולעלם תסתגד ולעלם תשתבח ותתחסל הצלות בטוב וחסד:
الله لا يقطع וגו׳

[2]يشتبح علي السبت الذي قبل حدش هرايشون من قول صدقه
لحفتاوي[3] رضي וגו׳

[4]התמיד באלהותו · השופט אל אמונה: חילה דשם ישראל עדתו · על כל העמים עליונה: ואסגלון במשמר יום שבתה וקדישותו · דגלגיו יתרנה: טוביכון ישראל בו תשבתו · ותצלו ותקרו במקרת קדש כל אלפנה: טוביכון תטהרו מן פשעותו · אולי יסלח לוכון כל עונה: עד תקדמו על ריש ירחה קדמה ושמחותו · דו ראש חדשי השנה: ועל מועד הפסח דבו תזבחו קרבנותו · ותתמלו בעדנה ועדנה: מרי לא ישמם מן מיכלותו · קדם הר הנחלה והשכינה: בעמל מי צעם וקעם ותנח צלותו · דאתפלל ואמר סלח נא: ועל חתמת שנאיך אמן ינדנך: ומן פנותה לך ירוח: ומיתוביתך בלעל יכבר: ויתן לך הארץ הטובה הזאת ומה לגוה: הארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד: עיני יהוה אלהיך בה: מראשית השנה ועד אחרית השנה:
רב אלה וגמאה

[1] Cr 27 omits thus far. [2] Cr 27, f. 17b. [3] O 2 הבתה. [4] O 2 has the heading, but omits the piece.

בקדש כל ספרי׃ נבי אקים להם ׳ מקרב אחיהם כמוך בדמע׃ וצלמו אלבשו׃
בזה אתקשט ׳ ושימו לך מקלט ׳ ובצדק תשפט׃ וביהוה אסתבק ׳ ועל נסותו
אתחבק ׳ וחמץ וחזק׃ ואלה לא תתנשו׃ ושובתך חדש ׳ וחובך גרש ׳ והטוב
בקש׃ ומן מרך אדרש ׳ אן ישוב לשש ׳ עליך כאשר שש׃ על אבותך עת
נפשו׃ ואל תפן ׳ אל זה זבן ׳ ואל סגוד דבבן׃ היום עליך ׳ מה אליך ׳ והם
תכו לרגליך׃ ודתך יבלשו׃ ונפשך שמר ׳ אן לך תימר ׳ אני מתי מספר׃
ודע כי כאשר ׳ אבותך ייסר ׳ יהוה לך מיסר׃ ולרבבות תגשו׃ כל זה וחייך ׳
קרוב לפניך ׳ מתקשר על שובתך׃ אן שבת ׳ ושמעת ׳ ועשית׃ מה עליך
אפרשו׃ נדחך יקבץ ׳ מכל פאת ארץ ׳ ושנאך יפיץ׃ ותהבה יקום ׳ בארשות
אל רחום ׳ ובקדש כל מקום׃ יכונן מקדשו׃ ובמועדיך תתחני ׳ אה זימוני ׳
ובשדכני׃ תעשו דן שבתה ׳ דצמותה ׳ דו בסור ופתח׃ למועדך דאתקשו׃
אתה בבסרן ׳ לירח ניסן ׳ ומועדך טבן׃ דבו קרבן ׳ תקריב בחדבן ׳ לאבותך
f. 35b דכרן׃ דמן פרעה אתנפשו׃ | עליכון יעבר ׳ בשמח יתר ׳ ובקדש כל אתר׃
קרבנך תקריב ׳ בחדש האביב ׳ רצונך יישיב׃ ושופרך יקשו׃ ותרומה תתן ׳
ליהוה לכהן ׳ ואלה יחן׃ עליכון בחסדו ׳ ויחמלך בכבודו ׳ בעמל משה עבדו׃
ונאמנו ואישו׃ באחיו על לבך ׳ אפרש שתי כפך ׳ ואדרש מן רבך׃ ירחם
ויחן ׳ יצחק הכהן ׳ אמור אהן׃ ממלה ומכנשו׃ ואפשט עדרו ׳ על קצרות
מימרו ׳ ובדעתך אסתרו׃ ועליו לא תקחו ׳ ועליו שאיו ׳ על מעט מדעו׃ כי
מן אלה מדרשו׃ אן יסני מספרך ׳ וירבך ויפרך ׳ ואתה תדרך׃ על במת
דבבך ׳ ואל רחותה יישבך ׳ וסדר איבך׃ לך יכחשו׃ מרן יקבל צלותך ׳
ויעני בעותך ׳ וישמע קלין דצבעתך׃ ואתך לא ינזף ׳ ושיאלך לא יטרף ׳ ולך
לא ירף׃ וכל שנה תעשו׃ לזה השבת ׳ דגלגיו רבת ׳ וישם לך תבת׃ תושי[ע]ך
בחנה ׳ מן מבול זבנה ׳ ואל הר השבינה׃ אמן תירשו׃ בעמל אדם ׳ ונח
התם ׳ ואביך אברם׃ ויצחק נצירה ׳ ויעקב נדורה ׳ ויוסף פתורה׃ ומה אלה
קדשו׃ ובאהרן ובניו ׳ ומי קנא לפניו ׳ ובקדש אלפנה׃ וביושע וכלב ׳ ובהרו
הטב ׳ ובשמו הרב׃ הנדרי בקדשו׃ אשר אמר בכתבו׃ ונתנו איש כופר
נפשו׃

عليه ايضاً ذكر اسطر له عفي عنه وغو״

חברי אתיב קבלי ׳ ואת אוניך פקח׃ למשמע דן ממללי ׳ דלו הנפיש חשקה׃
מוצאו מן לב מלי ׳ ויהוה לו דבוקה׃ בתישבחן לו אשרי ׳ למן עובדיו צדיקה׃ |
f. 36 לאוי עלי רוממות מרי ׳ בכל עת ודקיקה׃ דברא אדם אבינו ׳ ובאדמה לו
אשקה׃ ואתשלשל הזכאים ממנו ׳ מן אחד אל אחד מעתקה׃ עד קם אדונן
משה נבינו ׳ דנביותו לעלם נומיקה׃ דאנדה לך תורה ׳ למן דרוש ספקה׃
שמור חקותה וגזרה ׳ דמנון דן החקה׃ צפי בקצת כי תשא ׳ התרומה תשקה׃
טובי מי לה עשה ׳ ולבהן יתנה והיד ינשקה׃ כי מי לה עשה אתה ׳ כופר

יומה דפסח אלה על העם · יומה דאתון מתקרין בה · דפסח אלה על בתיון · ולא ייעל מהלה לגרון:

כל בית דהוה בארע מצרים · לא שיאר בה נפש בכור · אלא בכורי עבראי · דפסח אלה על בתיון:

תנים יומה נימר כדו · קליצים באהן דכרנה · סנדים ומודים לאלה · יפרק יתכון מן סניכון:

וזפה החדש הזה לכם וקמאה וכרזנה תלתה ובאחרה יקאל תמים תהיה עם יהוה וגו׳

f. 48 שלום יהוה וקמאה נביה רבה דעלמה נומיקה דעלמה שליחה דאלהים ספרון דחייה לבש קרן עורה מהימן בית אלה עליו השלום לעלם ולא קם עוד נביא בישראל כמשה כלהא תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב נותינה אלהים יתברך נברך יתה ולית כותה נשבח יתה דו רחמן נסגד קמיו דו רחאה ונדחל מן שמה דו נצעיו ונזע מן אימתה וגדלה ונרקף מן דחלתה וחילה ונכפת מן יכלת גבורתה ונימן בה ובאימנותה ובמשה נביה ובכתבה נתרחץ על יחידאותה ונשמר שביו ומועדיו וגזיראתה ופקודיו נשתעבד לה על עובדיו נודי לה על רחמיו ועל חסדיו נרבי שמה דו רבה ונרומם יתה דו רמה וננציר לה דו נצוחה ונסיד דו אחד · לית כותה לעלם תורה תמימה ברוך יהוה נותינה יתגלג נביה רבה דקבלה ממעון קדשה יתברך אלה ולית כותה רבותה לה ברוך אלהינו לעלם וברוך שמו לעלם אין באל ישרון:

וכרזנה תלתה חפיף ויתהלל תקיל ובריך אלהנו תקיל ויהוה אלה* כלהא תקיל שויה[1] פוק ותחת ונברך והמוסף בה על זה היתוב:

נברך ונהלל וקמאה ויבן נח מזבח וקמאה ויאמר יצחק אל אברהם אביו וקמאה ויעש האותות לעיני העם וקמאה החדש הזה לכם ראש החדשים וקמאה והיה לכם למשמרת עד ארבעה וקמאה בריך ומברך עלינן ובראשי וקמאה

ויתמר אלהי אברהם לך נברך ואז ישר תקיל שויה פוק ותחת ויצא אדונן מכתב הקדוש ועמו מכתב אחר וילבו יהוה נבור במלחמה יהוה שמו ברהיט עטיפם הארבע פסול וישרו המעלים מרכבת פרעה אלי עמד וברב גאונך יבדוה התחתו ויתפנו הכהנים אל הקהל במכתבים ויקדמו ינשקו המכתב בגדול החל ובקטן כלה וימרו לכהנים מאה שנה ביומיכון ויתמר פסל פוק ופסל תחת אלי ען יסלו עד יעבר עמך יהוה ינזלו הכהנים אל הטבעית ויחתמו אז ישר ויימר זקן[2] הכהנים ראשה תהללות ואחריתה תשלמית חוה גדול אלה וקמאה ויתמר ניזל ויתהלל וקמאה ויתמר שבחו לא נדע בעלה יהוה ירחמו אמן אמן:

[1] L4 וסט. [2] L3 גדול.

בשם יהוה

[1]צלות לילת חדש הראישון רמשה · שריו הצלות כארזין ואמרים ועל פתח רחמיך וכי בשם וקצי הבריה וישרו הזקינים אלקטף שמש וראישון ומופתים:

ויצמיח יהוה אלהים מן האדמה את כל עץ וגו"[2]

f. 46 ויזפו חדש הזה לכם ותמאה וברזנה שלשה רומה ומכה ויעבדו הזפאת רומה ומכה ובתרם אתי על זה היתוב:

ויעש האותות לעיני העם וגו"[3]

f. 47 وكرزنه تلاته فوق وتحت وبعده تقال אתי כלها נغم خفيف

אתי בשלם מועדה · דכרנה דממן לעלם · לא מטלטל · כל דריה:

בארבע עסר יומין לירחה · אקבע אירשה דרחותה[4] · והוה לילי קצף על סניו · ואיקר וזהו לרחמיו:

גלגים רברבים לאלה · האחת בפלגות ליליה · וקטל בכורי מצראי · ופלט בכורי עבראי:

דיאן דדאין אלהין · וקטל סנודיון אקרון · ואלף למחולה קמיו קרי · כתבין דכתבין באדם:

הזי במישרי[5] ממרא · מבגלל זכותה דאברהם דרשה · למשה מיכל לבניו פטיר · ברמשה בארע מצרים:

והוו נכסים ודבחים · ברמשה ואכלים ומודים · ואלה אמר דן מרוקה · *דעגולה הו[6] ובר תוריה:

זהו רבה דאתעבד · לגו בתי כל עבראי · צוקה וקצף דאתעבד · לגו בתי כל מצראי[7]:

חתם לא משתרי לעלם · אהן דהוה בארע מצרים · הדם מתחזי על שקוף · ואלה פסח על בתין:

טרו דכרנה דמסרכון · לא תתנשון יתה לילה · דנפקו כל חילי יהוה · מן ארע מצרים ביד רמה:

[1] O 2, f. 37[b], L 3, L 4, f. 5[b], Cr 12. [2] The ejaculations (יהוה אל רחום וחנון) and the several sections (א to כ and ת) of אתי בשלם מועדה (as given below) are interspersed in the readings. [3] As above, thirty-one headings. [4] L 3 דרוחתה. [5] L 3, Cr 12 במי · שרי. [6] O 2, L 3 דגולה, Cr 12 דגלוה. [7] O 2 שנאי.

וזה ראישון הו לכם · לחדשי השנה: יהיה עליך בריך · ויראתך יאמנה: ויקבל נדריך · ונדבותיך דתתנה: בקדוש שמו הגדול · אל ישר אמונה:

*هذا البيت يقال اذا وافق السبت[1]

תמטון באיקר וחסד · המועדים והשבים: וסגול זה המועד · דאתי ואתם קרבים: אל זהותה ושלמותה · ותשיבו[2] בה ימים רבים: ותקריבו בחדו ואשמחותה · מן העזים והכשבים: קרבן הפסח בריחותה · זבן מובא בין הערבים: ויתקע שופר הנפוש · עם מחלות[3] ותפים: ולא יטרף הדרוש · הפרוש הכפים: יומם ולילה בגללך · קרי לארך אפים: הן יעני לשיאלך · ויפרשך על הפרשים והרכבים: מן סניה דאתנברו · וישליכם *על שדי[4] צפים: בעמל שנים גברו · אנון שנים אחים מתנבים:

f. 50 רישי ירחיכון טבין · סדרה דאכה אתאסף: כל שנה בטובות רברבין · ואלה ביומיכון[5] יוזף: ותעשו זאת הימים · ארבע עשר ותשקף: על המועד ואתם שלומים · אמנים *מן הקצף[6]: ולכם ישע ויושיע · וירבי עליכון הזהב והכסף: עד תוכלו לקוממות[7] אימנות משה · בן עמרם הקטף: וכן ישמר חייכם · ויסף עליכם[8] אלף: ובטוב תעשו מועדיכם · המצות והקציר והאסף: בקדוש מן דאמר ופסחתי עליכם · ולא יהיה בכם נגף:

תנים יומה מאה שנה · אימר לכהלכון: סיעתה המזדמנה · ישמר יהוה חייכון: וכל שנה ואתם בטוב · וסדר קהליכון: הרחוק והקרוב · בכל אתריכון: תתוף עליכון טבהתו · ויעלי לוכן המכון: וכל שנה במכתב אבישע · תצטמתו קדש ספריכון: וישמר חיי סדרי · דאכה כהלכון: ואשול מן צדקת מרי · יעמר אתריכון: וחתמת מימרי · כן ירתי חייכון:

جواب ויעבר יהוה על פניו ותמא

[9]עליו עוד שבחו מן מימר הזקן הטב פרד זבנו בעל החכמה והמדע והב[ינה] הכהן סהבי יצחק בן הכהן שלמה הלוי בשכם ירחמו יהוה וישכן רוחו בגן עדן אמן:

אשבח שם יהוה ·	אל שדי אל ראה:
יכולה קעימה ·	עבוד מה דו בעי:
צעור כל נשמה ·	במלת יהי ויהי:
חכומה עצומה ·	ידע כל כסיאי:
קני *ארע ושומה[10] ·	עלאי וארעי:

עבודה דעבד עלמה · וטלמס כל בוראי: מן עוף ורמש ובהמה · ובהלן

[1] L4 om. [2] Cr12 ותשובו, O2 ותשבו. [3] O2 marg. ملاهي מלחות. [4] O2 אל שדה. [5] L3, Cr12 בשניכם. [6] O2 מכל קצף [7] O2 למקוממיה. [8] L4 ins. ככם. [9] Cr12, p. 28. Not in L. [10] O2 ארעי ושומיה.

תשבחתה נשבח · לקדוש הקדושים: עבוד עלמה וכל דבה · מינים מתפרשים: | באשתתי יומיה · הוֹו מתחדשים: בתקון חכמה ייה · ביכולה f. 49
מתעשים: וביום הרביעי מלא רקיעה · בכוכבים לבישים: נור צלם מן רמה חיה · דאפרש לבני שֵׁם: באהלין עדניה · על יד דמע האנושים: דעל ידו נפֵּשון מן עקיה · מן בעלי הנפשות הקשים[1]: ובתר זה אמר אלהיכם[2] · עני הדרושים: החדש הזה לכם · ראש החדשים: יתקדש שמו דאפרש · לעולם ויבבד:

רבותה להּ:

תנו ברבואן · למי לו תשבחו: וצלואן ושיראן · ואפשטו אודאו: על מה עשה עמכם · מן טובות אתפרחו: בימי מועדיכם · ורישי ירחיה דיבאו: בשנה משתבים · *וזה דבתוכו שמעו: לכם מן הכשבים[3] · ומן העזים תקחו: והיה לכם למשמרת · עד ארבעה עשר ותזבחו: במכסות נפשות וממחרת · הפסח תזבחו[4] ותסעו: ישתבח דאפרש וקדש · ישראל וזרעו: בכל זבן מתפרש · וזה הפסח[5] פתחו: מנה והלאה נגש · ונקריב על מזבחו: עלת תשבחן למי יתקדש · ויסתגד ויתעבד:

יהוה הו האלהים ירוש הירושים: י״ ה״ ה״ דאסגיל לבני שֵׁם: י״ ה״ ה״ דאפרשון בזבנים קדישים: י״ ה״ ה״ דאמר החדש הזה לכם ראש החדשים:

תלו ידיכון ואמרו:

חוּא ישתבח אלהים וקמאה לרבה וקמאה

לאלה דשם עדתו על כל העמים עליונה: לאלה דאסגלן במועדים לון נתינה: לאלה דחכמון רישי ירחיה[6] בזבנה: לאלה דאמר על זה ראישון הו לכם לחדשי השנה: לנצחיו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכון ואמרו:

חוּא ישתבח אלהים וקמאה

כריזתה נכרז · ונדכר תלתה זכאים: כל מנון טהור הרז · וידיו בזכותה מלאים: אברהם ארש זכותה · ונשיא נשיאים: ובנו דדרש עלתה · על דמע[7] הנבעים: ויעקב הנדור · כליל המצחים[8]: *ויוסף הפתור[9] · דערק מן הזנאים: ואלהי נביה רבה משה · דמע הדמעים: ישמע קלן דצבעתכון · עם חדוד השעים: *בצדקתו אלה רחמן ורחאה[10]:

אלהי אהרן ובניו · ארשי הכהנה: בעמלון ישא פניו · אל עדתו ויחנה: ויתן לון חן וחסד · ויסגי מניאנה: ויישם יכולה ויסעד · על עשות מועדיה בעדנה:

[1] O2 הקדשים. [2] O2 אליכם. [3] Cr12 om. [4] O2 תפסחו. [5] Cr12 הפהה. [6] Cr12 ירחה. [7] L4 קרש. [8] L3 המצאים [9] O2 ומי להלמיה [10] L4 om. פה׳ רע׳.

אכרז בשם האלהים · הצדיק והישר: ואתפלל בזכאים מלוים · דגלגון יתר:
משם מי דאמר לו אלהים · ואתה את בריתי תשמר: ומי דאמר עליו בדיל
המשרוים[1] · ויישב יצחק בנרר: ומי חזה המלאכים נעתים ועלוים[2] · ויקץ
וידר נדר: ומי אחיו הוֹו לו שנואים · ושלשה חלמות פתר: ומי לבש המסוים ·
דלפניו עבר: בהם צבעתך תהי משמעוים · בכל רמש וצפר:

אלהי אלקר הכהנה · אהרן תלים משה: דשמש במשכנה · ואקטיר ריח
ניחח אשה: בו יצילך מן זידנה · ומכל דבב וקשה: ויבד מי לך סנא · ומן
פנותה לך יושיע: ויתן לך טב מתנתה · ומה אתון דרושי: וישם דרגיך
סקפנה · וארץ אבו[תיכון] *תונו ירושי[3]: ויחדש לך כל שדכנה · וכל שמח
וששי: ויטלל עליך מן מעונה · בברכות מתפרשי: ויהי עמך אל אמונה · בכל
אשר אתה עשה[4]:

אלהי אלעזר ואיתמר · דמיתוביתון שחוקה: ופינחס דלזנים דקר · ובריח
כהנתה לקח: בהם בריתון לך יזכר · ורחמיו עליך ידיקה: וירוח לך מכל
צרר · ויצילך מכל עקה: וירבי לך כל איקר · ויהי לך דבוקה: וימי חייך אמן
ישמר · ומרורך[5] ימתיקה: ובטל רחמיו לך יכמר · ואוצרו בפניך יבקע: בעמל
אברהם ויצחק המתוקר · ויעקב דכף ירכו תקע: ויוסף דלחלמים פתר · ומשה
דנביותו[6] צדיקה: ובקדוש שמו אל ישר · דבוקה פרוקה:

חדש הזה מה טבו · דו חדש הראישון: דבו עמה יקוֹו · בשמח וששון:
ובעשור מנה יסבו · מן עזיון וכבישון: עד אתם יקריבו · ויזכרו נפושון:
מידי שנאו ודבבו · דקשו נפשון: דרעות לישראל חשבו · והם שרו
במרטשון: אשול מרן מן טובו · אן יעני מה תדרשון: וזה חדש ישיבו ·
עליכון בשמח וששון: ותראו אמן בו · פצות ורוח מתחדשון: ותפרו ותשרצו
ותרבו · ודבביכון יתשון[7]: בעמל הזכאים דשוֹו · במכפלה ואתכנשון:
וביוסף ומשה אהבו · ובאהרן ובניו דאקדשון[8]: ובקדוש שמו ובטובו · מכל
עקה תתנפשון:

תנים יומה מימרי · מאה שנה לכהלכון: אה מן אנה שרי · ישמר יהוה
חייכון: ובשמח יתרי · תעשו מועדיכון: ובקדוש כל אתרי · תקריבו קרבניכון:
ואשול מכם אה סדרי · תפשטו עדר עבדכון: יצחק דמן כהנה אקרי · שמש
קדש ספריכון: ושימו ביניכון[9] מדכרי · בכל טוב בחייכון פני אדוני וגברי ·
מכתב אבישע סמיכון: כי מדרישי מן מרי · יסני מספריכון: בעמל אברהם
ויצחק התרי[10] · ויעקב אביכון: ויוסף ומשה העברי · והמשחים כהניכון: ובקדוש
שמו דבקדש נאדרי · יאריך ביומיכון: וחתמת מימרי · כן ירתי חייכון:

[1] O2 המשמרות. [2] Cr12 ועלוים, O2 עלים. [3] Cr12 תירשי. [4] Cr12 ins. [אשר] א[לה] א[ן] אר[ץ]. [5] Cr12 ומרורתך. [6] Cr12 דנביותן. [7] Cr12 ישתון. [8] Cr12 "תחק. [9] Cr12 בתוכן. [10] Cr12 אתרי.

מנה יראי: וכונן[1] ארם מן אדמה · בדמות מלאכיה[2]: ויפח באפיו נשמה · למשמע ולראה: האן אלה לו דמה[3] · דו אהיה אשר אהיה: נדכי לבה ופמה · ונשבחו בחדי וזהי: ונתן לו רוממה · כי הוא האל הנורא[4]: מלוך מכה ורומה · זכור ברית קמאי: שבחו ברחמה · אה עדת עבראי: לאלהה דעלמה · האלהים הרעי: מנה נלבש ביגד אימה · ונימר בלבבים יראי: יהוה גבור במלחמה · יהוה שמו י · ה · ו · ה:

*רבותה לה[5]

מן מיסון הלב נשבח · שם יהוה אל קעים: המיטב המרוח · התמיד[6] עד לעלם: ובכיור דחלתה נצבע · דו האל הרם: ונקרע בגד חובה · ונלבש בגד צלם: ונדכי פמה ולבה · ונימר[7] בקל רם: תשבחות לרבותה רבה · בכל לילה ויומם: ונקטיר על המזבח · קטרת סמים וגם: נקטיר את חלבה · ועל רגלינו נתקומם: ונהללו במאהבה · דו משים כל חרש ואלם: הידעיו מה הוה · ומה כדו ומה יהי לעלם: יהוה שמו ישתבח · וחילה יתרומם: דו רחמנה טבה · דאמר חי אנכי לעלם:

והבו רבו לאלהנו · ותנו[8] לו הגדלה: התמיד בעודנו · מלוך רוחי כלה: צעור גויותינו · משול הממשלה: *לאוי ועבד עלינו · נלבש בגד דחלה[9]: וארצה[10] נקר על אפינו · וית לשונינו נשלח: בתשבחות אלהינו · יהוה בעל היכולה: דנבא למשה נביונו · ולפדות ישראל אתו שלח: מן יד שנאו וזידנו · בפליאן וסימנים גדלה: בתנין ודם וצפרדעים כנו · ובתי מצרים ממו מלא: וכנים וערב אזמנו · *ומקנה ושחין לון חלא: וברד והארבה אכל מזונו[5] · ויהי חשך אפלה: ומות בכורי מן זנו · ותהי צעקה גדלה: לאוי[11] נשבח רביאנו · בכל יומם ולילה: | ונימר כל ימי חיינו · רבותה לאלה: f. 51

יהוה הו האלהים · ירוש הירושים: י״ ה״ ה״ דשלח אדונן משה דמע כל אנשים: י״ ה״ ה״ דהציל עמו מיד מי פניון כושים: י״ ה״ ה״ דאסגלן בזבנים קדשים: י״ ה״ ה״ דשם זה חדש תרח השמח והששים: י״ ה״ ה״ דאמר חדש הזה לכם ראש חדשים:

לרבה וגמאה

לאלה יכולה דיאנה: לאלה דשלח מימנה: לאלה דשם על ידו לישראל פרקנה: לאלה דאושט על ידו קדש כל אלפנה: לאלה דאסגלן במשמר שבתות ומועדים כשרנה: לאלה דשם חדש הוה גלגיו יתרנה: לאלה דאמר ראישון הו לכם לחדשי השנה:

לנצחיו וגמאה

[1] Cr12 וכן. [2] Cr12, O2 מלאי. [3] Cr12 דמע. [4] Cr12 הנראי. [5] O2 om. [6] O2 הדמע. [7] Cr12 ונאומר. [8] O2 ונתנו. [9] Cr12 om. [10] O2 ועל ארצה נקד אפ״, Cr12, ועל הארץ. [11] O2 לו.

האדיקה: והפמים המררים · ינכרו טעם המים המתיקה: לא יכנע לבבם וערלים · כי חשכה בהם חזקה: טובך תצדק ותסים · באמת מה בידך בו דביקה: ובצדיקות מן לדתך יסיד · דכל ממלה צדיקה: אודי על זה מרך · אשר שמך לו חלקה: באימנות חמשת ספרך · ושפתך לא תשתקה: במימר מודאה מודאה על מתנך · אה מן מתנותך מספקה: ודבעי לבר מנך · בלש ולא שקח:

שמע מני אעיצך · עם יהוה דפני קעמו: לא תחשבני נאצך · ולא לך מן הזידמו: אבל מן מאהבותי בך · שמעתיך דן הפתגמו: בחייך דכי מחשבך · והדבק באלהיך ורוממו: אולי יקבץ נדחך · בדור אחיך דאתרמו: בארץ אחרית כשמעך · ועמך בהרגריזים יזדרמו: ותזבחו זביח צדק ויפסח · עליכן ותתעצמו: וזבחת את הפסח · ויומי רצונה תעמו: יפה לך תחכם ותודי · מרך הרחמן ותרוממו: דמן בטובו לך יפדי · ומסעדך לשמר דתך וקוממו: לעיני סדר העמים · במעבד חקות דתך ותקומו: ולמשמרך מאלמים · וצדיקות מה בידך יעמו: וידעו כי יהוה אל[היך] עמך · ובבטול ינחמו: ויקנאו ממך ולא יכלו לשטמך · ובראותך יתחכמו: ולא יחמד איש את ארצך · ואת עמך במקומו: ולא יוכל דבב ינחצך · ותרד בבטח ושלמו: תמצא כל אשר לך תמים · מבית ומחוץ בתמימו: וחייך זאת אותות רמים · דכל העמים בך לא ידמו: ויבחשו איבך לך · ואת דבב לצלמו: ועל במתם תלך · ומן רעותך יסכמו: מודאה לאלה מודאה לאלה · דלית שם כשמו: דטבהתה גדלה · ולית מאום יפלא ממו: דביום נקם ישפט בישריו · בין שנאיך ורחמו: נקם ישיב לצריו · וכפר אדמת עמו:

יהוה הו האלהים מקבל הדרשים: י״ ה״ ה״ מחיי כל הנפשים: י״ ה״ ה״
f. 53 דשם עמו לו קדישים: | י״ ה״ ה״ דהציל לון מתחת יד קדישים: י״ ה״ ה״ דשלח אדונן משה דמע בני שם: י״ ה״ ה״ דאמר החדש הזה לכם ראש החדשים:

לרבה וקמא

לאלה אשר בחר בכם: לאלה דשלח משה בסימניו לכם: לאלה אשר אבר לרבבכם: לאלה דפשר אתכם מן צרותיכם: לאלה אשר אפרש השמח בדן ירחה עליכם: לאלה דאמר עליו ראישון הוא לכם: לנצע[י]ו כל קרביה ואממן עד לעלם:

האן הוא אחי הבית · שוי קבול השובה: ישר יקום עמי עד נכרת · מנן ערלת לבבה: ומן אלהנן נביע · בדכיות חשבה: ושנים שנים נשוי · ונכרז בשם בעלי המיתובה: בשם מן אתבשש במימרו · כי ערום אנכי ואחבה: ובשם מן אמר לו מרו · אעשה לך תיבה: ומן דאמר לו ואתה תבוא אל אבותיך בשלום · תקבר בש[יבה] טובה: ובמן אחרי אמו הוה נחום · ויקח את רבקה

f. 52 [1]עליו עוד שבחו מן מימר אדוני וגבידי ומצנפת ראשי בעל המדע והחכמה והבינה פרד זה זבן אבי הכהן פינחס בן סהב[י] הכהן יצחק בן שלמה הלוי בשכם יהוה יארך ביומי חייו ימים רבים אמן׃ אמן׃

פתחו פמיכון ואמרו ׳ התשבחן לממן בגדלו׃
יחדאי הצדיק בישרו ׳ דלאוי עלינן נהללו׃
נצר חסד לאלפים ׳ לאהבו ושמור פסקולו׃
חסדו וטובו ערפים ׳ והכל תחת קשט ממשלו׃
סבול דלא מנכי ׳ ידע דבארע[2] ואשר מעלו׃
ברואה דקרא אנכי ׳ דעל הר סיני ירד גדלו׃
נסתר לא יתכסי ממו ׳ והנסתרות פניו יתגלו׃
יצורה[3] ברבותו ורוממו ׳ וכל בוראים פעלו׃
דייה לו תמידה ׳ ולית לקמאותו חסולו׃
קני קדוש רבותו כבדה ׳ ממן ברבותו וחילו׃
בראשית ויום נקם ובה ׳ קוממות תחתית ומעלו׃
שלם לנן ננוה ׳ ונלך בשבילו׃
הכן כי טוב לנן ׳ נזין למשמע ממללו׃
הך הזכאים ארשינן ׳ דשמרו חקו ולא חללו׃
אנון אשר חשק בהם ׳ ובריתו עמון קטלו׃

אתון בקשט בניהם ׳ הדמו בן ולא תחללו׃ אה בחורי כל בוראיה ׳ ערלת הלב נמילו׃ עד תתורך לכם חייה ׳ ותפרו ותרבו ותגדלו׃ טובי שמור התורה ׳ אגר טוב גמלו׃ משתמר מכל רע ׳ ושבק לו בשלו׃ ויהי מן האבים ׳ דאמיר לן במלו׃ ומשלת בגוים רבים ׳ ובך לא ימשלו׃

והאמן ביהוה אלהיך ׳ ויחשבה לך צדיקה׃ והדבק בו בכל כוחך ׳ אגר טוב מן חסדו תקה׃ למען תחיה וטוב לך ׳ ונפוש באחריתך תשקח׃ בין ידי אל מהללך ׳ דמן חסר לך אשקה׃ ושלשלך מן נאמנים ׳ אשר ריחותו בון חשקה׃ ואפלאך[4] בקדש כל אלפנים ׳ רצמת כל מצות וחקה׃ תורה דלית כמוה תורה ׳ כבדה צדיקה׃ בכל גויה אמרה ׳ אן היא מן פם אלה מדקדקה׃ ומן שומיה נעתת ׳ ובה חכמה חזקה׃ רק אמרים אן מנון אתכסת ׳ וזה מנון עשקה׃ ובחזותי חזית ׳ בכתביון מתשקח׃ כי התורה דבידן האמת ׳ ודברה וממללה מן פם אלה נפקה׃ וכתבון אמיר על ישראל ׳ אן לון דרגים שחוקה׃ ואן אנון הגוי הסגיל ׳ מתבחרים מן כל העם דמתשקח׃ ואם עתה אנון לנן נכרים ׳ יראת על דתון אן ימחקה׃ כי העינים העורים ׳ ינכרו נור שמשה

[1] Not in L3, 4, Cr12. [2] O2 בברוצ. [3] Or ? יצובה. [4] ? leg. ואלפך.

יומי רחותה אחלת · והנפוש מן הזידני: ובו הקיאמות אתקטרת · והוה ריש לכל שדכני: ובו חקת הפסח אתנטרת · על יד הנבי הכני: ובו רשו אבותינו · הארץ הקדושה ולון הניח: מכל איביהם וחנו · בבטח ורחותה עליון תפני: וכן יתעבד לוכון · אה קהל זימוני: ותירשו ארץ אבותיכון · כאשר בתחלה ותתחני: ותעבר עליך מועדיך · וכל טוב תהי קני: ותעבד עובדיך · כאשר צוך באלפני: ותזבחו את הפסח · בקדש כל מכוני: ומעל בתיכון יפסח · כל קצף וכל נגפני: ותנים יומה מן אלה · למן אנה מזדמני: באלה תונו במלא · ובלבך לא תוני: ולא תשנא את אחיך[1] בלבך · ולו לא תקניא: ולא תביש[2] מחשבך · ולא תהי לאלה סני: אולי ישוב עליך · ויעזר לך מה מנך אתפני: ותכפת איביך קדמיך · ותרכב בכא שלטני: ן והעמים יקראו ההרך · ועמך יזבחו הקרבני: אדני אה צדיק בישרך · לפללי עני: והשיב עמך לרצונך · ואגלי המשכני: ושוב מחרונך · ורחמני וחנני: ובזרז יקום תהבה · ויומיו תעמי עיני · ותקום חקת כתבה · ותשרי בכל מכוני: ובשלשה ויוסף מלכה · ומשה דאמר אנני: ובאהרן ובניו ככה · ובקדוש שמו אל קני:

תנים יומה מן אלה · עבדכן יימר לוכון: שמעים את הדברים האלה · ישמר יהוה חיכון: ותפרו ותשרצו ותרבו · כדמות אבותיכון: ולרצון תשובו · ותהבה יקום בניכון: ונמגו כל הזידנים · דיקומו עליכון: ותשכבו נאמנים · לנו בתיכון: ומכל חלי ירפא · לכם אלהיכון: ורתות ורחמים ורפא · תשרי על רוחיכון: אהבי הקשטת אתם · יהוה יפרי פרותיכון: והדבבים יזרז במיזלותם · ויאמן יראתיכון: פחדכם ומראכם · יתן יהוה אלהיכון: לפני איביכם · אשר יקומו לפניכון: ואשר עבר בשלום מכם · מן סדר מאתיכון: מן שמרים ונוף כהנים · מן אבהן ולידיכון: רחמות יהוה תטלל · עליהם ויסלח להם איכון: אה סדר ישראל · רבי יעמר אתריכון: וישם לכם שלום · מנעריכון ועד זקניכון: ותונו במעלות כל מקום · ויעמר מקדשיכון: ואמור דן המימר · דרוש מן חסדיכון: תשימו לו טב מדכר · ולא תגעל נפשותיכון: דו שרת ארשיכון · ובניו שרתים לבניכון: מתפלל לאלה בעבוריכון · אן ירבי מספריכון: פינחס מזדעק שמו · מן נוף כהניכון: אלה יסלח לאשמו · ולא יכרת תולדותו מנוכון: ועל קוממת הדת יסעדכם · ולכם יכחשו דבביכון: והאדמה לא תשממכם · ויעמר אתריכון: וחתמת מימרי לכם · כן ירתי חיכון:

جوابه ويعبر يهوه وتمامه

ויתמר דראן מברכו וכי בשם ויתרבי כלהן وقطف הטבעת שמש וראישון[3]:
ויעש אלהים את שני המאורות: וגו״

[1] O2 Zח; Lev. xix. 17. [2] O2 אביש. [3] O2 adds واذا حكم راس السنة السبت زاد فى القطف موقف السبت وغو״.

ותהי לו לאשה ויאהבה: ובאשר דאמר לו פרצת · ימה קדמה צפונה ונגדה: ובאשר דאמר לאחיו בצדקותה · והנה קעמה אל מתי וגם נציבה: ובשם מן דלית כמונו · ובן שמנים שנה אתנבא: בהם יפני פניו לנו · ויישמע מנן כל צבע: וקרוב יגלי משכנו · ויזרן במיתי תהבה:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן ובניו · צבעת עמך שמע: ורחמו וחנניו · והרחיב לו ארצמה: ואל תפן אל חטאתו · אה יכלה קעימה: אכן כי אנון שחתו · וקנו רבות אישמה: וסובירותך מטיה · בארע ובשומה: ואת סבול חיביה · ורחמיך כיאמה: אל תשחית עמך ונחלתך · בעלי הקיאמה: וחדד עמון בריתך · הטרם מאברון יתמה: אבדנו כלנו אבדנו · מן גברים והעלמה: ואתגברו עלינו דבבנו · ואתרינו שממה: ועד מתי אה מרן · רבות אהן הנקמה: בבריתך דכרן · ושם לדתך קוממה: ודכר דברך למשה · דמבתר וכל העם שמע[1]: ובמובאו ברצונך ארשי · ופנותה[2] תצא מלמלה: ויקום מימרך ההוא · נביא אקים להם: בעמל מן הזכאים אתקראו · ופתור החלמה: ובתפלות מן לא קעם כמו · קטף כל נשמה: ובקדשות ורבות שמו · יכולה קעימה:

אלהי אלעזר ואיתמר · ופינחס בעל הברית: דלזנים דקר · וקם לו קיאם לא יכרית: והוה פרד בדרו · ולית בן הוה לו תבנית: דסיד אקרי חשבן קשטה ומשמרו · ביסודים לא תכרית: על ארך ורחב הרגריזים · ברב תבונה וחכמית: ואקים לו דרגים ורזים · ולו בזה דכרנית: הא טובי למן שמר · לדן חשבנה ושרית[3]: בו באמנה ולו טב אגר · את חכום הנסתרית: ימצא מחר צדיקה · וטובות מוקרית: ועני תפקח · ותנתן לו הבוגנית: כי משמרו ולאוי · למן הוה מן משפחת: שבטי יוסף ולוי · ההלכים דרך הכש[ר]ית: וחייך זאת מתנה רבה · בלב הזכי שרית: אקרו מן כתבה · ועליו המועידים מתבנית: ודרגי שרתו גדלה · והברכים עליו תת: ומי אשר חטא לאלה · לא ישמר אן משמרית: ישימו אלה קיאם לעלם · בין קהל עבראית: הנשארים מן גוי לא עלם · מן דרך האמית: טובך אחי ומה את שמור · שערות קשטה בך מופעית: לא עם נבל ולא ארור · ולא מענן ולא מכשפית: אלה ימנכם על האמת · ותונו נותרית: לרצון משגים ותשית · עליכון רתות ורחמים רמית: בשלשה ובן פרת · ומן המלל מעל הכפרית: ובקדוש שמו דכרת · בינו ובין אבותיך הברית:

f. 54 חדש הראישון הזה · גלגיו מי מני: | מי עמד על רזה · יתקרי מן הנבוני: כי הוא תרח הנפוש · ופתח השמחות והששוני: ובו הרצון נגוש · ופנותה בו תפני: ובו קם משכנה · וכן יקום בו שני: ראישון הוא לכם לחדשי השנה · ומנה והלאה המועדים תבני: ועלמה בו אתברת · בחכמת ורבות אדני: ובו

[1] O 2 שמה. [2] O 2 וננותה. [3] O 2 in marg. خذم.

[1]צלות יום חדש הראישון צפרה · שריו הצלות כארזין ואמרים ועל פתח רחמיך כמה אתקדם רמשה וכי בשם וקצי הבריה ואלקטף ברית וזכרון ושמש ויוסף וראישון ומופתים ויתמר על ויטע דראן מד לית אלה אלא אחד ומרקה עבודה דעלמה אלהים יסתגד ואתהו אלהינו [2]خفيف ויתמר ישתבח:

חילה[3] דבחר אדם · מכל הברוים: ובחר מן זרעו ישראל · סגולי העמים והגוים: ואפרש לן מועדים[4] *ורישי ירחים[5] · קדשיון גלוים: מן כלילן דן ירחה קדמה · דאפרש[6] על יד איש האלהים:

הו משה דמע כל הבשר: דאנדה לן קדש כל ספר: ומן כליל מה בו ביאר: ויטע יהוה אלהים:

جواب גן בערן מקדם וגו״

O 2, f. 62b ויתמר יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון تقيل وسط ויתמר דראן ממנה דכלה ומרקה אתהו אלהנן והב לן משבחה וישתבח:

חילה דנשא מיתובית יעקב זכאה · וזה מן תמימות פעליו: דדמך וחזה סלם · קעם על רגליו: וכבודה רבה · יהוה נצב עליו:

זה וזה סימתו: ושרירותו וזכותו: אתפרסת[7] על דגליו:

جواب וישא יעקב רגליו וגו״

f. 64b ויתמר תורה צוה לנו وتمامه وكرزنه שלשה ויהוה אל רחום וחנון ודראן טבה דמיטב ומרקה הבו תשבחתה ואתהו רחמנה וישתבח דשמה אל אמונה:

חילה דאסניל ואפרש עמו ישראל · והצילון מיד מי לון שנא: על יד נבי נאמן צדיק · דנורו עלינן דנע:

הו משה בן עמרם הדמע · בחור כל אנשים: דביר בתורה התמימה · במלים מתקדשים: החדש הזה לכם · ראש החדשים: ראישון הו לכם · לחדשי השנה:

רב אלה وتمامه וכי בשם וישרו הזקנים אלקטף:

ויוסף היה במצרים וגו״

f. 67 ויתמר יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון ודראן לחילה חיולה ומרקה אלהים אלהינו ועבודה דעלמה בכל עת תשתבח וישתבח:

לאלהון נברך דו מרון דחייה · דפקדן על יד משה נטר עסרתי מליה:

جواب יתגלג קראה דקרא עסרתי מליה וידבר אלהים את כל הדברים וגו״

[1] O 2, f. 60b, L 3, f. 29, L 4, f. 55b. [2] On Sabbath نغم عسقلاني وسط.
[3] Sabbath, L 3, O 2 בנרלו. [4] Sabbath שבתות ומו״. [5] Sabbath om. [6] Afterwards דאתם״. [7] L 3 אתפרצת.

f. 56b ויסקו מן הטבעת לנו בשעבוד א·ב·ג·ד·ה·ו·ז·[1] ויתמר אתהו כתבה רבה דאתינן נסגד קמיך כלה ומן נשׁי כהלן המוט ויתמר הא כתיב (ז to א[1]) ויתמר אהנו כתבה רבה דכל זכותה קשטה וتمامه וילבו קבלו הללת فصول וכי בשם ושמע ישראל והמקרא על המכתבים ואל אהרן[1] ויטרקו[2] علي كل فصل منها وبכל אלהי מצרים وتمامه وبعده يقروا وברשי *בריך ומברך עלינן[3] ויתמר אתהו דבריך עלמה כלה[4] והסגודות שלשה:

f. 58 החדש הזה לכם ראש החדשים ראישון הו לכם לחדשי השנה:

تكرر ثلاث مرات

ויתמר יהוה אל רחום וחנון ثقيل ומרן יקבל צלואתיכון ויתמר קטף הזכאים:

[5] יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד אין אלה אלא אחד: יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד לית אלה אלא אחד:

כי בשם קלא

אהיה אשר אהיה זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אדני בעמלם ובעמל משה עבדך אל תפן אל קשהנו ואל רשענו ואל חטאותינו אנחנו הרשעים והחטאים פני גדלך ואתה יהוה אל רחום וחנון: לטוב לנו קלא יתהלל وتمامه והאלהים פקד יפקד וגו"

אה אלהיהם وتمامه[6]

[7] אדכירים לטב עד לעלם זכאי עלמה ארשי זכותה אברהם ויצחק ויעקב שכוני מערת המכפלה דכל צלות בשמון מתקבלה בזכרונם אה אלהיהם وتمامه

وبعده يقال שמעון ותניו وتمامه ויתהלל وتمامه *ويقال כי בשם ושמע ישראל וצונו ותורה צוה לנו ויתהלל אלהים יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת وبعده يسجدو ويقول الامام الي الجماعة[8] אלה יקבל מנוכון جوابه אמן[9]:

وبعده תנים יומה מאה שנה:

الله لا يقطع ليشرال عادة امن

[1] O2, Cr12 give the sections in full. [2] L4, Cr12 ويزفوا. [3] Cr12, O2 om. النصف الاول O2. [5] The remaining pieces are not in O2. [6] And so after each section. [7] Thus after the last section. [8] L4 والفاتحة ויהתהלל. [9] O2 concludes thus: ...ويقول الامام מאה שנה ביומיכם כלכם יס׳ جوابه וביומך יסי وبعده يقول ריש ירח׳ מברך עליכון جوابه וצליך יסי: יהוה לא יכרת לישראל אמנות אמן:

האל אתה יהוה[1] · צוּיתנו בתורה · נקריב קרבנים[2] · בראשי חדשים:
ובראשי חדשיכם · תקריבו עלה ליהוה · צלותינו קרבנינו · ברחמיך קבלנו:
זה בפנותה · הסירה מעלינו · זכור לנו ברית · אברהם ויצחק ויעקב:
חי אתה לעולם · ואין אלהים ׳עמך · חיי נפשותינו · במקרא שמך:
טרם הכל אתה · ואחר הכל אתה · טהרנו מכל טמא · ושוב עלינו:
יהוה אלהיני · יהוה אחד · יהוה הוא האלהים · אין עוד מלבדו:
כי ידין יהוה[3] עמו · ועל עבדיו יתנחם · כי יראה כי אזלת יד · ואפס עצור ועזוב:
לישועתך קויתי · יהוה אלהים[4] · לנו מן פנותה הושיט · וקבל שובתינו:
מי גוי גדול אשר לו · אלהים קרובים אליו · כיהוה אלהינו · בכל קראנו אליו:
נורא תהלת · עשה פליה · נאמן בך · ובמשה נביך[5]:
סלח לנו מרי · | ולאבותינו בחסדיך · מכל אשר חטינו · ושגגנו ופשענו: f. 71
על פתח רחמיך · יהוה עמדנו · בזה ראש החדש · בריך ומברך עלינו:
ברך אתה יהוה · חשבנך חכמנו · נדע ממנו · צדיק החדשים:
צמתנו יהוה · במקדשך הקדש · כצמות הירח * והשמש · בזה[6] ראש החדש:
קומה יהוה · אתנו על דתך · דת אדונן משה · שליחך ובן ביתך:
ראו עתה · כי אני אני הוא · ואין אלהים עמדי · אני אמית ואחיי:
שמע נקאתינו · וקבל צלותינו · ושים לנו שלום · ואבד שנאינו:
תמים פעלו · תמיד נסיד לו · סהדה קשיטה · לית אלה אלא אחד:
לית אלה אלא אחד:

וישתבח:

בגדלו יצליח עובדך · וינַּשׂ לך מכל ארצמה: ויחילך וימלא ידך · וישוֹ לך ישרכה ושלמה: וישיב עליך מן ברכת נביך ומלמדך · ויזכר לך קיאמה:
ולקול צבעך ישמע: בקדוש מה ביר בתורה התמימה: ובראשי חדשיכם: תקריבו עלה ליהוה:

קְרוּ פרים בני בקר שנים וגו׳

ועטר תורה וקרנוּ טלוּ ויהוה אל רחום וחנון ודראן חילה רמה שמע בקלן ומרקה אלהים אל עליון והא מלך רחמן וישתבח:

בגדלו בחרך אה ישראל · ותלא מעליך רגזה: והצילך ממצרים במופתים · ואלבישך נזר עזה: על יד הנבי[7] הנאמן · דחכם השם וקעם על רזה:
הוא משה השליח שליח עלמה[8] ואחרית: דפקד במכסות נפשות תקה וממחרית: והיה לכם למשמרת: עד ארבעה עשר יום לחדש הזה:

[1] L3, 4, Cr18 om. [2] Cr18 ניני׳. [3] O2, L3, 4 om. [4] Cr18 אלהינו.
[5] L3 עבוך. [6] O2 והחרש בואת. [7] L3 om. [8] L3 עליו.

f. 68b ויתמר תורה צוה לנו וקרנה תלתה ויהוה אל רחום וחנון ודרון אלה רב ולית כותה ומרקה אתהו עבודה דעלמה וטובינו ואלהים קמאה וישתבח:

בגדלו שם לישראל במקדום זה החדש · זהו ואשמחו: והצילון ממצרים ברגש · במופתים אחד עשר אמלאו: על יד מי לערפלה נגש · דשם לון על ידו פצו וארוחו:

הו משה בן עמרם נביכם: דפקד בעשור לחדש במכסות נפשותיכם: שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם: מן הכשבים ומן העזים תקחו:

רב אלה וקמאה וכי בשם וקמאה וישרו הקטף והקטיר הכהן את אזכרתה וגו׳

f. 69 ויתמר תורה וקמאה וקרנה תלתה ויהוה אל רחום וחנון ויתמר דראן סיאגים ומרקה אלהים קעימה ואלהים יחידאי וישתבח:

תהי על חטאו · כד יתוב ויעזר ליד מרה: כי בעלמה יסלח לה · ובאחרית יוקרה:

רב אלה וקמאה וכי בשם וישרו אלקטף:

ראישונה יסעו ויכהן אלעזר וגו׳

f. 70 ויתמר יתהלל ובית דרן ובית מרקה לאדונן הכהן הגדול פינחס רסון יהוה עליו אמין וקם כמא תרי

כי בשם יהוה נקרא[1] · ונאמר ברוך אתה יהוה אלהינו · אשר בחרת לנו · על יד אדונן משה נבינו · ובראשי חדשים אסגלתנו · בחשבן צדיק צוֹיתנו · בהם נקריב עלה · לך[2] פרים ואילים וכבשים · ומנחתם ונסכיהם · ושעירי עזים לחטאת · זה ברחוותה[3] · ובואת הימים צלותינו ומקרתינו ותפלותינו תחת קרבנינו · בואת פנותה הארורה · הסירה מעלינו · והשיב רצונך קרוב אלינו · אמן אהיה אשר אהיה · ברחמיך וחסדיך · ובעמל הזכאים עבדיך · אברהם ויצחק ויעקב · ויוסף ואדונן משה נבינו · ואהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס · ויהושע וכלב והמלאכים הקדושים · והשבעים הזקנים · וקדוש הרגריזים בית אל · שלמך עליהם כלם · *ברוך יהוה[4] · יהוה אלהינו יהוה אחד · ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד:

יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון סלח לעמך ישראל הסגודים להרגריזים אשר פדית יהוה: לית אלה אלא אחד:

אל שדי נראה · לאבינו הרעי · יעקב אשר אמר · האלהים הרעי:

בריתך יהוה אלהינו · זכור לנו · והשיב רצונך[5] · קרוב אלינו:

גדול[6] אתה יהוה · ירך לא תקצר · גדול הגדולים · יכל על כל מה דו בעי:

דבר יהוה אל משה · חקים ומשפטים · צדיקים כלם · טובי שמוריון:

[1] L4 אקרא. [2] Cr18, f. 86b om. [3] L3 ברוחתה, and so often. [4] L3, O2 om. [5] O2 ברצונך. [6] O2 ins. יהוה.

צלות יום חדש הראישון צפרה אן אתא בשבת:[1]

חילה דנשא מיתובית אברהם זכאה · אבי הנאמנים: ועתד מן חלציו נבינו O 2. f. 75b
משה · *דידעהו יהוה פנים אל פנים[2]: וצוהו אן יצוה עמו ישראל · במטר אהלין העדנים:

جوابه ויהי אברם בן תשעים ותשע שנים וגו״

ויתמר יתהלל וتمامه ויתמר דראן טבה דמיטב ומרקה הבו
תשבחתה ואתהו רחמנה וישתבח:

חילה דנשא מיתובית יעקב וגו״[3]

ויתמר יתהלל وتمامه ודראן אלה רב ומרקה אתהו עבודה f. 77
ואלהים קמאה וישתבח:

לאלהון נברך דו בעל התקומה · מלך על כל מלך: מלוך קדמה וימה · התשבחן לו נערך: ונשלם על הדמע:

הנביא הכבד: בן עמרם ויוכבד: אשר כתב בכתבו הכבד: ויוסף הורד מצרימה:

جوابه من المقطفين ויקנאהו פוטיפר סרים פרעה וגו״

ויתמר תורה צוה לנו وتمامه וكرزنه تلاثه ויתהלל وتمامه ודראן סיאנים ומרקה f. 78b
אלהים קעימה ואלהים יחידאי ויתמר ישתבח من قول *الامام مرجان[4]
الدنفي رضون الله عليو

עני הדרושים: בגדלו בחר עמו ישראל · ושמון מכל העמים קדישים:
ואפרש לון שבים ומועדים · גלגיון מתפרשים: מן כלילן דן ירחה קדמה · דבו צאו ממצרים חמישים: על יד הנבי הנאמן · דמע בני שם:
הוא משה בן עמרם נביכם · השליח הסגיל: דביאר בקדש ספרכם · כתבו הגדיל[5]: החדש הזה לכם ראש החדשים:

רב אלה وتمامه וכי בשם ויישרו הזקנים אלקטף:
ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה וגו״
[6]ישתבח עבוד סימניה ופליאתה ויתרבי אלה אלהיה:

ויתמר كرزنه تلاثه خفيف ויתהלל تقيل ודראן חילה רמה שמע בקלן ומרקה f. 81
אלהים אל עליון והא מלך רחמן خفيف ويقول الامام ישתבח:
תהותה הסאה · והתהבים יתחנו: טובינו אן נעמד · פני יהוה אלהינו:

جوابه דלעלם ברישה ובעקבה בריך אלהנו تقيل

[1] O 1, O 2, f. 74b, L 3, f. 58, L 4, f. 65b, beginning as above, p. 125, to the second ישתבח, which is as given here. [2] O 1 דמע הנאמנים. [3] With the Qataf as above, p. 125. [4] O 2 אבסכוח, O 1 والد والد كاتبه. [5] O 2, L 4 הסגיל (from the line above). [6] Said at intervals in the reading.

רב אלה וتمامه וכי בשם וישרו القطف
באו ורשו את הארץ וגו״

f. 73b ויתמר כרזנה שלשה ויתהלל تقبل ובריך אלהנו ויהוה אלה خفيف ונברך
והמוסף בה כמה מתקדם רמשה ואלהי אברהם לך נברך ואז ישר خفيف
ונרבי כתבה קדישה ונשוי כהלן כלה ושבחו العادة ודראן מברכו ומרקה
אלהים רחמנה ואחד הוא יהוה הנכבד خفيف וישתבח:

הנאדרי בקדש: בגדלו הציל אבהתן ממצרים · במופתים ששה וחמש: בזה
חדש הראישון · דגלגיו אתפרש: על יד הנבי הנאמן · דלערפלה נגש:
טובך תתפלל בתפלותו: להתמיד ביחדאותו: דצמת בחכמתו: בין חירח
והשמש:

f. 74 רב אלה وتمامه ויתמר כי בשם ויתרבי כלה ויצאו בה שני מכתבים | וילבו
קטף הזכאים וכי בשם ושוב מחרון אפך ושמע ישראל והמקרא על
המכתבים ובראשי · ויתמר אתהו דבריך עלמה כלה והסנודות שלשה
הלוא החדש הזה לכם ראש החדשים ראישון הוא לכם לחדשי השנה:

تكرر مرتين

والثالثة בריך ומברך עלינו ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה זאת
החדש בחדשו לחדשי השנה:

ויתמר יהוה אל רחום וחנון ומרן יקבל צלואתיכון ויתמר:

[1]אה רחמנה אהיה אשר אהיה ארתי נפשאתן בטובך רבה אחם עלינו
ברחמיך עד לא ניבד הנהר לדכרון רחמיך · באריה דכל עלמה אתרחם עלינו
ברתותך עמי לחצן ולא תעביר על עקתה אבהן ובנים מתחנן למלכותך מרי
לא תיפך אפיך מנן לית בן נקום בנאיך אלא הך דת אלוף אה רחמנה[2] . . . .
לדכרון רחמיך:

ויתמר יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון ויתמר אדיק עלינו מרן כלה ומרי
בעמל תלתי שלמיה והי الي الامام מרקה רצון וגו״[3]
יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת:

וילבו וינחו בני ישראל מן העבדה وتمامه ויתמר אתי בשלם כלה וופה החדש
הזה לכם وتمامه וكرزنه تلاثه فوق وتحت ולעלם תסתגד ולעלם תשתבח
ותתחסל הצלות בטוב:

الله لا يقطع ليشرال عاده امن:

وكانو في سابق الزمان بعدما يختمو الصلاة يقرو من براشيت אל אל לבו לانهم
كانو يقسمو التوراه القديسه علي ايام الشهر وكل راس[4] شهر يختمو التوراه
مرة واحده والله اعلم

[1] O2 does not give this in full. [2] As before. [3] The prayer then follows (in L4) as on p. 14 sq. [4] L4 om.

כל נפש: חי תמיד לעולם · אלהי מעון הקדש: אשר בחר בך אה ישראל · ושמך עם קדש: ואסגלך בארבע אקרים · כל אקר לו שרש: מכתב ונבי וכהן · ופעלת יהוה מקדש: ומועדים קדישים · וזה ראש חדש: הראישון לחדשי השנה · ולו שמות תתפרש: ובו סודים מתפתרים · כל סור ולו שרש: וקרבן הנשיאים · כל יום קרבן חדש: ׳נשיא אחד ליום · אל לילת ארבע עש: ר וכל ישראל אל · מקום הטהרה יתכנש: ותקום רחותה ביום ההוא · וברקטים[1] יתחדש: מוסף קרבן הפסח · ותיכלו צלי אש: על מצות ומרורים · בשמח ורגש: זבח תודה ושלמים · ועלה ומנחה אקרש: ואתכון[2] בזה היום · שבת וראש חדש: יחני יתך במועדיך · ותמטי לכל בלש: ותנים יומה חדים · *מן בצלותה אכנש[3]: בקדוש שמו הגדול · הנאדרי[4] בקדש:

אמן אהיה אשר אהיה:

המימר בזה סני · בעורן זה העדן נימרו: כי בזה חדש רזים · רבים אזכרו: גלים לעיניכם · כל חכום יפתרו: פתח עיניך ושמע · צדיקות מימרו: כי זה חדש האביב · בו מופתים אתמסרו: ומות בכורים ומניפות · בכל בית צררו: על פרעה וכל מצרים: אשר ׳ביהוה כפרו: וישראל צאו ביד רמה · בשמה ואיקרו: וזבחו ופסחו · ואקריבו ואשירו: ובו אתחדש יומי רחותה · המשבן והדרו: ועמוד אשתה וענה · ברמשו וצפרו: טוביכון אה שמועיה · תורותיו תשמרו: ותפש מה בידך מן אימנות משה · תמטי כל מסברו: *ותדרש מרך[5] תמיד · בכל עת בנצירו: אולי יקבלך · ויישם לך פשרו: ושביכון טבין מן אלה · סדרה דאסתדרו: ותנים יומה חדים · מאה שנה באיקרו:

אמן אהיה אשר אהיה:

יום השביעי קדש · ועקובתו רמה: מן רישה ועד עקבה · והוא קדש ואנשמה: שרי בין הימים · הך מלך בין עמה: בכבודו ומוקרו · על כספו קעמה: ויומיה ׳בתשמישותו · הך צבאות ריאמה: יצמטו מה יצרך אליו · מן משתותה ולחמה: סגיל בקדישותו · מן יומה דאישתמה: ושמירות קדישו · לסגיל עלמה: דאפרש לון מועדים · על יד קטף כל נשמה: מנון זה חדש הראישון[6] אשר אתא בזה יום השבת · דאתקרי ריש ירחה קדמה: דבו שמח לישראל · ובו אתפדו מן ארצמה: ראש חדשי השנה · דבו יאכל קרבן יהוה: במקום המבחר · נגד גבעת עלמה: ימטנוכון יהוה לזה · אה מן דאכה קעמה: ותעשו יתה[7] בשמח · ושדכה ושלמה: ואתון שלומים מכל רע · סהבה ועלימה: בקדוש מן דאמר · בכתבו הרמה: על יד משה נביו · כי שבת היום ליהוה:

אמן אהיה אשר אהיה:

[1] O1, 2, L4 מש". [2] L4 ואתכנן. [3] O2 אה מן אנה אתכנש. [4] O1, 2 דו נא".
[5] O1 וורש מרך, L3, 4 ואדרש רנך. [6] O1, L3, 4 om. [7] O2 אתו.

ויהוה אלה תקפל בֵּית ויתמר כימי מן מימר עבר יהוה בן
שלמה ירחמו יהוה אמן:
אלהי מן לא לו לא[1] אם ולא אב · והוא לכל הבשר אב · ובדילה השכין
הכרובים ולחט[2] החרב · ליסרות נפשו ובו יתקלן:
אלהי מן לית אתחוי[3] כוֹתו בעלמה · והוֹה איש צדיק ותמים הלוך לפני יהוה ·
ונח מצא חן בעיני יהוה · טובי הקרובים וטוב דשחר וקרין:
אלהי מן אמלל במחזה · אשר מחזה שדי יחזה · וקרא שם המקום ההוא יהוה
יחזה · ונברכו בו כל גוי הארץ:
אלהי מן בארץ הקדושה אתנזר · וממנה ימין וישמאל לא צא ולא סר · גר
בארץ הזאת ואהיה לך מגן ועזר · ואברכך ובברכה תתפרץ:
אלהי מן דאמר לבניו הקבצו · ושמעו ואל תערצו · קומה יהוה ויפוצו ·
ונדחיכון יקבץ[4]:
אלהי מן בגדיו באהב מרו אפשיט · ולכל הארצות השביר ועביט · ויוסף הוא
השליט · והוא המשביר לכל עם הארץ:
אלהי מן הסתיר פניו כי ירא מהביט · אל האלהים וראה בעין הקשט · ותמונת
יהוה יביט · דלית לו גבול ולא קץ:
אלהי מן דשוֹי בעמלו המרצי · מן חלקי יהוה שבעה וחצי ואחד וחצי ·
פעל ידו תרצי · ומתני קמיו מחץ:
אלהי מן אמשח בשמן · המשחה ולבש מעיל ואפוד וחשן · ונשיא נשיאי הלוים
אלעזר בן אהרן הכהן · דלבו[5] באורים והתמים מנצנץ:
אלהי הפוקיד על משכן יהוה הממן · דמצא בעיני יהוה חן · ומשמרתו[6] ביד
איתמר בן אהרן הכהן · בכל רמש וקרץ:
אלהי הקנאה דקנא לאֵל קעים · ונתן לו ברית שלם · והיתה לו ולזרעו אחריו
ברית כהנת עולם · תחת אשר קנא לאלהי השמים והארץ:
אלהי תלמוד דמע כל קדקד · דאפשט עליו מן זכותו בגד · ולפני אלעזר
הכהן יעמד · ולשבעה גוים לחם ולחץ[7]:
f. 82 אלהי מי אחס[8] עמה על מי אור פניו דנע · וקם את הארץ הכשרנה · זולתי
כלב בן יפנה הוא יראנה · ולו אתן את הארץ:
ברכת אהלין תקום לך ולכל עמך · ובמיני הברכות יברכך ולך יסמך · יצוֹה
יהוה אתך את הברכה באסימך · ובכל משלח ידיך וברכך בארץ:
אמן אהיה אשר אהיה:
עורן כן עליו עוד לו עוד ירחמו יהוה אמן:
נעבר בפתח שער המדע · ונפתח פתח ונדרש: זכרון שם י·ה·ו·ה מחיי

[1] O1, 2 om. [2] O2 ולהט. [3] O1, 2 אתחוי. [4] O2 יקבצו. [5] L3 דבו.
[6] O1, L3, 4 חם". [7] O2 וחלץ. [8] O1, L3 אחץ.

המתפרש: גאתו ורבותו ריאמים · בון כל כלום כנש: ביהוה היה שמים · והארץ הך בלש: האור והרוח והמים · ועפר והאור הוא האש: מהם קם עלמה · כל עץ ודשא ורמש: וכל חיה וכל בהמה · וכל עוף וכל נפש: ואדם בצלם והדמה · יאמר בלשן הקדש: מי כמוך באילים יהוה · מי כמוך נאדרי בקדש:

נשבח שם הבריו · השופט אל אמונה: דצער אדם ודבריו · ברב המדע והבינה: ואבדילו בצלם · והמלל בלשנה: ובחר מן זרעו עם רם · ישראל באלפנה: אלפן קדש מתריאם · והרגריזים ומשכנה: על יד בני עמרם · משה ואהרן כהנה: אשר הוציאו על ידם · מידי כל שנא: | במופתים אנגדם · למות f. 84
כל זידנה: בחדש הזה ופקדם · בעשות קרבנה: ואמר בספרכם · לנגלאית רצונה: ראישון הוא לכם · לחדשי השנה:

יהוה הוא האלהים הממן בתמיד לזה: יה״ ה״ הא״ האחד דלא מקום יאחזה: יה״ ה״ הא״ דשלח משה ואימנו על נסתר רזה: יה״ ה״ הא״ דאפרש על ידו שבתות ומועדים וחדשים נעוזה: יה״ ה״ הא״ דשם שבתה וירחה קדמה מזדמן זה בזה: יה״ ה״ הא״ דאמר והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה:

תלו ידיכון ואמרו ותאמה

לרבה ותאמה

לאלה המרוח המיטיב: לאלה היהוב היצוב המניב: לאלה דשלח משה בתורה ומה לגוה כתיב: לאלה דצמת בין הירח והשמש במגדל כמה אתחשב: לאלה דאמר שמור את חדש האביב: לנצעיו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכון ואמרו:

אכרז לאלה בקל רם · ואפרש בפניו שתי ידי: ואשול לו בקיאם · זכאים בעלמה אנדי: ראשם מי אמר אליו · אני אל שדי: ומי דאמר עליו · ויצא יצחק לשוח בשדי: ומי נדר בממלליו · אם יהיה עמדי: ומי אמר והנה אנחנו · מאלמים אלמים בתוך השדי: ובנביות משה נבינו · דאמר לו והיה בעבר כבדי: אן ישמע קל צבענו · ולן מכל עקה יפדי:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן הכהן · שרת משכן קדישותך: ואלעזר ואיתמר בכן · הכהנים ברבותך: ופינחס אישר מאן · המניפה לבוא אל ביתך: בקנאו את קנאת אלהו · סב אנר טב על עדתך: והיתה לו ולזרעו · ברית כהנת עולמותך: בעמלם אה קהלה · ירוח את עקתך: וירפאך מכל חלה · ויאמן יראתך: ויבד כל דבביך · סנאי חטותך: ויקים מה בכתביך · לך ולבנך ולבתך: ואיבתי את איביך · ויאהב אתך ואת משפחתך: ויסני לך כל טוב · ויזכר ברית

שבת מברך עליכם · סדרה דאתכנשו: ירחיב יהוה לחציכם · ותמטון מה
f. 83 תדרשו: ויקבל יהוה מכם · ממו מה תבלשו: | *ויאמנכון ממה תיראו ·
ודבביכון יכחשו[1]: ויגלי *הרצון ביומיכון[2] · על אתר קדשו: *ומאה שנה
תעישו מועדיכם · בעמל משה אישו[3]: *וישמר יהוה חייכון[4] · ומן טובו לא
תמושו: ושביכון טבין מן אלה · מי[5] אנה אתכנשו:
אמן אהיה אשר אהיה:

ברוך אתה בחסדך · ברחמיך עני שיאלינו: ברוך שמך בפיאנו · ובפי כל
קהלינו: בספרך הגדול נלמד · כל ימי חיינו:
جواب יתברך אלה ולית כוֹתה · רבותה לה: בכל הימים · רבותה לה: סני
מכן · רבותה לה: ישר *ושביך טבן · וברוך אלהינו: ישר ושביך טבן · וברוך
שמו[6] לעולם:

ויתמר נברך והמוסף בה ויתמר אלהי אברהם לך נברך ואז ישר ויחנו[7] אל
הטבעת בשני מכתבים ויתמר ניזל ונדול אלה وتمامه וילבו כי בים ושוב
מחרון אפך ושמע ישראל ויתמר מן אדיק עלינן מרן المقاط ويقال منها
א·ב·נ·ד·ה·ו·ז·ל·ע·ר·ש·ת · וילבו וינחו בני ישראל מן העבדה
ויתמר שבחו[8] מן מימר הזקן טביה בן יצחק הכהן ירחמו יהוה אמן · ובו
בגן עדן יומן אמן:

טף דברי על השפת · ים הדעת והחכמה:
ברוח הקדש ושפת · לשני והמלל ממו:
יומה הדן ורוח מרחפת · על פני בנשמו:
הכסף לבי למדכר · התמיד בריאמו:
כאשר עשו הישר · אבהתי עדן קמו:
התשבחן בקול יתר · רב שריר לית כמו:
נישאו המימר שם · בזמירות ורוממו:
האל המלך לכל עלמה · הממן ברבות עצמו:
יהוה גבור במלחמה · יהוה שמו:

יתרבי זה השם הגדול · היכול האל הקדיש: אל ראה אל חיול · הנכבר
המדרש: הנמצא בכל גבול · ולכל גבול תפיש: סבול העולמים · בגדלו

[1] O2 ומפה תיראו יאמנכם · ולחציכון יתנשׂאו: probably for the sake of the rhyme in the former half of the line: so below. [2] O2 רצונו לכם; O1 ביומי הכהן הר״. [3] L3, 4 om. הרב אשר · בחרו יהוה וקדשו: יאריך אלה בחייו · ולא יומש בחדו ושישו: וישמר וגו״. [4] O2 וכן ישמר הייכם כלכם. [5] O2 אה מן. [6] O1 ותנים יום וב״ אל״. שבחו المتقدم ذكرها في عادة عشية وبعدة يتمر ויעבר יהוה על [8] L3 has ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון כלה לעמך ישראל הסגודים להרגריוים אשר פריה יהוה · [7] O2 וינזלו. ליח אלה אלא אחד: L3, 4 omit the next piece: O1 substitutes את תשבחתה נשבח on p. 116.

גלגו הלשן כלכם · וטהרו הפמם: בשלום על משה · הסגיל בן עמרם: נביא
לית כותו · לא יקום ולא קם: נביא צדיק נאמן · דמע בני אדם: זה
הנביא שמו משה · אקרו עליו שלם:

דבר יהוה אל משה · אה נבי ושמשי: אני אדבר לך · מן לבי ונפשי: ואתן
לך שני לוחות · בריתי וקדשי: והתורה והמצוה · מן יד קדשי: והכוכבים
ישתחוו לך · אה משה אה משה:

המועדים אפרש לך · ויום השבת הקדש: לית כותו מועד · ולא ראש חדש:
זה יום שבת ומועד · וזה יום חדש: הראישון לחדשי השנה · ויום שבת
וקדש: בחדש הראישון · בארבעה עשר יום לחדש:

ותצלי על הרגריזים · קדש כל טבר: ותובח עליו קרבן · ותדר נדר: אתה
ובנך ובתך · וכל מן עליך יעבר: כאשר אמר בתורה · על יד דמע כל
הבשר: והיה לכם למשמרת · עד ארבעה עשר:

זכרון שם יהוה · הצדיק והישר: ישתבח שמו הקדוש · ויתחיל ויתוקר: אולי
יקבל מדרשך · וירנ[1] מפניך כל גבר: בעמל נביך משה · דמע כל הבשר:
ויברכך בברכת הכהנים הקדושים · אהרן ואלעזר ואיתמר: ומן ברכת זה
מכתב אבישע · בן פינחס בן אלעזר: ושביכון טבין מן אלה · אה מן אנה
אסתדר:

אמרנו: ונאמר[2]:

לך אלהינו נברך · לך אלהינו נהלל: לך אלהינו נסגד · לך אלהינו נגדל: לך
נתן תשבחן ורבואן · על הרגריזים בית אל: לך נרומם ונשבח · שמך
הגדיל: ונימר שלום יהוה על משה · הנבי הסגיל:

כי · ארש שם משה · בן עמרם נביכם: מן ברכאתו יתן לכם · ומן ברכת
מועדיכם: ראשם מועד הפסח · דבו מיכל קרבניכם: והשני חג המצות ·
בו תחגו אל קדש טבריכם: | כל שנה ואתון בחסד · וכן ישמר חייכם: f. 86
נתן לוכון ברכה · מן ברכת הכהנים: ואני אברך אתכם · אה סדר זימונים:
אני שמי יוסף · גדול הכהנים: חליפת מן קנא · וקטל הזנים: הוא סהבי
פינחס · דמע המימנים[3]: מן ברכאתו ישיב עלינן[4] · ועליכון אה זימונים[5]:

מועד הפסח מה טבו · דו[6] למועדים אלש: שבת *ומועד ופסח[7] · ומיכל
קרבן צלי אש: על מצות ומרורים יאכלהו · בשמח וברגש: ויקום כל איש
ויפתח פמו · בלשן הקדש: ויחתם שירתה במימר · תנים יומה אה עם קדש:
שלום לך יום השבת · לית כותך מועד: ולא ראש חדש · ולא יום כבר:
קדשך יהוה · על יד בן יוכבד: שלום יהוה עליו · ועל כל שביע[8] ומועד:

[1] L3 יארנ, O1, L4 ירנ. [2] As above, p. 107. [3] O1, 2 הנאמנים. [4] O2 עליכן.
[5] O1, L3, 4 וקנים. [6] O1, 2 om. [7] O1 הפסח, O2 מ״ומ״ הפ. [8] L4 שבת.

אבהתך: ויסלח לך כל חוב · ולא יפיר בריתך: וישמך ממו קרוב · ולא ירחק אתך: ויסעדך על משמר · זבני אמנותך: בכל פקוד וגזר · על פי תורותך: ויתן לך איקר · וישמע קל צבעתך: ותרבי בעלמה ותפרי · וירבי פרותך: והברכה בביתך תשרי · וירבי את עשותך: בעמל השלשה השלמים · דבון קיאם ממלכותך: ובנבי דקרא לך ולזרעך · ואמר על אודתך: ברוך אתה בבאך · וברוך אתה בציאתך:

אמן אהיה אשר אהיה:

שבת חדש הראישון · מודאו עליך יפת: דבו הירח והשמש אתכנשן · לגו בנות בשית: שלשה זבנים לו צמד · ולון חכומה לצמיתית: וכמה במעלה אתעבד · עזרן תעשה בתחתית: כן שלשה לך חדד · ואנון לכם הרת: המכתב והכהן והקרבן · לפניך ישית: ששה לגו זה זבן · מכם אמן לא יכרית: המכתב והכהן הגדול · והשבת והקרבן לא ישבית: וחדש והצמות בגבול · עברים לקוממית: חדותך בעדניכם · בטב שמח גלי לעמית: יהונו בריכין עליכם · ולכל קהליכם בטב חדות: וכן ישמר חייכם כלכם · ויפתח פניכון טב דלת: וישבת דכרן דבביכם · וחמם משפטון יכפית: ויקים מימרו בששי · בעשור לחדש לקחת: ויקחו להם איש שה · לבית אבות שה לבית:

תנים יומה מאה שנה · עבדכון יימר לוכון: בזהו ובששו ושדכנה · תעשו יומי מועדיכון: אה עדת יהוה · השמרים במכון: | ילבשכם בגד האימה · f. 85
ויהי אתכם וירכנוכון: ויותיר ממצאכם · לעולם בקיאם אלפניכון: ומועד הפסח יעבר עליכון · ואתון בשמחיכון: ויתלי הרגז מכם · ויגלי הרצון ביומיכון: משלשה אבותיכם · ויוסף אביכון: ובעמל אהרן ואלעזר · ואיתמר ופינחס כהניכון: ובעמל דמע כל הבשר · אדונן משה נביכון: ואשול תפשטו עדרי · כי אני השמש עבדכון: ובחיך שים דברי · בטב מדכר ביניכון: וחתמת מימרי · כן ירתי חייכון:

ויעבר יהוה על פניו ותמאמ

ויתמר דראן מברכו וכי בישם وقطف للحلقه تقدم ذكره في صلات عشيه ويطلعو من الحلقه في אתי כלא ויתמר נישוי כהלן כלא בביت وبيت خفيف ויתמר שירה מן מימר אדונן הרבן יוסף רצון יהוה עליו אמן אמן:

אהיה אשר אהיה · יהוה אלהינו: המלך הגדול · מלוך כל רוחינו: נשבח שמו הקדוש · בדכיות פממינו: אמר לנו בתורה · על יד משה נבינו: כי בשם יהוה אקרא · והבו גדל לאלהינו:

בך נאמן תמיד · ונמות על תורותך: ובנביך משה · עבדך ובן ביתך: ובכהנים המשחים · שמשי קדישותך: ובהרגריזים הקדוש · ביתך והר נחלתך: עליהם השלום · מן ישראל עדתך:

אפרה: עת ראה אתה משה · ויירא וינס ויברח: מפני הנחש ואמר לו ·
מרה אל תירא: שלח ידך ואחז בזנבו · ויהי למטה ושרא: מה בידו בתוך
חיקו · ובתר אהן דברה: ויאמר יהוה אל אהרן · לך לקראת משה
המדברה:

וילך אהרן בשמח · והששו בלבו: ויפגשהו וישק לו · עת אתא אל קרבו:
ויגד משה לאהרן · דבר מרן בחדבו: ויעש האותות · לעיני העם כמה
צוו: ויאמנו העם · באלהים ובכתבו: וישמעו כי פקד · יהוה עמו[1]
דאהבו: וכי ראה את ענים[2] · ויקדו וישתחוו:

זרח[3] משה וזרו *למנו · על מצרים הכפורים[4]: ופרט המופתים · על פי מרן
בדברים: במהפך המטה תנין · והדם *במי הסוררים: והצפרדעים
ויצברו · אתם חמרים חמרים[5]: ותהי הכנים באדם ובבהמה · ויבא ערב
*בכל האתרים[6]: והפלא יה בין מקנה ישראל · וימת כל מקנה מצרים:
והשחין והברד · לאדם והזרע[7] צררים: והארבה אכל · את כל הנשארים:
ויהי חשך אפלה · בכל ארץ מצרים:

אמרנו: ונאמר:

לדכרן זה החדש · ולפחרו נחדש: ולמופתיו נפתר · ואל מה בו אתפרש:
בו מת בכורי מצראי · ובכורי ישראל קדש: בו צאו ישראל · *בשמח
וברגש[8]: בו זבחו קרבן · ואכלו צלי אש: בו שפט זה היום · שבת קדש
וראש חדש: בו אזדמן עורי · צמות הירח והשמש: בו תקחו הכשבים ·
ומן העזים תכנש: והיה לכם למשמרת · עד ארבעה עשר יום לחדש:

מה רב עקובת זה החדש · ומה רב העובדה: דיתעבד בו לכם · אה העם
העדה: שמו מקור הרוח · מיום היסדה: ועד עתה בו השמח · כל
שנה מתחדדה: הפסח לישראל · כל שנה מעתדה: למוקדו מן מרו ·
והכל לזה ידע: מה פקד בעבורו · והקצה בו סהדה: ושמרה את
החקה · הזאת למועדה:

נסע רוח מאת יהוה · ונשא את עמו ואגישון: שפתי[9] ים סוף · והמצרים
יחלשון: ויראו העם מהם · ויאמר משה קרשון: וראו את ישועת יהוה ·
וצפו שפיפות מעשון: כי *אתם ראיתם אתם · היום ברכבון[10] ופרשון: לא
תוסיפון לראותם עוד · ולא בון תתכנשון: עד עולם מאבידים ·[11] יום
השאל יורשון: יהוה ילחם לכם · ואתם תחרישון:

סמן מעבר ים סוף[12] · לישראל וחדו: נאלה להם הוה · ולהדבב אש בקש
תוקדו: באו שנים עשר שבט · כמון הדרכים נפרדו: והמים להם חומה ·

[1] O2 עם. [2] O2 עניהם. [3] O2 ins. נור. [4] O2 למציל המהורים.
[5] O2 ממצרים בר״ו. [6] O2 בו הסורים. [7] O2 על הכפורים. [8] O2 ולורע
[9] O2 אל שפת [10] O2 היום ראים להם לרכ״ו [11] O2 ins. אל.
[12] O2 ספו

שבת קדש ומועד קדש · אפרש מרן לוכון: וזה ראש חדש · מברך עליכון:
אה כהנים ואה שמרים · ישמר יהוה חייכון: בעמל מי קבל התורה · [1]בן עמרם
נביכון: וישא אהרן את ידו על העם · ויברכנוכון:

هذا البيت لسيدنا فينحس رضون يهوه عليو

נחתם שירתה · ונימר מימרים: לסדר ישראל · יפשטו עדרים: למסכין
סהבי יוסף · זה המשירים: בחייכון לא תסבו עליו · בזאת המימרים:
תנים יומה תנים · מאה שנה אה זימונים: תנים יומה תנים · תעשונה[2] סני
שנים: בעמל הנבי משה · דמע הנאמנים: וכן ישמר חייכם[3] כלכם · מן כהנים
וארכונים: ושביכן טבין מן אלה · אה מן אנה מזדמנים:
אין כיהוה אלהינו:

ايضاً عليه شيره لكاتبها الفقير غزال ابن المرحوم اسحاق هكهن عفي
عنه مولاه امين

[4]אל האל בו חחל · בזאת מימרי: ואשימו[5] עלי טור · מן טורי דברי: עד
אשיג פגעי · *ומה עליו סוברי[6]: זה[7] השם אשר · אלהי בו אתקרי:
*יחיו׳ה השם · דבו יהי פחרי[8]: אהיה אשר אהיה · אשר אמרו מרי:
להנבי בתורה[8] זה שמי לעולם · וזה זכרי:
בעבור כן החלתי · באהלין ואמרתי: זאת הדבירות[9] · והדרך הלכתי: עד
אמטית מנחי · ופגעי ובעותי: מן רזי המדע[10] · אשר אליו *נכספותי:
טובי[11] אשבה תמיד · כל ארך חיותי: לאל העני אתי · ביום צרתי: ויהי
עמדי בדרך · אשר הלכתי:
גלוג עלמה המדע[12] · גלוג בנור נצנין · על מן אתגלג בו · ובפאתיו[13] אתפרץ:
וחשק למימריו · ועורי[14] כן חפין: מלי הנבי בתורה · ומה בו[15] אתקבץ:
יקום לך ולבנך · בכל רמש וקרץ: שרשו לאבותיך · מן הברכה חליץ:
יתן לך האלהים מטל השמים · ומשמני הארץ:
דע אה חברי מלי · אחשב אל חשבני: כי הו מתרכב במדבר · הנבי הכני:
אשר על דכרנו · קם דמים בניאני: ועל זכרון מופתיו · דבאו על כל
זידני: | מאז מה דברו · מרה במדבר סיני: ויקרא אליו אלהים · מתוך f. 87
הסני: ויאמר משה · ויאמר הנני:
הדבר הנה[16] סני · מתותר הפתרה: מה עשה[17] במטה · ואתהפך נחש והי

[1] O 1, 2 ins. משה. [2] O 2 תעשו. [3] O 2 חכם. [4] The text is here given as in L4, which was written by Tabiah (غزال). Not in O 1. [5] O 2 ואשים. [6] O 2 ומי בו אקרי. [7] O 2 ins. הוא. [8] O 2 om. [9] O 2 הדברים. [10] O 2 החכמה. [11] O 2 נכספתי · לאוי. [12] O 2 החכמה. [13] O 2 ובכל פאתי. [14] O 2 ולדבריו. [15] L 3, O 2 בה. [16] O 2 אנה. [17] L 3 עבד.

דקמאי לכלילון לבש: מה שנה ביומיכון יתחדש: ומחניה רבתה באהלין מועדיה תתחני:

רב אלה וتمامه וכי בשם ויקטפו עשרת הדברים[1]:

ובعده יתמר זפה החדש הזה לכם וכרזנה שלשה فوق وتحت ويقولو الزفات

ויעש האותות לעיני העם وتمامه[2]

ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכת עבדה:

ويتمر كرزنه تلاثه ويقال אתי[3] فوق وتحت

ويزفو החדש הזה לכם وكرزنه تلاثه וישרו بقيت אלקטף ثم يقال f. 96
וזכרת כי עבד היית וגו"

ويتمر كرزنه تلاثه فوق وتحت تقيل ויתהלל تقيل ויצא המכתב הקדוש ועמו f. 97
מכתב אחר ויתמר אז ישר تقيل וילבו יהוה גבור במלחמה الاربع فصول برهج عظيم وبعده لما يبدو التحاتا وברב נאונך יתפנו הכהנים במכתבים אל הקהל וינשקו המכתבים בגדול החל ובקטן כלה ויימרו לכהנים מאה שנה ביומיכם יסי ולמא يصلو עד יעבר עמך יהוה יתפנו הכהנים אל המזבח ويختمو אז ישר ויימר גדול הכהנים ראשה תהללות ויתמר אתהו כתבה רבה דאתינן נסגד קמיך כלها ונשוי כהלן וקדישה ואה רבה وتمامه והא כתיב (ז to א) ויתמר אהנו כתבה רבה דכל זכותה וילבו קבלו التلات فصول ושמע ישראל והמקרא על המכתבים ואל אהרן المتقدم ذكرها في عادة عشيه ويقال[4] علي كل وقفه منها ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה וينقري بعده דבר אל אהרן ויתמר אתהו דבריך עלמה כלها ויתמר דכור מן מימר עבד יהוה בן שלמה ירחמו יהוה אמן:

חדש הראישון · גלגיו מתפרשים: בו שם יהוה לעמו · ממצרים נפושים: על יד בני עמרם · דמעי כל האנשים: במופתים רמים · גדלים וקשים: שנים עשר מספרם · מן ארבע אקרים מתפרשים: חתמתון מות הבכורים · בבורי הקדישים: ובבורי ישראל · בשמח וששים: עם אבהתון יצאים · ממצרים חמושים: ויאמר יהוה אל משה · אה דמע בני שם: החדש הזה לכם · ראש החדשים: ראישון הו לכם · לחדשי החדשים: דברו נא אל כל עדת בני[5] ישראל · יהיו מבקשים: בעשור לחדש הזה · יקחו כבשים: ובחמשה עשר יובחו · הפסח ברמשים: שבת וחדש מברכים · עליכון וישים: יהוה ענני רחמיו · עליכון מתפרשים: ותעשו אתו בטוב · עמה המתכנשים: בדקטים מול הרגריזים · בחור המקדשים: * ביומי אדונן וגבירנן · לבוש בגדי הקדשים[6]:

[1] As above, p. 108. [2] Then follow thirty short headings of biblical passages. [3] As above, p. 114. [4] L4 ويزفو. [5] O1, L3, 4 om. [6] O1 omits these and the next two hemistichs.

מזה ומזה אתנגדו: וצאו מנה שלומים · ודבבון *אבידו: ובמצלות כמו[1] ·
אבן ירדו[2]: והם אשירו פם אחד · על *שלמה כלם[3] יחדו: ויאמנו
ביהוה · ובמשה עבדו:
על זה אתר נעמד · ונודי לבעל הנכבדות[4]: על מה עשה עמנו · מן מאומים
חבידות: שגר לנו בן עמרם · בגזרים ופקודות: ואנדה לנו תורה · ושני
לוחות העדות: שלום יהוה עליו · מן פממים כבדות: דאתמר בדילו ·
בדיל[5] העמידות: פה אל פה ארבר בו · במראה ולא בחידות:
f. 88 שמחים נקום היום · ובכל יומם ולילה: | ונשלם על משה · ועל שבתה דבו לן
מלא: ועל חדש הראישון · דקם *בו לן[6] גאלה: ועל מכתב אבישע ·
*דבו לך פלא[7]: ושלם עליך ישראל · אשר לך השלם סגולה: תתחני
במועדיך · ואת החקים האלה: תעשה אתם בשמח · ורתות מטללה:
ותנים יומה מאה שנה · ושביכון טבין מן אלה:
תנים יומה ותנים · שנים לא תכרת: בחייך בטב שמח · ויומיה כשית: קעום
בעשות מועדיך · אל יום אחרית: ובן ישמר חייכם כלכם · ויפתח פניכון
טב דלת: *בתלתה והפתור[8] · ומי אמלל מעל הכפרת: *ורוקי את הדם[9] ·
מקטירי הקטרת: ובקדוש שמו ארך אפים · ורב חסד ואמת:
אין כיהוה אלהינו:
ויתמר דראן הא איקר רב ומרקה אתהו יהוה פעל כל עלמה ואחד
הו יהוה הנכבד · ויתמר ישתבח · לא נדע בעלה:
*חילה דצמת[10] בין תלתה · זבנים לגו אהן יומה: שבת קדש וראש
חדישכם וראות קדש כל אלפנים · דאכתב[11] ביד כהני יהוה: ישיב יהוה
*מברכאתו על מי אנה מזדמנים[12] · ויפרו וירבו בעלמה: בתפלות דמע
הנאמנים · דו[11] קטף כל נשמה:
הו משה דלערפלה נגיש: דביאר בספרו הקדש: בחדש הראישון בארבעה
עשר יום לחדש: בין הערבים פסח ליהוה:
רב אלה וגמאם
עליו עוד ישתבח לאדונן הרבן פינחס רצון וגו״
*דגלא גלגאי[14] עשות יכלותו · על יד שליח צדיק נומיק נשיא נשיאי כל
מיני: והציל עמו ישראל מן פרעה ועדתו · בעשרה מופתים סימני: בדן ירח
הקדמה דבה בואת השבתה עם שבתה תריון אצטמתו · הך מלך ומשני:
קדש לגו קדש: וארש לגו ארש: דן עמו דן אתפרש: ועם עבראי נופי

[1] O2 בו אשתמדו כצופרת וכמו. [2] O2 ויורו. [3] O2 כל מלה. [4] O2 הנבדות.
[5] O2 בגלל. [6] O2 לך בו. [7] O2 דרב לך בו פלא, L3 דשם בו לך פאלה.
[8] O2 בשלשה ויוסף. [9] O2 ובכהנים המשחים. [10] O1, 2 בגרלו צ׳. [11] O2 om.
[12] O2 מן ברכאתון על מן א׳ מזמן. [13] O1, L3, 4 omit this piece. [14] O2 גגלאי.

נורו תלי · בעלם גלי · לית הו פלי · אלא מלי · בנור פריש:
מן הסנה · אל טור סיני · בסימני · לכל סני · במיסני[1] · והם לשש:
מאות אלף · לגו מוסף · במי יסף · במוסף · שבת ומועד קדש:
במתן · תן · לגו תן · תן · דיתן · וימתן · דו נאדרי בקדש:
שבח דטלמס · כל מי[2] פרס · והו מתפרס · בטל רסס · מחיי כל נפש:
בטובו ישמעך · וישמעך[3] · במשמעך · בשמעך · ולך ינפש:
מכל חיב · וכל אויב · לכל דבב · וזר לא יקרב · ואל המזבח[4] לא יגש:
ואן אתבעי · מן דבעי · במובאי[5] · ופנעי · ימטנך מה את דרש:
דרש · דרש · מן הקדש · במי הדרש · מן המדרש · ונפשו יקדש:
יקדשך · ויטהר נפשך · וינפשך · וילבישך · לבושך · בגדי הקדש:
ותתחני · במחני · ומחני[6] · יחני · יתך ויהי מחניך קדש:
ויטהרך · באתרך · במימרך · ויעמרך · באיקרך · ויעמר אתר הקדש:
ועליך ישקף · וירחף · ויאסף · במסף · מוסף · זה המועד ויחדש:
לך השמח · במי ישמח · כל מי[7] שמע · וישמח · במשמעו ויפרש:
כל עת חדי · במועדי · ומועדי · ומכל צדי · לך יפדי · מכל באש:
[8]ביומי אדונן · וגבירן · ומצנפת ראשינן · ונור ׳ענינן · לבוש בגדי הקדש:
אלה ישמרו · *ויעזרו · ויעמרו[9] · ויסני מספרו · ומכל עקה לו ינפש:
וכן ישמר חייכון · אתון וקהליכון · וכבן בניכון · ותמטון לכל בלש:
תנים יומה · בכל יומה · ורחומה · בנחומה ·[10] לך אה עמה · ותתכניש:
ולך יסעד · בכל מועד · ומועד · ולך ינגד · ויגיד · ממגד · תבואת שמש:
דו קדש · מקדש · בקדישות קדש · הקדש · מחיי כל נפש:
יקבל צלותך · ובעותך · ותפלותך · ומקרת תורותך · ומה את דרש: f. 99
בקדוש מי אמר · על יד רום הבשר · אשר · ביאר · ספר · הברית מכתב קדש:
מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש:
יתהלל אלהים וגו׳

[11]מרן עליו עוד על השבת הזוכיר מן מימר כתובו אברהם בן יעקב בן
אב סכוה הדנפי יסלח לו יהוה אמן:
פין נפתח · במיני תישבחתה · לבעל כל יכלתה · שמעיו צבעתה · וחכום
׳כסיאתה · ועני בעותה · דו אלה רחמנה:
החי הפרד · הקדם הכבד · הרב[12] המכבד · הקרוב התמיד · ׳דתודי ויסתגד ·
ארך אפים ורב ׳חסד · *וכל בלעדיו[13] זידנה:

[1] O 1, 2, L 3 במסיני. [2] L 4 פי. [3] O 2 om. [4] L 4 הובח. [5] L 4 במובעי
[6] L 3, O 1, 2 ומהחני. [7] O 2 עמי. [8] O 1 omits this and the next line
[9] O 2 ויוקרו · ויעמר אהרו [10] O 2 ins. ומה. [11] The text of this piece is given as in O 1, f. 47, the author's autograph. [12] L 4 הרם. [13] O 2 ורבל׳.

יהוה ישמר חייו · ויֵשם לו נפּוֹשים: וכן ישמר חייכם כלכם · מן אנשים ונשים: בעמל משה בן עמרם · דמע האנשים: אמרו אהיה אשר אהיה · אה עני הדרושים: ʼעני מדרש עבדיך · ושים לעמך נפּוֹשים: אהיה אשר אהיה · אה קדוש הקדושים: השיב לנו רצונך · על אתר הקדשים: חתמו צלותיכן · ואמרו בדכיות נפשים: כהלכון פם אחד · החדש הזה לכם ראש החדשים:

הסנודות ששה:

والاولا החדש הזה לכם ראש החדשים ראישון הוא לכם לחדשי השנה:

تكرر مرتين

والثانى אדני יהוה אן ראיתַ ברב גדל חסדך זכור לנו תפלות אדונן מישה נביך אשר אמר פני גדלך שוב מחרון אפּך והנחם על הרעה לעמך זכור לאברהם ליצחק וליעקב עבדיך אשר נשבעת להם בך[1] · יברכך יהוה וישמרך יאיר יהוה פניו אליך ויחנך ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום:

والرابع אדוני יהוה . . . . חסדך מרי בעמל הנבי הצדיק[2] הנאמן משה עבדך f. 98
ובכהנת שמשי משכן קדשך אהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס ובזכרון הצדקים אברהם ויצחק ויעקב · בעמלם סלח נא לעון העם הזה בגדל חסדך וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים ועד אנה ויאמר יהוה סלחתי כדבריך ואולם חי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ:

والخامس בריך ומברך עלינן ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה · זאת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה · יהוה אלהי אבותיכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם:

والسادس אדני[3] . . . . גדלך אל תשחית עמך ונחלתך אשר פדית ʼבגדלך אשר הוצאתַ ממצרים בידך החזקה · זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשה העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו · יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב אתַ השמים לתת את מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידך:

ויתמר יהוה אֵל רחום וחנון تقبل ויברך הכהן ויתמר מרן מן מימר עבד יהוה בן שלמה ירחמו יהוה אמן:

על חסול צלותה · נעמד ונפתח · פתח · בפתח · פיח המדרש:
כפי · בפי · ועל פי · פי[4] הפי · פיאנו *בפניו נפרש[5]:
מדע · עד ידע · במודע[6] · למודע · אן תדע[7] · ברעות הקדש:
קדש · בקדש · קדישות קדש[8] · קדשה דקדש · זה החדש:
הראישון · דבו ששון · ואקדשון · בקדשון · על יד מי לערפלה נגיש:
נבי · רבי · צדיק צוֵי · לן בכתבי · מתוך עבי · הך לפֵיד אש:

[1] O2, L4 om. [2] O2, L4 om. [3] As No. 3. [4] L4 ins. פי. [5] O1 בעפניו ונפ״. [6] O2 om.; O1 במור. [7] O2 ירע. [8] O2, L4 הקרש.

ומרן צלותך יקבל · ובעותך יכפל · ותמטי מה את שאל · ומכל רע תתנאל ·
ותתצלח[1] בכל פעל · בעמל בן עמרם הסניל · ובקדוש מן באר באלפנה:
החדש הזה לכם׳ ראש החדשים ראישון הוא לכם לחדשי השנה:

יתהלל אלהים وتمامه

عليه ايضاً مرن تاليف العم الشيخ غزال ابن اسحاق הלוי بشكم عليه رحمة الله וגו״

טכס אקר כל דבר · מוציאו מן מדע הראושים:
במדע הראשים[2] יעבר · המובות הקדושים:
יציתו לו עד יגוז: אל ים הלבבים והנפשים:
הנבון[3] הטב הנבוז · יפרק בין הטובות והבישים:
בנצירות ית לבי · אשרי בואת המפרשים:
יצב שם מפרש כפי · אימה ופחד המבלשים:
חקות מרן ומשמרה[4] · והפקודים המתעשים:
היום ומחר ובכל אורע · ובכל הרמשים: f. 100
כמו עשות אבהתן · עדן[5] צאו מיד הקשים:
הזי מרן *מה תן[6] · בארוחו לתפשים:
נצעם על הדבב · פרעה ועמו הנרושים:
ארשינן אף חובב · ופרעה אתרחץ על הנחשים:
לו יגידו בלחטיהם: מובא רום האנשים:
יומר אליהם · מה יהיו ל[7] המעשים:

ידברו על פיהם · *מעננים דושים[8]: ויהשבו ברעותיהם · אן יבטלו המדרשים: כל זה וישראל ירבו · וברית אבהתון ירושים: עד אתא משה בכובבו · יזרח על הנטשים: בתר מה דברו מרו · ושלחו באותות מתפרשים: מן[9] ברית נח ומרן[10] בסרו · ביגם הו בישר בששים: ויבא אל הגברים · ויבד בני הגרגשים · הנפילם בארץ מצרים · הרעים הנששים: ויעש האותות לדת · עד אתקשטו פסקול הראשים: ויבא[11] לפרעה בכל מופת · *מבלד לכל בעלי הלבבים הכושים[12]: אחרם׳ מות בכור דבבה · וכל בכור הקדישים: ודן מופת דשמו גובה · הארבה על המרטושים[13]: בזה היום דשפט · בו ארבע מאומים כנושים: אחד בישמים מקלט · דמים הדת לאשר מבקשים: כנוש הירח והשמש · ידעו החשובים השמישים: ואחד שבת ברך קדש · לשמוריו הנגישים: ליהוה יתקדשו פן יפרין בם · וכל מלאכה יהיו חבושים: ואחד

[1] O 1 ותתצלע. [2] O 2 ההכומים. [3] O 2 הנורון(?). [4] O 2 ומפרשה. [5] O 2 זבן. [6] O 2 הך נתן. [7] O 2 לו. [8] O 2 והם מענ״ ורו״. [9] O 2 צפי. [10] O 2 מרך. [11] O 2 וגו. [12] O 2 מאבד הבארים וה״. [13] O 2 מטעשים.

מה טב עובדו · ומה רם כבודו · ומה תם חִסְדו · ומה רב ׳חסדו · דעלינו
אורידו · מודאה לו לבדו · נימר בדכיות לשנה:
על מה יהבנן · ובו אהבנן · וקדשנן · ואסגלנן · ועם קדש עמנן · ודת משה
חכמנן · נשמעינה ונעשינה:
עד נרבי · ונתרבי · כד נשוי · במיתובי · לאשר ׳מצוי · ממה אשתוי · בו לנו
בסרנה:
בסרן בראישון · והשמח והששון · דבו יתחדשון · מועדים מה דבשון · כל
שנה בחדשון · טוב מקרא קדושון · בין קהל כשרנה:
בחשבן מתנטר · מן הבריה[1] משתמר · מן אב הבשר · אל נח אל שם אל
עבר · לירושי הישר · לזרע בעל הנדר · מואקם חשבנה:
שלום יהוה על משה · רום כל אנשי · ׳דלה מרה ארשה · ילך ליד הקשה ·
ואת עמו יושיע · מן ית[2] חבושי · וינלי לון פרקנה:
ועשה הך דאדפקד[3] · וליד עמו אוריד · מה על ידו אורך · וצוהון במכבד ·
החדש הזה ומעבד · בו בחמשה עשר בחֹסד · חקות קרבנה:
חקת עולם כל שנה · החדש הזה ראישונה · במובאו ששונה · ובסור במועד[4]
רצונה · ומעבד קרבנה · וזכרון פרקנה · מן משפט כל סנא:
כמה אפרש · וברך וקדש · מועד מקרא קדש · חקת עולם לא יורש · רק
אתה לו ירש · בארבעה עשר יום לחדש · לדורות כל שנה:
מזה היום רוחו תנשק · והרתו עליך תדיק[5] · במה תדבק ותדבק[6] · מן מעבד
הצדיק · ודם קרבנה תאריק · ואלה ישקף וידיק · עליכון ממעונה:
מה רם החדש הזה · ׳דלבש נזר עזה · *וטב מיבאו[7] מזה · שבתה וצמות
זה · עם קדישות הזה · ועליכון בזה ובזה · תרחף רוח הגנה:
בון[8] אלה יקבלך · ויאזין לפלֹלך · ומכל רע ינאלך · וכל טוב יגמילך · ויברך
פעלך · אתה וכל קהלך · וישים דרגיך[9] סקפנה:
ויפרי פרותך · וירבי חדותך · ויעלי מיתוביתך · ויעני בעותך · ויטיב מתנותך ·
ויזרו בפצותך · וישיב לך רצונה:
ויעזר לך המשפט · וצדק צדק תשפט · ותקשיט ותתקשט · ותלך דרך המקלט ·
ומכל רע תמלט · ואתה לא תעבט · ועבטת׳ גוים סניאנה:
ותנים יומה כהלכון · טבין כל שביכון · ורש ירחיכון · ברך ומברך עליכון ·
וכל שנה ישוב לוכון · ואתם׳ בשמחיכון · אמנים מכל דינה:
*ומועדיך תעבר[10] אה אחי · עליך בחדי וזהי · ואת מתוף בשמחי · בעמל
תלתה זכאהי · וזרעון עבראי · וקדוש שם י · ה · ו · ה · יכולה דיאנה:

[1] O2 הרביה. [2] O2 יתה. [3] I. e. ראה״. [4] L3, 4 מועד. [5] L3, 4 ידיק.
[6] O2 om. [7] O2 במוב׳. [8] L3, 4 בו. [9] O1 דרגג. [10] L3, 4 ומועדי.

בשם יהוה נשרי:

[1]צלות השבת הראש דמן חדש הראישון · כאמנות השבתות[2] שריו הצלות בריך אלהנו וכארזין ואמרים ועל פתח רחמיך וכי בשם וקצי הבריה · ועל ויטע יתמר דראן קעמנן מן שנתן . ומרקה עבודה דעלמה מן ישום רביאנך · ויתשבח من قول كاتبه[3] عفي الله عنه امين

חילה דנתן לישראל · בדן ירחה קדמה מנוחים: זהו ופרקן ורוח ויוביל · ונצעיו על הסרוחים: על יד הנבי הנאמן הסגיל · איש האלהים:

הו משה השליח הנומיק: דבו כל עלמה מדביק: דאמר בספרו הצדיק: ויטע יהוה אלהים: وتمامه

L4, f. 126 ועל ספר ואלה שמות יתמר דראן חיול הו חילה דכן ארכן · | ומרקה עבודה דעלמה תסתגד ותשתבח ויתשבח من قول القباصي رحمه الله

חילה דזכר בריתו · עם השלשה אבותיכם: והציל בניון ממצרים · מידי דבביכם: על יד הנבי הנאמן · בן עמרם נביכם:

הו משה אשר פה אל פה דברו: דעל ידו המופתים אתשרשרו: מנון זה המופת דבו אמר פרעה הסרוע: חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם:

רב אלה وتمامه ועל ויקרא אל משה יתמר דראן הא יום קדיש ומקדש · ומרקה אתהו חדה ויתשבח لكاتبه[3] عفي וגו״

בגדלו בחרך אה ישראל · בזבני הקדשים: שבתות ומועדים כליל · כל שנה מתפרשים: מנון זה החדש דבו הציל · לאבהתן מידי הקשים: על יד הנבי הסגיל[4] · דמע בני שם:

הו משה רום נביאכם: דאמר על ידו בגללכם: החדש הזה לכם: ראש החדשים:

f. 126[b] רב אלה وتمامه | ועל[5] במדבר סיני יתמר דראן ליח בכל יומיה[6] · ומרקה אתהו עבודן ויתשבח من قول كاتبه וגו״

בגדלו שם קרבן הפסח · רצון לאשר יקריבו: ועננו הקבול עליו בטל רסמה · וריח ניחח קטרת חלבו: ורוח אלהים[7] ביט ויבא ויסע · מרחפת על המבוא: ואבדילו ממפריסי הפרסה · ומן[8] השסע הך מה אמר בכתבו:

[1] L3, f. 108[b]; L4, f. 125[b]; L7. [2] In marg. ويزاد في القطف ראשון.
[3] I.e. as L3 اسحاق ابن ... هكهن غزال. [4] L3, 7 הגדיל. [5] L3 ins. سفر.
[6] L4 יומה. [7] L7 הקדש. [8] L3 om. מן.

מופת גאלם · מעבדת פרעה ועמו האמושים: והרביעי ראש לכל ירח · בו השמחות מרך ישים: בכל יום מנה[1] תזרח · עליך ואליך פנשים: בעשור מנה תקח בחדבה · העזים והכבשים: *ומחציתו המועד יבא · באשמחות על הלב דבשים: בצדיקות ירח אביבה · דן בגד הגאלה לבישים[1]: בין הערבים תזבח · בכארזין גלין עלים פרושים: יעבר עליך ועל בנך ועל בתך · בשמח האנשים והנשים: ומרן יקבל צלותך · ויעני בעותך ברגישים: וישמע קלין דצבעתך · אה עמה המתכנשים: בעמל השלשה אבהתך · ומי אתמלך בן שלשים: ובעמל אדונן משה נביכם · דאמר לעמו המתקדשים: החדש הזה לכם · ראש החדשים:

יתהלל وتمامه[2] ויתמר קטף הזכאים ושמוען ותניו *والفاتحه ותתחסל הצלות בטוב[3]: יהוה לא יכרת לישראל אמנות אמן אמן:

f. 101 وهذا بيت شبحا لسيدي .... عمرم الكهن رحمة الله وغ"

ואתני בתשבחתי ומדרשי · ואישא ידי למעון רמה: ואתפלל מן לבי ונפשי · למלוך ארעה ושומה: ואמר אה מרן · אה בריו כל עלמה: אן עמיך ברחמיך פשרן · וסלח לכל עון ואשמה: והנחם על רעותינו · וראה בעין חסדך הרמה: ואל תפן אל קשחנו ואל רשענו · וזכור ברית זכאי עלמה: ואמטיר עלינן מטר רחמיך · וארוי הלב הצמא: בעמל זכאיך ושלמיך · ובגדלך אה קמאה קיעמה: כלה צריך לרתותך · וכלה מביט ממך הרחמה: צדק עלינן מן צדקתך · צדקה מדילך תמימה · ולא תנזי לן גמלינן · כי רחמיך עלינו מתרימה: אמן יראתינן · מכל פחד ומכל אימה: ורחם דלותינו ופשרן · מכל לחין וארצמה: ואן לא תרחם עלינו · ואל מן לן יחמה: אהיה אלית נשאלך · ואלה נשאל ממה: חסלך תטרף יתן חסלך · ומימרך לן תקומה: כי אל רחום יהוה אלהיך · לא ירפך ולא ישחיתך בנקמה: ולא ישכח את ברית אבותיך · אשר נשבע להם: אדני רחם הנשארים · דמבלעדיך לית לן ניאמה: ולא תקחנו בעמלי הממרים · ואבדיל אתנו מבינם: עבדיך המסכין יצעק אליך · ארתי ורחם וקבל ושמע: אה מן רחצוני בך ועליך · לישועתך קויתי יהוה:

[1] O 2 om. [2] O 2 ins. וכי בשם ולשוב לנו. [3] וכי בשם ושמע ישראל ושוע והורה O 2 .وبعده يقول الامام الله يقبل منكن: جوابه امن:

בו רחותה · ויקום בו התהב: יסעדך אלה על קוממותו · ויניר לך החזב: ויתן לך יכולה טובה · עד קרבנך תקריב: ואתה בשלום ורוח · שלום אמן בטח הלב: ויריח ריח ניחחותו[1] · בענן עליו עביב: ויתגלי הקבול · ואתה פניו נדיב: ודבבך מרחוק · יכפתו הך כלב: ותרום ותרבי *עליון · ומים חיים לך[2] לשאב: בברית הזכאים · אשר בתורה הכתיב[3]: ונפלו איביכם · לפניכם לחרב:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 128 השבת הראש הזה · מברך על קהלינו: | תמצאו בו שלום ורוח · וזהו ושמח ושדבנו: ותסקן להרנריזים · ותקריבו קרבנו: ואתם[4] אמנים בבטח · בטובו וחסדו ורצונו: וכן ישמר חייכם כלכם · כל אב דמכם ובנו: ונחתם זה המימר · וניטר בשפתינו:

ברוך אתה בחסדך[5] ברחמיך עני שיאלינו: ברוך שמך בפיאנו · ובפי כל קהלינו: ובספרך הגדול נלמד · כל ימי חיינו:

جوبه יתברך אלה ולית כותה רבותה לה: בכל היומים רבותה לה: סני מכן רבותה לה: ישר ושביך טבן וברוך אלהינו: ישר ושביך טבן וברוך שמו לעולם:

ויתמר נברך והמוסף בה החדש הזה وتمامه ואז ישר ונשתי כהלן · וישבחו العادة והא איקר רב ואתהו יהוה פעל כל עלמה · ואחד הוא יהוה הנכבד וישתבח לא נדע בעלה:

טובי מי[6] יקריב בו קרבן תשבחן · ויקטיר את חלבה: ויקום קמי מרה בנציר · ויפרש את כפה: ויתחנן ויתנפל · מן נפשה ולבה:

מפוק[6]: לאל הממן היצוב: טובך תתפלל לו[7] בלב נקי מכל חוב: ותימר מברכו ביתה דיעקב: ברי דנפק מלגוה:

[8]عليه ايضاً ישתבח لسيدي غزال هكهن ונו״

פעלה לכל מה יבחר ויתריח · ומעזר כלה אל חסדה וטובה: בגדלו שם אהן ירחה ריש ירחי · ושם תמחיו מתגלים לגוה: בו יציין כל אילן ודשא ועשב בטב ריח · וישמח בו כל אנש בנפשה ולבה: והרוח לישראל סגולה מכל צררי · ובקרבניו ימטי כל חשבה: במה אתאסף לאבהתו מן כל דר ודרי · ובמצרים הכה דבבה: ופקד על משמרו זרעם בפקודים וגזרי · בחדש L7, f. 4b אביבה דבו ארוח צדבה: | אלה יקבלך וקרבנך בניחח יריח · ויוריד ענני רצונו על קטרת חלבה:

[1] L3 sec. m. ניחוחו קר״, L7 ניחוחו. [2] L3 sec. m. L7 בעלמה ומן מימי חייה חרוי. [3] L3 כתיב׳. [4] L3 ואתון. [5] L3 والباقي كالعادة and om. the rest, so L4; L7 gives it in full. [6] L4 om. [7] L7 פניו. [8] L7, f. 4: not in L3, 4.

על יד מן עננה לו כסה: אמר בדילך דאתה[1] טכסה: זאת חקת הפסח:
כל בן נכר לא יאכל בו:

רב אלה וקמאה ועל אלה הדברים יתמר דראן חילה רמה ויקירה
ומרקה אלהים רחמנה ויבשבח מן קול כותבה ונו״

חילה דאבדיל זה החדש · ואשמח בו נפשך ורוחך: ושם בו עדתך
תחכנש · על הודאות[2] ברואך: יהוה[3] יקבלך בו ולך *יניש · על[4] רצונו
וישם במקומו משרואך:

f. 127 בעמל משה אשר[5] לו אהב: דעל ידו בכתבו כתיב: | שמור את חדש
האביב: ועשית פסח ליהוה אלהיך:

רב אלה וקמאה ואל אחר התורה יתמר יהוה אלה וכימי מן מימר
כתובו טביה בן יצחק הכהן וגו״

אלהי אברהם ירחמנו · ואל רצונו לא יאעין: אלהי יצחק יברכנו · ומן
אסור פנותה לן ירץ: אלהי יעקב יקבלנו · ונדחינן יקבץ: אלהי יוסף יצילנו ·
מיד מי לן ילחץ: אלהי משה יושיענו · ויאספנן מכל מחץ: אלהי אהרן ובניו
יטהרנו · מכל טלום ומכל נאץ: ויסלח לחטאינו · וישם טובו עלינן פרץ[6]:
ויקם לן מה באלפנו · הך מה לאבהתן חפץ: עתה הרחיב יהוה לנו ·
ופרינו בארץ:

אמן אהיה אשר אהיה:

טכס דגלי העולם מתפרש · למועד חדש האביב:
במה היה בו מתעשה · מסביב ועד סביב:
ירחה אשר בו אמצא · בוראיה ולון היטיב:
אקים בו אדם · והצלם והדמות לו אהב:
כבן בו פלט נח · וקץ כל בשר נקיב:
f. 127b הברית בו אתקטר · לאשר אתקרי האב[7]:
נורא תנור עשן ולפד[8] · רץ רצונו ישיב:

המצבה בו קמת · דאמר עליה ויצב: יעקב מצבה במקום · וקרבן
מעשרו הקריב: ומוצא יוסף מן האסור · וכסא ממלכה[9] מכשב: ובו מוצא
ישראל · מתחת יד פרעה המסתיב: בתר עשות מופתים · על יד מן נורו מלבלב:
תנין ודם וצפרדע · וכנים וערב: ומקנה וישחין וברד · והארבה וחשך הך ערב:
ומכות הבכורים · צעקה גדלה כפי הריב: ובו היה המשכן · על הר סיני נצב: ובו
נצבו יהושע · על הרגריזים מננב: והמימר אבה לו עד · זכרון טבן מגיב: ותעזר

[1] L3 ושמך. [2] L3 מרך ובר״. [3] L3 בגדלו. [4] L3 אל · יגש. [5] L3 ins. מרו. [6] L3, 7 מתפרץ. [7] L3 אהב. [8] L2, 7 ולפיד. [9] L3, 7 ממלכתו.

טב זאת השעה · דבה רב הבקוש: במימר כארזין ואמרים · שנאיך יהי
חבוש: ובחצי הליל תאכלו · עת היה פרעה במרטוש: ויצאה ביד רמה ·
באנשמה מכל דוש: ועמודי הרצון מטללים · עליך ועל כל הרכוש: ומשה
ואהרן לפניך · דמע בני אנוש: חקה לא תכרת · וממך אמן לא תמוש:
כל שנה יפסח עליך · ובגד הרצון תהי לבוש: ויכפת מפניך כל שנא · והארץ
הטובה תהי ירוש: ויטש לסנאי דתך · וישבית כל מענן ונחוש: ויתגלי בימיך
המשכן · ותתצלח בכל מה את תפוש: ויסגי מניאנך · ויקבלך בכל פנוש:
ותתברך במימרו · בספרו הקדוש: ונתן מטר ארצך בעתו · יורא ומלקוש:

אמן אהיה אשר אהיה:

זה השבת הראש · דמן חדש הראישון: יהיה מברך עליכם · וזהו הירשון:
וירוח לכם כל צרר · ומכל עקה תתנפשון: | וכן ישמר חייכם כלכם · אה f. 133
מן[1] אתכנשון: ויקים לכם מימרו · ובכתבו תתקדשון: יהוה ילחם לכם ·
ואתם תחרישון:

אמן אהיה אשר אהיה:

ויתמר ברוך אתה בחסדך ויתברך וגברך והמוסף בה החדש הזה وتمامه
والباقي كالعادة ومرادنا نكتب هاهنا قطف يقال في الحلقة في هذا الست
وفي السبت الثاني بعد الفهر وهو شبت وراشون:
ויברך אלהים את יום השביעי וגו׳

[2] حكمة تقال علي كل وقت من قول كاتبها راجي لطف مولاه وغفرانه L3, f. 115b
غزال ابن اسحاق هكهن رحمة الله امين

בשם יהוה נשרי:

אל אלהים רבי ·	אנציר לו בלבי:
במשה אשול הנבי ·	בתורה הא טובי:
גלני תפלותו ·	גאלה בנביותו:
דרך קשיטותו ·	דעתדות[3] כתבי:
היא ארש משמרה ·	היראה כד קרא:
והמאהבה גבורה ·	ונוראה הוא רבי:
זכור שמר הברית ·	זכאה לאשר ירת:
חי דו לא יכרת ·	חייה בו אהבי:
טוב כל מדרשם ·	טוב כל ראה הלם[4] ושמה:
יהוה מלך ועלמה ·	יודי לו וישתחוי:
כי כל דרכיו משפט ·	כוחו יגדל מקלט:

[1] L3 ins. אנה. [2] Not in L4. [3] L3 דעת · דוה. [4] ? leg. חלם.

מזד ולד ذكر لسيدي المكرم هكهين والدي عمران عفء וגו״

הך מה דחנת חכמתו ואריח · מובא דן ילידה דאתילד מן עלם הנפשות לעלמה הדן בטובה : עד יתרבי ויתלמד קדש כל ספרי · ויתבונן בכל מדע וייהי מן חסידי העדה ומן נדיבה : אלה ישמרו ויוקרו ויפתח לו טב תריח · וישימו יהוה לחייה אמן ויטיבה : ושם פניו בריך על אביו ועל כל בני עביבו ועל כל סדרי · הסגודים להרגריזים בית אל דמרן לשכינה בארץ אתבה : בעמל משה העברי · דהורד על ידו קדש כל כתבה :

ועל חתמת׳ אשרך ישראל ולך הטוב : במה אסגלך מרך האל היצוב : טב לן נימר לך מה בגללך כתוב : מברך הו ביתה דיעקב : כרי דנפק מלנה :

جوابه ست מאה דאלפים وتمامه الي اخره ויתרבי כלאו רב אלה וכי בשם וקטף הזכאים ויצא *מכתב אחד[1] וילבו | כי בשם ושוב מחרון[2] ולך נביע L4, f. 128[b]
וילבו שמע ישראל והמקרא על המכתב *הדא הסורה[3]

ויאמר יהוה אל משה · נטה את ידך על ארץ מצרים בארבה · וגו״

f. 129 ויתמר אדיק עלינן מרן[4] · ומן אתהו דבריך עלמה א·ב·ג·ד·ה·ו· والسجدات تلاثه العادة ומרן יקבל צלואתכון ולעלם תסתגד ולעלם תשתבח ותתחסל הצלות בטוב :

צלות השבת הזוכיר צהרים · כالعادة[5] ويقال كيمي من قول كاتبه الفقير غزال ابن اسحاق هكهن וגו״

אלהי אברהם ישמרך · ובבריתו יסמכך : אלהי יצחק יזקרך · וברכיו יוליכך : אלהי יעקב יסובבך · ויצליח את דרכך : אלהי יוסף יבמרך · ובטל רחמיו יסוביכך : אלהי משה יפשרך · וישא את מלכך : אלהי אהרן ובניו יטהרך · ולעמל הטוב ימשכך : ויקים לך מימרו בספרך · ובו ידק את חניכך : מאל אביך ויעזרך · ואל שדי יברכך :

אמן אהיה אשר אהיה :

f. 129[1] [6]אשרך ישראל · *מי כמוך[7] עם קדוש : צוה לך אלהים · בדן ירחה הראש : בו שמע נקעתך · ואפרש עליך הנפוש : יומיו כלם טבים · השמח בהם פרוש : אפריש לך באחד לחדש · עדני הכנוש : כי בעשור מנה תקח · קרבנך ותהי דרוש : אל המקום המבחר · הך מה מרך בלוש : נזבחו בארבע עשר · והמועד עליך נגוש : למען תזכר את יום *צאתך · זבן[8] הדבב גרוש : מה

[1] L7 שני מכתבים. [2] L7 ويدخلو الي الحلقة في לך ״נ. [3] L7 صورة אלארבה ونعية الصلاة كعادة السبوت ומרן and continues the אנוש. وهي هذه. [4] L7 ins. ואל אחר התורה. [5] L4 indicates the الذي يقال في الخماسين. [6] L3 יציא עת. [7] L3 כי אהה. [8] אצבי אכאן (= ظبي هكهن) acrostic.

בכתבה: וניסיר נפשותינן · ונעבדה ונדרשה ונאהבה: ובדן ירחה אביבה נקריב קרבנן · דבטובו עלינו חיבה: על זה אחד ההרים אתר מקדשינן · מישריו הכבוד ומושבה: אשרי לכם אה קהלינן · בראות מוראו ומה לנוה: בנים אתם ליהוה אה אחינן · וחקותך אל שדה מיתבה: לא כדמות עדת ישוע ומחמד דבבינן · כל מנן עבד כפי חשבה: על זה לאוי נודי לאלהנן · וכל מנן לבה על חברה ייטיבה: עד נרצי בזה עבודן ונבינן · ויתקבל מנן הקרבן דלטובו נקריבה: כי חג יתקארי זביחינן · מנחה מן האבן אל אבה: בגדלו על עשותו יסעדנן · ויריח ריח קטרת חלבה: בתפלות סוברות לבבינן · דלבש המסוה על חזבה:

הו משה דמע כל חסד והטוב: דבתפלותו אלה מחרון אפו ישוב: טובי קהל יעקב יהי קרוב: קהלה דמשל עליו כתוב: מברך הוא ביתה דיעקב: כרי דנפק מלנוה: חוּוּ שת מאן דאלפים ותמה

L2, f. 1b

בשם יהוה:

[1]צלות השבת השני דמן חדש הראישון · אול הסלא כעדת השבוט ויתמר על כל ספר דראן ומרקה המעתדות המעורפה בכל שבת ועלי כל ספר ישתבח אול יתמר על ויטע ישתבח מן מימר הזקן אברהם בן יעקב הדנפי יסלח לו יהוה אמן:

בגדלו בחר אדם · ושמו בגן עדן: ואקים מן זרעו עמרם · מלבין כל אמיה הדן: בה ובאימנותה ובספר שלם · ובנביות משה סהדין: שלום יהוה עליו לעלם · נימרנה פם אחד ואנן בה חדין:

דאנדה לן ספר מליו מלואים: מורי דרך בינת הרוחים: ברז ויטע יהוה אלהים: נן בעדן:

חוּוּ מקדם ותמה

علي سفر واله شموت للقباصي

חילה דשם פרקן בין הירא והמרא · ובין העופרת והבדלה: ובין הנור המתגלי · ובין חשך הלילה: נודי לו על צדקתו · ונימר תמיד מודאה לאלה:

f. 2 דשלח משה התמים: בפליאן וסימנים רמים: מנון זה המופת דבו אמר ויט משה את ידו על השמים: ויהי חשך אפלה:

רב אלה وتمامه وعلي ויקרא אל משה يقال يشتبح من قول العم الشيخ ابراهيم الدنفي וגו׳

[2]חילה דשם ישראל · עליונים ועליון השקף: ואלבשון בדן ירחה כליל ·

[1] L2; L4, f. 133b; L5; L7, f. 16. [2] L2 omits this and the rubric following.

לו כל אתר ביט · לעולם במושבי:
כינה נירא בפחד · כמן לא יקח שחד: f. 116
נוראו לא יכחד · נסתר וגלי וסביבי:
סגי הרחמים · סלחיו כל אשמים:
אחד סבול העולמים · עבוד כל מה אקוי:
פרוש להכל רתות · פרקן בכל האותות:
צפי רז המחתות · צבא אהרן מתעני ושוי:
קרוב הקרובים · קבל התהבים:
רתי על חיבים · רחום בכל מגבי:
שובתו כמה בכתבו · שיאלן באשר אתנבו:
תורה תמימה בבוא · תשתמר בעמל כל נביא:

והתפלה מדרשי · פשרה מן נקם אשה: בתפלות משה יושיע · ויטפי כל שרבי:

כל כלום בו סהד · אן הוא מכל כלום כבד: שמו נצר חסד · לאלפים לאהבי:
והשלם על משה · והאבות השלשה ארשי: ובכהנים מדרשי · סליחן לכל חובי:
והקשט דלא יבטל · והבטול אמן יטלטל: והמשפט בענן וכטל · רצון ורתו חדבי:

קומה יהוה מלא · ולא תשבית ברית מלח: ויפוצו בעלי הקללה · וינוסו f. 116b
כל אויבי:

דאתהו מרן בריך · ומברך עלמה בדרך: רחום וחנון ארך · כוחי בכוחך לא יכבי:

נתרחיין עליך ונדבק · כי אתה על בריאתך דבק: הצור תמים צדיק · וישר בפעלך הא טובי:

ايضاً شعر من كلام المعنوي لكاتبها[1] ازاده الله عفو وغفران

כל מן לו כלום · לא יתם אלא במשכנה: והמים הטהרה · כבדות בדיל אלפנה: והממלל הטבן · והקבול בכל זבנה: לא מוסף ולא מגרע · על פי מרן ורצונה: במשה ותפלותו · ורז תורתו ורצונה: ונזר הצדיק הישר · דאודעיק צפינתי פענה: ובברית השלשה · ובקדוש שמו וברביאנה:

[2]ישתבח על השבת הראש דמן חדש הראישון מן מימר אדוני בן עביבי פרד זבנו פינחס בן יצחק הכהן וגו״

מר יחדאותה יהוה אלהנן · דלעלם נדרש רחמה וטובה: בחלה ובשבתותן ובמועדינן: לאזי עלינן ננהה: ונמול ערלת לבבינן · ונעבד כל חקותה כמה

[1] I.e. سلامة ابن سرور ابن يوسف? [2] In L 7, f. 21 only.

לקראת חמש עשר חדשון: ׳ביום ההוא צוה יהוה · לעשות מעשים דבמעשון:
ומי יתן כל עם יהוה נביאים · כי יתן יהוה לון מדרשון: ויהי המלקח מן
הצאן · בן שנתו התמים לרצון יתפשון: ואנון במיתובית הכהנים · כל שנה
פעם אחת ישמשון: מן עשרה עד ארבע עשר לחדש · הצאן במשמר
יתקדשון: וישכם ישראל בבקר · בשופר הקדש יקשון: בין דור יעקב זכאה ·
ויקומו ברכבון ופרשון: לעלות אל ראש ההר · עד בקעת מקדשון: ותקע את
אהלו בהר · מה טב קהלה ומה דבשון: | והם בבנדי הטהרה · התכלת f. 3b
והארגמן מלבשון: ויצא ויבא[1] מאהל לאהל · הך הכוכבים במפרשון: הן[2]
בחלה והן בשבתה · חקות מרן יפרשון: שבתה בארבע עשר צהרים · וחלה
בחמש עשר ינישון: ברז ולא תותירו והנותר · העד העד בנו בראישון: הו
הלילה הזה ליהוה שמיר · לכל בני ישראל יעשון: תמתק ותתיטב בעיניהם[3] ·
תמידה כפי מבלשון: ותעבר סבילה דגלי הרתו · עליכון וחדותה תירשון:
ולא יחמד איש את ארצך · ודבבך מרך[4] יתשון: וקול משה לארשיכון ·
תמיד[5] משגב טב תלבשון: יהוה ילחם לכם · ואתם תחרישון:

אמן אהיה אשר אהיה:

שביכון טבין מן אלה · ותנים יומה אחינו: תתמלו באהן שבתה · ותתחדש
*לוכון ששונו[6]: במקדום יום טבה · וזברון עדן פרקנו: ובו יחניכם יהוה ·
מן רב טובות מתנו: ותשתמר חיכון · ובטח בדד תשכנו: ותעבר עליך
מועדיך · ואתה בשמח ושדכנו: ושמחת אתה וביתך · ולא תראו גנו: ונחתם
זה המימר · ונימר בשפתינו: ברוך אתה בחסדך[7] · ברחמיך עני שיאלינו:
ברוך שׁמך בפיאנו · ובפי כל קהלינו: ובספרך הגדול נלמד · כל ימי חיינו:

כִּי אַתָּה יתברך אלה ולית כותה רבותה לה: בכל הימים רבותה לה: סגי
מכן רבותה לה: ישר ושביך טבן וברוך אלהינו: ישר ושביך טבן וברוך
שמו לעולם:

נברך ואז ישר ונשׁבי כהלן וקדישה ובנצירו ושבחו שאג ואה איקר רב וזרקה L7, f. 18b
אתהו יהוה פעל כל עלמה ואחד הו יהוה הנכבד · וישתבח לא נדע בעלה
ירחמו יהוה אמן:

אלהי כל אל · פני כל ראישון: בגדלו *ויישב עליך מברכת זה היום[8]
הגדיל · וישימך תמיד[9] בישמח וששון: *ויצלכם מכל מגביע ואליל · ומכל עקה
תתנפשון[10]: בעמל הנבי הנאמן הסניל · דעל ידו עמו ממצרים יהוה נפשון:

[1] L2 om. [2] L2 הן. [3] L4, 5, 7 ביניהם. [4] L5, 7 כבן. [5] L5, 7 חמשי.
[6] L4 לכם שרכנו. [7] L2 omits from here to the end of the service; L4, 5 omit the rest of this piece. [8] L4 יצילך מכל מגבי ואליל · ומכל עקה תהנפשון: ויחניאך במשמר זה השבה. [9] L4 ins. בו. [10] L4 om.

טובות רבות עדיף: זכרון ופרקן ויובל · בדיל כי הדבב הנגף: ואהן שבתה
*כוכב עליל[1] · ברקיע הבסרן מנפנף:
בסרן בהפסח ורתות יהוה בכם: ולילתו חלילה ישמים מכם: ומימרו
ופסחתי עליכם: ולא יהיה בכם נגף:

רב אלה וקמאה וعلي الرابع من قول العم الشيخ ابراهيم الدنفي וגו״
בגדלו שם אהן ירחה קדמה · לישראל נזר עזה: ומצחו[2] לון רב שמח ·
ודבבון רחוק מזה: והשבתות והמועדים דבה קעמה · מלבשין[3] זה לזה:
יהונו מברכים על עמה · במי דאמר שבו לנו בזה:
הו משה דמע הבוראות: דפקד עמו קדש המשפחות: ושמרתם את
העבֹדה הזאת: בחדש הזה:

f. 2b רב אלה וקמאה | وعلي الخامس[4] له ايضًا اطال الله וגו״

טובך תקריב בו קרבן תשבחן · לצעורך וברואך: ותערך לחם הפנים על
השלחן · בדכיות נפשך ורוחך: ותודי לו על מוצאך בפליאן · ממצרים בתת
כוחך: על יד הנבי והכהן למען · תזכר את יום ציאתך ופדוך:
ובאו עליך ימי הרצון והתהב: ונקומה ונעלה בית אֵל כמה כתיב: שמור
את חדש האביב: ועשית פסח ליהוה אלהיך:

רב אלה וקמאה ועל אחר התורה יתמר בריך אלהנו · ויהוה אלה לעלמא
ונעמא יתמר כימי מן מימר זקן ישראל אברהם בן יעקב דמבני דנפתה
יסלח וגו״

[5]אלהי מצנפת הברית · אברהם דשמר בריתך: אלהי נזר הזרע · יצחק
דבחרתָ באמירותך: אלהי אקר כל האורח · יעקב אב ישראל עדתך: אלהי
רז הזכות · יוסף ההלך בריחותך · אלהי דמע הנמצאים · משה סגיל בריאתך:
f. 3 אלהי אהרן ואלעזר ואיתמר[6] · והמפנם אֵת קנאתך: | בהם תנה לנו נפֵוש ·
הך די אמנותך: צדק עלינן מן צדקתך · צדקה מן רחותך:
אמן אהיה אשר אהיה:

פתח מדרש צדקת מרן · פתיח למנצירים במדרשון: ברוך מן שבתה
מישראל · יומה דבה ירשון: גנת עלמה למוקרון · ועדנת עדן באחרית יירשון:
ואהן עדן הקבול · ניסוס הקדשים ושרשון: הא יום קדיש ומקדש · טובי עמה
בהּ אתקדשון: אן יטעו אשל המדרש פה · שם התנופה יפנשון[7]: אם על
האמֹת יקריבנו במצֹה והנפֵש תנפֵשון: בקדישות אהן שבתה · ומבעתו יהי
קרשון: סמיכים בכבודות · זהו רב ושמח וששון: מתבסרים ממו והלאה ·

[1] L7 כל עלל. [2] L2 ומצאו. [3] L2, 4 משלבים. [4] L7 אלה הדברים. [5] L5, f. 1b.
[6] L2 ins. ופינחס. [7] L4 יפרשון.

L2, f. 4 צלות השבת השני צהרים כְּארַי העדה[1] ויתמר כימי מן מימר
אברהם בן יעקב הדנפי וגו״

אלהי אברהם בזכותהּ · הוֹי עמן וענינן: אלהי יצחק בנצרותהּ · ארתי ארתתותן[2]: אלהי יעקב בתמימותהּ · סַפֵּק צריכותן: אלהי יוסף ברחותהּ[3] · נַפֵּש מן עקתן: אלהי משה בתפלותהּ · שמע תפלותן: אלהי אהרן בכהנתהּ · קבל מנן בעותן: אלהי אלעזר ואיתמר ופינחס · דבקן ועני למסכינותן: אליהּ דבק לן · ורתי לשַׁפּיפותן: אה מלכה רחמנה · מנו דידבק יתן:

אמן אהיה אשר אהיה:

ארבע עשר יומי המשמרת · בכל טוב יזכֹּרו: כי אנון בכל איקר · טב רב מאד אתנזרו: והם חלק ישראל · ולית נמי בון לסַרוע: משגבים בשמח והששון · והיגונות בון יסורו: החלֵם שריו החדש · דימתק מעבֹּרו: על לב הישראילי · וביום טבח יבסַרו: טובי עמה דשׁוֹן בה · ולעובד טוב ימסַרו: כי שמרו אמירתך · ובריתך ינצרו: יורו משפטיך ליעקב · ותורותיך לעם ישרו: תמידה לא תסור ממך · והפסח יתקע שופָרו[4]: יפסח אלה[5] על בתיכון · ומכל רע תתפשרו: וטובות רבות מאד · לוכון יכמרו: ומועד ברית לא יכרת · ובטוב עליך יעברו: ותזבח ותאכל בחפַּזון[6] · ובבטח ישרף נותרו: |
f. 4b ואל תפן אל סדרי · צרינו פן ינכרו: זאת חקת הפסח שמורה יהוה ישמרו: ובלעיל[7] טריד מלגֹּה · ולגו[8] צררו: לאזֵי עלוי עמה · לפני יהוה יטהרו: ועלת התחנון יגישו · ומנחת התפלה יקטירו: ועל שלחן התשבחן · לחם הפנים יצברו[9]: ואכלהּ ושבעהּ וברכת · וכל בית ישראל תשבירו: חקת עולם לדורותיכם · ובטובות מרן תשתיארו: כל האזרח בישראל · וחייכון על לבי ישתמרו:

אמן אהיה אשר אהיה:

השבת השני הזה · מברך על מן דאכה: מן הגון הישראילי · ונופי עם זכאה: ישוב בך[10] הרצון · ואת בעל הממלכה: ואל רב תפרצון · ויברך יהוה אתך ככה: ולתת עליכם · היום ברכה:

אמן אהיה אשר אהיה:

[11] ויתמר ברוך אתה בחסדך وتمامه *والباقى كالعاده والله اعلم بكل شي
ويتمر قطف للخلقه في السبتين المذكورين وهو هذا
ויברך אלהים את יום השביעי: וגו״

[1] L4 כלה השבת הראש; L4, 7 ins. ועל אחר ההורה; L5 ins. ועל יהוה אלה.
[2] L5 ארתיתן. [3] L2, 4, 7 בחרוהה. [4] L4 חציצרו. [5] L4 יהוה.
[6] L4 באפון; L5 בהלון. [7] L5 ובליאל. [8] L4, 5, 7 ולו. [9] L5, 7 יסברו.
[10] L4 ins. עם. [11] L4 omits the rest.

מפוק: הו משה בן עמרם נביכה: דמללו מרה מן הסנה: בעמלו יהיה מברך עליכם: זה השבת השני: דמן החדש הראישון:

רב אלה: [1]عليه ايضاً يشتبح تاليف سيدي الامام غزال ابن اسحاق رضي وגו״

הירוש על כל ירוש · נצר חסד לאלפים: בגדלו ישים עני רחמיו עליך פרוש · וישם טבהתו עליך עדפים: ויצילך מכל מגבי ואליל ומכל מרטוש · ונורי אימנותה יהיו בלבך דלא טפים: ותהי המהבה בלבך תזרח על חבריך בבקוש · הישרות דלך מוסיפים: ותשוב לאלפי רבבה עמו יצאי ירך יעקב עדן הנפוש · דהוו ירבו ועל המספר מונפים: וינחו בדן ירחה ועל כל ירחה ראש · ויעבר עליך מועד הפסח ברתות רחופים: ונתן מטר ארצך בעתו יורא ומלקוש · יתן יהוה את איביך הקעמים עליך נגיפים: [2]הך דחנת חכמת אלני הקדוש · מובא דן ילידה דאתילד מן עלם הנפישות לעלמה הדן בשמחות ניאספים: עד יתרבי ויתלמד ספר התורה ויהי לה פרוש · שמור דרך השמרים לא דרך המחלפים: אלה ישמרו ויוקרו ויוציאו מכל דוש · ויצוי לו הברכה במעשה ידיו והזהביב והכספים: וישים פניו ברך ומברך על אביו ועל עביבו ועל כל קהלו דבזה הכנוש · וירבי זרע עמו מן מתי מעט לאלפים: ועקובתה לכל צריך ישיג למה הו בלוש · עד יהי כל בשמחות שפיפם[2]: | בעמל מי קבל מרו L7, f. 19
תפלותו ממה[3] במה הו דרוש · והוו דבביו באיש קטורים[4] שרופים:

מפוק: הו משה אשר אתברא מן טוב · והטוב היה בבשרו ובלבה: טובך תתפלל בו לאל היצוב · ותדרש מרן בו ובכתבה: ותימר מברך הו ביתה דיעקב · כרי דנפק מלגוה: שת מאן דאלפים:

جواب هذا مبنين وتمامه الي اخره

וכי בשם ויתרבי וקטף הזכאים ויצא מכתב אחד וילבי כי בשם ושוב מחרון

אפך ויחנו אל הטבעת في לך נביע וילבו כי בשם ושמע ישראל והמקרא

על המכתב سورة المغاط وهي هذه

ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על השמים ויהי חשך וגו״

جواب ادبك علينا مرن المغاط وبقيت الصلاة حسب ما تقدم اول سبت ויהוה

אל רחום וחנון ולמרן الكبير ואתי كلها من מימר אדונן מרקה וגו״

אתי בשלם מועדה · דכרנה דממן לעלם: וגו״[6]

[1] L4 omits this piece. [2-2] L5 om. In L7, margin, headed as the similar piece on p. 148. [3] L5 כמו. [4] L5 קטרות. [5] L4 omits the rest.
[6] As above, p. 114.

L2, f. 13b בשם יהוה הגדול:

[1]جاري عادة موعد الفصح البروخ علي ما جرت به العوايد اول يبدا الامام صلات الدباحه بين الغروبين ثم يبدا الامام ويقول

L5, f. 4b جاري عادة دبيح القرباني بالهرغريين بين العربيين اولاً يبدا الامام اذا كانه الفسح حكم ليلة الاحد يكونه بدوا القطف ויברך אלהים את יום וקבל אם יראו يقال بيوم השבת:

L6, f. 1b جاري عادة ليلة الفسح المبارك في دقاطس بنابلوس المحروسه صلات الدباحه بين الغروبين يبدا الامام

L7, f. 27b جاري عادة ليلة الفسح المبارك بالهرغريين صلاة الدباحه بين الغروبين يبدا الامام اولاً اه تبه ويكملوها جمله بالتفرع والابتهال وبعد ما يكملوها يسجدوا الي الصلاه بعقد النيه الكبيره سراً وبعد خلاصهم منها يبدا الامام

L2, f. 13b יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד · א״ א״ א״ · יתהלל אלהים א״ א״ א״ · א״ א״ א״ · ליח א״ א״ א״ · כי בשם יהוה אקרא وتمامه אהיה אשר אהיה · זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אדני בעמלם ובעמל משה עבדך אל תפן אל קשהנו ואל רשענו ואל חטאתינו אנחנו הרשעים וחטאים פני גדלך ואתה יהוה אל רחום וחנון · לטוב לנו נשאל חסדך וטובך ורחמיך וחסדיך אמלא אתנו לשמר משמרתיך הקותיך ומצותיך ומשפטיך כל היומים: יתהלל אלהים א״ א״ א״ · יהוה אלהינו יהוה אחד:

واذا حكم موعد الفصح ليلة الاحد يكون بدو القطف ויברך אלהים את יום השביעי وتمامه وقبل אם יראו يقال وبيوم השבת وتمامه והאלהים פקד יפקד אתכם וגו״

f. 15 ويقال بعد دلك שמועין ותנינו وبعد دلك يتجه الامام الي الجماعه ويقول מאה שנה ביומיכם כלכם *ويجاوبوه מאה שנה ביומיך יסי[2] ويبدا هدي البيتين المرقه فوق وتحت تقيل علي قدر الوقت

אלהים רחמנה · דבקן ברחמיך · וגו״

אחד הו יהוה הנכבד · וגו״

[1] The headings of the four MSS. are here given in full. [2] L2, 6 om.

f. 7 יהוה אלה רחמן ורתאה סלח לעמך ישראל דפרקת יהוה בריך אלהנו ומשבח אלהים לית אלה אלא אחד ל״ א״ א״ א״[1]:

والباقي كجاري عادت السبوت صح

f. 7b [2]مرادنا نكتب في ذلك العاده نوبه צדי تنقري تاني سبت في حدش هرايشون ولما ياتي موعد הפסח الاحد تنقري في مكان الذي يصير אלקרבן فيه كجاري العاده والله اعلم

וידבר יהוה אל משה לאמר · צו את אהרן וגו״

*ولما ينتهي صاحب الدور من قراية هذه الصوره يجاوبوا جميع الحاضرين שלום יהוה על הנבי הצדיק התמים הטהור הנאמן משה[3]:

f. 12b ויקרו למחר מועדי כלה جمله وهي المشروحه ادناه

וידבר יהוה אל משה לאמר · דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם · מועדי יהוה אשר תקראו אתם וגו״

ויקال תורה צוה לנו ומחר ואהיה אשר אהיה בי אדני סלח לעוונינו ולחטאותינו לפשעינו ולאשמינו ונאל אתנו מידי איבינו ומחר ואתי בשלם כלה فوق وتحت تقيل וכרוזה שלשה فوق وتحت تقيل وبعده ثم يذكر الامام ويشرع يقول

f. 13 [4]ברוך אתה יהוה אלהינו ולית אלה אלא אחד · ורבותה להּ · ושביכון טבין מן אלה · וישם אלהנו זה השבת אשר השבת השני דמן החדש הראישון והוא חתמת ארבע עשר יומי המשמרת · וכבן מועד הפסח · דאתי זאת הלילה · ישימו יהוה בריך ומברך עליכון ועל כל קהליכון ושביכון ומועדיכון טבין מן אלה · וישמרכם אלה · וירפאכם מכל חלה · ויזכר לכם ברית מלח בעמל שבוני מערת המכפלה · אברהם ויצחק ויעקב · ובעמל יוסף ואדונן משה דלתורה קבלה מן אלה:

מגיבים: אמן:

מה טבו אהליך יעקב · ומשכנותיך ישראל:

[5]ויקול كل واحد لصاحبه بالحب المقرون

מאה שנה ביומיך יסי: جوابه כן אתה יסי:

מועד מברך עליך: ועליך יסי:

כל שנה ואתה בשלם: יהוה ישמר חייך:

والي كل ذي قول يقال وتتفاوت الرجال

מאה שנה בממצאך: יהוה יעזרך לו מאה שנה:

[1] L5, 7 om. [2] L5 omits the rest. [3] L2 om. [4] L7 omits this piece. [5] L7 adds thus.

L2, f. 26b בשם יהוה:

צלות לילת מועד הפסח רמשה[1]:

שריו הצלות כארזין ואמרים · ועל פתח רחמיך · וכי בשם · וקצי
הבריה · וישרו הזקנים القطف علي هذا الوضع
ויצמיח יהוה אלהים מן האדמה וגו"[2]

f. 41b ויזפו הוא הלילה הזה וتمامه וכרזנה تلاته فوق وتحت وبعده الزفات
فوق وتحت وهم كما تري
ויעש האותות לעיני העם ויאמנו העם وتمامه[3]

f. 43 ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליהוה אלהיך לא תעשה כל
מלאכת עבדה:

ويقال כרזנה تلاته فوق وتحت ويقال אתי[4] كلها فوق وتحت خفيف |
f. 44 ויזפו הו הלילה وتمامه וכרזנה تلاته فوق وتحت وبعده يكملو القطف
وهو هذا
תמים תהיה עם יהוה אלהיך · וגו"

f. 45 וכרזנה تلاته خفيف ויהוה אל רחום וחנון تقيل وبריך אלהנו بدوها تقيل
f. 45b ويكملوها خفيف وبعده | יהוה אלה خفيف ונברך ומزادها
ויעש האותות לעיני העם وتمامه
החדש הזה לכם ראש החדשים وتمامه
והיה לכם למשמרת وتمامه
ושחטו אתו כל קהל עדת وتمامه
הוא הלילה הזה ליהוה وتمامه

ויתמר אלהי אברהם לך נברך · ואז ישר خفيف וראשה תהללות وتمامه
ויצא מכתב אחד · וילבו יהוה גבור وتمامه ויתמר שבחו العاده ודראן
מברכו · ויתרבי كلها וקטף הטבעת علي هذا الوضع
ויהי באחת ושש מאות שנה בראישון וגו"

[1] L5, 7 [בהר[נריום]; L6 ברקטס ר". [2] The readings follow, with the sections of אתי interspersed, as above. [3] Thirty headings, as above. [4] In L2 the אתי is given in full.

*ובעד דלך يرتفع الامام على حجر عالي ويقرا[1] כי בשם تماماً ويقرا سورة ואל אהרן بنغم معروف الي عند وشحطو אתו يرفع الامام حسه[2] فيها ويدعو القرابين ويكملو السورة المذكورة خفيف من عند ולקחו מן הדם جملة الي اخرها ويقول الامام אלה יקבל מנוכון جوابه אמן *ويعيدوا الجماعة علي الامام وعلي بعضهم بهنا واتشراح الله لا يقطع ليشرال عادة[3] وبعد דלך ينصرفو الي عمل אלקרבן ולما انهم يبدو يصطو فيه يبدا الامام כי בשם ויקרו سور العيد وزفاتها علي هدا الوضع

f. 18 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים וגו״[4]

f. 21 ولما يقرو هدي السورة يغرقوا القربانة

וידבר יהוה אל משה לאמר קדש לי כל בכור פטר כל רחם . . . . ולא יאכל חמץ היום: ويطرقو ואתם יוצאים בחדש האביב:
ويطرقو ששת ימים תאכלו מצות וגו״

f. 26 ويزفوا הו הלילה הזה ליהוה שמירים · وتمامه وكرزنه تلاثة فوق وتحت ויתמר יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת:

وادا كان מועד הפסח السبت يكون الزفه عوض הו הלילה ושמרתם את החקה وتمامه ويكون دباحة אלקרבן محل الضهر والعادة كما تقدم وقبل عطوس الشمس يطلعو אלקרבן ويصلو صلات ليلة السبت[5] جاري العادة ואתי כלה ولما يبدوها بدورو يغرقو القربانة والله اعلم

[1] L2, f. 17b ثم يبدا الامام يقرا, and so L6. [2] L6 مولة. [3] L2 om.
[4] Then follow the readings with the sections of אתי בשלם interspersed, as above, p. 114. [5] L2 in marg. وصلات يوم السبت هي صلات سبت العيد.

[1]צלות מועד הפסח צפרה בדקטס[2]:

אלקטף ברית וזכרון וראישון ויוסף ומופתים ומצות ושבת וקרבן: שריו הצלות כארזין ואמרים · ועל פתח רחמיך וכי בשם · וקצי הבריה · ויתמר על ויטע דראן[3] · מד לית אלה אלא אחד · ומרקה[3] עבודה דעלמה אלהים יסתגד · ואתהו אלהינו خفيف

מד לית אלה אלא אחד וגו״

[4]ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד · יתהלל אלהים יהוה אֵל רחום וחנון סלח לעמך ישראל אשר פדית יהוה: לית אלה אלא אחד[4]:

עבודה דעלמה · אלהים יסתגד: וגו״

לית אלה אלא אחד:

אתהו אלהינו · ואלהי אבותינו: וגו״

לית אלה אלא אחד: ويشتبح

2, f. 51 [5]חנון החנונים · הצדיק והישר: בגדלו אפריש לישראל מועדים ומועדים · יקירון עד מותר: מנון זה מועד הפסח · דבו לון סובר: ובו נקריב קרבנים · כמה בתורה אמר: על יד הנבי הנאמן · דמע בני עבר:

הו משה דשמו מן השם: דבתורה לן חכם: ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם: ויושם שם את האדם אשר יצר:

جواب ויצמיח יהוה אלהים וגו״

f. 54 יההלל وتمامه ודראן ממנה דכלה · ומרקה אתהו אלהנן והב לן משבחה[6] · ويقال يشتبح

f. 57 חילה דנשא מיתובית יעקב זכאה וגו״[7]

جواب וישא יעקב רגליו: וגו״

f. 60 ויתמר תורה وتمامه وكرزنه تلاته ودران טבה דמיטב · ומרקה הבו תשבחתה ואתהו רחמנה[6]: ويشتبح لفرج المفرجي رحمة الله عليه

f. 62b חילה דשם דקטים · מול הרגריזים בית אֵל: והרצון עליו פרים · ובעננה מכליל: והקרבנים בו תנכים · כמה צוה האל:

בקדש כל ספרים: על יד דמע הספרים: חו הלילה הזה ליהוה שמירים: לכל בני ישראל:

[1] L2, f. 48b; L5, f. 23; L6, f. 28b. [2] L2 om. [3] L2, 6 give these in full. [4] Not in L5, 6. [5] L5, f. 23 marg. ascribed to هكهن يعقوب.
[6] L2, 6 give these in full. [7] As above, p. 125.

f. 48 ויסקו מן הטבעית בי נשמי כהלן המוט ואה רבה וחמוש ואהנו כתבה רבה
רכל זכותה קשטה · וילבו כי בשם · ושמע ישראל והמקרא על המכתב ·
ויהי בחצי הלילה · המתקדם ذכרها في القطف ומן אתהו דבריך עלמה תרח
רחמיך והסגודות שלשה:

הו הלילה הזה ליהוה שמירים לכל בני ישראל לדרותם:

تكرر ثلاث مرات ויהוה אל רחום וחנון ומרן יקבל צלואתכון · ולעלם
תסתגד ולעלם תשתבח · ותתחסל הצלות בטוב:

الله لا يقطع ليشرال عاده امين

f. 71 רפה לנו כל יומינו: לא יסור מלבבינו: טוב מי אשר הצילנו: ואבד לכל שנאינו:
יהוה אלהי אבותיכם יסף עליכם וגו״

ויהוה אל רחום וחנון · ודראן לחילה חיולה · ומרקה עבודה דעלמה בכל עת תשתבח · ואלהים אלהינו[1]:

f. 73b ויתמר ישתבח:
לאלהון נברך · דו מרון דחייה: דפקדן על יד משה · נטר עסרתי מליה:

f. 74 [2]جواب | من الدي يقول אלצפר · ثم يقوم ويقوله وهو من قول العم المحترم الشيخ ابراهيم ابن المرحوم العم يعقوب الدنفي اطال الله وגו״

הא צפר מברך · צפר יומה יומה הלן: בו ריח הקרבן דלך · הך ריחות גן עדן:
צפר מאוריו מופעי · והרחמים קוים: בו על קהל עבראי · ותהי עליו רוח אלהים:
צפר מועד הפסח · דבו יהוה רחף: על ישראל ופסח · ולא היה בון נגף:
בעדן ארח ופשר · ונפש בשושן: והדבב כן עקר · ביד משה ואהרן:
בכל סימן ותקף · ישראל בו פלטיו: ועליו בחסדו השקף · והו שכן לשבטיו:
שם דרך כוכב הנדור · וצאו השבטים: מלגו בית האסור · ועשה יהוה שפטים:
באלהי דבבה · וצר עדתו הרחיב: מלגו לחצה רבה · כי נפושה קריב:
f. 74b בזה הצפר הנורא · דדמי למוקר: היום דבו קרא · בזעיו כל טבר:
קל אנבי עבודך: קל אלהיך סעודך: קל דממצרים פדך: קרי אנכי יהוה:
קל לא יהיה לך אל נכר: קל לא תשא שמי לשקר: קל דאפקתיך מן הסורר: קרי אנכי יהוה:
קל שמור שבתה טבה: קל כבד ומה דלגבה: קל מי עשה לך רוח: קרי אנכי יהוה:
קל תבנה מזבח גדול · קל בקדש כל גבול: קל דלדלותך ענול: קרי אנכי יהוה:
קל בדיל עם קטף: קל בך אלה השקף: קל ופסחתי ולא יהיה נגף: קרי אנכי יהוה:
קל בעל כל יכלתה: קל חכום כסיאתה: קל ופסח יהוה על הפתח: f. 75 קרי אנכי יהוה:

[1] L 2, 6 give these in full; L 2 in marg. حلة لاشها אלהים אלהינו قبل עבודה.
[2] L 5, 6 omit to the end of the piece.

f. 63 רב אלה וגמאם | וכי בשם וישרו הזקינים אלקטף:
ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה: וגו״
[1]וישתבח עבוד סימניה ופליאתה · יתרבי אלה אלהיה:

f. 66 ויעתקו
ושחטו אתו כל קהל עדת בני ישראל בין הערבים:

ויקאל
f. 66b אה קהל ישראל אשירו: לאל הצדיק וישרו: במועדיכם קרו: את חג המצות תשמרו:
ולקחו מן הדם וגו״
בין המגדל ובין הים: ראה לבי שם עמרם: משה ואהרן ומרים: ועמוד אש ליל[2] וענן יומם:
והיה הדם לכם לאות: וגו״
f. 67 גוי גאה שם רדף: ולישראל בחור וקטף: טוב אלה כנשר ירחף: לאלה מגן ולאלה נגף:
ויקרא משה לכל זקני ישראל: וגו״
f. 67b דברי יהוה שמעו: לישראל ויסעו: מי הים נבקעו: וישראל בתוכו באו:
ויהי בחצי הלילה וגו״
עדת משה הקדושה: בתוך הים ביבשה: וכל עדת פרעה הרשע: בחרון וקצף וגרושה:
ויסעו בני ישראל מרעמסס וגו״
f. 68 ותמח לשני גוים ברים[3]: בתוך הים ממעברים: אלה חברים עברים: ואלה בתוך הים קברים:
ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן זאת חקת הפסח וגו״
f. 68b זכות הצדיקים אדיקת: ולבניהם פרקת: ועדת כל מצרים אציקת: ובתוך הים אשתנקת:
והיה כי יביאך יהוה וגו״
f. 69b אז ישיר משה וישראל: אשר ראו אויב צליל: מי כמוך אלהי כל אל: אשר עשה לעמו יוביל:
אז ישר משה וגו״
f. 70b טוב אלהים אדיק שם: בפדיון[4] עמו שמח: לאויב אציק ולאהב אשמח: לעבד אתו ולקולו ישמע:
והישר בעיניו תעשה: וגו״

[1] Interspersed in the reading. [2] L 2 לאל. [3] L 5 רבים. [4] L 2 ״כם.

ויתמר תורה וקרנא וכרזנא תלתא ויהוה אֵל רחום וחנון · ויתמר דראן חילה
רמה שמע בקלן · ומרקה אלהים אֵל עליון · ואה מלך רחמן[1]: ובשתבח
f. 90 חילה דשם ישראל תפשים בזה הדגל הגדול · וענני הרצון בו עליון
ירחף: ואנון מקלצין בכארזין ואמרים לאֵל חיול · אשר בגדלו עליון ישקף:
מאה שנה תיתו לזה הגבול · ותקריבו ותיכלו והנותר ממנו ישרף:
וכל שנה ביומיכם: תקריבו קרבניכם: ויקום ופסחתי עליכם: ולא יהיה
בכם נגף:

רב אלה וקרנא וכי בשם · וישרו הזקנים אלקטף:

באו ורשו את הארץ וגו״

f. 93b ויקאל

[2]תנים יומה במועדים: ובברוכים מתעדרים: באיקר וטובות וחסדים:
בארשות נכבד הנכבדים:

ויזפו ופניהֵ בבקר והלכת לאהליך · ששת ימים תאכל מצות וקרנא
f. 94 וכרזנא תלתא פוק ותחת ובעדא הזפות פוק ותחת
ויעש האותות לעיני העם וגו״[3]

f. 95 ויתמר כרזנה שלשה פוק ותחת חפיף ובעדא אה קהל פוק
ותחת חפיף
אה קהל ישראל אשירו וגו״

f. 96 ויזפו ופניהֵ בבקר וקרנא וכרזנא תלתא פוק ותחת ובעדא ישרו אלקטף:
וזכרהֵ כי עבד הייהֵ וגו״

f. 98 ויתמר כרזנה שלשה ויהוה אֵל רחום וחנון תקיל · ובריך אלהנו ויהוה
אלה חפיף ונברך והמוסף בה:

ויעש האותות לעיני העם וקרנא[4]

ויתמר אלהי אברהם לך נברך ואז ישר ונשוֹי כהלן כלה ובנצירו כלה
ושבחו האדא ודראן מברכו ומרקא אלהים רחמנה ואחד הו יהוה הנכבד[5]:
ויתמר ישתבח:

f. 98b דבחכמתו הקדושה · ברך וקדש זה המועד: ושם בו לעמו ישראל · פרקן
רב וכבד: מה רבו ומה טבו · דבו יהוה פקד: אן נקריב קרבן · וניכלו
בחצי הליל בזבד: תתחנו בו אה עם יהוה · וכל שנה ואתון בחסד: תעשו
יומי מועדיכון: אתון וכל קהליכון: ותנים יומה נימר לוכון: לזה ולכל מועד:

[1] L2 gives these in full. [2] Part of אה קהל above, p. 162. [3] Thirty-one headings. [4] Nine headings. [5] L6 gives these in full.

טובך תשמע ותעשה · כמה כתיב וביאר: על יד נביאך משה · דמע כל הבשר:

ותעבד מה לאוי · במועד הזה: ישראל ואתה משוי · ולבוש נזר עזה:

ותקריב בו ותנכים · ותאכל יתה באיקר: בואת דקטים · ופניה בבקר:

ישוב אמן בשמחי · זה מועד רצונה: עליך אה עבראי · ותנים יומה מאה שנה:

תקום ותנציר בשמח · ותפרש שתי כפך: תימר אדני יהוה · שוב מחרון אפך:

והשקף ממעון קדשך · מן השמים: והשיב לן מקדשך · על ההרים הרמים:

ותצלי ואת מתפחר · בקדש הטברים: תקום על רגליך ותימר · בטב מימרים[1]:

f. 75b חוש | יתגלג קראה דקרא וגו״

f. 78b ויתמר תורה וכרזנא תלתא ויתהלל ודראן אלה רב ומרקה אתהו עבודה ואלהים קמאה[2]: ויִשתבח

f. 81 חילה דזכר בריתו · עם זבאי עלמה: והציל בניון ממצרים · במופתים מתרימה: בזה מועד הפסח · על יד קטף כל נשמה:

הו משה דמרו ידעהו: ולמציל ישראל שלחו: ממחרת הפסח יצאו: בני ישראל ביד רמה:

רב אלה ותמאה וכי בשם וישרו הזקנים אלקטף:

והקטיר הכהן את אזכרתה וגו״

f. 82b ויתמר תורה ותמאה וכרזנא תלתא ויהוה אל רחום וחנון · ויתמר דראן סיאנים · ומרקה אלהים קעימה · ואלהים יחידאי[2]: ויִקאל ישתבח:

f. 85 חילה דפדה אבהתן ממצרים · במופתים יקירים: ואפרש לן מועדים קדישים · גלניון יתרים: מנון זה מועד הפסח · דבו לנו סוברים: ובו נקריב קרבנים · על זה אחד ההרים:

וניכל יתה צלי אש: כמה אמר בכתבו הקדש: שם תזבח את הפסח בערב כבוא השמש: מוֹעד ציאתך ממצרים:

רב אלה ותמאה וכי בשם ותמאה וישרו הזקנים אלקטף:

ראישונה יסעו: ויכהן אלעזר ואיתמר על פני אהרן: וגו״

f. 87 ויִקאל

כפדיון אבותיכם: תתפדו מן צריכם: ואלהים יחן אתכם: וברב טובו ישמרכם:

אלה שמות האנשים אשר ינחלו לכם: וגו״

[1] L5, 6 omit this piece. [2] L2, 6 give these in full. [3] Part of אה קהל above, p. 162.

בשם יהוה:

[1] צלות מועד הפסח הברוך · ודו מה חכם מלוע להרנריוים בית אל יתקמעוו הזקנים פי הכנישה · שריו הצלות בריך אלהנו וקמאם ועל פתח רחמיך · וקמאם וכי בשם · וקמאם וקצי הבריה · וקמאם ואלקטף כמו משרוח פי העדה ומקדם יתמר על ויטע המנט הדי מדכור מקדם דרן ומרקה ועלי כל וקפה דראן ומרקה והם משרוחות פי דלך העדה וכדאכר עלי כל וקפה ישקבע ויקטפו פי הקטף הי ואל אהרן יתמר יהוה אלה תקיל כגארי שבוע הלעיד ויתמר כימי מן מימר העם אכהן גזל ابن המרחום אכהן יסחק הלוי עפי עכה וגו"

כימי השמים על הארץ · תתברך ותתעצם: עוד כימי אבות ובנים · תתהלל ותתרומם: כל ימי דורות וחליפותם · את ממן עד לעלם: עוד נישוב ונהללך · ונשבחך בכל לילה ויומם: כי אתה אלהינו · התמיד הקעים: ואלהי אבותינו · בעלי הקיאם: בכל הימים נימר · ברוך אלהינו לעולם:

غير يضاً

אלהי אדם ונח · יפלטך מכל דינה: ויישם לך רצונה · ותהי בה ברוך:

אלהי אבינו אברהם · עליך בחסדו יתרחם: וישימך כתועפות[2] ראם · ויצלחך בכל מה את הלוך:

אלהי בנו הזבח · עמלך אמן יטיבה: ויתן לך שלום ורוח · ורצונו לך f. 103 סמוך:

אלהי האיש התם · ירוח לך מכל ארצם: ויזכר לך הקיאם[3] · ובבטח תהי רמוך:

אלהי בעל הזכו · מעשה ידיך יברכו: ויומי חייך יוריכו · והארין הטובה[4] תהי מלוך:

אלהי השליח הצדיק · ברחמיו עליך ידיק: וברתותו יהי לך דבק · ועל פי התורה יורוך:

אלהי מן לבהנה שרש · יטהרך ולך יקדש: וירפאך מכל באש · ודמע תהי בתוך:

אלהי בנו מימנה · יסגי לך מניאנה: ויבד מפניך כל שנא · ויטהרך מכל פצע דכה ומעוך:

[1] L2, f. 102b; L5, f. 42b. [2] L5 כתופות. [3] L5 הקנים. [4] L5 הטבה.

רב אלה וتمامه ויתמר כי בשם · ויתרבי זה השם הגדול · ויצא בה מכתב אחד · ויתמר קטף הזכאים · בתלביה · על אחריו · ויתמר יתהלל · וילבו כי בשם · ושוב מחרון אפך · ושמע ישראל · והמקרא על המכתב · ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן זאת חקת הפסח · وعلي كل فصل منها يلبو הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבאותם بطرقه[1] وتمامه ויתמר אתהו דבריך עלמה כלה · והסנודות שלשה:

الاولى ויקרא אברהם את שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה:

f. 99 الثانية | מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי בקדוש מועדיך דבקן ברחמיך: יברכך יהוה וישמרך יאר יהוה פניו אליך ויחנך · ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום:

الثالثة ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים · ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים: ופניתם בבקר והלכתם לאהליך · ששת ימים תאכל מצות · וביום השביעי חג ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכת עבדה:

ויתמר יהוה אל רחום וחנון · تقبيل ומרן יקבל צלואתכון · ויתמר
מן לך נביע هذا الفصل
אה רחמנה טבה א״ א״ א״ . . . הנהר לדכרון רחמיך

יתהלל وتمامه ויתמר אדיק עלינן מרן[2] كلها وهي الي الامام مرقه رضي الله عنه امين

ויתמר יתהלל وتمامه וילבו וינחו בני ישראל מן העבדה وتمامه ויתמר אה קהל כלה חפיף ולעלם תסתגד · ולעלם תשתבח · ותתחסל הצלות בטוב · אמן:

[1] L6 בזרעה.

[2] L2, 5, 6 give it in full.

ופנותה ודבֿרה יכרת: ורצון ורוֹח דאת הרית: ופסח אל יום אחרית: ושמחתם ועשיתם בחדבו:

ועיני יהוה לך רתו: ושנאיך לפניך יכפתו: ומועד יבוא בעתו: ימצאך לזימונהּ קוֹו:

על שלחן השמח: חדי בבטח קעמה: האמן מכל מאומה: בדכרן ברית אהבו:

תקח הקרבן ותלך: להטור הטבן וישכילך: ותקריב ויהי מיכלך: בקבול f. 105 יתפרש סביבו:

הך אמנותך אמן: רתו ורצון לך יזמן: והי לבין עם הארץ כבן: קשט עז אלה יחשבו:

כל שנה במניאנה: תיתי ואתה בשדכנה: והסהד קשט כל חשבנה: והרצון עליך ישיבו:

בעמל אדם ונח ואברם: ויצחק ויעקב התם: ויוסף ומשה הרם: ואהרן ובניו ומן אתנבו:

בהם לך דרשתי: ולקחהּ מנחתי: ואדרש סלח לחטאתי: ולא תקח על רע חני בריבו:

בלשן עבראי פחרן: ובדת משה אשרן: ובכתבי ארהותה איקרן: העם הנושע נקיבו:

אתון במשה הדביקים: תחקרו השמרים הצדקים: לא כמו הרחוקים: אשר f. 105b זדו ורבו:

אלהים לא יפרע לן ראש: מן דת זה הנבי הקדוש: וישימך תמיד בו תפוש: ושבילך אמן בו יטיבו:

ויסקף בפללו דרגיך: וינלי בעלמה גלניך: ובאחרת גן עדן פוגניך: ויקבל מנן מן שבו:

ומועד עליך מברך: ועל בתך ועל ברך: ובעלמה ירבך[1] ויפרך: ולאלפי רבבה תשובו:

ותנים יומה לזה היום: מאה שנה בשמח ושלום: ובשלהּ ואבלהּ במקום: אשר בחר יהוה אלהיך בו:

אמן אהיה אשר אהיה:

عليه يضًا بيت مفرد بنغم مسجع من قول المذكور اطال الله وبقاه

אל פתח הרצון נבוא · אנחנו ואתון אה שמועה: f. 106

בלב יראֵ יתיטב · במדרש סליחה:

גן עדן יתגלב · געוזה כל מלואה:

[1] L5 יברך.

אלהי פוקד הלזים · ישימך כמספר הכוכבים · וישם כל עובדיך טבים:
ויסף עליך אלף כמוך:
אלהי מן לקח הרמח בידו · כל טוב אליך ינגדו: וברית שלום לך יחדדו ·
דאמר בדילו ויקם מתוך:
אלהי יהושע וכלב · יבד מפניך כל דבב: ותירש ארץ זבת חלב · וישם
דרכיך כדרך חנוך:
באהלין אדרש אלהים · ירפאך מכל מדוים: וישם עובדיך מלואים · ודרך
קשטה תהי דרוך:
f. 103b ונברכו בך כל משפחות · האדמה בארבע הפאות: ובאו עליך כל הברכות
האלה והשיגוך:
אמן אהיה אשר אהיה:

الكبير عليو عود لو عود علي نغم اوفع:

על פיך אדני מליתי: ובסוד שמך החלתי: ובזכרונך הנה נתתי: תשבחן
גדול והבו:
גדל לאלהינו האמת: עבד על כל שמעיו יצית: וישבח בלב יפת: וינציר
ענינו ולבו:
ויקום ויקד ויסגד: פני גדלו הנכבד: ויודי לו כד הפד: אבהתן באיקר
וברבו:
f. 104 על יד בני עמרם: משה ואהרן ומרים: | בפליאן וסימנים ושם: להם זאו
וארוחו וטובו:
ואבד פרעה ועמו: ומחה שמם ושמו: תשלח חרונך יאכלמו: והמים
לישראל נצבו:
בתר מיכל קרבן: בחצי הליל בחדבן: זה זכרון טבן: אמת קרבניו
דיקריבו:
זכר ברית השלשה: אשר נשבע בו עשה: פרקן ורוח וישע: ונקאת עמו
אניבו:
בסור אנה לאברהם: מימר בי נשבעתי נאם: ואשר בדילו קעם: ויהי
השמש לבוא:
ואמר אל משה נטה: ומה השיג לך ומטה: ויהי השמש באה ועלטה:
שני פעמים מושבו:
f. 104b ורז ידו בחיקו: רק הרחיק לא תרחיקו: ברזו אמצו וחזקו: ואדבקו במשה
וכתבו:
קומה יהוה ויפוצו: שנאיך ואיביך ויתצו: ויקם לכם ושרצו: ואתם
פרו ורבו:
על מלת יחידאו: כארזין ואמרים במלאו: וקרבניו תזבחו: על כעוס דבבו:

זקן ועד נשינו : וכן ישמר חייכם כלכם אחינו · וכל שנה בחדי וששונו : ונחתם זה המימר · ונימר בשפתינו : ברוך אתה בחסדך · ברחמיך עני שיאלינו : ברוך שמך בפיאנו · ובפי כל קהלינו : ובספרך הגדול נלמד · כל ימי חיינו :

כְּוָוֹא יתברך אלה ולית כּוֹתהּ רבותה לה · בכל הימים רבותה לה · סני מכן רבותה לה · ישר ותנים יומה וברוך אלהינו לעולם :

ויקאל ברכו הלמגיר

ברכו ושבחו ורבו . . . . וברוך שמו לעולם

ויקאל נברך והדא ترتيبها

ויברך אלהים את יום השביעי וגו״[1]

ויתמר אלהי אברהם לך נברך וتمامه וירא ישראל את מצרים وتمامه ואז ישר تقبيل شويه ויצא שני מכתבים · ויקול גדול הכהנים ראשה תהללות · بعد تمام אז ישר جوابه גדול אלה وتمامه וניזל وتمامه ולך נביע وتمامه וילבו כי בשם وتمامه ושוב מחרון אפך · ושמע ישראל ויתמר מן אדיק עלינן מרן א · ב · ז · ל · ע · ר · ש · ת · ומרי בעמל תלתי שלמיה وتمامه וילבו וינחו בני ישראל وتمامه ויתמר שבחו מן הדי علي שבת מועד חג המצות الماتي דכרהם יתמר واحده منהם وبعده קטף הטבעת והו קטף الحلقه شي السبت المذكور ياتي דכרה وبعده יסקו من الحلقه في אה קהל المذكوره في هدي العاده تقال كلها ויתמר נשוי כהלן כלה بيت وبيت خفيف ויתמר שירה *من شير המציל الماتي דכרהם في هدي العاده[2] ויקال بعدها

דראן מברכו ומרקה | אלהים רחמנה · ואחד הוא יהוה הנכבד · ויישתבח f. 108 לא נדע בעלה :

דבחכמתו הקדושה · וגו״[3]

רב אלה وتمامه ויקטפו עשרת הדברים · וקטף הזכאים · ואלקטף מן ואל אהרן אל אחר התורה והם مشروحات في هل عاده في صلات العيد وقت ان يصير طلوع להרגריזים متقدم דכרהם והו القطف كما مشروح ויצא אדונן המכתב הקדוש · ועמו שלשה מכתבים · ויתמר מן הא סביאן אכם بيت ויתפנו הכהנים במכתבים אל הקהל · וינשקו המכתבים בגדול החל ובקטן כלה · ואתהו כתבה רבה דאתינן נסגד קמיך והא כתיב וקבלו التلات فصول برهج عظيم | וילבו כי בשם · ושמע ישראל · f. 108b והמקרא על המכתבים · ואת חקת הפסח · ויזפו על כל فصل منها הוציא

[1] Twenty-two headings. [2] L5 المصري טובה מן מימר היבת الله, and then follows in full מועד הפסח טב וגו״, as below, p. 200. [3] As above, p. 165.

דכרן אל משה בן יוכבד · דמעי עלמה מנוחה:
השכין בה בארהותה · הכין לון דרך כנועה:
ופדה יתון בפרו · והצילון מכל סרועה:
זכות הרית לון רז · זה רז השבועה:
חיים לון השמח · חדד בכל שנה משרוה:
טיבהתו כד תתקשט · טרם תרחק מכל שנואה:
יפסח על הישראלי · יתן ממגד הארץ ומלואה:
כבן בוכח קרבנך · כארזין לאלה עשוה:
לך לך הקבול יכלכל · לנו מן מרן ידועה:
מציל מכל ארצם · מיועד הפסח פדוה:
נצב שרש על יד מן · נורו לבש המסוה:
סימתה דמעתרה דמיס · סליחן לכל בעוה:
על ישראל הדמע · עשה פתח פתוחה:
פרקן רב מכל נגף · פנותה היא שלוחה:
צלאי זה היום קרץ · צבעת נדיבי העם כרואה:
קבול הקרבן אדיק · קרא לך עדן באחרוה:
רצון ארש ותוך ואחר · רחמים לך נצוצה:
שמורי מועד קדוש · שלום לנפש והרוחה:
תנים יומה לעם אמת · תתצלח מן אלה ברואה:
טבין עליך דמע כל שבט · טב לך אה סכוה:
יהי לך מקראי · יהוה יקבל ענוה:
במימרו בכתבו · וכל אתר לך יגבחוה:
עזי וזמרתי · ויהי לי לישועה:

אמן אהיה אשר אהיה:

عليه يضاً بيت مفرد من قول العم الاجل الركن زقن يشرال الشيخ
ابراهيم ابن المرحوم العم يعقوب الدنفي عفي وغ״

יפסח אלה על בתינו · כמה פסח לאבותינו: בזכאים ארשינו · בעין
הרחמים יפני לנו: | במיתי תהבה ומשכנו · ויניר ליסי רצונו: ותסור פנותה f. 106r
מפנינו · והרחמים תשרי עלינו: אהיה אשר אהיה אלהינו · לישועתך יהוה
קוינו: אגמי ממי הרחמים צמחינו · וראה את ענינו: ואן ליח נתרחץ עליך
בצרינו · מרן מן ירחם מתלתינו: בצל קורתך באנו · ואנן נתינים תהותינו:
הצילנו מידי שנאינו · ואתגבר על המתגברים עלינו: וסלח לחטאינו · וכפר
פשעינו: ורחמנו וחננו · ורחם מאתינו: ומועד מברך על קהלינו · מנער ועד

ולא יחמד איש את ארצך · מן כל הכראי: וקרוב בון יפרצך · ותמטי מדרשי ופנעי:

היום ראותך הך מלך · בעיני כל בוראי: במה אֵת עליו הלך · על כעסות כל תעי:

f. 109b והמתגברים עליך יסורו · קרוב במשפטך תלאי: או כמה בא על פרעה · שמעי עמים ומראי:

יתך ויזעו מן מלכך · אם תטיב חשבאי: האן דו מנו דיכך · ופנותה מה הי מה הי:

מד משה לך נבי · ודתו חרבי וקשתי ורמחי: בסור לן ובמושבי · עורי גן עדן בעקבאי:

עזי וזמרתי אלהי · דמן עפר בראי: מלוך נפשי ורוחי · אתגבר על שנאי:

אמרו אהיה אשר אהיה · דלו ארים צבעי: הטיב מן פנותה מבראי · בסוד ייה׳ויה:

אהיה אשר אהיה · אל תפן אל חטאי: והשקף מן עלאי · עלי יום צמאי:

אהיה אשר אהיה · בעין חסדך ראה: ורחם דלותי אה ראה · מחר בין ידיך בבאי:

חתמו צלותיכון בפחד · ראתון צלאי וקראי: ואמרו כהלכון פם אחד · ויקרא אברהם את שם המקום ההוא יהוה יראה:

והסגודות שלשה:

f. 110 ועלא | ויקרא אברהם את שם . . . . בהר יהוה יראה:

השנית מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש · אלה הם מועדי בקדוש מועדיך דבקן ברחמיך: יברכך יהוה . . . . לך שלום:

השלש ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים · ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים: ופניתֵ בבקר והלכתֵ לאהליך · ששת ימים תאכל . . . . עבדה:

f. 110b ויתמר יהוה אֵל רחום וחנון תקבל ثم يبرك الكهن · ويعبده | يتمر مرن من قول العم الشيخ اسماعيل الرميحي تعبده الله وغو״

יפה ואשר · לאשר · שמר · מיסור אֵל ישר · מר הבשר: אלהי · ברוי · ועשוי · ומלוך רוחי · לישועתו אקוי · כי הו סבוי · בכל מאומה:

שמו ייה׳ויה · אהיה · הראה · דלא מראה · היה ויהי: אדרשו ואקדשו · בקדשו · ואבקשו · בבקושו · דו ממן בישו · עשֵׂה כל תמה:

מה רמו · ומה עצמו · ומה רב שמו · יהוה שמו · ממן בריאמו · הכל יזעו ממו: ומן דחלתה ואימתה · ורבותה · וקדישותה · ועזיזותה · לית כֹּתהֵ · כי הו אדון התקומה:

יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבאותם · ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן · ויתמר אתהו דבריך עלמה · כלה · ויתמר דכור מן מימר זקן ישראל בדרו אברהם בן יעקב הדנפי יהוה יאריך וגו׳

אה בחורי כל עבראי ·	ונופים מן זכאי:
ברכו ושבחו יהיוה ·	האל הנראה:
רבו להנדארי בקדש ·	ולקחתם מנחי:
היום במקראי קדש ·	יערף כמטר לקחי:
מוסף רחמים וברכה ·	ממצרים ועד אנה תקעי:
בין דורות עם זכאה ·	ולא ימוש מן עבראי:
נורא תהלת עשה ·	עשה מה דו בעי:
יהוב מתנת אי שה ·	לבית האבות מלאי:
עקב סימנים חיולין ·	תקיפות על מצראי:
קובלי עמה חלילין ·	בון לעיני הראה:
ברוך מן רז ללז ·	והקריבתם ריח ניחי:
בקול תשבחן וכרז ·	שמו לי פסחי:
נביט שני בני עמרם ·	שמש וירח יצאי: f. 109
אנון ינירו לעמרם ·	ובשני עמודיה נסעי:
ברתות מרון מכמרים ·	ורבבות צבאי:
סוד הקדש ממסרים ·	עמון זה רז[1] לך נחי:
כל מן ישלם על משה ·	יפני פניו למופעי:
וישלח נפשו חפשי ·	וריק מן תפלותו לא יהי:
הנבי אכן והכהן ·	ספינת זה היום נשאי:
חיול הו חילה דכן ארכן ·	לדרות עולם לעבראי:

נודי לאלה נודי · אני ואתה אה אחי: פנים בקדש מסגדי · וכל מנן חדי והי:

במיתובית כהן ורבן · אנן עלים בעלאי: והקרבן לבן הקרבן · לא לבן קומי שאי:

ימטנן מרן רצונה · ונעבר מן תרחי: ימי תהבה ומשכנה · ולא עורן דבב ימעי:

ויישימו מועד מברך · עליכון והאלהים הרעי: המלך הגאל לך ולסדרך · מן משפט סנאי:

וכן ישמר חייכם כלכם · וכל זכורך יראה: את פני יהוה אלהיכם · ושמחת בחנך ההיא:

[1] L5 om.

מן דן סיעתה · תעשו באשמחתה קרבנך מאה שתה · מן גבר ועד אתה · ועליך מברך שבתה · והלכה ופניה משם:

בבקר · לאהליך באיקר · במוקר · בתר · צלות צפר · בכשר: ותשמע ברכת כהנה · רבנה · ועמוד בנינה · ופרד זבנה · חליפת מן קנא · וקטל מן זנה · והמגפה אסכמה:

f. 112 אדונן הכהן · הגדול אהן · דמצא חן · בעיני המן · | ולבש חשן · ואמשח בשמן: המשחה ואתוקר · ולבש נזר · הכהן הגדול הישר · אדונן אלעזר · אלה לזרעו בינן יעזר · ותהי רוחתה קעמה:

ותימר ברם · לזרעו הרם · אקדם · ואתי בשלם · אה כהן תם · וזרק הדם · כמה אתקדם: ואלה יחננו · ויעננו · ויטרנו · ונראה ממנו · מן יכהנו · וישמש משכנו · על אתר הדמע:

וכן ישמר · חיי זה הסדר · דאנה מסתדר · מן נוף עבר · עם אל ישר · שמעיו המימר: אה אדוני · ונור עיני · חימוני · אסבלוני · על קצירות לשני · כי ישמעאל אני · מן כרן בני רמח:

אלה ירחמך · וירימך · ויחיל מקומך · ויגדיל שמך · וישימך · שמח בין עמך: ומאת מועד · תעבד · באיקר כבד · ובזבד · זה המועד · וכל מועד · בזהו ובשמח:

מרן יקבל צלותך · ויעני בעותך · וישמע קל צבעתך · ויזרז בפצותך · מן סנאי דתך[1] · ויחיל מיתוביתך: ויחדש שמחותך · ויטיב עקובאתך · ויוסף לטבהתך · ויסלח חטאתך · וישוב את שובתך · ויסני פרותך · ומלוא הארץ ישימה:

ועליך ישקף · וירחף · ויעפף · ויגדף · כל הנגף · וכן הקצף: ותנים יומה · לך אה עמה · בישלמה · לדן יומה · ולמועדי יהוה · | מראשה ועד חתמה · f. 112b בעמל זכאי עלמה · וקטף כל נשמה · דאמר בתורה התמימה:

ושמרה את החקה הזאת למועד מימים ימימה:

[2]عليه ايضاً مرثه زريف اسطر تاليف سيدي הכהן טביה בר אברהם הכהן ירחמו יהוה אמן:

אל רצון אלה שאלי · הך מד לאזי ועבד:
נציר לו בכל עמלי · ולפניו נקד ונסגד:
ישמע[3] ויראה ויגיב · וידע לכל עובד:
טובו לעלמה יטיב · וכבודו על כלה ירד:
ביום הזה דברן · אל מעשיו הנכבד:
אשר עשהו מרן · למשה כד אפד:

[1] L5 דשהך. [2] L5, f. 56 (late). The piece is not in L2. [3] L5 וישמע, but the acrostic אני טביא עכאן (= טביה הכהן) is evident'y intended.

על כן · ובדיל כן · ועורן כן · אקד וארכן · אכן · ואסגי מכן: ואתן לו תהללות · ותשבחות · ושירות · וזמירות · וכבדות · ותפחרות · אולי אנשם אנה ושמה:

אשא קולי · במגדלי · דלו אעלה · ואתלי · פללי · בממללי: ואתן שלם · על בן עמרם · משה הרם · דלא קם · בעולם · דמו צלם · סגיל כל האדם באדמה:

f. 111 לאוי · עלוי · בלבבי · אשלם על זה הנבי · הרבי · כוכב בית לוי: דיהוה אוקרו · ובחרו · ופה אל פה דברו · ואסקף אתרו · ושגרו · אל הכפור פרעה · אל מצרימה:

במופתים · ואתותים · ונפלאותים · לישראל רתים · ולמצרים[1] מיתים · ומכפיתים: ואנון מתעשים · ומתפרשים · ושמישים · לקדשים · ומאבדים הבישים · הכושים · פרעה ועמו הזמה:

חתמתון מות הבכורים · בכורי המצרים · הכפורים · הממרים · הממזירים · ובכורי העברים: ׳בשמח וחדבן · ובטבן · זעורן ורברבן · אבלים הקרבן · כמה צון · על יד חלבן · משה הדמע:

וממו שם · זה זכרון מתקומם · בעלם · אל אחר העולם · במקום הרם · גבעת עולם: יתעשה · בששי · ורגשי · כמו ארשי · על יד משה · במקום הקדשי · קדש כל האדמה:

שמה · תזבח ׳בשמח · קרבנך בריאמה · במקום הדמע · ותרים ממו תרומה · על חלבה ודמה: בתר מה תצבע · במים צבע · שלם ברברבה · באיין הטובה · ותעלה בנציבה · ותעמד בנכח הגבע · במקום אשר בא · לשכן את שמו שמה:

f. 111b מה רב זאת השעות · מן שעות · דבה אשמחות · בכל הארצות · לא תכרת אל אחר הדורות: במשמרה · אה עם הנורא · וטובך במשמע הדבירה · הכשירה · ומחסלה יקרא · ואל אהרן על מקרת העשרה · מפם הכהן העמד לשרת שם:

אשר ישמעך · ותזבח זבחך · על מזבחך · ואכלה כנפשך שבעך · וסדר הגוים נכחך · לא לון יכולה על מנעך: מן עשיה · דן חקתה · ומצותה · בזהותה · בניה ואבהתה · כמה פקד בארהותה · מלוך קדמה וימה:

ועת תעבד קרבנך · במכונך · בכוננך · את ובנך · וכל כרנך · וזימונך: וזר לא יקרבך · במושבך · רק יהי כת כלבך · ואת חדי בחדבך · בנפשך ולבבך · ותעבד מה צוך · בכל מצוה במקומה:

אלה יחני יתך · בחנותך · וחדותך · ומעבד מצותך · וכל עדתך · דכותך:

[1] L 5 ומצרים.

אלהי יצחק בן שרה · לבוש מצנפת הגרה: והו נזר הזרע · בריתו עמך יצמד:

אלהי יעקב אבי השבטים · דמן קשטה לצטים: לא תסורו לבריתו צטים · ועל בור דכנע עמיד:

אלהי יוסף המלך · אשר ברצון מרה הלך: כמהלכו לך יולך · וצדיקתו תתלמד:

אלהי משה בן עמרם · הנבי הנאמן הרם: נתינות אלה לאברם · אחריתך עמו נגד:

אלהי הכהנים הקדושים · ואתר קדש הקידישים: בהם תהיו ירושים · אתרה דאתה לו סגד:

וממשלותך עד[1] לעלם · ודברך יהי עלם: באלהי קדם מתחת זרועתו עולם · ויגרש מפניך אויב ויאמר השמיד:

אמן אהיה אשר אהיה:

הנה הכסיי[2] הנני זכרנוהו ועלי רחמה וגו׳

ברית העולם מלואים · בכוח ויאמר אלהים: המחוים ודלא מוחים · מן חסל באיל תקף:

ישתבח באריה דכן ברא · השמים ובתר ארעה: וגן עדן למן שרא · ומן דחלתה למרה ארקף:

ואתנזר מן מומה · מאה שנה תמימה: ועליו שב יהוה · ואקים מנה הקטיף:

הזכאה דמן מרה קרוב · ובריתו לוכון קרוב: יצאי ירך יעקב · שמר ולא חלף:

עד קם מנה משה · ועל בניו ממצרים הושיע: ורד לפרעה הקשיע · הרע והצרר והקצף:

והוציא עמו השמרים · בזהו ושמח וישרים: הו הלילה הזה ליהוה שמירים · והרתו במועד יוסף:

הפסח בו אלה פסח · על מן קרב מן שסע שסע: והחקה הזאת פרכה · L 5, f. 47b
ואכל ושבע ושרף:

היא בין דבבה · הך ים ובתוכו תיבה: היא הך השמים וכוכבה · אשר במלאו יסקף:

היא עמוד עלמה · תמידה בה קעמה: היא בסור לכל דמע · בממשלה השנית תאסף:

היא למן יתקבצון · על עלמה ויפרצון: היא תסיד במאתי הרצון · והנור עליו שלף:

[1] L 5 עד.

[2] By Abraham b. Jacob.

עדת ישראל ממצרים · פרעה ועמו יעבד:
כל זה בדיל אדירים · אשר בריתון כבד:
אנון אקרי העולם · ובדיל מן על טובו עמד:
נורא זרח ואתעצם · וכתבו למד ואתלמד:

בו נאמן תמיד · עד תרחו לנן ילכד: ושמח טב לנן ילכד · בדן מועדה
ובדן מועד: עד תקום חקותיו · לפני כל הוא [1]ברד: וטובות עלמה ביתו ·
לא יכרת כד יסגד: בהפסח ונצענה · על השנאים ואתפרד: במכות פרעה
ועציאנה · ועל ימה אתנדד: | עד יעבד הוא ועבדיו · ואכלסיו הזה נא ונד: L5, f. 56v
עד רמה בים בעובדיו · רכבו כפרשיו השמד: וישראל שלומים צאו · בתר
עשות הפסח אצתמד: כאשר מרן צוהו · בקרבניו דאתעקד: על עובדים
טבים · נור הרצון עליון אבד: יתעשו כלם בישבים · וכל עובד בן לא יעבד:
אלא עובדי אלהים · דאנון על כל עובד קדקד: תדעם בבינת הרוחים · הן
הוא כל עובד להן עבד: כי יהוה הנלחם · ואתם תחרישון עד: תדעו אשר
קעם · כסי וגלי וכד: אשר בה אתיצבו וראו · ישועת יהוה הפרד: נשול
מן טב מעשהו · לא יקום בנו בן זד: ומן יתגבר עלינו · על ראשו יתגדד:
ומן פנותה יצילנו · עד יקום מה אתפקד: מן נזריו ומצותיו · בשמח וטוב
לבב נצתמד: בחקותיו ותורותיו · דבון קומה בה נעמד: ומרן יקבל צלותן ·
ורחמיו עלינן תרד: ויעני בעותן · ובניצן טורו נקד: וישמע קל צבעתן · ובנן
עדן העד העד: בעובד אחריתן · שבת ומועד מברך ונכבד: עליכון וכל
קהליכון · לוי ויוסף וכבן כבד: וכן ישמר חייכון · ויתן לכם זכרון ותרומה
ופקד: מן טובו יסעדך · ונטורך יהוה אמור יד יד: על קוממות מה בו
פקדך · ובחסדו תעזר[2] לסהד: בעמל השלשה והמלך · ומן אמר ויושכן ישראל
בטח בדד: ובעמל מי אמר בדילון ויערך · ותזבח קרבנך בקדש כל מסגד:
ובמימר החל ותת פחדך · לטוב כאשר שש ויתחדד: יהוה כוננו ידך · יהוה
ימלך עולם ועד:

ויתהלל وتمامه וכי בשם וקטף הזכאים · ושמועין ותניו · ואלה יקבל L2, f. 112r
מנוכון מאה שנה · תנים יומה מאה שנה:

ותתחסל הצלות בטוב · אמין

[3]عليه ايضاً لـ[4] ايضاً رضي וגו׳

אלהי אברהם בעל השבועה · וגזרת הברית מנה שרואה: ועלה מיתובית
מנוחה · ישימך עליה מועד:

[1] L5 ins. בר. [2] L5 ותעזר. [3] L5, f. 47, &c., inserts the following pieces, but the leaves are late and out of place. [4] I. e. Abraham b. Jacob, but the leaf is misplaced.

מי נוי ישראל כּוֹתך · בזה היום מרן נפֵּש עקתך: למען תזכר את יום
ציאתך · על יד חלקת מחוקק ספון:

ממצרים דגלים וצבאות · משראיך בשלמאתך צררות: ושמרת את החקה
הזאת · תהי בטח שכון:

ואודי מרך על הפצות: בטוב לבב ונפש פצות · וששת ימים תאכל מצות:
ובשביעי תחג לקדש כל מכון:

תעשה מועדיך מאה שתה · שׁמרי וכהן ועבתה: וזקן ונער כן אתה · ובעדי
תמן עם ישרון:

תנים יומה אה עם נטור · תנים יומה טור בתר טור: תנים יומה לכל ידעיך
וריטור · מאה שנה בדן יומה תתקבצון:

ישתבח אלהים:

L5, f. 51b עורן כן · | עליה ויפֵּי שבוע מן מימר בן מנ[יר] יסלח וגו״

אתיך חדי מועד הפסח · דבך עם ישראל פסח: ועל בתיון אלה פסח ·
ובשלום על יד משה נסח:

אתיך חדי מועד הקרבנה · אתיך חדי מועד פרקנה: אתיך חדי מועד
שמח ושׁשונה · לא מטלטל לעלם דכרנה:

אתיך חדי מועד רחותה: אתיך חדי מועד ממלכותה: דבך זכרון
לאשמחותה: עם סדר קהל עבראותה:

מן לא ראו גנת ערן · יראו לילת הפסח אהן: נור מניר בה יצא מעדן ·
ועץ החיים בתוך זה שכן:

מה רב שעתה דבה יצתמתו · ישראל וכל איש וביתו: ויסתכלו להכהן
ומקרתו · עדן ויאמר שחטו אתו:

כל מן יקח המאכלת בידו: וישחט קרבנו במועדו: ויחנו כל העם יחדו:
יאמרו ולמשה יסידו:

ויום טבה מה טבו · דבו ישראל בשמח יקוּו: במשתה יין ומיכל חלבו ·
מן שלחן נצא ומן שלחן נבוא:

תמטון לזה באיקר · אה מן אנה אסתדר: ובשלום לוכן יעזר · בעמל
דמע כל הבשר:

תנים יומה תנים יומה: מאה שנה בשלמה: תעשו מועדי יהוה: בעמל
קטף כל נשמה:

ישתבח אלהים:

L2, f. 112b وقت מיכל הקרבן יבדו גדול הכהנים מברכו בנגם معروف ובעדה
تلات زفات وكرزنه تلاته

היא הך לילי גן עדן · בה ישראל לשבטיו שכן: היא כמשכן אפן · עדנו ברתות עדף:

היא ריח ניחח ליהוה · מתקבלה עמה: היא לברית מקימה · ומובא תהבה תאלף:

היא שלוחה מן הגון היודאי · הברח מן עם עבראי: היא כרוחה מן נכראי · דליהוה הו מגדף:

היא לנפש תנפש · בכל שמח ורגש: היא לישראל תקדש · וברתות מרן תרחף:

תמידה לא תסור ממך · אתה וסדר עמך: ולו לעם קדש יקימך · ושיאלך לא ירף:

וזה המועד עליך בריך · וימי חייך יורך: וימים טבים תאריך ותזבח ותאכל והנותר ישרף:

מועד לעלם לא מטלטל · והרצון ירד עלוי[1] כטל: וכל דמחלל לה יתקטל · וישיגו הנגף:

בו אשל קבולו יטע · ויתנך תמיד לפליטה: באשר ידו על השמים נטה · דו לכל נשמה קטף:

ויפסח אלה על בתיכון · וכל מנוכן בטח שכון: ותחנו לקדש כל מכון · ועל ראש הגבע תשקף:

וישקף יהוה עליכון העם · אן תתפללו לעבדון אברהם: שוב מחרון אפך והנחם · ועל הדנפי רחף:

ועליכם ככם רבבה · יסף חילה רבה: מן זכר ונקבה · דמן זרע יוסף:

והאלהים עמכם · ויקים מימרו לכם: ופסחתי עליכם · ולא יהיה בכם נגף:

אמן אהיה אשר אהיה:

תנים יומה מאה שנה · אה סדר קהלינו: הסדורים אנה · בואת צלותינו:

ישמרכם יהוה · אלהים אלהינו: ומאה שנה תעשו זה מועד · הפסח בשמח ושדכנו: וכותה תהונו בהרגריזים · קדש אתרינו: ואתם אמנים מכל דבב · שכונים באימנו: ובן ישמר חייכם כלכם · כל אב דמכם ובנו:

שבוע מן מימר עבד אלה בן שלמה הכהן יסלח וגו״ L5, f. 51

אתי בשלם יום טבהתה טבו · בו כל עם ישראל יקוו: במקום וסביבו · ויעשו הפסח בחזון:

משפטו בין הערבים יובח · וארשה דרחותה בו יקוה: ויחי כל דמנה סבע · וישקף עליו הרצון:

תורת משה לנו תגיד: כי בעשור לחדש הזה עתיד: לארבעה עשר ותפרד: קרבן מן עזים ומן צאן:

[1] L5 דלוי.

f. 114b ראו ראיתי לפרקנך · ופרקנך בדיל רצונך · ורצונך בדיל קרבנך · תקריב ואמרה לבנך:

לבנך תימר והו לבנו: מה קם ואתקשט בינינו · דעבד ׳עמן אלהינו · לפרעה עבדים היינו[1]:

היינו[1] בדרך רחוקה · וכד היינו[1] בהר ובבקע · ויתן מרן משם׳ לקח · ממצרים ביד החזקה:

ביד החזקה הוציא יתך · בגלל חקי תורותך · ועורי קרבן חדותך · למען תזכר את יום ציאתך:

ביום ציאתך פניך כתיב · מתידע ביד צדיק חשיב · בחשבן על זבנים סביב · שמור את חדש האביב:

האביב לעשות זה שביל · לגן[2] ערן והרצון כליל · בזה מרן הבדיל והשביל · פסח ואת בתינו הציל:

הציל והשביל לן בעולם · מתכתב על יד ברה דעמרם · כמו[3] זה זכרון מתקומם · לחק לך ולבניך עד עולם:

עד עולם ברצון ורצות · נפש וטב לבב ופצות · ופקד שבעת ימים בקצות · תאכלו[4] עליו מצות:

f. 115a המצות בו תתיקצון · כי אנה ושם׳ תפרצון · ומאומות רבות[5] יתקבצון · לך שבת ומועד ורצון:

רצון ירצי על הבנים · ופרקן מן הסנים והזנים · ׳עם דורות הימים והשנים · בחדי וזהי נימר תנים:

תנים טובות ותנים באות · בכל דקיקות ושעות · תשמר ותשתמר במלאות · ושמרה את החקה הזאת:

ונפא הו הלילה הזה ותמאא וכרנא תלתא

עורן כן שירה עליו עוד על המופתים מן מימר בן מניר וגו״

בשם יהוה אלהים ·	מלוך העולמים:
נחל בכל מקרא ·	תמיד כל הימים:
מה רבו ולמו ·	עצום העצומים:
נוֹה אין לו ·	בארץ ובשמים:
יהוה שמו ·	זה השם התמים:
ראה רפא ריאם ·	רחום הרחומים:

אהיה אשר אהיה · חנון החנונים: הפתחיו לכל פה · משלח הלשונים: עינים לא תראו · ויראׂ בלא עינים: | משמיע לכל אזן · שמעיו בלא אזנים: f. 115b

[1] L6 ההינו. [2] L6 לכל. [3] L6 ממו. [4] L6 תאלבלו. [5] L6 רבנן.

[1] ومرادنا ان شا الله تعالي بعد ذلك نكتب شير يقالوا ليلة الفسح بعد
اكل القربان وعلي السماط [2] تاليف من ياتي دكرهم

שירה על נעם אתי בשלם מן מימר מתנה המצרי [3] יסלח וגו׳

מודאה לאלהינו מודאה · דפקד עמו ישראל באדה: חדש הראישון בחסד ·
אתי בשלם מוערה:

דריה ישראל באיקרה · צאו ממצרים בתדירה: על יד בן יוכבד · בארבע
עסר יומין לירחה:

רחמיו הטבים דבמכפלה · זכר בריתם אלה: האל הרם המכבד · גלגים
רברבים לאלה:

בכורי עבראי אחין · וכל טוב וחסיד מלאין: ובכורי מצרים אבד [4] · דיאן
דדאין אלהין:

הדם ראו עם הנכרי · מה עבד ׳עם זרע אברהם העברי: אשר לשלשה
עבד · חזי במישרי [5] ממרא:

בארע מצרים עם יצאים · ועם פרעה בנגף טבעים: בכים וישראל לאלה
סגד · והוו נכסים ודבחים:

בר תוריה תזבחו בחסד · אה בני [6] דצאו ביד: רמה ומצראי בלחץ כבד ·
זהו רבה דאתעבד:

בתי מצראי בטלם · ובתי ישראל בשלם: והדם על המשקוף סהד · חתם
לא משתרי לעלם:

יפסח יהוה על בתיכון · כמה פסח לאבותיכון: ולא תתנשון למה פקד · L2, f. 114
טרו דכרנה דמסרכון:

ביד רמה צא קדש כל העם · ישראל רבבות בפעם: מה טב זבנה [7] ומה
כבד · יומה דפסח אלה על העם:

מחבלה בתוך בתי המצרים · ובתי ישראל באיקרים: ומצראי מצרר מזדבד ·
כל בית דהוה בארע מצרים:

על בתיון פסח בחסדו · כתון אה בניון תרדו: ועליכון מברך זה המועד ·
תנים יומה נימר כדו:

وزه هو الليلة هزه وكزنه تلاته

עליו עוד שירה על אתי מן מימר ארונן הכהן הגדול אלעזר רצון וגו׳

אתי בשלם ושלם לך · לך מודאה לפעלך · עד חסולך מחאלך · זה רז
והיה כי ישאלך:

[1] L2, f. 113; L6, f. 75b; L5, f. 57b sqq. is late, and is only collated where L2 and L6 disagree. [2] L2 adds في المدينه. [3] L6 ascribes it to בן מניר.
[4] L2 (?L6) עבר. [5] L2, 6 במי שרי. [6] L2 בן מן. [7] L2 וזבח.

טובות אחר רעות · את ישראל ראים: ומצרים יראו · בנפשותם הרעים: עת
בא אליהם · מופת הצפרדעים: אשר כל המקומות · מהם ממלאים: ובו
החרטמים · לפרעה מודעים: הן זאת המופתים · אשר עלינו[1] באים: על
פי הכוכבים · הבאים יצאים: כמו מופת הדם · ולמשה נסתים[2]: ונביותו
שם · יצאת לנגלאים: התפאר[3] עלי למתי · ויתגלי לראים: ויאמר למחר ·
וכן עשה זה לשמעים: יודיע הן יהוה · נורא הנוראים:

יקח אהרן המטה · ויך את עפר: הארץ וכנים · יהיה על כל הבשר: ועל כל
הבהמות · וזה המופת אשר: לפניו כל אחד · מן החרטמים אמר: אצבע
אלהים היא · הצדיק והישר: | וזה מעשה יהוה · לא מעשה גבר: אחל f. 117
במים ועפר · וזה בו טוב דבר: לכל חכום ונבון · הן דרש והן שמר:

כבלות יהוה · מן איקרים שפלים: עפל יעשה · באיקרים מעלים: מופת הערב
אשר בה · מן מינים גדולים: לא היה עוף טמא · כי אם בא ביכולים:
ומהם כל בתי · מצרים מלים: ותשחת הארץ · ההרים ונחלים: ועיניהם
נקרו · מה להם אבלים: שם היו למשה · ולאהרן שאלים: לכו זבחו
לאלהיכם · משל המשלים: ואליו בעבורינו · היו מתפללים:

אמרנו: ונאמר:

לישראל בזה · כל טובות ושמח: בתולדות אשר · פרעה להם ישימה: |
במימרו יהוה · אלהיכם רב שמה: כן במימרו · אלהי העברים ארימה: f. 117b
עד אתמר למצרים · יד יהוה בחמה: תהיה במקניכם · ותמות כל
בהמה: בשדה ובבית · וזה חכמה תמימה: ועברו בשחין · אשר אבד
מצרימה: וממו אין להם · פני משה תקומה: וישראל כלם · בארץ גשן
שלומה: כי הבדיל יהוה · אתה ומקומה:

מה רבה ורמה · את מופת הברד: כי עמו ובתוכו · אש גדולה תרד: על
נסתר זה המופת · מי יראו יעמד: בו העד פרעה · ליהוה הבדד: כי הו
הצדיק · ואין לטובו מדד: ואני ועמי הרשעים · וכל רשע ישמד: אתפלל
ואשלח אתכם · ולא תוסיפון לעמד: כי כל מצרים · מן הברד אבד[4]:

נחג יהוה רוח קדים · כל היום והלילה: עד נשא הארבה · וינח בגבולה: ויעל
כבד מאד · על מצרים ביכולה: ויכס השמש · עד לא יוכל אחד יראה
לה: וכל ירק ועשב · ופרים יאכלה: ויאמרו המצרים המות · משה
אתפללה: ויגש חשך בחשך · כי חשך אפלה: | שלש ימים לא ראו · f. 118
מאור להשכילה:

סבב עמוד הענן · במקום הכפור: עת אתמר למשה · למימרי שמור: הרע

[1] L5 עלין, and so L6 sec. manu. [2] L2 נסגדים. [3] L5, 6 התפחר.
[4] L5, 6 הער.

ולא יתעתק · כי אין לו משכנים: אהיה אמון אזרח · אדון האדונים:
יהוה שמו · נתון המתנים:

בו נאמן תמיד · ונמות על תורותו: ובנבי הנאמן · עבדו ובן ביתו: דצדקו
יהוה · ברבות אותותו: ונביות אחרו שקר · והצדיקה נביותו: כל דרי
העולם · עדים בצדיקותו: מה רבו מן נבי · הציל את עדתו: ביכלות
יהוה · ורבות נפלאותו:

גדל משה אשר · ראשית דברו: אחרית אבהתיו · כי שני שמות אתקרו:
ולבדו יהוה · כל שפה למורו: זה שפט והו נער · משפט בישרו: ושלחו
עד יציל · ישראל מאסורו: כי ברית הצדיקים · להם זכרו: עת צעקו
אליו · מידי מי צררו: וחייהם בעבדה · קשה ימררו:

דברו אהיה · וזה השם לא אתודע: אלא לך אה משה · עד אבדילך במודע:
זה שמי וזכרי · והממלכה לי תמידה: והיד החזקה · והזרע הנכבדה: בא
אל פרעה · ועמך זקני העדה: לא תירא ממנו · התיצב ואל תחרדה:
כי אנכי עמך · ואיבך אבידה:

f. 116 הן לא יאמנו ישראל · ומהם לא אמצא: פנים ויאמרו · גלי מופתים עד נצא:
עמך ואלא פרעה · לכלנו ירצח: ויהי אמר לו · מה בידך ממצא: אמר
מטה · ויאמר השליכהו ארצה: יהי נחש מודע · מה ממנו יצא: והביא
ידך בחיקך · והיא כשלג תצא: והשיבה תשוב · החכום בזה ימצא: מופתים
תספר · מקצה ועד קצה:

ולקחה ממימי היאר · ושפכה היבשה: יהיה בה דם · בכל עין ודשא: ויאמר
משה · וידיו למדרש פרשה: לא איש דברים אני · מי זה אלי[1] ישע:
והך ישמעני פרעה · הכפור הרשע: ודברי מצרים · לא אדע שרשה:
ולמדו יהוה · כל שפה חדשה: ושם עמו אחיו · כמה דרש עשה:

זכרון המופתים · אשר עשה משה: ואהרן במצרים · דמותון לא יעשה: וזה
מופת גדול · לכל חכום ארשי: מטה הפך תנין · פני פרעה הקישה: והן
שקרו ואמרו · מן שמו המשיח: אקים המיתים · בדרך הדרושי: והן היה
צדיק · גדול אין עשה: השיב מין למינו · מחלל הקדשי: הך מופת
בן עמרם · אשר לא יתנשי: הפך המין לאחריו · אנה מבקשי: החכום
פני זה · כעור ממששי[2]:

f. 116b חרטמי מצרים · מן משה נבהלו: והכבידו את שמו · ורמו והגדילו: ותמלא
הארץ בדם · והמצרים לא יכלו: לשתות מן המים · ופרים לא יכלו:
כי מן שבר פרי עץ · עד ידרש ייכלו: ימצא הדם תוכו · כי מן הדם מלו:
והאבנים ככה · יתברך מי פעלו: הזה בכל ישר · ויתרומם משלו:

[1] L5, 6 אלא. [2] L5, 6 משששי.

יהוה פניו · אל עדתו ויחנה: וירבה את טובה · וירבך חננה: וישמע את קולה · ולכל מדרשה יענה: ויכפר אשמה · ויסלח את עונה: ויטהר לבבה · ופמה ולשנה: ורחמיו עליה · בכל עת יתנה: ובשלום ובטח · בכל הארץ ישכינה: אדני יהוה · שמך אל אמונה: שים לעמך רצונך · ושימה נאמנה: ואל תשכח בריתך · בעמל משה סלח נא: כאשר נשאת לעם הזה · ממצרים ועד אנה:

אין ביהוה אלהינו:

עורן כן שירה ואמרו פם אחד עליו עוד לו יסלח לו יהוה: f. 119b

ואמרו פם אחד · פני האלהים: כי גדול יהוה · מכל האלהים:

אלהי קדם יהוה · אלהי האלהים: המלך הגדול · מחיי הרוחים: הבדד הפרד · מלוך שפלים ועלוים: השמע בלא אזן · לא כמו השמעוים: הראה בלא עין · לא כדמות חזוים: כל מעשיו חכמה · וכל דרכיו רצוים: עשה התמחים · ומצבי הצבוים: הך צפה וצפיתו · לא ככל הצפוים: יכלבד וינוה · על מלי תלוים: ואמרו פם אחד · פני האלהים:

הראה הידע · דממו המוחים: הזכור דזכר בריתו · לאב המון הגוים: אחרי ארבע מאות · שנה מלוים: גרות ועבדות · לבנים ואבוים: פקד אתם ופרקם · מן רבות ענוים: הוציאם ממצרים · בגדול הכוחים: במופתים גדלים · וסימנים ומסוים[1]: מכן נימר פם אחד · פני האלהים:

האותות והמופתים · דבמצרים עשוים: שני הנביים בפי · יהוה אלהים | שלשה עשר מופת · לנקם הסרוחים: ביד נבי וכהן · וגדול כל אלהים: f. 120
* שלשה לא ימנותה · פני עמה אתוים[2]: ואחד *משתתף · בין[3] שני אחוים: וביד אהרן שלשה · גלים לצפוים[4]: ושלשה ביד הנבי משה · איש האלהים: ושלשה ביכלות · אדון כל הרוחים: על זה נימר פם אחד · פני האלהים:

מן[5] הסנה נגלת · מטה האלהים: ואתהפכת נחש · ברב הזרועים: ובלעת המטות · ובעליה חזוים: והמים נהפך לדם · ונלאו השתוים: לשתות מן המים · והבדלו[6] הזלועים: והצפרדעים אשר · על הבתים עלוים: והכנים דממו: הנפשות צלועים: זאת המופתים · דבמטה עשוים: והערב דממנו · כל הבתים מלוים: מעשה האל הגדול · אלהי האלהים: בנציר נימר פם אחד · פני האלהים:

יד יהוה היתה · במקנים והקנוים: והשחין בתרו · אבעבעות פרוחים: באדם ובבהמה · ולא להם אסוים: והברד דירד · מן שחוקי עלוים: ואש

[1] L5 ומסוחים. [2] L5, 6 om. [3] L2 משתפף · ביד. [4] L5, 6 לאצוים.
[5] L6 כן. [6] L6 והבלדו.

פניכם ביום יבא זכור: לא תוסיף לראות · יענו הטהור: כן דברת לא
אוסיף · כי אם דק המצור: אשר יבא עליך · ויך כל בכור: באדם
ובבהמה · ואתה אלי אמור: צא אתה וכל עמך · ונשא המשור: עד תדע
כי המשפט · לאלהים לא יסור:
עשה יהוה במצרים · ובאלהיהם משפטים: עד לא ימצאו מהם · בכל הארץ
מקלטים: ובני ישראל כלם · יצאו פליטים: ויהיו לפסח · בשמה
שחוטים: ואכלו קרבנים · והנותר לחטים: ככה תעשו בטח · ואתם
מתפלטים: ותחגו על הרגריזים · מקום השבטים: והברכות תקחו ·
ולסליחות מטים:
פסח נעשה אמן · ביומי הרצון: על הרגריזים · אשר אתו מכון: שבינת
יהוה · אלהים אדון: ונראה המשכן · הקדש והארון: והשלחן והמנורה ·
ונירותיה יאירון: והמזבח ונקריב עליו · מן בקר וצאן: | ונאכל הפסח · f. 118b
בשמח בחפזון: ונברך שם יהוה · אשר זה לנו נתון: ונדרש רחמותו · כי
הוא רחום וחנון:
צעקנו אל חסדך · אה אדני שמע: והפך אבל עמך · ברב חסדך בשמה:
ושוב מחרונך · ולו רחמיך שימה: עד יעשה הפסח · וחקותיו תמימה:
אהיה אשר אהיה · אדון התקומה: עני מדרש עבדיך · וכפר אשמה:
קרוב הקרובים · קריב רחנו[1]: והסיר צררנו · ומצוקנו וצרענו: אם לא
תשמע קולנו[2] · מי זה ישמענו: אן ראית בזה · המועד אשמחנו: חלילה
לרחמיך בעמלנו תקחנו: כי אנחנו בעמלי · הרעות ידענו: שבנו אל
חסדך · מרב חטאנו: אה אל רחום וחנון · שא לפשענו: בעמל משה
אשר · ממצרים הוציאנו:
ראה את ענינו · והשיב את רצונך · על עבדיך ישראל · גרך ואביונך: אשר
קראת שמו · בכורך ובנך: והסיר את צררו · ושוב מחרונך: והנחם על
רעותו · וגלי לו משכנך: על ראש הרגריזים · מכון לימינך: עד יעשה
הפסח · ויקריב קרבנך: | בזה מועד המצות · בעמל נאמנך: הרחיב צרר f. 119
עמך · והשקף ממעונך:
שמחו בזאת הלילה · והיו לה שמרים: כי בה צאו אבותיכם · מבית
האסורים: שלומים כלם · והכו הבכורים: ואכלו הפסח · על מצות
ומרורים: כי בשבעים נפש · אל מצרים עברים: צאו שש מאות אלף ·
רגלאי הגברים: אחרי עבדום · המצרים בפרים: ברכם יהוה · גבור
הגבורים: כן יברך אתכם · בנגלאים ונסתרים: ותראו המשכן קעום ·
על קדש ההרים:
תעשו הפסח · אה העדה כל שנה: ויגרש מפניכם · כל אויב ושנא: ויאיר

[1] L5, 6 רחינו. [2] L5, 6 קולו.

שירה על המציל לאדונן הכהן הגדול אלעזר רצון יהוה עליו:

اول يقال بيت التقبيل يقال اول كل شيرة في ليلة الفسح المبارك وهو بيت التقبيل وهو هذا

אשירו ליהוה · בכל יומיכם: המציל אתכם · מאויבכם:

وبعده الشيرة المذكورة

f. 121b אה מועד מועד הרצון · לזימונך[1] עמך רצון: על רצונך יתקבצון · זבן יצאו ממצרים:

ראו את רזי התורה · תורת משה דלא אתו רע: קח לי עם עשות בתורה · לתלת רזים מעזרים:

לדעבר ולדאתי ועתה · מן אדם ועד משה מפתח: ומן משה והרצון ועד עתה · *ושלמת עלמה אחרים[2]:

מעמד אברהם לן מפרש[3] · הבסור במשה דנפש: והנה תנור עשן ולפיד אש · אשר עבר בין הגזרים:

וגזרי ראש מן דארשי · מה ארש ראש בו אושיע: ויאמר יהוה אל משה · ואל אהרן בארץ מצרים:

במצרים ארש עשותו · בתקון חקי תורותו: וכבה תאכלו אתו · מתניכם חגירים:

f. 122 חגרים בקשט לא אליל · באשר פסח בחצי הליל: על בתי בני ישראל · במצרים בנגפו את מצרים:

מצראי היו בקללות · וישראל היו בתהללות: בדיל זה הדת השאלות · על כל *אהלין הדרים[4]:

ישראל בן אב זה למה · העובד על זה הדמע: על כן אני זבח ליהוה · כל פטר רחם הזכרים:

הא זכרון יהי ישמח הלב · מתעתק מטי לבן מן אב: מתקשט מתבונן מתיתב · מתגלי בין השמרים:

דשמרו הפקודים[5] · והעובדים החסידים: דייעשו במועדים · אשר לון בכל אתרים:

סדרה כלכם קחו · ברכה ורצון ואצלחו: ועל המימר לא תקחו · וחייכון יהיו משתמרים:

f. 122b ישמר אלה[6] כל מי עבד · הך מד[7] לאלי זה המועד: ויהונו[8] תמיד בחסד · בארשות ישר הישרים:

[1] L2 לומינך. [2] L6 אשר עבר בין הגזרים, from the line below. [3] L6 מפשר.
[4] L2 אהלי גדרים; L5 האלין הדירים. [5] L2 הצוקדים. [6] L6 om. [7] L2 מה.
[8] L5, 6 ויונו.

מתלקחת בתוך · צררים קוֹוים: והארבה אשר אכל · העשבים והנטעוים[1]:
וחשך אפלה · סתם כל חזוים: ולישראל היה אור · בכל המנוחים: לאוֹי
על זה המימר נימר · בלבבים כנועים: בנציר פם אחד · פני האלהים:

f. 120b חדש הראישון · עליו בנוים: | החדשים דבכל · שנה אתוים: ראש
וראישון · כי ממו השרוים: למועדי יהוה · דקדשיון גלוים: הלילה הזה ראש ·
למצוֹת אלהים: בקרבן הפסח אודי[2] · לפרקן הרוחים: והגביות מידי ·
בפורים נדוים: ומובא המשחית · לנקם הסרוחים: ופסח על ישראל ·
ואמנו מן[3] מדוים: ויקדו העם וישתחוֹו · בלבבים זכוים[4]: בנציר[5] פם אחד ·
פני האלהים:

למשה ולאהרן · אמר יהוה אלהים: דברו נא לישראל · קדש כל הגוים:
בעשור לחדש הזה · ויקחו להם בשוים: איש שה לבית אבות · בנפשות
מכסוים: שה תמים זכר · נקיא מן ערוים: והיה לכם למשמרת · עתיד
לזבוחים: בין הערבים כל הקהל · קעום בזהוים: בשירות ותהללות · וקולות
תלוים: ואמרו פם אחד · פני האלהים:

הפסח לו סודים · ידעום הידועים: אשר לבביון · מן הדעת מלוים: דשחרו
הליל · ולא על משכב יצועים: דהולו בראות · ומן הבינה זלועים: ידעו
הסוד · אשר הפקידו אלהים: במלת[6] הפסח כי בה · מאומות קוֹוים: דרג[7]
נביותה · הושאמת בשרוים: והמצות אשר · לפסח עשוים: ויומי הגזרה ·

f. 121 השמנה גלוים: | כל בן נכר לא יאכל · כמה צוֹה אלהים: על זה נימר פם
אחד · פני האלהים:

[8]مناط السبت

הראישון והשביעי · שניהם קוֹוים: מקרא קדש ישרון · בהם חדוים: זה
חג הפסח · בבית אל זבחוים[9]: והמתפני בבקר · והמהלך על המישרוים: וחג
המצות · ליהוה עשוים: חג ליהוה · בנפשות זכוים: בנציר נימר פם אחד ·
פני האלהים:

תנים יומה אה עמה · דבצלותה חנוים: מאה שנה לואת · החקה עשוים:
ואתם בחסד וטוב · הבנים ואבוים: ובתיכם מעמרים · ובאיקר מלוים:
בשלשה אשר · במכפלה[10] שרוים: והצדיק אשר כלכל[11] · אבוה ואחוים:
והנבי הנאמן משה · דקבל שני הלחוים: ואהרן ובניו · מסליחי הסלחוים:
ובקדוש שמו הגדול · אלהי האלהים: ואמרו פם אחד · פני האלהים:

כי גדול יהוה מכל האלהים:

[1] L5, 6 והנטעוים. [2] L5, 6 תודה. [3] L6 om. [4] L6 כנועים. [5] L2 בנימר.
[6] L2 במלעת. [7] L2 דרה, L5 דרך. [8] L2 omits this section. [9] L2, 6
וחבוים. [10] L2 דבמב״. [11] L2 דלכל.

וזפה הו הלילה ' וכרזנה שלשה:

גַּם שִׁירָה עָלַי וְזִנָּהּ מִן קוֹל סִידְנָא הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל פִּינְחָס ' רְצוֹן יְהוֹה
עָלַיו אָמַן ' וְהִיא תִּסְמִי שִׁירַת הַטַּעֲמִים טַעֲם הַפֶּסַח עָלָיו הַשָּׁלוֹם

פני יהוה נערך השלחן הקדוש באשמחות: סלת חטים רקיקי מצות: ונודי ליהוה אלהי הרוחות: יהוה אלהיכם:

אחרי מיכל קרבן הפסח: אל השלחן הקדוש נסע: ואל בית הכהן הגדול נסע: גדול כהניכם:

נערך השלחן 'בשמח: מן בשול טב דמע: מן צאומות רבות תתמח: ולפני יהוה נשמח:

ארז בחלב טב בלבב: וארז בדבש טב חובב: וחלב בתמר ובעצים רב: f. 124b יתערכו בבתיכם:

ודגי ומרור וירקות: בכלים קעות רבות ודקות: ויין טוב להשקות: ישמח לבביכם:

ונשב על השלחן: ונאמר ברוך יהוה בשמח וישיראן ותשבחן: ונעמד ונאמר מברכו ונאכל ונשבען: ונודי ליהוה אלהיכם:

ונשתֵּה יין בד ודם ענב אמר טוב: ויחני כל אחד אחיו מאה שנה בחייך אה אדוני בטוב: ונצא מן בית ונבוא אל בית בטוב יתוב: זאת אמונת השלחן יהוה לא יכרת הססותיכם:

אמן אהיה אשר אהיה: יהוה אֵל ראה: ישוב עליך קרוב אה עבראי: ויקבלכם וירחמכם ומועד מברך עליכם:

יהוה אֵל רחום וחנון: יסלח לכם כל עון: וישבכם אל הרצון: קרוב f. 125 אמן כאבותיכם:

מועד הפסח פסח לכם: לאֵלי נשיר לו שירה תשמחכם: ביתוב אמנותיכם: מתנה מיהוה לכם:

אשתו יין טוב בכוסים רבות טובות מלאות: ואתם עמדים מהבה ביהוה אלהי הרוחות: ומהבה באדונן משה נבי כל הדורות: שלמו עליו אה ישראל כלכם:

שלום יהוה עליו בכל הימים: כי בזכרון יהוה ובזכרון משה התמים: יבוא השמח והשלמים: לכם ולבניכם:

עונותינו חסרתנו: מתנות יהוה אלהינו: וירצי יהוה עלינו: ויחתם בטובו לי ולכם:

הן שבנו תשוב לנו: מתנות יהוה אלהינו: טובינו הן שבנו: שובו f. 125b מפנותיכם:

זה מועד הפסח שמח לכם: אלא בו זכרון מרור עבדות אבותיכם: אין בו מוכח אלא בציאמכם: ענות נפשותיכם:

תנים יומה דאסתדרו · אודו למרכון ועזרו: תלו אפיכון ואמרו · פניו כארזין ואמרים:

ויטרקו הו הלילה הזה וכרזנא תלתא

יצא שירה עלי וזנהא[1] من قول العم الشيخ ابراهيم ابن قياص رحمة الله عليه امين امين امين

לבי עלה אל דקטים · וראה רצון יהוה דבה פרים · וקרבן יהוה מנכים · וכהן יתקרי הרבים:

מה טבו עמד על המנבר · והו בבנדי הקדש מתנזר · וסביבו כל עסכר ועסכר · מן גוי קדש וגוי נכר:

f. 123 והו משנב בארבע שנבים · שמרים וגוים עבים · ויהודהים וערלים נציבים · מרחק הך כלבים:

עדן ידבר הדבירה הגדלה · יימרו הגוים תחתיו עז אלה · בזה לבך ישמח וידך תמלא · וענני הרצון עליך יטללה:

ועת יחסל הדבירה · יימר כי בשם יהוה אקרא · ויקרי ואל אהרן בתרה · על מקרת העשרה:

מה רב שעתה דבה יימר וישחטו אתו · כל מי יקח מאכלותו · וישחט קרבנו בחדותו · ויריח יהוה את ריח ניחחותו[2]:

וסדר השמרים אמרים · כל הלילה כארזין ואמרים · והאש תוקד בתנורים · והשמח יתוזף והשרים:

f. 123b אה עיני לו ראיתי · את עמי ועדתי · | אכלים קרבניון בחדותי · והרצון ישקף עליון מכל פאתי:

ראו ריח הקרבן אה חכומים · סליק כריח הבשמים · קדה עם מרדרור עם קטרת הסמים · וטעמו דמע כל מטעמים:

הא על זעור מנה בזה העדן · לו הזה עם רוח הגן · עד ניכל יתה בחדבן · ונתמלי ונחדי לבבן:

הא[3] לבוש בגדי הקדש · שלח לי מן קרבנך הקדש · מנחה עם רוח הקדיש · איכל ונפשי אקדש:

אה רוח הקדש · לך בשמח ורגש · אל אכולי קרבן הקדש · ומן קרבן[4] לנו בקש:

לא ישמם יהוה · מן מיכל קרבן יהוה · וחג להרגריזים בית יהנה · ביומי מועדי יהוה:

f. 124 תנים יומה מאה שתה[5] · | שמרי וכהן וחבתה · ובשלת ואכלת · ופניתּ בבקר והלכת:

[1] I. e. על המציל. [2] L 2 ניחוחו. [3] L 5, 6 ins. על. [4] L 6 (? 5) קרבנם
[5] L 5 (? 6) שנה.

וחלב בתמר אמר · החטא עלי עבר · והעון טפטף על פני האבר · וחלף פני הבד בכשר:

והארז בדבש אמר שמעו זמירותי · סימת הקרובים כסימתי · מן הוֹה קרוב הוֹה פניו כוֹתי · עליכון בי אה אהבותי:

והקרבן אמר הגלוג לי אני · אתפאר על כל בני מיני · מן משמעי לאדוני · בעמלי האש לא תקרבני:

והגבן הקלי באש · | אמר עלי עבר הנחש · ומרדני ושרפני ומה בחר בי f. 127b יעש · והלבישני עור התחש:

והבצים יאמר הידע תדע · כי פני בד ולבי פטדה · כוֹת מן ילך הרכיל בין בעלי המדע · ובין הבהמה וצדע:

ראו מה עבר עלי מן רע עמלי · שרפוני באש ועורי עלי · ובתר זה יסירו[1] עורי מעלי · ועזבוני באש אתקלי:

והדני[2] אמר אני מַכְלֵם · בין אחי הייתי[3] במים קעם · מן מיכלי הרחם[4] · שרפוני באש והייתי לשם:

וסדר הירקים אמרים בשפת · עודנו[5] מן נצמח בארץ הקצפת · ולנו האש מה השרפת · אלא מן[6] חטאינן עם רוח מרחפת:

וכוסי המשתה סביבים אמורי · עליכון בשמר הנורי · ולא יתמחכם שמרי · הנבון ידע[7] קשיטות מימרי: f. 128

כל מיכל ומיכל לו מפתר · רב מזה המדבר · לא יסבלו זה המתקצר · ישור זה מן לבו מעמר:

אה שמורים שמעו · לזה המימר ואתוכחו · ולכם ממו משתה קחו · ועלי לא תקחו:

אה אכולי הקרבן · תאכלו אתו כל שנה בחדבן · ומועדיכון טבן · ותנים יומה זעורן ורברבן:

יַצֵּא שִׁירָה עֲלֵי וְנִתָּהּ מִן קוֹל אַכְּיָן הַגָּדוֹל פִּינְחָס רְצוֹן וְגוֹ׳
מִלְּגוֹ לְחֵצָה רַבָּה · כִּי נְפוֹשָׁה קְרִיב:

שמור את חדש האביב · ועשית פסח ליהוה אלהיך והקריב · לך יהוה יהוֹח ויטיב · כי נפושה קריב:

קרא יהוה שם חדש האביב · בלשן העברי אביב · כי הו לחדש[8] האביב · f. 128b הב יהוה בו העולם וישיב:

אב לכל חדשים · בו הוציא יהוה עמו בני שם · על יד דמע כל האנשים · ובו קרבן יהוה אקריב:

[1] L5 הוֹסִירו, L6 יסיר. [2] L5 ודכיהים. [3] L5 ההיתי. [4] L5 החרם.
[5] L2 עודנון. [6] L5 חם. [7] L2 om. [8] L5 ins. השני.

במרור יתודע המתוק ובמתוק יתודע המרור: ובמצור יתודע הרוח וברוח יתודע המצור: אה ישראל מברכיך בריך וארריך ארור: יהוה יברך אתכם:
זה השלחן הקדוש הטוב אתפרש לפניכם: קרו בשם יהוה ושלחו ידיכם: ואטעו ואבלעו ואכלו בפיכם: טוב ורפא על לבבכם:
שלחן תמיד לא יכרת: ישראל לא תירא ולא תחת: כי יהוה אלהיך כרת: ברית את אבותיכם:
f. 126 אשתו כוס יין טוב גדול ישמחכם: ותשכרו וישמח לבבכם ויסיר צריכם: ותשירו ותרננו בקולותיכם: ותודו ליהוה אלהיכם:
אכלו ואשתו טב ורפא: מן מאכל טוב ויין יפה: ואשתו רזי בכוס גדול רב עד מותר ויניפהו תנופה: יהוה יחניכם:
פינחס אני עבד יהוה וכהנכם: אמר לכם תנים יומה מאה שנה בחייכם: זכרוני בטוב כלכם: יהוה יסלח לי ולכם:
תנים יומה בשלמה: בזה מועד הפסח הברוך מועד יהוה: הו הלילה הזה ליהוה: שמירים לכל בני ישראל לדרותיכם:

وكرزنه تلاثه وتمامه يضاً شيره من قول العم الشيخ ابراهيم ابن قباص وهي تسمي رساله الالوان الوان لخوان خوان الفسح منه المنان الله الرحمن

f. 126b אור הקדש יאיר לבי · עד אראה סודי רבי · כי אלהי בקרבי · פניו אקד ארצה ואשתחוי:
אה ארכונים תנו לי קשט הזית · עד אשמעכם בית בתר בית · כל בית טב מן בית · תתנו לי *ואלא הסכית[1]:
על שלחן הפסח נשב · בחדו וזהו וששו רב · ונראה אליו בעיני הלבב · ומה בו מן סודי הרב:
שמעו מן מיכל ומיכל מה יימר · בלשן עודנו ואני לו[2] אפתר · אן אתמחכם[3] זה המפתר · אגיפו ואמרו[4] אלף ישר:
המצות אמר אני אדע אוני[5] · בזה המועד אפוני[6] · ובסודיו לא חמין בשני זבני · לזה הוה שמי לחם עני:
f. 127 והמרור בלשן עודנו אמור · לי סודים ידעם׳ הריטור · מן הניף בעולמו מיכל המרור · על עורנו צפר הזהב טהור:
ערל[7] יאמר החלב בלא ארז · מן הוה לבו בר ככי[8] מבזז · רק יתפאר[9] וילן · ומן לבו כוש איל אחז:
מה טב מימר הארז בחלב מן ממלל · ארז וחלב בד בבד התהלל · מן דמי לי מן לבו יאול · והחכמה והבינה בטל:

[1] L5 אלא המסית. [2] L5 לך. [3] L5 אתמיחך. [4] L5 ins. לו. [5] L5 עוני. [6] L5 הפוני. [7] L5 אל? [8] L5 ומי. [9] L5 יפתר.

يضًا شيرة علي وزنها من قول المرحوم الشيخ ابو العز رحمة وغ״

אה ישראל שבח לאשר · בזה המועד פשר · ישראל מן הצרר · על יד
רום הבשר:

זה המועד זכרונו כבד · יהוה אפרשו בחסד · על יד בן עמרם ויוכבד ·
דלו דבר ואמר:

f. 130b אה עבדי ומימני · ראיתי לחץ בכורי ובני · לך ואשלחך בסימני · אותותי
מספרם אחד עשר:

ותנין בלעת מטה החרטומים · והיאר התפך בדמים · והצפרדעים סלק מן
המים · והכנים עלי מן עפר:

וערב כבד סני לספר · בבית פרעה וטעמו עבר · ובתרו מופת הדבר ·
דבו האפלא יהוה אל ישר:

בין ישראל ובין הרשעין · ואשתוי מופת השחין · על יד תרין אחין · כהן
ונבי עמד על נסתר:

וברד ואש אסתדרו · והארבה אכל מה הברד יתרו · וחשך אפלה על עם
פרעה · וישראל כלם באיקר:

f. 131 חתמתון מות בכורי הזידנים · ובכורי ישראל בשמח וששונים · | מקריבי
בטוב קרבנים · לאלה דלית עמה חבר:

דאמר לאחים הקדשים · החדש הזה ראש החדשים · דברו לישראל יקחו
כבשים · בעשור והיה לכם למשמר:

עד ארבע עשר יזבחו · הפסח בין הערבים וישבחו · לאלה ויאכלו וישבעו ·
ובאש ישרפו הנותר:

טובך אצית ישראל · שמורי מצות האל · דאתברת על יד הנבי הסגיל ·
בקדש כל ספר:

אה שמורי זה המועד · תעשו אתו סני שנים בחסד · במקום אשר את
אליו סגד · דו קדש כל טבר:

תנים יומה תנים · למן דאכה חנים · מן אבהן ובנים · מן נקבה וזבר:

f. 131b يضًا شيرة علي وزنها من قول الامام مرقة رصون وغ״

מה רב וברך דן מועדה · רב דבו אלה עמו פדה · קהלה ישראל עם קדש ·
הרבה יתה ולו כבדה:

כהן ונבי להם שלח · עד נפוקון בחצי הלילה · ובכור מצראי גרש · והוה
בינם צעקה גדלה:

פרקן הוה פרקן גדיל · פרק בין מצרים ובין ישראל · בכורי עבראי ברגש ·
ובכורי מצראי נפיל:

קראו הנאדרי בקדש · חדש האביב בלשן הקדש · כי הו חדש השמש · והדש הירחי הזה נקריב:

מובא זה לגו זה · וזה קשור בזה · לא יצא זה מזה · וזה לזה סביב:

ברישו הו בעקבו בשלישו הו בלבו · *או בראש זה בזה[1] בקרבו · וכן כל יט שנה סביב:

ידע זה הדמס · כל כהן גדול מן פינחס · ואני פינחס מן פינחס · לחשבן הקשט חשיב:

f. 129 דרוש מן היהוב · [2]עלי ועל ישראל ישוב · באברהם ויצחק ויעקב · ודדי משה קריב:

פתח יהוה הנורא · בזאת השירה · הטובה התדירה · בדמשק הבשירה נקריב:

ביום ו· ה· חדש א· ח· חדש האביב ניסן הקטף · שנת הטסב[3] · אחרי בכיו עדיף · יהוה ישיבני אל שכם קריב:

מספר בתי זאת השירה י· ב· כמגדלי השמים הרב · וכשבטי ישראל החובב · אשר יהוה לו קריב:

תנים יומה בשש · ישוב יהוה לשש · עליך לטוב כאשר שש · על אבותיך קריב:

يصاً شيرة علي وزنها لم نعلم مولفها رحمة ونو״

f. 129b שירות לאלהים אמרו · אה עם יהוה בישרו · ברכו לשמו בתדירו · כי הו צדיק וישרו:

שלום יהוה על משה · אשר מן המים המשח · רום הנביים וכל נשיא · גלגיו תמיד יתקרו:

דברו יהוה מן הסנה · אה עבדי ומימני · לך אל פרעה הסני · והציל עמי מצררו:

נופי ארשי זכותה · צעקו אלי בנצירותה · מלגו לחץ עבידותה · ביד רמה יתפשרו:

הנבי יהוה שלחו · במופתים ורב תמחו · ופדה עמו במלאו · מיד פרעה ומסרו:

ופקד בטוב וחסד · יעשו קרבנה במלא יד · על יד בן יוכבד · טובי לאשר[4] זה ישמרו:

f. 130 מועד מברך עליכם · אה העדה כלכם · תחנו אל מקדשכם · את חג המצות תשמרו:

תנים יומה לזה המועד · אה קהלה ותכבד · ואלה לך יסעד · וברחמיו תישתמרו:

תנים יומה אה שמרים · תנים יומה אה בכורים · תנים יומה אה טהורים · אמרים כארזין ואמרים:

[1] L5 הו בראש הוה הו. [2] L5 ins. בחסדו. [3] L5 הסב. [4] L2 לאש.

יתקדש ישר הישרים · דאמר בקדש ספרים · על יד דמע הספרים · ויהוה נתן את העם בעיני מצרים:

f. 133b יתעצם האל יהוה · דאמר בכתבו הרמה · | על יד קטף כל נשמה · הו הלילה הזה ליהוה:

יתהלל אלהינו האל · בכל יום ובכל לילו[1] · דאמר על יד הסגיל · הוציא יהוה את בני ישראל:

יתודי אל רחום · בכל לילה ובכל יום · דאמר בכתבו העצום · ולא יאכל חמץ היום:

אלהי הרוחות · אמר בקדש התורות · על יד נבי כל הדורות · ושמרת את החקה הזאת:

טובך ישראל וטוב בניך[2] · תרבי לדכוניך · דאמר לך באלפניך · והיו לטטפות בין עינים:

יתרבי אל עולם · בכל לילה ויומם: דאמר בכתבו הרם · לא ימוש עמוד הענן יומם:

f. 134 ישתבח המיטב · הרחוק הקריב · דבכתבו אכתיב · ופרעה הקריב:

יתהלל[3] הקעים · דאמר בכתבו הרם · על לשן בן עמרם · לא תוסיפון לראותם עוד עד עולם:

אל צדיק וישרו · אמר לגו ספרו · על יד מי דברו · בהכבדי בפרעה:

אלהינו האל · אמר בכתבו הגדיל · על יד משה הסגיל · אנוסה מפני ישראל:

תנים יומה אה עם יהוה · טובך תירא את יהוה · ויראת[4] אבותיך אשר אמר יהוה · ויראו העם את יהוה:

f. 134b וזפה הו הלילה הזה ליהוה · וכרנוש תלתש וקמאם יצאַ שטיר קדמיה לם נעלם מולפה רחמה וגו״

אשירו בלב נמיל · לשם אלהים הגדיל · אשר הציל ישראל · על יד משה הסגיל:

אודי לאלהים אל ישר · דהציל עמו בטוב יתר · ואבד פרעה אשר כפר · באותות ומופתים עשר:

צאו ישראל בחסדים · על יד שנים מכבדים · ופרעה ועמו המרודים · הלו בצרר וצדבים:

ממחרת הפסח נסעו · בני ישראל בזהו · וקרבן הפסח זבחו · ושירות לאלהים שבחו:

עדת מצרים הכפורים · בכים על מות הבכורים · ועדת ישראל משירים · לאלה ישר הישרים:

[1] L2 לאל. [2] L5 בפנך. [3] L5 יתחיל. [4] ? leg. כיראת.

שלום יהוה על משה · דהציל עמו ולון אושיע · מיד פרעה הנחש · בכל מופת חיול קשה:

תנין ודם וצפרדע · וכנים וערב ודבר לדע · ושחין וברד בתוכו האש · והארבה וחשך למה ידע:

f. 132 ומות בכורים כמה זוכיר · בחצי הליל ליתּ הו שומיר · והנגף והמשחית בו אתכנש · וישראל מודו למרו ומשיר:

זביח קרבנו בשמח · ואלה לצעקו שמע · והנה תנור עשן ולפיד אש · ויזרק את הדם על דמה:

כמה פסח לאבותיכון · כן יפסח על בתיכון · וישוב עליך מרך לשש · וירוח אמן צרותיכון:

תנים יומה לך אה עם רם · לזה המועד הרם · דבו אלה לך רם ונפש · על יד משה בן עמרם:

يضاً شيره تسمي شيرة الزفات من قول سيدنا هكهن هجدول فينحس رضون وغو״

כני יהוה אל עולם · נשבח שמו הרם · דאמר על יד בן עמרם · ויעש האותות לעיני העם:

f. 132b יהוה אלהי ואלהי אבותי · הו עזי וזמרתי · דאמר בקדש תורותי · ואזכרה את בריתי:

בהללך ונרוממנך · דאמרת על יד נאמנך · בקדוש אלפנך · ולמען תספר באזני בנך:

חדש ראש החדשים · דאמר בתורת יהוה בששים · על יד רב בני שם · החדש הזה לכם ראש החדשים:

סלח לי כל חטאו · אה תמיד בנוראו · דאמר במלאו · מן הכשבים ומן העזים תקחו:

סוברותי מימר זה · טובי אמור זה · ישתבח מן אמר זה · והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה:

f. 133 קולותינו נרימה · בתשבחן עצומה · | לאמור בתורה התמימה · והביתי כל בכור בארץ מצרים מאדם עד בהמה:

יתברך ראש כל ראישון · דבחר ישראל וקדשון · דפקדון בכתב קדשון · חקת עולם בראישון:

ישתבח התמיד בממשלו · טובינן נהללו · אמר על יד מי שלח לו · כל מחמצת לא תאכלו:

יתרומם אלה האל · דבחר משה הסגיל · וצוה בפסח ישראל · ויעשו בני ישראל:

משה בן עמרם נבינו · אשר פשר אבותינו · טובינו וטוב בנינו · יפה לנו f. 136b
כל יומינו:

אה ישראל כלכם · תעשו מועדיכם · וברב טובו ישמרכם · כפדיון אבותיכם:

וישמר חיי הצמידים · דבזה האתר נועדים · ומאה שנה בזהים וחדים · תנים יומה מועדיכם:

ויקאל ששת ימים תאכל מצות וכרזנא טלאנא וטמאנא

ידאי שיירא על המציל · מן קול המרחום העם השיכ מרגאן
הדנפי עפי וגו״

ישראל כלכם · שבחו לאלהיכם · בטוב לבב ונפש · בנעירות לבביכם:

דממצרים פדה יתכון · מידי דבביכון · על יד מי לערפלה נגיש · משה בן f. 137
עמרם נביכון:

בסימנים ונפלאים · גלים לעיני הראים · מספרם ששה וחמש · אתון לון מודעים:

חתמתון מות הבכורים · בבורי מצרים הכפורים · ובבורי ישראל ברגש · וזהו ושמח ואיקרים:

והמצרים יבכו דם אדם · וישראל יזרקו הדם · ואכלו הפסח צלי אש · כמה צוה אל קעים:

ונסעו בתהללות ושירות · בתר ענות וגירות · והרצון עליון מתפרש · וקדמון תתקע חצוצרות:

ותרי עמודיה קמיון · יזרחו עליון · אחד בצפר ואחד ברמש · בזאת טוביון:

מן כהם תרומו · אה זרע יעקב ותנשמו · בעמל מי דרם לגו אש · דמן f. 137b
השם שמו:

מכל לחץ תתפשר · ומכל אויב תתוקר · ובדקטים תתכנש · מאה שנה באיקר:

ובטח בדד תשכן · ותראה אמן המשכן · והרצון בו ישמש · ותאכל מן צנצנת המן:

וישם זה המועד מברך · עליך ועל סדרך · וכל דבב דלך יכחש · ואתה על במתם תדרך:

תנים יומה באשמחות · בקדוש אלהי הרוחות · דאמר בכתבו הקדש · ושמרה את החקה הזאת:

וזנא הו הלילה הזה וכרזנא טלאנא

f. 135 ירום הנבי התמים · | אשר עשה אותות רמים · והוציא ישראל התמימים · ממצרים חדים שלומים:

אלה הרם ברבותו · הציל ישראל עדתו · בכל שלמה ובכל רתו · על יד משה נאמן ביתו:

ישראל עדת יהוה · צאו ממצרים ביד רמה · בכל שלמה רמה · על יד קטף כל נשמה:

נודי למלכה תדירה · חיולה רבה עתירה · דהציל ישראל באיקרה · בדן מועדה יקירה:

מועד הפסח מועד כבד · מועד ראש לכל מועד · בו קהל ישראל כבד · על משה בן יוכבד:

כאבותיכון תכבדו · ומכל שנאיכם תתפדו · ותנים יומה בכל חדו · אה מן אנה אצטמדו:

f. 135b يضاً شيره علي نغم مودآه لآلهنينو مودآه · علي آه قهل ישראל אשירו · تقال في ايام שבעת יומי המצות · ويضاً في שבת חג המצות · تقال في المحاضر وهي من قول المرحوم جد كاتبها مفرج ابن المرحوم الشيخ يعقوب المفرجي رحمه وגו״

ישראל שבחו לאלה ואמרו · לאֵל הצדיק וישרו · ומועד הפסח תשמרו · אה קהל ישראל אשירו:

אשירו לאלה אה עם רם · דפדה אבהתך ממצרים בריאם · והושיע על יד שני בני עמרם · בין המגדל ובין הים:

הים הֵה ירחף · על ישראל והרצון ישקף · והמצרים הֵו באף ובקצף · גוי גאה שֵם רדף:

f. 136 רדף פרעה וכל צבאו · אל ימה ומנה מה צאו · ומשה ועמו צאו ושבחו · דברי יהוה שמעו:

באו עדת פרעה הרשע · בים וקצף וגרושה · ודבתוך הים הלכו ביבשה · עדת משה הקדושה:

גרושה הֵה לכל מצרים · ורתו הֵה לעם העברים · והם בימה עברים · ותמח לשני גוים ברים:

עדת המצרים אציקת · וממלכותם אולת · וממלכות ישראל אחלת · זכות הצדקים אדיקת:

הים על מצרים קפיל · וישראל משירים לאֵל · עת ראו אויב צליל · אז ישיר משה וישראל:

מצראי הֵו בטלומה · ותפל עליהם אימה · וישראל הֵו ברב שמח · טוב אלהים אדיק שם:

f. 139b הודאות לאלה נתן · כוחו יגדל רב מכן · הרת לנו קרבן ואזמן · נעבד מן כבש ואן פשט:

האזין ייתי לידי · והו פה עמד עמדי · ושברי עליו יפדה · מלי מידי מכל מן שט:

החל במה אתעבד · בין הכבש והגדי בחסד · המלים במה בו אתנגד · נגיד לדמע כל שבט:

התפחר הכבש אמר טובי · במה יתעשה בי · ראיתי אתי באש להבי · כח טל עדן ולו סט:

אגיבו הגדי ואמר לו · טוב בסרך בית צלו · ישבקוני ואני מלוא · ואמר בי השופט:

f. 140 רחט הכבש ואגיבו · לחמי רטיב יקריבו · | ועל כרזות הכהן יזבוח · ולבנותי ליתך מט:

זרז הגדי בלבו כרז · בעתו קטן מנך העז · שרא בי טובות בחפז · מעלי ומעמי גט:

הזה מליו הכבש והוה · אמר פדו אני לזבח · ועורן בבאר שבע · לך לא תתלבט:

מהר פניו וישריר צעק · ואמר ראה אחי וצדק · כי אני מסכין ספק · מה שרא בי אנכי מעט:

קם הכבש על רגליו · מעלה מעלה על עליו · את משתלח לזמה ונבילו · ביד רעי עליך שלט:

אמר הגדי בלב שביר · בחייך מומי הסתיר · ואני עליך שביר · ואתה אלי מקלט:

f. 140b אשמח בלבו הכבש · | ואמר אליך קריב למפרש · שערי יקלע ואני לא מש · הסבית ומלך לא חט:

חתמו שניון המימר · למן אתקרי דמע כל הבשר · משה דצלי לון הבסר · אשר לאהביו עבט:

תנים יומה לזימונים · זכרו נוף הכהנים · טביה כהנה בר כנים · ועבטת ואתה לא תעבט:

يضاً شيرة من قول المرحوم العم الشيخ مسلم الدنفي عفي وغو״

אה קהל ישראל וזרעו · אנצירו הנפש ושבחו · בלב מלי יראו · למן עשה כל[1] נפלאו:

דצעקות בני ישראל שמע · וענותם עם מצרימה עמה · וזכר עם השלשה ית קיאמה · ובחר משה בן עמרם הדמע:

[1] L 5, 6 om.

f. 138 גם שיר מן קול העלם העלמה התקה עבד אללה אבן סלמה רצי
אללה ענה אמין

עדת ישראל אשמחו[1] · במועד הפסח ומובאו · דבו שם ארחו · לאבהתן
ופסחו:

בתר עשות סימנים · ניעשו לנגף הסנים · אבהן מנון ובנים · עד אשר
אמלאו:

דבר לנביו משה · הן לעם ישראל ירשי · יקחו להם איש שה · ובין
הערבים יזבחו:

את אשר צוה משה · בדן דבה יעשה · ויעשו כן וקשה · ירדו *על דבב[2]
וצבאו:

f. 138b פרעה הקשה עם בישו · וישא ננעו בראשו · | ועמה גנותיו בנפשו ·
בכוריו אמחו:

ויהי בחצי הלילה · עלת צעקה גדלה · וקעם פרעה ושלח · אהרן ומשה אחו:

ואמר לון מה הדבר · אגיבו דמע עבר · אנדרתי בו יתך קדם העבר[3] ·
תמן אמר קומו צאו:

וליכו וברכתם גם אתי · זאת המלחמה עד מתי · בוסי המרור שתיתי:
וכל עזין ישיב על כסאו:

ולא אשתיאר לכם עמי · אלא צאו מתוך עמי · *בזריזו עד נעמי · מן
מצורכם ארחו:

ומצראי כד עמו דן · מה צדקו בכן · ויחזקו על העם לשלחם מן · הארץ
לרבות מה ראו:

f. 139 ונסעו בתהללות ושירות · בתר ענות וגירות · ועמודיה עלין[5] מנירות ·
וחצצרות התרועה יתקעו:

כמה ראו כן תראו · וכמה פסחו כן תפסחו · ומן מצור זבנה תחרחו ·
ומן עקת פנותה תצאו:

תשתמר חייכם · סדרה כלכם · וכל שנה לכם · בטובות ואצלחו:
תנים אבולי קרבנה · מאה שנה בחסד וחנה · בקדוש *מן כתב[6] באלפנה ·
ויאמנו העם וישמעו:

גם שיר מן קול העם הכהן גזאל אבן המרחום הכהן אסחאק
הלוי (?) אטאל וגו״ והי תסמי שיר לחסום

כיט מלי טב נפרט · במאום לו כלה יתקשט · יכסף הלב וימלט · הו דאמר
עליו ושחט:

[1] L5 שמעו. [2] L5 כל הדבב. [3] L5 יעבר. [4] L5 om. [5] L5 פניה.
[6] L5 מה כתיב.

אתני אליך הצות · סוד מועד בו פצות · צוך בשבע קצות · שבעת ימים תאכל מצות:

f. 142b שמע מן נבון לביב · לבו מן שדע קביב · | דן מועד סודיו סביב · למועד חדש האביב:

בו קטל בכורי מצרים · הכפורים הממרים · ופלט בכורי העברים · כי בו יצאה ממצרים:

מצה מרך הקים · אוי מן לון שביקים · פקד בני צדקים · ולא יראו פני רקים:

לאה ויפה ועבד · נרבי שמו הנכבד · אין עוד מלבדו לבד · דאמר ששת ימים תעבד:

תוך התורה דאתרבת · פקודיה דאשתבת · אמר דרבותה אתרבת · וביום השביעי תשבת:

דרך הטוב השכילך · כי שבתה הו כלולך · כי כל זה עבד בדילך · וחג שבעות תעשה לך:

f. 143 מן קשטה לא ימנע · עד יהי נור פניו דנע · דן מלתה טר אלפנה · וחג האסף תקופת השנה:

אן תטר יניר נורך · יחנך ויהי נטורך · ועל טורה דמע טורך · יראה כל זכורך:

בראש פרקן לחצך · והשני קציר ארצך · והשלישי כנוש נצך · ולא יחמד איש את ארצך:

בון כל הטובות קוי · ראש ושני ושלישי ושביעי · צוך ברום כתבי · ולא תשחט על חמץ דם זבחי:

הכום ונבון יבקר · מן יזבח צאן ובקר · שמע דן מימר אקר · ולא ילין לבקר:

ירום כל איקר ממו · אשר לית שותף עמו · במכתבו פקד עמו · ולא תבשל גדי בחלב אמו[1]:

f. 143b תנים יומה אה שמרים · דבדן אתרה מסתדרים · אניבו בנציר יצרים · ואמרו כארזין ואמרים:

לית אלה אלא אחד:

[1] L 2, 5 עמו.

f. 141 וקרא לו מן הסנה ׳ לך ואשלחך לפרעה הסני ׳ והציל ישראל בכורי ובני ׳ ואניב משה למרו מי אני:

כי אלך לפרעה הסורר ׳ והציל עמך מן הצרר[1] ׳ שלח נא ביד תשגר ׳ כי לשני כבד מן הדבר:

אמר יהוה אהרן אחיך ׳ שימו עמך יהיה נביך ׳ ואנכי אהיה עם פיו ועם פיך ׳ ומה אעשה בפרעה אנכי אוריך:

ומשה ואהרן ברגשו ׳ בהר האלהים אתפנשו ׳ ולפני פרעה כד נגשו ׳ והמופתים פניו עשו:

תנין ודם והצפרדע עלה ׳ וכנים וערב עליו אשתלח ׳ ומקנה ושחין והברד וקולה ׳ והארבה ויהי חשך[2] אפלה:

וחתמתון נגף היה ׳ בבכורי זידניה ׳ ובכורי ישראל בשלמיה ׳ ישתבח עבוד סימניה:

f. 141b וצעקה גדלה במצרים הת ׳ כמוה לא היה ולא תוסיף להה כת ׳ והנגף והמשחית בון אזדמנת ׳ עד העולם עליון אציקת:

וישראל אמנים באתריון ׳ מודים ומשבחים לאלהיון ׳ דפדה לון בבוריון ׳ ומטו חשבנון בדבביון:

וזבחו הפסח בריאמו ׳ על חקותיו דהוקמו ׳ ועל המשקוף הדם שמו ׳ ופסח בחסדו על כל עמו:

כן יפסח יהוה אמן אמן ׳ לך אה ישראל עמה מזדמן ׳ הקרוב מכם והרחוק כבן ׳ ובטח בדד תהיה שכן:

ותקריב קרבנך קריב ׳ בדקטים ביומי התהב ׳ ועל הר[3] ספרה משבנה נציב ׳ ושביר לבבך אולי יטיב:

וישים עליך זה המועד ׳ בריך ומברך בטוב וחסד ׳ וכל שנא ודבב דלך יבד ׳ ובטח תשכב ואן מחריך:

f. 142 וחייך אמן ישמרה ׳ ואמנותיכון לא יגרע ׳ וחקה מכם[4] לא יפירה ׳ וכל שנה בטוב עליכון יעזרה:

תנים יומה אה סדרים ׳ הכהנים והשמרים ׳ טוביכון תניבו למימרים ׳ הו הלילה הזה ליהוה שמירים وتمامه

وكرزنه تلاته

[5]يضاً شيره من قول هيبت الله المصري رحمة وغو״

מועד הפסח טב תשמר ׳ טובי מי לו ישמר ׳ צוך מרך למשמר ׳ את חג המצות תשמר:

[1] L2 הסרר. [2] L2 om. [3] L5, 6 om. [4] L5, 6 ממך. [5] L5, f. 49, the older hand.

[1]בשם יהוה נשרי ועליו נתרחץ ובו נדבק:

צלות שבעת יומי חג המצות רמשה · שריו הצלות כארזין ואמרים וכי בשם וקצי הבריה ויהוה אלה ונברך ויזד פיהא ששת ימים واذا دخلوا الخماسين يزاد فيها ברוך מן דאמר שבע שבתות ואז ישר ונרבי כתבה ושני בתים מן נשׂוֹ כהלן المناط واه רבה ושבחו العاده ويذكر فيها حسب الوقت ما يوافق ודראן מברכו וכי בשם ויתרבי ובתר כן אלקטף كما تقدم ليلة الاحد اذا كانه الخماسين دخلوا يكون ابتدى القطف עד כל ימי |
ארץ זרע וקציר واذا كان لم دخلوا يكون ابتدى القطف הרמתי את ידי אל L7, f. 64b
האל · مع خلف مزاد הים וקציר من القطف كما تقدم الشرع في اول القطف ويختموا القطف الي عند ומתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך ויתמר יתהלל تقيل ויתמר יצא המכתב من غير حلقه وتلبيه כי בשם ושמע ישראל والباقي حسب العاده والسجدات ويزاد فيهم ששת ימים فقط واذا دخلوا الخماسين ברוך מן דאמר שבע שבתות وتمامه وبعدها ששת ימים وتمامه ויהוה אל רחום וחנון ويذكر الامام حسب ما يوافق ويقال من אה קהל[2] بيت א· وبيت المناط وبيت ת·

ויזפוו ששת ימים וכרזנה תלתה فوق وتحت ולעלם תסתגד ותתחסל f. 65
הצלות בטוב אמן[3]:

ישתבחת מן מימר אדוני הזקן הכהן פרד זבנו אבי עמרם ירחמו וגו״ f. 66

مناط يوم الاحد

בגדלו יוסֵף איקרך · ומן פנותה ישים לך נפּושים: ובעלמה ירבך ויפרך · ויצלחך בכל המעשים: ויחניך בזאת הימים ׳דבון מרך פישרך · מידי פרעה ועמו הקשים: על יד הנביא דבו סוברך · דמע כל האנשים:
הו משה הנביא אשר בספרו אסנלכם: ומן כליל מצוֹתיו דבון פקדכם: החדש הזה לכם: ראש החדשים:

مناط يوم الاتنين

חילה דשם דן ירחה קדמה · ראש כל חדש ונשא ראשו: כי בו בריאת כל עלמה · וכל מא בארץ ובשמים נעשו: ופדות עמו ישראל ממצרימה ·

[1] Only in L7, f. 64 sqq. [2] As above, p. 162 sqq. [3] Then follow the biblical headings of נברך (see p. 7) for the seven days.

جاري عادة السماط في المدينه بعد ما ينزلو من דקטים ٠ علي ما جارت به العوايد بعد ما يكملو صلات العيد في דקטים ٠ اذا كان حاكم في تلك السنه عربس جديد او مولده او فرح يقدم كبير الفرح يغرم لجماعه كلهم جميعًا جمله ثم يتجمعوا لجماعه في دار الفرح والسماط منصوب يقومو جميع لجماعه واقفين ثم يبدا גדול הכהנים מברכו بنغم معروف علي وزن وقت ان يطلعو הקרבן ٠ ويقولو جميع الزفات المتقدم ذكرهم في العاده من اولهم الي اخرهم ويقال قبل ששת ימים ٠ חקת עולם בראישון ٠ וכרזנה تلاته ويقول הכהן ברוך אתה ٠ والقدح في يده ويذكر الي מועד חג המצות ٠ ويقول علي القدح الي اصحاب الفرح מאה שנה ביומיך יסי ٠ ثم يقولو بقيت لجماعه لما يتكامل الدور ويشربو عند بعضهم البعض ويعود الامام بشير من الشير المتقدم ذكرهم في دلك العاده ثم يشيرو لجماعه كلهم الكبير بالكبير والله اعلم[1]

[2]جاري عادة عمل القربن اذا حكم السبت يكون دباحته محل الظهر والعاده كما تقدم وزفه عوض הו הלילה ٠ ושמרת את החקה חזאת وقبل عطوس الشمس يطلعوا القربن ويصلوا صلات ليلة السبت العاده ואתי كلها ولما يبدوها يدورو يفرقوا القربانه والله اعلم وصلات يوم السبت هي صلات سبت العيد تانى دكرها في هدا المجموع

[1] L2 ends here. [2] L6, f. 11b; L7, f. 36b.

תעשנה ותלמדה: ותתחני במועדיך ויסיר צדבך · ויקבץ לך כל נדח:
בעמל הנביא דבתפלותו אמתן שרבך · ועל ידו ישראל אתפדה:

הו משה דהודיעך במצוֹת וחקות: במשמרה תהי גן עדן משרואך: ויהי
בה לך מן האש פדות: וירפא כל מדואך: | דאמר ששת ימים תאכל מצות: f. 67h
וביום השביעי חג ליהוה אלהיך: לא תעשה כל מלאכת עבדה:

רב אלה:

יתב דן פתגמה · עד יזכר שמו ׳ברחמה: אולי מקרא טוב ישתמע · ישים
לו מרו בנן עדן מקומה: דהוה עמרם משתמע הכהן · בפני קדש כל ׳עמה:
ואני בנו שלמה · דצפרתי ממו מתיתמה: אשאל מרי ׳בזכאים והנביא
הדמע · יסלח לו כל עון ופשע ואשמה: ויזמני ׳עמו ברחמה · ובזהו ובנשמה:
ונראה אתו שם · בתפלות דמע כל עלמה:

בתר מיכל קרבן הפסח בששו: על יד אדונן משה הדמע · עבדו ונאמנו ואישו:

וכמה פקדון ולון במצותיו ארשי: בלקחות זבחים לריח ניחח אשה: כאשר צוה יהוה את משה: ואת אהרן כן עשו:

מנוח יום השלשה

בגדלו יחני יתך בימים ההם · וישימך תמיד בשמח ובשרים: וכמו אבותיך ישים לך תקומה · ויתגבר על מן עליך מתגברים: | ותעשה מועדיך בשמח · f. 66b
על כעסות איביך הממרים: בעמל הנביא דנתן לו יהוה · קדש כל ספרים:

הוא משה דבקשט המועדים הודיעך: וממצרים אל ארץ הקדושה הביאך:
ואמר כי בחזק יד הוציאך: יהוה ממצרים:

מנוח יום הארבעה

בגדלו לא ישמים מן מעשיך הקרבן במקום · תמיד בשמח ובששון: ולא יחמד איש את ארצך מכל טלום · ואיביך יכחשון: ומן רחמיו ישים לך שלום · ושנאי דתך יתשון: בעמל מן כתו לא קעם ולא יקום · ועל ידו ממצרים עמו נפשון:

הוא משה דעל ידו הצילכם: ומימרו סוברות לבביכם: יהוה ילחם לכם:
ואתם תחרישון:

מנוח יום החמש

בגדלו ייטיב אימנותך · ודביקותך באמנותה יכבדו: ולא יגרע לך דבר מן אימנותך · ויסעדך בטובו וחסדו: ובמקומו ישים זומנותך · ולא ימצא בך לא שקר ולא זדו: בעמל הנביא דבו אימנותך · דעל ידו אבהתך אתפרו:

הו משה דבגללו שם לך מרך רחמה: | ובמטהו בקע לך מי ימה: ויאמנו f. 67
ביהוה: ובמשה עבדו:

מנוח יום הששה

בגדלו יעמר אתרך · וצדקתו ממך לא תכחד: ויסגי מן טובו איקרך · ויאמנו ולא תפחד: ומן לחץ דבבך יפשרך · ולא ישובו יקחו ממך השחד:
בעמל הנביא דקבל קדש כל ספרך · דלית ימצא כמו בנביאים אחד:

הו משה דעל ידו ממצרים פדך: ואמר בגלל קדש מסגדך: יהוה כוננו ידך: יהוה ימלך עולם ועד:

עליה ايضاً

בגדלו יטהר לבבך · ויסול ערלתו מכל צדה: ובמעשה הקרבן ירבה חדבך · ומן גבורות הדבבים תתפדה: וחקותיו דבקשט כתבך · על האמת

f. 71 واما يوم السبت يفقوا هنا وبعد خلاص قراية هذه الثلاث ابيات يقال هذا اليشتبح

חילה דברא אבינו אדם · ואמשילו על בוראיה סדרה: ושמו בגן עדן שרי · לפַרנס ולמטרה: ושלשל תולדותו · מן זרע לזרע: עד אתא אדונן משה · שמש עלמה ומאורה:

הנבי דלבש מן מרה כליל: ושגרה רחמים ׳לישראל: עד יעמדו וישמעו קול אלהי כל אל: ויקרו בספרי התורה:

جوابه כי בשם יהוה אקרא כלها

f. 71b وبعدها يقروا النوبه الموافقه | وبعد خلاص قراية النوبه يقروا תורה ואהיה אשר אהיה وتمامه ويقال هذا الشيران جمله بنغم معروف שבתה דמיה למדינה וגו״

جوابه من الامام ישרו אה وتمامه

تابع مناط يوم الاثنين مناط يوم السبت التاني

הב לן משבחה למרה דעלמה: וגו״

ثم يقروا אלהים רחמנה ויתמר ישתבח מן מימר אברהם בן יעקב הדנפי ירחמו יהוה:

בגדלו יצר רקיע מן מיה · ביומה תניאנה: וקרא לו שמים · בין מים למים פרקנה: דאפרש שבעת יומי חג המצות · ופקדן נחג להרגריזים קדש מכונה: על יַד הנביא התמים · אשר נור פניו דנע:

הו משה נבי כל הדורות: דקבל קדש כל התורות: ואפרש שבעת יומי חג המצות: זכרון לפרקן בני כשרנה:

רב אלה: עליה ايضاً ישתבח מן מימר אבי הכהן עמרם פַּרד זבנו ירחמו יהוה:

قد تقدم وضعها سابقاً

עליה ايضاً ישתבח מן מימר הכהן מלמדי פינחס יהוה יאריך וגו״

בגדלו ברא הרקיע השמים ביומה תניאנה · ונשאו מן לעל הארצות: ומעונה דתלי לכבודה שכינה · ומלאכיה בתשמישותה מתקבצות: ואפרש על עמו ׳בדן עדנה · יחגו בקדש כל הארצות: | ולחם מצות להם מזונה · f. 73 כאשר צִוַּם ׳בזי קצות:

על יד משה דמרו בחרו ואהבו: ושגרו לעמו יפרקו מן דבבו: וצִוַּהו ׳בקצת כתבו: שבעת ימים תאכל מצות:

צלות שבעת יומי חג המצות צפרה :

שריו הצלות כארזין ואמרים · ופי אול יום מנהם יקולנו על פתח רחמיך
וכי בשם וקצי הבריה וברוך אלהנו ויהוה אלה חפיף ונברך העדה
והמוסף בה ברוך מן דאמר שבע שבתות ושׁשׁת ימים וקמאה מן פיר
אלהי אברהם ואז ישר : יתמר יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון סלח
לעמך ישראל הסגודים להרגריזים וקמאה ויישר נשׁוי כהלן כלה ובנציו
כלנא או מן המנט מנהא בחסב הוקת וישבחו העדה ומברכו · ثם יתמר
כל יום בייתין מרקה המנט ואלהים רחמנה ויישתבח המנט ايضاً كماهم
مرسومين امامك كل يوم بمناطه بمعونة الله تعالي وגו״

f. 68 מנט יום הׁאחד

עבודה דעלמה · אלהים יסתגד : וגו״
אתהו אלהינו · ואלהי אבותינו : וגו״

f. 69b ثم من بعد ذلك אלהים רחמנה تقدم وضعه في صلاة الدبيسح ومن بعده
يشتبح من تاليف والدي عمرم تقدم وضعها رحمه الله امين
عليه ايضاً يشتبح من تاليف אדוני ומלמדי הכהן פינחס יהוה יאריך וגו״

אישר ברא את האור בתקון חכמתו · וממו לדמע הבוראים נצר : ביום חדה
לו ברא ואקימה ברבותו · ובתר כן יהי ערב ויהי בקר : ואפרש האלין היימים
f. 70 לעדתו · ושם בהם פצות וזכרון ומוקר : | ופקדון יחנו בון על הר נחלתו ·
בשמח וזהו ובאיקר : ולחם עני יהי האכלותו · שבעת ימים יוכר :
טובך אה עם ישר : על דתך הקשׁט תשתמר : ותקום בפקודיו דעליך קשר :
דאמר את חג המצות תשמר :

רב אלה وتمامه عليه ايضاً يشتبح من تاليف الشيخ ابراهيم العبه رحمه الله
חילה דברא שמים וארץ · ביומה קדמה : ובון מן חשך נור קרץ · על מכה
מן רומה : וזה הנור דמנה קבץ · הנבי הנאמן הדמע :
הוא משה נבי כל הדורות : דעל ידו פקד בקדש כל התורות : ששת ימים
תאכל מצות : וביום השביעי חג ליהוה :

רב אלה وتمامه والباقي ياتي ببيانه انشا الله في مناط يوم الجمعه

מנט יום הׁאתנין

אתה הו אלהנן · ואלה אבהתן : וגו״

f. 77b ثم يقروا الهيم رحمنه كما تقدم יתמר ישת[בח] من تاليف ابراهيم العبه رحمة الله عليه

בגדלו אליק מאורים · ביום הרביעי: בשמים על הארץ מנירים · ויבדיל שני כוכבי: ואפריש שבעת יומי המצות · ופקדן נחג להרגריזים בשמח וחדבי: על יד דמע הספרים · אדונן משה הנבי:

הנבי דמאוריו מופעות: דביאר בקדש התורות: ששת ימים תאכל מצות: ותחג ׳ביום השביעי:

רב אלה: عليه ايضاً يشتبح تقدم وضعها وهي من تاليف والدى عمران رحمه וגו״ عليه ايضاً يشتبح من تاليف سيدي ابن العم خضرمد الله וגו״

f. 78 בגדלו ברא המאורות ביום הרביע · וברקיע שומיה לון אקים: | מנון גדלים וקטנים ומעזר ומשׂי · ואל כל העמים שׂמם חלקים: ובמשמר דן הימים עמו מצוה · כי כל חמץ יונו שבקים: בטובו הברכות לון יצוה · ולבדתו על האמת יונו דבקים: בעמל מן לנו התורה הביא · דמע הזכאים הצדקים:

הו משה דעל פי מרו לך צוה: במסת נדבת ידך ובשמח ובמאהבה: תחג ליהוה · בכל אות לבבה: מלא מכל שמור המצוה: דאמר ולא יראו פני ריקם:

מנאט يوم الخميس تابع مناط تالت سبت

אלהים קעימה · דקעים עד לעלם: וגו״

f. 79 واما يوم السبت كما تقدم التعريفه ויתמר ישתבח:

האל הגדול והגבור והנורא: טובינן ננציר פניו · ובשמו הגדול נקרא: جوابه כי בשם יהוה אקרא وتمامه

والنوبه وبعد خلاص النوبه תורה כלה ואהיה אשר אהיה وتمامه ויתמר שיראן جمله بنغم معروف وهوا هذا

תלתה רחמין קנא חילה רבה · ואמר דבון צורכי: ולון עבדה דעלמי · לאברהם ליצחק וליעקב שלמיה: דיהבין במערתה · וריחון טב ׳דריה: וזעק שמון בריה · ולית בריה בטלה: דמצלי ומדכר לון · שׂי ומתעני:

جوابه من الامام ישׂרו אה وتمامه

تابع مناط يوم الخميس مناط رابع سبت

f. 79b אלהים יחידאי · | דלית עמה חבר: וגו״

f. 80 ثم يقروا الهيم رحمنه · ויתמר ישתבח מן מימר אברהם בן יעקב ירחמו וגו״

בגדלו שׂרין מיה · ביומה חמישה: שׂרין נפש חיה · ויברא הך מה ארשה:

רב אלה וتمامه والباقي كالعاده بحسب المناط

مناط يوم التلاته

הבו תשבחתה · למן דאלוף משתבחה: וגו״

f. 74 אתה הו רחמנה · דרחמיך דלא סוף: וגו״

f. 74b ثم يقروا אלהים רחמנה كما تقدم יתמר ישתבח מן מימר אברהם הדנפי ירחמו יהוה:

f. 75 בגדלו קהֹ מיה · ביומה שלישה: | בתקון חכמה ייה · ותראה היבשה: ואפרש שבעתי יומיה · דבון נחג למקום מקדשה: על יד רום נבייה · ונור בריאתה ושמשה:

הו משה דמע הבוראות: דהציל עמו מן הצרעות: ושם אהלין שבעת יומי חג המצות: שמח לנפוש העם הנושע:

רב אלה: عليه ايضاً يشتبح من تاليف والدي عمران رحمه الله וגו״

قد تقدم وضعها اولاً

عليه ايضاً يشتبح من قول سيدي ابن عبد الكرم خضر اطال الله וגו״

חילה דביומה תליתה לארץ עשה · ושם בה מישרים וטברים: ותוציא הארץ עשב ודשא · ועץ פרי עשה פרים: ושם האלין הימים מתקדשה · ובון חג על אחד ההרים: יחניך בהם אה עם הנושע · בעמל דמע הספרים:

הוא משה דמרו לו אהב: ובמשמר דן מועדה עליך חיב: הך מה בתורותו

f. 75 לך כתב: | למועד חדש האביב: דבו יצאת ממצרים:

רב אלה وتمامه وانما يوم السبت كما تقدم ויתמר ישתבח:

חילה דשם אדונן משה נבינו · והתורה מכתבנו: והרגריזים מסגדנו · ויום נקם ושלם אימנו:

טובי מן יימן במשה ובתורה: וייתר על ראש כל מקרא: כי בשם יהוה אקרא: והבו גדל לאלהינו: وتمامه

ويكملوا כי בשם ويقروا بعدها النوبه وبعد خلاص قراية يقروا كما تقدم في السبت الاول وبعده يقولوا هذا الشيران

תתדכרון בטב שבותיה וגו״

والباقي كالعاده

مناط يوم الاربعه ومناط تالت سبت

אתה הו עבודה · דעלמה וטובינן: וגו״

אלהים קמאה · דקדים לעלם: וגו״

בעמל אדונן משה תמיך והוריך: דעל הקשט המשילך ובתפלותו יקבלך ואתו ירבי שבריך: ותזבח קרבנך באשר צוה לך: ולא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך: אשר יהוה אלהיך נתן לך: כי אם במקום אשר בחר יהוה:

רב אלה וتمامه וכי בשם ויתרבי כלها والقطف كما تقدم ليلة الاحد ومزاد הים וקציר لا يقالوا الا اذا دخلوا الخماسين كما تقدم بيانه ויצא המכתב من غير خلقه وتلبيه כי בשם ושוב מחרון אפך · וכי בשם ושמע ישראל واذا كان الوقت وساع يقري علي الكتاب صوره من صور العيد *اعلم ان صور العيد الجارى العاده في قرايتهم بالزفه والتلبيه وكل صوره منهم يزفوا عليها زفتها وقد كنت لك صور العيد جميع علي ياتها في صلات الصميت من هناك بغرف نغيم اياتها[1] واتهنا دبריך עלמה المناط وهي مقسم علي ايام الجمعه لا يلزم الي كتابتها هاهنا والسجدات[2]

f. 84b ויתמר יהוה אל רחום וחנון ويذكر الامام كما يوافق وبعد تمام التذكير يجاوبوه بقولة אה רחמנה كما تري

אה רחמנה טבה אהיה אשר אהיה וגו׳

f. 85 ויתמר אדיך עלינן اذا كنت القسمه علي اربعة ايام يكون كل يوم الرُبع واذا كان العيد السبت او الاحد تكون قسمة אדיך עלינן علي خمسة كما انا مقسمها قدامك

ولابد في كل يوم يكونه اول الابتدى אדיך עלינן قبل المناط اى بيت א׳ والانتها بيت ת׳ وبعده מרי בעמל תלתי שלמיה:

מناط اول يوم א׳ ב׳ ג׳ ד׳ ה׳ ו׳[3]
מناط تاني يوم ז׳ ח׳ ט׳ י׳ כ׳
מناط تالت يوم ל׳ מ׳ נ׳ ס׳
מناط رابع يوم ע׳ פ׳ צ׳
מناط خمس يوم ק׳ ר׳ ש׳ ת׳

f. 87 מרי בעמל תלתי שלמיה: וגו׳

יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון ארך אפים

f. 87b ובعدها يلبوا ינחו[3]

ويقال من אה קהל بيت א׳ وبيت المناط وبيت ת׳ وزفه ששת ימים

f. 88b וكرزنه تلاته فوق وتحت ולעלם | תסתגד وبعده يقال هذا المقرا علي نغم אה טבה وهو من تاليف سيدى وقرار قلبي وكبدي فريد عصره وزمانه

[1] In the margin. [2] Then follow the סגנות for each of the seven days.
[3] These are all given in full.

ואפריש שבעת יומי המצות · ופקדן נחג להרגריזים דמע היבשה: על יד אדונן משה לגו תורותו הקדושה:

f. 80b הנבי הצדיק התמים: | דפקד עמו דמע כל העמים: את חג המצות תשמר שבעת ימים: ותחג לרום מקדשה:

רב אלה: עליה ايضاً يشتبح تقدم وضعها وهى من تاليف سيدي وقرار قلبي فريد عصره وزمانه والدي الامام عمران جمعنا ونو״

عليه ايضاً يشتبح من تاليف ابن العم المكرم خضر ابن اسحاق مد الله ونو״

בגדלו ׳ביומה חמישה · שׁרין שרצים מן המים: ואת התנינים הגדלים עשה · ואת כל עוף השמים: ואהן הימים הטובים אפרשה · כי נחג בהם בשמח ובשלמים: על זה הרגריזים דמע דיבשה · אוצר השמים והרחמים: בעמלו ברכתו עליך יפרשה · ויסלח לך כל האשמים:

ובעמל עבדו משה דעל ידו ממצרים הצילך: ובשמירות מועדיו מכל העמים אסנילך: טובך תדבק בפקודיו דבהם הבדילך: דאמר ולא יראה לך שאר בכל גבולך: שבעת ימים:

רב אלה · وتمامه والباقي كالعادة

f. 81 مناط يوم الجمعة تابع مناط رابع سبت

אלהים אל עליון · לך אנן משבחין: ונו״

f. 81b הא מלך רחמן · תשתבח ביד כל פם: ונו״

f. 82b ויתמר אלהים רחמנה · וימר הכהן ישתבח מן מימר אברהם בן יעקב הדנפי ירחמו ונו״

בגדלו חתם בו־איה · ׳ביום הששי: כל רמש ונפש חיה · וכל מה תקן ועשה: ואבינו אדם בצורה ייה · עד מן זרעו נפרד אדונן משה:

ועל ידו אפרש זאת הימים: ופקדן נחג לקדיש המקומים: וחגתם׳ אתו חג ליהוה שבעת ימים: זכרון לפרקן ארשי:

רב אלה · עליו עוד ישתבח דאתקדם מדכרה והיא מן מימר אדוני הכהן אבי עמרם ירחמו ונו״

f. 83 עליו עוד ישתבח מן בן עביב הכהן פינחס יאריך ונו״

בגדלו כלל בריאתו ׳ביומה שתיתה · בבריאת אבינו אדם מן האדמה: והמשילו על כדר בריאתה · ושלשל מן זרעו דמעי כל עמה: ואפריש לון דן יומיה רבתה · עד יתגלו בון ׳בראות קדש כל מקומה: ׳בטובו יתן להם סעדותה · על משמר חקותו ונזיריו הרמה: וכל שנה ׳בזהו ובשלמותה · יזבח את הפסח בשלמה:

f. 90b استغاثة زريفه من قول . . . عبد الله التقه ابن سلامه الكهن جد كاتبه رضى الله عنه وهي تقال فى القرار النهار بعد كل صلاه . . .

על פתח רחמיך יהוה עמדתי · ושתי ידי פרשתי · ואליך שאלתי · ואמרתי צבעותי · וממך דרשתי · תרחם דלותי · ותסלח חטאותי · ותנחם על רעותי : כי אתה רחום וחנון · והמתנים נתון : וגדול הגדולים · ומשל המשלים : והגבור והנורא · ויכלותך תדירה : ושלטן השלטים : ואדון האדונים · וסקפן הסקפנים : ודין הדיאנים · וקני כל קניאנים · וחנון החנונים : וחכום החכומים · ורחום הרחומים : אה שמעיו צבעתה · אה חכום כסיאתה : אה מלוך מכה ורומה · אה ברִיו כל עלמה : אה נצעיו קרביה · אה עשה גוני תמחיה : אה מן שכֵּיך אל שדי אל ראה · אה שמעיו המקראי : ולבלושים חפסי · יתן לון רחמים פרוסי : אה חכום כל גלי וכסי · שמו יהוה נסי · יהוה נסי · יהוה נסי : יהוה הוא האלהים · בשמים ממעל ועל הארץ מתחת · אין עוד מלבדו · מפני בראשית · ולא ראש לקמאותו · ובתר יום נקם · וביום נקם יקרא כבודו על גדלו · ראו עתה כי אני אני הוא · ואין אלהים עמדי · אני אמית ואחיי · מחצתי ואנכי ארפא · ואין מידי מציל · חי אנכי לעולם · יהוה שמו · ובנאותו שחוקים מעונה · אלהי קדם מתחת זרועתו עולם · אל עליון שמו · וכל העולם לו · אחד בדד הוא · ואין עמו אל נכר · לא שותף · ולא חבר · ולא משני ·

f. 91 לא תבנית · לא צורה · | ולא צלם · ולא קלום · ולא גביה · ולא חבר · ידעיו בלא לב · עמי בלא עין · שמעיו בלא אזן · קרא דלא בפם · כל כסי לו גלי · וכלום לא יפלא ממנו · ידע יצר כלה · ומדעה לא ישומנו · שקיח עם כל כלום · ועמי לא ישורנו · אחז בכל אתר · ואתר לא יחזינו · יוכל על כל כלום · נצעיו לא מנצע · כי כלה כפית לאלהותו · ידו נטויה · וממלכותו תמידה · בסאו השמים והארץ · וידו אחות בכל · כחו לא ילא · בדד דלא יחדל · עליון דלא יפל · הגבור דלא יחדל · כל עליונים פניו שפלים · וכל הגבורים פניו דלים · וכל השלטנים בין ידיו נלאים · וכל המלכים לו עבדים · פניו נקד ארצה וישתחוי · ונתפלל · ונתחנן · ונאמר בקל רם · אהיה אשר אהיה · אה קני שומיה וארעה · אה עבוד מה דו בעי · אה שליט לא יתחלף לעולם · אה מן לא ישא פנים ולא יקח שחד · אה לחי אה ראה אה פלי מן מצפית העינים · וגלי במחשבות הלבבים · אה שקיח לבלושיו · אה קריב לדרושיו : אה אל הצבאות · ואלהי הרוחות · אה שמעיו הצעקות · אה עני הנעקות · אה סגי הרחמים · אה ים הטוב והחסד · אה מן פתח רחמיו לא יסגר ומעין החסד לא יסתם · אה מן קרא כבודו על גדלו · יהוה אל רחום וחנון · רחמני · וחנני · וצדק עלי בצדקתך · ורחמני ברחמיך וחסדיך · את מן קרא שמו · ארך אפים ורב חסד ואמת · רבי חסדך עלי · ושא פני רחמיך

الامام والدى عمران عفه وغ"

עבדיך הנשארים · ידרשו מן צדקתך:
מתנות חן וחסד · מן סגאי טבהתך:
רחמן אתה בדיניך · ורחאה במגביאתך:
מן לנו אה מרן · אלא רחמיך ורחותך:
כפי יכלותן לא ׳לפם · גברות יכלותך:
דך די חסדך ׳עמנו · רבי לן מתנותך:
נשאי את ידינו · בעים רחותך:
אן עמיך ראה לנו · הך די אמנותך:

גמלתנו כל טוב · בתקון חכמתך: בבריאת גויותינו · מן גוני בריאתך: ושלחת לישונינו · לתשבחן יחדאותך: נשאלך תרצי עלינו · במשמר תורותך: ופקח עינינו · לדעת רזי יקירותך: והולכנו הדרך הדרך · דתרצי לאלהותך: וטהר יצרינו · וקדשנו ׳בקדישותך: וזכור הזכאים ארשינו · דכרת עמון בריתך: והקים לנו שבת ושב יהוה · אלהיך את שובתך: וברוך אתה בבאך · ברוך אתה בציאתך: ואשכין בלבינו · מהבותך ויראתך: אחנו הזעורים · נשאלך ונבקש יתך: אודיענו נא את דרכיך · ואמתן את חמותך: ושא מעלינו אה יכול · קצפך ומניפותך: למען נמצא חן בעיניך: ולא תפיר בריתך: וברך לחמן ומשתותן · ולא תנשי מקראתך: | ושוב מחרון אפך · והשיב ממלכותך: f. 89
חלילה לך אה רחום · תגעל את עדתך: הנשארים במותי מעט · בין שנאי אימנותך: אכן כי חטינו · ועזבנו מצותך: ורחמיך תסבל אתנו · כד נתחנן לרחותך: וראה כי אזלת ידינו · ולית לנן זולתך: וזכור ארין ירשתן · ואתר קדישותך: בזכרון אדם אבינו · דברכת אתו בברכותך: ומן אמרת לו בטובך · והקמתי את בריתי אתך: ומן בחרת לו במימרך · לך לך מארצך וממולדתך: ומן אמר לבנו בישלחו · ואל ישדי יברך אתך: ומן אמרת לו בחסדך · שוב אל ארין אבותיך ואל מולדתך: ומן אמר לישר המשקים · כי אם זכרתני אתך: ומן אמרת לו בדיל אחיו · וגם הנה הוא יצא לקראתך: ואמר לו קרב אל המזבח · ועשה את חטאתך ואת עלתך: ובכהנת אלעזר ואיתמר · והמפנם את קנאתך: שוב מחרון אפך אדני · ואל תשחית עמך ונחלתך: וצדק עלינן מן צדקתך · צדקה מן רחותך:

ثم يكونوا متشفعين ساجدين متفرجين قايلين

יהוב מתנאתה · לך מודאה על גדלך:[1]
אה אדני יהוה תמיר:

كل واحد بسجده

[1] Thrice.

יתי ליראה ממך לעשות הישר והטוב בעיניך · מרי שגבני מן הזידנים עשוי |
f. 92b הרע לפניך · מרי הצילני מידי דבבי ושנאי · ולא תשלטון עלי · מרי גאלי מידי
קשים הלבבים · מרי אתגבר על מן יתגבר עלי · מרי נפש עלתי · מרי פני אל
עונותי · מרי אל תפן אל עונותי · וראה את דלותי · מרי אל תפן אל קשעי ·
מרי הסתירני לגו כף רתותך · מרי טלל בענני רחמיך · מרי עזרני בבוחך
הגדול · מרי על כוחי לא תבטחני · מרי חנני ברחמיך · ודבקי ואפתח
שער שמיך לקול פללי · מרי מן אוצרי טובך אשרי עלי · מרי סלח לי
ולאבהתי ולאבות אבהתי · ולאמי ולאחי · ולאחותי · ולילידי ולאחתי ·
ולבני ואל משפחתי · ולכל קהל ישראל הסנודים להרגריזים בית אל ·
אמן אהיה אשר אהיה · וברוך אלהינו לעולם וברוך שמו לעולם · ולית
אלה אלא אחד:

עלי ואפ מקרא טוב · מן מימר אברהם הקבצי · מרי עליו
ירצי אמן:

אכפר יהוה מן כל עון ופישע וחטאה · אשר גמלו מני בזאת הלילה ובזה
היום ובכל זבני · עיני תבבי על עוני אשר הרחקני וגרשני מן פתחך אה אדני ·
אהיה אשר אהיה בי אדני · זכור רחמיך סלח לעוני ורחמני וחנני
וקבלני · וקרבני · ואהבני · והשכלני · ושמרני · וגאלני · והצלני · ופלטני ·
וישובני · מכל דבב וסני · ומכל עקה נפשני · והושיעני · וזכרני · ולא |
f. 93 תשכחני · ולא תעזבני · ולא תשבקני · ולא תנזפני · ולא תטרפני · ולא
תקחני · ולא תנבכני · ולא תשלמני · ולא תצרכני · וכל טוב גמלני · ולא
תכנעני · ומכל חלי ארפאני · ובעין רחמיך לי פני · והך אעשה חכמני ·
ולמדני ופקחני · והודיעני · והוריאני · ודברני · ועל מלחמות נפשי ואויבי
גברני · ועל נסותך ונקמותך קוממני · וסוברני · ומן אהבותך שמני · ומן
חסדך לא תרחקני · וקרב ריחקני · ועל משמר תורותך סעדני · ועזרני ·
ובברכאתך ברכני · ובקדשיך קדשני · ובשחר הליל איקצני · ופוררני ושמע
תפלותי · ומורדי · וזכרוני · וקרע שגבותי · דמנך שגבוני · ועסר ערף הקשה
מני · ואניר לבי ועיני · ומבור עונותי הריצני · וחסדיך תסבלני · ובים הטהרה
צבעני · וטהרני · ובעננ הסליחן והרחמים טללני · וטמרני · ובמשכן השובה
עברני · ודעדני · ואשכני · ומן מזון הרצון השבירני · והלטני · והשביעני · ומן
מימי הרתו אגמיני · והשקלני · והרויאני · ובדרך הקשט הולכני · והנחני ·
ואנגדני · ונהגני · ובגד דעתך ויראתך אלבשני · ובגד תהות נפשי אפשטני ·
ובכבודך אוקרני · ובגזר הקדשים נזרני · ואשכן | יראתך ומהבותך בלבי ·
f. 93b ועיניי · וברחמיא אסתירני · וברצונך אריצני · ואשמחני · ומדרשי אמטני ·
ועל עמלי לא תחרצני · כי אני שביר הלב · אביל בכי מסכן עני · מה לי סובר

אלי · וצדק עלי במתנותך · וראה אלי בעין רחוּתך · אה נשא עון ופשע
f. 91b וחטאה · שא לפישעי · | וסלח לחטאי · וכפר עוני ואשמי · כי הנם׳ יתרים עד
מותר · ילא לשני מן פתרונם׳ · ותמטר עיני דם אדם · בעת זכרונם׳ · ויך
לבבי · ויכך כוחי · ותצור נפשי · ותדוב רוחי · אוי עלי מה זה בחרתי לקלומי ·
אשלכתי[1] נפשי באיש להבה · לא תכבה · חרב חטאי באדי בו קטלתי נפשי ·
יום נקם קדמי · מה יהי עמלי · מן יצילני · מן נקם רבי · מן יחס עלי · מן
יטפי להבה · ועתה הנני · אשוב אליך אה אדני · קבל שובתי · ואנחם על
רעותי · מרי עבד עמי לפם דו טובך וחסדך · לא לפם רעות מה עשיתי · מרי
חטאי סגי · ורחמיך עדפים · מרי עונותי יתרה · וחסדיך תסבלני · מרי חובי
גלי קדמיך · והך אוכל הסהיר פני ממך · ולאהן אברח מפניך · מן יסתירני
בלעדיך · מרי ׳בים העונות צללתי · הן עמיך ברחמיך הריצני · מרי קצרתי
היום אבל על נפשי · ולבי ירא ממא ׳דבאחריתי · יקראני אדני · ברב חסדך
שוב מחרון אפך ולא תרצם עלי · ולא תגזי גמלי · ומחיי עונותי ולא תקחני
ברעותי · אהיה אשר אהיה · לישועתך קויתי · אה מושיע הושיעני · כי ליתּ
לי לישועה מבלעדיך · אה אדני מרי בקדוש שמך הקדוש רחם עבדך המסכין ·
הצריך דלית לו מקלט אלא תרח רחמיך · מרי בסוד שמך הגדול רחם עבדך
הדל העני דלית לו בלעדי הסדיך · מרי בקשט שמך הנכבד רחם עבדך חטאה
f. 92a וחיביה דלית לו מברח ממך · ולא מנוס אלא | תרח רחמיך · מרי ברב שמך
העצום רחם עבדך הקעום בין ידיך ידרש רחמיך וסליחתך · כי בך דביקותו ·
ועליך בטחו[2] · מרי בצדקה מדלך צדק עלי ופתח שער שמיך לקבול פללי ·
וישים ענן רחותך ביני ובין רגזך · ולא תשים עונותי שגבה ביני ובין סליחתך ·
ולא תשכחני מן טובך · ולא תרחקני מן תריח רחמיך · ולא תשיב שאלי ריק
מן חסדיך · אהיה אשר אהיה אה מן היה ויהיה · הוי לי כמה הית׳ לאבהתי
הזכאים · אברהם ויצחק ויעקב עליהם השלום · ואצליח עמלי בזכות יוסף
הצדיק · ואושיעני בתפלות אדונן משה עבדך ונאמן ביתך · אה מושיע
הושיעני · יום נקם בתפלותו · אה מרי הביאני תחת צל קורתו · אדני יהוה
שמני מן הסמוכים בדלתו · התפושים ׳בדגלי שער אימנותו · וכעדני על משמר
תורותו · והשיב עלי מברכאתו · עם ברכת שמשי משכנך הקדוש · אהרן
ואלעזר ואיתמר ופינחס הכהנים הקדושים המשחים · אמן אהיה אשר אהיה ·
מרי קבל מדרשי ואצליח עמלי · והשקף ממעון קדשך עלי · וראה בעין רחמיך
וחסדיך אלי · מרי שמע צעקותי · מרי רחם דלותי · מרי עני למסכינותי ·
מרי עתיר שפיותי · מרי ספק צריכותי · מרי אמן יראתי · מרי אצליח שבלי ·
מרי אשכין אהבותך בלבבי · ואשכין אהבותי בלבבי כל עלמה · וישים חן
בעיניך · מרי הטיבני בעין כל אמי עלמה · וישים לי יכולה עליון · מרי אמלא

[1] L 7 אשכלתי. [2] L 7 בחטאו.

סלח לי חטאותי · ידי פניך פרֹש:
עבדך דל ועני · ומסכין וצריך ונשיש:
פרקי ברב רחמיך · ושובה וסליחן ודרֹש:
צדקה מדלך על עבדך · שובה טובה לי חדֹש:
קראה רחמיה · ורתו ורחמים לי הגיש:
רחם שיבת עבדך · וטהרו מכל ביש:
שוב עלי קדם מותי · כמן שב וינפש:
תהי על חטאו · על השובה ממשש: f. 94b
בעמל תלתה הוכאים · ומי לי קרב הקדיש:
ובזעוק מי כמוך · נאדרי בקדש:

אה טבה דעלמה · מן טבהתך מלי:
בֹרך מעשה ידי · ימיני ושמאלי:
גאלי מן צרותי · והסיר כל לחין מעלי:
דלותי מן לחצי גדלה · והדבב מתגבר עלי:
הן לית תציל ואלא · מנו דינאלי:
וכלה תחת אדך · מן נסתר ומן גלי:
זכאה זכור זאון · פרוש פני פלי:
חילה לך תעזרני · על סכולי ועל נואלי:
טעי ׳בים העונות · טרח עלי מסבלי:
ידעתי כי אני חטא · וחטאי קם קבלי:
כד ראיתי מימרך · על יד משה השליח:
לכל מימן סמן · וחלי לכל מחללי:
מימר כי כל דרכיו משפט · עשה משפט ׳דלא בלי:
נירא מן אימתך · ונימר בקול עלי:
סלה לנו מרי · אה עבוד כל סימן וכל פלי:
עבדיך הנשארים · בפנות צללי:
פנותה עליון אתגברת · ולא יתם לון עמלי:
צדקה עבד לן מרן · ולא תגזי לן גמלי:
קהלך לית לו בלעדיך · מפצי מכל חלי:
רחמו אה אל רחום · מן גבר אל סהב ועד טלי:
שלח לן פשרין · יפדי לנו מן קללי:
תן אה מרן לעמך רתו · בעמל הנבי המלי:
דאמר ועזי זמרתי · ויהי לי לישועה זה אלי:

יסוברני · וינחמני · ויושיעני · אלא אתה אה אדני · אן אמיתני · ואן החיתני · והן עזבתני · ואן הרחקתני · ואן גרשתני · אתה מרי · ועבדך אני · מה לי אלא פתחך אה אדני · דרשתך אלהי השמים בלב שביר כניע · לא תטרף מדרשי · דרשתך אלהי השמים והארץ חסלך תטרף מי ידרשך אה אדני · דרשתך בשמותך הקדושה למדרשי עני · דרשתך באברהם ויצחק ויעקב שמע שיאלי מני · דרשתך בנביאך משה שליחך ונאמן ביתך קבל מדרשי מני · דרשתך בכהניך ואהביך · ושלמיך ורחמיך גבר שברי ולא תשברני · קראתך במה קראו אתך נביך ואהביך ושלמיך קבל מקראי מני · נשבעתי עליך בך תרצי עלי · ותחדי חשני · ומכל עון ופישא וחטאה שמרני · ובטוב חתם לי · מרי בסוד שמך הקדוש ובאלין דכרז אתך בון מן רחמיך וחסדיך ריקים לא תשיבני · ומן טובך אמלאני · וקבל קרבני · זאת התפלה · וסלח לי ולאבהתי · ולכל קהל ישראל זימני · ולסדר אהבך מן כל הברני · אמן אהיה אשר אהיה · מרי אתרחם ואתנחם · הך די אמנותך אה אדני יהוה · וברוך שם קדשך לעולם | לית אלה אלא אחד׃ f. 94

ثم بعد ذلك يقال بابتهال والكف مبسوط

מני הדרוש והשאול ועל רחמיך הקבול · כי אמנותך לא תעזר למסכין שאול · ואתה על כל כלום יכל׃

מקרא טוב מן מימר אבי הכהן עמרם בן שלמה הכהן אלה על רוחו ברחמיו ירצי׃

אה טבה דלית סבור · מן טבהתך מואש׃
בריו תקן כלה · נתון לכל בלש׃
גאל אתי מכל רע · בחילך המתפרש׃
דלית לי בלעדיך · זאון לכל נפש׃
הני עמדי בדרך · דלה אני מבקש׃
והן לית תגיב שיאלי · מנו דלי מנפש׃
זכרני ברחמיך · והצילני מכל חבש׃
חילך חיול מותר · אה ירוש לכל ירש׃
טובך טרם רגזך · וחסדך הכל בלש׃
יהוב המתנות · ולית על תרחך מנרש׃
כלי לדיניה · אולי תשקח האש׃
למן ידרש עבדך · ומנו דבו נתפיש׃
מזמך הו חיינן · ובידך היום ואמש׃
נתרחץ בחילך · ובתפלה לך נגש׃

פרן נפתח פני · מעין הטובות והחסדים:
חסדך לעבדיך פני · בביתך דאנן פתחו עמדים:
הלא דבו נתחני · ובו כלנו סהדים:
וישר לן פנינו נפני · באבה ספרה הר הקדים:

בחדהות בוראיך קבץ · גדלך אה אל נורא: מכון לשבתך בארץ · ומכל ארעה בוחרה: מרי לגוה יתן קבץ · ורוח לעבדך מכל צררה: ומבול פנותה לן הריץ · בברית אברהם בן תרח: דמאור כשדים טובך לה ריץ · והתיגר בדן אתרה: ובברכתך רבתה התפריץ · ומליך הצדק בתורה: ויעבר אברם בארץ · עד מקום שכם עד אלון מורא:

f. 96 גלוך דן ההר מרן נישאו · ושמו מקלט הזכאי: | מפלט מן לידה יבאו · ותתקבל בו המקראי: נשול מרן בנוראו · אות הקבול לן תראה: וישמע מנן כל מקראו · ויניב מן עליו צלאי: וישמר עבדים אליו באו · מכל זד ודבב ושנאי: בסוד אברהם ומקראו · דמן ההר הזה לא תמחי: ויקרא אברהם את שם המקום ההוא · יהוה יראה:

דחנת חכמת אלה בזה המקום · ובחרו מכל הרהי: ורזותה לית שיאם לן ישום · שמעי הזכאים ומראי: ברז שמך אה אל רחום · היה ויהיה · · ה · ו · ה: עמוד הרצון בו יקום · והמשכן בו נציב נראה: וישמע שאלן דבו עליו נקום · במקרא דמע כל בוראי: דמנה הגלא סוד עצום · במשל קהל כל עבראי: אשר יאמר היום · בהר יהוה יראה:

הואן כוה דן ההר מכל המשורים · טובי מן בו יתקרבו: יהוה יתן לי מן טב המנוחים · בסוד הכבוד דשרא בקרבו: ויכנע כל הסרועים · והרצון בו ישיבו: לעמו דמע כל הגוים · בנוראו ובעזו וטובו: ובאבינו יעקב וחלמותיו הגלוים · ובמלאכים דבו ישבו: וברז דבריו המלואים · אשר בכתבו כתבו: והנה מלאכי אלהים · עלים וירדים בו:

f. 96b ועתה יהוה לאוי לך זמרתיה · ולא נבטל מן תשבחך: | דסגלתנן מכל אמיה · במודע המקום דבו הגלא נוראך: ההרגריזים רום אתריה · דבו התנצבת מובחך: נדרשך אה תמיד בחייה · תוזו ברוחך: ושמע מני דן מדרשיה · ולא תטרדני מן תרחך: ותקים לן דן מליה · דאמרת לאבינו דמעך: הארץ אשר אתה שכב עליה · לך אתננה ולזרעך:

זכאי ביטיבות נפשה געזה · ותרחי שומיה לה מנה פתוחים: ומלאכיה עליו חזה · על סלים נעתים ועלוים: והתגלת לה תמחות רזה · והתקשט כי הו טב משרוים: אשול אלה בעזה · עלי תשרי ברכאתו המל'ים: באבינו ישראל ולזה · אקר דמע כל הגוים: דאסיד בעבור ההר הזה · במלים בתורה גלוים: ואמר מה נורא המקום הזה · אין זה כי אם בית אלהים:

عليه ايضا دعا لة ايضاً رحمة الله عليه امين امين امين

מרי אן ראית ׳ברחמיך ׳ מבור עונותי אריצני:
f. 95 מרי ברב רחמיך וחסדיך ׳ מכל לחץ אצילני:
מרי גאלי מן עונותי ׳ וברחותך לי פני:
מרי דרכי פניך רעות ׳ בחסדך דרך טוב הודעני:
מרי הנה נא הולתי ׳ בשיאלי אן תסבלני:
מרי ואלית אשאלך ׳ ואלא מנו דיקבל קרבני:
מרי זכור ברית הזכאים ׳ ועני שיאלי ותחנוני:
מרי החלך חסלך ׳ ריק מן רחמיך תעזבני:
מרי טהרי מן טמאתי ׳ כי ידעתי טמאתי אני:
מרי יתרו עונותי ׳ ולית לי מלבדך אדני:
מרי כפר ושוב וסלח ׳ אולי יתיטב זכרוני:
מרי לית לעבדך אלא אתה ׳ חנן בי ואושיעני:
מרי מלא יתי למתוב ׳ לידך וקבלי ועזרני:
מרי נפש עבדך בחסדך ׳ מן הרעות דמצאוני:
מרי סובר ופשר ורבח ׳ וסעדני על מן יבעסני:
מרי עבדך וחייך מסכין ׳ ואביון דל ועני:
מרי פלטי מן צרותי ׳ ולעשות הישר בעיני לקחני:
מרי צדק עלי בצדקתך ׳ וכפי עמלי לא תגזיאני:
מרי קויתי לישועתך ׳ לישועתך קויתי אדני:
מרי ראה לי בעין רחמיך ׳ ולכל טוב פקח עיני:
מרי שלח מלאכיך לפני ׳ עד לבין ידיך יביאני:
מרי תאב ואתרחם ׳ אה אל שדי אה אל קני:
מרי עבדך ישול ממך ׳ ולית לי מלבדך שני:
מרי בין לי אלא אתה ׳ פניו ישתלח לשני:
מרי רחם כי אתה אל רחום ׳ אולי אכפרה פני:
מרי כימך ואליך עזרותי ׳ אהיה אשר אהיה בי אדני:

f. 95b תפלה טובה תימר ביומי שבעת חג המצות בהרגריזים והיא מן מימר בן עביבי הכהן פינחם יהוה יאריך ביומיו מאה שנה אמן:

אל שער שמיך נתפני ׳ דלו זכאים מתנגדים:
נשבחך וברבותך נתני ׳ ונגעו לך סגדים:
לשתבח שמך אדני ׳ דאתה נכבד הנכבדים:

נביאך ודמעך: מביאַ התורה התמימה · וכתב בה במודעך: וזבחת שלמים ואכלת׳ שם׳ · ושמחת׳ לפני יהוה אלהיך:

סגדלתך לאפּיה בכל אורע · נכח מקדשך ׳דלן טובך ׳חכים: דלו שבעת ׳עדים מזכּרה · בּלחות ביד אלה ׳מדכים: ההר הה[וא] בע[בר] הירׄ[דן] מפתרה · ועליו מלאכיה נסכים: אחרי דרך מבוא השמש ומזרה · דעליו תהביה סכים: | בארין הכנעני דן אתרה · נוף לוי ויסף בו סכים: היישב f. 98 בערבה דן הרה · מול הגלגות הזכים: אצל אלון מורה · מול ׳שכם:

׳עני מרי שאלי ורוח ארצמי · ורבי עלי רחמיך: דאתה את ׳עני le עמי · הגבני הן עמיך: וסלח לחטאי ואשמי · ואפתח באפּי שׂמיך: כי בזכרונך אורי תמי · ופחרי מדכר שׂמיך: למען המצא צדיקה קמי · פני רבות קיאמיך: ׳בזכרון שמך אפתח פמי · עד השיג מלי עצמיך: ובמקום אשר הזכ[רת] את שׂמי · שם׳ אבוא אליך וברכתיך:

פניך עבדך תישבחו יביאַ · וירים את שאליו: מרי בטובך היטיב לבי · ואמני מן הדבב ומעליו: והשכב ואין מחריד בקרבי · בביתך הזה וכליליו: ועלות ושׂלמיו בו נזביח · ובכל תחלה נקום עליו: ובמזבחו נצלי ונרנן ונשׂי · על כעסות כל מעליו: דו לבבוד ומלאכיו מושבי · על כן אמרת בגלליו: לא תעלה במעלות על מזבחי · אשר לא תגלה ערותך אליו:

צדיקות שמותך הלזים · עבדך בהם׳ מתנפּל: שים אתנו מכל לחין נעזים · ואימתך על איובינו תפּל: ונמטי יומי רצונך הלזים · ועל כנפי רחותך לן תסבל: ונקריב לך מן הכשבים והעזים · במקום אשר הוא לך חבל: ומלי הברכה נהיה כרזים · ובפתח אהל מועד קמיך נפל: ונפרט שמותך ונפתר הרזים · ובמשמע דברך נתקבל: ונתתה את הברכה על ההר גריזים · ואת הקללה על הר עיבל:

קלי בלישׂתי ממך אה קמאה · תמטני עבדך מבלשו: | וטהרו מכל עון ואשמה · f. 98b ובשׂמחו למקומך הגישו: ההרניזים שער שומה · דבו מלאכיך יתכנישו: אלהים יראה כמה · קראו מן בחרו וקדשו: יהוה כוננו במחדד קיאמה · ונחג לו בשמח ובישׂו: והנדבה והתרומה · נביא לבקעת מקדשו: מד צוית׳ יהוה · לשכינו תדרשו:

רחות וסליחן ורחמה · סלח לעמך המתנרים בתושביך: המעטים בין כל עמי עלמה · המדבקים בטור קדישיך: והניח אתנו מכל זידמה · וסערנן נגדי תרומתיך: לפניך ברום כל מקומה · הך מה כרת עמן קיאמיך: על יד משה הדמע · השמר לך פן תעשה עלותיך: בכל המקום באדמה · אשר תראה בעיניך: כי אם במקום אשר בחר יהוה · באחד שבטיך:

שלח לן טובך פישרה · תפדה יתן מיד הדבב: וחדד לביתך מעמרה · והגלי

חזה לעבדיך במצפית טבה · וסליחן לו נחל: וחנן עלי בשובה · ומבול
עונותי לי גאל: יהובה יצובה קריבה · דבבריתו קמתי השאל: לוזה דלידה
בא · אבינו התם ישראל: והקים בו המציבה · והמזבה ממנו פסל: | וקרא f. 97
שמו והתנבא · הך מה בכתבו הסגיל · ויבן שם מזבח · ויקרא למ[ק]ום אל
בית אל:

טל רחמיך מרי עלינן אשרי · והב לנן ברתותך שלם: דאתה אל שדי רבי
ופרי · הגדול אל עולם: והודיענן ולא נלך בקרי · ומן הקשט לא נעלם:
וברכן בברכת יעקב העברי · התם בעל החלם: ברכת שמים ממעל ועורי ·
ברכת תהום רבצת תחת דנעלם: ברכת שדים ורחם ונפרי · ברכת זכאי
עולם: גברו על ברכת ההרי · עד תהות גבעת עולם:

ישראל ברחמיך רחמו · דאנון עמך ונחלתך: ועזר רצונך לעמו · וקוממו על
קשט דתך: וסדר דבבם כאבן דמו · ופישר ורוח בפצותך: והכנע כל מן
יעזמו · וזרז במגלי רחותך: ואגלי משכנך וקוממו · במקום דדחנת בו
ריחותך: בתפלות משה וקיאמו · דאתפלל בעדן לרבותך: תביאמו
ותטעמו · בהר נחלתך מכון לשבתך:

כבודך וגדלך יתקדש · נרכן ונשתעבד במעבדך: כן רחמיך וחסדך יבלש ·
הזעור הצריך עבדך: פגעו ומדרשו יפגש · ולא תשלח בי צדך: והדבב
כוחך להם יטש · ומלא יתן למעבדך: על ההרך הזה המתקדש · דבחרת
פנים למסגדך: דבו מלאכיך תכנש · והוא תרח למעון כבודך: פעלת
יהוה מקדש · יהוה כוננו ידך:

לבונת מקדשך אה רבה · שאלים ומרננים: זכר ההרך טורה טבה · המבחר
מכל המכונים: ורחותך עליו השיבה · ונזבח על מזבחו קרבנים: | וביומי f. 97b
מועדינו לה נבא · שמחים וששונים: ובאיקר הקרבנים עליו נזבח · על
כעסות הזידנים: ונעבד הך מד צוה · גדלך בקדש כל אלפנים: ובנית
שם מזבח · ליהוה אלהיך מזבח אבנים:

מה נורא מקומך אדני · דבו שרא גדלך: נכחו בצלותך נתפני · ועליו נקום
בשיאלך: בקדשו רחמני וחנני · וסלח לי ברב חילך: ודרך קשטך
הודיעני: והוליכני בשבילך: ומן ברכת ההרך הזה ברכני · דלקחת חלק
לך: ומזבחך מלא יתן בו נבני · כמד צויתנו בממללך: אבנים שלמות
תבנה: את מזבח יהוה אלהיך:

בישבחך ולך נרוממה · ונעמד בנצירו על מזבחך: ונעל עליו עלות תמימה ·
הך מה צוה יאידחך[1]: בגבעת עלמה · ונביא לו כל מנחך: בשלמות
לבב ורב שמח · על כעסות כל שנאך: לי תיפיר מנן דן קימה · במשה

[1] For יחיראותך.

ושים לי בטובך קוממה · ומדלך כוח לי יהי: לעשות משמר דתך הדמע · ועליך יהי בטחי:

ושמרני ביומי ובלילי · ומנחי ומסעי: ואת דריבי הצליח · בכל אשר אני בעי:

והסיר הרע מקרבי · ורפאני מן מוכחי: | ומן הטוב מלא כפי · ולא f. 100
תצרכני לנכרהי:

וחתם לי בטוב · והיטיב לי עקבעי: ואל אבותי בשלום אשוב · ובגן עדן יהי מנחי:

והרוח והנפש אחין · ברו שמך הרתי הלחי: ותחת טל רחמיך שכין · שלום נאמין זהי:

יום דבו פניך תקום · לחשבנך כל הבוראי: מן הנקם שם׳ שים לי שלום · ומן חרונך פסחי:

ולא תשיב עלי רעות עמלי · ואושיעני מן סרעי: על זה לך ארשתי פללי · וסק אליך צבעי:

שמך נשא עון ופשע וחטאה · ורחום וחנון וראה: למך סמן סבול סלוחה · ומן דן עקובאן לא תמחי:

שמעיו שיאל הדרוש · ולית על תרחך מנעי: והסוד על זה בספרך פרוש · לכן אתוקף בצעי:

ובפאת ביתך ההרנ־יזים באתי · מרים לטובך נקעי: ושער השמים דבו ברכאתי · ומזבח צלות כל עברהי:

דבו תטל הרחמים · כמטר לקחי: וממו תטרד הטלומים · ולא יקרבו סורעי:

לוזה הר הקדים המקדש · השכינה אלהים יראי: המקום המבחר דבו השם פרש · דיבוא אליו האל הנראה:

דאמרת׳ עליו ובמקום אשר אזכרתי · את שמי שם׳ יהי מובאי: אליך וברכתיך וזכרתי · לארץ דבה מזבחי:

אמרתי אהיה אשר אהיה · דאתה מגני ומרי ואלהי: | הן עמיך מטני פנעי · f. 100b
וזכי בהחכמה מדעי:

אהיה אשר אהיה · מכל חלי ומחין רפאי: ובעין רחמיך לי ראה · ושמע ממני מקראי:

חתמתי זה המימר בדן ההר · דקראו אברהם יהוה יראה: אשר יאמר היום בהר · יהוה יראה:

האבנים דעליון הכתב: דברי הספרך בטב ביורה · ומזבחך עליון יתנצב:
ונעל עליו עלותיך מבחרה · ונזבח שלמים הך מה חיב: ונאכל שם׳
ונשמח במעזרה · בבטח ובשלמות לבב: בסוד ורב אהן דברה · דבארו מן
הו למרו חובב: וכתבת׳ על האבנים את כל דברי התורה · הזאת באר
היטב:

תנינן בתשבחות מרן ומקראו · הישר הצדיק: שאלתי רחמיו ומנחו · והן
בטובו עלי יצדיק: ובמקומו יכונן מזבחו · ומזבח הרצון ידיק: ונירות
המשכן יופעו · ומן הנסתר לו יפיק: ובהרגריזים הזה כמשפט הראישון
f. 99 יטעו · ויקבץ בו עמו המתפריק: | ויקים מימרו אשר בעדו נשאו · על פי
משה הנומיק: [e]עמים הרי יקראו ושם יזבחו · זביח צדיק:

لا ايضاً دكور مفرد شبه تفلة يقال في السبعة ايام الفطير بعد الصلاة...

פני יהי נא חסד מרי · ושופרי יובלי תקעי: פ׳י׳נ׳ח׳ס׳ בון אשרי ·
בהם אדני משאי:
ואשוב לך אדני ואעבדך · וארים לך מקראי: ועתה כי ידע נא עבדך · כי
אתה הוא הרעי:
׳מרבר כל עלמה · מברי כל הבוראי: ובכל הנסתרות חכומה · עבוד מה
דת בעי:
f. 99[b] ולית לך עורן שותף · בגבאי ובַרעי: | וטל רחמיך יערף · על עבדיך הזכאי:
נחית׳ בחסריך נאמניך · וגאלת׳ לון מכל צרעי: וגלית עמון נצחניך ·
ושמעי עמים ומראה:
ונחלת בעוך אל נֹה קדשך · ההרך הזה המוראי: דבו זכאים תדרשך ·
ומלאכיה בו לך צלאי:
ובו תמיד עמדים בין ידיך · כל מנון ברצונך נחה: עלים וירדים במעבדיך ·
ובזמירות לך קראי:
דו שער השמים דמע היבשה · קרישותו לא תמחי: טובך לנו בו ארשה ·
מלבין כל אמי ארעי:
נודך ונשבחך ונרבנך · אה מן שמך י׳ה׳ו׳ה: ואשאלך תרצי ברצונך ·
ותודיע עבדך התעי:
ושוב עלי אה אדני · וטהרני מן טמאי: וכַפר אשמי ועוני · וסלח לי חטאי:
כי לישובה [e]חשק לבי · בלעילי עשק ומנעי: אדרש צדקתך רבי · בלעילי
ודבבי מחי:
אתחשבתי בכוחך אדני · על כל זידן פרעי: ועל הפיכות עדני · ועל
אויבי ושנאי:
ואליך שמני קרוב · בברית קמעי: אברהם ויצחק ויעקב · דריחותון ריח ניחי:

הו משה נביה דעלמה:[1] דביאר בספרו הרמה: מועדי יהוה: אשר תקראו אתם מקראי קדש:

רב אלה וتمامه[2] عليه ايضاً يشتبح ادا وافق موعد هفسح السبت والله اعلم

בגדלו שלח משה הלני · מלמד המלמדים: ואפרש על ידו זבני · קדישות
f. 95b המועדים: | מנון בזה היום שני · זבנים צמידים: שבת ומועד פדות בני · ישראל מבית עבדים: ואכלו הפסח בששוני · והם בזהים וחדים:
תתחנו במועדיכון: אה העדה האלה: וכמה פדה לאבותיכון: כן ישים לוכון נאלה: ולאוי עלי אימר לוכון: שביכון טבין מן אלה: ותנים יומה חדים:

רב אלה وتمامه וכי בשם וישרו הזקינים אלקטף:
ואלה שמות הבאים מצרימה: וגו״[3]

f. 98 ويقال كرزنه تلاته خفيف ויתמר יתהלל تقيل ويقال دران חילה רמה שמע בקלן ומרקה אלהים אל עליון · והא מלך רחמן · خفيف וישתבח:
תהותה אספאה · והתהבים יתחנו: סגולי הסנולים · תפושי דגלי אימנו: הלוכי דת אדונן משה · בן עמרם רבנו:
טובינו הא טובינו: הן נעמד פני יהוה אלהינו: ונימר[4] בלב *נציר כנוע[5] ברחלה ובארכנו:

f. 98b *جواب دلعلم برישה ובעקבה وتمامه[6] تقيل ויהוה אלה بيت وبيت تقيل
[7]وبعد دلك يقال كيمي وفاتحه وفاتحة فاتحه من قول العلامه الشيخ هبة الله المصري رضي الله عنه امين

כימי השמים על הארץ · בשמך נשרי ונקרא: עוד כימי אבות ובנים · מן גדלך נפחד ונירא: כל ימי דורות וחליפותם · אל פתח רחמיך נברח: עוד נשוב ונהללך · בכל רגע ובכל אורע: כי אתה אלהינו · מר דלעל ולרע: ואלהי אבותינו · השכונים במערה: בכל הימים נודה׳ לך · וחסדיך נספרה:

فاتحه من قوله رحمة الله عليه

אלהי בן תרח · אשר שמו אברם: דבא לאלון מורא · ויט אהלו בין בית אֵל מים: ויבן שם מזבח ויקרא · בשם יהוה אל עולם: ויראה׳ אליו יהוה · ואמר לו אל תירא:

[1] P18 ins. וקטף כל נשמה. [2] P18 omits this piece. [3] L6, P18 add in margin وادا حكم موعد هفسح ليلة السبت المذكور ينقرا עוד נגע אחד والذي بعدها المتقدم دكرهم في عادة ليلة الفسح عشيه صح. [4] P18 עד נימר. [5] L6 נגציר כנעו. [6] P18 ברך אלהנו. [7] P18, f. 12b: the next two pieces are not in L6.

צלות[1] שבת מועד חג המצות:

אלקטף ברית וזכרון ותרומה ויוסף ומופתים וראישון ומצרים ומצות וצאן ובקר ובקר ושבח וקרבן ואלעזר: שריו הצלות בריך אלהנו · ובארזין ואמרים · ועל פתח רחמיך · וכי בשם · וקצי הבריה · ויתמר על ויטע דראן מד לית אלה אלא אחד · ומרקה עבודה דעלמה אלהים יסתגד ואתהו אלהינו · ויתמר וישתבח:

חילה דבחר אדם · מכל הברוים: וגו״[2]

ܟܘܢܐ גן בעדן מקדם וגו״

L6, f. 90b ויתמר יתהלל · ודראן ממנה דכלה · ומרקה אתהו אלהנן והב לן משבחה · וישתבח:

חילה דנשא מיתובית אברהם[3] זכאה · אבי הנאמנים: ועתד[4] מן חלציו נבינן משה · דידעהו יהוה פנים אל פנים:

וצוה אן יצוה עמו ישראל: במטר האלין העדנים:

ויהי אברם בן תשעים וגו״

f. 92 ויתמר יתהלל · ודראן טבה דמיטב ומרקה הבו תשבחתה ואתהו רחמנה · וישתבח:

חילה דנשא מיתובית יעקב וגו״[2]

ܟܘܢܐ וישא יעקב רגליו וגו״

f. 93 ויתמר יתהלל ודרון אלה רב ומרקה אתהו עבודן ואלהים קמאה · ויתמר ישתבח:

לאלהון נברך וגו״[2]

ܟܘܢܐ ויקנאהו פוטיפר וגו״

f. 95 ויתמר *תורה ܘܟܪܙܐ ܬܠܬܐ[5] ודראן סיאגים[6] ואלהים יחידאי · וישתבח:

*בגדלו בחרך אה ישראל · ושמך גוי קדיש: ואפרש לן שבתות ומועדים · גלגיון מתפרש: מנון זה[7] שבת מועד חג המצות · דאתפרש על יד מי לערפלה ננש:

[1] L6, f. 89, P18. [2] As above, p. 125. [3] P18 יעקב.
[4] P18 וחדת. [5] P18 יתהלל תקיל. [6] P18 ins. ומרקה אלהים קצימה.
[7] P18 חילה דהציל אבהתן ממצרים · בשמח וברגש: ופקדון במשפר זה היום · ועל סדר הימים
בגדלו וגו״ ; in the margin a later hand has added ; לו אפרש: דו

אמתה דישראל: מלגו חשך קפיל: אלה לון הציל: על יד נביא סגיל: בסימנים רבתה:

סימנים גברה: מספרון עשרה: עתה נספרה: ונחל למדכרה: בזאת אמירתה:

הראש מטה הפך תנין: ובתרו דם וצפרדע אנתין: וכנים וערב ומקנה ושחין: | וברד ואש מתלקחין: בו הוֹת למצרים מגיפתה: f. 14b

ורוח קדים אשתלח · ונשא הארבה׳ ביכולה: על מצרים וינח בגבולה · ובתרו חשך אפלה: והשיגו מות בכור בהמתה:

עם דכרון אמחו: ובים סוף טבעו: ועם בשלם צאו: והים פניון נבקעו: והוֹה לון יבשתה:

כמה פרק יתון · יפרק יתכון כוֹתון: ותגדלון ותפרון · אמן ותצטמתון: על דמע אדמתה:

והרצון ישיבו · והמשבן ינציבו: עד אשר תקריבו · קרבנים יטיבו: אמן מאה שתה:

ישמר יהוה חיי מן דאכה אהן: מן שמרי וכהן: ובדן יומה אהן: הטוב לוכון יזדמן: מן מר דיכלתה:

וכד אתורך מימרי · קמיכון אה סדרי: בחייכון אה גבירי · אפשטו עדרי: ושמעו מני אמירתה:

מימרי שמעו מני: ולא תקחו עלי בקצירות לשני: בחייכון אסבלוני: כי עבד עבדכון אני: ובזה לבי אשמחתה: f. 15

מדרשי מן אלה · בכל יומם ולילה: אן ישים לוכון גאלה · מכל צר ומכל חלה: ויצטר בישתה:

ולוכון ישים תבונה: פרקן מן פנותה ויגונה: ושביכון טבין ותנים יומה מאה שנה: אה סדר סיעתה:

אמן אהיה אשר אהיה:

ובתר כן יתמר בימי נדלה טובה מן מימר סעד אלה הכתרי[1] יסלח וגו׳׳ L6, f. 98b

נגד תרחך נקום · אה ארון האדונים: ביראה ופחד לבב · ובדכיות ענינים: ונשבחך ונרוממך · ונימר בטהרות[2] לשונים: כימי השמים על הארץ · עוד כימי אבות ובנים:

כל ימי דורות וחליפותם · נקד על אפינו: ואל מעון הקדש · נשא את ידינו: ונודי לנדלך · כל ימי חיינו: עוד נשוב ונהללך כי אתה אלהינו:

אלהינו אתה · מלוך העולמים: נכבר הנכברים · ועצום העצומים · לא שני לנדלך · שמך הצור תמים: דאתה אלהי אבותינו · בכל הימים:

[1] P 18 בן צדקה. [2] L6 בדכיות.

אלהי ʼנצירה ברו · אשר דרשו אלה: זבח במקום כמימרו · והעלהו שמ׳
P18, f. 13 עלה: ולא אמנע נפשו מן ארשות מרו · וערפו *למשפך דמו[1] שלח: | ואתפרה
ואתוקר בעלמה · וברכו יהוה בזרע:
אלהי יעקב ישראל · דאתקרי שמו איש תם: דלבש מן זכותה כליל ·
ואסתקף ואתרים: ובא אל בית אֵל · וישכב ויחלם: וחזה מלאבי רומה · ויקץ
ואמר מה נורא:
אלהי בן פרת אשר · הורד אל מצרימה · וקנהו פוטיפר · והות מעשיו
תמימה: ומן זכותה לא סר · ולא עשה מאומה: והלך בשביל שלמה · ומן
הזמה ברח:
אלהי גביר העולם · המאור דלא יכבי: נורו תדיר עד לעלם · דזרח ברקיע
לוי: וקם בן יובבד ועמרם · דו משה הנבי: נשיא עלמה וקדקדה ונזרה:
אלהי אהרן הכהן · אקר הכהנה וארשה: אשר אוצק על ראשו שמן ·
המשחה ובו אמשח: ולבש מעיל ואפוד וחשן · ועלה והשלמים אגישה: לפני
מזבח יהוה · והקטרת אקטירה:
f. 13b אלהי תלתה כהנים · לכהנה אתבחרו: | אלעזר ואיתמר השנים · ופינחס
דקנא למרו: וקטל הזנים · והנגף עזרו: והות כהנת עלמה · לו ולזרעו
מתשרשרה:
באהלין סיעתה דאזכרו · אה קהלה ישמרך: ויפתח לך אוצרו · ומן מזון
רחמיו ישבירך: וירבי לך איקרו · ויסגי מספרך: בקדוש שם יהוה · הגבור
והנורא:
אמן אהיה אשר אהיה:

لا ايضا رضي الله عنه امين

נור דן יומה יתר · טב מאד עד מותר · דו ארש מועדי שתה:
תרח הקדשים: קדשיו לא מֹשים: וטוביו לא מתנשים: דו מועד הנפֻושים:
ובו תשרי ברכתה:
מועד קדש מתפרש: בו בסֹור לנפש: וכבן בו אתחדש: כל שמח ורגש:
וכל איקר רב רמתה:
f. 14 איקריו מלאים: ומאוריו מופעים: בעלמה מזרחים: לית אנון ממחים:
לעלם עלמתה:
לעלמה ממנים · לית אנון מתמנים: ובו אתגלא סימנים · יקירים רבינים:
אתעשו במלתה:
מה טבו מן מועד: דבו כל איקר אצטמֹד: עם הטוב והחסד: וכבן בו
אתגֹדד: פרקן אהן אמתה:

[1] P18 למשדמו.

דאתמסר טפת נור · מיאז הוה אמור : אלהים יהי אור · ובששי אתעתד לו
הצלם : ואתבסר בו העולם · מאז אתקרי בשגם : ובדילו אשתירת עלמה :
זה הו הגבר · הגביר הרם אשר : ליח כמו בבשר · זה הוא האנשיא : העשה
המושיע · אשר שמו משה : קטף כל נאשמה :
זה הו דמן הכנה · על רישה דטור סיני : קראו אל קני · אה משה אה משה :
ומללה מלגו אשה · פה אל פה בלא שלישי : ודבר על אדה קיאמה :
f. 100b דמע זכאיה קטרו · ולפדות ישראל שגרו : מיד פרעה הסרוח · וגלא על ידו
תמחות : ועשה על ידו נפלאות · וסימנים נוראות : כותן לא אתעמה :
לא אתעשה כהם · בעלמה רק הנם : אחד עשר מספרם · במצרים עברו :
ואחד בתר אחד אתשרשרו · ליח אחד מדמי לאחרו : רק היו בסור ונקמה :
היו לעבראי בסור · בפרקן מן אסור : והיו למצרים מצוק ומצור · ומה חכמו
בנפשותם : אלא וכד מתו בכוריהם · עד לא אשתיר מהם : אנש אחד
בעלמה :
כד עליון אשתלח · המשחית בחצי הלילה : וחות בינם צעקה גדלה · וישראל
היו באתריון : אכלים קרבניון · מודים לאלהיון : וקם פרעה בליל ועלמה :
זה הנגף דלו עבר · שגר מאתו גבר : ולמשה ולאהרן אמר · קמו צאו כלכם :
וכל מה לכם · סבו עמכם : ושמשו למרכון כמה :
אתון תתרוח · ובמוצא מהרו : ואלי אל תעזרו · וקמו כל ישראל בשמחו :
ובצקם על שכמם שאו · ממחרת הפסח יצאו : ממצרים ביד רמה :
f. 101 ובאיקר דלא סוף · מן שלמה דלא חלוף : אתו אל ים סוף · ועל שפתו
שרו : והדבר בא אל פרעה · הן ישראל במדבר עברו : ולא מצאו אנשמה :
והנם הלכים · במדבר נביכים : ודרך הטוב חסכים · וכד שמע זה הדבר :
היפך לבו ועזר · אל רשעו ואמר : בנפשו לנפשו למה :
זאת עשיתי · ישראל היו בתשמישותי : צאו מן מלכותי · כעסוני בזה הדבר :
ואני מלך גיבר · ואתקף רגזה ואתגבר : ואתקף עליו ארצמה :
ופתח ית פמו · ואמר לסדר עמו : אתחזקו בלכם וקומו · ולרכבים אסרו :
עד נשיג ישראל מהרו · ולתשמישה נעזרו : כמה הוא בקדמה :
ולמו כל אנשיו · ורכבו ופרשיו : ומבחר שלישיו · והילו וכל צבאו : כלם על
מלה הקבעו · ובתר ישראל נסעו : והשיגו אתם חנים על ימה :
וישראל שאו עיניהם · עמו דבביהם : רדפים אתריהם · לבבין יראו :
ואבריון אזדזעו · ויח קולם נשאו : אל מעונה רמה :
f. 101b ולמרון היו צעקים · רק היו מתפרקים : שלשה חלקים · כל פרקה מהם :
חשבו חשבן בינם · ומשה דבר ואניבם : שמע בדילון פתגמה :
פרקה אתכנשו · ודחלתה רבתה לבשו : מן דבביון ודרשו · הן מהם יברחו :
אניבון משה אל תיראו · התיצבו וראו : את ישועת יהוה :

מחרג غيره

אלהי נשיא אלהים · ואב המון הגוים: ׳דרגיו גלוים · דאמר לו אל קני:
אל שדי אני · התהלך לפני: והוי תמים:

f. 99 אלהי בן שרה · דו יצחק ׳נצירה: דאתעקד על המזבח בתרה · וביד אלה
אתפשר: והוה בעלמה מתוקר · ובברכה אתותר: וממו קם שני לאמים:
אלהי מן דמך במקום · וחלם חלום: וחזה׳ והא סלם קעום · ובו מלאביה
נעתים ועלוים: ואתיקין ירא מן אלהים · ואמר אין זה כי אם בית אלהים: וזה
שער השמים:
אלהי מן שבק · בגדיו ואתפרק: ומן זנותה ערק · ודרך קשטה דרש:
ובעובדיו אתפרש · וכליל שלטנותה לבש: ופתר תרי החלמים:
אלהי האיש הרם · וגביר כל העולם: וקדקד[1] מינה דאדם · דאשתלח
לישראל[2] מושיע: ובסימנים לון אושיע · דו נביה רבה משה: נבי כל העולמים:
אלהי אהרן הכהן · אשר אמשח בשמן · הקדש ולבש חשן · עם אפוד ומעיל:
וציץ עם פתיל · ומצנפת כליל: עם האורים והתמים:

f. 99b אלהי אלעזר ואיתמר · ופינחס אשר: לוֹנים דקר · וקנא למרו: | וסב הכהנה
אגרו · לו ולזרעו בתרו: קיאם לעלם עלמים:[3]
באהלן אדרש מרי · אן יפתח באפיך תרחי: רחמיו וישרי · עליך ברכאתו:
ויתן לך טב מתנותו · וישים לך ישועתו: וינפש לך מכל ארצמים:
ויהי עמך עמך · ויברך מזונך ולחמך: והברכה יצוה׳ באסימך · ויקים לך
מימרו · דביארו בספרו · יפתח יהוה לך את אוצרו: הטוב את השמים:
אמן אהיה אשר אהיה:

עליו עוד לו עוד ירחמו יהוה امين

[4] כדרה דאכה אצטמתו · עם יהוה ועדתו: דעתכון הבו ואציתו · אל משמע
זה המימר: דבו סודים תתפתר · לנבון אשר: לבו מלי מן החכמה:
עבד עלי במימרי · הן בשם יהוה אקרי: ובתניו תשבחתו אשרי · וארבי
לרבותו: ואקדש שמותו · ואשול צדקתו: יתן לי יכולה על מה:

f. 100 דרוש לו אני · ומדרשי ימטני: כי עליו רחצוני · ובו תמיד דביקותי: ולישועתו
קויתי · כי הוא חרב גאותי: עזי וזמרתי יהוה:
אלהי האלהים אשר · ברא בוראיה בלא עזר: ואמצא כלה מן חסר · וחתם
הכל באדם: דכוננו מן עצם ואדם · ואקימו גבר שלם: ולממלל פתח לו פמה:
ובצלמו ומדעו · על בוראיה אפלאו: ואקים מן סגיל זרעו · שלשלה קדושה:
ושמו שרשה וארשה · ושם כלילה וקדשה · כי בשם יהוה אלהים אשתמה:

[1] P 18 ורמע. [2] P 18 לעמו. [3] P 18 adds in marg. شلوم يهوة عليهم كلم امن.
[4] This piece was originally in P 18, but there is now a lacuna to p. 234 below.

עוד נשוב ונהללך · כי אתה אלהינו: על מתנאתך נודי לך · בכל יומינו:
ותהללות נתן לך · ונימר בפיאנו: לך מודאה על גדלך · יהוה אלהינו: על מה
צדקת בגדלך · עלינו בכל יומינו:

f. 103 כי אתה אלהינו ואלהי אבותינו · בכל הימים: ומסחן נפשותינו · ועצום
העצומים: ננהיך כל ימי חיינו · לעלם עלמים: ונודי לך כל יומינו · אה מלוך
העולמים: בגדלך השקף עלינו · ממעון קדשך מן השמים:

מחרך

אלהי אברהם בן תרח · דבא לאלון מורא: דאמר לו אל נורא · אל שדי
אני: בדד בלא שני · התהלך לפני: והוי תמים:

אלהי מן דרשו אלה · מן אביו עלה: על הר הנחלה · ואתעקד על המזבח
בתרה: וביד חילה אתפשרה · דו יצחק נצירה: דממו קם שני לאמים:

אלהי יעקב ישראל · דלבש מן הזכו כליל: ואתא אל בית אל · ולמך
במקום: ויחלם וראה בחלום · והנה סלם בארץ קעום: וראשו מגיע השמים:

אלהי מן ערק · מן זנותה ושבק: בגדיו ואתפרק · והוה באלה דביק: ומכל
רע הוה רחיק · דו יוסף הצדיק: פתור החלמים:

f. 103b אלהי גביר כל העולם · וקדקד מינה דאדם: | בעל התפלה והציאם · גבר
גביר ונשיא: דמן המים המשי · דו נביה רבה משה: נבי כל העלמים:

אלהי שמש משכנה · על פי יהוה מכוה: יכולה דיאנה · דו אהרן הכהן:
אשר המשח בשמן · ולבש אפוד וחשן: והאורים והתמים:

אלהי בניו השנים · דאכהנו בקדש המשכנים: והקריבו הקרבנים · ופינחס
דלונים דקר: והמגיפה מעל עמו עצר · וברית שלום לו קטר: ולזרעו בתרו
לעלם עלמים:

באהלין אה קהלה ישמרך · ויסגי מספרך: ואל הרצון יעזרך · ויהי עמך עמך:
ולו עם קדש יקימך · ויצוה הברכה באסימך: וישקף עליך מן השמים:

ויקים לך מימרו · מה אמר בקדוש ספרו: על יד מי פה לפה דברו ·
י · ה · ו · ה: אל שדי אל ראה · אה רחמנה טבה אהיה אשר אהיה: השקף
ממעון קדשך מן השמים:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 104 עליו עוד כימי גדלה טובה מפוקה · מן מימר זקן ישראל
אברהם הקבצי ירחמו וגו׳׳

על מעין תהום הדעת נקום · דעת הרב העצום: דבעי מדע מה הוא חילה ·
יהי מתבונן בכל מלה ומלה: מן מלי בראשית · ידע בון עבוד עלמה ואחרית:
הוא י · ה · ו · ה · שמו:

ופרקה אקוו · ובינם חשבו: אן אנון ישובו · אל תשמישות דבביהם: ומשה אגיבם · לא תוסיפון בעיניכם: תעמון מנון צלמה:

ופרקה יחזקו · ובאלה הדבקו: ואשוו בצדיקו · על מלחמות דבביהם: ומשה אגיב ואמר אליהם · יהוה ילחם לכם: וידיק עליכון מן מעונה רמה:

והקול צא מן כסי לגלי · לברה דעמרם השליח: עבדי מה תצעק אלי · מלל עמה בשלם: יסעו ואת מטך הרם · ונטה את ידך על הים: ואפתח בו תרח תשלימה:

וכד אתת ארשותה · בואת פקידותה: מן מר אלהותה · למשה ברה דעמרם: סב אטרה בריאם · ויט ידו על הים: והא רב דחלתה ואיממה:

f. 102 ימה כד לבש · מן זה האיש הקדש: ואבקע מימיו ואקרש · ואפתח בו שנים עשר דרך: ועמה בו הלך · ויהי הענן חשך: ויאיר כל הלילה עד חתמה:

והמצרים כלם · השליכו נפשותם · ועברו בתרם · ובימה כד שרו: מיה ואתגברו · ועליון עזרו: ונחתו כות צנמה:

במצלות על פניהם · והים הסגר עליהם: ומה צא אנש מהם · וישראל כלם יצאו: שלומים ועינין נשאו · ודבביון ראו: מיתים על שפת ימה:

מן מרון יראו · ופממין פתחו: ולמרון שבחו · האנשים ומשה ואהרן מקדם · ובתרון הנשים ומרים · היו כחלון אמרים בקול רם: מי כמוך באילים יהוה:

יהוה יעבד לוכון · ככה עם דבביכון: וישקף ברחמיו עליכון · ויהם לוכון פצותה: מן לחין פנותה · בעמל ארשי זכותה: ופתורה דחלמה[1]:

וחתמת המימר לוכון · נימר תנים יומה:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 102b עליו עוד כימי גדלה: الفاتحة وفاتحة الفاتحة من قول المرحوم العم الشيخ اسماعيل الرميحي تغمده وגו״

כימי השמים על הארץ · תשתבח ותתרומם: לא לך ראש ולא קץ · תתקדש בכל לשן ופמם: תרפא ותמחץ · תתודי בכל לילה ויומם: קני שמים והארץ · תתברך ותתעצם: אלהי השמים והארץ · חי תמיד לעולם:

עוד כימי אבות ובנים · תשתבח ותתודי: בכל היומים והשנים · בלשן מכבדי: נתון המתנים · אֵל ראה אֵל שדי: אלהי האלהים ואדון האדונים · אחד פרד נכבדי: ואתה אמרת בקדש כל אלפנים · ואין אלהים עמדי:

כל ימי דורות וחליפותם · נקד על אפינו: ולשונינו נשלח אתם · ברבות אלהינו: אלהי השמים והארץ וכל אשר בם · אלהי אבותינו: בגדלך הקים לן בריתם · ושמע צעקותינו: רחם עלינן בעבורם · וסלח לחטאינו:

[1] L6 דצלמה.

נד נאזלים · מי כמוך באילים: והמים להם חומה · ירום עבוד זה התמח:
ותהומיו קפעו · ודביו טבעו: צללו כעופרת · בתקן חכמת: תהומות יכסימו:
כד בא עסכר פרעה הסוכיל · אחרי עסכר ישראל: הנביא על הים ידו יט ·
והוא לשם המתפרש יפרט: וישובו המים ויכסו · רכבו ופרשיו וכל אכלסו:
לא נשאר בהם עד אחד · וישראל אמרים פם אחד: יהוה גבור במלחמה
יהוה שמו:

f. 105b אודי מרך על הפצות · בזה שבת מועד חג המצות: דפקדך בזה קצות ·
תאכלו עליו מצות: למען תזכר את יום ציאתך · מי גוי גדול כותך: אשרך
ישראל אשרך · רכב שמים בעזרך: מי כמוך העם הנושע · מברך בברכת
יברכך יאיר ישא: פחדך ויראך · על אשר ישמעו את שמעך: שמעו עמים
וירגזו · איל בון אחזו: לא יהיה לון פניך תקומה · ותפל עליהם אימה: ועוד
רחד יאחזמו:

הן תתריח תדע מקומך · ראה׳ אל מה בו אקימך: והלך דרך הטוב · ומן
דרך הרע שוב: ושני הדרכים פניך · ובחרת בחיים אתה ובניך: ודע הן על
ימינך ועל שמאלך · כתובים יכתבו עמלך: ויהי באוצרו חתם · ליום נקם
ושלם: הן הונף עמלך הטוב · אשרך והטוב: תשרי בגן עדן · ורצון יהוה עליך
שכן: והן הונף רע עמלך · הא זילך הא וילך: איש קדחה תוקדך · מכף רגלך
ועד קדקדך: הך מה דאמיר לי בחלום · בדיל הפם וזכרו הרחום: כי ידין יהוה
עמו · הרגינו גוים עמו: וכפר אדמת עמו:

וקדם נחתם המימר · נשלם על נבי לא קדמו קדם ולא בתרו בתר: הנביא
דקעם על רז בראשית · הנביא נבי עלמה ואחרית · הנביא דלית בנביים לו
כוח · הנביא דבלבו מגלגל גזרים ופקודים הך נהר פרת: הנביא דלשנבים קרע ·
הנביא דלמיני רבואתה מפרע: הנביא דצעם מאה ואשתין עדנים · הנביא
f. 106 דקבל שני לוחות אבנים: | הנביא דאמלל פה לפה · הנביא דקרן עור פניו
ואופע: הנביא דאתפלל ואמר סלח נא · ותנים יומה מאה שנה · מי אנה
אזדמנו:

אמן אהיה אשר אהיה:

عليه ايضاً بيت مفرد من قول المرحوم العالم العلامه التقى عبد
الله ابن سلامه رضي الله عنه

השבת הקדוש הזה · הלבב בו ישמח: שבת מועד חג המצות · בין השבתות
דמע: תוך בין שני קצות · תזכר במקומה: בין מופתי המדבר · ומופתי
מצרימה: מחריתו עומר התנופה · מן זרע האדמה: ינגיש לכהן · העמר לשרת
שמה: יהיה מברך עליכם · סדרה דאכה קעמה: ותמטו לכותו שנים רבים ·
בזהו ובשמח: וכן ישמר חייכם בלבם · אתם ובניכם: וישימו שבת ומועד

מודאה לאלה אשר אסגל האנש במדע · עד לו בו ידע: ואסגלו בלב נורי · עד הו בו ישרי: טובי לבה דלית שרי · בה אלא אתה אה מרי: כי הלב המעמר · ישכלנו המדכר: והלב המחרב · ישכלנו הערב: והבינה ריק ממו:

יפה לך תשים לבך · הלוך בדרך דעת רבך: אה דרוש עין המגיד · שוב לנפשך והניד: בוננותך בך תכלכלנך · ותודיעך מן עשך ויבוננך: ברוך הוא וברוך שמו:

אתה הוא העולם הקטן · וכל מי בעולם הגדול בך אתכּן: השמים ושמי השמים ערשך · אנן ראשך: והשמש והירח וכל הכוכבים · אנן עיניך החזבים: וקשת הברית · הגבות דבך קוממית: ובפניך הושמו:

f. 104b והמלך רב כל רב · לבך בית הרב: | והכבוד הגדול הרב · מדעך דבראשך מתרכב: וצבאות הקדש · הרוח בך והנפש: ומלכה פלנה דצדקה · הכבד דיהב לכל אבר חלקה: כל אחד בשמו:

ומספר יומי השנה · הגידות דבך מתכונה: והאקרים הארבע · כות הערבים הארבע: והטברים כל טבר וטבר · כות כל צלע וצלע בך מסתדר: והחיה וכל אילנה · כות פרי בטנה: כות החיה הזנדיק · וכות אילנה הצדיק: דלא ישכח מפיו מדכר שמו:

והיום והליל · כות הלב המניר והקפיל: ודע אן השמים והארץ ומה בון · לבך המעמר רב מנון: הכל בידך תתפיש · בסוד השם המתפרש: מי יוכל יקימך · עד תתמחה גרמך ותתותר שמך: מכלל בכוחו ועצמו:

מה זה אלא אֵת צפין יתר · ואת ישן ולא תתפורר: ומה מן גליגאתך זכרתי · חלק ממה עזבתי: לריטורים הנבוני · דידעו רב מני: והן לא תצדיק · ראה אל מי אור פניו דליק: דמן השם שמו:

בשם המתפרש הכלל · וכל מה אתריח בו עמל: אל השמים עלה · ובצבאות הקדש צלא: והוא בינם כהן · בשם דבלבו שכן: ואפשיט מרו עליו מלבש · לא לבשו אנש: לא קדמו ולא בתרו:

f. 105 ולגו אשתה דרם · והות הך טל רסס: וקרע כל שגב ושגב · מן חשך וערפל וענן ועבב: וסב מן מעון הקדש הצפין הטמיר · מן יומה תליתה הך מה דאמיר: ראה מה בשמים עבר · ובתר זה ירד: מכלל בנור גויותו וצלמו:

וראה מה בארץ עבד · מן תמחות כהם לא ייעבד: ארבע אקרים לה שמשו · כל מנון מה תשמישוחו לא מישו: ירום דברא מפסל דמים · וחלץ מנה חילין ובוראין רמים: בים סוף גלא בו תמח רם · עת נטה ידו על הים: מימיו ניערמו:

ראה סוד השם הקדש · הך המלאכים לו תשמש: בין ידיו עמדים · עקדים סגדים: מביטים מה ירשי · כל מנון בזרוו לו יעשה: ארשה לים יבקע · אבקע ביד חזקה: נצבו מימיו כמו:

העובדים: כן יעבד לוכון · כל טובות וחסדים: ויפדי אסריכון · אה בני הקדקדים: ויתגבר על מן יתגבר עליכון · ודבביכון קמיכון מאבידים: ויאמן יראתיכון · וישׁמכם שבונים בטח בדדים: ויגלי הרצון ביומיכון · על קדש המסגדים: וכן ישמר חייכם כלכם · מי אנה מצטמדים: ואשול חסדיכון[1] · אה חכומים ונבונים וידעים: לא תקחו על שמשכון · דו לוכון עבד עבדים: כי הו חסיר המדע · ומימרו ולשנו כבדים: | עד יחתם המימר · במלים חסידים: f. 107b תנים יומת מאה שנה · אבהן ויולידים:

אמן אהיה אשר אהיה:

עורן כן בית מפרד יתמר אן אתא מועד חג המצות יום השבת הזוכיר · להרבן יוסף עליו הרצון:

[2]שני קדשים באהן · יומה אסתדרו: שבת קדש ומועד קדש · והשנים אתוקרו: זה בו אנשמה מכל עבידה · וזה בו חג לקדש טברו · זה מלך[3] כל הימים · וזה לביש נזר מן נזרו: זה אוצר הקדש · וזה משביר מן אוצרו: זה תרח הברכות · וזה בו הברכות יתמרו: זה עץ החיים · וזה אכל מן פירו: זה אקר הקדשים · וזה קדשו מן נזרו: זה בוצין מניר · וזה נסב מן נזרו: זה כלת גנה · ינשם מי יעברו: וזה הך פרדים מציץ ציץ · יחדו מי ישברו: זה כלת האזרח · וזה כלת גירו: כי זה ייתי וילך · פעם אחת בשנה מעברו: זה לא ימוש עד לעלם · ולא יצא מן אתרו: בכל שבוע יבוא · ומן יכל יבטל איקרו: ועת יבוא על הישראלי · ימצא לנפשו סוברו: זה בו לישראל יוביל · וזה בו אתעבד לישראל פשרו: כמים[4] ירד על הצמח · וירוי אברו: זה פרקן מן היגע · וזה פרקן מן אוסרו: | בזה ובזה תתחני · אה עם יהוה ובכורו: בזה f. 108 מועד חג המצות · דבו חג לקדש טברו: יהיה בריך ומברך עליכון · אה מן אנה אסתדרו: ושביכון טבין ותנים יומה מאה שנה · הלך ממן ישרו:

אמן אהיה אשר אהיה:

עורן כן שנים בתים *על השבת הזוכיר[5] מן מימר ארונן הכהן הגדול פינחס רצון וגו׳

פתחך יהוה נסי · חסדך עלי שים אתו:
ישים לי שלום בכל מאום · בו חן בעיני יהוה אמצא אתו:
נסי בין כל בריאתו · קדם באלהותו:
חנון לכל אהביו · שמורי תורותו:
סלח יסלח לי כל עון ופשע וחטא ואשם ושגג · וישוב עלי קרוב בשובתו:

[1] P18 מן צדקתכם. [2] P18, f. 17, the heading is wanting.
[3] P18 ins. על. [4] L6 ממים. [5] P18 יקראו בשלש פעמים בשנה.

מברכין עליכון · ומאה שנה תמימה: תעשו אתו בטוב · ויסף עליכם: ככם אלף פעמים · ויברך אתכם · בקדוש מן דאמר ושמרת את החקה הזאת · למועדה לימים ימימה:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 106b عليه ايضاً بيت مفرد نغم مسجع من قول المرحوم عبد الله ابن بركه الفتاوي تغمده وגו״

יום שביע חג המצות · בין המועדים מה טבו: הו שני המועדים · דבמקראי קדש נקיבו: בו מקרא קדש ליהוה · וזר לא יקרבו: ובו חג[1] להרגריזים · ובגבעת עלמה יקוו: ובו אתפצו האבות מן פרעה · ואתנצעו עלוו: ובו באו אל ים סוף · והמים להם חרבו: והו כלול מיכל המצות · דבה פקד יהוה בכתבו: מה טב מעשה מצות המצות · בזה המועד הך מה יהוה צוו: כי שרוה קרבן הפסח · ומחתמה חג ליהוה ונצען וישובו: ישראל ובתר · לספר חמשים יום בהטיבו: וכד נגלא סוד המצות בשבעה · ואתני ברבו: עת אתקדמו המלאכים אל לוט · מבגלל סדם וחשבו: ויעש להם משתה ומצות אפה · ויאכלו טרם ישכבו: ועת בחר יהוה בכהנת אהרן ובניו · מכליל מה הקריבו: המצות והרקיק בפתח אהל מועד · שבעת ימים ישבו: והמנחה ליהוה מן הנותר והמחבת · מצות יתקרבו: וזבח תודה מזבח השלמים · מצות יהיה על חלבו: ועת כלות הנזיר מן נזירו · קרבנו דיקריבו: ובקרבן הפסח השני · למי ׳בדרך רחוקה הוו: ובזה המועד הטבן · דבו לישראל איקר ורבו: תתחנו אתון בו · ומאה שנה אליו תשובו: בנביות מן בקע מי הים · וליתנו מצרים שלבו:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 107 [2]غير ذلك بيت مفرد يقال عوض البيت المذكور اعلي اذا حكم موعد هفسح السبت تاليف المرحوم العالم العلامه التقه عبد الله ابن سلامه رضي وגו״

יום טבה ומה טבו · בין סדר המועדים: בו צאו ישראל · מבית העבדים: בתר מיכל הפסח · על יד דמע הקדקדים: משירים ומשבחים · ומרוממים ומודים: וצאו שש מאות אלף · מלבד הנשים והילידים: הך כוכבים מנירים · יזרחו על השדים: שלומים כלם · ובכוריון מתפדים: ראו זה הפרקן הרב · בין הצדיקים והנמרודים: אהלין בשמח וברגש · וזהים[3] וחדים: ואהלין באבל כבד מאד · ולבבין משתמדים: אהלין הך מלכים · מסתמכים בשני עמודים: ואהלין הך כלבים · על תרחינון עמדים: האלין צבאים שבמים · ונירות הרצון עליון מוקדים: ואהלין צבאים צעקים · וענני הקצף עליון ירדים: לאלי נשבח שם האל · דעשה לאהביו חסדים: ופרק בניון ממצרים · ועבד לון זאת

[1] L6 sec. m. יהגו. [2] P18, f. 17b. [3] L6 וזהו.

מסגדינו: ובו הברכה מתקבלה · מפם רום כהנינו: יעמד שם׳ וסביבותו · כל העם יזדמנו: ויימר יברכך יהוה וישמרך · וישקף ממעונו: יאיר יהוה פניו אליך · וירחק ממך כל גנו: ישא יהוה פניו אליך · ויבד מפניך כל זידנו: אהיה אשר אהיה אלהים יתברך · ומשמה יברכנו: ויהונו כל העם · מודים לאלחינו: על ואת הסגילות · אשר בה אסגלנו: ובן ישמר חייכם כלכם · כל אב ׳דמכם ובנו:

*وان كان موجود فى تلك السنة متو فى جديد يقول[1]

ולאזי עלי אזכר · מן עבד עלי דכרנו: מנון מן עבר בזאת השנה · אלה כל אחד בגן עדן ישכינו:

*ثم بعد ذلك يذكر لكل من هو علي قدر معرفته ومقامه وبعده يقال[2]

ויסלח למאתי הרבנים ולמאתי הכהנים ולמאתי כל קהל ישראל · הסגודים לקדש סברינו: ועל חסול זה נימר · קמיכון בארכנו: ברוך אתה בחסדך · ׳ברחמיך עני שיאלינו: ברוך שמך בפיאנו · ובפי כל קהלינו: ובספרך הגדול נלמד · כל ימי חיינו:

جواب من هقهل جميعا

יתברך אלה ולית כותה רבותה להּ: בכל הימים רבותה להּ: סגי מכן רבותה להּ: ישר ושביך טבן: וברוך אלהינו לעולם:

ثم يقول القائل برحو الكبيرة وهي هذه

ברכו ושבחו ורבו ורוממו: לחילה רבה ודחילה: דו אלה על כל אלהיה: ורבון עבדיה · ומסחנון: אלהה דהרגריזים · ומר ׳דגבעת עלמה: ׳דבחר וקדיש יתה · מכל טוריה: ואשרה שמה ׳בגוה · ברכו לחילה: עבודה דעבד עלמה[3] . . . ואמרין במימריון:

جواب يتبرك الله[4] . . . وברוך אלהינו: ישר ותנים יומה: וברוך שמו לעולם:

ויתמר נברך והמוסף בה:

ויעש האותות וגו׳׳[5]: f. 110

ויתמר אלהי אברהם לך נברך تقبل ויושיע יהוה وتمامه ויתמר אז ישר تقبل

جملة ויחנו אל הטבעית בארבע מכתבים וניזל וילבו שוב מחרון אפך ויתמר אדיק עלינן מרן א·ב·ז·ל·מ·נ·ס·ע·ש·ת· *وان كان حاكم

[1] P18 om. [2] P18 ويذكرو للذي اندرج بالوفاة الي رحمة الله تعالي.
[3] As above, p. 7, (reading שבין for יומין). [4] As before. [5] Thirteen headings.

ברוך יהוה אלהינו · העזיו ׳בשלטנותו:
נורא תהלת עשה פליה · תמיד ׳ברבותו:
אֵל עזר יהי בעזרי · אין לו עזר בעשותו ובריאתו: אשר בחר עמו
ישראל · וקדשו וברך אֹתו: בברכות רבים · בקדוש תורותו: ובחמשה
ברכות · בהם אנדיל אֹתו: על יד נביים וכהנים · מזכירים ׳בתורותו: בכל
׳ספר ברכה · מתעינה ׳בתוכותו: ואֹת אשר דבר להם אביהם · ויברך אֹתם
איש כברכתו ברך אֹתו: יהוה אלהי אבותיכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ·
f. 108b ויברך אֹתכם בברכאתו[1]: | וישא אהרן את ידו על העם ויברכם · שבע מלים
כברכה בהרגריזים שכינותו: ויבא משה ואהרן · אל אֹהל מועד ושרתו: ויצאו
ויברכו את העם · ויראה כבוד יהוה ׳בטובותו: ויראו כל העם · וירנו ויפלו
׳בצלותו: יברכך יהוה וישמרך · יאיר יהוה פניו אליך ויחנך בחננותו: ישא
יהוה פניו אליך · וישם לך שלום ׳ברחמותו: ואֹת הברכה · החמישה אחריתו:
השקף ממעון קדשך מן השמים · וברך את עמך את ישראל וביתו: ובאו עליך
כל הברכות האלה והשיגוך · ברוך אַתה בעיר וברוך אַתה בשדה ׳בטובותו:
ברוך פרי בטנך ופרי אדמתך · ופרי בהמתך מתנותו: ברוך טאנך ומשארתך ·
יהוה ירבה אֹתו: ברוך אַתה בבאך · וברוך אַתה ׳בציאתך ׳בשלמותו: יצוה
יהוה אֹתך את הברכה באסימך · ובכל משלח ידיך בברכאתו: יפתח יהוה לך
את אוצרו · הטוב את השמים ׳בטובותו: לתת את מטר ארצך בעתו · ולברך
את כל מעשה ידיך ׳ברבותו: ואֹת הברכה עד לפני מותו · מ· ה· אות
כאצטר זה הבית הקראו יהוה ׳בלא פגע בטובותו: ואֹת הברכה · עד לפני
מותו: שנים עשר מלה · על מספר שבטי יהוה ועדתו: כל שבט לו ברכה ·
ומשה ברך אֹתו: הו אקר שבט לוי · אשר אמר יהוה עליו ׳בתורותו: כי בם׳
בחר יהוה אלהיך מכל שבטיך לעמד · לפני יהוה אלהיך לשרתו: ולברך
׳בשמו · הו ובניו כל הימים בחיותו: ומשה קרא ליהוה · לשבט לוי
בברכותו: ברך יהוה חילו ופעל ידו תרצי · בקטרותו וקרבנותו: יהוה יברך
אֹתכם · אה עמו ונחלתו: בהרגריזים בית אל · מקום שכינותו: הר המנוחה
f. 109 והנחלה והשכינה · הר ישראל ונחלתו: | ויהוה יקים לכם ברכאתו הקדושה ·
הזוכירה ׳בתורותו: ׳עם ברכת אדונן משה · אשר שלח בה ישראל עדתו:
ואֹת הברכה אשר ברך משה איש האלהים · את בני ישראל לפני מותו:

אמן אהיה אשר אהיה:

תנים יומה מאה שנה · אה מן אנה אזדמנו: תתחנו בזה המועד · דגלניו
רביאנו: ומאה שנה תעשו אֹתו · בשמח[2] ושדכנו: כי בו חג · אל רום

[1] P18 איש כברכ׳ ברך אתו. [2] P18 בשלם.

ואלהי נביה רבה משה · דבסימנים אשתלח: ישמע קלין דצבעתכון · וצלותיכון יקבלה:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

f. 111b אלהי אהרן הכהן · אשר אמשח בשמן: הקדש ושמש · משכנה ואנתן · והו לקח מן מרה · טוב לא ימאן: בעמלו יברכך אה קהלה · וכל טוב לך יתן: יאיר יהוה פניו אליך · וחיך יאריך ויתן: וישם לך שלום · וזומנו טבה לך יומן: עד תמטי לרצונה · קעום על כנו אמן: ותעמי משכנה · ואתה בין כתפותיו שכן: אניבו בהלכתן · ואמרו אמן אמן:

אלהי אלעזר · דו לנשיאים קטף: יטרך אה קהלה · מכל נגע ונגף: ותתברך ותתכבד · במקנה והזהב והכסף: ותלך בשביל מרך · ותשאל ולא תטרף: ותדר ויתקבל ממך · ותדרש ולא תנזף: ויקים לך ברכת משה · במימר יהוה יסף: עליכם ככם · אמן אלף אלף: פעמים וטובו · וחסדו עליך ירחף:

אלהי איתמר · דשם המשמרת בדו: ישמרכם אה קהלה · ותרבו ותכבדו: ולא יהיה בכם גנו[1] · ולא תמושו בחדו: ותהיו עלים במעל · ואויביכון ירדו: סר צלם מעליהם · אך ביהוה אל תמרדו: והו יהיה עמכם · אל תיראו ואל תפחדו[2]: ויקים מה אמר לכם · וישא אהרן את ידו:

f. 112 אלהי פינחס אשר · אתנן לו ברית שלום: | יתן לך אה קהלה · בטוב כל היקום: ובריות הזכאים · לך ולזרעך תקום: והרבך מאבותיך · ותפרין ותרבי ותרום: יברכך יהוה וישמרך · כי הו אל רחום: יאיר יהוה פניו אליך ויחנך · ורבותך בין הגוים מן ישום: ישא יהוה פניו אליך · וישם לך שלום:

וידיק עליכם · מן מעון קדשו: וירתי לכל אחד מכם · וישמע בלשו: עת צר לך ומצאוך · ויקבל מה תדרשו: ולכל איובכם · אתם׳ תירשו: את אדמתם · ולכם יכחשו: וישבתם בטח · ומכל רע תתנפשו: ויפתח יהוה לכם · אוצרי קדשו: בקדוש מן דאמר לכם · כל מלאכת עבדה לא תעשו:

ויפרק ניר ברזלה · מעל צואריכם: ותרכבו על צואריו · סיעת דבביכם: כמה אכפת לסנים · דהוו לאבותיכם: דמן פקודיה מימר · בדיל שבתותיכם: שבת היא ליהוה · בכל מושבותיכם:

שביכון טבין ותנים יומה מאה שנה · מימרי לכהלכון: סיעתה המזדמנים · ישמר יהוה חייכון: ויאריך ביומיכון · ויומי בניכון: ומאה שנה תעשו · סדר

f. 112b מועדיכון: מנון זה שבת מועד חג המצות · דעבר בטוב עליכון: | תעשו אתו מאה שנה · אתון ובניכון: ויסיר אלהנו אמן · יומי פנותה מעליכון: ותראו המשכן נציב · על קדש טבריכון: ואני עבדכון חבתה[3] · מדרשי מנוכון: תפשטו עדרי · עד אימר לובון: כל שנה בחדי וזהי · תאתי אליכון: וכן ישמר

[1] P18 נגף. [2] L6, P18 תחפדו. [3] P18 עבתאה.

في الشهر خامس يقال من ادريك علينن مرن א·ב·ז·ל·מ·נ·ס·ר·ש·ת·[1]
וילבו וינחו ובתר כן יתמר שבחו מן מימר עבד יהוה בן שלמה עליו
רצון יהוה אמן:

אפתח פמי במימר תשבחן · מלב ומנפש: לשמעיו כל צבען · נאדרי
בקדש: ואשבח להצור הצעור · דו מקדש כל קדש: ואה טבה דלית סבור ·
מן טבהתך מואש: דו לכל טוב מכין · ומכל רע מנפש: ולא טרף למסכין ·
דאתי לצדקה בלש: וסגול בזה היום בחסד · דבו שבת וינפש: דו זימון לכל
מועד · ונגד לכל קדש:

רבותה לה:

f. 110b ורבואן לעבוד · בריאתה וכל דבה: בשבת והמועד · ברישה ובעקבה: הך
מד לאלי ועבד · יסתגד וישתבח: הו עבורה דעבד · לכל בריה באצבע: ברב
יבלותה · דלא יאחז בארבע: הך די אמנותה · רתי ומיטב ומרבח: ובנקמותו
ילחם · ומלחמותו תוקד אש בה: מנה נדחל ויתה נרחם · ולה נשתעבד ונשבח:

וממן עד לעלם · בריו כל בוראיה: דברא מין אדם · ויהי לנפש חיה:
ובחר ישראל מכל עם · מלבין כל גויה[2]: ושלח משה[3] בן עמרם · בקדש כל
כתביה: ובקע מי הים · נורא תהלת עשה פליה: וקדש גבעת עולם · מלבין
טבריה · דישפט ביום נקם · והסהדים מלאביה: יתקדש שמו לעולם · דו אלה
אלהיה:

יהוה הו האלהים ירוש הירושים: י״ ה״ ה״ קדוש הקדושים: י״ ה״ ה״
דאמר החדש הזה לכם ראש החדשים: י״ ה״ ה״ דשם בארבע עשר ממו רח
לנפשים: י״ ה״ ה״ דשם זה השבת מובאו בין תרי מועדים קדישים:

תלו ידיכון וקומה

f. 111 לרבה וקומה

לאלה אלהי הרוחות: לאלה מברי הבוראות: לאלה דפקדן על יד משה[3]
נבי כל הדורות: לאלה דאמר ושמרה את החקה הזאת: *לנצ[ע]יו כל
קרביה: וקומה[3]

תלו ידיכון וקומה

תלת[4] כריזאן · פני אלהינו אלה: משמון התלתה · שבוני מערת המכפלה:
אלהי אברהם · אשר ערלתו נמלה: יברכך אה קהלה · ברכה גדלה · אלהי
יצחק · אשר דרשו יהוה עלה: מכל עקה ושרביט · יתן לך גאלה: אלהי יעקב
הנדור · דאקימך עם סנולה: כל נדריך ונדבותיך · אמן יקבלה: אלהי יוסף
הצדיק · דבחכמתו לקח הממשלה: כל מעשיך ועובדיך · אמן תתצלח:

[1] In the margin. [2] P18 אמיה. [3] P18 om. [4] P18 הלית.

לא יבטלון פממינן · מן מתנים תשבחתה : ולא יתנשן לבבינן · דחלתה ואימתה : הו דפתח אפּינן · ברב יכלותה : ורכב בו רוחינן · בתקון חכמתה : ואפּח נשמת חיינן · בכוח גדול רבותה : וואנן ומוחינן · הב לן משבחתה :

f. 113b כמה צדק עלינן · צדקה *מן רתותה[1] : סוברו לחיינן · לוחי בריתה : | ובמשה אסגלנן · דגלא אימנותה : ועל ידו חכמנן · מועדים ושבתה : על זה טובינן טובינן · נקום בנצירותה : ונודי לאלהנן[2] · על זאת מתנאתה :

כהלן חיבין קדמיך · ואתה חכום סריחתן : עמדים תחת טל שמיך · ומנך בלישאתן : כי לית לן אלא רחמיך · וטובך יתיר על בישאתן : אה מרן אן עמיך · ארתי נפשאתן : ורחמן ברחמיך · ולא תעביר עקתן : והשקף עלינן מן שמיך · בזכאים אבהתן : ובנבי שני עלמיך · עליו שלמותן וצלותן : ומי לבש אוריך ותמיך · רוח לאתלתותן : וברך את לחמך ואת מימיך · ארתי ארתאתותן[3] : יום דנקום קמיך · ולא תחסך יתן : רתותך ורחמיך · שעתה דבה תקום חשבאתן :

יהוה הו האלהים · אלהי הרוחות : י״ ה״ ה״ בריו הבוראות : י״ ה״ ה״ דשלח אדונן משה נבי כל הדורות : י״ ה״ ה״ דפרש לן על ידו שבתות ומועדים גלגיון עצומות : י״ ה״ ה״ דשם מן כלילון זה שבת מועד חג המצות :

תלו ידיכון וקומו

לרבה וקומו

f. 114a לאלה רמה מרוממה : לאלה מלוך מכה ורומה : לאלה דשלח משה קטף כל נשמה : לאלה דפרש[4] על ידו שבתות ומועדים גלגיון[5] עצומה : *לאלה דשם מנון זה שבת מועד חג המצות דקדשו רמה : לאלה דאמר ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליהוה[6] :

לנצעיו כל קרביה וקומו

תלו ידיכון ואמרו וקומו

נעמד ונפרש[6] הכפּות · ונכרז כריזתה בשם : בעלי שלשלי[7] הזכות · כל מנון קמי מרה קעם : ראשם מן אתברא בצלם ובדמות · ואכל מן עץ הנן וחכם : ומי אתכלל בצדיקות · ובתרה לבוראות שאם : ומי בנה בבית אל מזבחות · ויעתק משם ההרה מקדם : ומי אתעקד על קדש הטברות · ונפשו למרו קדם : ומי אקים תרי מציבות · ושכב במקום וחזה סלם : ומי לו לז החלמות · וחלקו מן אביו שכם : ומי אתכלל ברוח הנביות · וחכם מלי

[1] P18 רתואתה. [2] P18 לאלוהינן. [3] P18 ארתותן. [4] P18 ins. ן.
[5] P18 om. [6] P18 ונכרו ? [7] P18 שלשה.

חייכם כלכם · אתון וקהליכון[1]: בעמל השלשה הזכאים · ויוסף אביכון:
ובעמל משה בן עמרם · קדש כל נביכון: ובעמל אהרן ובניו · המשחים
כהניכון: וחתמת מימרי בן ירתי חייכון:
ויעבר יהוה על פניו:

[2]עליו עור · שבחו גדלה טובה · מן מימר אדונן הכהן הגדול
אבישע בן פינחס בן יוסף · רצון וגו״

אשבח שם יהוה לעלם · התמיד ברבותו:
בריו כל העולם · ביכלות עשותו:
יתקדש בכל פמם · וכל בלעדיו ימותו:
שליט שופט קעים · בדד תקיף בעזיזותו:
עצום נכבד מתעצם · העולם בגאותו:
ברוך אלהינו לעולם · כל הבוראות בארשותו:
f. 113 נשא השמים ושם הארץ והים · הכל תחת זרועתו:
פלי רחום קעים[3] · היכול בממלכותו:
יתודי דזכר קיאם · בעלי זכותו:
נהלל שמו המתרומם · אשר אין כדמותו:
חלף לילה ויומם · ולא תתחלף שלטנותו:
סעוד סובר חי לעולם · הממן ברבותו:
אל שדי אל עולם · יתודי על מבאתו:
תשבחתה רוממו · לאלה אלהיה:
אל עליון בקוממו · לית לגדלו דמיה:
בדד בריאמו · מלך על כל מלביה:
גדול גבור מה עצמו · נורא תהלת עשה פליה:
דיאן דבוק לית לו דמו · סבול ארעה ושומיה:
הוא הממן בקדמו · עני עמי עבוד גוני תמחיה:
ולא ראש ולא *שותף לקוממו[4] · פרד פלי מן עיניה:
זאון זכור זכאה בעולמו · צדיק צעור ילידיה:
חי חנון חכום בנקמו · קעים קני קריב קרביה:
טהור טרם טב טובו ממו · רחום וממן רתאי רחאיה:
יכול יהוב יצוב יות שמו · שליט שופט שרי בכל אתריה:
כוח כיי מסתגד בשלמו · תאב לתאביה:
בנצירו ובקשט וברחמו · נימר בהלן תשבחתה במימריה:

[1] P 18 ובניכון. [2] P 18, f. 65, by a later hand. [3] L 6, P 18 קיאם.
[4] P 18 שופש לקדמו.

יקרא אני אני : בעמל זכאי עלם · ומי ברח מן הזני : | ובעמל זרוקי הדם · f. 115b
ומי קטל המדיני : ובקדוש אל קעים · הפני מכל פני :

هذا البيت الي المرحوم الموضوعة العم مرجان رحمه وغو״

זה שבת מועד חג המצות · מברך עליכם : דבו יהוה שם לוכון פצות ·
מידי דבביכם : תעשו אתו באשמחות · אתם ובניכם : מאה שנה בזהות ·
ואתם אמנים באתריכם : וישיבכם לאלפי רבבות · ויבד דבביכם : ויוליכן
בצררות · ויורישם מפניכם : בעמל בעלי הזכות · ויוסף אביכם : ובעמל
דמע הבוראות · והמשחים כהניכם : ובקדוש מי אמר בקדש התורות ·
ופסחתי עליכם :

כל כלום לו חתמת · וחתמת מימרי קמיכון : תנים יומה לכל שבת · וליומי
מועדיכון : ולכל חדש וחקת · ושמטות ויובל לוכון : ולכל בדור מסבת ·
עליכון ועל כל קהליכון : ומאה שנה כהת · זה השבת ביומיכון : והשמחות
ניספת · והברכה בבתיכון : ופנותה הכללת · והרצון יקרב לוכון : ורחותה
תמן השקפת · וכלי קדש משכניכון : וישיב יהוה מן ברכת · זה מכתב אבישע
עליכון : בעמל השלשה ובן פרת · ובן עמרם נביכון : ומי לו ברית כהנת ·
עולם בקדש המכון : ועל עקב דאתמרת · יהוה ירת חייכון :

ויעבר יהוה על פניו :

עורן כן · שבחו עליו[1] עוד מן מימר אברהם הקבצי ירחמו וגו״ f. 116

אז ישר לישר הנכבד ·	משה וישראל עמו :
אקד פניו ואסגד ואשתעבד ·	ונשבח התמיד בעצמו :
בתשבחן הך מד לאוי ועבד ·	דו ממן בריאמו :
ראה ולא מראה ·	ולא עינים תעמו :
הוא אהיה אשר אהיה ·	ואין שותף עמו :
כיקום אין לו ולא גבול ולא קץ ·	ולא מקום יאחזמו :
בחכמתו ברא השמים והארץ ·	וסדר בוראיה דאוקמו :
נחילו ונגדילו וננוהו ·	ונקד ונרוממו :
יתקדש אשר אין כמהו ·	ויתרבי ויתרומם מה רבו ורמו :
ויתודי וינוה על מעשהו ·	ונרכן קנומן ונסגד קדמו :
סהדותה רבתה לית אלה אלא הוא ·	י · ה · ו · ה שמו :
פחדו ויראתו על פני העמים ·	אשר ישמעו ממו :
הוא אחז בכל המקומים ·	ולא יאחזו מקומו :

[1] P 18, f. 68b על מועד הפסח אן אתא השבת.

השם: ועבר בין צבאות · הקדש והוה מ · יום ומ · לילה צעם: וקבל תרי לוחות · כתיבים מפם: בקדושה ישמע קל הצבעות · ומכל יגע לוכון ינשם:

בצדקתו אלה רחמן ורחאה:

f. 114b אלהי אהרן תלים משה · דהוה במשכן כהן: ונבי קדש ונשיא · ולבש אפוד וחשן: ואקריב ריח ניחח אשה · ליהוה הממן: ואכל מותרי קדשי · והמתנות לו תנתן: יתן לך מה את דרושי · וכל טוב לך יזמן: ויברכך בכל מעשה · ידיך ועליך יחן: ורחמיו עליך פרושי · וחייך אמן ימן: וזכרונך לא יתנשי · ומאה שנה אמן: למועדים תעשה׳ · בשלם וחסד וחן: במי לזכותה ארשי · ומי מן הזנו אמתן: ובעמל נביה רבה משה · הנבי הצדיק הנאמן:

אלהי נשיא נשיאי הלוים · אלעזר הטהור: דכהנתו רבים · ובאהל מועד הוה נטור: ועובדיו במשכן טבים · ואתרחץ בכיור: והקרבנות בידו מקריבים · ופקדתו שמן המאור · וקטרת הסמים: ומנחת התמיד[1] לא תסור: וכלי הקדש קוים · וכל אשר בו שמור: ישמכם מספר הכוכבים · והאן הו מנו דיתור: ויבד כל הדבבים · ותתרחק מכל מצור[2]: ותהיו מן הקרובים · לאלהינו הצור:

אלהי הכהן הכבד · הפוקיד איתמר: אשר אכהן ואתפקד · ובידו פקדת המשמר: ובאהל מועד יעבד · עבדת הקדש ויעמר · המחתות ויוקד · ויקטר f. 115 קטרת ויימר: רב חילה דכן פקד · יתי על זה האתר: | והקרבן במזבח יעקד · ויאכל מן הנותר: כן יאכילך מן המן דאורד · מטל השמים ויכפר: ך[3] וברצונו לך יסעד · על קוממות מה ביאר: בדיל כל מועד ומועד · ולא יקרבך איש זר: ופנותה תטרד · ורחותה תעזר: בעמל בן עמרם ויוכבד · דמע כל הבשר:

אלהי פינחס דקנא למרו · והזנים בידו אתקטלו: וחמת יהוה עזרו · והנגף בטלו: ולקח ית שכרו · בריית כהנת עולם לו: ולזרעו בתרו · דממו יתשלשלו: תרבו אמן ותפרו · ויצליח לכם שבילו: ומכל לחץ תתפשרו · והשמחות לוכון יחלו: ועל כל איוב תתוקרו · וכל מה תדרשו יתקבלו: אה ישראל וסדרו · ועדתו וקהלו: בקדוש אל צדיק וישרו · הצור תמים פעלו:

אלהי משרת בן עמרם · וכלב בן יפנה: ושבעים זקיני העם · וקדש כל מכוני: ושמו הגדול הרם · וצבאת אל קני: הקבול לך יוקם · וצלותך יעני: ולא ישוב שיאלך ריקם · ורבותך תתני: ובבטח תשכב ותשכם · ויוקרך אדני: והברכות לך תתריאם · בכל מה תקנה: ויבד מפניך כל טלם · ויכפת כל סני: ויכתב לך שדך ושלם · אה סדר זימוני: ויתחמך ביום נקם · דבו

[1] P18 הסמים. [2] P18 מטור. [3] P18 ויכמוך.

נזכר האותות הנכבדים · הזוכירים המספרים : ויוליך יהוה את הים ברוח קדים · עזה כל הלילה עד צפרים : וישם את הים לחרבה · עד ילכו בו עמה הטהורים : ואבקע מימיו ואקבע · ואפתח *בו דרך[1] עשרה ותרים : ולהם חומה הוה המים · קפאים רמים יתרים : וברוח אפך נערמו מים · טורים טורים : נצבו כמו נד נאזלים וגם · כות הנדרים : קפאו תהומות בלב ים · בדיל מיזל עם הטהורים : תשלח חרונך יאכלמו · בקש אש ומים צררים : נטית ימינך תבלעמו · הארץ וישראל בשמח ושרים : וישב הים לפנות הבקר · לאיתנו ומצרים : נסעים לקרא׳ת הנגף והצרר · והמצוק והצררים : אתחסלת האותות · דעברו על מצרים : ואחלת[2] עליון הנקמות · אחד בתר אחד מתשרשרים : ויהי ענן החשך · וישקף יהוה על מחנה מצרים : בעמוד אש וענן מחשך · ויהם את מחנה מצרים : | ויאסר את אפן · מרכבתו ויאמרו f. 117b מצרים : אנוסה מפני בני ישראל והנבי והכהן · כי יהוה הנלחם להם במצרים : מרכבת פרעה וחיליו ירא בים · וכל רכב מצרים : ומבחר שלישיו טבעו בים · סוף אנון הרוזנים הנברים : תהומות יכסיאמו · ירדו במצלות כות הכיפים והצורים : תשלח חרונך יאכלמו · בקש אנון הנגישים והכפורים : נשבת[3] ברוחך כצמו[4] ים · צללו כעופרת במים אדירים : *אנון החכמים והמכשפים וגם · חרטמי מצרים[5] : כל זה ועמה שלומים · בזהו רב ואיקרים : ורצון ורחמים · מודים ומשבחים ומשירים : במימר מודאה לאלה מודאה לאלה · ישר הישרים :

ראו זה התמה הגדיל · בין שני גוים עברו אל ימה : זה כעופרת צליל · וזה צא ביד תקיפה ובאדרע רמה : זה בקצף ונגף ונקם · וזה בשדכה ושלמה : זה סוס ורכבו רמה בים · וזה ירכיבהו על במה : תי הארץ וזה ירד במצלות כמו · אבן וזה ישאהו על כל עמה : זה בקש יאכלמו · וזה יאכלהו תנופת עלמה : נצבו כמו נד נאזלים · יצב גבולות עממה : למספר בני ישראל הסנולים · קדש כל עמה : אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל · מה חכם מימרו כי חלק יהוה : נורא תהלת יתקדש ויתהלל · ובתהללות ישימנהו יהוה : עד יעבר עמך יהוה · ירדנה קדש כל מקומה : עד יעבר עם זה קנית שלמות עלמה · הלוא הוא אביך קנך ומלוך מכה ורומה : פעלת יהוה מקדש לידך · ולא יהוה פעל כל זאת וידינו רמה : יהוה כוננו ידך · הוא חשך ויבוננך מן קטמה : מי יעשה כמעשיך וכגבורתיך · מי כמוך באילם יהוה : *נוע מן אימתך · אה אדני יהוה[5] : ונפחד מן גדלך · ונודך ונימר בקל רמה : f. 118 לך מוראה על גדלך · אה קמאה קעימה :

יהוה הו האלהים אלהי הרוחות : י״ ה״ ה״ מברי הבוראות : י״ ה״ ה״

[1] P18 דרכים בו. [2] P18 ותחלות. [3] P18 נצבת. [4] P18 כסאמו.
[5] P18 om.

קדום קני קעים עד לעלם · אחד קדם פרד לית לו דמו:
ברד נכבד נאמן יכבד ויתעצם · מה רבו ועצמו:
צעקו אליו מלב ומנפש · וקולו אריכו:
ישתבח הנאדרי בקדש · דשמע נקאת עמו:

והצילון ממצרים בסימנים ואותות · כותן לא אתעמו: על יד נבי כל הדורות · דעל רז בראשית ויום נקם אקימו: ואנגדון אל ים סוף בחדו ואצלחותה · וקמיון עמו: די עננה ואשתה · ובן עמרם ותלימו: ובקע לון ימה · ומימיו מזה ומזה נערמו: ועברו בו בדן יומה · וצאו בשלם ממו:
f. 116b וירדפו מצרים ויבאו אחריהם · בנו ימה ומה חכמו: אלא[1] והים אסגר · עליהם וארץ תבלעמו: תמן עמה אודזעו ופחדו · ודחלו מן זרוו נקמו: ויאמנו ביהוה ובמשה עבדו · ועליו השלם שלמו: ושבחו ברננות עצומה · ואמרו בקל רם לית כמו: יהוה גבור במלחמה · יהוה שמו ברוך שמו:

ואתני ברבואן · לעבוד סימניה ופליאתה: ואעתד כרי שיראן וצלואן · לעבוד גוני תמחותה: דלאוי עלי לו אשבח · בדכיות פממותה: ובכיור דחלתה אצבע · ואלבש בגדי יראתה: ואתן לו תהללות גלי וסתר · ואדרש ממו סעדותה: עד אפתר קצת אז ישר · ומה לה מן מוספותה: והמופתים דבון אפתר · יתן בתורותה[2]: דאנון ארבעים מופת במספר · שמע דן פתרנותה: עשרה תשבחות · ועשרה נביותה: ועשרה אותות · ועשרה נקמותה: בתשבחות אשים[3] ראש אמירותי · בכל מימרותה: עזי וזמרתי · ויהי לי לישועה בצרותה: זה אלי ואנוהו · יכבד וינוה בכל שעתה: אלהי אבי וארוממנהו · בליליה יתרומם וביומותה: יהוה גבור במלחמה · כל גבור פניו דלותה: יהוה שמו יתרבי זה השם הדמע · מה רבו מן שמותה: מי כמוך באילים יהוה מחיי כל נפש · אה תמיד באלהותה: מי כמוך נאדרי בקדש · אין לך תבן ולא דמותה: נורא תהלת · עבוד פליאתה: תשבחותה הכללת · ואחלת נביותה: אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל · ואעבדו שם
f. 117 ומשלותה: | שמעו עמים וירגזו מן מגיד הממלל · ואזדעזעת מנון אברותה: איל אחז יושבי פלשת · הו מחין בבטנותה: אז נבהלו אלופי אדום וארתת · כל יושבי עירותה · אילי מואב יאחזמו רעד · ולחץ ואתלתותה: נמנו כל יושבי כנען בעד · קם לון דבר אבהתה: תביאמו ותטעמו בהר נחלתך · הרנריזים אתר סנדתה: מכון לשבתך · פעלת יהוה מקדשותה: יהוה כוננו ידך · יהוה ימלך עולם ועוד[4] אחריתה: יהוה השכן בו כבודך · וחילי כסיאתה: יהוה לא ישמם מן חזותו · ביומי חנותה: ויחזנן קריב ראותו · ונתמלי ברן מקומותה: יפה מי יחג אליו · בשלש פעמותה: שלום יהוה עליו · עם הדוד שעתה:

[1] P18 אלה. [2] P18 ברהחתה. [3] P18 om. [4] P18 ואחר (=יעד).

יהוה *לחייו אמן ישמר[1] · ורחותה ביומיו יעזרה: ובנה במצאו יעמר · ויומי פנותה יסירה: ותנים יומה מאה שנה · מן דאכה מסתדרה: בקדוש אל אמונה · מלוך לעל ולרע: [2]הוא האל הגדול · והגבור והנורא:

על כף הרגל אקום · ואטהר לבי וגויותי: ואשמע מן דאכה קעום · ולדעבר ולדאתי: הך הוה יתוב עמה בתר מוצאון מן ימה · בשדך ושלם וזהו וחדותי: על יד נביה דעלמה · דאמיר עליו נאמן על[3] כל ביתי: רק בעין הלב ומדע היצר נראה · בטב מראותי: זה היתוב ויהי · בקשיטות מדעותי: הוה לון יתוב רב עד מותר · הא עיני לו ראיתי: | עת[4] אשירו קצת אז ישר · וענני f. 119b הרצון עליון מטללותי: הוה משה נביה עמד והו מתפני · אל הרגריזים צור ישועתי: ואחרי משה זקני · עמה עמדים בנצירותי: ואחרי הזקינים סדר ישראל · קהל עבראותי: ומשה הנבי ישיר השירה בקל תליל · חלק בתר חלקותי: ועת יסכם כל חלק ידם · ויגיבו סדר זקינותי: אשירו ליהוה היכול הרם · אל מרוח ורתי: כי גוי גאה סוס ורכבו רמה בים · וכל ישראל יגיבו עזי וזמרתי: אל אחר הבתור דלו תחכם · ברננות טובותי: כה הות מרים תימר לנשים · אשירו ליהוה חכום גלי וסתרותי: וכות עמה יאמרו הנשים · בתפים ובמחלותי: כל חלק וחלק על זה היתוב · דאתקדמו לו מדכרותי: מה טב זה היתוב הטוב · ומה דבש מדכרו על לבבותי: טובי אבהתן ומה שמעו · מן מאומות עצמותי: טוביון ומה ראו · מן תמחות ותמחותי: ככן אה עמה תראו · הרצון על קדש גבעותי: ומכל לחין תרבחו · ויישם לוכון שמחותי:

תנים יומה אה סיעתה · עבדכון יימר לוכון: שמרי וכהן ועבתה · ישמר יהוה חייכון: ויסטר עול פנותה · אמן מעל צוריכון: ויגלי יומי רחותה · ויחדש שמחותיכון: ואלה יהי · יתכון בסדר מועדיכון: ובזה המועד השני · דו ראש ושני מועדיכון: דאתקרי מועד חג המצות · דבו נפש יהוה עקת אבותיכון: ובו שם לון פצות · ככה יתעשה לוכון עם דבביכון: ובו השמח הועד · והששון בכל אתריכון: ובו קרבנים תתעבד · שלשה עשר כמה במועדיכון[5]: ובו חג אל הר השבינה · והנחלה קדש טבריכון: | ובו תשתמע f. 120 הברכה הגדלה · מפם מי הו לבית כהנתה רבתה ארכון: וכן ישמר חייכם כלכם · הסמוך מכם והארכון: ואמור זה המימר שכרו עליכם · לא תכרתו מדברו ביניכון: במועדיכון ומועדיכון: יהוה יחניכון: בעמל הזכאים ארשיכון · ויוסף ומשה נביכון: ובעמל אהרן ובניו מקטירי · קטרת קדש משכניכון: וחתמת מימרי · כן ירתי חייכון:

ויעבר יהוה על פניו ויקרא

[1] P18 יצמת בין ובין זרעו. [2] P18 ins. כי. [3] P18 om. [4] P18 עד.
[5] P18 במדעיכון.

דשלח משה נבי כל הדורות: י״ ה״ ה״ דציל עמו בסימנים ואותות: י״ ה״ ה״ דהוציאנו מלכים בתר גרות וענות ועבדות: י״ ה״ ה״ דאנגדון אל ים סוף בזהו רב ואיקרות: י״ ה״ ה״ דעבר עמו בימה בזה מועד חג המצות:

תלו ידיכון ואמרו

جوابه ישתבח אלהים ליח אלה אלא אחד وتمامه

לאלה רמה מרוממה: *לאלה מלוך מכה ורומה[1]: לאלה דשלח מיה קטף כל נשמה: לאלה דציל עמו ממצרים במופתים עצומה: לאלה דנגד עמו אל ים סוף בשדכה ושלמה: | לאלה דעבר עמו בימה f. 118b וצאו מנה בשלמה: לאלה דאמר ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליהוה: לאלה דשם בו[2] חג אל קדש כל מקומה: לנצעיו כל קרביה وتمامه

על מזבח התשבחן נעמד · ונכרז בשם יהוה: ונקד ונשתעבד · ונתפלל בזכאי עלמה: משם מי דאמיר לו אל תירא · והאמן ביהוה: ומשם מי דער בגררה · ויראׂ אליו יהוה: ומשם מי פגעו פנואל · וחזה מלאכי רומה: ומשם מי דלא קרב נפיל · והות זכותה עצומה: ומשם נביא כל הדורות · דאשיר אז ישר על ימה: אן ישמע קל הצבעות · וידיק עליכן מן רומה[3]:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן ואלעזר ואיתמר · מקטירי הקטרה: ופינחס דלזנים דקר · והמגפה עצרה: וסב אגרה כהנתה רבתה · לו ולזרעו בתרו מתשרשרה: מן כהן אל כהן אל ארכון דן זבנתה · חליפת השלשלה הטהורה: | כוכב קהלה f. 119 ושמשה · ונומיקה ומאורה: רישינן בו תתנשא · יהוה לון ממו לא יפרע: דאנצב בלבו אילן דעתה · וצמח ויוציא פרח: ויצין ציץ ויגמל חכמתה · וקטף ואכל מן פירה: ושתה מן מעין זכותה · וצבע בים הטהרה: ודער במשכן שובתה · ולבש בגדי היראה: וצמח בשדה יצרותו · זרע התשבחן והזמירה: וסלק ודגן בגו תיבותו · וקצר ית קצירה: ושמו באוצר הפם והלב · עד ישביר כל דרוש שבירה: וישקי גנת הלב · ממי חכמת התורה: זה מעט מן מפתר נלגי עקובאתו · דרבת על מספרה: הך תהו ובהו גליגאתו · לית יובל פתור יפתרה: אהן הו צפין פען חכמתו · ושמש השם הגדול והנורא: ופרוט ברכתה על גבעתה · אצל אלון מורא: הכהן הגדול אלעזר · קדקד זבנה ונזרה: דאתמר בארשות אדונן אבוה זה המימר · והדארשה לי בביורה:

[1] P18 om. [2] P18 בזה היום. [3] P18 מעונה.

ומי פגעו אל קעים · ויצב שם מציבה : ומי פתר החלם · ואמר טבח טבח :
ואלהי משה בן עמרם · בעל יום חוריבה : ישם לך ברית שלם · ורחותה
ישיבה :

בצדקתו אלה רחמן ורתאה :

f. 121b אלהי הכהנים הקדושים · אהרן ובניו : | ופינחס קטול הקדישים · על פי
אדוניו : בעמלון יטרנך · יהוה ויאיר פניו : אליך ויחנך · ותמטי לסקפניו :
לסקפניו וישיב · יומי רצוניו : רצוניו ותקריב · בטוב קרבניו : קרבניו בזה ·
דקטים מול מבוניו : מבוניו הו הזה · אתר משכניו : משכניו בו שרי · בגדול
רביאניו : ברביאניו תשרי · הברכה בבתיכון :

ישראל אשרך · במה לך אועד : בזה היום בעבורך · שבת ופסח ומועד :
וראות מכתב אבישע · דגלניו אכבד : ודמע היבשה · הרגריזים הפרד : אברהם
סגד לו · ובנו עליו אתעקד : ויעקב אתא לו · וידר נדר כבד : ויוסף קביר
קבליו · והוה לו סגד : ומשה בכה בגללין · ואמר מימר חסיד : שלום יהוה
עליו · שלם רב וכבד : שלמו עליו אה סדרי · טוביכון בו טוביכון :

מכתב אבישע מה טבך · ואת כות מלך גבר : וישראל סביבך · עמדים
פניך באיקר : קבלך משה הנבי · וועק שמך ספר : הב לן לו נרבי · ונימר
בקול רב יתר : שלם לך משה · דמע כל הבישר : שלם לך משה · דמע בני
עבר : שלמו עליו אה סדרי · טוביכון בו טוביכון :

f. 122 כל כלום לו חתמת · וחתמת מימרי קמיכון : תנים יומה לכל שבת · וליומי
מועדיכון : ולכל חדש וחקת · ולכל יומיכון : ולכל בדור מסבת · לוכון ולסדר
קהליכון : ומאה שנה כות · זה המועד בחייכון : ברקטים[1] נצטמת · בכם
ובבניכון : ואני שמש הדת · אבישע עבדכון : ישיב יהוה מן ברכת · ממללי
עליכון : וחתמת מימרי · כן ירתי חייכון :

ויעבר יהוה על פניו ותמא

ויתמר מברכו · וכי בשם · וקטף הטבעית · שבת ומצות :

ויברך אלהים את יום השביעי וגו׳

f. 124 ויסקו מן הטבעית[2] פי אה קהל כלה בית ובית[3] ורפא ששת ימים וכרזנא
תלתא תקבל ויתמר נשתי כהלן כלה בית ובית חפיף וקדישה *ותמא
וכלה דלך · ואה רבה ותמא[4] ויתמר מלי סליחתה מן מימר אדונן הכהן
הגדול הרב אבישע בן פינחס רצון יהוה וסליחתו עליו אמן אמן :

אתי בשלם אתי בשלם · מן אלינן באו : באו מן אתריון · ובנן אשתמעו :

[1] P18 ובהרגריוים. [2] P18 ins. במכתבים. [3] P18 ins. وهي من قول مرقة and gives it (א to כ and ת). [4] P18 om.

עורן כן שבחו על מועד הפסח אן אתא השבת לאדונן הכהן הגדול אבישע בן פינחס רצון וגו״

אפתח בדעת תרח · ונעבר ממנו :
בתשבחן לאל נורא · מלוך כל רוחינו :
יכולה צעורה · תמיד ברביאנו :
שרי בכל אתרה · ואתר לא יחזנו :
עבוד כל איקרה · בכן עבד עלינו :

נימר בלב ירא · כמה אמר נביונו : כי בשם יהוה אקרא · והבו גדל לאלהינו :

f. 120b לרבי גדלו · השליט השופט : הפרד בגדלו · כל כלום ממו לא יפלט : הב לן נהללו · והתשבחן נפרט : לרבותו ונחילו · כמה לן שלט : על העמים ביכלו · וקרא ביניונן משפט : על כן נגדלו · דבצדק ישפט : הצור תמים פעלו · כי כל דרכיו משפט :

נחדש מימר חדש · ונטהר הפמם : ובגד הדעת נלבש · ונשבח ונרומם : בכל צפר ורמש · ובכל לילה ויומם : נגיש נפרש נדרש · בדקטים נתקומם : וניכל קרבן צלי אש · מול גבעת עולם : וישתי היד נפרש · ונאמר בקול רם : בקול רם ונתקדש · בדן שבתה בריאם : בריאם הפסח נגש · עד נשוב נבונים בעולם : בעולם יתקדש · שם יהוה הקעים : מקבל כל מדרש · ברוך שמו לעולם :

יהוה הו האלהים אלהי הרוחות : י״ ה״ ה״ מברי הבוראות : י״ ה״ ה״ רישלח משה נבי כל הדורות : י״ ה״ ה״ דאפרש על ידו זה שבת מועד חג המצות : י״ ה״ ה״ *דשם בו לעמו שמחות[1] :

תלו ידיכון וגמאמה

לרבה וגמאמה

f. 121 לאלה סקופה סעודה : לאלה דשלח משה דמע כל עלמה ופרידה : לאלה דאפרש על ידו שבתות ומועדים קדשיון נכבדה : לאלה דשם בזה היום שני זבנים פרידה[2] : לאלה דאמר ושמרת את החקה הזאת למועדה :

לנצעיו כל קרביה וגמאמה

תלו ידיכון וגמאמה

נכרז כריזאן בשם · המיטב המרבח : ונזכר זכאי העולם · בעלי המיתובה : אריש אברהם · בעל שיבה טובה : ומי אתעקד בריאם · על קדש כל גבע :

[1] P18 דאמר ושמרת את החקה הזאת · [2] P18 נכבדה.

הן הדה הו השער · קמיו נפרש היד: ונעבר בית מרן מן תרחו · וניכל
ממנך: תבואת גבעת עולם · וברכה גדלה בכל מועד: והוינן אמרנן הן
הו נבי אחד וכהן אחד · כן הדה יכלך: כי הו אחד ההרים · אליו אברהם
אביך אנגד: ויבן שם׳ מזבח · ויערך את העצים ויעקך: את יצחק
ואתפדה · במה עליו אורך: שלום יהוה על משה · בן עמרם ויוכבר: |
f. 125b דאנדה לן ׳כתב רב · ולמך מה בו פקך: על פי רחום וחנון · ארך אפים
ורב חסך:

זאת תלת ארכונים · נבי וכהן ומסגד: ואשתיר ׳כתבה · רבה אשר ירד: גדלו
על יד משה · בעל רבין יום המעמד: ׳כתבה דבדילה · העולם אתיסד:
ובדיל מן קבלה · הנשיא הקדקד: האן ׳כתב רב כותה · מן שומיה הורד:
האן נבי הך ׳דקבלה · משה אשר עמד: מאה ואשתין עדנים צעם · מצלי
בשם האל הנכבד: מן שרא ׳בתותב זה · מן עבד מה עבד: מן כות מרן
באלהיה · נודי לה הך מד לאלי ועבד: מן לה נבי הך נבינן · מן מליו
יתלמד: מן לה כתב הך כתבנן · יצלי וקמיו יסגד: מן דמי לן בעובדינן ·
בכל מועד ומועד: מודאה לאלה מודאה לאלה · ולית אלה אלא אחד:

ח. ט. י. כ · עליון עמדנו: על החלק הראש · ונימר מה אמרנו: עד לא
תתורך שירתה · ועד תמה מה דברנו: ולא מלה בזאת הימים · אשר בן
עברנו: ואתון אה חניה כד אתיתון · וירדתון אתנו: למה אלא[1] עד
תחנו · ותקריבו עמנו: ותנצירו במימר · אה מרן הננו: כד אתינן לירך ·
מנצירים כלנו: אה מרן אה מרן ׳בטובך קבלנו: אהיה לא תגמיל ·
לפי מה עמלנו: אה אל רחום וחנון · דרכיך הלכנו: אה אל שדי אה
f. 126 אל ראה · בלעדיך עזבנו: | ועל פתח רחמיך · יהוה עמדנו:

אמרנו: ונאמר:

לזה החדש הראישון · אנחנו שמשים: על מה עבד מרן בו · ׳עם דפניון
כושים: פרעה וכל עמו · הרשעים הבישים: להוציא אבהתן ממצרים
ביד רמה · האנשים והנשים: כל ׳נשיא וצבאו · מחנים קדושים: והוליכון
דרך אבהתן · דמעי האנושים: אדם ושת ואנוש · וחנוך ונח ושם:
ואקריבו קרבן · מן עזים וכבשים: ביד משה על פי מרה · ואנחנו תפשים:
עד היום הזה לזה העובד · ואנחנו לו עשים: באהן ירחה אביבה · ואנן
מתקדשים: החדש הזה לכם · ראש החדשים:

מן אתריכון תיתו · אל הארין הטובה: הזאת אשר בה · ארשה דרחותה
אקבע: ועיני יהוה אלהיך בה · מן יומה ׳דנצבה: מקום מקדש משכן ·
נפשותיכון תהבה: למה יעשה׳ לנה · בדיל מן הה מובא: יתכון בזאת

[1] L6 om.

האנשים הטבים · דידין אמלאו : יעלה׳ יהוה דרגיון · ותרחו יפתחו :
באפּיכון ויאמן יתכון · ממו תיראו :

בעבור כן בירתי · לוכון מה תשמעו : מן דברי אהלין · הימים שמעו : מה
דרשתי בזה · אלא עד תשמעו : במה אתון עליו · הבו דעת ודעו : וארש
מה אמלל · מה עליו תפגעו : אמת דרש מרן · בריאת העולם המצאו :
רכב שמים על שמים · והתהו והבהו : | וחלץ מבינם · רקיע ונשאו : ובתר f. 124b
זה אתו כלם · שמועים ישמעו : ויסידו ביכלות העבוד · הן לית אלה אלא
הו : ויאמר אלהים יהי אור · ויהי אור ויראו :

גלא מרן עלם יהי · מן האן דלא הוה : מן נסתר ועבד בו · מה אתריח וקוה :
בו מן טב המראה׳ · מה ראותו רבה : ופלג אקריו ארבע פלגים · ועליו
היא רכיבה : עפרה יבשתה · ומיה רטיבה : ואשתה להבה · ורוחה ׳מנשבה
וארבעתי זבניה · מיתבין באלבה : ועל ארבעת רבעתון · גן עדן נציבה :
וסלם שער הדה גנתה נציב · באהן ירחה אביבה : על שני עמודים ·
שלמותה ותהבה : וסמוכינן כל מגון · הו ארכונה טבה : נביה רבה
משה · ובהנה ׳דלבה : וטורה טבה הרגריזים · ואהן הו ׳כתבה :

דברתי דברי בעבור · אקרי העולם : ועל שעתה מה גלית׳ · הנסתר ואולם :
ארש מה אמלל · ממללי בשגם : מן אקוי תפלותו · בן יובבד ועמרם :
נביא אחד ובחתו · לא יקום ולא קם : נביא עמד על נסתר · בראשית
ויום נקם : נביא קדיש לביש · על צלמה צלם : נביא צדיק נאמן · דמע
בני אדם · נביא בא במופתים · והמימר עליון אתקדם : | נביא בא אל f. 125
פרעה · ויצא בשלם : נביא הלך הוא ועמו · ביבשה תוך הים : נביא מללו
יהוה · פה לפה לא בחלם : זה הנביא שמו משה · אקרו עליו שלם :

דך מה בחר מרן שליח אחד · וחיך כן הכהן : הגדול אשר יוצק · על ראשו
שמן : המשחה והו דלבש · מעיל ואפוד וחשן : והאורים והתמים · על
לבבו עד הן : יגיד באשר יפלא · מן כל כהן וכהן : וישפט[1] בין דם
לדם · ויורי קשטה אהן : ויעמד בין המיתים ובין החיים · וכל יקדן ימתן :
ויבוא אל הקדש · ולית ׳עמו עורן כן : ומן המקדש לא יצא · מקים בנן
עדן : מקום משכן יהוה ובין שפתיו שכן : השם הגדול דבה׳ יימר ברוך ·
ויגיב כל העם אמן :

ולא סגדה אלא להרגריזים · אשר את אליו סגד : ולמה אהן טורה · מן כל
טבריה אתעבד : מסגד אלא הן הו בית אל · והאלהים יסתגד : ומכון
לשבת בארין · אתבנה מנגד : מעון הקדש ממעל · ולו על הדה סהד :
מימר אבין יעקב זה שער השמים · טוב מי עליו עמד : ומד אתקשטנן

[1] L6 ויפשט.

לאנה · כל שנה בשלם ובאיקר : ומן ישב עמנו · לשבעות יספר : יצדק עלינו · ובטוב לו נדבר : וכל יום נצלי · בערב ובבקר : קמי מכתב אבישע · בן פינחס בן אלעזר : דאכתב בימי הרצון · בשנת שלשה עשר :

f. 127b צור הישועה · ההר הטוב הזה והלבנון : זה הרגריזים בית אל · דבחרו אל רחום וחנון : ושמו מקדשו · ולכבודו מכון : ובגלל זה אמר יהוה · לשבינו תדרשו בששון : כל מן יחג אליו · בשמח וששון : יקבלו יהוה · וכל טוב יהיה לו נתון : ויחלף עליו · וינפש לו מכל יגון : וישקף ממעון קדשו עליו · וישוב עליו מחרון : אפו ויתן לו רחמים · ובטח יהיה שכון : כי אמר עליו אברהם · אבינו אב המון : הגוים ויקרא אברהם · את שם המקום המכון : ההוא יהוה יראה׳ · למן יחג אליו בששון : אשר יאמר היום בהר · יהוה יראה׳ החנון : כי יהוה קרא שמו · אל רחום וחנון :

ק . ר . ש . ת · חתמת שירתה : דאמרתי קמיכון · אה סדר עדתה : הסדורים אנה · בזאת צלותה : בצפר יום שבתה · דו שבת חג פסחותה : מה רבו ומה יעבד בו בצהרו · בין תרי צלותה : ישרי כהנה רבה תפלה · ויסכמה בחדבותה : וישב על מיתוביתו · וילבש בגדי קדישותה : וישרי יקרי תרי קצים · בלשן עבראותה : ועל כל עמידה ועמידה · יימרו סדר עדתה : ישר ושביך טבן ישר · דאה הי אמנותה : ועת יסכמו סיעתה · יסקו[1] אל צלות כנשתה : בארבעתי ׳כתביה · בתשבחן ורוממותה : ויחתמו צלותה · ויתקבלו מלי ברכותה : *מפם הכהן הגדול · דלו טב עקובאתה :[2]

f. 128 וכן ישמר חייכם כלכם · שמועי דן אמירותה : | בחייך לא תקים זה הבית · לראש שירתה : כי עבדך מצא זאת · שירתה פעתה : ואסכמה באהן עבדך · באהן ביתה : בחסדך לא תסב על עבדך · ואפשט לו עדרותה : וחתמת מימרי יסלח אלה חובך · דו מרין דסליחתה :

אין כיהוה אלהינו :

ויתמר הא איקר רב · ואתהו יהוה פעל כל עלמה · ואחד הו יהוה הנכבד · וישתבח :

טובך תקריב בו קרבן תשבחן לישר הישרים · צעורי ועבודי : בגדלו אפרש שבתות ומועדים לעדת השמרים · קדשין כבדה : מנון זה השבת דשם מובאו בין מועדים תרים · דאתפרש על יד מי דאמיר לו ואתה פה עמד עבדי :

הו משה דלערפלה ננש : דו נביה דעלמה : דביאר בכתבו הקדש : מועדי יהוה : אשר תקראו אתם מקראי קדש : אלה הם מועדי :

רב אלה ותמה

[1] P18 יסי. [2] L6 om.

הימים · בשלום ורוח: ותקריבו קרבן · ותזבחו זבח: האיש והקרוב
אליו · מיהב בסוביבה: והיא לבין עם הארץ · הך ים ובתוכו תיבה: ומצות
תאכלו · בימים השבעה: ובשביעי תעלו · אל ראש הגבע:
f. 126b נעמי יתכון ואתון · נגידים ביד אלה: | עלים אל המקדש · הר המנוחה
והנחלה: בצלואן ותשבחן ורבואן · ותעלו עליו עלה: על המזבחות
דמלאכים מצלים עליון · בכל יומם ולילה: והתמח בראות צלותה ·
כל צלו בגבולה: אחדה מן אנה · ועורנתה קבלה: ואחדה תשרי · ואחדה
מכללה: עד תיתון אל גבעתה · וידיכון תמלא: בשני חלקים מדרש
ותפלה: ולתת עליכם בתר זה · ברכה גדלה: תצא מפם קדש · ואלה
יקבלה:
סבו ברכתה רבתה · בזה הטור וארון: ברית יהוה וכהנו נסע פניכון · ואתם
בתרון: שמשים משכן משה · מתקבלים ברכת אהרן: מן אתר אל אתר ·
תצלון ותקרון: ורב העדה זה לאשר · ייתון מן אתרון: בחייכון הן הוה ·
זה הדבר טב מהרון: לעשותו ומלל בו · הדור האחרון: עד ייתו אל
אהן · אתרה וישמרון: עתיקות עבידאתה · וידרשו מן מרון: בשער
שומיה · למען ישוב יהוה מחרון: אפו ונתן לך רחמים · ובטוב תתדכרון:
והיה המעשה׳ הזה · לכם לזכרון:
על אתר זה היום ההוא[1] · תלך אל מערת: שדי המכפלה · אשר מיתוביתיה
יתרת: וסיעתה דשכנו בה · דזכותון אנירת: אברהם ויצחק ויעקב · אשר
f. 127 בריתו לון כרת: | תתחני במהלכך לידון · כי בריתון מירת: לך מכל
ילידין · ובדילך אמרת: בחייך שים לנו חלק בין ידיון · ואנן דכרנך לא
נכרת: הא מן פנותה הא מן פנותה · אשר אתגברת: עלינו ואמשילת
בנו · וחיינו מררת: וחרבת מקדשה · וגפנה עמרת: כעת חיה תיתי ·
תמצא צלמיה כד סרת: ויומיה כד הלכת · ורוחתה כד עזרת: ואוצרי
טבהתה אתפתחת · ותרחי בישותה אתסגרת: ורחמיה אתפרשת ·
והמגיפה נעצרת: ותלך אל עבדתה · בטובות יתרת: אל תשמישות
ארשי הכהנים · דניורותון אנירת: אדונינן אלעזר ואיתמר ופינחס ·
דבריתון מירת: בעמלם יברכך יהוה וישמרך · ובריתון ממך לא יכרת:
ותלך ותיתי בשלם · ותצלי את יוסף בן פרת:
סליאן את מעמי · ׳בכל אתר ואתר: ׳בצדקה לי · על צדיקות זה הדבר:
דאמרתי קמיכון · ומן אנה מה אשתיר: בתר זה הדבר כלו · אלא כל
מן לו אתר: ילך לידה בטוב · ועינינו תמטיר מטר: דמעות על הלבותון[2]:
ולית לנו סובר: אלא המקרא לאלה · ונשוע צדקתו אן יעזר · אנן ויתכון

[1] P18 om. [2] P18 הלבותיכון.

f. 147b وكرزنه تلاته فوق وتحت وبعده يعيدوا اه قهل ישראל خفيف فوق وتحت[1]
وزفه ششت يمים وكرزنه تلاته وبعده يكمل القطف علي هدا الوضع
[2]וזכרת כי עבד היית וגו״

f. 149 *ויתמר כרזנה تلاته فصل فوق وتحت[3] ויצא מכתב הקדוש ועמו שלשה
מכתבים ויתמר[4] אז ישר تقيل لما[5] يصلوا وارومنهו يلبوا יהוה גבור
برهج عظيم الاربع فصول ويقولوا الفواقا مركبت פרעה ولما يبدوا التحاتا
וברב גאונך יתפנו הכהנים במכתבים אל הקהל · וינשקו המכתבים בגדול
החל ובקטן כלה ויאמרו לכהנים מאה שנה ביומיכם ويقولوا فصل فوق وفصل
تحت الى ان يصلوا עד יעבר עמך יהו יתפנו הכהנים אל המזבח · ויחתם |
f. 149b אז ישר · ויימר זקן הכהנים רישה תהללות ואחריתה תשלמית חואב גדול
אלה وتمامه ויתמר אתהו כתבה רבה כלها וקדישה ואה רבה وتمامه ואה
כתיב נהיר וקדיש א · ב · ג · ד · ה · ו · ז · ויתמר אהנו כתבה רבה דכל
זכותה وتمامه ويلبوا קבלו تلات فصول וכי בשם וישמע ישראל והמקרא
על המכתבים והיה כי יביאך الاول وعلي كل وقفه منها يزفو ושמרת את
החקה הזאת ويقروا بعدها דבר אל אהרן ואתהו דבריך עלמה כלها ויתמר
דכור מן מימר المرحوم النقه עבד אלה בן שלמה ירחמו יהוה :

עבד יהוה תמחים · ואת הראתה׳ : הסימה ליום הזה · למה בו עשית :
מן מיכל קרבן · ובו הדמית : לכוכבי רקיע · בין סדר משפחתה :
ועברת בתוכן · וקדמון שריתה : ולא תגע בך יד · במות זאת דבבותה :
f. 150b ועשית דת דריש · לפם די ריחותה : ישר אה פעלו · ביום הזה נהית :
לעם קדש ואת לבש · נזר קדישותה : אלא עד יקום בעיניך · קוממות
בריתה :
ותקשט ותתקשט · וזאת קשיטותה : תודיעך בעודני · עדני אנשמותה :
שמור את חדש האביב · ושמרת ועשית : הך מה פקדך מרך · והלכת
ופניה :
בתר מיכל קרבן · צלי באשתה : ושמח לב ונפש · ונדחת והישתחויתה :
ואכלת ושבעת · ומנה יצאת : אל קדש זה היום · כליל יומי בריאתה :
וממחרת הפסח · יצאו בשלמותה : לעיני כל מצרים · בתר מה סבב בן
דין מותה :

[1] P18 ins. وهي للامام مرقه and gives it in full (א to כ and ת).
[2] P18 שבעה שבתות תספר לך.
[3] P18 דכירים לטב וגו״ תורה ונבוך.
[4] P18 ins. כארון ואמרים تلاته تقيل ויההלל تقيل ويرفعو الكتب في יה אל רחום ويبدو الفواقا وعند ما يخلصو الفصل الاول يبدو التحات تاني فصل يكشفو الكتب شويه
[5] P18 شويه الي ان.

f. 128b [1]עליו עוד ישתבח על מועד הפסח אן אתא יום השבת ׳ מן
מימר אדונן אבישע רצון יהוה עליו אמן :

חילה דקבע בנין זה המועד ׳ על יסוד יומי רחותה : ושמו בנין ליתו מגדנך ׳ וישראל בו בשמחותה : בקרבן הפסח בטוב כבר ׳ בדקטים מול קדש גבעתה : ועוד עמו אצטמד ׳ קדוש יום שבתה : זה עם זה אועד ׳ טוביכון בזאת פקידותה : מאה שנה ישוב אליכון בחסד ׳ וזהו וששו ושלמותה : סדרה דאבה אזדבד ׳ בנצירו בצלותה : בעמל משה בן יוכבד ׳ מאורה דנביותה :

ועל חתמת עבד עלינו נשא : הקול ונימר מימר רבן : שלם לך שבתה קדשה : שלם לך מועד הקרבן : שלם לך מכתב אבישע : שלם לך הרנריזים הטבן : שלם לך העם הנושע : ושלם על מן אתכון : בזאת צלותה :

רב אלה ותמאה

עליו עוד ישתבח ׳ על מועד חג המצות אן אתא השבת ׳ מן
מימר אברהם הקבצי ירחמו יהוה ׳ ועליו ירצי :

f. 129 מלוכך וצעורך ׳ אלהי הארץ ושומיה : בגדלו יברכך וישמרך ׳ וישימך בחדו ושלם ואשמחיה : ובטובו יעזרך ׳ וישקף עליך מן שומי שומיה : ויעמֵר בחסדו אתרך ׳ ויסגי לך מניאניה : ויחני יתך בזה שבת פטירך ׳ בעמל משה רבון דנביה : טובך תשלם עליו בלבך ויצרך[2] ׳ ועל סדר ארבוניה :

במימר שלם לך מכתב אבישע : שלם ליך קדש כל אגרתה : שלם לך דמע היבשה : שלם ליך ברכתה רבתה : שלם לך העם הנושע : ושלם על יום שבתה : רבתון למועדיה :

רב אלה ותמאה

ויתמר כי בשם וקטף עשרת הדברים והוא הגו
יתגלג קראה . . . . . וידבר אלהים את כל הדברים האלה וגו״
f. 130b אה קהל ישראל אשירו : וגו״[3]

ויצאו ששת ימים תאכל מצות ותמאה וכרזנה תלתה פוק ותחת
ובעדה יעבדוא הזפות פוק ותחת והם כמא תרי
ויעש האותות וגו״[4]

[1] P18 omits this piece. [2] L6 ויזך. [3] א to י as above, p. 162, כ as on p. 164, ת as on p. 165, interspersed in the reading. [4] Thirty-one headings.

וקד׳ש יהוה בכוריהם · כמימרו ׳ביום הכיתי: כל בכור בארץ מצרים · f. 152
הקדשתי אתם ליכלותי:
׳זבן אכלו הפסח · כי כן צויתי: וצאו ממצרים · ושׁרו על פי החרתי:
ועל ימה ראו · פרעה הדבב אתי: וצעקו מלב ומנפש · לאל מרבח ורתי:
יהוה גבור במלחמה יהוה שמו · ומשה ידיו פתיח: ומרים בתרון · תטבל
על התפותי:
והים אבקע פניון · והוה בו תרח פתיח: ועברו בו ביבשה · הא עיני
לו ראיתי:
יתון ׳בימה הלבים · ואליון פניתי: ופרעה בלבו אמר · האן הי גאותי:
ארדף אשיגון בימה · ואעבד בון ריחותי: ועבר בימה בתרון · וכום
מותה שׁתי:
וישראל צאו שלומים · והוה כל אחד ייתי: לקדם משה הנביא · ויימר
ביהוה ובך אימנותי:
ככה יתעשה׳ לך · ויהי אלה רתי: עליך ויבד דבביך · ויישׁמם כפותי:
אמרו אהיה אשר אהיה · אה הרב גאותי: אבד שנאי ודבבי · ורחם דלותי: f. 152b
אהיה אשר אהיה · אה עזי וזמרתי: ראה׳ בעין חסדך · וסעד צריכותי:
תנים יומה מאה שנה · אה סדר צמיתי: שנים סגים זה[1] המועד ·
לוכון ייתי:
וכן ישמר חייכם כלכם · אה שמעיו[2] אמירותי: ומאה שנה תעשו זה
המועד · בשדך ושלמותי[3]:
חתמו צלותיכון · ואמרו בדכיות לשנותי[4]: כהלכון פם אחד · עזי
וזמרתי: وتمامه

[5]عليه ايضاً تاليف اسحاق هكهن رضي وغ״

אה עמי שמעו · לעבדכון דברו: ועלי לא תקחו · ואפשטו עדרו:
ממללי חדש יפה · מן הידועים אקרו: ויניפהו תנופה · תשבחן המן
בישרו:
והשלום על משה נקרא · אשר אלה בחרו: וגלה לו רזות נסתרה · ולפדות P18, f. 60
ישראל שגרו:
עד הצילם ממצרים · מיד מי סרו: במופתים יקירים · על ידו אתברו:
והקרבן זבחו · בשמחות יתרו: וממצרים נסעו · ועל ים סוף שׁרו:
ומבתר חסורי המצרים · כל אחד מן כסות בכורו: פני פרעה הוו סדורים ·
ואת רכבון אסרו:

[1] P18 ins. [בת]ש. [2] P18 שׁמועים. [3] P18 ושמחותי. [4] P18 פממ.
[5] P18, f. 59b: not in L6.

וממחרת זה היום[1] · ישרו מספרותה : מספר חמשים יום · בתר מביא עֹמר תנופתה :

f. 151 יהיה שבת ומועד[2] מברכים[3] עליכון · מן דאכה בצלותה : | ותתחנו · במועדיה ושבתותה :

*ותראו המשכן נציב · על קדש גבעתה : בעמל הנבי משה · דמע כל בריאתה[2] :

וכן ישמר חייכם כלכם · מן דאכה צמיתה : מאה שנה תעשו זה שבת מועד הפסח · ואתם בשדך ושלמותה :

אמרו אהיה אשר אהיה · בחסדך אן ראיתֹ : שוב מחרון אפך · ונפֹש מכל עקתה :

אהיה אשר אהיה · אה שמעיו צבעתה : נפֹש לחין עמך · ואומֹן לון פצותה :

חתמו צלותיכון · ואמרו *בדכיות פממותה[4] : כהלכון פם אחד · אדני יהוה אן ראיתֹ : וגמ

עירן כן דכור מן מימר סעד אלה הכתרי[5] יסלח לו מרי אמן :

סיעתה שמעו · מני אמירותי :
עבד עבדכון אני · אדרש אדבר בשפתי :
f. 151b דברי קמיכון · לפם מטות דעתי :
אגלי בו סתרים · ובצל קורת אלה באתי :
לאוֹי אן אשים רחצוני עליו · כי הו עזי וזמרתי :
הו אלהי ואדוני · ולישועתו קויתי :

קויתי ישועת אלה · אמור ראו ראיתי : את עני עמי · וצבעתון שמעתי :
וֹכמתי דלותם · ואזכרה את בריתי : ואמר למשה · אה עבדי ובן ביתי :
לֹך ואשלחך אל פרעה · והוצאתי את צבאתי : את עמי בני ישראל · בגדולֹ נפלאותי :
ובאהֹ אל פרעה · ואמרהֹ אליו עד מתי : מאנהֹ לענות מפני · שלח את עמי ועדתי :
ואם מאן אתה לשלח · אני אשלח את כל מניפותי : על לבך ובעמך · ואבדך ביכלותי :
ושלח משה בסימנים · לית מספרון מתי : מנון ארתע לב פרעה · ואמר חטֹאתי :
ועל חסולם היו · בכורי מצרים מתי : וישראל היו שלומים · והנפוש לון אֹתי :

[1] P18 השבת. [2] P18 om. [3] P18 מדכר. [4] P18 בקוש אמירותה.
[5] P18 בן צדקה.

מפוק: אמרו אהיה אשר אהיה · אה מרה דאלהותה: הציל עמך ישראל · מן גברות פנותה:

אהיה אשר אהיה · אה ידע כל כסיאתה: צפי לעמך ישראל · בעיני רחותה:

אהיה אשר אהיה · אה ים הרחמים ורחותה: רחם אמור זה המימר · ואשכינו בפרדים גנתה:

חתמו צלותיכון · ואמרו בדכיות לשנותה: כהלכון פם אחד · אדני יהוה אן ראית:

הסגודות שבעה:

تكرر السجدات علي هذا الموجب اذا انقال دكر عبد יהוה תמחים יכון אול سجدة אדני יהוה אן ראית ברב גדל חסדך · وتمام واذا انقال סעיתה يكون السجدة الاولة עזי וזמרתי والثانية אדני יהוה والثالثة מועדי ויברכך יהוה والباقي كما يفصل

f. 153 الاولة אדני יהוה אן ראית ברב גדל חסדך זכור לנו תפלות אדונן משה נביך · אשר אמר פני גדלך שוב מחרון . . . נשבעת להם בך:

الثانية מועדי יהוה אשר תקראו אתם . . . . ברחמיך:

الثالثة יברכך יהוה וישמרך . . . לך שלום:

الرابع אדני יהוה אן ראית ברב גדל חסדך · מרי בעמל הנביא הצדיק הנאמן משה עבדך ובכהנת שמשי משכן קדשך אהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס · ובזכרון

f. 153b הצדיקים אברהם ויצחק ויעקב בעמלם סלח נא לעון העם . . . | את כל הארץ:

الخامسة ממחרת הפסח יצאו בני ישראל . . . עשה יהוה שפטים יהוה אלהי אבותיכם יסף עליכם ככם אלף פעמים · ויברך אתכם כאשר דבר לכם:

السادسة אדני יהוה[1] . . . גדלך · אל תשחית עמך . . . ואל רשעו ואל חטאתו:

السابعة ששת ימים תאבל מצות וביום השביעי חג ליהוה אלהיך לא תעז

f. 154 כל מלאכת עבדה: יפתח יהוה לך את אוצרו . . . כל מעשה ידיך:

ויתמר יהוה אל רחום וחנון ויברך ויתמר מרן מן מימר אברהם הקבצי ירחמו יהוה ועליו ירצי:

לך מני מה תדרש · ומך ארשו אקח: ואשמיעך ממלל חדש · כמה לא יתשקח: אן אתמחך זה המימר · למה זה צעקה: אגיב ואמר אלף ישר · ועלי לא תקח: אשרי במדבר התמיד באלהו · לעשות צדיקה: צדיק ויישר הו · גאותו שחוקה: והב לן נרבנה · את גדלו ואת ידו החזקה: ודבעי לבר מנה · בליש ולא שקח: במדברו הלב יטהר · והאש השריפה תשקח: והלשן יתפחר · והעין תפקח: פקח עיניך וראה · מה בך מכון ומשקח: הבכוי על

[1] As no. 1.

ורדפו אחריהם · ואל משה מהרו: וישאו בני ישראל את עיניהם · והנה מצרים אחרו:

לבשו דחלה רבה · ולמשה אמרו: לקחתנו למות בקרבה · ביד פרעה הסרוע:

אניבון משה אל תיראו · התיצבו ואל תסורו: ואת ישועת יהוה ראו · אשר יעשה לכם עם צררו:

בתר זה אתא ארשותה למשה · מן חכום נסתרו: ידך במטך ארים · על ימה ובו עברו:

ועמד משה על ימה · הך מה דארשו לו מרו: בלב מלא שמח · ויסב את אתרו:

ואמר אשדך אה ימה · למי בך יעברו: צבאות עם ישר · תשמח במשמרו:

אניב ימה ואמר · אה שמש עלמה ומאורו: לא אתריח זה עם נכר · יהיה בי קברו:

אניב משה ואמר · אשרך דבך יעברו: צבאות עם ישר · תשמח במשמרו:

אניב ימה ואמר · מה חנאה ביטרו: מבתר מה הוי קבר · למי החטאות סדרו:

לא אתריח בזה הדבר · ולא אסתב בפגרו: ולא הוי קבר · לאשר בנפשון כפרו:

שמע משה מה מלל · ואניבו על דברו: הך מי אנדה ישראל · במדברון לא יטהרו:

f. 60b אשדך ולא המלל · וחכם בדרך ישרו: בין מצרים וישראל · ושופטך לא תשקרו:

שדך ימה עת שמע · מימר משה ודברו: ויט משה במטהו אריחה · והכהו בשם מרו:

ואפתח בו דריכים · בהם ישראל עברו: ביבשה הוו הלכים · ותשבחן לאלה שרו:

ומשה עלל ופרעה עלל · והשנים בתוך ימה אתיסרו: ולהבדיל בין העופרת והבדל · בין רמשו וצפרו:

הכבוד לבש משה · ובלעל לבש פרעה: זה עמו אושיע · וזה עמו אדקרו:

שלום יהוה על משה · קדקד עלמה ונזרו: דקבל שני קרשי · והתורה ספרו:

בו כן לכם יעשה · את מי עליך יתגברו: ומן פנותה לך יושיע · ויוסף לכם אוקרו:

וישם זה השבת עליכון · אשר הוא שבת חג פטרו: בריך ומברך עליכון · ועל מי פני אסתדרו:

ויהוח למתלתיכון · וישם לוכון פשרו: ויסני מספריכון · ותרבו אמן ותפרו:

ראש המועדים · החסדים · דבו הוו מתפדים · מן המרודים · המזידים: פרעה ועמו הטלומה:

f. 155b בתר כל מופת · ומופת · כהם לא עין עמת · ולא | שמעת · אזנת: אחד עשר מספרם · ומנינם · ומפתרם · אחרם · מות בבוריהם: ובכורי ישראל בשלמה:

ותהי במצרים צעקה · שחוקה · בהר ובבקע · על מות בבוריון בדקיקה · וישראל ביד חזקה: יצאים טבסים · טבסים · אבלסים · ברכבים והסוסים · הך עופים מטעמים: ממחרת הפסח ביד רמה:

לעיני כל מצרים · ומצרים · מקברים · וישראל אמרים · בארזין ואמרים:

*הן לית[1] אלה אלא הו · ולא ידע מה הו · אלא הו · בדד בקמאו · צדק וישר הו · שמו י·ה·ו·ה· יהוה:

עשה׳ התמחות · והנפלאות · והאותות · והמסות · והמלחמות: יתהלל ויכבד · ויסתגד · ויתעבד · דאסגלנן בכל מועד · ומועד · כהם לא אתעמה:

ראשם מועד הפסח · דבו תפסח · מן שסע שסע · שתי פרסה · ובו נסע: כל עמה משרית · אל משרית · וקם הברית · והדבב הכפית · וכתב לו ׳ספר כריתית: ורמה בימה:

במצלות ירדו · וגדוד יגידו · ויאבדו · ואשמדו · כלם יחדו: ובו הלחצו ·

f. 156 ויפוצו · | ואתרצצו · בקרב ארצו · כי נאצו: האנשים האלה את יהוה:

ותבקע האדמה · אשר תחתיהם · ותבלעם · וירדו הם · וכל אשר להם: וישובו המים ויכסו · פרעה ואבלסו · וטבסו · וסריסו · ורכבו וסוסו: לא נשאר מהם נשמה:

ועמה צאו · כמה באו · ואזדעזו · וישבחו · וקולם נשאו: ואמרו בקול רמה · אשירו ליהוה · עזי וזמרתי יהוה · ימינך יהוה · מי כמוך באילים יהוה: עד יעבר עמך יהוה:

אודי מרך על הפצות · בזה שבת[2] מועד חג המצות · דו ראש שלשה חגות · ובו תשתמע הברכות · מפם חליפת רבנות: כהנה רבנה · עמוד בניאנה · ונשיא זבנה · ובחור כהנה: ורביד כל עמה:

שמו פינחס · מן פינחס · לו מיתובית פינחס · אלה לו יחס · ולאיביו יכעס: וכן ישמר · חיי סדר[3] · דאנה מסתדר · בזה האתר · בעמל רום הבשר: דו קטף כל נשמה:

ומרן יקבל צלותך · ויעני בעותך · וישמע קלין דצבעתך · ויאמן יראתך · ויחדש ׳שמחותך: וישם לך נאלה · ויתן לך יכולה · יורפאך מכל חלה ·

f. 156b ועובדיך תתצלח · | ושביך[2] ומועדיך טבן מן אלה: ותנים יומה:

[1] P18 לדליח. [2] P18 om.: in L6 added above the line. [3] L6 סרר.

התעה · כל אחד בפניו ירקח: יפה לך *תמיד תקום[1] · ותשא את ראש
המלקח: וחציתָ אתו בין שכוני המקום · ויהי המלקח: מן שור ועז וכשֶׂב ·
איש לאשר באהלו יקח: ושחטו אתו בערב · כל הקהל בהר ובבקע: במימר
כארזין ואמרים · וכל מן לו מעקה: ואכלו אתו על מצות ומרורים · וכן
f. 154b משפט חקה: | חקה עם הדורות · לא תכרת זאת החקה: וחקת זה שבת
מועד חג המצות · דבו חקה מתעתקה: מן מקרת ועשית ציץ ועורנה · מה
דבשה ומה מתקה: שלש פעמים בשנה · תתעבד זאת החקה: דרשתי אתמלי
באלה · ראיתי הדרך רחוקה: ואין עמי צרה לה · ונפשי לה חשקה: ימטנך
מרך לזה · ומרורך ימתיקה: ביום השבת הזה · דזכרונו כמרדרור מרקח:
מאה שנה אליו תעשו · וחצירות ביומיך תתקע: וישמר חיי מן אנה אתכנשו ·
ודבבין יהיו בקרקע: ומרן יקבל צלותך · ורחמיו עליך ידיקה: ויעני בעותך ·
וברזל פנותה מעל צוארך יפרקה: וישמע קלין דצבעתך · ויכפת מפניך עשוי
כתבת קעקע: ויאמן יראתך וישמע לך כל נקא: יפה לך תודי מרך על
הפצות · דהוציא אבהתך ביד החזקה: בזה מועד חג המצות · ותהי במצרים
צעקה: צעקה גדלה · על מות בכוריון בדקיקה: ושביך ומועדיך טבן מן אלה ·
במי כף ירכו תלקע: ובקדוש מן דאמר · ושמרתָ את החקה:

יתהלל אלהים:

עליו עוד מרן גדול לו עוד · רצון יהוה ורחמותו עליו אמן:

הכללת צלותה · בשמחותה · וחדותה · וזהותה · בברכותה: ברכה גדלה ·
מכללה · בשם אלה · ואלה יקבלה: וישקף מן שומי שומה:

f. 155 בתם לבי · אפרש כפַּי · ואשא אפַּי · וארבי · המתרבי: ברבותו · ושלטנותו ·
ועזיזותו · וחכמתו · ויכלותו: דו מלוך מכה ורומה:

אקדשו · בקדשו · ואדרשו · במדרשו · ואבקשו: ואחילו · ואגדילו · ואגדלו ·
על טב פעלו · דו רם ביכלו: בריו כל עלמה:

אודה׳ · לעבודי · במועדי[2] · ומועֲדי · וזהי וחדי: ואתן לו תהללות · ושירות ·
וזמירות · ותשבחות · והתפארות: פריה סלקין למעונה רמה:

אקוי · ישועת אלהי · עשוי · ובׂרוי · וסכוי: וחרב נאותי · וצור ישועתי · ועזי
וזמרתי · ודביקותי · ולישועתו קויתי: יתן לי יכולה על מה:

אני לו דרוש · וקמיך פרוש · אה עם עם קדוש · ועם נגוש · בעקב ובראש:
וקולי אשא · וכפי אפרשה · ומנחה חדשה · לו אנישה · ואקטיר מגרשה:
אשה׳ ליהוה:

ונקריב קרבן · תודה׳ בחדבן · על מזבח לבבן · ונדבי חשבן · במועד הטבן:

[1] P18 תעמד קצום. [2] L6 במצודי.

וזה ששת ימים תאכל מצות : וتمام وكرزنه تلاته

عليه ايضاً شيره على وزنها من قول المرحوم العم الشيخ مفرج المفرجى تغمده الله تعالى برحمته امين

[1]אה ישראל אשירו · חג המצות ואוקרו · ואודו למרכן ואמרו · אה קהל ישראל אשירו :

אשירו לאלה אה עם רם · דפדה אבהתך ממצרים בריאם · והשיעו על ידי f. 158
בני עמרם · בין המגדל ובין הים :

הים הוה ירחף · על ישראל והרצון ישקף · והמצרים הוו באף ובקצף · גוי נאה שם רדף :

רדף פרעה וכל צבאו · אל ימה ומנה מה יצאו · ומשה ועמה יצאו וישבחו · דברי יהוה שמעו[2] :

באו עדת פרעה הרשע · בים בקצף וגרושה · ודבתוך הים הלכו ביבשה · עדת משה הקדושה :

גרושה הוה לכל מצרים · ורתו הוה לעם העברים · והם בימה עברים · ותמח לשני גוים ברים :

עדת המצרים אציקת · וממלכותם אזלת · וממלכות ישראל אחלת · זכות הצדיקים אדיקת :

הים על מצרים קפיל · וישראל משירים לאֵל · עת ראו אויב צליל · אז ישר משה וישראל :

מצראי הוו בטלומה · ותפל עליהם אימה · וישראל הוו בלב שמח · טוב f. 158[b]
אלהים אדיק שם :

משה בן עמרם נבינו · אשר פדה אבותינו · טובינו וטוב בנינו · יפה לנו כל יומינו :

אה ישראל בלכם · מאה שנה תעשו מועדיכם · ותתפדו מן דבביכם · כפדיון אבותיכם :

וישמר חיי הצמידים · דבוה אתר נועדים · מאה שנה בזהם וחדים · תנים יומה במועדים : وتمامه

זאפה ששת ימים وكرزنه تلاته والله اعلم بكل شي[3]

[4]عليه ايضاً تاليف اسحاق ولد سلامه هكهن هلوى رحمة الله عليه

הב לן משבחה · בכל שעה · מן טב מדעה : למרן משלחה · בנציר לב תצא · מן קצה אל קצה : השמים תמצא · רתות מתפרצה : מן התמיד בגדלו :

[1] Not in P 18. [2] L 6 שמחו. [3] L 6 ends here. [4] P 18, f. 64 has the following pieces : the readings are in many cases doubtful : not in L 6.

בקדוש מן דאמר ששת ימים תאכל מצות · וביום השביעי חג ליהוה:
יתהלל אלהינו:

*וכי בשם ולטוב לנו[1] · וקטף הזכאים ושמוען ותניו · ואלה יקבל
מנוכון מאה שנה · תנים יומה מאה שנה[2] ·

الله لا يقطع عوايد يشرال

شيره علي اه קהל علי וזן מודאה לאלהינו מודאה לאלהינו לאלהינו מודאה לאלהינו לאלהינו מודאה לאלהינו

ולא יכל להתמהמה · וגם צדה לא עשו להם · כי גרשו אתם · כל מצרימה:
וישא העם את בצקו · כל איש בשקו · עדן נפקו · ואתפרקו: מזה קם עמלו:
חגות מצות · דכרן הפצות · והרצות · המתפרצות: כי אמר · למען תזכר ·
בכל אתר · יום אשר: יצאו אבותיך במשכילו:
ואתקומם · שבעת אימם · עד אתקדם · זה היום הרם: שבו ישבתו · סדר
עדתו · באשמחותו · ובזהותו: בתשבחן והצלו:
וחתמת השבע · ויקח מן הבא · בידו ויבא · לתוך הגבע: ולא יבוא השי(?) ·
להר הקדשי · עד לא ינשי · מצות משה: ויחגו ויתמלו:
יהיה מברך · עליך ועל סדרך · ומחר אמרך · ראש מספרך: יחניאך בו ·
וכל שעה ישיבו · אליך בחדבו · ויאלך יניבו: בכל מה תסתכלו:
ומרן צלותך יקבל · ויעני מה את שאל · וישמע מה תמלל: ולך יציל · מכל
סנא · ומכל שנא · וישימך בששונה: ותנים יומה מאה שנה · לזה היום
תמשלו:
בעמל אדם ונח · ומי אמר הנה נא · ויצחק ומי בנה: מציבה בהר השכינה · f. 65
ומי ערק מן הזנה · וגביה מימנה · ואהרן כהנה · ובניו ומי קנה: ובידו הזנים
אתקטלו: ובקדוש מן דאמר ח[קת] ע[ולם] ת[היה] · שבעת ימים מצות
תאכלו:

עורן כן שבחו עליו עוד מן מימר מתנה המצרי יסלח וגו׳

לך אנן משבחין · מה רבך ועצמך: נצפי חכמתך בן · ונסגר לקנומך: לך
נשתחבר ונשבח · ונשתחוי לגרמך: אנדית עלמה וכל דבה · וקטרת עמה
קיאמך: ובששת ימים חדדת · כל מוצא בעולמך: ויום השביעי קדשת ·
ואסגלת׳ בו עמך: על יד נביאך דשלחת · במופתים מעמך: לפרעה בה
אברת׳ · ברב גאון נקמך: במצרים עשרה · אם בה עלה ואם בה מכ[ה]:
ובים סוף עשרה · זה בה אתקף וזה בה מך: ביט יסע ויבא · אקבע מימי
שמך: ושבו לחרבה · ובנוסה ונסו ממך: טובך תשמר מה לך אתעבד ·
ועמודי ענגה ואשתה קמך: ומשה בן יוכבד · דו אלה אריתך: ועל סדר
העמים נשאך · בברכות אביך ואמך: ונברכו בך כל משפחות הארץ ובזרעך ·
והנה אנכי עמך: כל זה שרי בכם · ונתן רחמים ורחמך: ועבדתם את יהוה
אלהיכם · וברך את לחמך: טובך תהי תהב · ויהי זה בפמך: טובה פמה
דיהב · תשבחן לשמך:
תשבחתי מחוץ ומבית · מן לבי וכן מן פמי: לרעי אתי מאז הוית · בלחין
אבי וקרב עמי: | והוציאני מן כסי אל גלי · וכונן בשרי ועצמי: והטיב אלי f. 72
זה אלי · ואוח נשמת חיה בנשמי: ושם בי רוחה לממללה · ומדע מכשב
לדבירות עולמי: ועל מימר לית אלה אלא הוא · אחד הבריו לנקמי: ועל

יפה טב מראה · בעיני מרי · עת אתקרי: בין סדרי · כי הסוד אמר · לי
בסתר: קח לך ספר · ואלף וביאר: לך תשבחן ומללו:
כי מן יקראו · ומן ישמעו · ויצית במדעו: תמן יפלאו · ויימר מה טבו ·
ומה רבו: ומה אגלא בו · בראשו ובעקבו: ובגללו:
אתוקר אמורו · ולבש נזרו · בין סדרו: במדע ומפתרו · כד אמר מראש ·
מה הוא דרוש: מן האל הקדוש · וקמיך פרוש: מן כל חילו:
ובמאודו יקדש · השם המתפרש · הירוש לכל ירש: המאסי לכל באש ·
ובנורו ובנפלאו · הדמע נשאו: וברחו · מן בצבאו: ומן קהלו:
ושמו ריטור · ולכל רז פתור · ולכל מדע יתור: ובלבו סדור · נהרי ימה ·
ונהרי שומה: ונהרי עלמה · ברבו תקומה: בלבו הקהלו:
מתגללים · מתקבלים · הך קולים: מקהלים · כארבע אקרים · באדם
סדורים · מסתתרים: אש ורוח ומים וחפרים · כל אחד לחברו: קובלו:
ואנה ינדי · הנבון עמדי · רז מן אל שדי: בו מצתמדי · ויגלנה לידך ·
ויגידך · וינגדך לאשר פקדך: האל ביכלו:
והפוקיד יסד · על ארכון חסד · יקיר בו ויכבד: שמו בן יוכבד · דבחרו
נביא · שליח מהביא: קדש כל כתבי · ובו מצוי: לעם קדש מרך אסגלו:
ואת הו הזוכיר · למען ספיר · מה אזתיר: מן רז מתפחר · הוא סנולך ·
ופללך: ומהללך · ובגללך: שלחו במללו:
אמר לעמך · מן עבר מן פמך · בדברי עמך: וכן תלימך · יהי לך משני · P18, f. 64b
בעשות סימני: בגלל מחנה · ישראל בני: עד תצילו:
מתחת יד פרעה · הסרוע · הוא וסדרו · אשר כפרו: ואני אפדי · עמי
למעבדי: ועל פרעה אנדי · כל צרר וידי: בכל גבולו:
ועדן הלך · וצמת קהלך · ואמר לך · במציולך: ויעש האותות · והנפלאות ·
אחד עשר מלאות: מתודעות: במצרים נפלו:
וזה המופת · ראשו על שפת · ימה בתקופת · ורוח מרחפת: על פני המים ·
היא רחמים · לדמע כל העמים · עת היו קעמים: על ימה בדחלו:
וראו הדבב · עליון סבב · הך השרב · פרעה וכל המרכב: ומשה צעק ·
האל הצדק · ואנאב ואדיק · לו מה תצעק: והשם בידך פעלו:
והמטה לקח · ולים בקע · ובו אשקח · שנים עשר פרקה: וילך ישראל ·
בטב שביל · בקל תשבחן אל · ואהרן ומרים והקהל סניל: יהוה נבור
במלחמה[1] יהללו:
והמוצא בחדבן · בתר מיכל קרבן · בחצי הליל הטבן · הך מה מרן צוּן:
עדן פסח · עלינן נסע · עמה בטב מסע · ובטל רתות רספה: בעמוד אש
וענן יטללו:

[1] P18 במהלמה.

שמו · יקחו וישאהו: תביאמו ותטעמו · על במתי הארץ ירכבהו: תהומות בלב ים בקעהו · בדיל יטש אלה בשהו: ומבחר שלישיו טבעו · לית לו מי יושיעהו: מי כמוך באילים יהוה · תנופת שדה יאכלהו: מלכה חיה רמה · דבש מסלע ייניקעהו: ובזה השבוע הביאו · בים סוף יוציאהו: ובשבוע השביעי אשמיעו · דבריו ואבדילהו: שמור את יום השבת · לקדשהו:

f. 73 יהוה הו האלהים · קדוש הקדושים: י״ ה״ ה״ ירוש הירושים: י״ ה״ ה״ דעל פיו בוראיה מתעשים: י״ ה״ ה״ דקדש יום שבתה וישם קדשיו מתפרשים: י״ ה״ ה״ דפקדן במשמרו על יד דמע בני שם: י״ ה״ ה״ דפדה אב[ותינו] מיד הספים[1] הבישים: י״ ה״ ה״ דהוציון בזה ראש החדשים: י״ ה״ ה״ דפקדן נקרב קרבן מן עזים וכבשים: י״ ה״ ה״ דשם שבתה ומועדה תריון מתכנשים[2]:

תלו ידיכון וקומו

לרבה וקומו

לאלה אלהי הרוחות: לאלה מברי הבוראות: לאלה דשלח משה נבי כל הדורות: לאלה דהציל עמו בסימנים ואותות: לאלה דפרש לן על ידו שבתות ומועדים קדישין עצומות: לאלה דשם מנון זה שבת מועד חג המצות: לאלה דשם בו חג לקדש הנבעות: לנצעיו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכון וקומו

ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד ק[דש] ה[וא] ע[ד] ל[עלם] וקני שומיה וארעה:

כריזאן יתוקרו · משם מי אתוקר: בון העמים יתפארו · במעשה והמימר: משם מי דאנציר במימרו · ואנכי עפר ואפר: ומשם יצחק ברו · דלבירותה ועפר: ומשם מי אקים נדרו · והוציא המעשר: ומשם מי אמר ומהרו · ואגלת חרותו בכל דור וישר: ומשם מי דאמר ואשתרו · בקצת אז ישר: באהלין דאתוקרו · יסגי לך כל איקר:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן ואלעזר ואיתמר · דכל אחד מנון לקח: מיתוביתה רבתה ולא סר · ואתה שבתה לון צדיקה: יקבין נדח עדתך · ומרורה ימתיקה: ויעלי מיתוביתך · ויישמח שחוקה: ויגלי לך אמן פישר · מן פנותה ומצוקה: ויתמר לך אשיר

f. 73b ישר · וישמרת את החקה: הזאת למועדה · ממך לא יריקה: | וישימה לך תמידה · בכוח יד החזקה: עד תגלי מיד פרעה זבן אהן · פרקן וחניכיו צדיקה: כמה עשה לאבהתן · ותהי במצרים צעקה: ויסע מלאך וזה אלי ·

[1] ? הסנים. [2] In marg. اذا حكم السبت.

זה וזה לאלי עלי הללו · תמיד לנו יומי: דעברו ואזלו · ומה דאנון קדמי:
וגם הנם הלם · אודי הבריו עלמי: אמצאני על דת משה · ושם בו קוממי:
טוב ישראל ומה לו · בד הושם בתיבת גמי: ראה פרעה וחילו · באדה את
גמי: כוסי ערוֹיה · אשר בה אתרמי: על יד רום נבייה · דאמר לו הוצאת
את עמי: דאמר הנה אנכי בא למוצאו · ובמימרך עמי: ואמרו לי מה שמו ·
מה יהיה מגיבות פממי: אגיב לה מרה ואמר · אהיה אשר אהיה זה שמי:
קדם זה ובתר · זוילה לעמי: חזה המצרים הך הוו · מתרחצים על חרטמי:
דיניה עליון אתרברבו · ושגר זה מה אשתמיע: במכות כל שנא · והיית אך
שמיח: שלש פעמים בשנה · ומי לך בזה דמי: קעם בעשרות מועדיו · את
קרבני לחמי: אשה ריח ניחח במועדיו · וזה רחוק כל טמא: אלהותה רבתה ·
ליח לעורן בה נמי:

הרוממות למרן · ישר לאשר ישיר: דו בנגלאן ובנסתרן · עמי וידע מה
טמיר: וצפינתי פענה · יוציא זה וישביר: לכם צריך מזונה · בשבתנו על
סיר: לחם נדיב תקריב · מתוך לבב אנציר: כי נפּושה קריב · במי יקטיר:
קטרת תשבחתו · מיד אביר גביר: במימרו ועשותו · ויזכר ויכיר: מי עשה
עם אבהתו · במוצא מכור אסיר: על יד עבדו ובן ביתו: דאמר עליו ויסתיר:
פניו מראות הסנה · וזה קרן עורו ואניר: מן הסנה אל הסנה · אשתלח עד
יסיר: | מה דהוֹה פרעה לון לחץ · ורב למען ספיר: שמי בכל הארץ · f. 72b
במעשיו עם האיש הזוכיר: וחדות עלמה קמת · לנו מן זה במה סופיר: עד
יהי ועד אמת · וזה וזה לקטיר: בכוכבי לוי · דאתבראו להאיר: הכהן והנביא ·
דכל מהם אמסיר: לדרגתה רבתה · ויקבאע ויעביר: לפניו מה אתעשה ·
מבראשית ועד אחיר: אהן כוֹת משה · *דעד לעלמה[1] תדיר: אנגד מיד הקשה ·
בתר מימר העתיר: בעדי רב ויושיע · מזה הרגז אסניר: ויסגיר יהוה הכל ·
ושם כל בכור קביר: ועמו פסחו אכל · צלי אש ופטיר: ולעיני כל מצרים
צא · והוא הך לפניך ספיר: טורים טורים תצא · שפיר שמח שביר: שביר
והוא בא בשברו · מן האזרח ומן הגיר: ולזה לאמר אשירו · בתר נביה אז
יישר: ובתר שרו ישרו · במספר לחג הקציר: וזה הוא הנזיר · לראש ולקדקד
נזיר: ומחר פתח המספר · תספרו ותהיה סדיר: במקום הקדש · אה שמעיו
מה דאמיר: במקדוש שמו הקדוש · הממן לעלם התדיר:

הן היה כדבר הגדול הזה · הך הנשמע כמהו: בים חומה מזה ומזה ·
ויישראל בו הביאו: ועתה הנה הבאתי · מה בו אסגילהו: עוז וזמרתי · זה
אלי ואנוֹהו: אלהי אבי · וארוממנהו: דשלח לנו נור לוי · אשר ידעהו:
יהוה גבור במלחמה · בזה הריאו: הים להם חומה · בתהללות ישמנהו: יהוה

[1] P18 דוללמה.

[1]בשם יהוה נשרי:

צלות לילת מועד חג המצות רמשה: שריו הצלות כארזין ואמרים ועל פתח רחמיך[2] וקצי הבריה ואלקטף שבת ומצות וקציר וים וعلي كل سفر كرزنه ثلثه[3] ועל אחר התורה יתמר תורה

Cr 20, p. 23 ויתהלל תקיל ובריך אלהנו ויהוה אלה חפיף ונברך והמוסף בה:

מועדי יהוה וتمامه יברכך יהוה وتمامه ברוך מן דאמר שבע שבתות وتمامه ששת ימים תאכל מצות وتمامه[4]

ויתמר אלהי אברהם לך נברך ואז ישר ויצא מכתב אחד ויתמר ניזל מן غير

p. 24 חלקה ומן נשוי כהלן המוט וקדישה ואה רבה ויבוא כי בשם ושמע ישראל *ויקרא علي الكتاب الصورة المتقدم ذكرها في القطف[5] ואתהו דבריך עלמה תרח רחמיך وتمامه והסנודות שלשה:

הראשונה מועדי יהוה وتمامه וברוך מן דאמר שבע שבתות وتمامه
השנית יברכך יהוה וישמרך وتمامه
השלישה ששת ימים תאכל מצות وتمامه

ויתמר יהוה אל רחום וחנון ומרן יקבל צלואתכון ואה קהל כלה ויתמר מליפוט מן מימר אדונן אבישע רצון יהוה עליו אמן: *كان يقول الرئيس ورا الستر[6]

תנים יומה מאה שנה · אה סדר אחינו: המזדמנים אנה · ומן לא אתו אלינו: יחדש אלה כל עדנה · וינשם נפשותינו: על הר השכינה · מחר פני אלהינו: ועמה ואזינה[7] · למשמע מימרינו: עד נימר בלב כנע · בדחלה ובארכנו:

*جواه دلعلم برישה وبעקבה[8]:

ثم يقول الامام בריך אלהנו תקיל ויתמר כארזין ועל[9] פתח רחמיך וכי בשם וקצי הבריה وبعده יתהלל אלהים[10] ותנים יומה מאה שנה יסי[11] ויכונו לجماعه[12] متفرقين التوراه لعند وعתה ישראל:

الله لا يقطع عوايد يشرال امين

[1] Cr 20, p. 4; Cr 13, f. 1b; L 1, f. 6 (cf. L 11, f. 1b). [2] Cr 13, L 1 ins. וכי בשם.
[3] Cr 20, L 1 give them in full. [4] L 1 adds יפתח יהוה وتمامه. [5] Cr 13, L 1 והמקרא על המכתב בחדש הראשון الذي بعد وبראשי:
[6] Cr 13, L 1 om. [7] Cr 13, L 1 האוינה. [8] Cr 13, 20, L 1 om. [9] L 1 ואמרים ואל.
[10] L 1 ins. תקיל. [11] L 1 om. [12] Cr 13, L 1 המשיח.

בה מים הים נבקע: ועברו בו וצאו על יד שליח · והוֹ מן דבבין רחוקה:
קוֹי בזה אימנך · ואמר בנפש צדיקה: ודבעי לבר מנך · בלש ולא אשקח:
ותתמלא ׳במשמר השבעים · אנוסה דבבך בחזקה: ותמשק על גוים רבים ·
ועליך לא ימשקה:

אלהי פינחס הקדוש · דמן חלין קדש: דביומי אביו הוֹה נגוש · ולבש בגדי
הקדש: ואשתזי בקנאתו · מה בו אלה בו אפרש: במישבו את אמאתו ·
והמגפה מעל עמו חבש: השיב את אמתי בקנאו · אמר לרוש על כל לרש:
והיתה לו ולזרעו · זאת סגולה לא אורש: מן אחד לאחד מתשרשרה · וכל
מהם מתבחר ומתפרש: על זה קם מסורה · מזה נחל ומפרש: במדבר
ירושה · דו לבנדים לבש: רישינן בו תתנשא · מי יוכל יכנש: סדר נקיבותו ·
ומי יוכל החבוש יחבש: הך תהו ובהו גליגאתו · ודבביו כעור ישמש: זכרונו
כמרדרור · שב יהוה עליו לשש: וכן זרעו הטהור · דבפניו נגוש: הך קטרת
סמים דקה · מנשקה ריח לכל נגש: רקח מרקחת מעשה רקח · ממלחת טהור
קדש: קדשן גליה · הך הירח והשמש: וידין מליה · בכל מה ידרש:
במימר והמעשה · היום ומחר ואמש: ומימריון בלב דשא · דמע דמים ודמע
דאש: ומימריון קמיכון · הך מן חפין לקשש: יהוה ישמר חייכון · וכל דבב
מפניכון ינרש: וכן ישמר חייכון · ויחסי יתכון מכל באש: ויהונו טבין כל
שביכון · ושנאיכון יכחש:

תנים יומה תנים יומה · אני אמיר לוכון: סדרה המזדרמה · אנה ובכל
אתריכון: ויסיר פנותה מעליכון · ומעל כל קהליכון: ותראו יומי רחותה
ביומיכון · ויעלי דרניכון: ומאה שנה זה היום · ישוב אליכון: ואתם בשמח
וישלום · אמנים באתריכון: | ותראו המשכן קוֹי · על קדש טבריכון: בעמל f. 74
משה הנבי · קדש כל נביכון: וכן ישמר חייכם כלכם · אתון וסדר קהליכון:
ותעשו יומי מועדיכון · אתון ובניכון: בעמל זכאי העולם · ויוסף אביכון:
ובעמל משה ברה דעמרם · קדש כל נביכון: ובעמל אהרן ובניו מקטירי ·
קטרת קדש משכניכון: וחתמת מימרי · כן ירתי חייכון:

جواب ויעבר יהוה על פניו:

عليه ايضاً بيت علي الكيفي نغم مسبح تاليف زقن ישראל בזבנו
الشيخ ابراهيم العبد رحمة ונו״

מה טב וברך זה המועד · דו מועד הרחמים והרתו:

ויקול יהוה אלה תקיל ויכשו פיהא אלי עכד אלעבהרתין יקפו הנאך ויתמוהא ויבדוא[1] נברך ויסיירו פיהא בית כלף ובית קדאם ויזאד פיהא אלמוסף כסב מא יוקף ויתמוהא עכד באב דאר אלרייס ויקולו לבעצהם מאה שנה ביומיכם כלכם ויבדו[1] נשוי כהלן ויסיירו פיהא אלי עכד *אחגאר אלאבנים[2] ויקלעו אנעאלהם מן רגליהם ויקדמו קדאמהם ויסגדו ויבוסו אלארנא עשר חגר ויקפו עכדהם מן גהה אלקבלה וינהו נשוי כהלן ויקולו יתהלל אלהים
אין אלה אלא אחד ثلاثة | וכי בשם וتמامه ולטוב לנו וتמامه וקטף p. 28
אלאבנים והו הדא

והיה בעברכם את הירדן וגו׳

ויהנו בעצהם ויבדו התחתה קדישה תקיל ויסיירו פיהא אלי עכד באב לחבא עכד אלקלעה ויקעדוא הנאך ויקולו אלפואקא בנציהו תקיל ויקול כביר הכהנים
שבחו אלאדה תקיל ובעדהא יקאל דראן מברכו ויתהלל | ולך נביע ויתהלל p. 29
ויבדו אדיק עלינו מרן: יקאל מנהא א·ב·ז·ל·ע·ר·ש·ת· יסיירו פיהא אלי עכד חגר אלכבש ויקאל בית ש· עלי אלחגר אלמדכור ולמא יבדו בית ת· ינקרו בלכתב וינזלו אלי מזבח אדם יקאל מרי בעמל תלתי שלמיה ויצלוא וינחו ובעדה יקולו אלהים רחמנה ואחד הו יהוה הנכבד ואלהים יראה:

[3]אלהים יראה · יהוה יראה · אשר יאמר היום בהר · יהוה יראה:
בהר נחלתך · מכון לשבתך · פעלת יהוה מקדש יהוה כוננו ידך · יהוה ימלך עולם ועד:
גלא יהוה קדוש · זה הרנריזים בית אל · ביתו והר נחלתו · מכון לשבתו:
דבר יהוה אל אברהם · במהלך אליו · טובי מי יחג אליו · וידרש יהוה עליו:
האלהים נסה את אברהם · בלמובא אל אנה · וירא את המקום מרחק · ויבא וישתחוי לו:
ויצא יעקב מבאר שבע · ויפגע במקום · וילן שם ויאמר · מה נורא המקום הזה:
זה כי אם בית אלהים · וזה שער השמים · ויקרא את שם המקום · ההוא בית אל:
חג ליהוה היום · אל זה הרנריזים בית אל · יהוה ינחנו נחג אליו קרוב · ביומי רצונו:

[1] Cr13 ויבדו الأمام, and so L1. [2] Cr13, L1: אלשנים עשר אבן. [3] Cr13, f. 15. In L1, f. 28 ascribed to Marqah, and so in L11, f. 10b, but on f. 12b to the High-Priest Pinḥas. Not given in full in Cr 20.

[1]جاري عاده يوم موعد حج همصوت المبارك لهرجريزيم يجتمعو *جميع الناس[2] والمشايخ علي باب الكنيسه قبل الفجر بساعه ويحرجو *الكتب ويقفو بالحجر[3] ويبدا كبير هكهنيم الصلاه ويقول יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד ثلاثه وכי בשם وتمامه

לטוב לנו נשאל חסדך וטובך ורחמיך וחסדיך תמלי אתנו לשמר משמרתיך חקותיך ומצותיך ומשפטיך כל הימים: יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד · יהוה אלהינו יהוה אחד:

ויבא יעקב שלום עיר 'שכם ונו"

ويبدو הזקינים القطف ويزاد فيه מצות ים וקציר ושבת[4] ويقطفو من ויטע الي ועתה ישראל ולما يصلوها يمشوا فيها ويقرو *سوره بسورة[5] الي عند زيتونه כי תצא למלחמה التانيه يقعدو[6] عندها حتي يصلوها ويسيرو فيها الي عند حجر והיה אם שׁמע תשמע يقعدو[6] هناك *ويقرو حتي يصلوها يمشو في بدو[7] יפתח ويسيرو الي وقفه והיה כי יבאו يقفو[8] هناك حتي يصلوها يمشو فيها الي מקדה ويختمو التوراه ويقال | תורה وتمامه נברך Cr 20, p. 26 יתה وتمامه[9] ויתהלל تقيل ودران חילה רמה שמע בקלן ומרפה אלהים אל עליון והא מלך רחמן וישתבח:

תהותה הסאה והתהבים יתחנו · למה אנון *שמרים: מה[10] גלא להם אדונן משה · דמע הספרים: מהם אהלין הימים · 'רבון נחנ לזה אחד ההרים: טובי סיעתה יהונו כהלן מנצירים: ויטהרו הלבבים והיצרים: במימר כארזין ואמרים وتمامه

ועל פתח רחמיך وتمامه וכי בשם وتمامه וקצי הבריה تقيل ويسيرو في بدو בריך | אלהנו الي *وقفه בריך אלהנו يقفو هناك ويختموهم[11] ويقال יתהלל p. 27 אלהים אין אלה אלא אחד ثلاثه וכי בשם ולטוב לנו وتمامه وقطف صغير يفهمو المشايخ الي عند بيوم הבראם يقال יתהלל تقيل ובריך[12] אלהנו[13]

[1] Cr13, f. 2b; Cr20, p. 25; L1, f. 16b (cf. L11, f. 2b). [2] Cr13 كل الجماعه, L1 كل المشايخ والجمعه. [3] Cr13, L1 الكهنيم شني مكتبيم. [4] Cr13, L1, 11 ins. ويقولو لبعضهم מאה שנה بيومكم כלכם. [5] Cr13, L1 سوره فوق وسوره تحت. [6] L11 يجلسو. [7] L11 ولما يصلو. [8] Cr13, L1 يقعدو, L11 يجلسو. [9] Cr13, L1 ins. وكرزنه ثلاثه خفيف. [10] L1 שמירים: מי. [11] L11 ins. عند الحله المعروفه وهي صطوح المغاره الذي فيها اولاد العلوج ويكملو سور الخليقه هناك, and so L1. [12] Cr13, L1 לולעלם ברישה ובעקבה בריך. [13] L1, 11 ins. وفي كل وقفه يرفعو המכתב; L11 adds تقيل بطرقه.

p. 32 وبعد دلك قطف العشرة اميروت ويبدوا الكتف:
ויצמיח יהוה אלהים וגו״

p. 53 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים וגו״
[1]אה קהל ישראל אשירו: וגו״

p. 92 وبعده يزفو ششت يمים تاكل מצות وكرزنه ثلاثه فوق وتحت
ويعيدو الزفات وهم هاولاء
[2]ויעש האותות וتمامه

p. 94[b] *يقال يوم حج המצות[3]:
ויעברו בתוך הים המדברה:

*ويوم موعد هفسح بكره يقال هدا الاربع كلمات
ופניתֵ בבקר והלכתֵ לאהליך[3] ששת ימים תאכל מצות וגו״

p. 95 وكرزنه ثلاثه | وبعده يعيدو اه קהל جمله خفيف ويزفو ششت يمים
ويكملوا القطف
[4]והיתֵ הך שמח שלש פעמים וגו״

p. 98 ويقال كرزنه ثلاثه تقيل فوق وتحت ויהוה אֵל רחום וחנון تقيل *ויצא
همكتב[3] ويلبو יהוה גבור והמקרא על המכתב אז ישר[5] علي هده
الترتيب

p. 99 אז ישר משה ובני ישראל וגו״

p. 102[b] ويقال אתהו ׳דבריך עלמה תרח רחמיך והסנודות שלשה
الاولة ויקרא אברהם את שם וגו״
التانية מועדי יהוה وتمامه ברוך מן דאמר שבע שבתות وتمامه
التالثة ששת ימים תאכל מצות وتمامه

p. 103 ויתמר יהוה אל רחום וחנון ומרן[6] יקבל צלואתכון كالعادة[7] | ويقولو لبعضهم
מאה שנה ביומיכם כלכם *מאה שנה ביומיך יסי[8]: ثم يبدا الامام
אז ישר علي نغم אלה רב ويسيرو فيها الي מזבח שת ويدخلوا المزبه[9]
في עד יעבר *وبعد تمامها يقعدو هناك ويقولو جمله[3]
יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד ثلاثه وכי בשם وتمامه

[1] The stanzas of this hymn (as on p. 162) are to be said at intervals in the Qataf. [2] As on p. 159. [3] L1 om. [4] Cr13, L1 שבעה שבעות תספר. [5] L1 ins. וזפאתها وعلي كل فصل منها تلبيه. [6] L1 ויימר הכהן מרן. [7] L1 ins. ויבדכרכما يوافق. [8] L1 الله لا يقطع וגו״. [9] L1 الي אלמזבח.

טוב הטובים · קבל שובתינו · והשיב רצונך · קרוב עלינו:
יהוה אלהינו · באבותינו ומשה נבינו · היום יקים לנו · יברכך יהוה וישמרך:
כבוד יהוה אלהינו · נדרש היום יראה אלינו · וימלא כבודו · את כל הארץ:
ליהוה אלהינו · נרן ונפל על פנינו · ונצלי בזה מועד חג המצות · יהוה יקבלנו:
כשה נבינו · אמר יהוה על ידו לנו · שלש ׳רגלים תחג לי בשנה · יהוה יקבלנו:
נדרש מן יהוה · ישקף ממעון קדשו · מן השמים · ויברך אתנו:
סלח לנו יהוה · כמימרך למשה · סלחתי כדבריך · ואולם חי אני:
׳עני מדרשינו · באברהם ויצחק ויעקב · כמימרך כי אל רחום יהוה אלהיך · לא ירפך ולא ישחיתך:
כניך יהוה עמדים · אנן לך עבדים · עבדים לך היום · על ההרך הזה:
צור הישועה · זה הרגריזים ביתך[1] · צור ישועתנו אתה · צדיק וישר אתה:
קרוב הקרובים · לא תרחקנו · קוים לישועתך · לא תטרף אתנו:
רחום וחנון אתה · נשא עון ופשע וחטאה · רחם אתנו · וסלח לחטאינו:
שלש פעמים בשנה · נחג לך ונשמח ונסובר · שמעון דכל צבעתה · שמע קלן וקבל מנן:
תורה צוה לנו משה · טובינו נשמרה · ברוך אלהינו לעולם · וברוך שמו לעולם:
לית אלה אלא אחד:

ويقول الامام يشتبح *لسيدنا هكهن هجدول فينحس رحمه عنه[2]
חילה ׳רצמת בינן ובינכם · על ראש זה הרגריזים בית אל: הר הנחלה והשכינה · ׳דיתבסרו בו ישראל וייתו אל[3] פאתו: מן אנה ומן אנה · מרי קבל מן השאלים תפלותון: במי אתפלל[4] סלח נא:
[5]תתחני במועדיך אה עמי: ׳דלית לך בעובדיון דמי: | והיית אך שמיח: p. 30
שלש פעמים בשנה:

רב אלה וتمامه وبعد ذلك כי בשם ויבדו אלקטף *وهو هذا:
اول ما يقال قطف العشر كلمات هكذا[6]
יתגלג קראה דקרא עסרתי מליה וגו׳

[1] L1 בית אל. [2] L1 om. [3] Cr13, L1 מכל. [4] Cr13, L1 ins. ואמר.
[5] L1 ins. מפוק. [6] L1 ברית ונכרן ופקר ותרומה ויוסף ומופתים וצאן ובקר ונקר L1 ומצרים וראישון ומצות ויום ונתן וכבוד וחג ומקום ושמח ואלעזר ושבת וקציר וחוריב כמו ياتي واولاً يقال יתגלג וגו׳.

ويقول لهم الامام מאה שנה ביומיכם כלכם יסי: חויא מאה שנה ביומיך יסי[1]:

p. 111 ثم يبدا الامام הא סביאן: | *يتمر علي מובא גבעת עלמה
من قول مرقة[2] عليه هرضون امين
הא סביאן נפשאתן וגו״

p. 116 ثم بعد ذلك يقول الامام شبوع من قول التقه عبد الله ابن
سلامه رضي الله عنه امين: علي حج همصوت

כרזו לאלה · רמה ׳מרוממה: ׳דבחר עמו ישראל · מכל אמי עלמה:
ושלח להם משה · קטף כל נשׁמה: והציל עמו ממצרים[3] · ׳בשׁרכה ושׁלמה:
במופתים גדלים · כתון לא אתעמה: חתמתון מות הבכורים · ובכורי ישראל
׳בשלמה: ועברון בזה היום ׳בימה · וצאו מנה ׳בשלמה: וכהלון בתר נביה
רבה משה · ישירו ליהוה: האנשים והנשים · ישבחו ׳בקול רמה: עזי וזמרתי
יהוה · מי כמוך באילים יהוה: כבה יתעשה לך עם דבבך · ותתנפש מכל
ארצמה: וישימו מועד בריך ומברך עליכון · אה קהלי יהוה: וכן ישמר
חייכם כלכם · סהבה ואלימה: ויקים לכם מימרו · בספרו הרמה: ששת
ימים תאכל מצות · וביום השביעי חג ליהוה: ומאה שנה בחדי וזהי · תעשו
מועדי יהוה:

p. 117 מפוק: כל מן דאבה · יודי וישבח: לעבוד בריאתה · עלמה וכל ׳דבה:
ותנים יומה מאה שנה · לארבה ולרחבה: ישתבח אלהים:

ثم بعد ذلك يقال ويشا אהרן الي عند לכל העם ويقال יתרבי[4]
كلها وקטף הברכה: وهو هذا
ויברך אתם אלהים וגו״

p. 122 وبعد ذلك يقال תורה ויתהלל تقبل[5] ואתהו ׳דבריך עלמה كلها
والمسنودات שלשה:

الاولة ויקרא אברהם את שם המקום وتمامه
الثانية מועדי وتمامه ברוך מן דאמר שבע שבתות وتمامه יברכך
יהוה وتمامه
الثالثة ששת ימים תאכל מצות وتمامه יפתח יהוה לך وتمامه

[1] Li om. [2] Cr13, Li ويسيرو فيها الي אלגבע وينهوها وهم داخلين وهي للامام مرقة. [3] Cr13, 20, Zיצרים. [4] Li אחר הוא יהוה הנכבד. [5] Li ins. شوية.

ולטוב לנו וקמאה ויקאל
יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד יהוה אלהינו יהוה אחד

ויקאל קטף הזכאים ועלי כל פסל תלביה יהוה אל רחום וחנון אה אלהיהם
וקמאה והלאחיר יקאל תקיל ויתמר אהנו 'כתבה רבה ויבלו שוב מחרון
אפך וכי בשם ושמע ישראל ובעד דלך יקולו כמיע בקלב חאלס[1]
אלהים יראה יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה:

p. 104 חמס דפעאת יקאל יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד
ואמת[2]: ויקולו לבעפהם מאה שנה 'ביומיכם' כלכם יסי[3]: ثم يبدا الامام
الله رب وهي الي الشيخ ابو الحسن الصوري رضي الله عنه امين *ويسيرو
فيها الي مزبح יצחק[4]:
אלה רב ולית כותה וגו"

p. 107 יתמר علي מזבח יצחק יתמר כי בשם ולטוב לנו[5]
ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם וגו"

p. 109 יתהלל | יתמר בעד דלך שמעוין ותניו ובעדהם
יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת:

ובעדה יכלו יזורו אלמזבח ויטלעו יקפו מואזה מזבח נח ויבדוא 'מברכו
ויקאל אולהא ثלאת פסול בנגם תקיל معروف بين הזקינים:
'מברך הוא ביתה 'דיעקב כרי דנפק מלגוה:
שת מואן דאלפים הוו 'מבנין מן שבעים נפש:
מן הוה ישום רבותון הי יסכם גלגיון:

וינפרו الي المزبح في שבלי עקלה ויכלולוא درج[6] וכרזנה ثلاثة ויתמר יתהלל
תקיל וכי 'בשם וקמאה ולטוב לנו וקמאה ובעדה יקולו המשايخ קטף المكان
وهو קטף נח

p. 110 ונח מצא חן בעיני יהוה וגו"

אין כאל ישרון יתהלל תקיל 'דלעלם 'ברישה ובעקבה בריך אלהנו אולהא תקיל
واخرها خفيف[7] ויתהלל תקיל *ובעדה יזורו المزبح ריהנוא בעפהם בעפא

[1] L1 خاشع خالص طاهر لله. [2] L11 adds ואלה יקבל מנוכון. [3] L1 ובעדה קטף المكان وهو هذا الله لا يقطع וגו"
[4] Cr13, L1 om. [5] L1 ins. ויהי וגו". [6] Cr13, L1 خفيف. [7] L1 ins. ואין כאל ישרון.

כל ימי דורת וחליפותם · תמיד על רבותה: דו ממן בריאמה · על סדר בריאתה: לאלי עלינן אה דמע · עבדת מתנותה: דבתורה משימה · קדש ארהותה:

עוד נשוב ונהללך · בלבבים מנצירים: ונקום פני נדלך · בנפשים טהורים: ונדרש מה בו אבדילך · מן טובות איקרים: מה בתורה אסנלך · במלים אדירים:

כי אתה אלהינו · תמיד נרוממך: כל ימי חיינו · נעמד קדמך: ונפרש שתי ידינו · וניטר ברבות שמך: אסיר כל לחץ מעלינו · והושיען מן נקמך:

אלהי אבותינו אתה · אברהם ויצחק ויעקב: אשר לון אהבתה · אה פרד אה יהוב: והקמה לון בריתה · אה קרוב אה יצוב: בעמלון ארתי ארתאתותה · ושם רצונך קרוב:

בכל הימים תמיד · נרבי שמך עצומים: ונרוממך ונסיד · לית לך שני L1. f. 1b בארץ ובשמים: כי אתה אחד לבדך · וכל כלום לך מרומים: אהיה אשר אהיה השקף · ממעון קדשך מן השמים:

مخروج غيرة

אלהי אברהם בן תרח · דבא לאלון מורא: ואמר לו אל נורא · אל שדי אני: נום מן זידני · התהלך לפני: והוי תמים:

אלהי יצחק נצירה · דאתעקד[1] על המזבח באתרה: על קדש כל טברה · הר השכינה: ולמלאכים משכנה · וזכותו רביאנה: וממו קם שני לאמים:

אלהי מן לביש הזכות · וחלם חלמות: וראה סלם על קדש טברות · דו יעקב ישראל: ושלח לו האל · מלאכו פנואל: מן מעון השמים:

אלהי מן ערק · מן זנותה ופרק: בנדיו בידה מזק · והו באלה דבק: ומכל רע הו רחק · דו יוסף הצדיק: פתור החלמים:

אלהי נבי כל העולם · נביה רבה לעולם: יסידו לו כל העולם · כי הו משה המושיע: דלישראל הושיע · מיד פרעה הקשה: בסימנים רמים:

אלהי אהרן הכהן · אשר אמשח בשמן: ולבש אפוד וחשן · בבגדי הקדש: והברכות מפרש · והמצנפת לביש: האורים והתמים:

אלהי מן מרו דרשו · לכהנה הגדלה יפרשו: ובגדי הנזר אלבשו · דו אלעזר f. 2 מימנה · ושרת במשכנה · קדש כל מכונה: והוה איש תמים:

אלהי איתמר הפוקד · לבוש בגדי השרד: ואמן על ארון העד · ובמשכנה שרש: בכהנה אקדש · ובשופריו יקרש: ועל המזבחות קעמים:

אלהי מן קנה לאלה · והנור על פניו כלילה: ויקח רמח ודבק באלה · ולזנים דקר: והמגיפה מעל עמו עצר · ובריח כהנה לו קטר: קיעם לעלם עלמים:

[1] L1 רעתקד.

ויתמר יהוה אֵל רחום וחנון תקבל ויבצא יימר הכהן מרן יקבל צלואתכון הכביר

[1]מרן יקבל צלואתכון · ויעני בעואתכון: וישמע קלין דצבעתכון · ותנים יומה כהלכון: ולא יסכן טבהתכון · ויחיל למדרשכון: ויטיב דבריכון וממלליכון · ויעבד אהלין בעואתה: קריביה יומיה דאתין יהונו צלואן: דמקבלאן[2] ובעואן מתעניאן ביד אלה אלהיה · רב כל רברביה ומסחן עלמיה · p. 122b דכור קיאמיה סלקין מלבבין קדישין · ופממין דכין למעונה רמיה · מתרחן דקעיה מעברין בין גדישי מלביה · קעמין קמי כרסי קדביה · משפען לוכון מתמן רחמין וחסד ואצלח לוכון ולכל קהליכון האן דאנון: ישים אלהנו זה המועד אשר הו מועד חג המצות והו חתמת שבעת יומי חג המצות · ומן השבוע הראש · דמן שבע השבתות · והו כדו או כדו מן חמשיתי יומיה דצדנו יהוה אלהינו הן נספר אתם · יהיה זה המועד · ישימו יהוה בריך ומברך עליכון ועל כל קהליכון · ומועדיכון טבין מן אלה: יתהלל אלהים וקמא

وبعد ذلك اتي بسلم وهي هدي لسيدنا فينحس رضي الله عنه

p. 123 اتي بسلم موعده · لا مشتري حق الكتير: | دكرنه דממן לעלם · חתמת חמשיתי יומה: תנים יומה מן אלה · לוכון העדה האלה: תעשו כל שנה במלא · ושמרת ועשית את החקים האלה:

ويزفو وזכרת כי עבד ההית בארץ מצרים וקמא وكرزنه ثلاثه والله اعلم *وادا كان فيه حجاج[3] יתמר כי בשם ויקים את החציר סביב כלה ושמועין ותניו *ويطوفو جميع القهل حول النبع ويهنو بعضهم بعض[4]

الله لا يقطع عوايد ليشرال

[5]כימי ופאתחא وفاتحه فاتحه علي يوم حج المتوات اذا ما حكم طلوع الي هرجريزيم بيت ال من تاليف كاتبهم سلامه هكهن هلوي بشكم

כימי השמים על הארץ · תתברך ותתרומם: בכל זבן ועת · ובכל לילה ויומם: תתהלל ותשתבח · בתהללות ורומם: אלהי השמים והארץ · חי תמיד לעולם:

עוד כימי אבות ובנים · נקד על אפינו: על הארץ ונתפנים · ליהוה אלהינו: על קדש המכונים · מקום מסגדינו: ונדרש המניאנים · וקבלות דברינו:

[1] Cr13, f. 55b. [2] Cr13, L1 "ומק. [3] Cr13, L1 סדר ובعد ذلك يطوفو יתהלל וגו" אלה יקבל L1. [4] הקהל حول هجبع ثم بعده يبدا الامام יתהלל: מנוכן מאה שנה: תנים יומה מאה שנה: [5] L1, f. 1, a later addition.

f. 3 וכד שמע פרעה זה המימר · למשה ולאהרן אמר: מי יהוה אשר · אשמע אמירותו:
לשלח עמה הדן: מן תשמישותי מכן: לא ידעתי מן מלך אהן: לא עמית צורתו:
אמרו לו לית לו גביה ולא צורה · דו מלך ולכלה ברא: ושומיה וארעה · כסא ממלכותו:
פרעה לזה אניבם · ליכו לסבלותיכם: למה אתיכון שניכם · תפרידו את העם מעבדתו:
וזה הרשע אתגבר: ואמר זה המימר: מה חכם מה אתעתד בנסתר: מן מגויאתה למכותו:
וסימני מרן שרו · ובמצרים אתשרשרו: ועל פרעה אתגברו · ואבריו מנון ארתתו:
וכל אחד מנון הוה · ימצא נפשו צדבה: וידרש מן משה פצוה · אן ישיגו בתפלותו:
ויימרו לו בחייך אתפלל: למרך מבגלל: זה המופת דנפל: לבי מן מעמיתו:
ומשה הוה ישמע מימרו · ויתפלל בעברו: ומן לחצו יפשרו · וינפש עקתו:
ועת יפשר הוה יתגבר · ואל רשעו יעזרו: ומה חכם בנפשו עד עבר · המשחית אל ביתו:
ובית עבדיו דאשתלח: עליון בחצי הלילה: והות בינם צעקה גדלה: כי כל בכוריון מתו:
וישראל היו באתריון · אכלים קרבניון: ומודים לאלהיון · על רב טבהתו:
f. 3v ראה אה חברי · הפרקן בין העברי והמצרי: זה הוה ברצון שרי · וזה הוה בלחץ ואתלתו:
עם זה היו שמחים: וקרבנה זבחים: ואכלים ושבעים: כל אחד כפי ריחותו:
ועם זה היו מנגיפים · וענני הקצף עליון מרחפים: ולבביון היו משרפים · וכום מרר שתו:
וישראל היו יצאים · ממצרים דגלים וצבאים: ונורות הרצון עליון מרחפים · מסמכים בחסד ורתו:
ועל ים סוף הוו עברים: וליהוה משירים: מן סימנים אשר היו מראים: על יד שליחותו:
ועל שפת ים סוף אתו · בשלם מן מרן ורתו: ופרעה יעמי בעמיתו · ויימר זה היל יהוה ועצמותו:
ומשה יניבו אל מימרו · אה מסכין אה פרעה: ראה להחרטמיך ומה דברו · ואתקשט מן הו קשיטותו:

באהלין אה קהלה ישמרך · ובברכה יברכך: ובבריתו יוקרך · ואל הרצון
יישיבך: וירחק כל דבבך · ויקרב מן יאהבך: ומאה שנה לוכון תמים:
ויקים לך מימרו · ומה אמר בספרו: בקדוש מה ביארו · ישראל יסגי זרעו:
ויאמנך ממה תיראו · יפתח יהוה לך את אוצרו: הטוב את השמים:

אמן אהיה אשר אהיה:

[1]ארש אשבח שם יהוה · מלוך מכה ורומה: דרבותו עצומה · ולא ראש
לקמאותו:
נרבי שמו הרב · ונודי לו על מעשיו הטב: בנציר הנפש והלבב · אולי נשוב
ברתותו:
יתודי ויתרבי: שמו המתרבי: דו בכל עת מתרבי: ונסיד ביחדאותו:
שלמיו תמיד נתן · על הנבי הנאמן: דעל קשטה אתימן · ואתקבל שני
לוחותו:
f. 2b לעדת ישראל שלחהו · במופתים הוציאהו: וחקותיו לון צוהו · בקדש תורותו:
מן הסנה מללו: ושלחו לקהלו: ועתה לך ואשלחך לו: מיד פרעה הציל אתו:
אמר לון אלהי אבותיכם · אהיה שלחני אליכם: במופתים מתריאמה ·
בפניכון עשותו:
המלאך אמר לאהרן בששי · קום לקראת אחיך משה: באמר לך העשה
המושיע · תמהר לקראתו:
תלימה ולידה אתא: כמה אתת לה ארשותה: מן מר אלהותה: ותרין
בחוריבה אצתמתו:
הא לו ראיתם · מה אתעשה בינם: כר הוו שניהם · וכל מנון מגלי לחברה
חדותו:
ואתיצבו תרין בשמחו · ואניד משה לאהרן אחו: דברי יהוה דשלחו ·
וילכו שניהם ואתו:
אל מצרימה ואעדו: זקיני עמה ועבדו: סימניה פניון אנידו: יתון בדבר
על קשיטותו:
וכד ראו ושמעו · אימנו ושמחו: ולמרון הוה ישבחו · דפקידון בישועתו:
ובתר כן קמו · משה ואהרן תלימו: ואתו אל פרעה במקומו · וחרשיה היו
סביבותו:
ואמרו לו כה אמר: אלהי כל הבשר: ישראל עמו שגר: עד יעבדו
אלהותו:
ואמן אתה לשלח · מופתים דאשתלח: עליך אה סוכילה · לאל תוכל
שאתו:

[1] In marg. ويكون نغمه علي وزن اوفع يوم الاربعه.

ואכל מן טב פיריו · אשר באילניו אצתמדו: תמחות על תרחו · יפה למי
ילכדו: ויגוז בטב מבוא · וכבן במלאת ידו: מכל אשר יצריך · ויקום לנפשו
פדו: בפדיון הפסח עליו · ופסח יהוה ולמדו: מעשה הקרבן · איש וביתו
כנגדו: במצות ומרורים מיכלו · באפזון ובפחדו: שבעת ימים בשמח · חמץ
וישאר לא יעבדו: וקדוש זה המועד · חתמת השבעה עבדו: בו תחגו
להרגריזים · קדש כל מסגדו: ושמו לך אה ישראל · חג המצות מעמדו: בו
מופת גדול · על יד משה אתעבדו: בדיל כל עם ישראל · אשר מרן אכבידו:
ועת ראו ישועתו · פני מרן עקדו: ויראו העם את יהוה · ולא אתגדדו:
ויאמנו ביהוה · ובמשה עבדו:

אהיה אשר אהיה:

עליו עוד בית לכתובו יסלח וגו״

תנים יומה מאה שנה · אה סדר אחינו: תתחנו תתחנו · ביומי מועדינו:
מנון זה המועד · מברך על קהלינו: דו מועד חג המצות · נחג לקדש טברינו:
הרגריזים בית אל · מקום מסגדינו: מאה שנה תעשו אתו · בשמח וששונו:
ותשמע עליו הברכות · מפם רום כהנינו: | ותהי ברכה מתקבלה · בזכרון f. 5
אלהינו: יברכך יהוה וישמרך · וישא מפניך כל גנו: אהיה אשר אהיה · ישקף
עליך ממעונו: ויפתח יהוה לך את אוצרו · וישב עליך רצונו: ויכחשו איביך
לך · ויסני לסנאינו: ותראו המשכן נציב · על קדש טברינו: יום בו הדבבים ·
יכפתו פנינו: ותסור ימי פנותה · קרוב מעלינו: ויקום לך מה אמר · בקדוש
מכתבנו: וכן ישמר חייכם כלכם · כל אב דמכם ובנו: ויסלח למאתי
הרבנים ולמאתי הכהנים ולמאתי כל קהל ישראל · הסגודים לקדש טברינו:
ועל חסול זה נימר · ונימר בשפתינו: ברוך אתה בחסדך · ברחמיך עני
שיאלינו: ברוך שמך בפיאנו · ובפי כל קהלינו: ובספרך הגדול נלמד · כל
ימי חיינו:

جواب يتبرك الله وتمامه وبعده برحمه الكبيره ويعاد يتبرك ونبرك الذي في
داخل العاده والهي ابرهم لך نبرך ויימר אז ישר ויבנו العاد ושבחו
אז ישר להישר:

עליו עוד שירה על מועדי תשתמע שירות שמות הר גריזים
מן מימר כתובה[1] ירצי וגו״

אציתו אה צמידים · מן אבות וילידים: למשמע מלים חסידים · בזכרון
דמע הקדקדים:

[1] I. e. سلامه ابن غزال: L 1, f. 75, a later addition.

ואתוריך המימר בינם: לא אוכל אני אפתרם: כל זה מן מרן אלהיכם:
ובגלל מי שמע תפלותו:
ואני מן מרי דרש · וארפע עיני אל מעון הקדש: אן לדבב אמן יגרש ·
ויקים לוכון בריתו:
בחילו ישמע צעקותך · וירפא למחצותך: ויסני זרעך ופרותך · והברית
מנוכון לא יכרתו:
והדבב אשר עלינן יתגבר: עליו מרן יתגבר: ואנן מרן יסובר: ויתן לן
מרן רתותו:
f. 4 ויסיר מעליך הקצף · ורוחתה עליך תרחף: ושנאיך אמן יגדף · ברבות רבותו:
ויצילך מן אסור פנותה · ויוליכך ברצון אימנותה: ויצליח לך שבילותה ·
ויושיעך בישועתו:
ותעשה מועדיך בשמח: ותהי בהרגריזים מזדמה: והברכה עליו תשמע:
מפם מי יהיה כהנתו:
ובזה מועד חג המצות · תחג בו לקדש טברות: ותצלי עליו צלות · ותדרש
ישועתו:
שבעת ימים לא תאכלו עליו חמץ · ואת באלה מתקלץ: והו לך אמן ילחץ ·
סדר דבבותו:
ויהיה תמיד מברך: עליך ועל ברך: ועל כל קהל סדרך: הליד מנוכון
ואבהתו:
וישמר יהוה חייכון · ויורך ביומיכון: ותהבה יקים לוכון · ותעזר לקדש טברותו:
ויקים לוכון מימרו · בקדש ספרו: בגלל מי דברו · משה שליחותו:
תנים יומה מן אלה: לוכון אה סגולה: וירפאך מכל חלה: ויקים לוכון
תורותו:
אמן אהיה אשר אהיה:

بيت مفرد نغم مسجع تاليف المرحوم غزال الامام هكهن هلوي
والد كاتبه رحمة الله عليه امين

f. 4b הסבית ושמע ישראל · מלי אשר אנגדו:
צריך את למשמעו · ואן אתעתק חדדו:
במד במליו יתיטב · וריק מכל צדו:
יתפורר ויתחנט · הנבון לבדו:
אן עבר למדעו · יוסיפו מן חסדו:
ככן והן מה עבר · יסתירו ולא ינידו:
הלא הו חיינן · ואסו לן מה פקדו:
נתן בגלגיו · ונשים לן בו חדו:

[1]كام سطر في شبوع חג המצות · من تاليف العم المكرم
المفخم هكهين عمران ادام ונו״

ומאה שנה תעשו אתו · ואתון בשמחיכם: ביומי אדונן עבד חנו[נה] · גדול נשיאיכם: יהוה ישמר חייו · וישים לו תקומה: וישימו תמיד בחסד · ובזהו ובשמח: וישמר חייו וחיי בניו · ויסני לו ניאמ[ה]: וכן ישמר חייכם כלכם · סהבה ואלימה: ויסני מספריכון · ותמלי הארץ מכם: ויבד סדר דבביכון · ויטשם יהוה: ולאוי עליכון אה קהלה · אה מן אנה כלכם: תנצירו לפני יהוה · ומלתם את ערלת לבביכם: ואמרו אדני יהוה · אה אדון התקומה: קבל צלותן ובעותן · ושים לנו רחמה: אדני ברב רחמיך · קהלך ידרשו תברכם: והצילנו מן פנותה · וטהרנו מכל טמה: והקים לנו רצונך · בהרגריזים גבעת עלמה: בעמל זכאיך ונביאך · ובקדוש התורה התמימה:

[1] Cr 20, p. 2, a later addition.

אתר דלית לו דמות · דו קדש המקומות: לו שלשה עשר שמות · בקשט מתיסדים:

[1]חדה הר הקדים · כי אלהי קדים: אסגלה מן ימי קדים · בשבעה ׳עדים:
והשני בית אֵל אשתמע · כי קדשיו רמה: וזכאי עלמה · אליו מתנגדים:
והשלישי בית אלהים · כי מלאכי אלהים: עליו בכל עת משרוים · ובו עלים וירדים:
והרביעי שער השמים · דו אוצר הרחמים: והעלות והשלמים · עליו היו עבדים:
והחמישי שמו לוזה · כי מאוריו לוֹזה: וכל מן לו חזה · ימצא נורו מוקדים:
והששי הר הנחלה · ואתקרי בית אלה: וטור וקדש וסגולה · אושם בזה הסודים:
והשביעי שמו מקדש · דו על ההרים מתקדש: כי מן הבריה אתקדש · וישראל בקדשיו סהדים:
והשמיני הרגריזים · כי עליו מתברזים: הברכות דבון רזים · בהשמות נכבדים:
והתשעי הר הטוב · בו ימצא הקהל כל טוב: כמה בתורה פניך כתוב · יגלה למן לה סגדים:
והעשירי שמו המבחר · כי אלה בחר · ואשתמע שמו שער · להרחמים והחסידים:
ואחד עשר אחד ההרים · דאתנגדו עליו תרים · אחד אב הגברים · ואחד הילדים:
והשנים עשר גבעת עולם · כי הו קדש ורם: על ההרים וגם · קדשיו כבדים:
והשלש עשר יהוה יראה · אלהים בו נראה: למן היה רעי · הצאן העקודים:
נשול מרן ואדונן · לימי אבינן יעזרנן: ויגלי משכנו לנן · על דמע המסגדים:
וישוב עלינו הברכה · הזה הכהן יברכה: דהזת בו מסתמכה · בשם נכבד הנכבדים:
שלש פעמים בכל שתה · תשתמע עליו ברכתה: מפם ארכון בית כהנתה · דמלאת לו הידים:
והשיב מרי רצונך · ואגלי לנו משכנך: בקדוש אלפנך · אה עבוד העובדים:
ועבד לן רתותה · ושים לנו פצותה: כקדוש אהרותה · ודמע הקדקדים:
תנים יומה תנים · אה העם המזדמנים: מן אבות ובנים · דבזה אתר עקדים:

ונפּ ששת ימים תאכל מצות וכקנּ שלשה:

[1] The stanzas are numbered 1–13 in the margin.

הוא משה אשר ידעהו: ולמציל ישראל שלחהו: ויושיע יהוה ביום ההוא:
את ישראל מיד מצרים:
רב אלה וتمامه

f. 6b ויתמר כי בשם וישרו הזקינים אלקטף:
וכל קרבן מנחותיך במלח תמלח וגו״

f. 7 ויתמר דראן ברוך אתה יהוה الذي ينقرا ليلة السبت ومرقه אלהי
האלהים וישתבח:
דרבותה אתרבת: ביאר וספרתם לכם · ממחרת השבת: מיום הביאכם
את עמר התנופה וגו״

f. 7b תורה צוה לנו وتمامه ויתהלל ויתמר דראן לית בכל יומיה
ומרקה אתהו עבודן וישתבח:
בגדלו זכר בריתו · ועמה לחץ עמו: ועשה מבגללון · מופתים רמו: וקטל
בכורי מצראי · והצילן מן רצמו:
על יד הנבי הדמע: דאשיר על הים בקולות עצומה: יהוה גבור במלחמה:
יהוה שמו:
רב אלה وتمامه

וכי בשם وتمامه וישרו הזקינים אלקטף:
ויכהן אלעזר ואיתמר וגו״

f. 8b ויתמר יתהלל وتمامه ודראן יתברך ויתקדש ומרקה אלהים
יתברך ויתקדש וישתבח ودعه لم نعلم مولفه
אלהי כל אל: ביאר וידבר יהוה אל משה לאמר: צוי את בני ישראל:

עורן כן ישתבח מן מימר כתובה יסלח לו חובה:
בגדלו הצילך אה ישראל · ובמופתים לך נאל: ואפרש לך שבע שבתות ·
f. 9 דבון מרך האל: | גלא רבותו באותות · על הנבי הסגיל:
הוא משה הכוכב המאור: דביאר בספרו הטהור: וידבר יהוה אל משה
לאמר: צוי את בני ישראל: ואמרת אליהם את קרבני וגו״

תורה צוה לנו وتمامه ויתהלל ויתמר דראן חילה רמה ויקירה
ומרקה אלהים רחמנה نغم رهاوي וישתבח
f. 9b בגדלו הציל אבהתן ממצרים · במופתים ששה וחמש: ואנגדון אל ים
סוף · ומימיו לון אקרש: על יד הנביא הנאמן · דלערפלה נגש:

THE PENTECOST SERIES.

[1]בשם יהוה ׳ דבקן ברחמיך׃

צלות השבת הראש דמן שבע השבתות שריו הצלות בריך אלהנו עלי الامام
ויהוה אלה הקטנה علي الجماعة وبعد ختامه يقرا الامام כי בשם ויחתמוها
الجماعة ويسجدو في بدو בראשית וصور קצי הבריה ויתמר דראן קעמנן מן
שנתן ומרקה עבודה דעלמה מן ישום רביאנך וישתבח׃

ישתבח לעלם יהוה הנדול האחד׃ יהוה אלהינו יהוה אחד׃
בנדלו זעק לבוראיו ׳ ואתו כלם שמועים׃ יסידו ביכלות עבודן ׳ אן לית
אלה אלא הו ׳ ויטע יהוה אלהים׃

וישרו הזקינים אלקטף وهو שבת וקציר והים ושבעות׃
ויטע יהוה אלהים גן בעדן וגו״

L 21, f. 3[b] ויתמר תורה צוה לנו وتمامه ויתהלל ויתמר דראן חיול הוא חילה
דכן ארכן ומרקה עבודה דעלמה תסתגד ותשתבח וישתבח׃
פני כל ראישון׃ בנדלו עמה לחץ עמו ׳ ומן אד מצראי נפשון׃ ופקדון
במספר שבע שבתות ׳ על יד משה אישון׃ תספרו יתון מאה שנה ׳ ואיביכון
יכחשון׃
וירח יהוה לכם׃ כמה ארח לאבותיכם׃ יהוה ילחם לכם׃ ואתם
תחרישון׃

רב אלה وتمامه

f. 4 ויתמר דראן מהימנה ממנה וכי בשם וישרו אלקטף׃
ובני ישראל פרו וישרצו וגו״

f. 6 ויתמר תורה צוה לנו وتمامه ויתהלל وتمامه ויתמר דראן הא יום
קדיש ומקדש ומרקה אתהו חדה ويشتبح
בנדלו הציל אבהתן ׳ במופתים ממצרים׃ ואנגדם אל ים סוף ׳ ועברו בו
באיקרים׃ על יד הנביא הנאמן ׳ דמע הספרים׃

[1] L 21, f. 1[b].

באהלין דאוכרו · אדרש המן בישרו: הן יתן לך כל איקרו · וירוח לך מכל ארצם:

ועליך בחסדו ישע · ויקים לך ברכת התורה הקדושה: יברכך יאיר ישא · וישם לך שלם:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 12b אה ישראל רוממו · ועל משה שלמו:

הנביא אשר הציל אבותיכם · מידי דבביכם: ופדה אתכם · במופתים רמו:

מיד פרעה זידנה · בפליאן וסימנה: ואכלו קרבנה · על חקותיו דאוקמו:

והוציון ביד רמה · והדבב לון עמה: ועברון בימה · וצאו מנה בשלמו:

והכה דבביון · והמיתו[ן] פנין: ואלהים הושיעון · בישועתו ועצמו:

והוליכון בששי · בימה ביבשי: שם שבח משה · וקולו בתשבחן ארימו:

עזי וזמרתי · אלהי אבותי: צור ישועתי · יהוה גבור במלחמה יהוה שמו:

לשמו הללו · אשר בגדלו: מרכבת פרעה וחילו · תהומות יכסימו:

ברכבו ובפרשיו · ומבחר שלישיו: וסיעת אנשיו · ירדו במצלות כמו:

אבן בימינך · וברב גאונך: תשלח חרונך · יאכלמו:

f. 13 [1]בקש ברב עזך · ושלטן ראוך: וברוח רגזך · המים ניערמו:

נצבו כמו נד נאזלים · והמצרים מתו נוזילים: ובתוכו צללים · כעופרת במימו:

מי כמוך באיליה · נאדרי בקדשיה: נורא תהלת עשה פליה · נטית ימינך תבלעמו:

שמעו עמים זה המאום · ודחלו כל היקום: אז נבהלו אלופי אדום · חילי מואב יאחזמו:

רעד נמגו · כל יושבי כנען ונדכו: אימה ופחד השיגו · ובגדול זרועך ידמו:

כאבן עד יעבר עמך יהוה · בזרוע נטויה ביד רמה: על יד קטף כל נשמה · תביאמו ותטעמו:

בהר נחלתך · מכון לשכינותך[2]: אתר קדישותך · שער השמים מקומו:

יתחיל ויכבד שמך · אה עשה כל רוממו: אהיה אשר אהיה:

עורן כן לו עוד ירחמו יהוה:

צלותה ושלמותה · על משה בן עמרם: אשר אשיר על הים · ואמר בקול רם: עזי וזמרתי · יהוה אל קעים: מי כמוך באילים יהוה · חי לעולם לא

f. 13b תתם[3]: | נורא תהלת עשה פליה · תתברך ותתעצם: בהר נחלתך מכון · לשבתך הושם: פעלת יהוה מקדש · מקום גבעת עולם: יהוה כוננו ידך · יהוה ימלך עולם: ובני ישראל הלכו · ביבשה בתוך הים: ותקח מרים הנביה · עליה

[1] O4, f. 35, begins here. [2] O4 לשבתך. [3] L21 יתם.

הוא משה נביה דעלמה: דעבר עמו בימה וצאו מנה בשלמה: ואשירו מי כמוך באילים יהוה: מי כמוך נאדרי בקדש:

רב אלה וتمامه

וכי בשם יהוה אקרא وتمامه וישרו הזקינים אלקטף:

ובחוף הים: באו ורשו את הארץ וגו״

f. 10 וان حكم اول سبت في الخماسين اخر سبت في الشهر يقال פנים בפנים לא עליתם בהר لאמר ويقرو الاربع سور وبعدهم يقال וישמע יהוה את קול واذا كان في خامس في الشهر يحكم اول سبت في الخماسين يحكم رابع سبت في الشهر ثم يتقرو العشر كلمات فيقال ועד ים הערבה ים המלח ' ועשה חסד לאלפים וגו״

f. 11b قراءه تمامه وبعده תורה وتمامه واذا حكم اخر سبت في الشهر يقال נברך יתה وبعده יתהלל تقيل وبריך אלהנו تقيل ויהוה אלה כجاري العاده في السبوت وبعده يقال فاتحه وكيمي من تاليف الشيخ ابو مرجان (؟) رحمة וגו״ . . . اولاً يقال

כימי השמים על הארץ ' עוד כימי אבות ובנים: כל ימי דורות וחליפותם ' עוד נשוב ונהללך: כי אתה אלהינו ואלהי אבותינו ' בכל הימים:

ويقال الفاتحه

f. 12 אלהי מן שרא במישרי[1] ממרי ' ונשיא אלהים אתקרי: דו אברהם העברי ' ארש תלתי זכאי העולם:

אלהי מן מרו דרשו ' עלה על בית מקדשו: והו מזה לא מנע נפשו ' ואתעקד על הקיצם:

אלהי זכאה צא מבית אבהתו ' ובא אל מקום יהוה וביתו: ויקח מאבניו וישם מראשיתו ' וישכם במקום ההוא ויחלם:

אלהי בר פרותה ' אשר הלך בשביל קשיטותה: וערק מן זנותה ' ולעובד ביש לא קדם:

אלהי גבר גביר ונשיא ' אנש לא כמו בכל אנשי: דו נביה רבה משה ' בן יוכבד ועמרם:

אלהי אקר הכהנה וארשה ' אשר בשמן המשחה אמשח: ובגדי הקדש לאבשה ' וברך וקדיש כל עם:

אלהי אלעזר ואיתמר ' ופינחס דלזנים דקר: והנגף מעל עמו עצר ' וסב אנרה כהנת עולם:

[1] L 21 div. במי שרי.

סימניה ופליאתה: לחכום כסיאתה וגליאתה: לרחמנה דלית סוף לרחמותה[1]:
לנצעיו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכון ואמרו:

ישתבח אלהים וגו״

f. 15 תלת כריזאן משמון התלתה · אלהי אברהם · ואלהי יצחק ואלהי יעקב · ואלהי יוסף · ואלהי *נביה רבה[2] משה ישמע קלין דצבעתכון:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס · הכהנים הקדושים המשחים בעמלם ישקף ברחמיו[3] עליכון:

אמן אהיה אשר אהיה:

וידיק עליכון ממעון קדשו מן שומיה · וירחם לשתיקיכון · וכן לממלליכון · ויתלי דיניה ורגזה מעליכון · ומעל כל קהליכון:

א״ א״ א״ א״

ויפרק ניר ברזלה אמן מעל צואריכון הך דפרק לאבהתכון מן ארע מצרים · כן יפרקנוכון כותון מן אדי דבביכון ומן אדי סנאיכון:

א״ א״ א״ א״

ויחלף אלה עליכון חליפה טבה · ויפקנוכון אלה · מן לחצה לרחם ומן חכפנה לסיבה · ומן עמלה בישה לעמלה טבה · ומן סבתה לדביותה · ומן חוביה לגזיראתה ומן קללתה לברכאתה · ומן חשך פנותה לנור אימנותה:

א״ א״ א״ א״

ויכבי אלהנו · כל חשב ביש: וכל חשבה בישה · דקעמה קמיכון: ויפדי אלהנו · יתכון מן דבביכון: ויכפת גבריה · המתנברים עליכון: ויישא כל קצף · וכל נגף מעליכון: ומעל כל קהליכון · וירבי לטפליכון: ויוקר לסהביכון
f. 15b וירחק לרבביכון: ויקרב רחמיכון · ויאמן יראתיכון: | ויחדש שמחותיכון · ויתן ברכאתו בבתיכון: ובכל משלח ידיכון · ישב אלהן אמן: יומי הרצון אליכון · וככן ישמר חייכון: וחיי סדר קהליכון · ויפשר דלחיציכון: וינפש לרצמיכון · וירוח לכל מתלתיכון: *וישקף ברחמיו וחסדו עליכון[4]:

א״ א״ א״ א״

ויום אלהנו זה השבת · אשר הו השבת הראש: דמן שבע השבתות · והו שבעה יומים: מן חמשיתי יומיה · דצונו יהוה אלהינו: הן נספר אתם · יהיה זה השבת: וככן החדש השני · דאתי לילת الفلانية: ישימו יהוה בריך · ומברך עליכון: ויסלח אמן לחוביכון · ולחטאיכון: ולאשמיכון ·

[1] O4 לרחמנה. [2] O4 אדונן. [3] O4 ins. וחסדיו. [4] L21 om.

השלם: את התף ותצאנה · כל הנשים אחריה וגם: בתפים ובמחלות · ותען להם מרים: שירו ליהוה כי גוי גאה · סוס ורכבו רמה בים:

אהיה אשר אהיה:

מברך על זימונה · זה היום הקדוש: דמן השבתות · השבת הראש: ובתר מדכר תרחם[1] · עבדכון קמיכון דרוש: ותתנטר סיעתה · ותתרחק מכל מרטוש: ותתמלי בברכת · היורא והמלקוש:

אמן אהיה אשר אהיה:

ברוך אתה בחסדך · ברחמיך עני שיאלינו: ברוך שמך בפיאנו ובפי כל קהלינו: ובספרך הגדול נלמד · כל ימי חיינו:

جواب من الجماعة

יתברך אלה ולית כותה · רבותה לה . . . וברוך אלהינו ישר ושביך טבן וברוך שמו לעולם:

نبرك علي هذا الترتيب والله اعلم

נברך ונהלל ונגדל ונצעק وتمامه[2]

f. 14 ויתמר אלהי אברהם לך נברך וגדול אלה אשר وتمامه ויושיע יהוה وتمامه ואז ישר وتمامه וראשה وتمامه וגדול אשר ונרבי אבתבה وتمامه ויתמר נשוי כהלן כלהא וקדישה המנוט הדי تحكم اما الكبيرة اما الزغيرة ובנצירו العادة وبعده يقول الامام שבחו العادة وهي قديمة لم نعلم مولفه رحمة ונו״ שבחו ורוממו ואמרו תשבחן ורבואן לאלה אלהיה התמיד עד לעלם:

כהלן צבעין בנצירות הלב ליחידאי באלהותה וממן עד לעלם:

f. 14b יהוה הוא האלהים · יחידאי ממנה קמאה קעימה דקדם באלהותה: י״ ה״ ה״ דברא עלמה ביחידאותה: י״ ה״ ה״ דמקמי עלמה ומבתרה: י״ ה״ ה״ דברך אהן יומה שביעה וקדש יתה: י״ ה״ ה״ אלהי הרוחות: י״ ה״ ה״ דשלח אדונן משה נבי כל הדורות: י״ ה״ ה״ דפקדן על ידו אן נספר שבע שבתות תמימות:

תלו ידיכון ואמרו *תשבחן ורבואן לאלה אלהיה התמיד עד לעלם[3]:

*ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד · קעים הוא עד לעלם · וקני שומיה וארעה[4]:

לרבה דממן באלהותה: לחיולה דלית דמותה[5]: לטבה דטובה אמנותה: לטבה דמיטב עד לעלם: לשמעוין דכל צבעתה: לקבלין לכל בעותה: לעבוד

[1] O4 (a late leaf) תמחו. [2] Seventeen headings. [3] L21 om.
[4] O4 om. [5] O4 סוף לר״.

עד ממחרת השבת השביעי תספרו חמשים יום והקריבו מנחה חדשה ליהוה:

והתניא לא נחדל ולא נבטל מן מימר כל ימי חיינו והבו גדל . . . ברב גדל חסדך · מרי בעמל הנבי הצדיק הנאמן משה עבדך ובכהנת שמשי משכן קדשך אהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס · ובזכרון הצדיקים אברהם ויצחק ויעקב · בעמלם סלח נא לעון העם הזה . . . את כל הארץ:

f. 17b והתניא ועל חתמת נקריב קרבנך תשבחן במימר כל ימי חיינו . . . | חסדך זכור לנו תפלות אדונן משה נביך אשר אמר פני גדלך אל תשחית עמך . . . ואל חטאתו אמן אמן אהיה מרי אתרחם ואתנחם הך די אמנותך אה אדני יהוה:

יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד · אהיה אשר אהיה וגו״

ובתר מא יעמלו לליל יימר הכהן מרן יקבל צלואתכון וגו״

וישם אלהנו זה השבת[1] . . . ומברך עליכון ולכל קהליכון ושביכון ומועדיכון טבין מן אלה:

f. 18 ובתרה יקאל | יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד וגו״ ויקאל אתי מן תאליף סידנא פינחס רצי וגו״

אתי בשלם מועדה · לא משתרי חג הקציר: דכרנה דממן לעלם · חתמת חמשיתי יומיה:

תנים יומה *מאה שנה[2] · לוכון העדה האלה: אלה תעשו כל שנה במלא · ושמרת ועשית את החקים האלה:

ויקאל עליה זפה דלך הזפה

וזכרת כי עבד ההית בארץ מצרים · ושמרת ועשית את החקים האלה:

ויתמר כרזנה תלתה פוק ותחת

ולעלם תסתגד ולעלם תשתבח ותתחסל הצלות בטוב:

الله لا يقطع عوايد يشرال امين

f. 18b בשם יהוה:

צלות השבת הזוכיר צהרים שריו הצלות כארזין ואמרים ועל פתח רחמיך וכי בשם וקצי הבריה ואלקטף כמא הו מרסום קדאמך

דן ידין עמו וגו״

יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון[3]:

[1] As above, p. 289. [2] On p. 293 מן אלה. [3] Interspersed in the reading.

ולפשעיכון: ויקפל ענן חשכה · ולחצה דפרס עלויכון: ויחלפנה ברוח ובנפוש ובשדך ובשלום:

א״ א״ א״ א״

ויפתח תריח שומיה לקלין לבעואתכון · וינהר לוכון בעמל דמוכי מערת המכפלה אברהם ויצחק ויעקב · ארשי זכאי העולם:

א״ א״ א״ א״

ובזכות יוסף פתורה דחלמה · ובצלות משה · נביה דעלמה · ישיב אלהנו · עלינן ועליכון מן ברכת כהניה אהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס:

א״ א״ א״ א״

*בהם כן ירתי חייכם יהוה[1]:

جواب יהוה יהוה אל רחום וחנון סלח לעמך ישראל הסנודים להרנריזים אשר פדית יהוה אין כיהוה אלהינו:

f. 16 ויתמר הא איקר רב איקרה ומרקה אתהו יהוה פעל כל עלמה ואחד הו יהוה הנכבד וישתבח לא נדע בעלה:

טובך תקריב בו קרבן תשבחתה · לתמיד לבדו: אולי יקבל ממך כל צלו וכל בעותה · וישם לך כל עת טובו וחסדו: ויחני יתך באהלין שבתותה · בעמל מי אור פניו יקרו:

הוא משה נביה דעלמה: דאנגד עמו לימה וצאו מנה בשלמה: ויאמנו ביהוה: ובמשה עבדו:

רב אלה وتمامه

וכי בשם وتمامه ויתרבי כלה וקטף הזכאים وفي ختامه יצאו המכתבים · וילבו כי בשם ושוב מחרון אפך ויחנו אל הטבעת פי לך נביע וילבו כי בשם ושמע ישראל והמקרא על המכתבים נטה את ידך وهي هذه كما هو مكتوب قدامك

ויאמר יהוה אל משה · נטה את ידך על הים וגו״

f. 16b ויתמר מן אדיק עלינן מרן המוט ובעמל תלתי שלמיה[2] وبعده אתהו דברך עלמה המוט وبعده السجدات ان كان اخر سبت هكذا كما هو مرسوم قدامك وان كان حكم خامس يقال السجدات العاده حكم العاده والله اعلم

כי גדול יהוה מכל האלהים[3] . . . ברוך יהוה · אדני יהוה אן ראית ברב גדל חסדך זכור לנו תפלות אדו[נ]ן משה נביך אשר אמר פני גדלך · שוב מחרון

f. 17 אפך . . . נשבעת להם בך: | בריך מן דאמר שבע שבתות תמימות · תהיינה

[1] L 21 om. [2] The rest is not in O 4. [3] As above, p. 66.

f. 23 יהוה אלה רחמן ורתאה ׳ סלח לעמך ישראל דפרקת יהוה בריך אלהנו
משבח אלהים לית אלה אלא אחד ל״ א״ א״ א״
ישר קדישה יקירה דאפרשת לן[1] . . . אלהן רחמן ורתאה:
אה רבה מנך אנן בעים[2] . . . וברוך שמו לעולם:

ויתמר אהנו כתבה רבה דכל זכותה الي اخرة ויולבו קבלו فصلين وبعدة כי
בשם ושמע ישראל وبعدة يقرو علي السبت כי בשם ודבר אל אהרן
والسجدات

الاولة ברוך מן דאמר שבע שבתות . . . חדשה ליהוה:
التانية יפתח יהוה לך . . . מעשה ידך:
f. 24 التالتة ויהוה הוא ההלך . . . | ולא תחת ׳ ויכחשו איביך לך ואתה על
במתם תדרך:

ויתמר الجلالة יתהלל אלהינו ויהוה אל רחום וחנון ומרן יקבל צלואתכון ויתהלל
אלהים אין אלה אלא אחד וגו״ ويقال تلات بيوت مرقة المناط كجاري
العادة وبعد تمامهم يقرو النوبة وبعد تمام النوبة يقال الشيرات المناط
كجاري العادة وبعدة אתי[3]:

ويقول الامام ישרו אה צלאים ואה קראים وتمامة وברוך אתה وتمامة

الله لا يقطع ليشرال عادة امين

[1] As above, p. 11, the first קדישה without the later addition. [2] As above, p. 12, in the later form. [3] As above, p. 291.

f. 20b ויתמר תורה ויתהלל תקיל ובריך אלהנו ויהוה אלה כחרי העדה في السبوت
الشهر وبعدهم יתמר כימי מן מימר אדונן הכהן הגדול אלעזר הרצון
עליו לעולם امين

אלהי אברהם בן תרח · מכל טמא יטהרך: אלהי יצחק בן שרה · מכל רע
יפשרך: אלהי יעקב נדורה · יקבל ממך נדרך: אלהי יוסף פתורה · אל רצון
יעזרך: אלהי משה דלנביים מאורה · נביאך וספרך: אלהי אהרן ובניו
מקטירי הקטרה · יעלי בחסדו אתרך: ויאמנך ממה תיראה · אתה וכל
סדרך: ויקים לך ברכת התורה · יברכך יהוה וישמרך:

אמן אהיה אשר אהיה:

יתרבי שם מרן · ראש כל ראישון: דראה לחין עבראי · ומן מצרים נפשון:
והוליכון בעמודים · ואל ים סוף הגישון: ואתפלגו שלש · פלגים על מפרשון:
פלג אחד דחל על מצרים · ורכבון ופרשון: אמר לון משה אל תיראו
התיצבו · וראו נלאת מעשון: ופלג אחד הוה · לעזרות מצרים מדרשון:
f. 21 אמר לון לא תוסיפון לראותם · ולהם תירשון: | ופלג אחד אמר · נגש אליון
ונחלשון: אמר לון יהוה ילחם לכם · ואתם תחרישון:

אמן אהיה אשר אהיה:

עליו עוד בית מן מימר הזקן אברהם הקבצי
עליו הרחמים תרצי امين

שביכון טבין מן אלה · מן דאכה אזדמנו: תזדמנו אמן · בקדוש משכנו:
וישכנכם בטח · ולא תיראו גנו: ויסיר יומי פנותה · ויניר ברצונו: ותעשו
כל שבת וכל מועד · בטובות לא ימנו: ומאה שנה תעשו · לדן יומה
ותספרנו: יומי השבעות · בשמח ושדכנו: וכן ישמר חייכם כלכם · כל
אב דמכם ובנו: וירחם מאתיכון · הסגודים לקדש טבריכו: ונחתם זה
המימר · ונימר בשפתינו: ברוך אתה בחסדך · ברחמיך עני שיאלינו: ברוך
שמך בפיאנו · ובפי כל קהלינו: ובספרך הגדול נלמד · כל ימי חיינו:

ויתמר יתברך אלה ולית כותה · ובעדה נברך והמוסף בה זה:
נברך ונהלל ונגדל ונרומם وتمامه
ויברך אלהים את יום השביעי وتمامه[1]

f. 21b ואלהי אברהם לך נברך ואז ישר ויחנו אל הטבעת בשני מכתבים וילבו
יהוה יהוה גבור במלחמה וישבחו העדה ובית דראן העדה ופצל מן יתרבי
وقطف الحلقه وهو هذه
ויברך אלהים את יום השביעי וגו"

[1] Ten headings.

f. 25b ויקטפו السفر التالت وعلي ختامه يقال תורה ודראן לית בכל יומיה ומרקה אתהו עבודן וישתבח:

בגדלו יאמנך ממה תירא · וישימך ככוכבי השמים: ויחני יתך באהלין השבתות · ויבד מפניך סדר הטלוים: בעמל השליח הצדיק · בן עמרם התמים:

בעמלו ישים דרכיך מליץ: וכל ממך יהי מועץ: במי ביאר ויריאהו יהוה עץ: וישליכהו אל המים:

רב אלה וتمامه

ויקטפו السفر الرابع وعلي ختامه يقال תורה ודראן חילה רמה ויקירה פקד ומרקה אלהים רחמנה נעם רהاوي يعرفو الزقينيم ويشتبح وهي هذه كما ياتي قدامك صح

*ולما يصلو في السفر الرابع צוי את בני ישראל يقفو عليه ويقال דרן יתברך ויתקדש ומרקה אלהים יתברך ויתקדש וישתבח كما ياتي سابقًا في عادت اول سبت[1]

המרחם המושיע · בגדלו יאמנך ממה תירא · וישם עננו רחמיו עליך פרושי: ויחני יתך באהלין השבתות דגלגיון יתרה · בעמל מי קבל שני קרשי:

ועל חתמת יצליח לך כל דרך: בקדוש מי שמו רחום וחנון ארך: אפים אמר אם שמע תשמע לקול יהוה אלהיך: והישר בעיניו תעשה:

רב אלה וتمامه

عليه يضاً يشتبح تاليف العم المرحوم الشيخ مسلم الدنفي رحمة וגו״

f 26 בגדלו יאמנך ממה תירא · ועל כנפי הרתו ישאך: ויחני יתך באהלין השבתות דגלגיון יתרה · דבון תתרברב שמחך: בעמל שמש עלמה ומאורה · דעל ידו ממצרים הוצאך:

הוא משה נביך ופלליך: בעמלו יקים מה כתב בתורה בגלליך: והיא כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך: כי אני יהוה רפאך:

רב אלה וتمامه

ויקטפו السفر الخامس وعلي ختامه يقال תורה ובריך אלהנו ויהוה אלה כארי عادت اول سبت وبعد ختامه يقال كيمي من تاليف الجد المرحوم العلامه البحر الزاخر الفها التقه عبد الله ابن سلامه هكهن هلوي يرحمه וגו״

אלהי אברהם בן תרח · יפתח באפיך טב תרח: ויאמנך ממה תירא · ומכל רע יגאלך:

[1] In the margin.

בשם יהוה הגדול :

f. 24b צלות השבת השני דמן שבע השבתות · שריו הצלות בריך אלהנו ויהוה אלה הקטנה וכי בשם וקצי הבריה והקטפ כמא תקדם מן גיר הים ויזדד עוסה מרה פי סורה המנאט הדפי תנקרא פי הקטפ ופי הרואבע כמא יצלו אלה מסעי יקאל פיה ויעברו בתוך הים המדברה ויקאל ויחנו במרה וטרתיב הצלאה גמיעה כמא תקדם ויקאל עלי כל סגר בית דראן ויבית מרקה והם דכרהם מסטר קדאמה עלי ויטע :

קעמנן מן שנתן ומרקה עבודה דעלמה מן ישום רביאנך וישתבח המתקדם דכרה
בגדלו זעק לבוראיו וגו״[1]

על ספר השני דראן חיול הו חילה ומרקה עבודה דעלמה תסתגד ותשתבח ויסתבח
בגדלו יאמנך ממה תירא · ולדרכיו הקדושה לך ישור : ויחני יתך באהלין
f. 25 השבתות · ושמו יהי לך מגן ושור : | בעמל שליח נאמן צדיק · דשמו מן שם מרו קשור :

הוא משה דכל איקר דלא סוף : דאנגד עמו מן ימה אל שלמה דלא חלוף :
ויסע משה את ישראל מים סוף : ויוציאו אל מדבר שור :

רב אלה וטמאה

ויתמר בית דראן מימנה ממנה ובעדה הקטף קטף הסגר התני ויקרו הסור חין יצלו פיה פעלת יהוה מקדש יהוה כוננו ידך יהוה ימלך עולם ועד · יקאל בעדה שירו ליהוה כי גוי גאה סום ורכבו רמה בים ثم يقرو הסורה ובעד טמאם יקאל אדני יהוה רפאן מכל חלי הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת ולחתמו קטף הסגר התני ויקאל עלי חתאמה תורה צוה לנו ויתמר דראן הא יום קדיש ומקדש ומרקה אתהו חדה וישתבח :

רחום הרחמים : בגדלו הציל אבהתן ממצרים · במופתים רמים : ופקדון במספר שבע שבתות · גלגיון עצומים : על יד משה בן עמרם · הנביא הנאמן התמים :

הוא משה דמע כל הבשר : דאנגד עמו אל מרתה באיקר : וילכו דרך שלשת ימים במדבר · ולא מצאו מים :

[1] As above, p. 284.

המים המרירים · לנסות היוצאים ממצרים: לדעת לון קדש המימרים · הן מדרכיו לא יסורו:

ואמר נביה רבה משה · הן שמע תשמע מה ארשי: והישר בעיניו תעשה · וגזרו תשמרו:

קבל זה במדבר הה ימצאך · תצריך אליו מן מיכלך ושבעך: ומן המחלות ירפאך · הן תשמעו ותשמרו:

ישמכם יהוה ממן שמעו ושמרו · ומדרכו לא סרו: ובריתו לא הפירו · ולא יבטלו מן מדכרו:

ויגנד יתכון מן פנותה · ותתחלף ברחותה: ויומי שלמותה · ביומיכון יעזרו:

ויותר חייכון כהלכון · כל סמוך ממך וארכון: ויוריך ביומיכון · וברתותו יכמרו:

והמתפנים לאתריון · לא ישמם מן חזיון: וכל שנה לון ולבניון · לאנה f. 27b בשלם יעזרו:

ומספר חייך ימלא · סיעתה האלה: ושביכון טבין מן אלה · מן בצלותה שרו:

אמן אהיה אשר אהיה:

ינגדך יהוה אל ביר דעתו · ומנה ירוי לצמאך: ברוך אתה בציאתך · וברוך אתה בבאך: כמה יצאה ממצרים · מתרברב במוצאך: משם יקבצך יהוה אלהיך · ומשם יקחך: והביאך לבוא לרשת · ועל כנפי נשרים נשאך: ובאהלין יומיה · שם מבדילות שמחך: מבתר עשותך · הקרבן ומפסחך: פסח יהוה עליך · והוליכך בנסעך: בשני עמודים · ועל ים סוף הנחך: ועברך בו בשלם · ופלגו על צבאך: והוציאך ממו בטוב · ובו אבד שנאך: ועל יד נביאך משה · ממנו שם מסעך: ועברך אל מרתה · ושמע את צבעך: וחלה לך מרורך · והרואה לצמאך: ושם לך חק ומשפט · לטהרות טמאך: ואמר אם שמע תשמע · ותאזין במדעך: ותשמר כל חקיו · הך מה משה הורעך: כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך · כי אני יהוה רפאך:

אמן אהיה אשר אהיה:

שביכון טבין מן אלה · אה עדת זימוני: באהלין השבתות · תתחני תתחני:

דמן כלילן זה היום · השבת השני: | יהיה מברך עליכם · מן העשיר ומן עני: f. 28

ועבד באהן זבנה · אן נדכר לפני: העדה מן עבד מדכרו · כל עלן יתני:

סדרה דאצטמתו · קרוב במכוני: שכם והר גריזים · ותשמע אזני: כון הברכה הגדלה · מן פמה ויעני: יהוה בעואתכון · בקדוש אלפני: קדשה ובשם מרן · דאמר אני אני:

אמן אהיה אשר אהיה:

אלהי יצחק בן שרי · הברכה בביתך תשרי: ותרבי אמן ותפרי · ולעמל טוב ישכילך:

אלהי יעקב נדורה · אשר דמך באתרה: יותירך מן איקרה · ויוסיף בגדלך:

אלהי יוסף בן רחל · ילבישך מן רצונו כליל: ויסקף אתרך בתליל · ועל כל אויב ימשילך:

אלהי בן עמרם ויוכבד · יוסיפך מכל טוב וחסד · ותרום אמן ותכבד · ויעני לשיאלך:

f. 26b אלהי אהרן הכהן · מן אוצר טובו לך יתן: וברתותו עליך יחן · וירחמך ויחמלך:

אלהי אלעזר ואיתמר ופינחס · ברחמיו עליך יחס: וטלל רתותו עליך ירסס: ויאזן לפללך:

ויקבל ברחמיו פללך · ויקם מה כתב בתורה קבלך: והנה אנכי עמך · ושמרתיך בכל אשר תלך:

אמן אהיה אשר אהיה:

מודאה לאלה אשר · הציל עמו ישראל באיקר: מיד מי כפר · זבן בריתו זכרו:

על יד נבי כל הדורות · דגלא על ידו משפטות וחקות: מנון מספר שבע שבתות תמימות · כל שבוע על מספרו:

ומספר מה אשתוי · בזה העת ירבי: והממלל המתרבי · מה בא על לבי מדברו:

וכלולו צא ישראל באיקר דלא סוף · ברתות מרו קשור: ויסע משה את ישראל מים סוף · ויוציאו אל מדבר שור: וילכו דרך שלשת ימים עד שרו:

אנה דרג נביתה אגלת · ובנהיר הכללת: ומזה אחלת · לקבול פקודיו וגזרו: במשרית ולא מצאו מים · והוו כהלון בין ידי מרון קעמים: ונשא משה פניו אל השמים · וצעק קמי מרו:

f. 27 ואגלא סוד המטה · לפני שבטי: ישראל פרוטי · התלנות דכתירו:

וזבן השליך הנביא התמים · המטה דקעמים: המתקו המים · שם׳ מרן מררו:

שם׳ שם לו חק ומשפט · למאומות תתפרט: וחזיתי בה דבר מתקשט · לפם מ[ע]טות מדעי וקצורו:

הן חקות עובדה׳ מתעתקה מן הזכאים · דההו למרון שמעין: ומן אימתו יראים · כל זכאה בדרו:

והמשפטים לית אגלת אלא על יד · משה בן יוכבד: דמע כל מלמד · ממן קדמו ובתרו:

ובזה השבוע אתחדשת הששונים · ואתוזף כל שמח בזבנות: דן החתנים הטובים דעובדין מתקנים · ולית בחתנים להם דמות: אלה ישמרון ויוקרון וייטב לון המתנים · וישימון תמיד בשמחות: וכל מנון יתחני באתתו ויבנה׳ ממנה טב בנים · יהונו שמרים לקדש כל התורות: וישמר חיי אביהם וקריבם ומן אנה מתכונים · בזאת הצלות: בעמל מי דברו יהוה פנים אל פנים · במראה ולא בחידות:

הוא משה דעל ידו פדה אתכם · מיד פרעה הסני: בעמלו יסיר מיני הרע מכם · ויחדש לכם כל שמח ושדכני: ויהיה מברך עליכם · זה השבת השני: דמן שבע השבתות:

רב אלה וקהלת

ויתמר כי בשם ויתרבי כלה וקטף הזכאים וילבו כי בשם ושוב מחרון ויסקו אל הטבעת פי לך נביע וילבו כי בשם ושמע ישראל והמקרא על המכתבים

f. 29b סורה המאט והי ויסע משה המתקדם דכרהא פי القطف | ואדיק עלינן מרן המאט ויסקו מן הטבעת פי בעמל תלתי שלמיה ומן אתהו דבריך עלמה המאט والسجدات الثلاثة العادة في كل سبت وتتחסל הצלות בטוב:

צלות השבת השני צהרים כות אמנות השבת הראש ועל אחר הקטף יתמר יהוה ובתרה יתמר כימי מן מימר הכהן יוסף חבתה המעיד רפי וגו״

אלהי אברהם בן תרח · את רתאי ורחמן: אלהי יצחק הזבח · כל טבהתך שלמן: אלהי יעקב ישראל · כל טוב באוצרך מזמן: אלהי יוסף בן רחל · לכל באש סמן: אלהי משה נתפלל אליך · בחסדך קעם עמן: אלהי אהרן ובניו · דרבותך רמן: דאנן רחיצין עליך · תנפש לארצמן: אלית נתרחיץ עליך · מרן ואלא על מן:

f. 30 אמן אהיה אשר אהיה:

כאשר כלו ישראל · מן דברי השירה: נסעו אחרי · השמש והירח: אנון כבודה ומשה · באו אל שור ומדברה: ולא מצאו מים · דרך שלשת ימים אל מרה: ולשני חלקים סרו המים · טובי למי פתרה: אחד עד ידעו הצמא · והשני נסיון לעדתו דבחרה: ואין אלה מנסה · אלא לעדתו הישרה: ומימים מרירים מצאו · ישר למי יקרא: וימררו את חייהם · ואת[ה]פכת למצרים בצרע: ודמררת חיון · אמתק מרורה: ושם׳ שם לו חק ומשפט · הודעהו במצוה והתורה: חקים ומצות הנה · משה זכרה: כי אם שמע תשמע · ותעשה ביראה: מצות אלהים · לא למדרש שמרה: אשר ישמע יחיה[1] ·

[1] L 21 יחיה.

ויתמר ברוך אתה בחסדך ותמוז ויתברך אלה ותמוז ונברך מתל אול שבת
ואז ישר ונשוי כהלן כלהן מתל אול שבת ושבחו ונאוז הא איקר רב
ובתים מרקה האוז מתל אול שבת וישתבח לאדונן הכהן הגדול פינחס
רצון וגו׳

טובך תקריב בו קרבן תשבחן · לאל אשר מן כל טוב מלאך: בגדלו ינגדך בשבילו הטובים · ועל כנפי הרוח ישאך: הך מה נשאך ממצרים על כנפי נשרים · ולארץ הטובה הובאך: ואנגדך מן ים סוף אל מרתה ואמתק לך מי מרה · ואשבע רעבך והרוה לצמאך: על מי שלחו בדיל קבצות פצך ופדה לחצך ורפא מחצך · דבספירות השבעות הודעך:

ועל חתמת נדרש מן מסחן אלהותה ישמע לשיאליך: ויקים מה כתב בכתבו הקשט בגלליך: כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך: כי אני יהוה רפאך:

רב אלה ותמוז

f. 28b עורן כן עליו עוד ישתבח מן מימר כתובה יסלח לו חובה אמן:

האל אשר רב גדלו על כל רב · ורב מלכו התמיד בכסי ובגלי: ורב רחמיו סבילה דכלה בטובו הטב · כן עלמה מן טובו מלא: וצפיתה רחמיו ורתותו נצב · כמה קרא שמו אל רחום וה אלי: ופרקן שלח לאהביו ושב · ערן מלא כבודו כל אתר בכל פאת הה גלי: והציל עמו ישראל מכל שרב · ועשה מבגללון כל סימן וכל פלי: ופקדן במספר שבע שבתות תתחשב · חמשים יום שבע שבעות תתמלי: יצילכם אה נופיהון מיד פנותה ומחרב · ותשבנו בבתיכון ולא תראו עולי: וירתי מסכינותיכון ויטפי השרב · ויגיב לשיאלי: ויתקבל מנוכון הצלות והתפלה בתותב · ויזכר קיאמיו עם אבהתך דכרתו בגללך ובגללי: בעמל מי קבל כתבה רבה דכתב · הו משה הצדיק השליח:

ועל חתמת אלהנו מנך שיאלן ואליך: מן טובך וחסדך דמלא ארעה ושמיך: תקים מימרך בכתביך בטב ממלליך: דאתמר על יד נביאך שלחיך ופלליך: כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך: כי אני יהוה רפאך כמה בכתביך: אדני יהוה רפאנו מכל חלי:

عليه ايضاً يشتبح تقال اذا كان عريسين داخلين سوء في ذلك السبوع وهي
من تاليف العم المرحوم الشيخ مسلم ابن مرجان الدنفي عفي وגו׳

f. 29 טובי מי יקרב בו קרבן תשבחן בטהרות העינים · ויסך עליו מן התהללות והזמירות: לאל אשר זכר בריתו עם הזכאים הנאמנים · והציל בניהון מן הלחצות: בפליאן וסימנים רמים · ופקדון במספר שבע שבתות תמימות:

צלות השבת השלישי צפרה כמה אתקדם בשבתות יתמר על כל ספר דראן ומרקה וישתבח ספר בראישית · על ויטע: בגדלו זעק לבוראיו וגו"[1]

על ספר ואלה שמות:

בגדלו זכר בריתו עם הזכאים · והציל בניון ממצרים: ופקדון במספר שבע שבתות · על יד נביא כל הדרים: | מנן זה שבת השלישי · דו מן המספר f. 33 אחד ועשרים:

דאתפרש על יד הנבי הנאמן התמים: דביאר בספרו הרמים: ויבאו אלים ובאילים שתים עשרה עינות מים: ושבעים תמרים:

רב אלה וتمامه

ولما يصلو في القطف كي اني יהוה רפאך ادני יהוה רפאנו מכל חלי يقرو سورة المناط وهي ויבאו אילים ובאילים ونعدة הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת ويكملو القطف كالعادة والله اعلم

על ספר ויקרא אל משה:

דבחר מן הנביים משה · ושלחו לישראל מושיע: והציל אבהתן ממצרים · בכל מופת חיול קשה: ואנטלון מים סוף אל מרתה · ויבאו אל אילים בשמה ובששי: כן יעבד יהוה עמכם:[2] ויבד סדר דבביכם: ויהיה מברך עליכם: זה השבת השלישי:

רב אלה וتمامه

על ספר במדבר סיני:

בגדלו הציל אבהתן ממצרים · במופתים רמים: ופקדון במספר שבע שבתות · גלגין עצומים: | על יד הנביא הנאמן · בן עמרם התמים: f. 33b

הוא דמע הספרים: דאנגד עמו אל אילים באיקרים: ומצאו בה עינות מים ושבעים תמרים: ויחנו שם על המים:

רב אלה וتمامه

על ספר אלה הדברים:

בגדלו הציל אבהתן ממצרים · במופתים גדלים: ופקדון במספר שבע שבתות · והסיר מהם כל חלים: על יד הנביא הנאמן · בעמלו יסיר ממך כל הקללים:

[1] As above, p. 284. [2] O4, f. 20, begins here.

בעלמה ואחרה : ואשר לא ישמע ׳ לו צררה : ואל זה אמר כל המחלה ׳ אשר שמתי במצרים הסירה : כי אני יהוה רפאך ׳ מן צררות יום נקמה ובערה : וטובי למי ישמע ׳ ואוי לכל סורר ומורא : ישמכם יהוה מן השמעים ׳ למצות ולספרה : וינפּש לוכון מ[כ]ל לחץ ׳ ויפתח לוכון טב תרח :

אמן אהיה אשר אהיה :

השבת השני הזה ׳ מברך על זימונה : מאה שנה תעשו אתו ׳ בקדוש משכנה : וישכנכם בטח ׳ ויריע יומי זידנה : והברכה לך תקום ׳ בקדוש אלפנה : יברכך יאיר ישא ׳ אלהים רחמנה : בקדוש שמו הגדול ׳ יכולה דיאנה :

אמן אהיה אשר אהיה :

f. 30b ויתמר ברוך אתה בחסדך וتمامه ויתברך אלה وتمامه ונברך ואז ישר ויחנו אל הטבעת בשני מכתבים וניזל וילבו יהוה גבור ושבחו العادة ودران المناط وقطف للخلقة كما تقدم بل عوض الامام مرقة وهو هذه والله اعلم صح

*وان كان هل השני يزاد في القطف مزاد השני[1]
ויברך יהוה את יום השביעי וגו״

f. 31b واذا كان هل الشهر יסקו מן הטבעת في من ימטי يقال فيها هذه التلات ابيات
[א ׳ ב ׳ ג] واذا كان لم هل الشهر لم تقال מן ימטי والله اعلم
מן ימטי מימר רבות מימרה וגו״

f. 32a ויתמר ישר קדישה יקירה وتمامه ואה רבה وتمامه קבלו فصلين ובי בשם ושמע ישראל והמקרא על המכתבים כי בשם ודבר אל אהרן ובעדהם יתמר אוסיפו

f. 32b וברכו | ויתמר בריך אלהנו وتمامه والسجدات العادة يزاد ברוך מן דאמר שבע שבתות والباقي كما تقدم في عادت اول سبت والله اعلم

[1] In the margin.

וברוך אתה בחסדך وتمامه ונברך والباقي كالعادة ונשוי כהלן ואה איקר רב ואתהו יהוה פעל כל עלמה ואחדו יהוה הנכבד וישתבח מן מימר אברהם חבתה ירחמו יהוה אמן:

אלהי הרוחות · חדה דלית עמה שני: חילה דזכר ברית עם השלשה אבות · דבמערה שבוני: והציל בניון מהלחצות · בפליאן[1] וסימני: ופקדון במספר שבע שבתות תמימות · על יד מי מללה[2] מן הסני:

f. 35 הוא משה דהודיען על ידו החקים והמשפטים: | דאנגד עמו אל משרית אילים כלם פליטים: ומצאו בה שתים עשרה עינות מים על מספר השבטים: ושבעים תמרים על מספר הזקיני:

רב אלה وتمامه

[3]עליו עוד ישתבח על זבנות חתן כהן לה מן מימר הזקן משלמה ירחמו יהוה אמן:

התמיד באלהותו · חנון החנונים: חילה דזכר בריתו · עם הזכאים הנאמנים: והציל עמו מן לחץ פרעה וגברותו · בפליאן רמים וסימנים: ופקדון במספר שבע שבתות תמימות בהם לא ישבתו · מן מיני הזהו והששונים: וכד אתוזף השמח ויהוה רבה אתו · בדן שבתה וגם כל חסד וחננים: בזבנות דן חתנה טבה דלו טב דכרנותו · דמן נוף הכהנים: בני לוי אשר הם חלק יהוה ונחלתו · ומיתוביתון תמיד בסקפנים: מה טבו מן חתן דלית בחתנים דמותו · ועובדיו מתקנים: אלה ישמרו ויזקרו ויתן לו ברכאתו · וימטי לדרגים עליונים: ויתחני באתתו ותתרברב חדותו · ויתן לו מן טובו מתנים: וישמר

f. 35[b] חיי אדוני אביו ואחיו ומי אנה אצטמתו · אבהן והבנים: | בעמל מי קבל תרי לוחי בריתו · דמללו יהוה פנים אל פנים:

הו משה דעל ידו הציל עמו מן מיני הלבוטים: ואנגדון אל ים סוף ומן מרתה אל אילים היו מטים: ומצאו בה שתים עשרה עינות מים על מספר השבטים: ושבעים תמרים על מספר הזקינים:

רב אלה وتمامه

וכי בשם ויתרבי וקטף הזכאים والتلميه כי בשם ושוב מחרון אפך العادة וינחלו للحلقه في לך נביע ותלביה כי בשם ושמע ישראל והמקרא על

f. 36 המכתבים ויבאו אילים[4] | ونعده من אדיק עלינן מרן المناط والباقي كالعادة والسجدات كالعادة صح

[1] O4 ins. רמים. [2] O4 ins. מרה. [3] Not in O4. [4] Given in full.

הוא משה בן עמרם התמים: דנגד עמו אל אילים בשמח ושלמים: ויחנו שם׳ על המים: ויסעו מאילים:

רב אלה ותמא

ויחתמו קטף התורה כלאדה ונאדה יהוה אלה ונאדה בימי מן מימר הכהן[1] יוסף רצון יהוה עליו אמן:

אלהי אברהם נסיאה · בטובו יעזרך: אלהי יצחק נציבה · ברחמיו יכמרך: אלהי יעקב זכאה · בגדלו יעמרך: אלהי יוסף מלכה · יוסיף את איקרך:
f. 34 אלהי משה נביאה · יושיעך ויפשרך: אלהי אהרן ובניו · מכל טמא יטהרך: ויאמנך ממה תירא · ברמשך וצפרך: ובמיני ברכתה · יברך לך ולברך: ברכת יברכך · יהוה וישמרך:

אמן אהיה אשר אהיה:

אלהי האלהים אדון · ברוך בדד רחום: גדול דיאן האל · והו זכאה חכום: טובו ידע כלה · לחי ממן נחום: סבול עשה פליה · צעור צדיק קדום: רפא שמועיו תקוף · לית לו סוף ולא סכום: אשר ברב חכמה · ברא לכל כלום: בימים הששה · וברך וקדש את יום: השביעי וקדשו · ושם׳ קדושה עצום: ואקים מן אדם זכאים · עליון השלום: ובחר מן זרעם משה · הנביא העצום: והציל עמו על ידו · מיד אנש טלום: בסימנים ואותות · עד צא ישראל שלום: הך מה דאמיר בתורה · ויהי בעצם היום: הוציא ישראל יהוה · כי זה דכרן ירום: ובתר עשות הפסח · הוה ישראל קדום: על מעבר ים סוף · ועבר ויצא שלום: ויבאו אל מרתה · ושם לון חק ומשפט תקום: ויבאו כל עדת ישראל · אל אילים ויקום: ומצאו בה עינות מים · ושבעים תמרים עד יקום: ברך את לחמך ואת מימיך · והטובות באוצר מרן חתום: מכן יתברך שמך יהוה · בכל לילה ויום: ריש כלה אתה · ועקב לכל כלום:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 34b יהיה מברך עליכם · זה שבת השלישי: תתמלו בשמחה · ובמשמר קדשי: כל שבת וכל מועד · ותתקבל מדרשי: כון ותשקחו · אצלחות במעשה: ידיכון ותפרו · כות אפרים ומנשה: ותעשו הרצון · על רום כל מקדשי: ותקום ביומיכון · אימנות דת משה: ויתקבל מדרשיכון · ומדרש משמשי: בית יהוה ותשתמר · במעבד מצות עשה: ואלהים עמך · בכל אשר אתה עשה:

אמן אהיה אשר אהיה:

[1] O4 עבחה.

לכם משכנו · על קדש גבעתה: וכן ישמר חייכם כלכם · אבהתה וילדתה:
ושביכון טבים מן אלה · ותנים יומה מה שתה:

אמן אהיה אשר אהיה:

וברוך אתה בחסדך ויתברך אלה ונברך ואז ישר ובעדה ינזלו לחלקה וילבו
יהוה גבור במלחמה ובעדה שבחו העדה ובעדה בית הדרן המוט
ובתרה קטף הטבעת שבת וקציר ואילים ושני והו הדא
ויברך אלהים את יום השביעי וגו׳׳

[1]ומן ימטי מימר יקאל מנהא ט״כ· واذا كان اول سبت يقال التلات f. 38
بيوت الاوليات وهم א״ב״נ· والله اعلم المتقدم دكرهم صح *واذا كان
השני اوله السبت وكان كامل يقال هاولاى الابيات في تالت ד״ה״ו·
f. 38[b] وهم الماتيات وهده الابيات يقالو في رابع سبت ט״כ·[2] | واذا كان
השני اوله السبت وكان كامل فيحكم خمس سبوت فيقال في اول سبت
منه א״ב״נ· وفي تاني منه اي تالت سبت في الخماسين هاولاي الابيات
الماتيات قدامك صح [ד״ה״ו·] ישר קדישה ואה רבה ותלביה קבלו וכי
בשם ושמע ישראל ודבר אל אהרן ואוסיפו المتقدم دكرها والباقي كالعادة
f. 39 والله اعلم | هدا قطف حلقه يقال ليله الاحد خروج السبت التالت ويقال
ليلة הפסח השני:

לחיי נח בחדש השני וגו׳׳
f. 39[b] יהוה אלה רחמן וגו׳׳

ليلة الاحد يقال من ימטי وليلة הפסח השני يقال אתי מועד
הפסח א״ת:

[1] From here to p. 311 is wanting in O4. [2] Added in the margin.

צלות השבת השלישי צהרים שריו הצלות כארזין ואמרים ועל פתח רחמיך וכי בשם וקצי הבריה ואלקטף כמו תקדם אול שבת ויהוה אלה ובאדה יתמר פאתחה מן תאליף לחד אלעלאמה עבד אללה אבן סלאמה רחמה אללה וגו״

אלהי אברהם · את אחד באלהותך:
אלהי יצחק · את בדד ביחדאותך:
אלהי יעקב · את פרד ברבותך:
אלהי יוסף · את קדם בקמאותך:
אלהי משה הנביא · את ממן בדרג מלכותך:
אלהי אהרן · חיים רחמותך:
אלהי אלעזר · לית רחצון כותך:
אלהי איתמר · נשתעבד קדם שלטנותך:
אלהי פינחס · פרס עלינן רחותך:
אלהי יהושע וכלב · הושיען בישועתך:
אלהי השבת ויישראל · הקים לן בריתך:
ועניתן ופשרן · הך די אמנותך:

אמן אהיה אשר אהיה:

ויסלו אלכיסי לאדונן אלעזר רצון יהוה עליו:

f. 36b הצלות והשלום · על הנביא משה: אני אני במדברו · אשא ראשי: בין סדר קהלי · ישראל עם משה[1]: על מה אמר לן על ידו · בספר קדשי: שבעה שבעות תספר לך · בשמח ובששי: מספרם חמשים יום · כמה צוה כן תעשי: ושבע שבתות תמימות · תעשונה בששי: עמה המתכנשים · במדינת קדשי: שכם מול הרגריזים · דבו יתנשא ראשי: ומצטמתים במכתב אבישע · דאכתב ביומי מישי[2]: ישב יהוה מברכאתו עליכון · אה בחורי כל אנשי: ויגלי רצון ביומיכון · על אתר קדשי: ויהיה מברך עליכון · זה השבת השלישי: תתמלו בשמחה · ובמשמר קדשי: כל שבת וכל מועד · ותהונו תמיד בששי: וכן ישמר חייכם כלכם · מן נשים ואנשי: ויושיע יהוה יתך · מכל לחץ וקשי: ואלהים עמך · בכל אשר אתה עשה:

אמן אהיה אשר אהיה:

[3]من قول سيدي . . . عمران هكهن

זה השבת מה טבו · דו שבתה תליתה: יהיה בריך ומברך · על זאת עדתה: המזדמנים אנה · בזאת כנשתה: ישמרכם יהוה · מרה ד[א]להותה: ויגלי

[1] O4 משיש. [2] O4 משכן משה. [3] Not in L21.

*واذا كان بعد السبت الرابع يقال دلك المزدين[1]
ויחנו על ים סוף ויחנו במדבר

*ולמ יסלו פי קטף הספר לחמיס כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא יקאל ויכילך[2] את המן ובעדה כי לא על הלחם וטמאמה ולמ יסלו פיה ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך אל הארץ הטובה יקאל המכילך מן בעדה יקאל וזכרת[1]

ויכמאו הקטף התורה ועלי אחר התורה יתמר כרזנה תלאתה ויתהלל תקיל ובריך אלהנו ויהוה אלה חפיף ונברך והמוסף בה ברוך מן דאמר שבע שבתות ועשה פסח ליהוה בחדש השני ואלהי אברהם לך נברך ואז ישר ויחנו אל הטבעת במכתב אחד ויתמר ניזל ותלביה כי בשם ויהוה גבור ושבחו העדה ודראן מברך הו ביתה ויתרבי כלמ וקטף הטבעת קציר והמן ושני ובעד טמאמה יסקו מן הטבעת פי אתי מועד הפסח יקאל מנהמ
שני בתים הלול והלחר[3] וכרזנה תלאתה | ויקאל מן נשמי כהלן המנט ואה f. 41b
רבה וטמאמה וקלביה כי בשם וישמע ישראל ויקרו עלי הכתאב סורה המנט המתקדם דכרמ פי הקטף ואתהו דבריך עלמה תרח רחמיך והסנודות שלישה · *וקבל התלאת סגדאת המנט אול סגדה יקאלו[1]

הלולה ברוך מן דאמר שבע שבתות תמימות . . . מנחה חדשה ליהוה:
התניה ועשה פסח ליהוה בחדש השני כחקת הפסח . . . ולאורח הארץ:
התלתה תעאד כמ דכר

ויתמר יהוה אל רחום וחנון ומרן יקבל צלואתכון ויתהלל תלאת מראת ויקאל הדא הביתין מן אה קהל [א · ת] וכרזנה תלאתה מן גיר זפה ולעלם תסתגד וטמאמה

[1] In the margin. [2] Deut. viii. 3. [3] As above, p. 114 sq.

f. 40 בשם יהוה הגדול:

צלות לילת הפסח השני שריו הצלות כארזין ואמרים ועל פתח רחמיך וכי בשם וקצי הבריה וישרו הזקינים אלקטף עלי חכם קטף ליבה ארבעה המנסרה מן غير סיני عوضه השני وهذه ترتيبه باختصار والله اعلم

وعند ما يصلو في قطف السفر الاول ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה يقال فيه دلك المزاد صح

לחיי נח בחדש השני וגו״

ויכמלו קטף السفر الاول ויקال علي كل ختام سفر كزنه تلات مرات ויהוה אל רחום וחנון: ולما يصلو في קטף السفر الثاني כי אני יהוה רפאך אדני יהוה רפאנו מכל חלי يقال مزاد בחמשה עשר יום לחדש השני: ויאמרו איש אל אחיו מן הוא וגו״

ויקال بعده ויבן משה מזבח وتمامه ויכמלו קטף السفר الثاني وקטף السفר التالت ثم فيه مزاد השני · واما السفר الرابع اوله יבדו באחד לחדש השני וגו״

f. 40b الي اخره وبعده يقال

ויאמר אליהם משה עמדו ואשמעו מה יצוה יהוה לכם:

ויקرو سورة المناط وهي هذه

וידבר יהוה . . . איש איש כי יהיה טמא לנפש וגו״

*وان حكم הפסח השני بعد السبت الرابع يقال بعد الصورة ודברתם אל הסלע · وعوض لا من הסלע في جميع القطف والله اعلم[1] يقال بعده ונזכרתם לפני יהוה וגו״

ولما يصلو في קטף الرابع ויתפלל משה אל יהוה ותשקע האש · يقال אין כל בלתי אל המן והמן לילה ירד המן עליו · يقال ויצעק משה אל יהוה לאמר:

f. 41 ولما يصلو في קטף السفر الرابع אלה מסעי يقال ויעברו בתוך הים המדברה ויחנו במרה ויבאו אילים

[1] In the margin.

ויעברו בתוך הים וגו״ ובאגדה יקאל אלה שמות האנשים׃
על ספר אלה הדברים׃

אל חנון ורחום ׳ היצוב המנן׃ בגדלו ברך וקדש זה היום ׳ ושם קדשיו על כל קדש מזמן׃ דו שבת הרביעי דמספרו שמנה ועשרים יום ׳ בון הדרכים פניכון תכן׃ אתפרשו על יד הנביא העצום ׳ חשליח הצדיק הנאמן׃

הוא משה דלו שלח׃ דנגד עמו אל מדבר סין ועמודי הרצון לו מטללה׃ והמטיר עליון המן ועינו כעין הבדלה׃ ומעמו כטעם לשד השמן׃

רב אלה וتمامه ويسيرو في القطف الي ان يصلو כי יהוה אלהיך | בקרבך f. 43b
וגו״ ولما يصلو في القطف וברכת את יהוה אלהיך אל הארץ הטובה אשר נתן לך يقال המכילך من يقال וזכרת את יהוה ويكملو القطف ועל אחר התורה יתמר בריך אלהנו ויהוה אלה כجاري العاده في السبوت وبعد ختامه يقال كيمي وفاتحه من تاليف لجد المرحوم العالم العلامه . . . عبد الله ابن سلامه رضي الله وגו״

אלהי אדון אתקרי נבי ונשיא ׳ דבא אליו שלשה אנושי׃ לך אמן יושיע ׳ מכל לחץ וקצף׃

אלהי ברה דלזבח אתעקד ׳ על קדש כל מסגד׃ תרח טובו בפניך ילכד ׳ ורחמיו עליך עדף׃

אלהי מי תרי מציבותה אקים׃ ושבטי ישראל מן ירכו נפיקים׃ ישים רחמיו עליך מדיקים׃ וטובו עליך יסף׃

אלהי מי בר פרת אתקרי ׳ והוה יפה תאר ויפה מראה׃ ברכאתו עליך תשרי ׳ ויצילך מכל קצף׃

אלהי אדונן וגברנן דלבבינן חזיקין בו ׳ דמן נביותו שבעים אתנבו׃ תפרו אמן ותרבו ׳ ויסף עליכם ככם אלף אלף׃

אלהי מי חכם מן תלימה רזי׃ השם הגדול דהוה לדם יזי׃ בטובו נמלים f. 44
לך יגזי׃ ולך לא ישחית ולא ירף׃

אלהי אלעזר ואיתמר ופינחס ׳ דלזנים נכם׃ וסב קיאם שלום וחפס ׳ הרב ברכאתו עד היום עליך שלף׃

ביד הכהן הרב ׳ דכל עובדיו טב׃ ולו יהב כל לבב ׳ דלוכון בממצאו תקף׃

אלה לאתרינן יישיבו׃ והברכה המסתמכה בו׃ בה כל מאום יקרבו׃ ופנותה בעובדיו תחלף׃

ויושיעך אה קהלו ׳ בטובות עמלו׃ והברכה דבדילו ׳ תסיר הקצף והנגף׃

f. 42 בשם יהוה הדבוק:

צלות השבת הרביעי צפרה כמה אתקדם בשבתות ועל כל ספר يشتبح
על ספר בראשית קעמנן מן שנתן ועבודה דעלמה מן ישום רביאנך
וישתבח:
בגדלו זעק לבוראיו וגו״[1]

ويكملو القطف السفر الاول
على ספר ואלה שמות:

חילה דבחרך אה ישראל והסנלך · בקדוש יום השביעי: ושרר קדישותו
בתורה · על יד משה הנביא: הצדיק הנאמן בן עמרם · דמע בני לוי:
נביא דאשתלח בסימנים ואותות: למצרים נקם ולישראל רתות: ופקדון
במספר שבע שבתות: מנון זה השבת הרביעי:

רב אלה וتمامه ולما يصلو في القطف כי יהוה רפאך אדני יהוה רפאנו מכל
חלי · يقال הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה
ברחב · ويقرو سورة הנני ממטיר לכם: ובאד ختامه يقال
ויאמרו [איש] אל אחיו וגו״

f. 42b ويكملو القطف ويضيفو علي ספר ויקרא אל משה

חילה דהוציא ישראל ממצרים · על יד דמע כל הבשר: והמטיר עליון
המן · מן השמים לשבר: ופקדון ילקטו אתו · איש לפי אכלו עמר:
לגלגלת מספר נפשותיכם: ובגלל השבת אמר הנבי הדמע: ואת כל
העדף הניחו לכם: למשמרת עד בקר:

רב אלה وتمامه על ספר במדבר סיני:

חילה דשם שבתה · הך פרכת הקדש: מבדיל בין עם ישראל · ובין גוי
מנחש: ופקדון במספר שבע שבתות · תספר לך מהחלך חרמש:
מנון זה השבת הרביעי: דבו אמטיר עליון המן מזון לבבי: על יד משה
הנבי: דלערפלה נגש:

f. 43 רב אלה وتمامه | ולما يصلو في القطف ויתפלל משה אל יהוה ותשקע האש
يقال אין כל בלתי וגו״ ולما يصلو في القطف אלה מסעי يقال ايضاً

[1] As above, p. 284.

ובתר כן קמיכון ׳ בזה המימר נביע׃ ותשתמר סיעתה ׳ ויהוה יצוה׃ אתך את הברכה ׳ ותמטון מד אתון חשובי׃ [1]וכל מכם יהון בצלותו ׳ מתעני ושוי׃

אמן אהיה אשר אהיה׃

ויתמר ברוך אתה בחסדך وتمامه والباقي كالعاده والله اعلم وايضاً يقال عوض ما ذكر كيمي وفاتحه مختصره الفاتحه من تاليف المرحوم الشيخ مسلم[2] الدنفي عفي وגו״ وبيت الكيمي من تاليف لجد المذكور[3] اعلا رحمه وגו״

f. 45b אלהי אברהם דבקן ׳ והקים לן בריתה׃ אלהי יצחק פרקן ׳ ואזמן לן פצותה׃ אלהי יעקב ברכן ׳ במיני ברכותה׃ אלהי יוסף אפקן ׳ מכל לחין ועקתה׃ אלהי משה עניתן ופשרן ׳ הך די אמנותה׃ אלהי אהרן ובניו טהרנן ׳ מן מיני טמאותה׃ ושמע לשיאלן ׳ וקבל מן עמך בעותה׃ וכפת חילי שנאינן ׳ ומן אסור פנותה׃ פרקן דלית לן ׳ פרוק אלא אתה׃

אמן אהיה אשר אהיה׃

פתח פרדים עדן טובי ׳ הנביא משה פתחו׃ פתה שביל התורה ׳ יפה בו תבאו׃ עץ החיים ועץ הדעת ׳ קמיכון תמצאו׃ תלקטו פירים ׳ ותאכלו ותסבעו׃ כל מן דסבע מנה החי ׳ וכפי מדעו׃ ותתגלי לו המאומות ׳ ויפרׁש במדעו׃ בין מאום ומאום ׳ הך קמו ואתודעו׃ בראשית ברא אלהים ׳ בזה השם אמצאו[4]׃ מיני הבוראות ׳ וכלם צאו׃ מן הכוה אל המעשה ׳ בזה החכומים יתמחו׃ מן מעשה יהוה ׳ דאקים השמים ונשאו׃ ואלק בו מאורים ׳ לעלם יזרחו׃ וזרח קדש זה היום ׳ וידיו אמלאו׃ על כל קדש וכל קדש ׳ מן קדשיו אתו דעו[5]׃ דו אקר כל קדש ׳ ויהוה נשאו׃ על הכל ושמו הך מלך ׳ ישב על כסאו׃ יפה שמורי קדשיו ׳ דישבעו וישמחו׃ באהלין השבתות ׳ במובאו ומוצאו׃ מן קדש אל קדש ׳ יחנו ויסעו׃ ויתגלי פניון ׳ מעשה יהוה ותמחו׃ בים ומרה ואילים ׳ ובתר כן המן אמצאו׃ והורידו מן השמים ׳

f. 46 ועל הארץ נטעו׃ כטל הוה וירד ׳ ויראו בני ישראל ויקחו׃ | איש לאשר באהלו ׳ וכל איש לפי שבעו׃ ויקראו בית ישראל ׳ את שמו מן והוא׃ כזרע גד לבן ׳ ובעין הבדלה מראו׃ וסימניו עשרה ׳ הנבונים לון[6] ידעו׃ ישתבח עשה פליה ׳ דנבא למשה ושלחו׃ בכתבו הגדול ׳ דלגו תקראו׃ את שבתותי תשמרו ׳ ומקדשי תיראו׃

אהיה אשר אהיה׃

عليه ايضاً بيت مفرد من قول المرحوم الشيخ مسلم الدنفي عفي وגו״ השבת הרביעי הזה ׳ מן שבע השבתות׃ דמן חמשיתי יומיה ׳ דבון

[1] O4, f. 24. [2] O4 ins. ابن ابراهيم ابن مرجان. [3] I. e. Abd Allah b. Shelomoh. [4] O4 תמצאו. [5] O4 אתודעו. [6] L 21 om.

ובתר זה יברכך · ולעמל טוב יוליכך: ולהרצון יסוכיכך · ובריתו ממך לא ירף:

ויאריך אלה ביומיכון: ומן אלה טבין כל שביכון: ומדרשי מן אלהי ואלהיכון: הן לא יטרף ולא ינוף:

אמן אהיה אשר אהיה:

עורן כן לו עוד:

אשרי בשם יהוה · הצדיק והישר: דברא בוראיה · בלא שני ולא עזר:
f. 44b באישתתי יומיה · באמירות עשר: וחתם הכל באדם · דצערו מן עפר: וברך וקדש יום השביעי · ושמו על הימים נזר: ושבת בו מכל עבידה · ואפרשו באמירות עשר: שבת וקדש ומועד · וברכה ומשמר: ואנשמה ויום טב · למן לו בשלם נטר: ושם אגר אנשמותה · הברכות תחז בו בכל אתר: וממלכה ויום ליהוה · וברית בינו ובין עם ישר: ואפרש מן קדשיו שבתות ומועדים · יקירים עד מותר: מנון אהלין חמשיתי יומיה · שבע שבתות במספר: דבון אתעשה תמחות · עבד עלינן נזכר: כל תמח במאום מתקצר: אתם לו תפתר: ונתרחץ על אלה · ומן אוצר טובו ישבר: דאמר מקדשי תיראו · את שבתותי תשמר:

אהיה אשר אהיה:

יתרבי שם מרן · היצוב הממן: דשלח משה בן עמרם · דעל קשטה אתימן: למפוק עמו ישראל · מן תשמישות פרעה הוידן: במופתים גדלים · מקפין דן אל דן: בתר מיכל הקרבן · צאו בשמח וחן: וקמיון תרי עמודים · אחד יניר ואחד ינן: ועברו בימה ביבשה · ופלג לון דרך אכן: וצאו שלומים · ופרעה במצלות ירד כאבן: ועברו אל מרתה · ומכל באש לון סמן: ובאילים מצאו עינות [ו]תמרים · ובמדבר סין אזדמן: לון סימן עצום · ברדות המן מן: השמים בנאות · מזון לאב ולבן: דבר יום ביומו · מה שמע בו כל אזן: ובדיל השבת אתמר · על כן הוא נתן: לכם ביום הששי · לשביעי ייאכן: וקראו שמו מן והוא כזרע גד לבן: וטעמו כספחית בדבש · וכלשד השמן: ויאמר משה אל אהרן · קח צנצנת יותן: שם׳ מלוא העמר מן והניח אתו · לפני העדות במשכן דשכן: ובני ישראל אכלו את המן ·
f. 45 ארבעים שנה וכן: | עשרה מופתים · דבו אזדמן: יאכילך מן טבהתו · ורחמיו עליך יומן: ויעזרך אל ימי הרצון · ויהי לך עזר ומגן: ותראו המשכן גלי · על ראש הרגריזים אמן: ושביכון טבין מן אלה · אה מן אנה אזדמן:

אמן אהיה אשר אהיה:

שביכון טבין מן אלה · עמה דרם ורבי: יהיה מברך עליכם · זה השבת הרביעי: מן שבע השבתות · דמספרם לאוי: עלינן באשר · צוה משה הנביא:

דאתילד מן עלם הנפש: לעלמה הדן בשמח יתרה · עד יתרבי ויתלמד כתבו הקדש: אלה ישמרו ויזקרו ויפתח לו טב תרח · ולכל מדע ובינה יהי לביש: ויישם פניו בריך על אביו דלו טב מדכרה · ועל מי אנה אתכנש: בעמל נביא מן אור אתברא · ונורו כסה נור הירח והשמש:

הו משה דעל ידו השבר עמו בזה השבוע הרביעי: מן מזון לכל נפש מנער ועד סהבי: וביום הששי לחם יומים כל אחד מהם הביא: וביום השביעי שבת וינפש:

f. 47b רב אלה וקמאה | וכי בשם וקמאה ויתרבי כלהא וקטף הזכאים ותלביה כי בשם
ושוב מחרון אפך ויחנו אל הטבעית פי לך נביע ויקטר תלביה כי בשם
ושמע ישראל והמקרא על המכתב חנני והי הדא
ויאמר יהוה אל משה חנני ממטיר וגו"

ויתמד אדיק עלינן מרן המוט ובעדא ויחנו הכהנים על המזבח והלאקי כמא
تقدم في عوايد السبوت المتقدم ذكرهم والله اعلم وتتحصل الصلوات بطوب
פי לעלם תסתגד ולעלם תשתבח صح الله لا يقطع عوايد يشرال امين
امين امين ויתלו عوايد يوم السبت الرابع الضهر والله اعلم

f. 48 צלות השבת הרביעי צהרים · כמה אתקדם בשבתות · ועל אחר יתמר
فاتحة من قول الجد المرحوم عبد الله ابن سلامة رحمة وגו"

אלהי אברהם ימינך · ומכל רע יאמנך: אלהי יצחק יתלי רגזה מעליך · ויזרו בפרקנך: אלהי יעקב יברכך · וישיבך על בנך: אלהי [יוסף] ישם לך שלום · ויוסיף במיניאנך: אלהי משה דמע כל הבשר · יושיעך מן סנך: אלהי אהרן ואלעזר · יצילך מן עונך: אלהי איתמר ופינחס · יטרך במטר אלפנך: ויברך מעשה ידיך · שמאלך וימינך: ודאה ברכתה ישימה: תמיד לך ולבנך: יאיר יהוה פניו · אליך ויחנך:

אמן אהיה אשר אהיה:

يتلو الكيمي من تاليف يوسف الحفتاوي رحمة וגו"

יפה לך ישראל · כי אתה עם קדש:
וסגולה ומתבחר · ומתיקר ומתפרש:
סדרה ולא כותה · קרוב ומנגיש:
פני יהוה ומתפלל · במי לערפלה נגיש:

דעל ידו ממצרים · יהוה לך נפיש: ועבד באהן זבנה · קמיכון נפרש: נפרש תמח זה השבוע · וגלגיו אתפרש: דו רביע מן שביע · קדש בתר קדש:

השמחות: תתחדש לישראל · ותתוסף הברכות: תספרו יתון מאה שנה · בשמה ובזהות: וישמו שבת מברך עליכם · אה קדש המשפחות: בקדוש שמו הגדול · יהוב המתנות:

אמן אהיה אשר אהיה:

וברוך[1] אתה בחסדך · ויתברך אלה ונברך והבאקי כלאעדה ויתמר יִשְׁתַּבַּח מן מימר אברהם בן עבד יהוה בן ברכה עבתה דמשק ירחמו וגו״

הצדיק והישר · אל חנון ורחום: בגדלו זכר בריתו עם הזכאים ומי לחלמיה פתר · עליון מנן השלום: והציל בניון מתחת יד מי כפר · במופתים כותון לא קעם ולא יקום: | על יד דמע כל הבשר · דמללו יהוה פה אל פה לא f. 46b בחלום:

הו משה בן עמרם בן קחת בן לוי: דפקד עמו במספר שבע שבתות קדשיון רבי: מנון זה השבת דבו המטיר עליון המן מזון לבבי: דו רביעי מן שביעי: והו מלאת שמנה ועשרים יום:

רב אלה וتمامه عليه ايضاً يشتبح اذا اتفق فيه عريس من تاليف العم المرحوم الشيخ مسلم الدنفي رحمه وגו״

מרה דאלהותה · הצדיק והישר: בגדלו זכר בריתו עם הזכים התלתה · והציל בניון מן הצרר: ופקדון במספר שבע שבתותה · ושבע שבעות באיקר: ובזה השבת כל זהו ואשמחותה · לעם ישראל אסתדר: בזבנות דן חתנה טבה דלו טב דכרנותה · וכל עובדיו כשר: מה טבו מן חתן לית לו בחתנים דמותה · וגלינאתו[2] אלה ישמרו ויזקרו ויתן לו טב מתנותה · ויפתח לו טב אוצר: ויתחני באתתו ותתרברב בו חדותו ותקום ממו פרותה · ולא יהיה עקרה ועקר: וישמר חיי אביו ואחיו וקריבו ומן דאכה בצלותה · סדרה המסתדר: בעמל מי קבל תרי לוחי בריתה · בסהדות שש מאות אלף גבר:

הו משה בן עמרם בן קחת בן לוי: דפקד עמו במספר שבע שבתות קדשיון f. 47 רבי: מנון זה השבת דבו המטיר עליון המן מזון לבבי: דו רביע מן שביע: והוא מלאת שמנה ועשרים יום:

רב אלה وتمامه عليه ايضاً يشتبح اذا اتفق فيه قدم ولد ذكر من تاليف العم المذكور

חילה דזכר בריתו עם נשיאה ונצירה · ומי בשתי נשיו שמש: והציל בניון מן הצרע · במופתים ששה וחמש: ופקדון במספר שבע שבתות כשירה · ובזה השבוע אתחדש: השמח לישראל ועלינו שרא · במקדום דן ילידה

[1] O4, f. 24b breaks off here. [2] Some words appear to be missing.

f. 51 בשם יהוה הגדול:

צלות השבת החמישי דמן שבע השבתות דמן חמשיתי יומיה · אמנותו כאמנות השבתות ובעד חתום התורה המקדשה יקול בריך אלהנו ויהוה אלה ובעדה יקול כיפי מן קול המתי דכרה וקבל ما יבדו القطف علي ختام سورة الحلقه يقال دراعن ومركه المتقدم دكرهم وعلي كل سفر يقال مرقه ودران لما تقدم لدكر على ויטע ישתבח:

בגדלו זעק לבוראיו וגו׳[1]

רב אלה וتمامه על ספר ואלה שמות:

בגדלו קדש יום שבתה · ומן יומיה אבדיל: ואפרש יומי השבעות · על יד הנביא הסניל: תתחני במשמרה אה עם יהוה · ובטובו לך יגדיל: ועליך בחסדו יתרחם: בעמל הנביא אשר צעם: דאמר לו עבר לפני העם: וקח אתך מזקיני ישראל:

רב אלה وتمامه ولما يصلو في القطف قطف السفر التاني ויושבת העם ביום השביעי يقال ובני ישראל אכלו את המן | . . . . עשירת האיפה הוא وبعده f. 51b يقرو السورة يتمر المناط المعتادات قرايه تمام وبعد ما يختموهم يقال ויבן משה מזבח · ولما يصلو في القطف واחנתי את אשר אחן ורחמתי את אשר [א]רחם يقال ונצבת על הצור ושמתיך בנקירות הצור וירד יהוה בענן وتمامه ويختمو السفر التاني על ספר ויקרא אל משה:

בגדלו זכר בריתו עם הזכאים · השכונים במערתה: והציל בניון ממצרים · במופתים רבתה: ופקדון במספר שבע שבתות · על יד מי קבל הגרתה: הוא משה דמע כל הבשר: דאמר לו יהוה הצדיק והישר: ומטך אשר הכית בו את היאר: תקח בידך והלכת:

רב אלה وتمامه על ספר במדבר סיני:

בגדלו הציל אבהתן ממצרים · מתחת יד הכפור: ופקדון במספר שבע שבתות · והצילון מכל מצוק ומצור: על יד הנביא הנאמן · בן עמרם המאור: הוא משה דלך יהוה קריב: דלבב בו הרחיב: הנני עמד לפניך שם על הצור בחוריב: והכית בצור:

[1] As above, p. 284.

f. 48b עד כלול השבעה · מן קדש אל קדש: | יעבר ישראל · ויזרו לו השמש:
במובאו מן ענן אל מטר · ועליהם אפרש: המן מן השמים · מזון לכל נפש:
והוא כזרע גד לבן · וטעמו כצפחית בדבש: ועינו כעין הבדלה · טובותיו
לא נשיש: ובו מופתים רבים · לנו עליון יקבש: ימצא סודים חסידים · כל
נבון בון ירחש: מכן יתברך שמו הגדול בכל צפר ורמש: דקדיש דן יומה ·
ובו שבת וינפש:

אהיה אשר אהיה:

יהיה מברך עליכם · זה השבת הרביעי: דו מן השבבות · דכרנו רבי:
דמספרו שמנה ועשרים יום · מרן לן מצוה: הן נספר חמישים יום · פקד
בקדש כתבי: תספרו יתון מאה שנה · בעמל משה הנביא. וכן ישמר חייכם
כלכם · אה מן אנה אקוי: בקדוש שם יהוה · דלכל טוב מצוה:

אמן אהיה אשר אהיה:

וברוך אתה בחסדך ותמימה ויתברך אלה ותמימה ונברך והבאקי
כמו תקדם ובעדה קטף לחלקה
ויברך אלהים את יום וגו״

f. 50 יהוה אלה רחמן ורתאה סלח לעמך ישראל דפרקת יהוה בריך אלהנו
ומשבח אלהים לית אלה אלא אחד ל״ א״ א״ א״

ויקול מן ימטי ל · מ · נ · واذا كان في الشني خامس يقال ט · י · כ ·

f. 50b المتقدم دكرهم في عادت تالت السبت والله اعلم | ويتمر قدישה ואה רבה
ותלביה קבלו וכי בשם ושמע ישראל ויתמר דבר אל אהרן ואוסיפו
والباقي كالعاده في السبوت المعتادات

אמשלת׃ ויומה שביעה ׳ ברכה וקדשתה׃ מן היומי[ם] סגיל ׳ וממו אסגלתה׃ יומי מועדיה ׳ ויתון אבדלת׃ מהם אהלין ׳ השבתות דאפרשת׃ אתם במניאנה ׳ ולגבון שמת׃ מופתים לא כהם ׳ מתגלים בהגרתה׃ הראש בים סוף ׳ עדת עברת׃ והשני במרה ׳ את המים המתקת׃ והשלישי באילים ׳ שרו בטוב ואשמחתה׃ והרביעי המן עליון ׳ מן השמים המטרת׃ והחמישי ברפידים ׳ למשה אמרת׃ עבר לפני העם ׳ בי קולך שמעת׃ וקח אתך מזקיני ישראל ׳ אשר לון ידעת׃ ומטך אשר הכית בו את היאר ׳ תקח בידך והלכת׃ הנני עמד על פניך שם על הצור בחוריב ׳ והכית׳ אתו אתה׃ ויצא ממנו מים ושתה העם ׳ מן גבר ועד אתא׃ | מכן יתברך שם מרן ׳ על זאת f. 53b מתנתה׃ עשה תמחיה ׳ בעל כל ממלכתה׃ יברכך ברחמיו ׳ במיני ברכתה׃ ויהיה מברך עליכם ׳ קדוש אהן שבתה׃

אמן אהיה אשר אהיה׃

יהיה מברך עליכם ׳ דן שבתה חמישה׃ תתמלו במשמרה ׳ ותעמו משכן קדשה׃ ותראו אתו נציב ׳ על רום כל מקדשה׃ וישמר יהוה חייכון ׳ ומן הצרעה לך ינפשה׃ ויותר אמן ביומיכון ׳ ורצונו עליך יפרשה׃ ותפרו מן זרעיכון ׳ ושנאיכון יגדשה׃ ותעבדו מועדיכון ׳ ואתון בזהי ובששה׃ ויומי רחותה ורצון עליכם ילבישה׃ ותהי צלותך מתקבלה ׳ בעמל משה אישה׃ ותשוב עליכון ברכת ׳ דן כתבה קדישה׃

אמן אהיה אשר אהיה׃

וברוך אתה בחסדך ויתברך אלה ונברך וتمامه والباقي كالعاده في السبوت المتقدم ذكرهم وعلي אחד הו יהוה יתמר ישתבח وهي قديمه لم نعلم مولفه

רחום הרחומים ׳ האל הגדול והגבור׃ חילה דזכר בריתו עם השלשה הזכאים השלמים ׳ והציל בניון מתחת יד פרעה הכפור׃ ופקדון במספר שבע שבתות קדשין עצומים ׳ ישמכם תחת צל קוראתון עבור׃ מנון זה השבת דמספרו חמשה ושלשים יומים ׳ אתפרשו על יד הנביא הנאמן המאור׃

מפוק׃ הוא משה בעל התפלה׃ דביאר בתורה דקבלה׃ ייניקהו דבש f. 54 מסלע׃ ושמן מחלמיש צור׃

رب אלה وتمامه عليه ايضاً يشتبح اذا كان مولود ولد ذكر وهي من تاليف العم المرحوم الشيخ مسلم رحمه وגו״

האל הנאמן ׳ דלברית והחסיד שמור׃ בנדלו זכר בריתו עם תלתה רחמין ׳ נסיאה ונצירה והנדור׃ והציל בניון מן אסור הרשעים המרודים ׳ עם פרעה הממזיר הכפור׃ ופקדון במספר שבע שבתות תמימות רמין ׳ דבון מיני

f. 52 רב אלה וتمامه | ולא يصلو في القطف اني حلقך ונחלתך يقال بعده ודברתם אל הסלע וגו׳

يقال بعده

ויאמר משה אדני יהוה החלת . . . מלאך ויוציאנו׳ يقال במסלע[1] ולא يصلو في القطف ורגזו וחלו מפניך يقال כי מראש צורים بعده ויראו ישראל שכן לשבטיו حتي يصلو מברכיך ברוך ואררך ארור يقال وשם בסלע קנך يقال וירא פינחס בן وتمامه ולא يصلو في القطف ויעברו בתוך הים המדברה . . . ברפידים ونختمو السفر الرابع׳

על ספר אלה הדברים׳

בגדלו הציל אבהתן ממצרים ׳ במופתים כותן לא קעם׳ ופקדון במספר שבע שבתות ׳ ועליון בחסדו רחם׳ על יד הנביא הנאמן ׳ אשר צלא וצעם׳

f. 52' הוא משה בן עמרם התמים׳ דאמר לו יהוה רחום הרחומים׳ והכית בצור ויצא ממנו מים׳ ושתה העם׳

רב אלה وتمامه ולא يصلو في القطف ואכלת ושבעת׳ וברכת . . . נתן לך يقال המוציא לך מים מצור החלמיש ׳ וזכרת את יהוה وتمامه ולא يصلو כי חלק יהוה עמו יעקב يقال ייניקהו דבש מסלע ושמן מחלמיש] צור כי ידין יהוה עמו وتمامه ועל אחר התורה יתמר כימי وفاتحه من מימר הכהן יוסף עבתה יסלח וגו׳

אלהי אברהם בעל הברית ׳ בריתו לכם יקום׳ אלהי יצחק יצק שמן רחמיו ׳ עליכם כל יום׳ אלהי יעקב יסעדך ׳ עד תלך אל המקום׳ אלהי יוסף ירחק מפניך ׳ כל דבב וכל טלום׳ אלהי משה שליחה דאלהים ׳ עליו הצלות והשלום׳ אלהי אהרן הכהן ׳ עליך בחסדו ירום׳ אלהי אלעזר

f. 53 המימין ׳ ירחמך בכל מקום׳ | אלהי איתמר הפוקיד ׳ הרצון עליך ישום׳ אלהי פינחס הקדש ׳ הרע ממך אמן יסכום׳ ישלמך מכל רע ׳ ויחדד לך ברית שלום׳ ותמלא מן מיני דעתה ׳ ותהיה נבון וחכום׳ ויסגי יהוה מניאנך ׳ ותרבי בעלמה ותרום׳ וירבי יהוה קניאנך ׳ ועם קדש לו תקום׳ ישא יהוה פניו אליך ׳ וישם לך שלום׳

אמן אהיה אשר אהיה׳

יתרומם שם מרן ׳ בעל כל יכלתה׳ ותתקדש שמותו ׳ תמיד כל אורעתה׳ עבודה דעבד עלמה ׳ בעשרה ובאשתה׳ פתחו פממיכון ׳ ואמרו לה תשבחתה׳ ישתבח באריה דכן ברא ׳ אמרו לה תשבחתה׳ בוראים מן חסר ׳ דרבותה רבתה׳ ובבריאת אדם ׳ על עקב חתמתה׳ ועל מיני בוראיה ׳ לקנומה

[1] Num. xx. 19.

מה חסיד מה יפה · יומי השבעות: יומים חסידים טבים · יומי כל שמחות: מברכים על ישראל · בחור כל צבאות: כי בהם אתעשה · בעדם נפלאות: | על יד נבי העולמים · דמאוריו מופעות: f. 55b

אהיה אשר אהיה:

זה השבת החמישי · מברך על ישראל: תמצאו בו אה קהלה · כל פרקן ויוביל: תנים יומה נימר לוכון · בלב טהור נמיל: תראו אמן רחותה · ותלבשו כליל: רצונה ופדיון · ותצאו מכל אליל: ותקום לוכון ברכת · הרגריזים בית אל: וברכת זה מכתב אבישע · וברכת משה הסגיל: בקדוש שם יהוה · המלך הגדיל:

אמן אהיה אשר אהיה:

וברוך אתה בחסדך וتمامه ויתברך אלה وتمامه

ונברך كالعادة وينزلو للحلقة ويلبو كالعادة ويعملو قطف التبعيت وهو هذا

ויברך אלהים את יום השביעי וגו״
יהוה אלה רחמן וגו״

ויסקו من التبعيت في هدي التلات بيوت من من ימטי והם ר׳ ש׳ ת׳[1]
وان حكم השני חמס سبوت يقال عوضهم ל׳ מ׳ נ׳ الدي سبق ذكرهم في عادت الرابع والله اعلم ויתמר קדישה وتمامه וילבו קבלו וכי בשם וישמע ישראל ובעדה אוסיפו . . . | הו חיינן ויתמר בריך אלהנו f. 57b
والباقي كالعادة صح

[1] These are given in full.

ברכותה לא תפסור׃ דמן כלילון דן שבתה חמישה דמספרו חמשה ושלשים יומין ׳ דבו עם ישראל באשמחותה עבור׃ במקדם דן ילידה דאתילד מן עלם הנפשות לעלמה הדן ׳ ביכלות מן עשהו ולו צעור׃ אלה ישמרו ויוקרו ומן אוצר טובו לו יתן ׳ ויגדל וינמל וייהי שמור׃ כתבו הקשט ומה בו אזדמן ׳ ויגלי לו מה לגוה סתור׃ ויעמר לבו ממדע ובינה והמדכר בו יהיה שכן ׳ עד יהי פריד בזה הדור׃ וישם פניו בריך על אביו וקריבו אמן ׳ ועל מן בצלותה סדור׃ בעמל מי צעם וקעם ועל משכן קדשה אתימן ׳ דאמר עליו ויהי אור׃

f. 54b מפוק׃ הוא משה בן עמרם ויוכבד׃ בעל הציאם והתפלה׃ בעמל[ה] יטר דן ילידה דולד׃ ורחמיו עליך יטללה׃ ויקים לך מה בהתורה דהורד׃ ייניקהו דבש מסלע׃ ושמן מחלמיש צור׃

رب الله وتمامه ויתרבי וקטף הזכאים وتلبيه العاده وينفرو للحلقه في لك
نبيا ويلبو التلبيه العاده والمقرا על המכתב זה מה הו פניך כתוב׃
ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר וגו״

ויתמר אדיק עלינן מרן المغاط

f. 55 צלות השבת הזוכיר צהרים כמה אתקדם בשבתות ׳ ועל אחר התורה יהוה
الله وتمامه ובתרה יתמר כימי מן מימר אדונן הכהן הגדול הרב אלעזר
בן פינחס רצון וגו״

אלהי אברהם בן תרח ׳ ברכאתו לכם תקום׃ אלהי יצחק בן שרה ׳ ירחיק מפניך כל טלום׃ אלהי יעקב נדורה׃ יברכך בכל יום׃ אלהי יוסף פתורה ׳ ישם לך שלום׃ אלהי משה דלשגבים קרע ׳ עליו הצלות והשלום׃ אלהי אהרן מקטירי הקטרה ׳ וירחמך אל רחום׃ אלהי אלעזר מימן המנורה ׳ יעזרך אל המקום׃ אלהי איתמר יקירה ׳ יצילך מכל סכום׃ אלהי פינחס דלמגיפה עצרה ׳ יחם עליך וירום׃ אלהי יהושע וכלב וישרה ׳ יחן עליך הנחום׃ אלהי תהבה וימיו המנורה ׳ תשוב ותרבי ותרום׃ ויאמנך ממה תירה ׳ בכל לילה ויום׃ ויקים לך מה כתב בתורה ׳ בגלל הנביא העצום׃ ויעבר יהוה על פניו ויקרא ׳ יהוה יהוה אל רחום׃

אמן אהיה אשר אהיה׃

מה טבו מן שבוע ׳ זה השבוע החמישי׃ אשר בו מופת גדול ׳ על יד משה אתעשה׃ יצא המים על ישראל ׳ מצור חלמישי׃ עד שתו ושבחו ׳ לאלהים העשה׃ ויאמנו באלהותו ׳ ובנביה רבה משה׃

אהיה אשר אהיה׃

שבתה · ושמו קיאם דור בתר דר: ופקדון במספר שבע שבתות · על יד דמע כל הבשר:

נביה דמן המים המשי: דנצע עמלק ועמו בזה השבוע הששי: ויאמר יהוה אל משה: כתב זאת זכרון בספר:

רב אלה וتمامه ויקטפו السفر الرابع ولما يصلو فيه ויצעק משה אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה يقال עמלק ישב בארץ הנגב يقال ועתה יגדל ולמ يصلو فيه ויאמר יהוה סלחתי כדבריך يقال העמלקי והכנעני כי העמלקי והכנעני וירד העמלקי והכנעני · ועשיתם אשה ליהוה وتمامه الي ان يصلو מברכיך ברוך וארריך ארור ثم يقال וירא את עמלק ראשית גוים עמלק ויבא פינחס בן אלעזר בן אהרן ويختمو السفر الرابع ويقال תורה وتمامه ودران חילה רמה ויקירה ומרקה אלהים רחמנה بطرقه וישתבח:

f. 59 בגדלו בחרך אה ישראל ואסגלך · ועל כל העמים לך נשא: ואפרש לך קדוש שבתה · על יד מאור נביותה ושמשה: ופקדך במספר שבע שבתות · גלגיון מתפרשה: מנן זה השבת הששי · דבו המחק כל רשע:

דבו יהוה לעמלק שבר: על יד דמע כל הבשר:

ואמר לו כתב זאת זכרון בספר: ושים באזני יהושע:

רב אלה وتمامه ويقطفو السفر الخامس الي ان يصلو فيه יהוה אלהי אבותיכם יסע . . . דבר לכם يقال ויצא העמלקי והכנעני כי יהוה אלהיך ברכך وتمامه الي ان يصلو فيه ולך תהיה צדיקה לפני יהוה אלהיך يقال זכור את אשר עשה לך עמלק תמיח את זכיר עמלק והשתח[תו] ويختمو السفر الخامس ויתמר יהוה كالعاده وبعد ختامه يقال כימי מן מימר בן מניר יסלח וגו״

אלהי אברהם · דבקן ברחמיך: אלהי יצחק · השקף עלינן מן שמיך: אלהי יעקב · דכר לנן קיאמיך: אלהי יוסף · אעלן לנפוש רחמיך: אלהי משה הנביא · הן עמיך הן עמיך: אלהי אהרן ובניו · רחם עבדיך ורחמיך: רתאי רתאיה · יום דנקום קמיך: ולא תחסך יתן · רתותך ורחמיך:

אמן אהיה אשר אהיה

f. 59b אלהינו יהוה · התמיד בעודנו: הממית המחיי · החי לעידנו: אל רחום אל חנון · למי יבקשנו: דשקיח כד יבלש · למי ידרשנו: מי ידרש רחמיו · ריק לא ישיבנו: ומי ינום אל חסדו · אין יעזבנו: ומי יברח אליו · הוא יצילנו ומי יבקשהו · תמיד ימצאנו: ומי ידבק בו · הוא ידבקנו: ומי יתיגר בו · הוא יגירנו: ומי יסתמך בו · הוא יסמכנו: ומי אסור בצרעה · הוא

f. 57b צלות השבת הששי צפרה כי הו שבת עמלק שריו הצלות בריך אלהנו ויהוה אלה ועל פתח רחמיך וכי בשם וקצי הבריה ועל ויטע דראן קעמנן מן שנתן ומרקה עבודה דעלמה מן ישום רביאנך וישתבח אמנות השבעות׃ בגדלו זעק לבוראיו וגו״[1]

ויקטפו הזקינים אלקטף העדה ולמא יצלו פיה קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה ויעל אברם יקאל ויכו את כל השדה העמלקי ובעדה ויברך את אברם וتمامה אלי ان يصلو ויצב יעקב מציבה במקום

f. 58a יקאל ותלד לאליפז את עמלק אלוף נעתם | אלוף עמלק יקאל אלה תולדות יעקב יוסף ויختمو السفر الاول

על ספר ואלה שמות ׃ דראן חיול הו חילה דכן ארכן ׃ ומרקה עבודה דעלמה תסתגד ותשתבח וישתבח׃

בגדלו יאמנך ממה תירא ׃ ויפתח באפיך שער׃ רחמיו ורתותו ׃ ולרחותה לך ינער׃ בעמל שליח נאמן צדיק ׃ דלו מן הנביים בחר׃

הוא משה דמע כל האנשים׃ דאמר למשרתו דמע השמשים׃ בחר לנו אנשים׃ וצא הלחם בעמלק מחר׃

רב אלה وتمامه ויקטף السفر الثاني ולמא يصلو فيه وבני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם יקאל ויקרא שם המקום מסה ומריבה . . . בקרבנו אם אין ויקרו סורה המנוח ומי ויבא עמלק ובעד ختامه יקאל עתה ידעתי وتمامه ويختمو السفر الثاني יקאל תורה وتمامه ودران הא יום קדיש ומקדש ומרקה אתהו חדה וישתבח׃

חילה דנשא מיתוביה זה היום הנדיל ׃ על חימים הששה׃ ואסגיל בו עמו ישראל ׃ דמיתוביתון נשא׃ על יד הנביא הסגיל ׃ מאור נביותה ושמשה׃

f. 58b נודי לו על מספר השעים׃ דעובדיו תמחים׃ | והתמח נצעות הרפאים׃ לנער הברוך יהושע׃

רב אלה وتمامه ויקטפו السفر الثالث ולמא يختمو يקאל תורה ודראן ליח בכל יומיה ומרקה אתהו עבודן וישתבח׃

חילה דפרק עמו ישראל ׃ במופתים אחד עשר ׃ ואסגלון בקדוש יום

[1] As on p. 284.

נבי צדיק · דמיתוביתו עצומות : המתפלל בעבורנו · למחיי הנשמות : בתפלותו היום · נחיה ולא נמות :

אמן אהיה אשר אהיה :

هذا البيت مناط راس الشهر اذا حكم يوم شبت عملك
له ايضاً رحمه وغ״

מה טבו מן שבת · ידיו מתפרשי : דאצטמת בו בטוב · חדש השלישי : והו מן חמשים יום · ב · מ · מן השבתות ששי : ובו מופת עמלק · מופת חיזל קשי : אשר בא בזידון · בתר מה אתעשי : בפרעה וכל עמו · על יד הנביא משה : וילחם עם ישראל · ויאמר משה : ליהושע בן נון · אה נערי ושמשי : בחר לנו אנשים · מן רום כל אנשי : ולמלחמות עמלק · יהיו נגושי : אנכי נציב על ראש הגבעה · וידי מתפרשי : ויעש יהושע · כאשר אמר לו משה : להלחם בעמלק · ואהרן וחור ומשה : עלו על הגבעה · ומטה האלהים ביד משה : וילחם יהושע את עמלק · ואת עמו הגרגשי : ויכם לפי חרב · ויאמר
f. 61 יהוה אל משה : כתב זאת זכרון · בספר ולא יתנשי : | ושים באזני יהושע · הקדקד האנשיא : כי מחה אמחה את זכיר עמלק · מתחת שמי קדשי : ויבן משה מזבח · לא עלה בו אשה : ויקרא שמו יהוה נסי · המרוח המושי[ע] : כן יושע אתך · מכל לחץ וקשה : ואלהים עמך · בכל אשר אתה עשה : ואחתם זה המימר · בטהרות נפשי : במקרת השלם · על הנביא משה :

אמן אהיה אשר אהיה :

יהיה מברך עליכם · דן שבתה שתיתה : כל שנה ייתי · ואתון בחסד ושלמותה : ותתחנו במקדום · יום קהלה ויום מקרתה : ויום שבת המועד · ויום ברכותה : המתקרי יום הבכורים · יום כלול שבעותה : ובו תתפרש הברכה הגדלה · על ראש גבעתה : וכן ישמר חייכם כלכם · אה סדר עדתה : ותקבל מכם · פללי צלותה : די סלקה בכסי · קמי חכום כסיאתה :

אמן אהיה אשר אהיה :

עורן כן עוד فاتحه وكيمي من تاليف للجد المرحوم הכהן עבד יהוה בן שלמה ירחמו יהוה אמן :

אלהי בראשית ואדם ושת ואנוש · וקינן ומהללאל וירד הדרוש : וחנוך השביעי הקדוש · אשר התהלך את האלהים בשלמים :

אלהי מתושלח ולמך · ונח אשר את האלהים הלך : ולזכותה מלך · ואתקרי איש צדק ותמים :

אלהי נחור ותרח : ואברהם דבחר הנורא : ויצחק ויעקב נדורה : ויוסף
f. 61b אב מנשה ואפרים התמים :

יוציאנו׃ ומי יהיה במלחמה · הוא יושענו׃ אשר לאשר ישים · את חסדו מננו׃ מי רחום ומי חנון · ומי קרוב ממנו׃

אמן אהיה אשר אהיה

האחד הוא יהוה · אלה אלהיה׃ דברא בחכמתו · ארעה ושומיה׃ ואת בפרוסטים · פענטום רמיה׃ פרוסטמים השמים · רבבות מלכיה׃ ומגדלים וכוכבים · ותרי מאוריה׃ וסחסון אקרים · לארבעה חלקיה׃ ולאותות על דרי · שבת קדש כל יומיה׃ ולאותות על דרי · יומי מועדיה׃ ולאותות על דרי · רישי ירחיה׃ ולאותות על דרי · שמטות ויובליה׃ ובצמותון חכם · בעלי חשוביה׃ מועדיה וירחיה · וסדר זבניה׃ מהם אהלין · חמשיתי יומיה׃ שבע שבתות · ושבע שבועיה׃ כל שבוע בו פלי · עשות עשה פליה׃ הים ומרה ואילים · ולחם מן שומיה׃ הצור ומלחמות עמלק · ומקרת עסרתי מליה׃ יתגלג קראה דקרא · לרבון דנבייה׃ משה ונתן לו תורה · קדיש כל
f. 60 כתביה׃ | חיים מן חיי עולם · חיים לדריה׃

אהיה אשר אהיה

נצפי בבונגו · ועל רפידים נדיק׃ ונרומם ונשבח · לאל ישר וצדיק׃ על מה עשה מן הטוב · עם ישראל חדש ועתיק׃ הך במלחם עמלק · דאזל שם לריק׃ היה פעם יתגבר ישראל · ופעם יתגבר עמלק׃ ומשה אשר היה · על שפת הים שביק׃ ואהרן וחור · כל אחד ביד משה דביק׃ ויצעקו עם משה · וכל אחד לבו מציק׃ מבגלל ישראל דהוה בלחין עמיק׃ ויושיע יהוה ישראל · ודם עמלק אריק׃ כן יושיע אתנו · מכל לחין ותשניק׃ ויפדי אתנו · מיד מי לנו היום מציק׃ ותרח רוח באפינן יתפתח · ולא יהיה צניק׃

אמן אהיה אשר אהיה׃

נזכר המלחם · ראש המלח[מ]ות׃ בין עמלק וישראל · בשנים עשר שעות׃ ברפידים היה · הדברים הזאת׃ דבר עמלק ויהושע · במראות הצבאות׃ אמר עמלק ליהושע · דברי מריבות׃ אה יהושע אין לך · לפני קוממות׃ אניבו יהושע אין לך · לפני קעימות׃ אמר לו עמלק · אני ראש הממלכות׃ אניבו יהושע ואמר לו · אני ראש הצבאות׃ אמר לו עמלק · אני בעל הגברות׃ אניבו יהושע ואמר לו · אני בעל הקדקדות׃ אמר לו עמלק · לי ידים ברע חניקות׃ אניבו יהושע ואמר לו · לי ידים דביקות׃ אמר לו עמלק · עמי סני
f. 60b אבלסות׃ אניבו יהושע ואמר לו · עמי לאלפי רבבות׃ | אמר לו עמלק · עמי ספר אלילות׃ אניבו יהושע ואמר לו · עמי ארון העדות׃ אמר לו עמלק · עמי קסמים וידעונות׃ אניבו יהושע ואמר לו · עמי כהנים יתקעו בחציצרות׃ אמר לו עמלק · אני מן חליפות׃ ענקים בני ענקים · בעלי הרפאות׃ אניבו יהושע ואמר לו · אני מן חליפות׃ זכאים בני זכאים · בעלי הצדיקות׃ תלמוד

בלע יתך ומן בתרך ׳ מן גברי סדרך׃ דנגדה יתון לעזרך ׳ ושתק לה יהושע עד אסכם׃

מה אתו מן הממלל ׳ ולא עזר עליו עד אתכלל׃ ואמר לו לא תזרז ואסתכל ׳ מה ישרי בך מן הנקם׃

ביד מן הו זעור בעיניך׃ וליתו כלום בענינך׃ יתמחך מה יעשה לעיניך׃ שם תתקשט ותתחכם׃

מה באדה מן חיל מרה ׳ דו מתרחיץ עליו ברברה׃ ושמיע למימרה ׳ ומאום ממו לא נעלם׃

דו דילחם עמנו ׳ בעמלק ועורנו׃ וכל מה יקום קמינו ׳ וגם הגם הלם׃

תראה מה יעשה׃ כמה עשה בצור חלמישי׃ על יד נביא שמו משה׃ דמע מינה דאדם׃

ואין לך מושיע פה ׳ וגם כל חלי ומגיפה׃ ומכות גדלה ותקיפה ׳ תשרי בך ונקם׃

ולו ארשה לי ראית ׳ בך מה בו מה שמיעת׃ | מן מיני מגיאתה ׳ דתרד f. 63 עליך הך גשם׃

תמן נפלת המלחמה בינם׃ וסלק עפרה על שניהם׃ ולחט חרב יניר פניהם׃ ומרן שם שם׃

ארבחו לעם הנושע ׳ ופני רצונו אליון שא׃ וילחם יהושע ׳ עמלק ועמו וגם׃

הוֹת זאת נפילותה רבתה ׳ עד אמר עליה בעל כל ממלכתה׃ למשה בעל מיתוביתה ׳ כתב זאת זכרון בעולם׃

עד יעמי כל דר ודור׃ מעשה הצעור׃ והפיכותה לכל גבור׃ דתמחו נפשו ויתעצם׃

ולית יכולה אלא ליכול ׳ דמכל גדול גדול׃ וכל דבלעדיו פגול ׳ לית לה שריו ולא סכם׃

הוא דרתי ומרוח ׳ למן במצותיו בא׃ שמה ישתבח ׳ וחילה יתרומם׃

ומדרשינן ממו׃ יקים לנן קיאמו׃ ויישם לן קוממו׃ ואצלחו ושלמו׃

ופנותה בכן יכפית ׳ ויסגר באדה הדלת׃ וכתב לה ספר כרתית ׳ ושלחה מן העולם׃

וכל גבור ציד ׳ גברות אלה לאתאבד׃ וגדלו יאמר השמיד ׳ סדר סנאי עם רם׃

ויחיל שם׳ ישראל ׳ ודבבון ישוב נפיל׃ והתקומה לון יכפיל ׳ והאדמה מנון f. 63b לא תשם׃

וישמר חיי סדרה בלכם ׳ אתם ובניכם׃ ולא ישמם מן הרחוק מכם ׳ והנגף מכם יורם׃

אלהי לוי וקהת ועמרם ׳ ואדונן משה השליח הרם׃ ואהרן ואלעזר התם ׳ ונשיא נשיאי הלוים התמימים׃

אלהי איתמר ופינחס ׳ ויהושע וכלב אשר אחס׃ והשבעים ארם ׳ הזקנים השלמים׃

באהלין השלשה׃ הקדושה הגדולה׃ יהונו שביכון טבין מן אלה׃ ויתן לכם רחמים׃

אמן אהיה אשר אהיה׃

רב חילה דצפית דחנתו׃ ביצרות העולם׃ מינים וגונים מתחלפים ׳ מן צררים נאספים׃ ובכל מאום הוקם׃

סימה תסיד ביחדאות העבוד׃ דמלא עובדו בכבוד׃ וכל מה עשה טוב מאד׃ לא על דמות אתקדם׃

ופלג הגון הברנשי פלגים ׳ ושמם דרגים דרגים׃ זה ממלל וזה עלם׃

זה גבר וזה גביר ׳ זה מחשך וזה מניר׃ זה אביון וזה עשיר ׳ זה נפיל וזה מתקומם׃

f. 62 ומאז הדבר כבה ׳ ועלמה בו הלבה׃ ותיפך מן הקללה לברכה ׳ ומן חשך ליל לנהר אימם׃

ומה אתגבר גבר הך פרעה׃ בעובדו ובמימרו׃ ראה מה הוה אחרו׃ וסוסיו ורכבו רמה בים׃

ומצא ישראל מנה נפוש ׳ ונסע אחרי האיש הקדוש׃ מן משריתה אל משריתה הוה נגוש ׳ עד באו רפידים ויקם׃

פניון עורן דבב ׳ לית לו בשמים כוכב׃ ויעמד ויתיצב ׳ לפני העם׃

וכד עמו יתה דחלו׃ ומפניו נבהלו׃ ואמעיטו נפשותם מן המתקומם קבלו׃ ואתו לקדם בן עמרם׃

ואמרו הך יהי העובר ׳ עם זה הדבב דירד׃ עלינו ונגדלנו עמד ׳ בעז פנים וקשות גרם׃

אמר לון נביה בשרירות לבו ׳ התיצבו וראו מה יעשה לו׃ מן מגויאתה דתשרי בקרבו ׳ ואמר לבן נון אתקדם׃

בבקר בלב חזיק׃ ובחר עמך כל גבר צדיק׃ וצא הלחם בעמלק׃ ואנה על ראש הגבע מתקומם׃

ואטר אלהותה באדי ׳ ומתפלל קדם עבודי׃ בדילך עד תפדי ׳ וכד שמע זה יהושע ויקם׃

f. 62b ובא לקבל עמלק ׳ ורכיכות הלב והדחלה שבק׃ וכד אתקדם עליו נפיק ׳ ואמר מנו אה עד אתקדם׃

על מן אנון בשם מתקרים׃ והם הגבורים׃ ומן יתיצב פנינו מן המתבחרים׃ ולו פתח אחד פמם׃

ויוקרו ויהיה נבון וחכום קבלך · ויגדל ויגמל וישמר מצות התורה הקדושה׃
ויוריך בחייו ובחייכון אה נוף זכאה דבון מרך אבדילך · וכל דבב בון יכפית
ויגדשה׃ בעמל מן הו בתפלות צלא וצעם בגללך · דו מאור נביותה ושמשה׃
הוא משה אשר מרו לו אוקר׃ ועל ידו אבד לך כל דבב וגבר׃ כות עמלק
דעל יד יהושע אשתבר׃ ואמר לו כתב זאת זכרון בספר׃ ושים באזני
יהושע׃

רב אלה וקמאה וכי בשם וקמאה ויתרבי כלהא וקטף הזכאים והטביה כמא תקדם
في السبوت السابقة في الخلقة والمكرا على المكتب ויבא עמלק[1] وعلي
כל פסל מנהא يلبو יהוה גבור במלחמה יהוה שמו ברוך שמו׃ | ויתמר f. 65b
אדיק עלינן מרן המגוט والباقي كالعادة ויתמר אתהו דבריך עלמה המגוט
ויתמר דכור מן מימר בן מניר יסלח וגו״

מראש גבעת התורה · נשקף על רפידים׃ נראה עמלק · וישראל צמידים׃
את המלחמה הזאת · כתב לו משה ספר׃ זכרון על פי יהוה · נכבר
הנכבדים׃
אמר משה ליהושע · בחר לנו אנשים׃ יהיו חזיקי הלב · למלחמה יהונו
צמידים׃
וישלח יהושע קול · במחנה על פי משה׃ היו נכונים ׳למחר · להלחם
ברפידים׃
שלום לכם מן משה · וכה אמר לכם׃ לפנות הבקר · תהיו לפניו עמדים׃
וכה אמר לכם · מי ידבנו לבו יצא׃ לא בפרכת לבושו · למלחמה בגדים׃
ולהאיר הבקר · עד היו גבירי׃ המלחמה סביבת · אהל משה עמדים׃ f. 66
ויצא משה וירא · מחנה ישראל נציב׃ בכלי מלחמתו · איך ברקים
לפַּידים׃
שא קולו בבכי · ושלם עליהם׃ שם׳ היו כלכם · על הארץ עקדים׃
אמר להם ברוך יהוה · אשר הרבה אתכם׃ מן שבעים נפש · רבבות
מתלמדים׃
ואל שדי יוציא אתכם · מזאת המלהמה שלומים׃ כאשר הוציא אתכם ·
מבית העבדים׃
ומשה ואהרן וחור · עלו על ראש הגבעה׃ ומחנה ישראל נסע · סמיכים
בכבודים׃
השמש יצא על הארץ · והא עמלק ועמו׃ רפאי הארץ · ברשעתון נגדים׃
פתאם אלא ויהושע · ועמלק זה פני זה׃ כל מן חרבו בידו · כמו איש
מוקדים׃

[1] This is given in full.

ושביכון טבין ותנים יומה: למועד דעליך מתקדמה: וכל שנה ואת בשלמה: ואת בחסד וטובותם:

אמן אהיה אשר אהיה

هذه البيت المفرد من تاليف العم المرحوم الشيخ ابراهيم العبه الدنفي رحمه الله

מנן עזרך יעזרך · וברית אבותיך לא ישכח: אה קהלה כמה הוית · בעל הממלכה: והמתגברים עליך · ממשלותון יפיכה: ויהפך יהוה אלהיך לך · את הקללה לברכה: במיתי תהבה ורצונה · וימי לבונה זכה: ואהלין הימים תספר · והכבודות לך סמכה: בשלום ובשמח · ויתיך הטוב ארכה: ותתחני ביום קהלה · ויום מקרתה ככה: ושבת הדברים ומועד הבכורים · עדן הברכה: יהונו בריכין ומברכים עליכם · כל מן דאכה: ויזכר קיאם השלשה · לך דור יעקב זכא: ולתת עליכם · היום ברכה:

אמן אהיה אשר אהיה:

ויתמר ברוך אתה בחסדך וקיאמה ונברך והמוסף בה ויבן משה מזבח וקיאמה ובורך מן דאמר שבע שבתות וקיאמה והבאקי כאלעאדה | ועל אתהו יהוה פעל f. 64
כל עלמה ואחד הו יהוה הנכבד וישתבח לא נדע בעלה:

אלהי הרוחות · חדה דלית לה דמו לא בגלי ולא בכסי: אולי ישמע כל נקעות · ויושם ענני רחמיו עליך מתפרסי: דפקדך במספר שבע שבתות תמימות · מנון זה השבת דבו שם דבבך בפי חרב נכוסי: תספרו יתון מאה שנה בשמחות · בעמל מי קבל מן מרה שני קרסי:

הוא משה הנביא המיטב המרוח: דאנגד עמו בזה השבוע אל רפידים כל מנון מצלי ומשבח: שם ויבן משה מזבח: ויקרא שמו יהוה נסי:

רב אלה וקיאמה עורן כן ישתבח עליו עוד אן הוה בו יליד זכר
מן מיסר כתובה[1] יהוה יסלח לו וגו״

בגדלו בחרך ואסגלך · ועל כל העמים לך נשא: וקדוש זה יום שבתה מרך אפרש לך · ואת בקדשיו תתקדשה: ופקדך במספר שבע שבתות דעשה לך · תמחות רבות פניך גלגיון מתפרשה: מנון זה השבוע דבו מופת גדול ובו הצילך · מן יד עמלק ועמו הרשע: ובזה השבוע אזדמן השמח והששון בדילך ·
תמיד לך הזהות יחדשה: | במקדום דן ילידה דאתילד מן עלם הנפש לדן f. 64b
עלמה בשלם לך · ישם מובאו מרן בו הנפוּשה: יהיה בריך על אביו ועל אמו ועל קריבו ועל מן קעום בגבולך · ועל סדר ישראל המתקדשה: אלה ישמרו

[1] I. e. سلامه ابن غزال.

אמר פני גדלך שוב מחרון . . . להם בך · ברוך מן דאמר שבע שבתות . . . חדשה ליהוה:

לחמשה אדני יהוה אן ראית ברב גדל חסדך מרי בעמל הנבי הצדיק התמים . . . בעמלם סלח נא . . . ועד אנה ויאמר יהוה وتمامه

f. 67b השלשה אדני . . .[1] אל תשחית עמך . . . ואל חטאתו · אמן אמן אהיה אשר אהיה מרי אתרחם ואתנחם הך די אמנותך אה אדני יהוה:

יהוה אל רחום וחנון وتمامه تقيل وبعده يذكرو لجماعه كلهم في سورة وبعده يقال مرن קבול מן מימר אדונן אלעזר בן פינחס בן יוסף תלים אבישע المصنف عليهم الرحمه ונו״

אציתו שמועיה · לפרוטי מליה: אשר יגידו בחייה · זומנות תמחיה: ראו תמחות מין אדם · ומה דהוה לו בעולם: ממו מין לסכם · ומין ממו לחייה:

הזי עולם לאשר · שמע מימר אל ישר: ברא כלה מן חסר · ומעזר כל מיניה:

במיני אמירותה · אקים לכל בריאתה: ועזרון באפיכותה · מבגלל מבוליה:

גלא נח ב[ע]דן מבולאי · ואברהם בין דר סדמאי: ויצחק בין פלשתאי · ובנו אב אנשיה:

f. 68 דכרן בין זכאי · ויוסף בכסנאי: ומשה עם מצראי · ונצחות סימניה:

אזכר ואת תמצא · כי בצבאות ארצה: בון נצח ומנצח · ואהביה וסניה:

ואהב באלה דביק · ודלקובל לא ידיק: ראה את עמלק · ויהושע תריה:

זומנותון כבדים · אתּ הוֹ נצמדים: תרין ׳ברפידים · וישראל צמדיה:

עמין משה בצלותו · ויהושע משרתו: קעם בתושמישותו · ומלל ׳עמו מליה:

טב אמר אה רבי משה · בדן סנה איך אעשה: זה זידן רב וקשה: חליפת גבריה:

יושיעך אלהים · בזרועתו הנטועים: דנצח לן הגוים · ולכל דבביה:

כי יהוה אלהיכם · הוא הנלחם לכם: במצרים לעיניכם · עבוד סימניה:

[2]לצפר הוו דרשים · אתה וכל החמישים: בחר לנו אנשים · חזיקי לבביה:

משה אמר ברוח · חליצו אנשים לצבא: ואנכי נצב על ראש הגבע · ובידי רום אטריה:[2]

נא אניבו יהושע · אה נור בריאתה ושמשה: צלי בדילן וידיך נשא · למעון קדשיה:

[1] As no. 4. [2] These two stanzas have been written over an erasure. The reading is uncertain, especially in the second.

ויגש בן אליפז ׳ ויגש אליו יהושע׃ בין שני המחנות ׳ שניהם פרידים׃
אמר עמלק ליהושע ׳ מי אתה׃ עד תוכל תלחם ׳ עם ראש הנמרודים׃
ויען יהושע ׳ אם תהיה ראש הנמרודים׃ אנכי יהושע ׳ ראש התלמודים׃
אמר לו עמלק ׳ ראה אל צורתי׃ כל עמי כמוני ׳ יזבחו לשידים׃
f. 66b אמר לו יהושע ׳ פנינו בדים׃ כי אנחנו בנביות ׳ בן עמרם מסידים׃
אמר לו עמלק ׳ אה יהושע עד מתי׃ ראיתי צפורים ׳ על פרס ירדים׃
אמר לו יהושע ׳ עם תהיה אתה פרס׃ כי הנשר הגדול ׳ על הגבעה יפרש ידים׃
אמר לו עמלק ׳ אני בן אליפז בן עשו׃ אשר היה בפיו ׳ יצוד צידים׃
אמר לו יהושע ׳ אני בן נון בן עדן בן שותלח׃ בן אפרים בן יוסף ׳ ראש הקדקדים׃
ואתורכו הדברים ביניהם ׳ על כל אשר ימללו הלשונים׃ לא נשאר אלא הכות ׳ חרב ותשמידים׃
ומשה נביה ירים ׳ ידיו אל השמים׃ והא עמלק ועמו ׳ ביד יהושע מאבידים׃
וירים משה ידיו ׳ ויגף חרב לחרב׃ ולא ישועה אלא ׳ מן עבוד העובדים׃
ועד ידעו הדורות ׳ כי לו לא ידי משה׃ כי היו ישראל ׳ ביד עמלק משתמדים׃
ועזבתי עמלק ׳ על הארץ נפיל׃ וילחש יהושע את עמלק ׳ ואת עמו הנמרודים׃
ויאמר יהוה אל משה ׳ כתב זאת זכרון בספר׃ ושים באזני יהושע ׳ כי מחה אמחה שם הזידים׃
ויבן משה מזבח ׳ ויקרא שמו יהוה נסי׃ בן יושיע אתכם ׳ אה מן אנה צמידים׃
f. 67 ויגלי לכם משכנו ׳ על קדש המסגדים׃ | וכן ישמר חייכם כלכם ׳ מן אבהן ויולידים׃
וזה הוא מובאי ׳ משם׳ אליכם׃ לאוי אימר לכם ׳ תנים יומה חדים׃
מפוק׃ אמרו אהיה אשר אהיה ׳ אה עבוד בריאתה וכל דבה׃ קבל תפלות ישראל ׳ ואיטב לו העקבה׃
ועל כלול המימר ׳ כהלן נצבע׃ ליהוה בנציר ׳ ולשמו נשבח׃
ונחתם צלותה ׳ ונעמד על מזבח׃ התפלה ונימר ׳ ויבן משה מזבח׃
ויקרא שמו יהוה נסי׃ ויאמר כי יד על כסה מלחמה׃ ליהוה בעמלק מדר ודור׃

תכרר תלת מרות

ורבאה אדני יהוה ברב גדל חסדך זכור לנו תפלות אדונן משה נביא אשר

בעדן זבח קרבנה · הוה לישראל פרקנה׃ ובו קטלו זידנה · ובו אתפצו מן סניה׃

בו צאו מעבדה קשה · ואזדמן בו מכות הרשע׃ עמלק וילחם יהושע · ישתבח עשה תמהיה׃

כד ראה עמלק נפשו אסיר · ביד האיש הגביר׃ מלל בלב שביר · את זאת מליה׃

בקשט משה רבך · ובחייו על לבך׃ שוב מחרון אפך · ורחם מסביניה׃

בחייך הושיעני · ומשה הוריאני׃ אולי יצילני · מזאת עקיה׃

אגיבו על ממלליו · מי את עד תשיג אליו׃ שלום יהוה עליו · בכל זבניה׃

אשר דם צריו ימצי · לית לך ממו מצפי׃ היום אשביר חצי · מדם חלל ושביה׃

ואנצח עמלק לישראל · והוה בפי חרב נפיל׃ תמן אמר קל תליל · ישתבח f. 69b עשה פליה׃

זה פלי רב ומה רמו · ויחלש יהושע ומן עמו׃ את עמלק ואת עמו · ויכם לפי חרביה׃

ויאמר יהוה אל משה · אה נאמני ואישי׃ כתב עד לא יתנשי · באזני רום מלביה׃

דלחם ולא אותיר · למען יהיה ספיר׃ כי מחה אמחה את זכיר · עמלק מתחת שומיה׃

שם ויבן משה מזבח · ויקרא שמו יהוה נסי באצבע׃ הוא המיטב המרוח · אל דרי דריה׃

שם כל זה בדיל עמו · דהציל יתון מן רצמו׃ ונחגון עד ישמעו ממו · קול עסרתי מליה׃

ימלא אלה מניאניה · לוכן ביומיה׃ אבהתה ובניה · מנוכן בכל אתריה׃

אמן ויהונו מועדיכון · טבין וכל שביכון · ומרן יקבל צלואתכון · אה סדר צמיתיה׃

ענותה שלמה ייה · בצפריה ורמשיה׃ ויבד כל דבביה · ויסטר כל עכריה׃

נודי לו כי לן אפרש · שבת וראש חדש׃ ומועד מקרא קדש · וחמשיתי יומיה׃

תתפלג שבעות · לנוה תמחות׃ כל שבוע מראות · למראה עיניה׃

עזי ויהי לו צור · ומרתה ואילים וטור׃ המן ומים מן הצור · וגוני רמה f. 70 תמחיה׃

והיום דבו יקומו · וחש עתידות למו׃ כי ידין יהוה עמו · וישבית דכרן סניה׃

כן אמן ישבר · מן עליכון יתגבר׃ דמלגו ומלבר · מן כל דבביה׃

f. 68b סעו מקדם הצדיק · והוה כל אחד באלה דביק׃ | ואתו לקבל עמלק · ואצטמתו טוריה׃

אמר עמלק ליהושע · בקשות לב ופשע׃ מי את[1] עד עוֹניך תשא · בעיני שלטני רפאיה׃

פני שלטני הגברים · מה הוכל תעשה הדוברים׃ איך יהונו בן מתיגרים · ואיך יהרגי נפשיה׃

צפו יה[ו]שע ומימרו · לעמלק ולכל עסכרו׃ אוי לוכון מה תכירו · מן עבדת בני אב שבטיה׃

קמי תרין אחים · הוֹ למדינתה באים׃ ולאנשיה ממחים · והוו תרי אנשיה׃

ראה עמלק זה ראם · ואמר מי לי אני ילחם · ואולם דלקמי קעם · לא כלום מן טפליה׃

שמע יהושע ממללה · ואמר יתמחך זעור בפעלה׃ צפי פרעה וכל חילה · הוו ביד זקן קטוליה׃

תבר לבו זה הדבר · ולא ארשה עורי למימר׃ ואמר לנן ימה אתקטר · והלכנן בו בשביליה׃

אתחלה לן עורי המים · ומזון מן השמים׃ והמים מן צנמים · וגוני רמה חיה׃

סוכילה אנשם גרמך · כי אתא יום נקמך׃ ואני אלחֵם עמך · על פי רום נבייה׃

ואתפלג הצבא ואתיתב · ימין ושמאל ולב׃ והוה כל רמח וקשת וחרב · יוקידו הך לפֵידיה׃

נפלת המלחמה בין אנשיה · פעם לה ופעם עליה׃ ואלהים ישקף עליה · דו נצחיו קרביה׃

f. 69 נגש יהושע בלב חזיק · באלה אל ישר וצדיק׃ בתר כן ויבא עמלק · וילחם עם ישראליה׃

וקדם עמלק ודקר · ועמו לא יצא דבר׃ ויעש יהושע כאשר · אמר לו רום נבייה׃

ובתר זה חרבו חריק · והוֹה הך לפֵיד סליק׃ להלחם בעמלק · ועמו ממזיריה׃

ואתיצבו ואלחמו · ופנים בפנים קמו׃ והוֹה כל אחד יגיד שמו · עד תתידע מיניה׃

וקמת המלחמה תתפרש · בין עם מוקש ועם קדש׃ משנה עד בא השמיש · זה הוה בין רמשיה׃

[1] L21 את.

את זביר עמלק · מתחת שמי קדשי: ויבן משה מזבח · לא עלה עליו אשה:
ויקרא שמו יהוה נסי · המרוח המושיע: כן יושיע יתך · מכל לחץ וקשה:
ואלהים עמך · בכל אשר אתה עשה:

אמן אהיה אשר אהיה:

עליה بيت מפרד من تاليف العم المرحوم الشيخ مفرج ابن يعقوب رحمه ונו״ وفيهم من يقول انه من قول العم المرحوم الشيخ مرجان ابن ابراهيم الدنفي ונו״

שביכון טבין מן אלה · אה סדר אחינו: הסדורים אנה · בזאת צלותינו:
יהוה יסלח לכל אחד מכם · חטאו ועונו: ויומי השבעות · מאה שנה
תספרנו: וכן ישמר חייכם כלכם · כל אב דמכם ובנו: ועל כלול זה המימר ·
נימר בפיאנו: ברוך אתה בחסדך · ברחמיך עני שיאלינו: וברוך שמך
בפיאנו · ובפי כל קהלינו: ובספרך הגדול נלמד · כל ימי חיינו:

f. 71b جوابه יתברך אלה וتمامه ונברך ואלהי אברהם לך נברך ויתמר באזני | علي
طرقة العشرة ايام بكره وعلي ختامها يقول الامام הדה שירתה بنغم
يعرفوه הכהנים ويكون نزلو الي הטבעת في اخر האזינו والكتب معهم
كتابين لابسين الثياب الوردي ويلبو كالعاده بعد عمل ניזל ואהנו כתבה
רבה وبعد التلبيه يقال שבחו العاده وبعد تمامه יתמר קטף הטבעת
שבת וקציר ועמלק:
ויברך אלהים את יום השביעי ונו״

f. 73 ויסקו מן הטבעית פי מן ימטי א · ב · ג · وهم تقدم دكرهم في عادت اول
سبت واذا كان השני خمس سبوت لم يقالو يقال عوضهم ר · ש · ת ·
الدي[1] ويكون تقسيم מן ימטי هكدا اول سبت في השני א · ב · ג ·
وتاني سبت منه ד · ה · ו · وتالت سبت منه ז · ח · ט · ورابع سبت
منه ל · מ · נ · وخامس سبت الدي العملق ר · ש · ת · وبعده يلبو קבלו
ويقرو علي الكتب דבר אל אהרן وبعده אוסיפו والسجدات العاده والله
اعلم ويعملو المرقة العاده ويقرو النوبه المناط אם בחקותי:

[1] Something is apparently missing.

דכרתי קמי עדתי · דן מימרה בשפתי: עד ידכרו אבהתי · בטב דכרניה:
תנים יומה חדו · למי אנה אצטמדו: ולמועדים יעבדו · מאה שנה
בשלמיה:
מגיבים: נחדש אודהאו · על חסול צלותה: ונרכן ונרנן · במיני פללותה:
ונימר זה הקבול · על הדה תשביתה: וטב המימר מה אתקצר · תתוסף
בו חדותה: ומרן יקבל צלואתכון · אה סדר צמיתה: ויעני בעואתכון ·
ענותה בפצותה: וישמע קלין דצבעתכון · ותמטון ליומי רוחתה: וסגי שנים
תספרו · השבעות בשלמותה: דאשתיאר מנן שמנה · יעברו עליכון בזהותה:
ותנים יומה מאה שנה לרן יומה · ולריש ירחה תליתה:

جواب يتهلل الهيم ين الهة الا احد تكرر تلاث مرات وبعده
لعلم تسنغد ولعلم تسبحه وتتحسل الصلوت بتوب:

الله لا يقطع ليشرال عاده

f. 70b בשם יהוה:

צלות השבת הזוכיר צהרים · שריו הצלות כארזין ואמרים ועל פתח רחמיך
וכי בשם וקצי הבריה ואלקטף כלعاده ויהוה אלה كالعاده وعلي ختامه
يقال كيمي من تاليف المرحوم الكهن الحلو يوسف عبدته دمشق يرحمو وגו״
אלהי אברהם בן תרח · שיאלך לא ינזף: אלהי יצחק הקרבן · בעותך לא
יטרף: אלהי יעקב הנדור · לך לא יעוב ולא ירף: אלהי יוסף הזכו · יסף
עליך כמוך אלף: אלהי נביה רבה משה · דאמיר לו והאסף: אלהי אהרן
ואלעזר · יצילך מכל קצף: אלהי איתמר ופינחס · הרצון עליך ירחף: אלהי
יהושע וכלב · כל דבב דלוכון יגדף: אלהי השבת וכתבה · ברכאתו עליך
יסף: יאספך אל רצונו · וישים טובו עליך עדף: ויקים לכם מימרו · בספרו
הקטף: ופסחתי עליכם · ולא יהיה בכם נגף:

אמן אהיה אשר אהיה:

יתיקר דן שבתה · דו שבת הששי: ובו זכרון מלחמות · עמלק הקשי: סר
הצלם מעליו · במה דרש יעשי: פרקן רחיק בינה · ובין תלמוד משה: דאמר
לו אה יהושע · אה נערי ושמשי: בחר לנו אנשים · מן רום כל אנשי:
f. 71 ולמלחמות עמלק · יהיו נגושי: | אנכי נצב על ראש הגבעה · וידי מתפרשי:
ויעש יהושע · כאשר אמר לו משה: להלחם בעמלק · ואהרן וחור ומשה:
עלו על ראש הגבעה · ומטה האלהים ביד משה: ויחלש יהושע את עמלק ·
ואת עמו הגרגשה: ויכם לפי חרב · ויהוה למשה ארשי: כתב זאת זכרון ·
בספר לא יתנשי: וישם באזני יהושע · הקדקד האנשיא: כי מחה אמחה

[1]בשם יהוה רחמנה:

צלות לילת מקרתה · רמשה בשכם:

שריו הצלות כארזין ואמרים ועל פתח רחמיך וכי בשם וקצי הבריה וישרו
הזקינים אלקטף ויזד פיה סיני עלי הדא הוצע والله تعالي اعلم
ויצמיח יהוה אלהים מן האדמה וגו״

B9, f. 5 ויקרו סורה המאט והי הדי
ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם וגו״

ובעדה
ושמחת׳ לפני יהוה אלהיך ההר ההוא וגו״

f. 10 ובעדה יקאל יתהלל ובריך אלהנו ויהוה אלה תקיל ביית וביית
וסט ויתמר נברך והמוסף בה והי הדה
נברך ונהלל ונגדל ונצעק ותמה[2]

ויתמר אלהי לך נברך תקילה שויה ובעדה גדול אלה ויא ישראל ותמה
ויתמר אז ישר תקיל וסט ויצא מכתב הקדוש ועמו מכתב אחר וילבו
יהוה גבור אלחרב פצול ברהג עטים ויבדו הפואה מרכבת פרעה לי
f. 10b ברב נאונך יבדוה | התחאה ולא יבדוה יתפנו הכהנים לגחאה במכתבים
ויקדמוא ינשקו המכתבים בגדול החל ובקטן כלה · ולא יסלו עד יעבר
עמך יהוה ינזלו בלכתב לי הלקה ויכתמוא אז ישר וניזל פוק וכחת
וחמה ויתהלל אלהים ובעדה יתמר שבחו מן מימר עבד יהוה בר
שלמה ירחמו יהוה ועל רוחו ירצי אמן:

שבחו לאלהים · התמיד הקעים: מברי הבוראים · לא על דמות אתקדם:
אקימון מן חסר · בעשרה אמירות וגם: חתמם באב כל הבסר · ׳דשם בו כל
לשן ופֹמם: לשבחן שמו הקדוש · בכל לילה ויומם: ואסנילון בזה מן הוא
ירוש · זכותה מן אברם: דאמר לו ואנדילה שמך · הך מה דאמר לבן
עמרם: בעבור ישמע העם בדברי פמך[3] · וגם בך יאמנו לעולם:

רבותה לה:

ורוממו לשמו · בכל לילה ויומה: והת[ה]ללות ארימו · למלכה קעימה:

[1] B9, fol. 1b. [2] Ten headings. [3] עמך? B9

f. 73b בשם יהוה הגדול

צלות לילה חדה מפוק השבת הזוכיר בדו כארזין ואמרים וכי בשם וקצי הבריה ואלקטף העדה בל עוש עמלק יזד הסיני אולַ בי השפר התאני בדוה

ויזכר אלהים את בריתו וגו״

ולמ יסלו פיה השפר התאני עגד

כל המחלה אשר שמתי . . . עליך כי יהוה רפאך אדני יהוה רפאנו מכל חלי יקאל אשר בין אילים ובין סיני: יקאל ויבן משה מזבח וקמאה ויקרא שמו יהוה נסי ויאמר כי יד על כסה מלחמה ליהוה בעמלק מדר ודור:

ויקרו הדה השורה המתיה בי הקטף ועלי הכתאב

ויספר משה לחתנו וגו״

f. 74 واذا كان ليلة الاحد اول الشهر وهو حدش هشليشي يزاد في القطف هذه السورة سورة المناط فيقال بعد هذه الايه וישלח משה את חתנו וילך לו אל ארצו:

בחדש השלישי לצית בני ישראל . . . ויסעו מרפידים וגו״

واذا كان راس الشهر تقدم او باقي لم دخل لم تنقره هذه السورة قرايه بل تقطيق تتقطق هكدا

בחדש השלישי . . . ויבאו מדבר סיני וגו״

f. 74b وهدا ترتيب السفر التالت

ואם תקריב מנחת בכורים וגו״

ويبدو السفر الرابع وهكدا بدوته

במדבר סיני ׳ ויפקדם במדבר סיני וגו״

f. 75 الي ان يصلو אלה מסעי באו ורשו وبعد تمامه يقال אה אלהיהם وتمامه

ويبدو السفر الخامس الي ان يصلو في السفر الخامس

וזאת הברכה אשר ברך משה וגו״

תורה צוה לנו وتمامه ويختمو التوراه وبعده יהוה אלה ונברך وتمامه والباقي كالعاده في ليالي الحدود والله اعلم[1]

[1] Then follow forms of prayer for the days immediately succeeding this Sabbath, and for the first day of the third month when it falls before the Sabbath of Amalek or coincides with it: all differing only in the קטף.

אשרך ישראל מי כמוך · מן סדר אמיה: ׳דמרך ׳עמך הלוך · בכל ׳עובדיה:
ושם מיתוביתך עלוים · על כל דבביה: ואתה הלוך בין הגוים · וקולות עליון
תליה: ועליך רוח אלהים מטללה · מכל פאתי עלמיה: ולמה עובד העדנה
האלה · אלא קצה מתפרשיה: אל סוף שלשת יומיה · אל תגשו אל ׳נשיה:
כמה פקד ברום כתביה · על יד רום נבייה: במספר שבע שבתות רביה ·
בשבע שבועיה: מנון זאת הלילה דמניניה · מ · ו · מליה: מן חמש[ים] יום
במספרים · דחתמ[ם] חג לרום טבריה: המתקרי יום הבכורים · דבו מנחה
חדשיה: תתחנו סיעתה המזדמנה · בסדר זבניה: ותנים יומה מאה שנה ·
אבהתה ובניה:

f. 12 תנים יומה מאה שנה · לוכון ולכל קהליכון: | הסדורים אנה · ובכל
אתריכון: ותעשו באיקרים · יומיה דאתין אליכון: מקרתה והבכורים · ומאה
שנה יעזרו עליכון: וישמר חיי מן אנה חנים · בזאת צלתיכון: וברכת הכהנים ·
תשרי בבתיכון: וברכת דמע הנאמנים · בן עמרם נביכון: בהם תהונו אמנים ·
וכן ירתי חייכון:

جوابه ויעבר יהוה על פניו وتمامه

ויתמר דראן אלה רב · וכי בשם · ויתרבי כלها وقطف הטבעית وهو هذا
עד כל ימי ארץ זרע וקציר וגו״

f. 13 ויסקו מן הטבעית | פי בשעבוד אלה[1] ויתמר אתהו כתבה רבה כלה ומן
f. 13b נשוי כהלן המוט ואה רבה وتمامه ויתמר הא כתיב[1] | ויתמר אהנו כתבה
רבה وتمامه ובלבו קבלו תלת פסול ברהב עظيم וכי בשם ושמע ישראל
והמקרא על המכתב רד העד בעם وهي تقدمة تماماً في القطف وبعده
דבר אל אהרן ואתהו דבריך עלמה النصف الاول והסגדות שלשה

f. 14 الاولة וירד משה מן ההר אל העם ויאמר אליהם

تكرر مرتين

الثالثة ברוך מן דאמר שבע שבתות תמימות وتمامه

ויתמר יהוה אל רחום וחנון تقبل ויברך הכהן · ומרן יקבל צלואתכון וידבר
הכהן ויתמר יתהלל אלהים תלת مرات وبعده يقال כי בשם ולטוב לנו
ושמעון ותניו والفاتحة כי בשם ושמע ישראל · ויצנו ותורה ויתהלל אלהים
وتمامه אלה יקבל מנוכון מאה שנה ותנים יומה מאה שנה · אמן ·
الله لا يقطع ليشرايل عاده

[1] א to ו, given in full.

אשר אין לו תבנית · ולא הֵך ולא כמה: ולא צורה ולא תשבית · ולא ראש ולא חתמה: ׳דבחר מן אמיה · ישראל מן קדמה: ושׁמון בין עממיה · כוכבי רומה: וקראו בנֵי ובכורי · על יד קטף כל נשמה: דאמר לו ויגֵד משה את דברי העם אל יהוה:

ואֲמַרו תשבחן · לאשר שלח משה: לך ישראל למען · תשמע ולו תעשה: f. 11 ׳דצוֵך על ידו · במצוֹת וארשה: | לוכון תעברו · יתון ותהיה לון תפושי: עם תמימות הדורות · זכור לא תתנשי: ויהונו בלבך חרות · כמה דהוֵה על שני קרשי: וכבסו השׂמלות והעניים · והיו מתקדשי: והיו נכונים · ליום השלישי:

כהלן צבעין לאלה · אלהים אֵל קני: בעל היכולה · ׳דמפני כל פני: ׳דבחר בנן ואפרש · יתן מכל בני: אמיה קדֵש · אֵתנו באלפני: קשטה על יד נבי · דברו מן הסנה: את אשר יצֵוה · מה צוֵהו לפני: ישראל אן יתעתדו ליומה · דאמר עליו אדני: כי ביום השלישי ירד יהוה · לעיני כל העם אל הר סיני:

יהוה הו האלהים אלהי הרוחות: י״ ה״ הא״ בריו הבראות: י״ ה״ הא״ דשלח משה נבי כל הדורות: י״ ה״ הא״ דהציל עמו בסימנים ואותות: י״ ה״ הא״ דנגד עמו אל הר סיני באקרות: י״ ה״ הא״ דשמעם קולו משלש הפאות:

תלו ידיכון ואמרו וتمامه

לרבה وتمامه

לאלה המרֵח המושיע: לאלה דשלח נביה רבה משה: לאלה דנגד עמו אל הר סיני בשׁשי: לאלה דאמר והיו נכונים ליום השלישי:

תלו ידיכון ואמרו وتمامه

אכרז בשם תלתה · והנם׳ ארשי. זכותה ושלמותה · דאתון לון ירושי: אב המון בן תרח · דאתקרי נבי ונשיא: ובנו דאמר ׳בירא · לאביו והיה השה: f. 11b והנדור דכף ירכו · תקע בגֵד הנשׂא: | יוסף הזכו · אב אפרים ומנשה: ודבו גלינאתכון · ברה דעמרם משה: הן ישמע קלין דצבעתכון · ולוכון אמן יושיע:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי ארש כהנתה · דבחרו יהוה וקדֵשו: ובזאת מיתוביתה רבתה · אסגילו ואפרֵשו: והוא ראש הקדשים · וממן יתפרֵשו: וגם הכהנים הנגישים · אל יהוה יתקדשו: ובעמידות הר סיני אסתמך · במקראו אל אישו: והעלית׳ אתה ואהרן עמך · והעם אל יגשו: בעמל אהרן כהנה · ויהושע ומי אגישו: לגו דן זבנה · יתקבל מה תדרשו: ויצליח ׳עובדיכון · בסדר מה תעשו: והאבות וילידון · ומכל עקה תתנפֵשו: ויגזי גמליכון · בטוב בכל מה תעשו:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 19b ויתהלל אלהים וגמ׳ ודרן חיול הו חילה תקיפה ומרקה אתהו רחמנה ויתמר ישתבח:

בגדלו הציל אבהתן ממצרים · ונחגון אל מדבר סיני: ואשמעם קולו ידבר בעשרת הדברים · מלגו אש להבה בסנה: ראשם אלהים אחרים · לא יהיה לך לפני[1]:

ובתרה לא תשא ושמור: וכבד ומה בה סדור: ובהרנריזים קדש כל טור: מזבח אבנים תבנה:

רב אלה וגמ׳ כמה אתקדם וישרו אל קטף

וידבר יהוה . . . ויקח אהרן את אלישבע וגו׳

f. 20 ויתמר יתהלל ודראן האן דאתון ומרקה אתהו עבודה · ויתמר ישתבח: חילה דבחר עמו ישראל · ומכל העמים אסגילו: ושלח להם משה הנבי · אשר פה אל פה מללו: ואנגדם אל מדבר סיני · ומתוך האש אשמעם קולו: ידבר בעשרת הדברים: טובי מי לון שמורים: בעלמה יהיו מתוקרים: ובאחרת גן עדן יעלו:

רב אלה וגמ׳ וישרו אלקטף

ישתבח עבוד סימניה ופליאתה יתרבי א[לה] אלהי וידבר יהוה . . . כי ידבר אליכם פרעה וגו׳:

f. 20b ויתמר יתהלל וגמ׳ ודראן אתהו יקירה ומרקה אלהים קעימה · ויתמר ישתבח:

ישר הישרים: בנדלו נחג עמו אל הר סיני · במועדים תרים: ואשמעם קולו ידבר · בעשרת הדברים:

קול לית לו רחב ולא ארך: קול קרי מתוך החשך: אנכי יהוה אלהיך: אשר הוצאתיך מארץ מצרים:

רב אלה וגמ׳

ישתבח עבוד סימניה וגמ׳ ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה והפלא וגו׳

f. 21 ויתמר יתהלל וגמ׳ ודראן סיאגים ומרקה אלהים יחידאי ויתמר ישתבח:

בגדלו הציל אבהתן ממצרים · במופתים אחד עשר: ואנגדם אל מדבר סיני · ואשמעם קולו ידבר בעשר: ת הדברים ׳דרדו · על יד דמע כל הבשר:

הו משה נבי כל הדורות: דאשמע עמו שלשה קולות יתרות: קולו וקול יהוה וקול השופרות: דאמר וכל העם שמע את הקולות: ואת קול השופר:

רב אלה וגמ׳

[1] B9, f. 52 על פני.

B9, f. 14 בשם יהוה הגדול

צלות יום המעמד צפרה · אלקטף · ברית · ויוסף · ומופתים · וסיני · ויאמר · וידבר · וענן · וחוריב · שריו הצלות כארזין ואמרים ועל פתח רחמיך וכי בשם וקצי הבריה ויתמר על ויטע דראן מד לית אלה אלא אחד · ומרקה עבודה דעלמה אלהים יסתגד ואתהו אלהינו خفيف ויתמר ישתבח وهي الماتيه

בגדלו בחר עמו ישראל · ומיד מצרים לון פשר: ואנגדון[1] אל מדבר סיני · על יד דמע זרע בני עבר: דמללו יהוה פה אל פה · בסהדות שש מאות אלף גבר:

f. 14b אלמפוק: | הו משה דכותו לא קעם: וכד סלק אל טורה מ · יום ומ · לילה צעם: וביאר ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם: וישם שם את האדם אשר יצר:

جواب ויצמיח יהוה אלהים מן האדמה וגו״

f. 18 ויתמר תורה ויתהלל وتمامه ויתמר דראן ממנה דכלה ומרקה אתהו אלהינו והב [לן] משבחה ויתמר ישתבח:

חילה דגלא בזה היום תמחים · ומראים כבדים: אמת דנחת על טור סיני · ותרתן כנשן עמדים: ומלל משה הנביא[2] · ובוריה מביטים ומסידים:

אוזנת עלמה: שעתה דקרא אלה בקל רמה: מלגו אשתה אנכי יהוה: אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים:

جواب רב אלה ולית כותה רבותה לה وتمامه וכי בשם وتمامه ויתרבי

وبعد يتربي يبدو الثاني

ויוסף היה במצרים וגו״

f. 18b ויתמר יתהלל وتمامه ודראן טבה דמטיב · ומרקה הבו תשבחתה · ויתמר ישתבח:

בגדלו בחרך אה ישראל · ושמך גוי ייה: ושלח לך משה הנביא · דמע כל הנבייה: דמללו יהוה פה אל פה · בדיל פקודיה:

וסגיל בזה היום אשר: הו יום המעמד והדבר: דבו קרא אלה על הר: סיני עסרתי מליה:

رب אלה وتمامه וישרו القطف

f. 19 יתרבי זה השם הגדול · ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה וגו״

[1] B9, f. 51b ואנשלן. [2] B9, f. 51b om.

קל לא בפם יכרז: קל לישראל יכרז: קל מי יֹדע לכל רז: קרי אנכי יהוה:
קל בעלמה סבב: קל מוחי לכל לבב: קל מדבר מתוך עבב: קרי אנכי יהוה:
קל ליתו מן שפתים: קל עשה המופתים: קל לאזלים ולדלתים: קרי אנכי יהוה:
קל ידבר דברים: קל יצוה בגורים: קל ישר הישרים: קרי אנכי יהוה:
קל ידבר בעשרה: | קל אשר הורד תורה: קל אל גדול וגורא · קרי f. 24
אנכי יהוה:
קל לא לשן ולא פם: קל ידבר לא בפם: קל ממללין לא בפם: קרי אנכי יהוה:
קל קרע השגבים: קל כל מעשיו טבים: קל מוחי הלבבים: קרי אנכי יהוה:
קל מזוע כל עלמה: קל בריו כל נשמה: קל מלוך מכה ורומה: קרי אנכי יהוה:
דבלך יהוה · אה ישראל דברים: על ידי השנים · כנפי נשרים:
עשרה דברים · טובי מי יהיו לון שמורים: ראשם לא יהיה לך · אלהים אחרים:
והשני לא תסבל · בשמי לשקרים: שמור את יום השבת · חיים משתמרים:
כבד אביך ואמך · דלך מוקרים: לא תרצח במאודך · נפשם טהורים:
לא תנאף ותעשה · מעשה הכפורים: לא תגנב מדל · דלים והעשירים:
לא תענה עד שקר · תתקטל עם שקרים: | לא תחמד מה לחברך · מן f. 24b
קנין ועותרים:
ובנית מזבח בהרגריזים · קדש כל האתרים: זאת היא עשרה · אשר לחייה מעמרים:
אה עדת יהוה · דבצלותה שרים: קומו על רגליכון · ואמרו בטב מימרים:

יחוא יתגלנ קראה דקרא עשרתי מליה · וידבר אלהים את כל הדברים וגו׳

ויתמר יתהלל תקבל ולך נביע ותמא ויחנו הטבעית בשני מכתבים · ויתמר f. 25b
אדיק עלינן מרן[1] כלה | ויתהלל וילבו וינחו בני ישראל ויחתמו התלביה · f. 27b
ויתמר מלי סליחתה מכתסרא מן מימר עמרם דרה · יסלח לו מרה אמן:

על פתח רחמיך · יהוה עמדנו:
במך יראנו · ומאפך פחדנו:

[1] Given in full.

ישתבח עבוד סימניה וגמא ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה למען שתי אותותי וגו״

f. 21b ויתמר יתהלל וגמא ודראן מלכה דלעל ומרקה אלהים אל עליון · וישתבח:
יהוה אלהינו יהוה אחד · ׳דבחייה מורך:
׳דקרא על הר סיני: אנכי יהוה אלהיך:

רב אלה וגמא וישרו אלקטף
ויאמר יהוה . . . בארץ מצרים וגו״

ויתמר יתהלל וגמא ודראן חילה רמה שמע בקלן · ומרקה
הא מלך רחמן · וישתבח:
תהי על חטאו · כד יתוב ויעזר ליד מרה:
כי בעלמה יסלח לה: ובאחרית יוקרה:
רב אלה וגמא

f. 22 ויאמר יהוה אל משה · ויסע מלאך וגו״

f. 23 ויתמר יתהלל נקפל ונעגא יתמר צפר לא נדע בעלה
ירחמו יהוה אמן:
הוקם בעלמה · שלשה צפרים: אנון לכל צפר · כאדמות האקרים:
צפר יום אחד לבריה[1] · חשך ומאורים: ערב ובקר יום אחד · לימים התדירים:
ועליהם אתבנו · הימים המסתפרים: וצפר מולד משה · גביר הגבירים:
׳דבו אנירת עלמה · בנורים יתרים: והופעת שומיה · וגם כל האתרים:
וצפר יום השלישי · דבו היו מסתדרים: אלה ומשה · על הר סיני ההרים:
וקעימן ומאתין · מיתים בסדירים: ישמעו קול יהוה · יאמר מימרים:
בעת אמר אנכי יהוה · אזדעזעת הטברים: והכיפים והצנמים · והנחלים והמישרים:
ושלשה מקומות · ׳בזעות מתותרים: סיני ושעיר ופרן · ודבהם דעדים:
ומשה בין יהוה וישראל · יאמר ׳בישרים: מה לו יהוה אמר · מן רב דברים:
ושלשה קולות היו · יהוה ומשה ושופרים: וקול יהוה יצא · מן שגבים מתגברים:

f. 23b קל לא נפק מן גויה: קל כל ממלליו ייה: קל אלה רמה חיה: קרי אנכי יהוה:
קל לא נפק מן ׳שפה: קל מדבר לטב משפה: קל יבא מכל פ[א]ה: קרי אנכי יהוה:

[1] B9 לרביה.

עזבתנו: אהיה אשר אהיה · בחסדך שוב אתנו: וסלחת לעוונינו · ולחטותינו ונחלתנו:

לך נצעק בחסדך · שמע בקולנו: מי לנו בלעדיך · חסדיך מי לנו: אהיה אשר אהיה · בחסדך הצילנו: וסלחת לעוונינו · ולחטאותינו ונחלתנו:

מה נאמר ומה נדבר · ואיבינו ממנו: והאלהים מצא · את הרע עמנו: אהיה בבטחנו בך · לא תכלימנו: וסלח לעוונינו · ולחטאותינו ונחלתנו:

f. 29 סלח ואל תפן · אל חטאתנו: שמך רחום וחנון · אתה בראתנו: לא תשיב גמלנו · כרי רשעתנו: וסלח לעוונינו · ולחטאותינו ונחלתנו:

קרוב הקרובים · לא תרחקנו: מאחרי גדלך · אשר עשקנו: אהיה אשר אהיה · קריב ריחקנו: וסלח לעוונינו · ולחטאותינו ונחלתנו:

שא לפשעינו · אשר הורישנו: ועמלנו הרע · אשר הבאשנו: ולחצנו חנן · כי קרובה למות נפשנו: וסלח לעוונינו · ולחטאותינו ונחלתנו:

תמיד נודך · על אשר גמלתנו: ועל כל הטוב · אשר כלכלתנו: אהיה אשר אהיה · בחסדך שוב אתנו: וסלח לעוונינו · ולחטאותינו ונחלתנו:

אין כיהוה אלהינו:

ויתמר דראן אלה רב · ומרקה אלהים קמאה · וישתבח:

לאלהון נברך · דו בעל התקומה: בגדלו נ[חג] ע[מו] אל הר סיני · ואשמעם שלש קולות מתרימה: קולו וקול השופרים · וקול משה הדמע: שלום יהוה עליו · בכל לילה ויומה:

הנביא הנאמן הסגיל: דבראר בכתב קשט לא אל[יל]: וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל: ויקחו לי תרומה:

جواء ועשו לי מקדש ושכנתי וגו׳

f. 36 תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב وتمامه נברך יתה ולית כותה · נשבח יתה דו רחמן وتمامه

وبعدها يقال المائي دكره

f. 36b ויתמר תורה ויתהלל תקיל ובריך אלהנו ויהוה אלה תקיל וסט بيت وبيت ויתמר כימי גדלה טובה מן מימר עבד אלה בן ברכה עבתה דמשק · ירחמו יהוה ועליו ידיק · אמן:

נפתח אוצר תשבחן · בטהרות ענינים: ונעתד כרי רבואן · ונהיה מכונים: למען נשביר לצריבים · ונתן למסכינים: הבאים והאלכים · מזאת המתנים: ממנו ועורי מכל · העתירים והאביונים: ורחות יהוה נסתכל · אנחנו והזיומונים: ועל פתח יהוה נעמד · ונעתד קרבנים: וגרבן ונשתעבד · ונשוי שנים שנים: ועל סיעדיו נתרחיץ · ונימר בדביות לשונים: כימי השמים על הארץ · עוד כימי אבות ובנים:

רחום הרחומים · אל רחמיך נסנו:
מן רבות עוונינו · ומחסדיך נבהלנו: גמלתנו כל טוב · וכל רעות גמלנו:
לא תגמיל אתנו · כפי רעות עמלנו:
אלהינו אתה · פני כל ראישון: אלהינו אתה · לכל אדונים אדון:
אלהינו אתה · לכל נתון נתון: אלהינו אתה · אל רחום וחנון:
אה אל רחום וחנון · מי לנו בלעדיך: אל תכפין ממנו · יד רחמיך
f. 28 וחסדיך · אהיה אשר אהיה · אין מציל מידיך: | זכור לאברהם ליצחק ·
וליעקב עבדיך:
אה אל רחום וחנון · נורא הנוראים: הגמי ממי חסדך · אלה הצמחים:
אהיה אשר אהיה · חנן אלה הרשעים: לפי חסדך לא לפי · מעשינו הרעים:
אה אל רחום וחנון · ראה אתנו פן: נורש ומעט · מן רחמיך לנו תן:
אהיה אשר אהיה · בחסדך עלינן חנן: ועל קשה העם הזה · ורשעו אל תפן:
אה אל רחום וחנון · למי רחמיך לפי: אן לא נדרש חסד · מן רחמיך
ואלא ממי: אהיה אשר אהיה · אין אחר לך ידמי · ומעט מן רחמיך ·
לנו הגמי:
אה אל רחום וחנון · רחמיך מי מני: ועוונינו כעפר · אשר לא ימני:
אהיה אשר אהיה · אין עמך שני: חנן אתנו ביום · אקרא אני אני:
אה אל רחום וחנון · לפניך נטהר: ובשובתינו · אל חסדך נמהר: אהיה
אשר אהיה · אין עמך אחר: בחסדך אתנו · מעוונינו טהר:
אה נפש בן אדם · לרעות השליכי: עד יציל אלהים · אתיך מעון כי: על
העני והאביון · אמר גדלו והיה כי: יצעק אלי ושמעתי · כי חנון אנכי:
הללו הללו · ליהוה אלהים הללו: מי רחום ומי חנון · כיהוה לשאלו: בן
אדם נוס אליו · ונפשך השלימה לו: ושבת עד יהוה אלהיך · ושמעת בקולו:
f. 28b בן הטובים · אשר בחר יהוה בם: טב לך תירא את יהוה · כיראתם: ולא
תסור כה וכה · מדרכיהם: עד ישמר אתך · בזכרון ברית: לא ירפך ולא
ישחיתך · בעבורם: ולא ישכח את ברית אבותיך · אשר נשבע להם:
לא תלמד לעשות · כתועבות העמים: ועשה כמעשה · אבותיך התמים:
ונוס מן הרע · ועשה טוב בכל העמים: למען ישוב יהוה מחרון אפו · ונתן לך
רחמים:

אמרנו ותמא ונאמר ותמא

אה אל רחום וחנון · מי רחום וחנון ממך: כל הרע ממנו · וכל הטובות
ממך: אהיה אשר אהיה · אין אחר עמך: אן ראית בחסדך · סלח לעונות
עמך:
אה אל רחום וחנון · אתה בחסדך אהבתהנו: ועזבנו חקיך · ואת לא

מנון תחת שלטנותו · כל מלך וכל שפיף: ונתן לו יהוה · חלק בו הוניף:
הרגריזים גבעת עלמה · טוב זה חלק והניף: יהוה יתה מתן שני · טוב כראש
והוסיף: ורצון שכֵּן סני · תבואתה לראש יוסף:

אלהי בן עמרם · דממצרים הפד: ביד חזקה עם רם · וזימנים רמים עבד:
ופה אל פה מללו יהוה · הגדול הנכבד: ובכוֹת דן יומה · על הר סיני ירד:
ויתיצב עמו שם׳ · בענן עבי ויחֲרד: ההר מאד מהם · וימהֵר משה ויקד: ותן
לו שני לֵחות אבנים · בון עשרת הדברים רד: חתמתון והקמת׳ לך אבנים ·
ושדת אתם בשיד: | ובקדישות הרגריזים אכבידך · ועת על ימה עמד: ואמר f. 38
בדילו ובסעדך · פעלת יהוה מקדש נכבד: יהוה כוננו ידך · יהוה ימלך
עולם ועד:

[1]אלהי משה בן עמרם · אשר רמת נביותו: בזה היום הגדול · אשר הו יום
עמידותו: ביני גבוראתה · ואגדילו מיתוביתו: יום בו השמים והארץ · אסידו
בנביותו: יום בו רבבות מלאכיה · קעמו בתשמישותו: יום בו השמש והירח ·
סהרו סביבותו: יום בו לעל ולרע · אזדעזו וארתתו: יום בו כל בוראיה ·
לממללה אציתו: יום בו סלק אל האלהים · ושמע דבירותו: יום בו רד יהוה
אלהים בענן · ויתיצב בעמידותו: יום בו עבר יהוה על פניו · ויקרא בשמותו:
יום בו מללו יהוה פה אל פה · ואמיר באמירותו: יום בו נתן לו יהוה · תורותו
ומצוֹתו: יום בו נתן לו יהוה · שני לֵחות בריתו: יום בו קעם וצעם · ותנח
צלותו: יום בו קעם וצעם · ופשט תפלותו: יום בו קעם וצעם · ויחל
באתחננותו: יום בו קעם וצעם · ואתנפַּל פני רבותו: יום בו קרן עור פניו ·
ואנירת מאורותו: יום בו קרן עור פניו · ואזדעזו עדתו: יום בו יתבו יהוה ·
על כסא ממלכתו: זה הו הנביא הקשט · ולית נביא כוֹתו:

אלהי אהרן כהנה · דגליגאתו פרישה: ונתן לו אל קנא · הכהנה מורשה:
לו ולזרעו בתרו · ובמשח רבותה אמשח: במשכן יהוה ואתרו · ובזה המשכן
עשה: הקרבנים והקטרת הסמים · ומנחה חדשה: והחטאת והעולות והשלמים ·
ושמן המשחה: ובו משה יורו · הברכה הגדולה הקדושה: והשם הגדול
דיאמרו · בדיל העם הנושע: | בברכה הגדלה · לגו פלגים שלשה: וישרש f. 38[b]
הפלגים האלה · יברכך יאיר ישא:

אלהי הכהנים הקדישים · אלעזר ואיתמר: ופינחס קט[ל] הקדישים · וחמת
יהוה עזר: והכהנו הזוכירים · במשכן יהוה באתר: ולבשו התמים והאֹרים ·
והאֵפוד והציץ והנזר: וחשן וכל סדרו · מן ירק וסמוק וחכום ואבר: ועל כל
כלי המשכן המסרו · ופקדת המשמר: משמרת אהל מועד · כל אחד פקיד על

[1] In margin هذه البيت مناط يوم מקרתה من قول سيدنا فينحس رصون נשוע עליו.

כל ימי דורות וחליפותם · נקד על אפינו: ולשונינו נשלח אתם · ברבות אלהינו: אלהי העולם · ומסהן נפשותינו: הנמצא בכל עולם · ופם מה דו לא תמטי כוחינו: והוא אחז בכל מקום · ולא יחזו מכונו: והוא שקיח לכל כלום · וכלום לא יפלא ממנו: לאזי עלינו ועבד · עלינו כל יומינו: נרכן ונשתעבד · ונימר בפיאנו: לך מודאה על גדלך · יהוה אלהינו: עוד נשוב ונהללך · כי אתה אלהינו:

f. 37 נקרא שם יהוה האל · רחום הרחומים: אלהי ישראל · קדש כל העמים: ועוד קרא גרמה · עצום העצמים: הך מה זעק שמה · אלהי הארץ והשמים: דו קעימה חיה · שרי בכל המקומים: 'דלא כתשבית חייה · דבעלמה מוקמים: מן ישום רבותה' רבתה · ומן אנון החכומים: ולית בן נימר לפם דאתה · אה מלוך העולמים: ננהיך כל ימי חיינו · לעלם עלמים: דאתה אלהי אבותינו · בכל היומים:

מחרג غيره

אלהי אברהם בן תרח · דמאוריו מופעי: 'דבא לאלון מורא · ויהוה לו נראה: ויבן שם מזבח · ויקרא בשם י · ה · ו · ה: ולזה היום מקבע זה המזבח · ולכל אחד מראה: ולהרגריזים מתפני · והאלהים הרעי: ולית לישראל מזבח שני · ידמי לו במראה: ולזה הנביא רביאן · העמים בו שמעי: ולו סוד במקום מתבן · אתון בו מודעי: ויקרא אברהם את שם המקום · ההוא יהוה יראה: אשר יאמר היום · בהר יהוה יראה:

אלהי בן שרה · דאנחנו בדכרנו: דו יצחק נצירה · דאתעצם רביאנו: ובן שמנת ימים הנמל · ואתשרשרת הגזרה ממנו: ומה השיג אן יגדל · עד בחרו אדונו: והאלהים נסה את אברהם · ובהנני אגיבנו: ונסב בנו ויקם · ויבא אל מכונו: ויבן שם אברהם את המזבח · ויעקד את יצחק בנו: וישם אתו על המזבח · ויעמד 'בתחנונו: ובין מה אנון בו הקול אתא מאל · ית בנך אפידנו: וילך אברהם ויקח את האיל: ויעלהו עלה תחת בנו:

f. 37ᵇ אלהי יעקב נדורה · דגלגיו עצומים: דאקים לנו אתרה · שתי מציבות בריאמים: והנם לזה היום · ב' קום מוקמים: ויפגע במקום · וישכב וחזה חלמים: סלם מצב ובגבו · מלאבי השמים: עלים וירדים בו · משבחים ומרומים: והנה יהוה נצב על צלמה · וכרת עמה קיאמים: אן יתן לזרעו מקומה · מבלעדי כל העמים: ויקץ ויברך לאלהים: וויאמר בתהללות רמים: אין זה כי אם בית אלה · וזה שער השמים:

אלהי בן פרת בן רחל · הנביא הצדיק יוסף: דקם מן אזרע ישראל · דלדרך קשטה אתילף: ובאשת אדניו נאין · ויהוה בטובה לו הניף: ויוסף הו השליט על הארץ · ויבאו אחי יוסף: והפתרת חלמותו · לא חסיר ולא עדיף: ובא

אלף סבבים: בהיות הבקר · וענן כבד על ההר: וקולי חציצרותה · יתקע תרועה ויחרד:

כל העם דבמחנה · ומשה סליק לטור סיני: וקרא יהוה אל משה · אל ראש ההר ויעל משה: ויתיצבו שניהם · לא שלישי בינם: ופקדו מצוֹתה · ואמר לו לך רד:

וסק אתה ועמך · אהרן תלימך: והכהנים יגשו · ועמה יתקדשו: וכמה יהוה פקד · כן משה הנבי למד: ורבה היא שעתה · דבה משה סגד:

והושיט יהוה תרי לוֹחיה · מלל עסרתי מליה: לא יהיה לך לפני · אלהים אחרים על פני: לא תשא את שם אלהיך לשוא · ושמור שבתה לקדשו: היא שבה אשבתה · וששת ימים תעבד:

כבד את אביך ואת אמך · למען יתוריך יומך: בצע בעלמה לא תרצח · לא תנאף תרצח: לא תגנב דבר · לא תענה ברעך עד שקר: ודלרעך מן ביתה ואתתה · ועבד וחמור לא תחמד:

ולהרגריזים תתפני · ומזבח אבנים תבנה: ותכתב עליו מתודעות · את דברי התורה הזאת: ויהי במעלכון לאתריה · תקימו ית אבניה: נגד גבעתה · ושדת אתם בשיד:

זה הממלל הוא למשה · ושש מאות אלף מתכנשי · ואגיבו בששי · כל אשר דבר יהוה נשמע ונעשה: זה הוא הנבי העצום · דכוֹתו לא קעם ולא יקום זה מהימין אלהותה · ובין יהוה וישראל עמד:

זה הו דמללו אלה אלהיה · אפּיה לאפּיה: והושיט לו עסרתי מליה · בתרי לוֹחיה: ואסידו בזה הדבר · שש מאות אלף גבר: לא כנביי פנותה · דכל מה אנון בו שקר וזד:

יהוה לא יפרע ראשינו · מן אימנות משה נבינו: וישמנו תחת צל קורתו · f. 40
ויושיען בתפלותו: וישיב עלינו מברכאתו · ומברכת תורותו: וימלא׳ יתן למשמר ארהותה · הך מד לאוֹי ועבד:

אמן אהיה אשר אהיה:

בית מפרד من قول العلامة عبد الله ابن سلامة ירחמו יהוה אמן:

ששה מן השבעות הזכרו · ואשתיר השביעי: שבוע עמידות הר סיני · ושש מאות אלף קוֹי: הוֹה בצפר זה היום · צפר יום הרביעי: דלעלם עלמים · גלגיו מתרברבי: יומה דאתמר למשה בגללו · הנה אנכי בא אליך בעבי: לך אל העם וקדשתם · לאשר אנכי מצוֹי: ורד נביה רבה משה · כוכבה דמן לוֹי: והכן עמה הך דאמיר לה · והטהרו כמה לאוֹי: וביום השלישי בהיות הבקר · ועמה מתיצבי: היה קולות וברקים · ושלשה שגבי: חשך ענן וערפל · ומשה הנבי: ידבר והאלהים יעננו בקול · יגדל עמה דשוי:

דבר: והמימר אבה לו עֵד · וקיאמון אתשרשר: אל מן לו הבהנה מורשה · נשיא נשיאי הלוים בזה הדר: דמיתוביתו נשא · הכהן הגדול דלו טב מדכר:

אהיה אשר אהיה:

אופע נהר מופע · על ישרון יפה: ובחלקה דצפרה שרא · ואמצא בממצא אורא: ואפתח תרח נורא · טבן נהיר ואזרע: נפק מן כריה דאשתה · ובטור סיני עמד:

בכבוד יהוה מלא · זה המקום כבלע: וכל ישראל יקוֹו · שש מאות אלף וסבבו: בזה הטור הטבן · כראוֹן כראוֹן: ועלין אימתה · מיהוה הנכבד:

דעתדות[1] הידועים · תודיע לשמעוים: במניד יום העמידה · לזאת העדה: ומה אתכוֹן להם · ממה שמעו באזניהם: ואתקשטו בראותה · כבוד על עלמה זבד:

אשרי דשמעו · קול לית כמהו: בצל קורת אלה באו · ואתם אל תיראו: תבואתו לכם · תכלכל אתכם: תמיד בכל עדנותה · זכרון יום המעמד:

f. 39 בזכרון משה הנביא · קצה טובה הֲביא: ישמע בה העדה · ויראו את העובדה · ונשיאי העדה · יתנו מגידה: אתכוֹנת ביום מקרתה · וכל עמה מצטמד:

מעת משה הציל · ית עמו ישראל: בסימנים ונפלאות · וביד החזקה ובמראות: ובתמחות מתמחות · ובמלחמה ובמסות: ובעמוד ענגה ואשתה · ולאהר להם עבד:

ויבאו מחניהם · ומשה ינגדם: מן חנות אל חנות · ומן מרתה אל עינות: ובמדבר סין אזדמן · וירד עליון המן: ואתכוֹנת עובדים חסידים · במשרית רפידים: ואל הר סיני אתא · ישראל וירד:

ואז שרא אז הֲחל · משה הנביא יגדיל: ואקבעת עמודי רחותה · וארשת מצוֹתה: ואפתח תרח תהותה · למגלי אימנותה: ונראה תמחותה · ישראל מנה הבלד:

בא למשה ארשותה · אתעתד ליום תליתה: ולבית יעקב השכיל · והגיד לבני ישראל: במאומים תתודע · למי ידרש תלמודה: מנה אן מר אלהותה · ביום השלישי ירד:

ומנה אן ישראל יתקדש · ובגדים קדישים ילבש: ואן ישראל יתיכן · ולמשמע קול יהוה יתכוֹן: ואן משה הנביא יגביל · טורה שבול ומעיל: ואן לא יגש גבר לאתתה · בשלשת הימים יאבד:

כד שמע בן עמרם · מצוֹת יהוה הקעים: רד לישראל ולמדו · מה יהוה פקדו: וקולות נשמעו · וברקים נראו: דהֲה ביום תליתה · מכך ונעת וירד:

f. 39b כבוד יהוה אדני · על ראש הר סיני: | וכל העם מקוֹים · שש מאות

[1] B 9 דעת דות.

ממן עד לעלם ·	אמור אני אני:
בדד בקמאו ·	עבוד כל מה דחני:
נורא נכבד נאמן ·	ממן ברביאני:
יכול יצוב יהוב (?) ·	רבותו לא תמני:
ולא לו סוף ולא עקב ·	ולא שותף ולא משני:
סעוד סקוף סבול ·	תחתית ועליוני:
פרד פרוק פלי ·	מן מצפית העיני:
האחז בכל מקום ·	ולא יאחזו מכוני:
קרוב הקרובים ·	קדום קעים קני:
בריו תקן כלה ·	בחכמה מתקני:
צדיק ויישר הוא ·	לא ישא פני:
י · ה · ו · ה · שמו ·	רבות זה השם מי מני:

חי לעולם תמיד · אמור חי אני: שליט לא יתחלף לעולם · בכל העדני: f. 41b
שופט אל בצדק ישפט · לכל זעוק עני: עמי כסי וגלי · שמעיו לא באזני:
מלוך לעל ולרע · נתון המתני: קראה דלא בפם · הוא יהוה אדני: ריש
מקרתה דקרא · אלה על הר סיני: אני יהוה אלהים · יתרבי זה השם
הרביאני:

רבותה לה:

ורבואן נתני · להצדיק והישר: עשה התמחות · חכום הנגלא והנסתר:
דגלא בזה היום תמחים · מופתים עשר: ותרתין כנשאן עמדים · בשפול
ומעיל אסתדר: בשלישי משלישי · בהיות הבקר: ויהי קולות וברקים · וענן
כבד על ההר: ולפידים מוקדים וקול השופר: ויחרד כל העם · ויתיצבו
בתחתית ההר: ויחרד כל ההר מאד · ויהי קול השופר: חלק וחזק מאד ·
יקיר עד מותר: משה ידבר והאלהים יעננו בקול · בסהדות שש מאות אלף
גבר: וירד יהוה על הר סיני · על ראש ההר: ויקרא יהוה אל משה · ויעל
משה אל ראש ההר: וקרע השגבים · ובין חילי כסיאתה עבר: ועמדו
סביבותו · וכל מנון ישלם וייסר: שלם לך שלם לך · אה דמע כל הבשר:
שלם לך כהן לאל עליון · דלבש מן מרו נזר: שלם לך שליחה דאלהים ·
ועליך השלם נימר: שלם לך דמע דנביותה · דקעם על נסתר: בראשית
ויום נקם · במובאך לן איקר: וחדו וזהו וששו · ושרך ושלם ושמח יתר:
שלמו עליו אה עמו · ורבו לו המדכר: ואקרו עליו השלם · בגלי ובסתר:
ואמרו מלב ומנפש · בטהרות הלב והפנר: | שלום יהוה עליו · בכל זבן f. 42
ואתר: שלום יהוה עליו · בערב ובבקר: שלום יהוה עליו · לאזי בכל פעם
נימר: ולאזי על כל שמעיו · יימר אלף ישר:

משמע קלה מתחיל · נפק מן אש להבי: יתוקדו ארשינו · במה ראו ושמעו וטובי: שמורי דרכיון · והילון עזובי: דרכי קשטה · ומה כתב בקדש כתבי: שמור הברית · והחסד לאהבי:

אמן אהיה אשר אהיה:

ויבא בית מפרד מן קול سيدنا هكهن הגדול פינחס רצון יה עליו אמן:

יתגלג קראה דקרא עשרת הדברים · הוא יהוה אלהינו: על הר סיני · לא בפה ולא לשנו: | ומשה עמד בין יהוה · ובין ישראל ארשינו: f. 40b רויש מקרתה דקרא · ברבות רביאנו: אנכי יהוה אלהיך · אשר הוצ[א]תיך מן הסנו: לא יהיה לך אלהים אחרים על פני · אנכי אל קנא פקד עונו: לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא · כי לא ינקה עונו: שמור את יום השבת · טובי מי ישמרנו: כבד את אביך ואת אמך · חייך תתורכנו: לא תרצח · דמך תשפכנו: לא תנאף · זרעך תאבדנו: לא תגנב · תתמכר במה תגנבנו: לא תענה ברעך עד שקר · שלשה נפשות תכנו: לא תחמד בית רעך · וכל מה ימלכנו: ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך · ובהרגריזים קדש הרינו · יהוה ישוב עליך קרוב · ותשוב אל רצונו: ותקים זה המזבח · בימי התהב בעדנו: וכן ישמר חייכם בלכם · אה סדר קהלינו: ויסלח למאתי כל קהל ישראל · בכל אתרינו: ויזכר יהוה בטוב · אמן לכל קהלינו: ולא ישמם יהוה מן מקום יהוה · וקרוב נראנו: ותנים יומה מאה שנה · אה סדר אחינו: ישימו מעמד מברך עליכם · ומאה שנה תעשנו: ונחתם זה המימר ונימר בשפתינו:[1]

ויתמר ברוך אתה בחסדך وتمامه ובתר כן יתמר יתברך אלה وتمامه ويقال بعده ברכו الصغيره[2] ثم يعاد יתברך אלה وتمامه تقيل وبعده نبرك الباقيه المزادات

f. 41 ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה وتمامه[3]

ויתמר אלהי אברהם לך נברך ואז ישר וניזל · ויחנו אל הטבעית בארבע מכתבים וילבו יהוה גבור ויתמר שבחו מן מימר אברהם הקבצי ירחמו וגו״

אפרט מלי תשבחן ·	לחדה דלית לה שני:
ברוך שמו הגדול ·	מקים כל מן חסרני:
ראה רפא ריאם ·	לשמים והארץ קני:
הויה ויהיה ·	ואין עמו שני:

[1] The following is added in margin ולאוי אשבח שם יהוה · אלהים אלהינו. [2] As on p. 7, but reading in the second line ורבון עבדיה ומסנן. [3] Thirteen headings.

תלו וקמאה

נכרז בשם יהוה · חכום כל גלי וכסי: ונתפלל בזכאים · דמנון נפרדו
ניסוסי: משם אברהם בן תרח · דאתמר בדילו המכסי: | ומשם יצחק f. 43
נצירה · דלבארותה חפסי: ומשם יעקב נדורה · דקם ממו שנים עשר ׳נסי:
ומשם יוסף בן פרת · דפתר חלמים סריסי: ומשם משה בן עמרם · דקבל
שני קרסי: הן ישמע קול הצבעות · וישם רחמיו עליך פרוסי:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן הכהן · ואלעזר ואיתמר: ופינחס דלזנים דקר · והמנפה מעל
עמו עצר: וסב אגרה כהנת עולם · לו ולזרעו דור בתר דר: מתשלשלה מן
כהן אל כהן · אל ארכון זה הדר: דמדכרו הראש יתנשא · והלב יתיטב
והפגר: והלשן יתפאר · ויזכר ויפתר: מעט מן גליגאתו · אשר הונף ואשר:
הורם במיתובית כה[נתה] רבתה · נש[יא] נשי[אי] הל[וים] בז[ה] הדר: צלמו
מניר כשמש והירח · לילת ארבע עשר: פרד זבנו בחכמתו ודעתו · והמעשה
והמימר: זכרונו על הלב ירד · כוֹת מים הדר: לית יוכל האמור · ופתור
יפתר: סדר נקיבותו · דרבת על המספר: מה טבו בין המכתבים עמד · הוא
לבוש מן מרו אימה ואוקר: דרוש ארשות מן מרו · יפתח לו טב אוצר:
ויעננו בקול עד ישמע · קולו כל אתה וכל גבר: מדבר בעשרת הדברים · על
קדש כל טבר: מה רב שעתה דבה · יפתח פמו ויימר: יתגלג קראה · דקרא
עסר: תי מליה ברננות טובות · עד ימטי אל מימר: אנכי יהוה אלהיך ·
תזדזע הנפש והפגר: והמכתבים תתפתח · והמנפה תעצר: וכל העם מזועים ·
זעיו קשה עד מותר: | עמדים בתשבחן ורבואן · ושעבוד ואיקר: מסתכלים f. 43b
לבהן ומקרתו · עדן יימר: כל מלה ומלה המכתבים תתנשא · ויתחף המדכר:
והדמעות תרד · מן העינים כמטר: ויקרי ארבע קצים · כל קצ[ה] כ7
פ7 ביתי כשר: ועת יחסל יברך · ותגיב אשיר ישר: מה טב זאת מן
שעות · לא תכרת אל אחר הדר: מן לא עמה מע[מד] הר סיני בלא תבנית ·
יראה זה המעמד הישר: וישוב עליכון שנים סגים · מאה שנה במספר:
ותנים יומה מאה שנה · מן דאכר מסתדר: בקדוש שמו הגדול · הצדיק
והישר:

תתחנו תתחנו · מן דאכה שרים: בזה יום מקרתה · אשר הו מן המספרים:
ששה וארבעים יום מלאות · וארבע יומים מתותרים: מן חמשיתי יומיה ·
דחתמון יום הבכורים: ובו אמנות טובות תתעבד · מתעת[קות] מן האבות
לברים: סדר ישראל בערב יצטמתו · מן כהנים ושמרים: כל איש וביתו ·
בכנשת הסרים: ויעלו בבקר · אל אחד ההרים: בצלואן ותשבחן · בשני
׳ספרים: ויחגו ויתמלו · בקדש הטברים: בכל אתר ואתר · בזהו רב ואיקרים:

מה טב זה יום המעמד · ומה רבו מן יומיה: דבו אשתמע שלשה קולות · כבדים רמיה: קול יהוה וקול משה · וקול שופריה: קול יהוה יצא · מן שגביה: קול אמור אני אני הוא · עבוד גוני תמחיה: קול מיתי מששה הפאות · פאתי עלמיה: קול זוע הטברות · ונחליה ומישריה: קול לית לו רחב ולא ארך · ולא נפק מן גויה: קול קרי מתוך החשך · עשרה דבריה: יתגלג קראה דקרא · עסרתי מליה: אנכי יהוה אלהיך · אלה אלהיה: לא יהיה לך על פני · אלהים אחריה: לא תשא את שם יהוה אלהיך · שוא ולא יִשקריה: שמור שבתה תמיד · יפה לשמוריה: כבד אביך ואמך: עד תתוריך לך יומיה: לא תרצח במארך · נפשים זכאיה: לא תנאף באשתה תשרף · ותהיה מן זניה: לא תגנב ישרי עליך · מצוקיה וצרעיה: לא תענה עד שקר · תכה שלשה נפשיה: לא תחמד מה לחברך · מן עותר וקנין ונשיה: ובהרגריזים תבנה · מזבח אבניה: טובך ישראל ומה נתן לך · מן מיני מתניה: בחרך ואסנלך · מלבין כל אמיה: והצילך מן דבבך · בפליאן וסימניה: ואפרש לך מועדים ומועדים · מקראי קדשיה: טב לך תודה ליהוה · רב כל רבריה: ותנציר נפשך ולבך · ותפרש לפניו כפיה: ותימר מודאה לאלה מודאה לאלה · בכל עדניה:

f. 42b יהוה הוא האלהים אלהי הרוחות: י״ ה״ ה״ מברי הבוראות: י״ ה״ ה״ דשלח משה נבי כל הדורות: י״ ה״ ה״ דאפרש לן על ידו מועדים ומועדים קדשיון עצומות: י״ ה״ ה״ דפקדן נספר שבע שבעות תמימות: י״ ה״ ה״ דנחג עמו אל הר סיני באיקרות: י״ ה״ ה״ דשמעם קול יד[בר] מששה הפעות:

תלו ידיכון ואמרו וتمامه

לרבה وتمامه

לאלה ישר הישרים: לאלה דקרא על הר סיני עשרת הדברים: לאלה דאמר אנכי יהוה אלהיך גבור הגבורים: לאלה דאמר לא יהיה לך אלהים אחרים: לאלה דאמר לא תשא את שם יהוה שוא ולא שקרים: לאלה דאמר שמור את יום השביעי דגלניו יתרים: לאלה דאמר כבד [אביך] ואמך דאנון לך מוקרים: לאלה דאמר לא תשפך דמי · ישרי עליך נקמי · בכל האתרים: לאלה דאמר לא תנאף · ישרי עליך הקצף · ותהיה מן הממזירים: לאלה דאמר לא תגנב · עד בטח תשכב · ותהי עובדים משירים: לאלה דאמר לא תענה עד שקר · תשרי בצרר · ותתקטר עם שקרים: לאלה דאמר לא תחמד · תשמד · ותתרחיק מכל איקרים: לאלה דאמר ובנית מזבח בהרגריזים קדש הטברים:

לנצחיו כל קרביה وتمامه

אחז בכל אתר · אתר לא יחזנו:
לא ישא לדל דבר · לא יהדר פני גדלותינו:
ולא יקח שחד במאום · ולא ידמי בכלומינו:
יחכם ריטור כלום · יראה לא בעינינו:

אל בצדק ישפט · כל דבר על חלקותינו: והו לבריה מקלט · מן ידרשו ימצאנו: השליט לא יתחלף · אל אחר אחרינו: אנחנו ממו נרקף · ונשמע מימרינו: מימר התורה · מלי עשרת דברינו: ונפרט ונפרש ונקרא · כמה קרא נבינו: כי בשם יהוה אקרא · והָו גדל לאלהינו:

רבותה לה:

ורבואן נתני · למן זכר בריתו: בפליאן וסימני · מופתים ואותותו: והציל עמו ישראל · בנטועיה זרועתו: בחיל תקיף יכל · עד עבר עדתו: ים סוף כי הו רב ימה · דצא ממו בעשרה מופתו: וצאו מנה בשלמה · על יד שלחיותו: והלכו בדרך ייה · ובו אבד דבבותו: בשני עמודיה · אשים תבואתו: ושבחו ליהוה · והללו גברותו: עזי וזמרתי יהוה · ויהי לי לישועתו: | כי הו חרב f. 45 גאותי · במלי ספרותו: ומרוח לצרותי · בעת אדרשותו: ובשעתה דבה · שבחו מלכותו: על מות פרעה בצדבה · ברבות עזיזותו: יהוה אמר בכסי · למלאכי ערשותו: על פרעה ועמו אכלסי · דאתרבת דבבותו: ויחר אפו בם · וארצי בשלמות עדתו: בני בכורי הדמע · דשלשלת ימים הלכותו: על זה אתמר וילכו · דרך שלשת ימים במדברותו: ועל זה המים אוכו · זה בו אקר ונסותו: נסות לך אה ישראל · ואקר לבני וצדיקותו: ועל מה עשה האל · בפרעה ואבלסותו: במגבי היאר הדם · עד ישראל יזכר יתו: ויבאו אילים בשלם · ומצאו בה שני רזותו: טובך אה קהלה תבקר · על זה הרז וקשיטותו: ותחכם ותפתר · ותשבח ליחדאותו: ותקום במעשה · כמה אמרך בן ביתו: והישר בעיניו תעשה · והאזנת למצוותו:

ישתבח עבוד סימניה ופליאתה · עבוד נוני תמחיה: מי כמוך באלהותה · נורא תהלת עשה פליה: דו אלהי אבי בעזרי · הציל אתי מן דבביה: ופקד פקודיו למוקרי · רבות סימניה: מנון המן אשר המטירו · מן לב שומיה: ובתוכו עסרת מותרו · מפתרון מספריה: הידועים ידעו · וישירו אלה אלהיה: והצנמים דצא ממו · מים עד ירוי צמחיה: ומלחמות עמלק · גדול גוני רשעיה: על יד איש צדיק · יהושע תלמוד נבויה: כי בו מופת גדול · יפתרו יתו חכומיה: יומיו ארך חיול · עד תם רזי מליה: ויבן משה מזבח · ואקים עליו צלותיה: ודרש ואתפלל במרוח · מן בעלי רמה חיה: ויקרא שמו יהוה נסי · נסי עלמיה: | מן חכם רז נסי · כי בו שבעים מליה: מן רבות שמות · יחכמו f. 45b יתה רבניה: בון הָה יברכו הברכות · ביומי מועדיה: ממחרת הזה · ירדת

ויתנצבו בשער השמים · קדש האתרים: אצל הרגריזים בית אל · טורים טורים: והכהן הגדול בינם · כוֹת דגל עסברים: והוא יפרט ויימר · מימרים אדירים: וכל מנון יימר אלף ישר · בלשן דברים: תמטי לזה באיקר · מן
f. 44 דאכה סדירים: | ועקובתה לכל נכסיף · ימטי לכל מסברים: בעמל השלשה הזכאים הטהורים: ובאצלחות בן פרת · אשר השביר למצרים: ובתפלות נביה רבה משה · דמע הסְפָרים: ובקדוש שמו הצדיק · יִשְׂרֹ הישׂרים:

תנים יומה מאה שנה · אימר לכהלכון: סדרי וסעיתי · ישמר יהוה חייכון · הרחוק והקרוב · בכל אתריכון: ויחני יתכון · בסדר מועדיכון ומועדיכון: ובזה יום מקרתה · דו מן כליל מועדיכון: דמספרון שנים וארבעים · כמה במדעיכון: וישמר חייכון כהלכון · אתון ובניכון: ואמור זה המימר אבר[הם] שברו עליכון · לא תכרתו מדברו ביניכון: במועדיכון ומועדיכון · יהוה יחניכון: בעמל השלשה הזכאים · ויוסף אביכון: ובעמל משה בן עמרם · קדש כל נביכון: ובעמל אהרן ובניו · המשחים כהניכון: וחתמת מימרי · כן ירתי חייכון:

על ואפּ שבחו מן מימר אדונן הכהן שלמה בן טביה הלוי בשכם · יהוה ישמר חייו אמן אמן:

אשבח שם יהוה ·	הקדים אלהינו:
גרוממו ברוממה ·	נהללו בכל יומינו:
יתהלל ויתקדש ·	יתרבי בכל אתרינו:
שמו י · ה · ו · ה יהוה ·	שמו רב משמותינו:
להֵי על[י] ועל עמה ·	לו תמיד נשבחנו:
מה רבו ומה גדלו ·	מה רב דברו בספרינו:
היום והליל נהללו ·	התמיד בעודנו:
ברא בחכמתו ·	בריאת קנומינו:
f. 44ᵇ נירא מן גדלותו ·	נפחד מן שלטנו:
טובו לא יספר ·	טב רב טובותינו:
ברוך שמו התדיר ·	ברכה תקום בידינו:
יראה ולא יראה ·	ידע יצר לבבינו:
הנסתר לו גלאה ·	המגלי כל נסתרינו:
המוחי המימית ·	הסקוף בעלינו:
כבודו רב חכמית ·	כל מן ידע מימרינו:
הבדד הפרד הקדים ·	הנסי כל שעאינו:
נזע[1] ממו בפחדים ·	נרקף מן בריאת גביותינו:

[1] B 9 נוה.

אקדש משה מדעוך: לאלה דאמר ק[דוש] ע[ם] י[הוה] ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך: לנצחיו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכון וטהרו

f. 46b אכרז בשם יהוה · אלהי אבותי ואדוני: ואדרש בזכאי עלמה · עד ישקי לי ויתעני: משם מן אמר הנה נא · הואלתי לדבר אל אדני: ומשם מן אניב ואמר · אלהים יראה לו שה לעלה בני: ומשם מן אתמר לו שאל · מה זה מהרת׳ למצא בני: ומשם מן אמר לאחיו · אלהים יחנך בני: ומשם מן על ידו קראך · בכורי ובני: בעמלן ירתי עליך · ומקומך מכוננני: מן מדעי הרע ירפאך · ויקים לך רז אלפני: וישמע קל צבאך · ויעזרך אל קדש מכוני:

אלהי אהרן הכהן · בעלי ים הברכות: אשר הוה יתן · זית שמן המשחות: ופמו ים קבולות · בכפירות הסלחיות: ויקטיר חלבי עלות · סדרי החטאות: והעלה והשלמות · וירנן ברב התפלות: והמלאכים רדות · למשמע והרחיות: ויסקו למעונה רמה · ובידיון התשבחות: ויקבל ממו יהוה · וירפא רב הרשעות: ותשא אש מלפני יהוה · ותאכל הקרבנות: אהרן יתפני שמה · ויפתח פמו בהשמות: וישא שתי כפיו · ויברך רב הברכות: אשרי למן יהי פניו · שמיע זה המשמעות: יברכך אה קהלה · בחמשה הברכות: ישמרך מכל סוכילה · ומכל עשוי הבישות: יאיר יהוה פניו אליך · בחסד והטובות: ישא יהוה פניו אליך · וירחיק ממך כל הרגעות: ויצילך מידי · בעלי רשע הלבבות: ויושיעך ולך יפדי · מן מדועי הנקמות: וירתי עליך וירחמך · ויתקבל ממך טב המדרשות: ויקבץ נדחי עמך · מן כל הארצות: ותעזר לימי מלואך · ותעשה חקות ומצוות: שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך · והעלית עליו עלות:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 47 אלהי אלעזר ואיתמר · ופינחס המקנא לאלה: וקטל זמרי וזמר · וקח אגרה כהנה גדלה: קיאם[1] ברית לא יתנשי · ושמו קיאם קבולה: כהנה מתפרשי · פניכון אה קהלה: והיא מתשרשרה · במקטירי העלה: וחכמה[2] בריטורה · להלוכי סוכילה: ויכפרו ויברכו · ועל המזבח יתנפלה: ובזה היום יערכו · בבגדי הצין והפתלה: הא לו עמת עיני · והו קעום בצלות והתפלה: וכל מה ידרש יתעני · ומרו לו יקבלה: ובבגדי הנזר יתנזר · המורשה מן אביו לה: וידבר ויימר · דברים רב מלה: עשרת הדברים · עד תשמע ותשמר אה קהלה: על ארבע הפאות באיקרים · וכל מלה ומלה: המכתבים מתפתחים · מתרבים לאלה: והכהן והעמים · מציתים למשמע דברי האלה: והארבע המכתבים · ביד הכהנים סובילה: וכל מלה מתנשאים · בזועיו רב

[1] B9 קעים. [2] B9 והכמה.

דבריה: עד יעמדו בכרזה · ויאמנו באלהיה: וישמעו ויראו · בטהרות גביה:
ויצטמתו ויראו · טורים בטוריה: טור סיני אתת עליו · רבבות מלאביה:
וכבלע וצבאיו · קעמו על רגליה: והקול נפק מן רומה · לית ידע מוצאיה:
וקול ייתי משמה הפאות · פאתי עלמיה: קול לית כמו בקולות · זוע כל
טבריה: קול יהוה מוצאות · מן ארבע שגביה: קול מדבר דברה · אקרי תוריה:
יתגלג קראה דקרא · עסרתי מליה:

תשבחן ורבואן · ורוממות מתפרשותי: בלב טהור למען · ימלא טב דברותי:
למן אפרש לן מימרו · חקותי ומצוֹתי: מן עסרת הדברים דדברו · אקרי
תורותי: דבזה היום אשמע יתון · לקהל עבראותי: על מלי רז מוקרון · מלי
ישראל בכסיאתי: ביהוה ובנביו · כי לית דברו בקשיטותי: ומן יתגלא אליו ·
רבות כסותי: יהוה אמר למשה · לך אל העם וקדשׁ אותי: ליום השלישי ·
ויעלו על טברותי: על טהרה אתשנבו · בארבע שגבותי: בזועיו רב אקוֹו ·
טורים טורים סביבותי: וקולות וברקים · ואש בו תוקדותי: וענן כבד על
המדבקים · וקול ארבע שופרותי: מה רב שעה דבך · צא חדבר מן שמימותי:
אנכי יהוה אלהיך · אשר הוצאתיך מעבדתי: לא יהיה לך אלהים אחרים ·
על פני גדלותי: לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא · אריך ימיך על
אדמותי: שמור את יום השבת · לא תעשה בו כל מלאבותי: | כבד את f. 46
אביך · עד תתורך ימיך חיותי: לא תרצח דם אדם · ישפך לך דמיתי: לא
תנאף חזני · מחר באש קטרותי: לא תגנב כלום · תתמכר במה תגנבותי: לא
תענה ברעך ʿעד שקר · תכי נפש בשקרותי: לא תחמד בית רעך · ומה לו
מצאתי: ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך · בהרגריזים קדש סגדתי: והעלית עליו
עלות ליהוה אלהיך · ותקטר קטרת רחיותי: זה מלי עשרה · צא מנון שש
מאותי: טובי עמה סדרה · ישמרון בשמירותי: כל מן שמר משתמר · זה
אמר אלהי אבותי: שלום יהוה על קדקד נזר · דעל ידו שמעתי: שלום יהוה
על משה · דביאר יתון תורותי: שלום יהוה על משה · כי מליו ים דעתי:
שלום יהוה עליו · עד אן כי ייתי: דאמר לן במימריו · בקדוש ספרותי: והיה
לבבם זה להם · ליראה אתי:

יהוה הו האלהים · אלהי אלהיכם: י״ ה״ ה״ מלוך ארעה ושומה: י״ ה״
ה״ דהציל עמו ישראל במופתים מתריאמה: י״ ה״ ה״ דפ[קדן] על יד משה
הדמע: י״ ה״ ה״ דאמר לן על ידו במספר חמ[שיתי] יומה: י״ ה״ ה״ חקת
עולם לדורתיכם בכל מושבותיכם:

תלו ידיכן וגמרו

לאלה צעורך וברואך: לאלה דממצרים שם פדואך: לאלה דשם ספר
התורה מלואך: לאלה על טור סיני מימרו אשר אשמעיך: לאלה דבזה היום

ויקרא יהוה אל משה אל ראש ההר ויעל משה:
ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן:
ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד:
יהוה אלה רחמן ורחאה וחמא

ויסקו מן הטביעת פי מן ימטי · يقال منها هذه البيوت الماتيات قدامك
كما تري اولاً يقال بيت من ימטי وبعده يقال الابيات
אהנו כתבה רבה דהושט וגו׳[1]

f. 48b ויתמר נשתי בהלן כלה · ובנצירו וילבו קבלו الثلاث فصول وכי בשם ושמע ישראל · והמקרא על המכתב עשרת הדברים · الاوليات وهم تقدمو في
f. 49 קטף בכרך ודבר אל אהרן · ויתמר אוסיפו[2] | وبعده הא סביאן [א·ו·ז][2] ובתר כן יתמר שבוע מן מימר מתנה המצרי ירחמו מרי אמן:
נצפי למשה בן עמרם · דקעם עם הכבוד הרם: על הר סיני וכל העם · שמעים קול אל קעים:
הקול נפק מן אשתה · על הר סיני ברבותה: במחזי צפר יום תליתה · יקרי למשה עסרתיתה:
ראשם אלהיך אני · לא יהיה לך אלהים אחרים על פני: לא תשא ש[ם] שוא ברביאני · ושמור שבתה בלב כני:
במוקר אבהתך פקדך מרך · לא תרצח לא תנאף אמרך: לא תגנב יתיטב רבלך · לא תענה עד שקר תמ[טי] מסברך:
מסברך תמטי וי[הי] אגרך · שמ[ור] מאו[מה] לא תחמד לחברך:
ובנית מזבח ברום טברך · ובו יראה זכורך ורבלך:
זה המעמד יהי בריך · עליך ועל סדריך: ויסני יהוה מסבריך · ואלה ביומיכון יאריך:
f. 49b אה מן אנה אסתדר · מן נקבה וזכר: וחייכון אמן ישמר · בעמל דמע מן הבשר:
תנים יומה תנים יומה · מאה שנה בשלמה: תעשו זה היום בעלמה · בעמל קטף כל נשמה:
ישתבח אלהים:

ויתמר אתה[ו] דבריך עלמה النصف الثاني ובתר כן יתמר דכור מן מימר עבד יהוה בן שלמה ירחמו יהוה אמן:
במקום טור סיני · עמדו ישראל כלם: שש מאות אלף · הם ובניהם:

[1] As above, p. 53, א to ז. [2] Given in full.

משתמלה: הרחמים עליך תשרי · ותסור ממך הקללה: והחטותך מכפרי · ואנשם גרמך יסתלח: ומבתרון מה מצאנו · אלא ימי הקללה: ומסכינים סרנו · עליון כל עת אבילה: וענינו פקחים · ודבבנו עלינו מעלה: ולא נדע מודע רזים · ודברי רב לא נגלא: אלא כזת אניש מהלך · העור בפילה: ולא יתם לנו דבר בדרך · ולא נדע מפתר מלה: ובתר זה אני מדרשי · מן הו הנסתר לו גלא: כי רחמיו עליך תרשי · ות[ה]י צלותך מתקבלה: ותזבח ותקרב ותקטיר · קטרית העלה: מן התהלל והזמיר · ומרן לוכון יסלח: ויזכר קיאמו עם אבהתך · שבוני מערת המכפלה: ויבֵּר סדר דבבותך · ומן אסור פנותה יצילה: ויפרוש עמודי ענגה · ויסגֵּר עמודי קללה: ויכתב לה ספר כריתת במכונה · ומעל[יך] תט[רד] ותשלח: | ויקים מה אמר בספרך · f. 47b על יד משה משתלח: והסרתי מחלה מקרבם · ולא תהיה משכלה:

תתחנו תתחנו · בכל מועדיכון: תנים יומה תנים · תעשו מועדיכון: ותתנקו מכל חוב · והרע תתרחק מנוכון: וירבי הזהב והכסף · ויושם הברכות בידיכון: ויחני יתכון בסקיף · ויעלי מיתוביכון: ובזה היום מקרתה · דו מן כליל מועדיכון: דמספרון ששה וארבעים קשיטותה · כמה אמר בכתבכון: תעשו יתה מאה שנה · אתון ובניכון: במעשים כשרנה · ביכולה פני דבביכון: ותמטו אל רצונה · אל קדש משכניכון: ותראו ימי מניאנה · ועמודי מסגדיכון: הא לו עמת עיני עמה · כהני רבניכון: על המזבח קעמה · העשה קרבניכון: סבולי הטרח · סדרי טרחיכון: לוכון אמן יסדרה · יקום פניכון: ונראה יתו · בזה היום ישמשנוכון: והו בגדי מלבשותו · והצֵּין באבן שמחותכון: ומתפלל ומתנפֵּל · קדם גבעת עדן גנתכון: ברז השם מלא · משלשה באותות אקר מכתבכון: שנים ושבעים מלה · שנים מאתים ושני שלשים מספר נביכון: עמי לא תסבו עלי · על דברי קמיכון: ואשול יתך קהלי · תסבלוני אני שמשיכון: ליטני מתקצר · על זה המימר פניכון: מדרשו עמו תתוקר · בין סדרי דבביכון: כי הו המסכין · העני שלמה עבדכון: זעור תמיד מרנן · קצי מיתבה במועדיכון: ובתר זה וזה · מפרש לוכון: אן ישמרך מן נבווה · ויוריך ביומיכון: בעמל התלתה והמלך · ומשה נביכון: ובעמל אהרן ובניו וכלב ויהושע המלך · הקעום פני פניכון: וחתמת מימרי אמן · כן ירתי חייכון:

ויעבר יהוה על פניו ותמאמ

ויתמר | דראן אלה רב וכי בשם · ונהבה ונדרשה ותמאמ וקטף הטביעת f. 48
חמשה קריאן והו המתי קדאמך

ויקרא אליו אלהים מתוך הסני · ויאמר משה משה ויאמר הנני:
ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר:

تكرر مرتين

السلام برוך מן דאמר שבע שבתות תמימות وتمامه יברכך יהוה וישמרך وتمامه

ויתמר יהוה אל רחום וחנון تقبل ויתמר מרן מן מימר משלמה בן
אב סבוה ירחמו יהוה אמן:

קדם נימר · זה המימר · המתוקר: נטהר · הלב והיצר · ונמהיר: בסגדתה:

f. 50b קמי בדד · דלו עבד · תמיד נסגד: בתהללות · והתשבחות · והרוממות: בכל צלותה:

ונרבהו · ונזהו · ונסיד אן הוא: פרד אחד · לא מן אחד · ולא תכחד: מדילה צדקתה:

ומן יכל · ישאל · מה זה האל: דמצא · כל ממצא · ולית ימצא: לו דמותה:

דשלח · מי לו מלא · בתפלה: ולו השכיל · בעמו ישראל · אל הר סיני ועליל: לרבירותה:

ומללה פה אל פה · ידבר בפה · קדש כל משפח: בעשרה נאם · וירד אל העם · כתועפות ראם: לשבטיון שכינותה:

ודברם · והשמעים · ולמדם: מלה בתר מלה · הדברים האלה · ואגיבו במלה: סדר ערתה:

שמענו · ועשינו · מימר אלהינו: דאמר אנכי · וכמימרו נדכי · משני מלים עד כי: אמר שמור שבתה:

וכבן מה אתביאר · מן ששה דבר · בקצה אשר: שמה כבד · ואתו נעבד · על קדש כל מסגד: אתר שכינותה:

וישראל עמדו · כלם יחדו · ולא נפרדו: לזה המשמע · על כן דן יומה · מעמד הר סיני אשתמה: וכבן יום מקרתה:

ובכת מחר · בנה המבחר · מזבח תחת ההר: והנערים שלח · ויזבחו עלה · עם שלמים מלא: ויקח דם בריתה:

f. 51 ויזרקהו על עמה סביב · והתהפך הדם והשיב · על בגדיון מתכתיב: עשרת הדברים אתקרית · ויאמר הנה דם הברית · וזה מופת לית לו תבנית: ליום אחריתה:

האן עמה · כד עמה · זה התמח: ולא עזבו · רק אגיבו · למשמע הטיבו: במשמרותה:

על כן בפם · מוראה נשים · למן אקים: לנו על דת · בו אסתקפת · מיתובית עדת: קהל עברותה:

יראו וישמעו · מה אנלא לעיניהם: מן קולות וברקים · וארבע שנבים עמם:
ויקרע משה השנבים · ויעבר בהם: אל הר האלהים · ויהיו שניהם:
זה ידבר לזה · ולא שלישי בינם: כדבר איש לרעהו · ותשתמע דבריהם:
הך חזו זה היום · לא חזו ביומיהם: מה[1] רב שעתה דאמר אלה · למשה אמר להם:
עד יתיבנו למשמע · ויתקדשו פן יפרץ בם: וירד משה מן ההר אל העם · ויאמר אליהם:
וידבר אלהים את כל הדברים · עשרה שמם: ראשם לא יהיה לך אלהים אחרים · ולא תשתחוי להם:
לא תשא שמו לשוא · קולתיך תשתמע: שמור את יום השבת לקדשהו · במשמרו מיתוביתך ירימה:
כבד את אביך ואת אמך · תתוקר בהם: לא תרצח לנפש · תתריד בארמה:
לא תנאף עם הזנות · טהורים תטמיהם: והלך דרך הטוב · ולא תגנב מאומה:
f. 50 לא תענה עד שקר · נפשך תשפך דמה: ולא תחמד מ[ה] לחברך · יאחז בך האף והחמה:
והקמת לך אבנים גדלות · במקום אשר אזכ[רתי] את שמי שם: אבוא אליך וברכתיך · ברכה תמימה:
כן יברכך יהוה · אה עם קדש ודמע: ותעשו זה היום · מאה שנה תמימה:
וכן ישמר חיי · מן אנה כלכם: ומאה שנה תעזרו לזה המעמד · אתם ובניכם:
אמרו אהיה אשר אהיה · אה אדון התקומה: עני מדרש עבדיך · וכפר אשמה:
אהיה אשר אהיה · אה מן יכלותך עצומה: השקף על עבדיך · וברב טובך ברכם:
[2]אהיה אשר אהיה · אה מלוך מכה ורומה: כפר לעמך ישראל · הסנודים לקדש טבריהם:
תנים יומה תנים · מאה שנה בשלמה: תעשו זה היום · אתם ובניכם:
חתמו צלותיכון · ואמרו בדכיות פמיכם: כהלכון פם אחד · וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם:

הסנדות שלשה

ועלו וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ותמאה

[1] B 9 מר. [2] In margin is written אלוקיא.

שלומה: ימצא מאום גדיל · ובו חכמה תמימה: ובשבעים נפש עליל · וצא בפריה עצומה: ויוסף דלא קרב נפיל · והוֹת זכותו תמה: ומולד נביא סגיל · לנביים דמע: והאותות דגלאון האל · והמסות והמלחמה: לאבדן גוי נפיל · באף ובחמה: בכן שב בתליל · זכרון באי מצרימה:

ואלה שמות וتمامه ויקרו الي אז ישר يطرقوها ويقرو אל עשרת הדברים יתמר צפר اذا كان الوقة بكير وبعدهم יקרו الي ויקחו לי תרומה · يقال دران אלה רב ومرقه אתהו עבודן דעלמה וטובינן ואלהים קמאה וישתבח:

לאלהן נברך · דו בעל התקומה: בגדלו נח[ג] ע[מו] אל הר סיני · ואשמעם שלש קולות מתרימה: קולו וקול השופרים · וקול בן עמרם הדמע:

הו משה הנבי הנאמן הסגיל: דביאר בכתב קשט לא אליל: וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל: ויקחו לי תרומה: وتمامه

ويقروا الي ויקרא אל משה يقال دران אתהו יקירה ومرقه אלהים קעימה ואלהים יחידאי וישתבח:

בגדלו הציל אבהתן ממצרים וגו׳[1]

רב אלה وتمامه ويقال دران סיאגים וכי בשם ונהבה وتمامه ומליפוט המקי

חמשה קריאן · קרא אלה למשה: הראישונה ויקרא אליו אלהים מתוך f. 52b הסנה · ויאמר משה משה: השנית ויקרא אליו יהוה לאמר ב[חדש] השלישי: השלישית ויקרא יהוה אל משה אל ראש ההר · ויעל משה: הרבעית וכסהו הענן ששת ימים · ויקרא אל משה: החמישית במשכן יהוה · ויקרא אל משה: وتمامه

ويقروا אל וספרתם · يقال بيت دران وبيت مرقه לשידנא פינחס ויתמר ישתבח

ישתבח לעלם: יהוה הג[דול] האחד · דרבותה אתרבת:

ביאר וספרתם לכם: ממחרית השבת: وتمامه

*אגא ישתבח מן מימר עמרם בן שלמה הכהן כתוב אתה יסלח לו יהוה כל עון וכל פשע וכל חטא אמן:

בגדלו אסגל עמו ישראל · דלית בעמים לון כוֹת: במספר שבע שבתות כליל · חמשים יום אתחשבת: ועל כלולן אתא קול תליל · במשמע רום כל מקרת: על יד נבי נאמן סגיל · אשר הוא לנביים חתמת:

הו משה רום נביאכם: דביאר בספרו בגללכם: וספרתם לכם: ממחרת השבת وتمامها[2]

[1] As above, p. 339. [2] Added in the margin.

ונדביק · ונתחזק · באימנות משה הצדיק: דגלא זה הרז · בכתבו הלז · על כן עליו נברז: צלותה ושלמותה:

ובו נשאל · בלב נמיל · מרן צלותך יקבל: ובעותך יגיבנה · וצבעתך ישמענה · ופללך לא יטרפנה: ויזמן לך פצותה:

ובמובאי · ובמוצאי · אני בעי: לך אה אחי · אן זה היום יהי · עליך חדי וזהי: וכבן שבעותה:

כל שנה תספרנה · ותחלנה · ותכלנה: באשמחת · והמועד והשבת · דאשתירת: יעברו עליכון בשלמותה:

ועבדך הדל · ממך יסתכל · לאלה תתפלל: רחמיו ישימה · למן אשתמע · עבדו משלמה: דמבני דנפתה:

וחתמת מימרי לוכון · תנים יומה מאה שתה:

יתהלל אלהים וتمامه واחי ثم بعد ذلك يبدا الامام كي بسم وسور الخليقه وبعدهم يتمر دراين مد لית אלה אלא אחד وتمامه ומרקה עבודה דעלמה אלהים יסתגד ואתהו אלהינו וישתבח:

f. 51b בגדלו בחר עמו ישראל וגו״[1]

ויטע יהוה אלהים وتمامه

ויקרו לי ויאא יעקב רגליו · ויקאל דרון ממנה דכלה ומרקה אתהו אלהנן והב לן משבחה ויתמר ישתבח:

חילה דנשא מיתובית יעקב וגו״[2]

ויאא יעקב רגליו وتمامه

ויקרו לי ואלה שמות يقال דרון טבה דמטיב وتمامه ומרקה הבו תשבחתה ואתהו רחמנה וישתבח:

חילה דגלא בזה היום תמחים וגו״[3]

*عليه ايضاً لكاتبه عمران هكهن

יעקב ישראל · זכאה עצומה: כד בא למצרים · בשבעים נשמה: וברכהו מרה · בפריה מתריאמה: ויצאו ברכוש גדול · על יד קטף כל נשמה: על כן לאוי בכל עת · יתברך יהוה:

جوابه ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה:[4]

רב אלה وتمامه ויקאל דרון חיול הו חילה תקיל וכי בשם ויתרבי כלה ויתמר מליפוט:

f. 52a במובא יעקב ישראל · אל מצרימה רב תמח: לראה בלא חליל · ובנפש

[1] As above, p. 338. [2] As above, p. 125. [3] As above, p. 338.
[4] Added in the margin.

צעם שחר: עד קבלון וביאר וי[דבר] ק[רת] ב[ן] יצהר: בן קחת בן לוי: وتمامه

ויקרו الي פינחס يقال عليه فصل ערכתי ' علي نغم בחר יהוה وهو من قول سيدي العم הכהן שלמה בן טביה ' הלוי ' בשכם ' יהוה ישמר חייו וחיי בניו:

ערכתי לחם הפנים ' על שלחן תשבחתה:
במימר הרבאנים ' במובות לבבותה:
דברים ענינים ' דביקים באימנותה:
כי אנון צריכים ' כל חסד בטובותה:
ודרשים הרחמים ' והרחמים ורחותה:
נהה קהלה טבה ' נתן לו עלה קטרותה:
שבחותו ורומותו ' שימו מזבחות עלתה:
להוי על זה סדר עדתו ' לשמירות ארהותה:
מה אמר בה תעשה ' מן מצות חקותה:
התורה המתפרשה ' המתקבלה בלחותה:
ברוח הקדש נתינה ' בכבודו וגברותה:
נתינה למימנה ' נבי עלמה ואחריתה:
טובי מי יקרא בה ' טובות רנינותה:
בלשנות ולבבה ' ברוח וטהרות גביותה:
יעמד פני גדלו ' ידרש טובות צדקתה: f. 54
אלה ישמע ויגיב ממלל ' אן דרשת בנצירותה:
דך מה ראיתי ברו ' התורה אה סיעתה:
כל מן יהי חכום לזו ' כל סוד יגלי בפתרנותה:
אה עדת השמרים ' המזדמנים בזה כנשתה:
נדרש מכם מימרים יקירים ' נשימו קמיך אה עדתה:
אן לוכון תמיד ידרש ' אן יוריך לוכון חייותה:
ליומי תהבה ומשכנה ' ליומי רצון רוחתה:
וברית אברהם אביך ' וברית קדש סגדתה:
ירתי מרך עליך ' יזכר לכם תורותה:

ומל יהוה אלהיך ' את לבבך באבותה: ושב יהוה אלהיך ' בעזרך את שובתה:
ותדרש המדרשה ' שם תתפלל תפלותה: וירתי אתר קדשה ' מתרחב מן צרותה[1]:

[1] B9 צלותה.

ויקראו אל במדבר סיני · יתמר דראן מלכה דלעל מכלה · ומרקה
אלהים אל עליון · והא מלך רחמן · יתמר ישתבח:
תהי על חטאו · כד יתוב ויעזר ליד מרה:
כי בעלמה יסלח לה: ובאחרית יוקרה:

רב אלה וتمامه ויתמר דראן · חילה רמה · שמע בקלן · וכי בשם ויקאל
ונהבה ונדרשה وتمامه وبعده יתמר מליפוט وهو هذا f. 53

ירום קהל יהוה · זרע כל מימני: זכותה ומי זה · לרביאנה מני: בא אל מדבר סיני · ולא היה לני: וצא ממדבר סיני · אחרי דאתמני: בא אל מדבר סיני · ולא היה מני: וצא ממדבר סיני · קהל קדיש לני: בא אל מדבר סיני · ולא משכן לפני: יהוה וצאו · במשכן וכהני: ירום נביא נאמן · דהודענו באלפני: קשטה וקדשה · וכל זה יתני: יהוה ולו דבר · אלהים אל קני:

במדבר סיני وتمامه *عليه ايضاً مليفوط من قول الاخ المكرم الفريز
عمران حرر الله وגו״

אדכיר לטב משה · דגלגיו לא ימני: דנגד עמו זה · השבוע על הר סיני:
עד שמעו קול יהוה · מדבר עמו בלא שני: ואסידו סהדה קשיטה · בזה ובכל
ממלה אדני:[1]

عليه ايضاً מליפוט الي العم الشيخ ابراهيم القباصي رضي الله عنه

בעין הלב ראיתי · מעמד הר סיני: וחילי רומה וחילי מכה · תריון בו
מזדמני: והכבוד משגב בארבע שגיבים · אש חשך וערפל וענני: וההר בחר
באש עד לבב השמים · וקול קרי אדני: אשתמע מכל פה · מדבר ׳עמה׳
פנים בפני: כד שמע קול אלה קרי · אנכי יהוה אלהיך אל קני: נכספת
רוחיון אן תצא · ותשוב אל ים האסף הפני:

במדבר סיני وتمامه ויקרו אל ויקח קרח יתמר דראן חיול הו חילה דכן
ארכן · ומרקה עבודה דעלמה תסתגד ותשתבח ואתהו חדה · ויתמר
ישתבח:

עבודי ורבי · בגדלו נחג עמו אל הר סיני · בזה השבוע השביעי: ואשמעם f. 53b
קולו · מתוך ענן עבי: קול יהוה וקול השופרים · וקול משה הנביא: שלום
יהוה עליו · במספר הכוכבים:
ימלל משה בעשרת הדברים על ההר: ובדילון ארבעים יום ומי לילה

[1] Added in the margin with a note at the end تم ذلك علي يد كاتبه الفقير اسحاق ابن سلامه اخو المذكور عفه وגו״.

ויכפר לכם עונותה: וכל שנה נשים לכם · דכרן טב דכרנותה: ונקרא התורה לכם · קדם פני משכנותה: ברננות טובות · בפסק ונגד ואנחותה: אוי לאשר עשוי רעות · עמך בנברותה: יום בו יסף יהוה · עליון רעותה: שם׳ ישקיהם · רשף קטף ומררותה: הלוא הוא כנום עמדי · חתום באוצרותה: כל זה אתמר בדי·לך אה גוי קדישותה: ואתון כי ידין יהוה · עליון[1] ועליך בנחמותה: ומחשבך מעט מן הנקמה · ולך גן עדן שכינותה: יהיו עליכם סתרה · כמה אמר בתורותה: וזה המימר אמורה · לוכון אה בעלי רוחתה: עבדכון הכהן שלמה · הצריך לרחותה: [2]מימרו לוכון בשלמה · תעשו לו דכרנותה: ועבדכון אברהם המרחיבי · תימרו בלבבותה: אן יסלח לו חובי וירחמו ברחמותה: ותימרו אן ישמר חיי · מן אמור זה מימרותה: מאה שנה בחייו וחיי · סדר קהל עבראותה: בעת מרן ירצי עליך וישוב · ויעזרך ליומי רוחתה: ותדכרו אתו בטוב · בדכיות פממותה: ביהוה ובמשה עליך · תשים זה התולדותה: כל אשר אמרתי אליך · תשמרו במשמרותה: ותיתו אל קבריני · ותימרו דן מימרותה: וכל אשר דברנו · אליך בזה סוברותה: ועל חסול זה נימר · יהוה ירתי עליך ברתותה: ויצילך אה סדר·
f. 55b מן פנותה וגברותה: | וירפאך מן מדוי · מן הרעות עשותה: דבבי ושנאי · על עדת קהל עבראותה: המתגברים עלינו · במעשה רעותה: ומסכינים סרנו · אבילים בכותה: על ימי רצון ותהבה · ויומי חגותה: ועל הימים דבה · ברכת כהנותה: אשר ארך חיינו · סגרת בצוקתה: ואתרחב ממנו · אתר קדש סגדתה: וסרנו שם ומשל · בלשנות עממותה: ולא לנו עמל · ירצי בתורותה: ולא לנו שופטים ארכונים · מקליטים ברדפותה: ולא לנו כהנים · יכפרו בסליחתה: וסרנו כצאן תעים · בלא ריטור וחכמתה: כל זה מן התעום · ומקשה ערפותה: אשרי וטוב למי · ישוב שובתה: ויראה יומי · דאתקדם לו מדכרותה: ויצי מרן עליו · וישמע לו תפלותה: ויא משכן קדשיו · מתנצב על גבעתה: ויא שני עמודים · והמלאכים סביבותה: ויא הכהן והתהב עמדים · פני מזבח קטרותה: ביומי המועדים[3] · דאתעבר בזהותה: זבן ברכה ורצון · וישען ואשמחותה: אשר יתגלי בון · עדת קהל עבראותה: גאלי לו בנסתרות · תתעשה מצוֹתה: והרעות והצררות · לית לון שם׳ נמיותה: ולא יסור מן יעשה הרע · אלא יגלי עשותה: לא פוֹת זה היום הרע · דבון גברות דבבותה: ובתר זה המימר אתוריך · עלי פתרנותה: כי המימר אלי ואליך · משמעו בו סוברותה: והמימר שנת א · ור · וט · וכ · אתמר · בחדש סיבן מן שתה: אן הוֹת פנותה רכבה בצורר · ובצוקתה: כן יצילך אה אחי · מן ידי דבבותה: ויזכר לך מרי ·

[1] B9 עליכון. [2] In the margin اربعُ سطر من قول كاتبه. [3] B9 העמעודים.

ישלח לך נביו · כֹּח משה שליחותה: מן פאת קדמה ופניו · נוף כהנותה:
ויעבר הרגריזים · קדש כל ארעותה: ויחפר הארץ דבה טַמרים · אבני
ארהותה: ויצב יתה וייתי פני · קדש חליפותה: שם׳ יתנצב ויקום כרני ·
דמעות משפחתה: ויכתב באדה התורה · ויימר זה הו קשיטותה: כל עמי
וסדרה · ישמחו בזהותה: ותקום סדר העמים · על מלי קדשותה: ויסע עמוד
המלאכים · תלחם עמו מלחמותה: ואלה יהב לה נצען · רב ומגיבותה:
וימות כל מן חלף שמחן · ולא ייתן באימנותה: שם יקום לו מה אמר ·
בקשט ארהותה: חמשה מ[א]ה ידקר · ומאה מכם רבבותה: ובתר זה בלשנו
יימר · כל מן הֹוה מימנותה: וייתן ביהוה ובמשה ובהר · ובתורה ויום
נקמותה: וימלך אחד עשר · גוי עלמותה: ועדתו תתוקר · ועורנה ימיחותה
וימללו הלשונים · ויקום לשון עבראותה: ותקום הזהי והיששונם · על מלי[1]
f. 54b דברותה: והיהודים יימרו · זה נבוא עדתה: | ארור עזרה ודברו · ומה עשה
עמן בעשותה: כל מה אנן בו שקר · וזה הקשט עדתה: קומו בנן נלך
בסובר · ונדרש ממו סליחותה: ויקומו וייתו וידרשו · יעברו תחת טליותה:
ויטהרו ויקדשו · ויאמנו באימנותה: ויתגלי משכנו · והמלאכים סביבותה:
ויתנצב המשכן בחננו · וימשחו בשמן זיתה: ותצא אש מלפני יהוה · במזבח
קטרותה: ויצב כהני יהוה · מלוא חופניו במחתה: ויקרבו הקרבנים · קטרת
ועלה ושלמותה: ויתגלי עמודי הרבינים · על ראש משכנותה: ויברך הכהן
הגדול · ברכה גדלה תמימותה: וידרש בה וישול · כפירות פשחותה: ויתחני
ישראל · במשמעו ברכותה: כל זה וחיי האל · צדיק ליתו שקרותה: הֲך מה
ראיתי · מימר הכהנים וזקינותה: וראיתי בחלמותי · ברז מימר שמותה: כי
זה הדבר קרוב · למן לו ארך חיותה: בתר דסר חשוב · בספר תולדותה:
ולא תקח על לבך[2] מן פנותה · קרוב תלך באחריתה: אשרי לוכון אה עדתה ·
אן תמטו לזה רוחתה: לֵהֹוי עליכון תשמר · מימרי על קשיטותה: בזאת
יקום זה הדבר · תיתו אל קברותה: ותימרו למיתים · אשמחו ברוחתה: כי
הרצון והמשפטים · קעום על גבעתה: ויימר אשרי לכם · אשמחו אה
מסכינותה: מן הֹוה מכם · ביומי חסור פנותה: אשמחו ואתחנו · כי סגרת
פנותה: אשר אתבוננו · עליך דבבותה: יהוה יסובר לכם · ויסלח לך
חטאותה: ירחמכם יהוה · וישכנכם בפרדס גנתה: יום נקם קרוב · יסב
f. 55 לוכון פרותה: מן שנאיך החבוב · יום בו יתותר חשבותה: | יום בו פניון
כושים · וריחות רעות ריחותה: וכֹּח אבק ועפר בישים · תהיה גביותה: ולית
להם מושיע · מן מנביאתה למכותה: אלא מצוק ומצור וקשה · מן חרב
נקמותה: כל בדילך יתעשה · אלהיך ביכלותה: ואתה בנן עדן בששי ·
מתחני בשלמותה: ואנן דרשים לוכון · פני ארון בריתה: אן יהוה ירחמכון ·

[1] B9 מל. [2] B9 בלך.

בחיך אתיתב קבלי · ושׁמע החלום: הזה אשר חלמתי · והנה אני קעום:
פני הרגריזים · מתחנן ומצלי: נשאתי עיני · ראיתי כד אגלי:
עליו תמחים · ומראים כבדים: ומלאכי אלהים בו · עלים ויארדים:
ואורה סהר בו · וענגה מנגד אליו: והמקום מקום רב · והנה יהוה נציב עליו:
דרשתי אעלה · וארא זה התמה: הלכתי הדרך הדרך · והנה נפלאת עלי אימה:
עד אמטית אל המקום · המתקרי גבעת עולם: ראיתי שם׳ תמחים · כהם לא ראיתי בעולם:
מן כליל מה ראיתי · ראיתי שם׳ אתר: רחב לא קצה לו · אלא אחר המדבר:
וכבוד יהוה · מלא זה המקום: ומלאכיה הלכים בו · והכבוד על הכסא קעום:
שׁרית אראה ואתמח · והדרך תסבלוני: מן אתר אל אתר · עד אלא תמטני:
אל אתר לית לו דים · שם׳ עיני נשאתי: ראיתי בו תמחים · כהם לא ראיתי:
ראיתי שם׳ תרח · יקיר עד מותר: עפלתי אמר · מה הוא זה האתר:
הן צדקני מימרי · ביני כל העמים: אין זה כי אם בית אלהים · וזה שער השמים:
קדמתי אליו · ודרשתי אפתח אתו: צא לי מנה אנש · נבהלתי מן ראותו: f. 58b
סגדתי על אפי פניו · ואמרתי עליך השלום מני: בחייך לא תקח עלי · ועל סכולי תסבלני:
אמר לי מן אתה · ומן אתה תבעי: אמרתי אני עבד זעור · מן תפושי דת משה הנבי:
אמר מהבה בך · תנחיו מנחיה לך: וכל מה תימר אלי · אעבד בגללך:
שאלתי אתו ואמרתי · מה הוא אתרה הדן: אגיב שיאלתי ואמר · זה הוא גן עדן:
אמרתי לו באלה עליך · ובקשט משה בן עמרם: אגידה נא לי · אם תהיה את מבני אדם:
אמר לי מה תדע · אן אני בעל התשמשה: ואני דאמיר בדילי · קח לך את יהושע:
ואני קעום · על תרח זה המקום: מהימן על מן יעבר · לגהה בשלום:
ולי בתוכו אנש · מה תוכל תשיג אליו: מתקרי שמו משה · שלום יהוה עליו:

ברית התלתה: ותפלות אדונן משה · ואהרן וקטרותה: ותנים יומה מאה שנה · ברצון וזהי והדותה[1]:

f. 56 ויתמר דראן לחילה חיולה ומרקה אלהים אלהינו ויתמר ישתבח:

בנדלו ישים זה המעמד · בריך ומברך עליכון: וכל שנה בין ידיכון נצטמד · ואתון בשמחיכון: בעמל אדונן משה הנזיר הקדקד · בן עמרם נביכון:

ומן ברכת זה היום עליכון יעזר: וסני שנ[ים] ישוב עליכון באיקר: וחייכון אמן ישמר: אתון ובניכון:

רב אלה וקמאה ויקאל דרון מברכו ובעדא מליפוט من قول العم הכהן שלמה בן טביה בשכם:

אשׁרי וטוב למי · ישלם ויוקר: על משה בן עמרם · זרע רב בני עבֿד: דאתשלח על ידו · וביאר לעמו וטר: עשרת הדברים טוב · למי לון ישמר: באחרת מנשמה · ובעלמה מתוקר: יוכילך על משמר · כי הרצון לך יעזר:

וידבר יהוה אל משה לאמר פינחס בן אלעזר ויקרו אל אלה הדברים יתמר דראן לך נביע · ומרקה אתהו עבודן ואלהים רחמנה · וישתבח:

גבור הגבורים: בגדלו הציל אבהתן ממצרים · במופתים יקירים: ונחנון אל מדבר סיני · על יד דמע הספרים:

f. 56b ובשלישי מחוי צפרה: עמדו בשפולי טורה: וכבודה רבה עליו שרא: וקרא עשרת הדברים:

רב אלה וקמאה ויתמר דראן האן דאתון · ויתמר אלהינו וקמאה וכי בשם ופסל מן יתרבי · ויתמר מליפיט:

מר יחידאותה · דבֿר דבֿר רב וקשה: לברה דעמרם · נביה רבה משה: בערבת מואב · אתהו נבי ואישה: דבֿר לישראל · דבֿר טוב יעשׂה:

אלה הדברים אשר דבר משה וקמאה ויקרו אל שופטים · יתמר יתהלל

תקיל ויקאל מן הא סביאן הדא البيوت المائيات [א—ז ,ל ,ע ,צ—ת]

f. 57b ثم يعاد بيت הא סביאן ובעדא יתמר חכמה מן מימר אדונן אבישע בן פינחס רצון וגו׳

מימרי לכהלכון · סעיתה האלה: מועדיכון ומועדיכון · טביכון מן אלה:

f. 58 ראיתי חלום · נבהלתי מן ראותו: | בו תמח רב · לא ראיתי דמותו:

מדרשי אפתרו פניך · ואגלי רז אמירותו[2]: ואני שמעתי עליך · התשמע חלום לפתר אתו:

[1] At the end א·ונ·ק· שטור.

[2] Corr. from רזותו.

הו משה דמע השבטים: דסלק אל טור בד[יל] מש[מע] ק[ול] ש[ופר] השלטים: וביאר שופטים ושוטרים תתן לך: וטמוה

f. 59b ויקרו אל באזני יקאל ויתהלל ובעדה יתמר מליפוט · من قول القباصي
ירחמו יהוה אמן:

נאזין אזנינן · למשמע זאת השירה: ׳דדברה משה הנביא · על אחר התורה: דרישה׳ טל רסס · ועקבה סוברה: וממציה יקידאן · למי לא ישמרה: לאזי ננציר היצרים · והפמים נטהרה: במימר האזינו · השמים ואדברה:

ויקרו אל אחר התורה יתמר תורה ונברך יתה · ויתהלל יקאל וברוך אלה ויהוה אל חפיפ ונברך והמזד ויעמד העם מרחק וטמוה וברוך מן דאמר ואלהי אברהם לך נברך · ואז ישר · ונרבי ומן נשאי כהלן המוט ואה רבה ושבחו העדה ודראן אלה רב · וכי בשם ויתרבי · והקטף ולא יסלו פי הקטף יקאל ושמחתם וטמוה אלי עבד אצל אלן מורא מול שכם יקאל הדא סורה

וכל העם שׁמע את הקולות וגו׳

ובעדה יקאל ובמקום אשר אזכרתי · וטמוה ולא יסלו פי הקטף הנה אנכי וטמוה ונתתי את כל איביך אליך ערף · יקאל כי אתן בידכם את יושבי הארץ יקאל

f. 60 ואל משה אמר עלה אל יהוה וגו׳

ובעד מא יכמלוהם יקאל יתהלל יקאל ויצא מכתב אחד · וילבו כי בשם ושמע ישראל · והמקרא על המכתבים הסור המזכרות ובעדהם אתהו דבריך עלמה תרח רחמיך וטמוה והסגדות שלשה:

הלולא ויעמד העם מרחק וטמוה

تكرر مرتين

והתלתה ברוך מן דאמר וטמוה ויתמר יהוה אל רחום וחנון:

ויבכר הלמם ובעדה אתי בשלם וטמוה

ולעלם תסתגד · ולעלם תשתבח · ותתחסל הצלות בטוב:

الله لا يقطع ليشرايل عادة امين

אמרתי לו שמע מימרי · ואל יחר עלי אפך: אפתח לי ואעבירני · בחיי משה על לבך:

אמת שמע מימרי · קדם פתח התרח: ואמר אה עבד נשיש · עבר ואל תירא:

עורן כן אקראו:

שלום יהוה על משה · דקרא לו משה משה: ודרם לגו אשה · ונתן לו שני קרשי:

משה שליח אלה · בחרו ונבאו אלה: ולישראל לו שלח · עד להם יושיע:

משה שליח אלה · צעם ארבעים יום וארבעים לילה: ושני לחות קבלה · מימין קדשי:

משה מן כתו · לית בעולם כתו: לא קעם ולא יקום כתו · מכל האנשי:

f. 59 משה מה גדל שמו · אלהים גדל שמו: אה עמו שלמו · בכל עת על משה:

מעמד מברך עליכם · ועל כל קהליכם: ישראל כלכם · בשמח ובששי:

תנים יומה לשש · ישוב יהוה בשש: עליך לטוב כאשר שש · על אבותיך בששי:

ומד אנן ידעין وتمامه ובתרו שבוע לאדונן פינחס רצון יהוה עליו:

בשם יהוה אלהינו · נחל כל ימי חיינו: אלהים שמו ובו אתכוננת גויותינו · ישתבח שמו וישועתו קוינו:

תחלה ואחרית נשבח · מי עשה עלמה וכל דבה: ראשית הב[ריה] וי[ום] נ[קם] עקבה · ישתבח שמו ופני גדלו נצבע:

דמלא העולם במשה · ודברו ולא בינם שלישי: ונתן לו שני קרשי · בשלישי משלישי:

ומללו בעשרה דברים · דברים רביאנים יקירים: ראשם לא יהיה לך אלהים אחרים · ואחרם תבנה מזבח בקדש ההרים:

ברכת אהלין מליה · תקום לסדר צמיתיה: דאצטמתו[1] בדן אתריה · במקרא וצלותיה:

תנים יומה אה עם קדש · תנים יומה אה נש[יאי] הקדש: תנים יומה אה מתבחרים לקדש · תנים יומה מאה שנה בשמח וברגש:

وبعد ذلك دران לית בכל יומיה ומרקה עבודה דעלמה בכל עת תשתבח ואחד הו יהוה הנכבד וישתבח:

אלהים אל מהללך: בגדלו בחרך אה ישראל · על כל העמים אמשילך: ואנגדך אל מדבר סיני · על יד נביך וחבלך:

[1] B9 דאצמטו.

f. 61 בשם יהוה הגדול נשרי:

צלות שבת הדברים הברוך:

אלקטף ברית וזכרון ויוסף · ותרומה · וסיני וקציר ושבת · ושמח ואלעזר שריו הצלות בריך אלהנו וכארזין ואמרים ועל פתח רחמיך וכי בשם וקצי הבריה יתמר על ויטע דראן מד לית אלה אלא אחד ומרקה עבודה דעלמה · ואתהו אלהינו ויתמר ישתבח:

אשר לכוכבי השמים נטע: ושם נורון מתפריש · מלמעלה ומלמטה: ולון חנות וכנות · לא יסור לעלם משפטה: וברא בריה ייה: באשתתי יומיה: ויהי אדם לנפש חיה: ובתר זה ויטע:

f. 63b כְּוֹנִי יהוה אלהים גן בעדן וגו״

יתמר יתהלל נִפְעָל ונִפְעַל יתמר שירה מן מימר אדונן הכהן הגדול פינחס רצון וגו״

f. 64 השבעות תספר · מיום הבי[אכם] את עומר: התנופה וספרת לך · שבע שבתות במספר:

פני בדד נכבדי · צדיק וישר פדי: אמר בכתבו דנתן לך · וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה:

כלי דרכיו משפטים: אמר לקדש השבעים: וחג שבעות תעשה לך: בבורי קציר חטים:

יהוה אֵל הקדש: אמר בכתבו הקדש: שבעה שבעות תספר לך: מהחלך חרמש:

נורא עשה הנפלאות · צַדֵּק בקדש התורות: בספרו אמר לך · תחל לספר שבעה שבעות:

דיולה רבה אלהיך: צעורך ומלוכך ואלהיך: בחרך וקדשך ואמר לך: ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך:

כעורה דכל טוב יתן · וכל שרבה ימתן: וכל מה תתן יקבלך · מסת נדבת ידיך אשר תתן:

בנביא משה אדונך · אל עזר יקבל מתנך: כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך · ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך:

f. 64b אהיה פקד אתך · תספר חמשים יום בשנתך: ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך · ובתך עבדך ואמתך:

f. 60b בשם יהוה נתרחץ:

صلاة ليلة لجمع تاني ليلة بزبورة تنقرة هذه السورة وعلي الكتاب علة אלי لما يصلوا في القطف قوله ונתתי את איביך אליך ערף · يقال ואל אצלי בני ישראל לא שלח ידו · ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו · تنقرة هذه السورة

ויאמר יהוה אל משה ׳עלה אלי ההרה וגו״

ولما يكملوها يقال את הכבש האחד وتمامه ويكملو القطف ויתמר מן אתהו דבריך עלמה תרח רחמיך وتمامه והסגודות שלשה:

الاولة ויאמר יהוה אל משה · הנה אנכי وتمامه

التانية ויבא משה בתוך הענן · ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה:

التالتة ברוך מן דאמר שבע שבתות وتمامه

وبقية الصلاة كما تقدم والله اعلم

לו לא מימר הכהן: לית אמרתי אהן: ובזה עבדך ישאלך: תפשט עדרו בכן:

תנים יומה אה סדרו · לשבעות תספרו: בעמל נביך ופללך · משה דדברו מרו:

וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים · ושמרת ועשית את החקים האלה:

f. 66 כארזין ואמרים וקמאה | ויתמר דראן סיאנים · ומרקה אלהים קעימה · ואלהים יחידאי · וישתבח:

חילה׳ דמלל משה אדוני · וישראל מביטים: וגלא לו תמחות בהר סיני · אש וחשך וענן וערפל להר לחטים: שלום יהוה עליו אשר הודיעני · החקים והמשפטים:

ועל חתמת מרן יקבל פְּלֵלך: וסגי שנים תם[פר] הש[בעות] מחלך: וחג שבעות תעשה לך: בכורי קציר חטים:

רב אלה וקמאה וכי בשם וישרו אלקטף:

ואלה שמות בני ישראל וגו׳

f. 69 ויתמר דראן חילה רמה שמע בקלן · ומרקה אלהים אל עליון · ואה מלך רחמן · חפיף ובעדהם יימר הכהן ישתבח:

תהותה הסאה וגו׳[1]

f. 69b גואב עד לעלם ברישה ובעקבה · בריך אלהנו וקמאה תקיל | ויהוה אלה תקיל בית ובית ובעדהא יקאל כימי גדלה · חסדיה הפתחה הפתחה הפתחה מן קול العالم العلامة التقي عبد الله ابن سلامة رضي الله تعالي וגו׳:

כימי השמים על הארץ · תמידותך מתקומם: לא תחליפך הימים · והך תתחלף ואת מרומם: מפני כל פני · מחדד לילה ויומם: ואתה אמור על גדלך · חי אנכי לעולם:

עוד כימי אבות ובנים · לך נתן גדלות: לפם דאנן לא לפם דאתה · דת בעל הממשלות: התמידה בעלמיה · ולא על עליונך עלות: על זה רמיש וצפר · לאלי לך הצלות:

כל ימי דורות וחליפותם · מקים על כסא רבותה: וכלה תחת אדך · סבילים ברב יכלותך: יכלתך ומדעך שרי · הלך בכל עשותה: לך נתן תישבחן · תקיף נוראותה: עוד נשוב ונהללך · עם חדוד השעות: ממה לך עלינו מן הטובות · ההלכים והבאות: מאז מה בראת ממה · לא תסובבנו המדעות: ואתה לגדלך אלה דלא מתחלף · וידיך מלאות:

[1] As above, p. 225.

אמר לך אלהיך ורבך: תשמח בחנך מלוא לבך: והלוי אשר בשעריך בגבולך: והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך:
אלהים יתן לך שמח · אה עם קדש ודמע: במקום אשר הנחילך · לשכן את שמו שם:
צוך אלהים ביום הבכורים: בהקרבכם מנחה חדשה ליהוה בשרים: בשבעותיכם מקרא קדש יהיה לכ: ם וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים:
תנים יומה במלא · לשבעות האלה: בקדוש מי אמר לך · ושמרת ועשית את החקים האלה:
וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים וגומר

בארזון ואמרים וגומר עורן כן עליו עוד · שירה מן מימר זקן ישראל · אברהם הקבצי ירחמו וגו״

f. 65 השבעות תספר · מיום הביאכם את עומר: התנופה וספרת לך · שבע שבתות במספר:
אלהים אל נורא: נכבדה צעורה: בכתבו אמר לך: וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע:
בשדה באספך את מעשיך · לכהן הגדול דבו ששיך: בזה הב לי והב לך · נודי לאלה דקדשיך:
רחום פקד השבטים: במלים מתלקיטים: וחג שבעות תעשה לך: בכורי קציר חטים:
הכהנים יתקדשו · והזקינים בן הששו: דאמר זקניך ויאמרו לך · ומדבריהם לא תמושו:
משה בן עמרם נביונו: לית בבשר כמונו: דעל ידו אסגלך: בעדנים נפתרון אנחנו:
אנון יומי השבעות · אשר שמון שמחות: בן מרך אבדילך · וגלא לך בון תמחות:
עבד עליך תשמע: למימרי ובו תשמח: מימרי טובו לך: הב לך לו תשמע:
f. 65v יהוה אדוני: במדעי קבצני: קבצה כלילי קבלך: כי קבצה שמי אני:
מי לו שם כשמי · שלשה עקובאן מזדרמי: אברהם וקבצי קבלך · וזקן בזבני הרמי:
זכרוני בין עמי כמרדרור: סמים דקה ממלחת טהור: וחייך זכרי ישמח לך: כי בו רז מן השם הטהור:
שמי בו רז מן השם · הנבון לו יחכם: ק · ב · צ · י בגללך · טיבי בזה השם:

באהלין אני דרוש · בדילך אה ישראל: לאלה אן ישים ענן רחמיו עליך פרוש · ולבך ליראתו ישכיל: ויסגי לך כל קנין וכל רכוש · ויצליח לך כל שביל:

ולך מן פנותה יושיע:

וירחיב לחצך · וישמע למקראך: וירפא למחצך · ואם תהיה נדחך: בקצה השמים משם יקבצך · ומשם יקחך:

ויצלחך בכל אשר אתה עשה:

ולבישך מן רצונו צלם · ויתן לך ישועה: וישכינך תחת צל קו[רות] רח[מיו] בשלם · ויראַ כי טובה מנוחה: ויכילך ממגד גבעת עולם · וממגד ארץ ומלואה:

וממגד גרושי:

f. 71 ירחים ומראש הרי קדם · ברכה גדלה: תבוא עליך בזכרון השם · הגדול מכללה: תשתמע מפם · מי לו יהוה מלא:

בהאתצפו ראשי:

העם ויאמר בדילך · יברכך יהוה וישמרך: יאיר ישא ישים לך · שלום אלהים יתברך: אהיה אשר אהיה אל מהללך · מאל אביך ויעזרך:

ואל שדי יברך מעשה:

ידיך וימטנך מה תביע · בקדוש אלה קעימה: דנחת ביום הרביעי · על טור כיני מן רומה: ומלל משה הנביא · בסהדות בוראי עלמה:

פה אל פה בלא שלישי:

אמן אהיה · אשר אהיה:

עורן כן כימי גדלה · אגּ כימי נסמי המלוך מן מימר אדונן הכהן הגדול אבישע · בן פינחס · רצון וגו״

אשול צדקת אלה · אן יתן לי יכולה: על מה אני דרוש · מן תניו המימר: דאנה פניך פרוש · בעקוב ובראֹש:

אקדש שמהתו:

מודאה לאלה אשר אניר כוכב המדע · ורכבו ברקיע הראש: לאיר על הלשן והגיה · ואזרע זרע המדע: בשדה הלבב · למזון הנפש: ושם תבואת זה הזרע · בכרי האיש המימן: דאבדת נביה רבה יאמן · דעל קשטה אתימן: ועל כן ובדיל כן ועורן כן:

אני מתני גליגאתו:

f. 70a כי אתה אלהינו · בעל היד הגדלה: עבוד המאומות בנסתר ובנגלא: במלה מדילך · מלמטה ומעלה: מאום לא מן מאום · בי היכולה:
ואלהי אבותינו · דגלית עמון כל נצען: בתמחין ופליאן · ופדית יתון למען: תהיה לון לאלהים · ולך יתנו תשבחן: ואת תתן לון מתנה · מן טובך יען ביען:
בכל הימים לאלי · נהללך ונשירך: על מעשיך תתנו · מן ראשית מבחרך: ועד עתה אל אחר · הדורות איקרך: תמידה לא יסור · תתהלל ותתברך:

עורן כן:

אלהי אב המון המשפחות · דשרא באלון מורא: ובנה המזבחות · בבית אל ויקרא: בשם אלהי הרוחות · דו אברהם בן תרח:

דאתקרי נביא ועבד ונשיא:

אלהי בנו יחאידו · נצירה אשר אדרש: מנה זבח לעבודו · על הר הקדש: וזבן הלכו יחדו · ואמר הנה האש:

והעצים והיה השה:

אלהי מן חזה בחלמו · סלם מציב בבית אל: ומחנה[1] אלהים בו אזדרמו · ואתקרי שמו ישראל: ויאבק איש עמו · וזה האיש הוא פנואל:

דתקע כף ירכו בגיד הנשא:

אלהי בעל החלמות הלז · דהוה לבו מלא': מן החכמה ורז · החלמות לו אתגלי: ובחרותה למלכותה בזז · ויהי איש מצליח:

בכל אשר הוא עשה:

f. 70b אלהי נזיר עלמה וקדקדה · ונשיא נשיאי מינה דאדם: דמע דבירתה וחסדה · וגביר כל העולם: בעל הציאם והעמידה · והתפלה ביום נקם:

דו נביה רבה משה:

אלהי אהרן הכהן · אשר אתמסר לשרת: באתרה דהוה במשכן · וקם לשמר משמרת: ולבש אפוד וחשן · לכבוד ולאתפחרת:

ואקריב ריח ניחח אשה:

אלהי שני בניו · האנשיא והפוקד: אשר הכהנו לפניו · ועבדו מה דהוה עביד: ואמשחו בשמניו · בפתח אהל מועד:

ואתקרי כל מנון כהן משיח:

אלהי מן לקח הרמח בידו · וגיד הקנאה בפניו שלופה: ובא מתרחץ בעבודו · בתר הנאף והנאפה: וקטל למן זדו · ותעצר המגפה:

וקם לו קיאם לא יתנשי:

[1] B9 ומנחה.

ובדן ירחה אנגד נביה עמו · אל הר סיני ואנגדו קמו: ויקרא יהוה למשה
בקל לית כמו · וזרח משעיר למו: ויאמר למשה · אמר לעמך יהיו מתקדשי:
ליום השלישי · ולנשיה ימנעו הנגושי: וירד נביה רבה משה · ובזה הודיע
אתם: ויקדש אתם · ויכ[ב]סו שמלותם: הא לוי לו ראיתם:

הך אתכנו והך אצטמתו:

וטברה ומישרה · ועמה יחרדים: וארזה מראים כברים · וקולות וברקים
מוקדים: עם לפידים מתנגדים · ועמה בשפולי טברה עמדים: וראים את
הלפידים · על אפיון סגדים: בזועיו רב משתעבדים · ומלאכיה עלים וירדים:
בנביה רבה זהים וחדים:

מתבסרים במובאותו:

f. 72b ואתיתב צבא צבא · את זאת העדה: ואתמסר כל צבא · לעבד עבדה:
והוו ארבע אצטרים · קבל ארבע דגלים: כל אצטר לו דגל · אש חשך וענן
וערפל: ואתיתבו בארשות העבוד · ואלבש הכל כבוד: וקול השופר חזק
מאד · שם אתאסף עמה בשעבוד:

וזעיו וארתתו:

ויעבר אלהים קול במחנה שומיה · בין צבעות מלאכיה: עבדי משה אתי ·
הוא רום אנשיה: ונאמן על כל ביתי: ואנלנה על נסתריה: לכו אה צבאותי ·
רדו בארשותיה:

בזרח לקראתו:

וירדו כל צבא השמים · וכל מנון עמד על תרח: מרבין לנביא התמים ·
אשר נורו אזרח: וכהלון הוו קעמים · וכל מנון לגלוגה מפרח: ודמעי העמים ·
עמדים מלרע: מביטים לשמים · לישמעו המקרא:

ולידה יציתו:

וצבא מלאכיה · אמת אתיתבו: על אהלין כניה · לזימון נביה באהבו:
אפתח תרח שומיה · וממו ירדו: שני עמודיה · לפני משה עמדו: צא מכל
אחד מלאך בידו · מזה אחד ומזה אחד: וסבו יתה בחדו:

ולתרח ענגה אתו:

והמלאכים עמדים שם · בשעתה דראו: נבינן משה הדמע · לתרח פתחו:
ואמרו זה הוא דבחרו · אלהים ונבאו: וסבו יתה ועברו · ומלגו ענגה יבאו:
f. 73 ומלאכיה אסתחרו · ובו אשתמחו:

ועמדו סביבותו:

f. 71b אתמח ואתפחר ואני ׳ עתה עמד: בזה נביי ואדוני ׳ בן עמרם ויוכבד:
גבר גביר ונשיא ׳ נביא שמו משה: דלישראל הושיע ׳ מן פרעה הקשה:
בסימניו ואותותו:

וממצרים צאו ׳ וקרבנה זבחו: ואכלו ושבעו ׳ ומרעמסס נסעו: וקמיון
עמדים ׳ עליון מוקדים: להם נגודים ׳ עד אתו ירדים: באיקר דלא סוף ׳
מן שלמה דלא חלוף: ומטו אל ים סוף:
ושרו על שפתו:

ושאו עיניון ׳ עמו דבביון: רדפים אחריון ׳ ובאלהים הדבקו: ובאו בו
בצדיקו ׳ ומן חלב אימנותה ינקו: ודבביון אשתנקו ׳ וליד מרתה סלקו: ולא
יכלו להשקו ׳ ופני משה צעקו: והמים המתקו ׳ ועל הטוב אדיקו:
בעמידות דן נביה וברכאתו:

ומנה היו עלים ׳ דגלים דגלים: בכל טוב מתכללים ׳ ויבאו אל משרית
אילים: ועל דאה משריתה סגת המללים ׳ ועל מדבר סין כלם מנטלים:
אכלסים ואילים ׳ ומנה היו אכלים: האבות והטפלים ׳ וכל מה ידרשו מן
המטעמים והמיכלים: יהיו אפים ומבשלים:
כל אחד הך די ריחותו:

ובשבוע החמישי ׳ חסכו מיה כל אנשי: עמה ובאו ליד משה ׳ שם פרט
תפלה: לבין ידי אלה ׳ אתת ארשותה הגדלה: לנור בריאתה וכלילה ׳ קח
f. 72a אתך מזקיני העדה האלה: | ומטך דבידך ׳ ועבד בה מה אגידך: ואנה
אסעדך:
ועבד כן וכל ישראל שתו:

ובין מה אנון מצטמדין ׳ האבות והילידים: במשרית רפידים ׳ כלם זהים
וחדים: אתת המגידים ׳ לנשיא הקדקדים: במקדום המרודים ׳ ויקרא
ליהושע: בעל התשמישה ׳ ואמר לו אה יהושע: בחר לנו אנשים ׳ הזיקי הלב
והנפשים: במלחמה יהיו קשים ׳ ועמך יהיו נגושים: למלחמות אהלין הבישים ׳
דלנן דרשים: ואני ידי מתפרשים:
ורבי ילחם עמך ביכלותו:

ויצא יהושע הנסיא ׳ דמן ילידי אריסי: יוסף מלכה דמנה נפרדו ניסוסי ׳
מלכי רב כל אכלסי: מחר מן מבחר הרכבים והסוסי ׳ וצאו הך עופים
מטעסי: ולעמלק בפי חרב היו נכוסי ׳ שם ויבן משה מזבח: ויקרא שמו
יהוה נסי:
ודן שמה מן רב שמהתו:

מינה דאדם · ועל סדר העולם: ואתקשט וחכם · אן מרך מה כרת קיאם:
עלמה הדן אלא בשגם:

מובאך אליו אה סגיל כל בריאתו:

ולו את אה משה · הה סר הצלם: מעל שכוניה · ואולם הגם הלם: אנון
תפשין עד תיתי · והאדמה לא תשם: והדה כד אתית · תשפט בין דם לדם:
ותדין בין דן לדן · ותנפש מכל ארצם: ויודיעך מרך · נסתרי העולם: | מפני f. 74
בראשית · ואחרי יום נקם:

אנון מגלגין זאת הגליונות ומוסיפים בגליונאתו:

לית ידעו אלא ורוח מרחף · חזק מאד ותרם: תבת משה על פניו · הך
התבה על הים: ונביה רבה ישב על הכסא · משבח ומרומם: ויסדיה מסמבין
לה · עד אתו בה אל ארם: נהר רביאן אשתה · ושם השם: לפניו מזון · מן
השם הנכבד: ואכל וחי לעולם:

ונחת מרה ברבותו:

ומללה פה אל פה · לא לשן ולא שפה: קול אתי מכל פה · לא יאחז בפה:
ומלאכיה עמדים פה:

ויתן למשה ככלותו:

את שני לחות האבנים · בצפיתו מתכנים: והיא מלי ד · קצים מתמנים ·
בזה שנים ובזה שנים:

כתובים בכיר יכלותו:

לא יהיה לך אלהים אחרים · לא תשא את שם יהוה: שוא ולא שקרים ·
שמור שבתה יפה לשמורים: כבד אביך ואמך דאנון לך מוקרים · לא תרצח
לא תנאף: באשתה תשרף · לא תגנב מן הטוב תונף · לא תענה: עד שקר
תסתקף · לא תחמד תנגף:

ומזבח אבנים תבנה במקום יהוה ושבינותו:

וכל העם שמע · המלל וראה את התמה: וכן אזדוע ואתמח · ואמרו לית
לנן תקומה: על כת זה המראה והמשמע · ואמר שובו לכם: | לאהליכם · f. 74b
ושבו ויראת יהוה על אפיהם:

וצלמו ואימתו:

יהוה ישימנן · ויתכון מן הבאים כלנן: תחת צל קורת משה נבינן · דביקים
באימנותו: כל יומינן · ולא יפרע מנה רישינן: כל ימי חיינן · תפשין בידינן:

דגלי שער דעתו:

ומן פנותה יגאלך · ויצליח את עמלך: ובעננו רתותו יטללך · ומן צדות

וכל מנון מן תנה ׳ לו גליגאן רבאנה: על מד מטות לשנה ׳ שלם לך אה כהנה: דקדמך ממנה ׳ על אהלין זימונה: אתיך חדי בשדכנה ׳ ולמה דן רבאנה: אלא לך אה נשיא זבנה ׳ אה דלית עמך תניאנה: אה ברה דיוכבד ׳ אה סגיל כל מינה: אה אוצרה ׳דמלי ׳ מן חכמתה ובינה: אה מן הוא עין החיים ׳ בתוך הגנה: אה מן הוא בעלמה ׳ כדמות ספינה: מפצי מכל דין ׳ לעתירה ומסכינה:

שם אגיב משה במה דחנת צפית לבו וחכמתו:

מי אנה מי אנה ׳ שמשכון עבדה יכולה דיאנה: אמרו את עבדו ׳ ורבותך עמה סגיאנה: מדרשו יתן לך מתנה ׳ שני לזחות בון ק[דש] אלפנה: ספרון דחייה ׳ ואהן הוא סמנה: סמן לכל מהימן ׳ וחלי לכל זידנה: ובין מה אנון מגלגין בה ׳ וקול קרי מן מעונה: משה עלה אלי ׳ דדרגיך סקפנה:

וימהר משה בעלותו:

שא עיניו והוא סליק ׳ והנה כד אתא: קול רב שריר חזיק ׳ קרי לכנשתה: סבו משה וייתו ׳ ואנון מוקרין רבותו:

מתנים גלגי עקבותו:

ענו כל כנשתה ׳ שלם לך ועליך שלמותה: שלם לך דמע דנביותה ׳ שלם לך סגיל כל בריאתה: שלם לך מנדי קשיטותה ׳ שלם לך מגלי אימנותה: שלם לך משמש ניסוסי כל גזיראתה ׳ שלם לך מקבל תרי לזחי בריתה:

מימין אלה ורבותו:

f. 73b תתני רבותך ׳ תתרברב עצמותך: תתחיל מיתוביתך ׳ תתוקר נביותך: תתקדש כהנתך ׳ מי אנש מן אדם כזתך: מן אמטה לזה זולתך:

אה שליחה דאל[ה] ובר ביתו:

ואנון עמה עלין ׳ לרבותה מהללין: מוסיפים לא מבטלין ׳ ותרי עמודיה לו מבטלין: ונהירותה עליון גלין ׳ והוא הלוך ביניון: מצית אליון ׳ שמיע ממללין: מחקדם עליון ׳ כהן לאל עליון:

בצלותו ומקראתו:

וצבא גבירותה ׳ נציבים קדם: אהן מלכה רבה ׳ משה ברה דעמרם: ואמרו מה ראינן ׳ אחד מבני אדם: אמטה אלינן ׳ אלא את ובדן אתרה ווקם[1]: אה משה הנבי ואעולם[1]:

אהיה נתן לך ובך ריחותו:

מי יוכל דמי לך ׳ ישתבח חילה ׳דשם: רבאנך וגלולך ׳ יונף ויורם: על כל

[1] So MS.

אלהי חליפת פתורה דחלמה ׳ ותלמוד קטף כל נשמה: דבפיו יהושע אשתמה ׳ ואתרבר בין עמה: והוה מלא׳ רוח חכמה ׳ וחכם שביל כלו חפס:
אלהי מן דאשתלח ׳ עם האתורים לארץ הנחלה: ואמר כי[1] יוכל נכל לה ׳ ומימרו ארצי לאלה: ואחרי יהוה מלא ׳ ועמה על משה אחס:
באהלין אה קהלה ישמרך ׳ וירבי איקרך: ויסני מספרך ׳ וינפש צררך: ובענני רחמיו יסתירך ׳ ועליך בחסדו יחס:
ויהי עמך עמך ׳ ויטלל עליך וירחמיך: ויצוה הברכה באסימך ׳ ולו עם קדש יקימך: ומכל יגע ינשמך ׳ ועקתך יכבס:
ודבביך יבר ׳ ושנאיך ינדנך: ושבותך יחדר ׳ ולך בחסדו יסעד: דו ים הטוב והחסד ׳ ורחמיו הך טל רסס:

אמן אהיה אשר אהיה:

סודים רבים עד מותר ׳ סודי יום המעמד: f. 76
עבד עלינן נזכר ׳ יתון קמי מן אצטמר:
דאכה בזה האתר ׳ כל מנון מצלי ומשעבד:
אה עמו שמעו ׳ ובעינה דלבה ראו:
למה אשתוי במה אתעשה ׳ ביום השלישי משלישי:
דיו תמחים מתמחים ׳ והאל עיניך הזו ראים: לזה העובד אשר ׳ לית כמו יעבד:

[2] במחזי צפרה ׳ על טור סיני שרא: רביאן רב וכבד ׳ בדיל מן אתעבד: צפרה כד אורה ׳ ואשתמע קלה דשופרה: דהוה חזיק עד מותר ׳ קהלה מנה אבלד:
ודחלת לבביון ׳ וצאו מן אתריון: ואתיצבו בשפולי טברה ׳ טורה בתר טורה: ועמו נירות ברקיה ׳ וכבודיה ולפידיה: וענגה כסה הטבר ׳ דהוה בער באש עד:
לבב השמים ׳ והמלאכים הרמים: היו עליו עמדים ׳ ובו עלים וירדים: והוו טורים טורים ׳ על דרגין שרים: וכבודה רבה בתר ׳ זה על ריש טורה ירד:
וזעק למשה השליח ׳ אה בר ביתי וסגילי: אסק בזרוז לידי ׳ עד אוריך כבודי: ואשמיעך ממללי ׳ ואפשט עליך כלילי: ואגלינך על הנסתר ׳ בדיל אן יתה תלמד:
וכד שמע האיש משה ׳ דן ממללה דאתרשי: | לו מן מר אלהותה ׳ סלק f. 76[b]
אל טורה בזריזותה: הא לו עמת עיני ׳ משה סלי[ק] אל טור סיני: וכד פתח ענגה תרח ועבר ׳ בו וימהר ויקד:

[1] B9 ? מי. [2] ? Acrostic בר צרקה.

הלחץ יצילך: ואל חדות הנפוש גם עלה יעלך · ויזרז בפצותך: מן סנאי דתך · ובתר כן ישול עבדך צדקתך: על הממלל לא תקחו · ואקרו מן הממלל רבי אבישע הוא: ועבדך ממו לקחו · ואן הוה בו מלקחו: הוא מן עובד בלוד מדעו:

ומעטות דעתו:

ואקר זה המימר · חכומי בלא סיג: ועבדך לא היפך · ועשהו כימי: עד אסתיר בו צלמי · קמי סגיל עמי: דישיבים קדמי · וכל מה יימר לו חבומי: ואנון למימר הזוכיר רחומי:

ישכינו יהוה בפרדם גנתו:

וירחם מאתיכון · ויוריך בחייכון: ויומי מועדיכון · מברכים עליכון: וכל שנה בחדו תשוב אליכון · ודן מימרה דאמרתי קמיכון:

תנים יומה חתמתו:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 75 עורן כן כימי מן מימר العم الشيخ سعد الدين ابن كتار رضي الله عنه امين

אלהי מן דער בגנתה · כמלך על כסא ממלכתה: לביש כליל ממשלתה · מכלל בצלם יכלתה: דו אדם בן אדמתה · דמן עפרה אטלמס:

אלהי הצדיק בדרו · דהוה עובדיו כשרו: ואתהלך בריחות מרו · ומן המבול פשרו: ובתיבותו שיארו · זבן אמלית הארץ חמס:

אלהי האיש התם · אשר שמו אברם: דאנגד לאתרה בשלם · ויט אהלו בין בית אל מים: ויקרא בשם יהוה אל עולם · ופרדים זכותה פרנס:

אלהי בן בן תרח · המתקרי בו הזרע: דו יצחק אשר זרע · בארץ פלשתים גררה: ואמיר לו אל תירא · ולאבארות אביו חפס:

אלהי מן קדם לאביו · מיכלה אשר הביאו: ומלאכיה עמה היו · וסב ברכה מפיו: מכללה בשם אלהיו · ותלימה לו עליה בעם:

אלהי מן בא אל מצרימה · וערק מן הזמה: וממנה לא שמע · ולא קרב אל טמא: ולא עשה מאומה · ומן זכותה לא דלם:

אלהי מאורה דנביותה · ודמע דבריאתה: ומסתן אימנותה · לבוש שם

f. 75b אימנותה: | וכהן משכן כסיאתה · דלנו אשתה דרס:

אלהי מן הו לכהנה ארש · דלבש כליל קדש: ובכהנה אתפרש · ועל עורנו אלנש: ובמשכן יהוה שמש · וזבח קרבנה אנכס:

אלהי תלתה כהנים · קדישים רביאנים: אלעזר ואיתמר השנים · לכהנו בקדש המשכנים: ופינחס דקטל הזנים · והשיב החמה במפנס:

טובי אבהתן ומה שמעו · טובין ומה ראו: ראו זה הרביאן · דעל טור סיני אתכּוֹן: ואזדעזו ופחדו · ואתמשטו ואסידו: הן לית כמשה בבשר · קם ולא יקום עד:

לעלם עלמים · דו שליח נאמן תמים: תמחיו מתמחים · וסימניו נוראים: מן אמטה לדרגיו · מי מני גלגיו: עליו השלם נימר · הך מד לאלי ועבד:

מרי לא תפרע ראושינו מן אימנותו · ולא תוציאן מן גבול דתו: ושׁמנו בעלמה תחת צל קורתו · ובאחרת תחת תפלותו: והשיב עלינן מברכאתו · והושיען בישועתו: ושים עמך בכל אתר · שכון בטח בדד:

והשיבו אל רצונך · וטללו בעננך: | ורחם דלותו · וספּק צריכותו: והשקף f. 78 עליו בחסדיך · וסעדו על משמר פקודיך: והכפת פניו כל גבר · מן בוש ומן בד:

וכד אורכנן דן ממללה · קמיכון אה קהלה: וחסדיכון תסבל · עבדכון הדל · רק מן צדקתכון מדרשו · אן לעדרו תפרשו: עד יחתם הממלל במימר · לאלה נודי וקמיו נסגד:

אמן אהיה אשר אהיה:

عليه ايضاً بيت علي نغم הצמות من قول סעד אלה הכתרי
ירחמו מרי אמן:

השבת השביעי הזה · חתמת השבתות: עקב משמע קול יהוה · מן ששה הפעות: שבת קדש גדול · קדישו מלאות: מה טבו מן שבת · שופריו תקעות: והאסף לו קדש · מן יומים מופעות: קדש עבר בקדש · בוהו ואשמחאות: קדש יצא ומועד יבוא · והעדה הזאת: ישמחו בשנים · ויחדשו מקראות: ותהללות וזמירות · לאלהי הרוחות: אשר אבדיל אתם · מכל המשפחות: ואפרש להם זה חיום · ושׁמו להם אנחות: | ישימו יהוה מברך עליכון · ויחיק f. 78b יתכון מן הרעות: וזה השבת יהי · מברך מן אלהי הרוחות: וישם אלה תרחי · טובו מתפתחות: לפניכון תמיד · בכל הרגעות: בקדוש שמו הגדול · מצביא הצבאות:

אמן אהיה אשר אהיה:

עורן כן עליו בית מפרד נעם משכע מן מימר אדונן הכהן עבד
יהוה בן שלמה ירחמו יהוה אמן:

ערכתי לחם הפנים · על שלחן תשבחתה: וסבתי מלוא חופנים · קטרת רבותה: ועל המזבחות השנים · אסקתי עלתה: מן שני מינים · אודאותה וקדישותה: לאדון כל האדונים · מרה דאלהותה: קני כל קניאנים · בריו כל בריאתה: שלטן השלטנים · חכום כסיאתה: נתון המתנים · עשה כל טבהתה: דאתעשה לן זבנים · זימונים לקדישותה: ייתו בתלת קדישים

ולגו לבו דאשתה דרס · והה כתיה (?) הך טל רסס: וענגה כסה גויותה · וערפלה קבל יתה: וחיליה ויסדיה · וסדר מלאבי שומיה: לזימון זה הגבר · מהרו הך מד:

אתת לן ארשותה · מן מר אלהותה: כהלון אתו ואצטמתו · ועמדו סביבותו: ובדרג תשמישותו קמו · ועליו כהלון שלמו: וכל מנון אמר מימר · ואתפחר במה עבד:

אתפחרו בעובדיון · ואמרו במימריון: שלם לך ועליך שלמותה · אה כהן משכן כסיאתה: שלם לך ועליך השלם · אה יקיר מינה דאדם: שלם לך ועליך השלם נימר · אה דמע כל קדקד:

שלם לך שלם לך · כי מר אלהותה אסגלך: שלם לך ועליך · מנו דאמטה אליך: השלם עליך לאוי · אה כוכב בית לוי: במובאך לן איקר · ווהו רב יתעבד:

וכד אסכמו ממלליון · צאו תרין מביניון: ולידה נגשו · ובידה תפשו: ואתיתבו על ימינו ועל שמאלו · והה כל אחד הלוך קבלו: ובידה החציצר · יתקע תרועה ויחרד:

f. 77 כל צבא השמים · ומלאביה הוו קעמים: | כל מנון במשריתו · והיו הלכים בתשמישותו: ומשה נביה הה הלך · ביניון כות מלך: ועל רישה לבוש נזר · וצבאו סביבו מצטמד:

ויהי המחנה כבד מאד · מכלל בענן ובכבוד · ואפתח תרח שומיה · ומשה רבון דנביאיה: לשגבים קרע · וגעו לגו התרח: ותשבחן ורבואן אמר · למן דו באלהותו בדד:

והאן עיניך תחזנה · ומלכה רבה כד בא לזימונה: ואתיצבו שניהם · לא שלישי בינם: רק היו עמדים · הך שני עמודים: זה עם זה אסתדר · וזה קמי זה עמד:

ומלאביה אתיצבו · וקמיון אתיתבו: ומשה הוה ימלל לשנו · והקול הה יענגו: קול אלה אלהיה · נפק מן שומי שומיה: מלל מלין עסר · ואחל בשמו הנכבד:

ושני הצבאות היו עמדים · מביטים ומסידים: שמעים אהן קלה · קרי מלה בתר מלה: ושריו מליה דאתקרים · לא יהיה לך אלהים אחרים: לא תשבעו בשמי לשקר · ובתרה שמור וכבד:

f. 77b לא תרצח · עד כל טוב תמצא · | לא תנאף · עד בעליון תסתקף: לא תגנב · עד בטח תשכב: לא תענה עד שקר · ובית רעך לא תחמד:

ותקים לך אבנים · על קדש המכונים: ושם תבנה מזבח · ועליו שלמים תזבח: ועל האבנים הגדלות · תכתב את דברי התורה הזאת: הך מה דאמר · ושדת אתם בשיד:

ובعدא يقال برכו[1] ثم يعاد

יתברך אלה[2] . . . וברוך אלהינו · ישר ותנים יומה וברוך שמו לעולם:

f. 81b נברך[1] وتمامه ויברך אלהים[3] ויתמר אלהי אברהם לך وتمامه וירא ישראל وتمامه ואז ישר ויחנו אל הטבעית בשני מכתבים ויתמר ראשה תהללות

f. 82a وتمامها | ונזל ולך נביע וילבו כי בשם ושוב מחרון אפך · ושמע ישראל · ויתמר בתר כן · יתמר علي الكتاب אם בחקותי ובקצירכם علي هذه الترتيب كل وقفه مسراع من هذه ومسراع من هذه واتير ما يكون كل سورة ومدها

ובקצירכם את קציר ארצכם	אם בחקותי תלכו ואת מצותי תשמרו
לא תכלה פאת שדך לקצר	ועשיתם אתם
ולקט קצירך . . .	ונתתי גשמיכם . . .
. . . שעטניז לא יעלה עליך:	. . . ואוליך אתכם קוממית: f. 82b

ויתמר מן אדיק עלינן מרן · א · ב · ג · ד · ה · ו · ז · ל · פ · ר · ש · ת · هذه يقال اذا حكم اول سبت من الشهر واذا حكم ثاني سبت يقال منها المناط حكم ما يوافق وبعدא יתמר מרי בעמל תלתי שלמיה بيت وبيت וילבו וינחו בני ישראל מן העבדה وبعدא يقال | שבח גדלה · מן f. 83 מימר · בן מניר יסלח לו התדיר · ויכפר לו מה חטא מנו · אמן בעמל משה אמן:

בלב טהור נשבח · בדביות לשוניגו: ובביור דחלתה נצבע · ונטהר יצרינו: קדם נקדם על המזבח · התשבחן לאלהינו: נדבי הפס למקרא · כמה קרא משה נביגו: זדקרן עור פניו ואזרח · ואניר על צלמינו: ואשר את השירה · ואתעצם רביאנו: והיביא לנו תורה · מנירה לבבינו: לאוי לן נשמרה · בכל מאודינו: ונימר בלב ירא · בדחלה ובארכנו: כי בשם יהוה אקרא · והבו גדל לאלהינו:

רבותה לה:

ורוממו רוממו · וליהוה הללו: התמיד בריאמו · הממן בלללו: האחד ולא עמו · מי יקום קבלו: | התמיד בעצמו · הקעים במשלו: זדלא יתודע f. 83b מקומו · ולא יאחזו גבולו: ולא מקום יאחזמו · וכל אתר מנה מלוא: והעולם אקימו · במלה זמן ממללו: ונבא למשה ועצמו · ואלבשו בלילו: וחילו וארימו · ועל כל הבוראות אבדילו: ומסיני בא ועמו · לבבות קדש

[1] As above, p. 7. [2] As above, p. 100. [3] Twenty-three headings.

f. 79 מתעינים · ומניאנון ארבע ושלשותה: | ארבע כארבע ארנים · דאזדמן בון אנשמותה: ותלתה לון ארכונים · בון נקום בשמחותה: ונסק אל קדש המכונים · ונתיצב לגו גבעתה: ונהיה ששונים · במשמע מלי ברכותה: ומחר כלול השנים · דאזדמן בון חדותה: והו כלול חמשים יום מתמנים · ושבעתי שבעותה: קדשיו רביאנים · דאשתמה בשמו תלתה: בו תעשו קרבנים · ומנחה חדתה: טובינן נהיה חנים · על מזבח צלותה: במזבח הקרבנים · כל סדר עדתה: ונשלח הלשונים · במימר תשבחתה: לחנון החנונים · שמעיו כל צבעתה:

אהיה אשר אהיה:

عليه ايضاً بית מפרד נغم مسجع من מימר العם עבד יהוה בן שלמה ירחמו יהוה אמן אמן:

היום הקדוש הזה · ומחר חתמת חמשתי יומיה: עקב משמע קול יהוה · f. 79b אלה אלהיה: אשתמה בשלשה שמהן · טובות חסידיה: | חג הקציר בכורי מעשיך · מן קציר חטיה: וחג שבעות עורי · כלול שבעת שבועיה: ויום בכורים אתקרי · בו תעשו קרבניה: כבשים שבעה ואיל אחד · ותרי פרים מן תוריה: ומנחתם סלת · שׁשה עשרוניה: ובספרתם עורי אמר · תנדו מנחה חדשיה: שתים חלות חמץ · עם שבעה כבשיה: ופר בן בקר אחד · ואילים שנים שלמיה: ושעיר עזים ושני כבשים · לזבח שלמיה: וזה מועד מעמד הר סיני · בו מקרת עסרתי מליה: אתקרא מקרא קדש · ובו חג לרום מקדשיה: יהיה מברך עליכם · אה סדר צמיתיה: ומאה שנה תעשו אתו · אתה ובנך ונשיה: וכל שנה ייתי עליך · בחדי וזהי ואשמחיה: במיזל כל דבביך · מן כל דבביה: בימי תהבה ורוחותה · ונציב משכניה: על הרגריזים בית אל · קדש כל טבריה: בעמל משה הדמע · אשר על פניו מסוה: שלום יהוה עליו · בכל זבניה: שלום יהוה עליו · בכל צפריה ורמשיה: שלום יהוה עליו · בכל לילה ויומיה: טובי מן ישלם עלין · גן עדן לו עבוריה: יהוה ישים עליכון · אה סדר ישראליה: וירחם מאתיכון · הסגורים לקדש טבריה: ותנים יומה מאה שנה · אבהתה ובניה:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 80 יתמר שנים בתים [מן] מימר אדונן הגדול · הרב פינחס · רצון וגו״ פתחך יהוה נסי וגו״[1]

f. 80b תנים יומה מאה שנה וגו״[2] | . . . כל אב דמכם ובנו:

f. 81 ויסלה למאתי הרבנים[3] . . . רבותה לה ישר ושביך טבן וברוך אלהינו לעולם:

[1] As above, p. 235. [2] As above, p. 236. [3] As above, p. 237.

דצ[ונו] במש[פטים] על יד נבי כל הדורות: י״ ה״ ה״ דפ[קדנו] על ידו במספר שבע שבתות: י״ ה״ ה״ דשלח קולו מששה הפעות: י״ ה״ ה״ דקרא על הר סיני עשרה דברים מלאות: י״ ה״ ה״ דשם זה שבת חג שבע השבתות:

תלו ידיכון ואמרו ותמא

לאלה גבור הגבורים: לאלה ישר הישרים: | לאלה דשלח משה דמע f. 85
הספרים: לאלה דנחג עמו אל הר סיני באיקרים: לאלה דאפרש יום הבכורים: לנצחיו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכון ואמרו ותמא

פני יהוה קולי אשא · ושתי ידי אפשט: ואזכר אנשים שלשה · הלכו בדרך המקלט: בעל זכותה ושרשה · דלשמים הבט: ודצא לשוא ועיניו נשא · וקרא בשם יהוה ויט: ומי מטעמים לאביו עשה · וקם ממו שנים עשר שבט: ומי דאמיר לו שא נ[פשך] לפשע · ועל ארץ מצרים שלט: ומאור נביותה ושמשה · דלראות הסנה סט: הן ישמע קל הצבעות · ורחמיו עליכון יט:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי הכהן הקדוש · אהרן בן עמרם: דבמשכן הזה נגוש · ועל כל כהן אתקדם: ואקריב הקרבנות · וזרק את הדם: והעלה את הנירות · וברך וקדש כל עם: בברכאתו תתברך · ותגדל ותתעצם: וירבך אמן ויפרך · ויוסיף לך כל ניאם: ויצילך מכל רשע · ויהח לך מכל ארצם: וברכת זה מכתב אבישע לך ועליך תתקומם: ויוסיפך מכל מאלם · ובברכות תתריאם: מראש הרי קדם · וממגד גבעת עולם:

אמן אהיה אשר אהיה:

בכהנת מי דכהן · יחן עליך ויגן: אה סדרה דאכהן · הלוכי דרך אגן: בזה השבת העצום · הדרכים פניך תכן: וחופף עליך כל היום · ובין כתפותיו שכן: | ויישכן ישראל · בטח בדד אמן: ברת משה הסגיל · חיול f. 85b
חילה דכן ארכן: ואתה הראת · אתיך חדי ותמן: והלכת · ופנית · מן עדן אל עדן: קדש בתר קדש · מקפין דן אל דן: שבתה ומועדה דבש · הך אפוד והך חשן: היום בו תעלי · ובמכתב אבישע תזדמן: ומחר בו תתמלי · במקום והמכתב והכהן: הגדול דאתנשא · ויצק על ראשו שמן: דמן נוף אבישע · אמור יתברך אהן: תתחני בכל אלה · ומכל ירא תאמן: ובברכה הגדלה · מפמו תתשנן: מפם קדוש תצא · ותבוא בכל אזן: שזי קבולה ימצא · בעיני יהוה חן: ותפל על לבך · כלשר השמן: והסרתי

אתיחלו: בדיל ישמע ʿעמו · מתוך האש קולו: ידבר דבר לא כמו · טובי
מי יהללו: ויתרבי לשמו · הצור תמים פעלו: ואמרו תשבחן וחילו ·
להתמיד בגבורו: הקדים ביכלו · הממין בתדירו: הקעים בממשלו · הנורא
בנסתרו: דלא מקום יגבילו · ולא שותף יצררו: ולית יקום אלא חילו ·
f. 84a וכל בלעדיו יסורו: | דבחר ישראל ונאלו · מידי דכפרו: ועל כנפי נשרים
סבלו · ולהר סיני עברו: על יד הנביא דאסגלו · ומן הבוראות בחרו:
ומתוך הענן קרא לו · ואלבשו את נורו: ומששה הפעות צא קולו · ופה
אל פה דברו: בדברים אתחילו · עשרה אתוקרו: בון ישראל אתכללו ·
טובי מי ישמרו: ויקדשו ונדילו · ויהללו וישירו: לצור תמים פעלו · צדיק
וישרו:

ורבואן נתני · בלבבים טהורים: לאחד בלא שני · גבור הגבורים: הפני
מכל פני · מחליף הדרים: חקעים הקני · ישר הישרים: דקרא למשה
מן הסנה · בדיל ישראל הטהורים: והצילון מיד סני · במופתים יקירים:
ונחגון אל הר סיני · על כנפי ʿנשרים: עד יהונו מתכבני · למשמע עשרת
הדברים: ראשם לא יהיה לך לפני · אלהים אחרים: ואחרם מזבח תבנה ·
על קדש ההרים: ורבבות קדש זימוני · וארבע שנבים מתגברים: ומשה
הנבי הכני · עמד בין שני טורים: המלאכים וזקיני · ישראל הנזירים:
יגידון ברביאני · קדש המימרים: יתרבי אל קני · בלבבים נצירים:

לאלה אלהיה · וממן עד לעלם: רב כל רבריה · ומסחן העולם:
דמקמי הבריה · ומבתר יום נקם: אשר ברא בוריה · ומן חסר לון אקם:
ובחר לרום נביה · משה ברה דעמרם: ועשה על ידו סימניה · במצרים
f. 84b ובים: בדיל קדש כל אמיה · עד הוציון בריאם: | וחלה לן ית מיה ·
והוציאו מן צנם: והמטיר עליון מן שומיה · המן לחם מיכל לפמם: וקטל
גדול דבביה · עמלק הכפור הוידם · ונחגון בשמחיה · אל הר סיני בשלם: על
כנפי נשריה · הנבי והכהן התם: למשמע עסרתי מליה · מן היכול הרם:
קול ליתו בקליה · ולא ידמי לקול אדם: קול ליתו מן גויה · ולא יצא
מפמם: קול ארתת בוראיה · מן מאת ומן קעים: קול אלה אלהיה · אזדוע
בו העולם: ומשה קרע שנביה · ובין מלאביה מתקומם: יגיד למליה ·
יהוה יעננו בקל רם: בעבור תשמע עממיה · וגם בו יאמנו לעולם: לא
עמת עיניה · כוֹת זה המעמד וגם: לא שמעת אזניה · מבתר ומקדם:
ישתבח עשה פליה · וחילה יתרומם: ויתודי בכל פממיה · וברוך שמו
לעולם:

יהוה הו האלהים אלהי הרוחות: י״ ה״ ה״ דברא הבוראות: י״ ה״
ה״ דכללם בששת יומיה מלאות: י״ ה״ ה״ דקדש יום שביעי ושמו אקר
הקדשות: י״ ה״ ה״ דאסגל בו ישראל מלגו כל המשפחות: י״ ה״ ה״

בצדקה מדילך׳ כי לית לנו׳:
ראיתי במדע ראותי׳ רק המודאה לפם כוחינו׳: f. 88
על ספוק צדקתך׳ ועל כל כלום ארשינו׳:
כי בשם יהוה אקרא׳ והבו גדל לאלהינו׳:

בוראיה הוקמו׳ כל מנון על יסוד׳: מראשית אל אחרית׳ ואתנגדו בטב נגוד׳: ואמצא בתוכה׳ מה הוא לנפש חמוד׳: מן כל גנום וגנום׳ ובא לכל כלום סעוד׳: והיה הכל מעתד׳ על פי אשר לכל עבוד׳: עד אתברא אדם׳ והכל פניו היה נגוד׳: וירא אלהים את כל אשר עשה׳ והנה טוב מאד׳:

גדלות יהוה תגדל׳ ותתעצם רבותו׳: ישתבח ויתרבי׳ ותתקדש שמותו׳: צער אדם וחוה׳ על עקב בריאתו׳: ואנחו בגן עדן׳ למשמר מצוותו׳: ושבת ביום השביעי׳ וברכו וקדש אתו׳: הך מה אמר יהוה׳ לנו בתורותו׳: ויברך אלהים את יום השביעי׳ ויקדש אתו׳:

דמע הימים השבת׳ דיהוה קדש אתו׳: ושרר קדישותו׳ על יד עבדו ובן ביתו׳: הנביא דמיום בריאתו׳ נגלת מבידילותו׳: הנביא דהושיט יהוה׳ על ידו תורותו׳: הנביא דשלחהו יהוה׳ והציל עמו ונחלתו׳: הנביא אשר הכה בסימנ[ים]׳ פרעה וכל סיעתו׳: שלום יהוה עליו היום ומחר׳ וכל דרין דאתו׳:

דהוא הנביא הנאמן׳ משה ברה דעמרם׳: דהוציא עמו מעבדה קשה׳ ואנגדם אל הים׳: ועברו בתוכו׳ והוציאו בשדך ושלם׳: וכל אויביו טבעו׳ ולא אתוחי מנון גרם׳ וישראל מהללים׳ לאלהים אל קעים׳: ותקח מרים את התף׳ ותאמר אה עם רם׳: שירו ליהוה כי גוי גאה׳ f. 88ᵇ סום ורכבו רמה בים׳:

והאן עיניך תראה׳ תרי גוים מתעברים׳: אהלין בתשבחן ורבואן׳ לאלהים משירים׳: ואהלין צללו בעופרית׳ במים אדירים׳: אהלין צאו כמה עברו׳ יהיבים מן מרון איקרים׳ ואהלין מיתים׳ ובתוך הים קבירים׳: אהלין אתפשרו׳ ואהלין לא עמו פשרים׳: ויושיע יהוה ביום ההוא׳ את ישראל מיד מצרים׳:

זהו עבד לך יהוה׳ אלהיך ואפלאך׳: אה גוי יהוה׳ מן אסור הכפור הוצאך׳: ועל פיו על יד משה הוליכך׳ ובחנות מרתה הובאך׳: והמטיק לך המימות׳ והרוה בה לצמאך׳: ועל רעות מוסרך׳ ותלנותך מה לקחך׳: ושם לך חק ומשפט׳ ובתב לך בנכחך׳: כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך׳ כי אנכי יהוה רפאך׳:

מחלה מקרבך · וומנו טבה לך יומן: תמטי יתה באיקר · ולשרבך ימתן:
ומאה שנה תספר · השבעות בחדי ואת זאן: ותנים יומה מאה שנה · ישר
היום ממן: בקדוש שמו אמונה · ואמרו כל העם אמן:

תתחני תתחני · במה את עליו קדום: ומה אשתוי לך מפני · השבת
העצום: אתי בשלם מועדה · על כעום כל טלום: מאה שנה בכל חדה ·
ואת ממלא כל כלום: ישיבו עליך שנים סגי · אמן בזה המקום: וכל
טוב לך ימטי · ותרבי ותרום: מה טב זאת מן שתה · וגלגי זה היום מן
ישום: דו תרח לברכתה רבתה · דלית בה חלק בו מום: תתחני ואת ממן ·
ודבביך פניך ערום: בעמידות הכהן · אשר הו קמיך קעום: יהוה לא יפרע
לך ראש · מן דת משה העצום: ולא מן משמר זה היום הקדוש · דמספרו
f. 86 ט·מ· יום: | מן חמשתי יומיה · דצוה במכתב אל רחום: על יד רום
נביאיה · דלה רב מקום: יהונו עליך מברכים · ולא ימטי בוכן סכום:
האן אתון ההלכים · ולא תצרכו מאום: ומה כתוב בגלליך · בתורה כן
יקום: ישא יהוה פניו אליך · וישם לך שלום:

הנה נא אמרתי · טבין כל שביכון: סדרי וסיעתי · אתון וכל קהליכון:
ישמר יהוה חייכון · וכבן חיי בניכון: ומאה שנה זה היום יש[וב] אליכון ·
ואתון אמנים[1] באתריכון: ותראו משכנה · על קדש טבריכון: ויתגלי רצונה ·
אמן ביומיכון: וכן ישמר חייכם כלכם · מן סמוך ומן ארכון: ומאה שנה
תעשו יומי מועדיכם · ואתון בשמחיכון: בעמל זכאי העולם · ויוסף אביכון:
ובעמל משה ברה דעמרם · קדש כל נביכון: ובעמל אהרן ובניו מקטירי ·
קטרת קדש משכניכון: וחתמת מימרי · כן ירתי חייכון:

ויעבר יהוה על פניו ותהמא ויתמר דראן אלה רב ותהמא וכי בשם ותהמא
ויתמר קטף הטביעת והו קציר וסיני ושבת:

ויברך אלהים את יום השביעי ותהמא עד כל ימי הארץ וגו״
f. 87ᵇ יהוה אלה רחמן ורתאה סלח לעמך ישראל דפרקת יהוה ותהמא

ויסקו מן הטביעת פי אתי בשלם[2]

וזכרת כי עבד היית ותהמא כארזין ואמרים ותהמא תלתא ובתר כן יתמר
נשתי כהלן · כלה · בית פוק ובעית תחת ובעדא יתמר שירה מן מימר
עבד יהוה בן ברכה · עבתה בדמשק · יסלח וגו״

עת מה נחל במאום · נימר בפיאנו:
ברוך יהוה אלהינו · ואלהי אבותינו:
דהועדת׳ לנו · מה לא נדע מן נפשותינו:

[1] B 9 אמרים. [2] As above, p. 291.

ממלכם · והשיב אל יהוה הקיאם: ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעבי · הענן מוקם: בעבור ישמע בדברי עמך · וגם בך יאמנו לעולם:

כור לעמך ישראל · וקדשת אתם: ופקדם עד יטהרו · ויחליפו שמלותם: ויתיכנו כי אני · ארד לחזותם: עד אמלל עסרתי מליה · במשמע כל צבאותם: ועל ההר לא יעלו · מה הוא טובתם: ובשלשת הימים · אל יגשו אל אתתם: וירד משה מן ההר אל העם ויקדש את העם · ויכבסו שמלותם:

על הר סיני ירד יהוה · ביום השלישי: ואזדמנו בראש ההר · שני צבעות קדשי: והר סיני כלו · עשן וענן ואשי: ושלשה קולות האספו · קול יהוה וקול השופר וקול משה: ויהי המחנה כבד מאד · ושש מאות אלף מתכנשי: משה ידבר · ויגיבו הממן העשה: ויקרא יהוה אל משה אל ראש ההר · ויעל משה:

פה לפה מלל יהוה אל משה · וישראל ישמעו להם: כלם בתחתית ההר · נציבים על רגליהם: בשעבוד וארכנו · פני אלהיהם: ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם · אל יחר[סו] פן יפרץ בם: והכהנים והנגישים · יתקדשו הם: | ויעלו עם אהרך · ואתה תסק עמם: וירד משה מן ההר f. 90
אל העם · ויאמר אליהם:

צזה לישראל מה צוהו יהוה · הממן בישו: ועשה מה פקדנו · ומה בחרו ודרשו: וידבר אלהים את כל הדברים · וישראל קעם בבקושו: אנכי יהוה אלהיך · שמעו מצותי ועשו: לא יהיה לך אלהים אחרים · לפני יעשו: לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא · תחלל שם קדשו: כי לא ינקה יהוה · את אשר ישא את שמו לשוא:

קדש השבת שמור · כי קדשו נכבד: בו מכל מלאכה תשבת · וששת ימים תעבד: וטב מה תעשה בעובדיך · אביך ואמך כבד: למען יאריכון ימיך · וברכאתם לך תעמד: לא תרצח לא תנאף לא תגנב · לא תסיד בשקר לא תחמד: ובהרניזים הקדוש · תבנה לך מסגד: והקמת לך אבנים גדלות · ושדת אתם בשיד:

ראה ושמור מה צוך · יהוה אלהי הרוחות: ולא תמרי לו · באחת מן המצות: והודיע בניך ביום מקרתה · למען ידעו הדורות: כי הו יום עצום · מאוריו מופעות: וטובך במשמרו · אה קדש המשפחות: וכל שנה תספרו · אהלין השבעות: מיום הביאכם את עמר התנופה · שבע שבתות תמימות:

שלום לך יום הבכורים · דיהוה הותירך: הותירך במאומים · הא טובי

אל חנות אילים הביאך · אלהים אל קני: ואמצא לך עינות מים על
מספר השבטים · עשרה ושני: ושבעים תמרים · על מספר הזקני:
ואכלת ושבעת · ועשית כלום שני: ואתעתקת׳ ממנה · ויבאו כל עדת
בני: ישראל אל מדבר סין · ושרו במחנה: אשר בין אילים ובין
סיני · בחמשה עשר יום לחדש השני:

טלל יהוה ברתותו · והמן המטירו לכם: והורידו מן השמים · לחם
לנפשותיכם: איש לפי אכלו תקחו · ובשבת צוה אתכם: לחם משני
תקחו · כי בשבת לית ימצא לכם: | ובו סוד עצום · יחדי לבביכם: f. 89
מודיע למעזר הרצון · כמימר יהוה אלהיכם: קח צנצנת אחת והני[חהו]
לפני יהוה · למשמרת לדורותיכם:

ישראל נסע ממדבר סין · ואל רפידים יבא: מה מצאו מים לשתות · עם
משה עישו מריבה: ויצעק משה אל יהוה · ויהוה לו צוה: וסב זקני
ישראל ומטך · וקראת׳ אתי אל הצ[ור] בחוריבה: ויעש כן משה · ויט
מטהו אנסבה: ויצא מים סגי · ושתה ישראל ושבע: ויקרא שם
המקום · מסה ומריבה:

כן אתעשה ברפידים לישראל · עובדום עצומים: במלחמות עמלק ועמו ·
הזדינים הטלומים: משה ואהרן וחור ויהושע · אנון דהוו בזה קעומים:
ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו · ויכם לעיני העמים: ויהוה אמר
למשה · אה נביא תמים: ׳כתב בספרך הקדוש · מה יתעתק בכל
הימים: כי מחה אמחה את זכיר · עמלק מתחת השמים:

אמרנו ותמה ונאמר ותמה

לך אה ישראל הבסרן · והשמחות היתרים: על מה יהבך יהוה · גבור
הגבורים: מן כל כלום טב · ממיני האיקרים: על יד משה יתב לך ·
שופטים ושוטרים: אנשים חכמים וידעים · ושמם לך שרים: ואנגדך
אל מדבר סיני · האבות והברים: בחדש השלישי לציאת בני · ישראל
מארץ מצרים:

כדבר סיני תתחני · בך יתן ישראל: בתשמישות הנביא הכני · הנאמן
הסגיל: מן לא ראה אימה גדלה · ולא עמה תמח גדיל: | ייתי אל f. 89v
מדבר סיני · יראה דן הגוי המדיל: כי טוב לו · ׳נגדו יהוה האל:
ועת עלה אל האלהים · זעקו בקל תליל: כה תאמר לבית יעקב ·
ותגיד לבני ישראל:

כשאתי אתכם על כנפי נשרים · וקראתי אתכם עם רם: אתם ראיתם את
אשר עשיתי למצרים · ואיך המתם בים: כל זה עד תשמעו בקולי ·
ותשמרו זה הקיאם: ותהיו לי סגולה · תמן בא משה בן עמרם: ושמע

דעת תדע אה ישראל · דכרן זה הנביא: משה ברה דעמרם · דמע בני
לוי: דלא קעם ולא יקום · כמו[1] נבי רבי: מראשית ועד אחרים · ולא
ימטי למיתובי: תו ולא למקומו · דו כוכב מן כוכבי: דמללו יהוה ·
מתוך ענן עבי: ועשה על ידו מופתים · כלם מתרברבי: אחד עשר
מספרם · על פרעה נקם הביא: ועל ישראל שמח · וזהו וששון אקוי:
ויאמנו ביהוה · ובמשה הנבי:

הממלל יתחדש · בדכרן זה הגביר: הגבר דשמו משה · דעל כל מינה
דאדם יקיר: דאמר עליו יהוה · מבגלל נח הגביר: לא ידון רוחי באדם
לעולם · בשגם הו בשר מניר: והיו ימיו מאה ועשרים שנה · וזה גלי
לא סתיר: בו תקום הברית · ועלמה בו תעמיר: דזרח ברקיע עמרם ·
ובקריב יוכבד אדיר: ויאמר יהוה מסיני בא · וזרח משעיר:

ולא נבי קשט כמשה · בן יוכבד ועמרם: הנביא דלית כוֹתה · לא יקום
ולא קם: הנביא דקעם על רזי · בראשית ויום נקם: הנביא דבחרה
מרה · מכל בני אדם: הנביא דמללה מרה · פה אל פה לא בחלם:
הנביא דצעם מאה ואש[תין] עדנים · ותימנה מרה על עלם: כסיאתה
וגליאתה · ועל בראשית ויום נקם: | שלום יהוה עליו · בכל לילה f. 91b
ויומם:

זכרון משה בן עמרם · טב מאד עד מותר: שמו יתרבי · ונביותו תתוקר:
מה רבו מן נבי · דכל עורנו שקר: מופתיו תזכר · דמספרון אחד
עשר: שלום לעם ישראל · ונקם לעם נכר: הא טובי אה עמו · תשלם
על נביאך אשר: הציל אבהתך ממצרים · מיד פרעה הכפר: בשם יהוה
אלהים · הצדיק והישר: דבחרך ושמך · על כל העמים מתוקר: טובך
תשבחו · בכל זבן ואתר: עד יקים לך מה אמר · בקדש כל ספר: ואברך
מברכיך · ומקלליך אאר[2]:

עדת ישראל יצאו · ממצרים בריאם: ממחרת הפסח · על יד משה בן עמרם:
ועברו [בים] בשלם · וצאו מנה בשלם: פרעה וכל עמו · טבעים בתוך
הים: וישראל משירים · להתמיד הקעים: והם הלכים על שפת · הים
ותקח מרים: את התף ותצאנה · כל הנשים אחריה וגם: בתפים
ובמחלות · ותען להם מרים: שירו ליהוה כי גוי גאה · סום ורכבו
רמה בים:

טובי ישראל · דמעי כל העמים: דעברו לים סוף · וצאו שלומים: ואמטיק
לון מי מרה · דהוציא לון מן צנמים: ויבאו אילים · ובאילים שתים
עשרה עינות מים: ושבעים תמרים · ויחנו שם על המים: ויסעו

[1] B 9 ממו. [2] B 9 אתר.

לשמורך: חתמת חמשיתי יומיה׳ היה מעברך: ומקרא קדש לך אה
ישראל׳ ויהוה בו אמרך: תחג להרגריזים׳ ויראה כל זכורך: ותשמע
ברכה גדלה׳ כהנה רבה בה ידברך: ואתה תתקבל ממנו׳ יברכך יהוה
וישמרך:

f. 90b תנים יומה חדים׳ אה מן אנה קעום: מאה שנה בטוב וחסד׳ וזהו
ואיקר זה היום: תחגו להרגריזים׳ קדש כל מקום: ישיב יהוה מבר[כתו]
עליכון׳ ועוד מברכת זה היום: וידכר כל קהל ישראל באיקר׳ האן
דאנן בכל מקום: ויושמר חיי הסדורים אנה׳ וברכת יהוה לון תקום:
ישא יהוה פניו אליך׳ וישם לך שלום:

אין כיהוה אלהינו:

עורן כן שירה מן מימר אדוני מרחיב בן יעקב המרחיבי׳ ירחמו וגו׳

אהיה אשר אהיה׳	אחד בלא שני:
נורא הנוראים׳	אל שדי אל קני:
יהוה שמו׳	אלהי ואדוני:
מלוך לעל ולרע׳	ליח לו עזר ולא משני:
רחום וחנון אדון׳	רבותו תתני:
חי לעולם לא ימות׳	חסדיו לא תמני:
ישתבח ויתרבי׳	בדכיות לשני:
ביום נקם יאמר׳	גדלו אני אני:
ברוך יהוה אלהינו׳	אלהי הרוחות:
נודי לו תמיד׳	בימים והשעות:
יתקרש ויתרומם׳	בכל הדורות:
על מה ברא בחכמתו׳	את כל הבוראות:
קרא לאור יומם׳	ולחשיך לילות:
ברא אדם בגדלו׳	בצלם והדמות:
ושבת ביומה שביעה׳	מכל המלאכות:
אשר ברא׳	אלהים לעשות:

גדול הו יהוה׳ הגבור והנורא: הצדיק והישר׳ דכל מעשיו יתרה: כי כל
דרכיו משפט׳ הכל ממו ייראה: דברא הבוראים׳ בחכמתו התדירה:

f. 91 בראשית ברא אלהים׳ ית שומיה וארע: ורכב שמים על שמים׳ וכוכבים
בון סחרה: וחתם הכל באדם׳ ובנן עדן שרא: ושלשל תולדותו׳ מן
זרע אל זרע: אל אדונן מישה׳ שמש עלמה ומאורה: מרי איביאנו
תחת צל קורתו׳ ורא[שינו] מ[ן] אימנותו לא תפרע:

ההרה והוי שם׳: ואתן לך שני לוחות האבנים ׳ עשרת הדברים בם:
והתורה והמצוה ׳ אשר כתבתי להורותם: ויעל משה אל ההר ׳ ויכסהו
הענן שם:

היום יום קדש ׳ וברכה ומשמר: ליהוה ויום טב ׳ למן לו בשלם נטר: אתקרי
שמו שבת ׳ כי קדשיו יתר: מה רבו מן יום ׳ ומה טב מה בו יתמר:
תשבחן ורבואן ׳ ובכן בו אסתדר: ראות מכתב אבישע ׳ בן פינחס בן
אלעזר: דאכתב בהרגריזים ׳ בשנת שלשה עשר:

פני מכתב אבישע ׳ בזה היום נקום: ונשבח שם מרן ׳ המלך הרחום:
ומחר נלך נחג ׳ לקדש כל מקום: הרגריזים בית אל ׳ דבחרו אל רחום:
טובי מי יחג אליו ׳ בשמח ושלום: יקבלו יהוה ׳ והברכה לו תקום:
יברכך אה קהלה ׳ ויבד מפניך כל טלום: | יאיר יהוה פניו אליך ׳ ותרבי f. 93
אמן ותרום: ישא יהוה פניו אליך ׳ וישם לך שלום:

צדק יהוה אה ישראל ׳ בחקים ומשפטים: צדיקים כלם ׳ טובים וקשיטים:
אתפרשו על יד משה לך ׳ אה דמע השבטים: מנן מצות המועדים ׳
דכלם מתקשטים: וחג שבעות תעשה לך ׳ בכורי קציר חטים:

קהל ישראל יתפחרו ׳ על כל העמים: בהרגריזים בית אל ׳ קדש
המקומים: דיחנו אליו ׳ בשנה שלש פעמים: הראש חג המצות ׳ והשני
מחר בשלמים: דלו שלשה שמות ׳ יקירים עצומים: חג הקציר ומועד
השבעות ׳ והתמת חמשים יומים: מה טבו מן מועד ׳ דגלגיו רמים:
תתחנו בו אה עמה ׳ אה מן אנה קעמים: ויקים לוכון מימרו ׳ על יד
משה התמים: יפתח יהוה לך את אוצרו ׳ הטוב את השמים:

ראה בעינים אה חברי ׳ מה יהוה אהבך: ופקדך בפקודיך ׳ ועל יד משה
צוך: תשמרון בעלמה ׳ הא טובך הא טובך: במה יהב לך מרך ׳
ואסגלך בכתבך: יהוה יברך אתך ׳ ויפרך אמן וירבך: והוא יהיה עמך ׳
לא ירפך ולא יעזבך:

שלם לך יום שבתה ׳ דמע הימים הששה: ושלם על הרגריזים ׳ דמע
היבשה: ושלם על זה המכתב ׳ דו מכתב אבישע: דאנן עמדים קמיו ׳
וידינן מתפרשה: אל יהוה ודרשים ׳ אן מעלינו ישא: כל לחין וקצף
ונגף ׳ ויומי פנותה יגרשה: וישיב יומי הרצון ׳ ועל בית אל יחדשה:
בעמל משה בן עמרם ׳ נור בריאתה ושמשה: | דאמר לעמו ׳ בתורה f. 93b
הקדושה: אשרך ישראל ׳ מי כמוך העם הנושע:

תנים יומה אה עמה ׳ אה מן אנה שרי: בזאת צלותה ׳ מן כהן ושמרי:
דאמרתי קמיכון ׳ זאת שירתה באיקרי: בחייכון לא תסבו עלי ׳ ואפשטו
עדרי: כי לשני מתקצר ׳ בדן מימרי: ואני עבדכון מריחב ׳ אן תימרו

מאילים · ויבאו למדבר סין בשלמים: ואמטיר עליון · המן מן השמים:
ונסעו ממדבר סין · ולרפידים באו שלומים: ומשה הכה הצור · ויצא
ממנו מים: ושתה העם · לעיני משה התמים: וכן אתעשה לון ברפידים:
עובדים עצומים: ביכלות יהוה · רחום הרחומים:

f. 92a ישראל שמח ברפידים · במלחמות עמלק: ועמו הטלומים · דכל מנון
רחיק: מן רחמות יהוה · אל ישר וצדיק: אמר משה ליהושע · תלמודו
בלב חזיק: בחר לנו אנשים · וצא הלחם בעמלק: מחר אנכי נצב על
ראש הגבעה · ומטה האלהים בידי דביק: ויעש יהושע כאשר · אמר לו
משה הנומיק: ואהרן וחור · כל אחד ביד משה דביק: ויחלש יהושע
את עמלק ואת עמו · ויכם לפי חרב חריק: ויהוה אמר למשה · את
נביא צדיק: ׳כתב בספרך הקדוש · מה בעלמה יתעתיק: ושים באזני
יהושע · כי מחה אמחה את זכיר עמלק:

כל יומי השבעות · לישראל בן שלמה וזהו ואיקר · רב מן יהוה: מספרם
חמשים יום · לית לון בימים דמה: שבע שבתות תמימות · וזה היום
לון חתמה: ובזה השבוע השביעי · אסתדרו עמה: בטור סיני · ושמעו
קול יהוה: וקול השופר וקול משה · קטף כל נשמה: בעמלו את
עמו · תהונו תמיד בשלמה: ועל חלק הראש נעמד · ונימר תנים
יומה:

אמרנו וتمامه ונאמר وتمامه

לוכון ישראל נזכר · עשרת הדברים: דנפקו מן השמים · עם קול השופרים:
קול רם קדוש יצא · מלגו כל האתרים: ואזדזעת עלמה · טברים
ומישרים: ריש מקרתה דקרא · ישר הישרים: אנכי יהוה אלהיך · דאפקתיך
מן אסורים: לא יהיה לך לפני · אלהים אחרים: לא תשא את שם
יהוה אלהיך · שוא ולא שקרים:

מה רם מימר יהוה · שמור את יום השבת: לקדשהו · דרבותה אתרבת:
f. 92b ששת ימים תעבד · וביום חשביעי תשבת: לא תעשה בו כל מלאכה ·
כי קדשיו רבת: דאמר עליו יהוה · בתורה דאתיהבת: על כן ברך
יהוה · את יום השבת:

נשא יהוה קולו · במימר כבד: את אביך ואת אמך · למען יאריכון ימיך
ועד: תישתמר בעלמה · ובראבתון לך תעמד: לא תרצח לא תנאף לא
תגנב · לא תסיד בשקר לא תחמד: ובהרגריזים בית אל · תבנה לך
מסגד: והקמת לך אבנים גדלות · ושדת אתם בשיד:

סדרה דאבה אסתדר · ראה ושמור ושמע: מה צוך מרך · בתורה
התמימה: על יד עבדו משה · הנביא הדמע: דאמר לו ׳עלה׳ אלי ·

f. 103 ויתמר יתהלל תקיל ויצא אדונן מכתב הקדוש ועמו שלשה מכתבים ויתמר
אז ישר בנעם תקיל בית ובית לי ان يصلو יהוה גבור · يلبو الاربع
فصول برهج عظيم وبعده يبدو الواقه مركبة פרעה · ويقال فصل
فوق وفصل تحت لي ان يصلوا וברב נאונך · יתפנו הכהנים במכתבים
אל הקהל · ויקדמו ינשקו היעדיו ביע[דיו] וינשקו המכתבים · ويقولو
להכהנים · מאה שנה ביומיך יסי · ولما يصلوا עד יעבר עמך יהוה יתפנו
הכהנים למזבח · ויחתמו אז ישר · ויתמר ראשה התהללות בעוה גדול
אלה תקיל ויתמר אתה[ו] כתבה רבה وتمامه וקדישה وتمامه ואה רבה وتمامه
f. 103b وبعده הא כתיב [א—ז] | ויתמר אהנו כתבה רבה وتمامه וילבו קבלו ·
f. 104 الثلاث فصول برهج عظيم | וכי בשם וישמע ישראל · והמקרא על המכתבים
דבר אל אהרן وبعده עשרת הדברים השנית · כל קצה אל פאת · ובכל
מלה המכתבים תתנשא · והם מתפתחים · وهم هاولاي
אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך וגו׳׳

f. 104b ויתמר אתהו דבריך עלמה כלה · ויתמר דבור מן מימר שת אהרן
בן יצחק הכהן יסלח וגו׳׳

שם יהוה נשבח · רמה מרוממה:
תשבחן לשמו הקדוש · בכל לילה ויומה:

אשר ברא הבוראים · בששת ימים עצומה: וברך וקדש יום השביעי · ושם קדשיו רמה:

וזכר ברית השלשה · זכאי עלמה: למשה בן עמרם · קטף כל נשמה:

והציל עמו ממצרים · בִּשְׁרכה ושלמה: במופתים גדלים · לְהַאתון לא אתעמה:

ואפרֵש לן שבע שבתות · גלגיון ריאמה: כל שבת מהם · מיתוביתו עצומה:

f. 105 הראש באו בימה · וצאו מנה בשלמה: והשני במרה · דבו אמיר ויראהו יהוה:

והשלישי באילים · והרבעי המטיר עליהם מן שומה: והחמישי הוציא · המים מן צנמה:

ובשישי אתקטל עמלק · ועמו הזידמה: על יד תלמוד משה · קטף כל נשמה:

ובשביעי נחג ע[מו] א[ל] מד[בר] סי[ני] · בדיל משמע קול יהוה: בדברים גדלים · בכתבו הרמה:

ראשם אנכי יהוה אלהיך · דאַקתיך מידי כל טלומה: לא תשא שמו לשוא · כי עליך אשלמה:

ירח[מו] מרי: יהוה יחני יתכון · ביומי מועדיך באיקרי: ויבד מפניכון כל סן וזד ונברי: ותראו המשכן נציב · על קדש כל טברי: וישמר חייכון כהלכון · אנה ובכל אתרי: בעמל תלתה רחמין · דריחון טב דריח: ובזכות בן רחל · יפה תאר ויפה מראה: ובנביות בן עמרם · דקבל קדש כל ספרי: ותנים יומה מאה שנה · סדרה דאכה מסתדרי:

אין כיהוה אלהינו:

ובתר כן יתמר הא איקר ואתהו יהוה ויתמר ישתבח:

ישר הישרים · מלוך כל רוחיה: בגדלו פרק אבהתן ממצרים · בפליאן וסי[מ]ניה: ואנגדם בזה השבוע אל מדבר סיני באיקרים · בדיל משמע קול עסרתי מליה: על יד מנדי קדש כל ספרים · דמללו יהוה אפ̈יה לאפ̈יה: הוא משה נבי כל הדורות: דפקדן על ידו במספר שבע שבתות תמימות: וזה השבת חתמת שבע שבתות: ומחר חתמת חמשים יומי:

f. 94 רב אלה وتمامه | ויתמר هذا اذا اتفق قدوم ولد ذكر في هذه البيت بعد سطر ואנגדם وهو من قول العم المرحوم الشيخ مسلم يرحمو יהוה אמן:

ואזמין לנו הטובות יתרים · במקדום דן ילידה דאתילד מן נפש עלמיה: לעלמה הדן בשמח ושרים · עד יתרבי ויתלמיד קדוש כתביה: אלה ישמרו ויוקרו וישימו מן טב הנערים · ויניר לבו מדרש כל מדעיה: עד יהי פרך בזה הדרים · וכל מדע ובינה לו מתנגדיה: וישם פניו בריך על אביו ועל קריביו ועדת השמרים · מן דאכה צמידיה: בעמל מנדי קדש כל ספרים · דמללו יהוה אפ̈יה לאפ̈יה:

ويقال אלמפ̈וק المتقدم المعتاد ذكره ובתר כן יתמר כי בשם · וקטף עשרת הדברים · علي هذه الوضع

יתגלג קראה דקרא עסרתי מליה · וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר וגו״

f. 94b ובعد ذلك يقال יתרבי כלה وبعده יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד · יהוה אלהינו יהוה אחד:

ויברך אלהים את יום השביעי וגו״

ويلبو עשרת הדברים قرايه تمامه الاربع سور وبعدهم القطف

f. 95 ובמקום אשר אזכרתי את שמי שמה אבוא אליך וגו״

f. 101 ويكملو الاربع سور قرايه تمامًا وبعدهم וישמע יהוה את קול דבריכם וגו״

f. 106 הראש מועד הפסח · והשני חג ליהוה : להרגריזים בית אל · גבעת עלמה :

ובתרון שבע שבתות · חקת עולם תספרמה : בזהי ובשמח · ורמה מרוממה :

הראש באו בימה · וצאו מנה בשלמה : והשני במרתה · והשלישי באילים לית כמה :

והרביעי המטיר עליון · המן מן שומה : דבו אמר ויצא העם ולקטו · דבר יום ביומה :

והחמישי הוציא · המים מן צנמה : על יד משה בן עמרם · בחורי כל עלמה :

והששי אתקטלו · הדבבים הטלומה : עמלק ועמו · על יד תלמוד קטף כל נשמה :

ובשביעי נח[גם] אל מדבר סיני · למען ישמעו קול יהוה : בעשרת הדברים · מדבר מששה הפאות עלמה :

ראשם אנכי יהוה אלהיך · אשר הוצאתיך ממצרימה : לא יהיה לך אלהים אחרים · בארץ ובשומה :

לא תשא שמו לשוא · כי לא ינקה יהוה : את אשר ישא את שמו לשוא · כי עליו אשלמה :

שמור את יום השבת · כי קדשיו רמה : כל מן לא ישמרו · יום נקם קדמה :

כבד את אביך ואת אמך · עד תתוריך לך יומה : ולא תחליף לון מלה · כמה אמרך יהוה :

f. 106b לא תרצח · ישפך לך דמה : | ראה מה כתוב פניך · אה סדר כל עמה :

לא תנאף · הרע עליך מקומה : תטמא׳ בריתך · ותהי בניך זמה :

לא תגנב · מאום מן מאומה : ישאלך עליון מרך · יום לא תוכל עליהם :

לא תענה ברעך עד שקר · סהדה טלומה : לא תקח שחד · כי השחד יעור בנקמה :

לא תחמד בית רעך · ומה לו בעלמה : ולא תחמד אשת רעך · ולא תעין[1] בעין זמה :

והקמת׳ לך אבנים גדלות · על קדש כל מקומה : וכתבת עלינה את כל דברי התורה הזאת · ושדת אתם :

ישים ש[בת] ומ[ועד] מבר[ך] עליכון · אה מן אנה מזדרמה : דו חת[כת] שבע השבתות · ומחר חת[מת] חמש[יתי] יומה :

[2] וכן ישמר חיי מן אמור זה המימר · שמו הכהן שלמה : וכן ישמר חיי בניו · וחיי בניכם :

[1] B9 תעיך. [2] In marg. שלמה.

שמור את יום השבת · כי קדשיו רמה: מחלליה מות יומת · כמה אמר יהוה:

כבד ומה בא · עד תתורך לך יומה: והקמת לך אבנים גדלות · בקדש כל מקומה:

זאת המצוה · דצוה יהוה: מי ישמרה · ישמרו יהוה:

ישימו שבת ומועד מבר[ך] עליכון · אה קדש כל עמה: דו חתמת שבע השבתות · ומחר חתמת חמשיתי יומה:

וכן ישמר חייכם כלכם · סהבה ועאלימה: ומאה שנה תעשו זה היום · ואתם בשמח ושלמה:

אמרו אהיה אשר אהיה · אה בריו כל עלמה: זכור לנו ברית השלשה · זכאי עלמה:

אהיה אשר אהיה · אה מלכה דעלמה: השיב לנו רצונך · על גבעת עלמה:

f. 105b [1]אהיה אשר אהיה · אה מלוך מכה ורומה: הקים לנו תפלות אדונן משה · בן עמרם הדמע:

חתמו צלותיכון · ואמרו בדכיות פממה: כהלכון פם אחד · אדני יהוה:

ale דכור מן מימר אדונן הכהן שלמה בן טביה הלוי · יהוה ישמר חייו אמן:

אשבח שם יהוה ·	בתשבחן לשמו הקדוש ·
מלוך מכה ורומה:	בכל לילה ויומה:
כבבד הנכבדים ·	שמו י·ה·ו·ה יהוה:
יתודי ויתרבי ·	רמה מרוממה:
שבחו אה עמה ·	מלוך כל עלמה:
להצדיק והישר ·	רבותו עצומה:
מה רבו ומה גדלו ·	ממו מדרש עלמה:
הגדלות לרב שמו ·	המלך קעימה:

ממו ברא הבריה · בששת ימים עצומה: ברך וקדש יומה שביעה · ושם קדשיו רמה:

וזכר ברית השלשה · זכאי עלמה: למשה השליח · קטף כל נשמה:

והצילך אה עמו · מידי הטלומה: במופתים גדלים · כנאתון לא אתעמה:

ואפרש לך שבתות ומועדים · קדשיון ריאמה: לך אה ישראל · דמעי כל עלמה:

[1] In marg. לאוקי.

מנון מספר שבע שבתות תמימות · ודן שביעה דהוֹו בו מקשיטים:
מקרת עסרתי מליה פה אל פה · במראה ואנון בזה לא שנ[גים] ול[א] חטים:
אלא קול קרי אתי מבל פה · מליו מן חיי עולם מלקיטים:
משה ידבר והאלהים יעננו בקול · וששׁ מאות אלף מביטים:
מתוך ארבע שׂגבים בקול גדול · יופי הך חלבים לחטים:
ואמת קמו ועמו זה התמח · אתו זה למשה רחטים:
ואמרו קרב אתה ושמע · דאנן על כוֹת זה המעמד מעטים:
ולית יכולה על המעזר לכוֹתו · אלא מן מימרך נהי מקליטים:
חקות מרן מצוֹתו ותורותו · ותקים לן שוטרים ושופטים:
ישיב יהוה עליכם מן צלות · זה משה ותהי לוכון מקלטים:
וברכת מי אציג המקילות · אשר פצל ברחטים:
ומן ברכת הזכאים אבותיכון · ומי לברכת רבתה פרוטים:
וישמר חייכון וחיי בניכון · ולקרבן הרצון תהיו שחוטים: f. 109
ומרן יקבל צלואתכון · ויפק יתכון מן פנותה פליטים:
ויעני בעואתכון · ותנשמו מן מיני הלבוטים:
וישמע קלין דצבעתכון · וברתות מרן תהונו עבוטים:
ויהיה דן יומה מברך עליכון · אה דמע השבטים:
בקדוש דקדשך ואסגלך · דו שליט השליטים:
בקדוש מן דאמר וחג שבעות תעשה לך · בכורי קציר חטים:

عليه ايضاً مرن من מימר לגד العالم الشيخ مفرج المفرجي ירחמו יהוה אמן:

נחתם צלותה · במימר תשבחתה · למרה דאלהוה: ופניו אקד · ארצה ואשתחבד · ואסגד: ואקדש שמותו:
האל הקדוש · דלו אני דרוש · ופניו פרוש: שתי ידי · בשבי ומועדי · דו אל[י] ועובדי: התמיד באלהותו:
לאלי אודי · במואדי · בלב חדי: וארוממו · ואקדש שמו · דו ממן ברימו: צעור כל בריאתו:
קני קדום · בדד עצום · שלטן רחום: קדשו רבי · דבחר נבי · מן בני לוי: עבדו ונאמנו ואישו:
דו משה הנבי · הרבי · דמע בני לוי: הנשיא · המושיע · אשר שמו משה: f. 109b
דבחרו יהוה ואסגל אתו:
בכתב גדיל · ובו אסגיל · עמו ישראל: ובו אפרש · מועדי מק[ראי] קדש · יתו בשלשה חדש:ים מזכירים בתורותו:

אמרו אהיה אשר אהיה · אה מלוך ארעה ושומה: השקף ממעון קדשך · וברך זה עמה:

אהיה אשר אהיה · אה בריו כל עלמה: השיב לנו משכנך · על גבעת עלמה:

[1]אהיה אשר אהיה · אה קדים מן כל עלמה: הסיר זה הפנותה · בעמל משה הדמע:

f. 107 שביכון טבין מן אלה · אה מן בצלותה קעמה: ותנים יומה מאה שנה · והברכה עליך תשימה:

התמו צלותיכון · ואמרו בדכיות פממה: כהלכון פם אחד · אדני יהוה:

והסנודות שלשה[2]:

הראשׁ אדני יהוה אן ראית ברב גדל חסדך · זכור לנו תפלות ארונן משה נביך · אשר אמר פני גדלך · שוב מחרון . . . להם בך:

השׁנ מועדי יהוה . . . מועדי בקדוש מועדיך דבקן ברחמיך:

השׁל ברוך מן דאמר שבע שבתות . . . חדשה ליהוה:

הרבׁע יברכך יהוה . . . לך שלום:

f. 107b החמׁש | אדני יהוה אן ראית ברב גדל חסדך · מרי בעמל הנביא הצדק · הנאמן משה עבדך ובכהנת שמשי משכן קדשך אהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס · ובזכרון הצדיקים אברהם ויצחק ויעקב בעמלם[3] סלח נא לעון העם הזה . . . כל הארץ: יהוה אלהי אבותיכם · יסף עליכם ככם אלף פעמים · ויברך אתכם כאשר דבר לכם:

השׁש אדני יהוה[4] . . . פני גדלך · אל תשחית עמך ונחלתך . . . ועל חטאתו:

f. 108 השׁבׁע | ושמחת לפני יהוה . . . החקים האלה: יפתח יהוה . . מעשה ידיך תקבל

ויתמר יהוה אל רחום וחנון תקבל ויתמר מרן מן מימר מתנה המצרי יסלח

וגו׳׳ ומנהם מן יקול אנה من قول التقه رضى الله عن روحه امين

טרם נתעתק מן זה האתר · נהי אל זה הבגד מפשיטים:

ונלבש בגד עורן בתר · מה יצרנו ברחטים:

עד יתודע לון מפרישות · מן דאנון לדרך קשטה מטים:

וידעו בצדיק ראותן עשות · הצדיקים מן עובדי גע[וז] שטים:

f. 108b וטובי הלוכי בדרך בדרך · וממנה לא יהיו סטים:

פני מן קרא שמו רחום וחנון ארך · אפים וכל דרכיו קשיטים:

דאפרישון מן העמים במאומות · במצות חקים ומשפטים:

[1] In marg. לאוטׁ. [2] So. [3] B 9 בעלמה. [4] As no. 1.

מן השבתות מה טבו · ומה רבו · דאזדמן בו: ראות מכתב אבישע · דאנשה · על העם הנושע: דבואת צלותה אצטמתו:

f. 110b [1] דאכתב בימי הרצון · בשמח והששון · לך *אה ישרון[2]: ואתפלל בו · ואשמר מה אתא בו · אן יבד דבבו: וימחיון מתחת שמימותו:

[1] ועבדכון ייסר לוכון · אן ירחמו יהוה וירחמכון · ויסיר פנותה מעליכון: שמו מריחב המריחבי · אן יסלח לו חובי · בעמל משה הנבי: דמע כל בריאתו:

ומאה שנה בשלום · תעשו זה היום · העצום: וככן מחר מב[רך] עליכון · אתון ובניכון · ולאוי עלי אימר לוכון: תנים יומה חתמתו:

מפוק: ומרן יקבל צלואתכון · אה עם קדש וסגולה: ויעני בעואתכון · ועובדיכון תתצלח: וישמע קלין דצבעתכון · וירפאכם מכל חלה: ויאמן יראתיכון · וישים לוכון גאלה: מידי דבביכון · וענני הרצון יטללה: על קדש טבריכון · הר המנוחה והנחלה: וישמר יהוה חייכון · ושביכון טבים מן אלה: בקדוש מי אמר לוכון · ושמרת ועשית את החקים האלה:

יתהלל אלהים ותאומא עלוהי ליפ̈ מרן [מן] מימר אדונן הכהן
אברהם בן יצחק · הלוי ירחמו וגו׳

f. 111 נעמד פני · אל קני · בדד בלא שני: אל קעים · עד לעלם · ישתבח ויתרומם: מלב ומנפש:

והוי לו תמיד · עקד סגד · דו רב חסד: ואודי לו ואגדילו · דו רם ביכלו: ירוש על כל ירש:

[1]עשה׳ התמחות · והאותות · והמלחמות: לית אלה אלא הו · בדד בקמאו · צדיק וישר הו: מחיי כל נפש:

לאוי לו אישבח · ברישה ובעקבה · ואנציר ית לבבה: לו אשאל טרם האל · דו יכול על כל יכל: יתני מה אני דרש:

דרוש מדרש · מן המדרש · המתקדש: יתן לי מדע · עד בו אדע · כל מדע: דו ינב על כל בלש:

ויודיעני · ויסעדני · עד ימטני: דרך דעתו · וחכמתו · ובינאתו: עתה פניך נורש:

ואהה אתיתב מולי · וישמע לי · ולממללי: ולא תקח עלי · ולסכולי · כי אני לבעלי: המדע שמש:

ואשרי אשרי · במימרי · בשם מרי: ישר הישרי · דצער אדם שרי · מן ארבע אקרי: רוח ומים ועפר ואש:

[1] In marg. אלוהא.

[2] B 9 (?) א ישרון.

שבע מועדים · הסידים · כבדים: כל מועד לו שמח · ואתה בן תשמח · אה ה[עם] הדמע: אה קהלו ועדתו:

בחי[ך] אצ[ית] לי · אה קהלי · ושמע ממללי: ואתיצב קבלי · ולא תקח עלי · אן הורכת ממללי: מדרשי אוריך אתו:

ואם אתמ[ר] המימר · אניב ואמר · אלף ישר: ואפשט לי עדר · ביני סדר · דאנה מסתדר: בצלותו:

ישראל אשרך · אשרך · במה יהב לך מרך: ופקדך פקודים · חסידים · מנון יומי המועדים: כל מועד על אדותו:

ועוד פקד בספרו · אן תספרו · חמשים יום באיקרו: שבע שבתות תמימות · עצומות · ושבע שבעות בשלמות: כל שבעו ומספרותו:

הראש באו · בימה וממו צאו · בשמחו: ושרו על שפתו · בזהותו · ודבביון בו המיתו: פרעה וכל עדתו:

ובשבוע השני · באו בני · ישראל לפני: משה ויצעקו · עד המתקו · המים וישקו: כל עמה בשלמותו:

והשלישי אל אילים באו · ובה מצאו · עינות מים בשמחו: שתים עשר · כמספר[1] · השבטים אשר: הזכרו בתורותו:

f. 110 והרביעי המטיר לן המן · ואכלו אתו בשלמן · וכל טוב לן אודמן: והחמישי · המים הוציא משה · לן מצור חלמישי: עד מנה שתו:

ובשבוע הששי · לן אתעשה · כל שמח וששי: במקטל עמלק הקשה · ועמו הנרגשי · על יד תל[מוד] משה: יהושע משרתו:

ובזה השבוע השביעי · זעק אלה לנביא · מתוך ענן עבי: ומללו בעשרה דברים · ראשם לא יהיה לך אלהים אחרים · לא תשבע בש[מי] לשקרים: שמור יום שבתה וקדישותו:

כבד אביך ואמך · עד תתורך יומך · לא תרצח ישפך דמך: לא תנאף לא תגנב · עד בטח תשכב · לא תסיד בשקר עד תתיטב: ולא תחמד בית רעך ואשתו:

ומזבח אבנים תבנה · על קדש מכוני · דגלגיו רביאני: וזה הממלל על טור סיני · וכל מזדמני · בתחתית הר סיני: בשעבוד וארתתו:

יהוה ישמכון · אתון ובניכון · כזת אבותיכון: דישמעו ש[לש] קולות · גדלות · קול יהוה וקול השופרות: וקול משה דמע כל בריאתו:

והרצון לוכון יומן · על הרגריזים אמן · וישמר חייכון מן אודמן: בזאת צלותה · בשמחותה · בצפר יום שבתה: דו חתמת שבע שבתותו:

[1] B 9 כל מספר.

אלהיך מרך · תכתב עליו דברך · ומה ביאר לך בספרך: ואת בשמח ובשש:

הא טובך ישראל · מה נתן לך האל · שמך את הסגיל: מלבין כל הגוים · ומיתביתך עלוים · אשר אבהתך הוו שמעוים: מתוך האש:

ואסגלך מכל עם · במשה בן עמרם · דמללו פם לפם: הא טובך אן שמה · נפשך לא עשקת · כי מן נוף זכאים אתה: לא מן אליש ותרשש:

מה שנה אה עם רם · תעשה מוע[דים] בשלם · ומיתובי[תך] תתריאם:

f. 112b וזה השבת מברך · עליך ועל סדרך · דו כלול שבתות במספר: דאתקרי מקראי קדש:

וכבן מחר בשמחיה · תחג לקדש טַבריה · דו כלול חמשיתי יומיה: מאה שנה לן תעשו · בשמח ובששו · ואל הרצון תנשו: והדבב לוכון יכחש:

ועבדך ישאלך · אן תשים מאתך · תפלה למרך: אן בחסדו יתרחם · וכבן ינחם: על רוחו עבדו הכהן אברהם: ותימר ירחמו הנאדרי בקדש:

ומרן צלותך יקבל · וישמע מה את שאל · ומכל לחין לך יגאל: ויושעיך מן פנותה · ותתהפך בישותה · ואוצרי טב[התו] לך תתפתח: וישקף עליך ממוען הקדש:

בעמל שכוני המערה · ומי לחלמיה פתרה · וקדקד עלמה ונזרה: מקטירי הקטרה · ונש[יאי] העמים סדרה · וקדש כל סדרה: והר הקדש:

בקדוש מן דאמר בשבעותיכם מקרא קדש:

יתהלל אלהים وتمامه تكرر ثلاث مرار وبعده يتمر כי בשם · ולטוב לנו · وتمامه وקטף הזכאים · تماماً ويقال שמוען ותניו · ויתהלל אלהים وتمامه וכי בשם ושמע ישראל ויצונו · وتمامه אלה יקבל מנוכון מאה שנה תנים יומה מאה שנה אמן

الله لا يقطع ليشرائيل عاده אמן:

ובחר מן זרעו נבי · רבי · מן בית לוי: ואמר לו אה משה · אה נאמני
ואישי · עלה לבית מקדשי: מתוך האש:
ואתן לך ספר · התורה אשר · בו סוד סתר: תפתר אתו · מן חקותו
ומצותו · דבו אצטמתו: כל מועד וחדש:
f. 111b דמהם האלין השבתות · דקדשיון מלאות · | דמספרון שבע שבעות:
קמיך אזכרם · ואפתרם · מראשם ועד אחרם: ואשרש בכל שרש:
דבון אתעשה · סימן חיול קשה · ותמח רב לא יתנשי: ובו ישראל
בתוך הים · הלכו בשלם · פרעה ועמו דאתרים: לא ישתיאר מנון נפש:
במים אדירים טבעו · ומלרע שומיה אמחו · ולפרשון מה מצאו: וישראל
צאו בשלמה · בקול רמה · מי כמוך באילים יהוה: מי כמוך נאדרי בקדש:
ובשני עמה אתו · ואל מרתה אצטמתו · ומים ממרה לא שתו: ואל
משה צעקו · ומכל מחלה אתפרקו · והמים לון המתקו: על יד מי לערפלה
נגש:
ואל אילים באיקרים · הוו כהלון עברים · מספר הזקינים תמרים: עינות
כמספר · השבטים וכמספר · חדשים וכמספר: מגדלי הירח והשמש:
ובמדבר סין מצאו · המן ממו לקחו · וכל איש כפי שבעו: אמר · לון
דמע מכל[1] הבשר · איש אל יותיר ממן עד בקר[2]: ירים תולעים ויבאש:
והחמישי הוה כהלון עמדים · האבות והילידים · במשרית רפידים: צעקו
למשה · מה נשתה ומה נעשה · אמר לון המושיע: הכה את החלמיש:
ויצא ממנו מים · וישתו ממנו כל העמים · וירוי כל הצמחים: ובשני
אמר משה · ליהושע האנשיא · בחר רום כל האנשי: וכל מנון לבגדי
המלחמה לבש:
f. 112 ובך יצטמתו · ולממללך יציתו · וצא הלחם | בעמלק ועדתו: בפי חרב
יכה אתו · ומעל הארץ יכרתו · הו וכל עדתו: לא יתחוי מנון נפש:
ובשביעי נחג עמו · להר סיני בשלמו · עד ישמעו ממו: קול ישר
הישרים · במלים אדירים · בארבע קצים סדירים: מספרון ארבע ושש:
ראשם אנכי אל קני · לית לגדליו שני · לא יהיה לך אלהים אחרים על
פני: לא תשא בשמי לשקר · ויום השבת תשמר · ולאביך ואמך אוקר:
לא תקלל חרש:
לא תנאף לא תרצח · לא תגנב מה תמצא · ועד שקר בך לא ימצא:
לא תחמד מה לחברך בביתו · וכספו וזהבו ואתתו · שדהו עבדו ואמתו:
ומה הו על הארץ רמש:
ומזבח אבנים נדלות · על קדש הגבעות · ותעליה עליו עלות: ליהוה

[1] B 9 מלך.

[2] B 9 adds in a later hand: והנותר מן עד בקר.

ושבת וסיני וקציר וחג וכבוד ושמח וענן ובקר ובקר ואלעזר ואולאי יקאל
קטף העשר כלמאת
יתגלג הקראה דקרא עסרתי מליה וגו״

f. 38 תורה צוה לנו משה ויקאל יתהלל תקיל ויצא המכתב הקדוש ויכתוב כי בשם
f. 38b ויהוה גבור · והמקרא על המכתב · | וספרתם · וביום הבכורים · ומן
אתהו דבריך עלמה אחרא והסנודות שלשה:
הראשונה ויקרא אברהם את שם המקום וגו״
השנית מועדי יהוה אשר תקראו וגו״ ברוך מן דאמר שבע שבתות וגו״
השלישית ביום הבכורים בהקרבכם[1] וגו״

f. 39 ויתמר יהוה אל רחום וחנון · ומרן יקבל צלואתכון ויזכר הימם ויקאל
יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון ארך . . . ואמת · ואלה יקבל מנוכון
אמן · ויהנו בעסהם בעס ثم יבדו הימם אז ישר[2]

f. 44b יתהלל | ובעדה יקאל שמועין ותניו יתהלל . . . ואמת ויקדמו כמיע קהל
ישראל יזורו המזבח וישתחוו בין ידי الله تعالي ויקבלו המזבח ויטלעו من
هناك الي القلع الذي بين المذبحين وهم מזבח יצחק ומזבח נח ויקולו
דרן אלה רב ויקאל פסלין علي نغم מברכו המתקדם דכרה في عادة
f. 45 حج همصوت | ויכמלוה דרך ויקרבו الي מזבח נח ויקפו صفين صف
פואה وصف تحاة وهכהנים בינהם
פואה אלה רב ולית כותה · קהל רב ולית דמי לה:
תחאה נבי רב ולית קעם כותה:

ויכמלוה من هاهنا דרך סוכתא ויקרבו الي מזבח נח ויקפו هناك
אזדמנו על טור סיני יומה דנחת כתבה וגו״

f. 45b ויקאל יתהלל תקיל ויקאל יתהלל . . . אחד וتمامה וכי בשם ולטוב
לנו וקטף המכאן והו קטף נח:
ונח מצא חן וגו״

ויקאל יתהלל תקיל ובריך אלהנו אולה תקיל واخرها خקיף ואין כאל ישרון
ויקאל יתהלל ויתמר הא סביאן ויסיירו فيها من מזבח נח الي גבעת
עלמה بيت فوق وبيت تحت ויכתמוה והם داخلين אלגבע והי من
قول الامام מרקה רסון וגו״
הא סביאן וגו״

[1] And so afterwards. [2] Continuing as on pp. 273, 274.

[1] בשם יהוה נשרי:

צלות לילת מועד חג הקציר רמשה: שריו הצלות כארזין ואמרים [ועל פתח] רחמיך וכי בשם וקצי הבריה · ואלקטף שבת וקציר וסיני وفي السفر الرابع ينقرا وبيום הבכורים ويكملو القطف ואל אחר התורה יתמר תורה ויתהלל תקיל וברוך אלהנו ויהוה אלה خفيف ונברך והמוסף בה

[2] ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי وتمامه

L 22, f. 2 אלהי אברהם לך נברך ואז ישר | ויצא מכתב אחד ויתמר ניזל מן غير חלקה ויליו כי בשם ושמע ישראל והמקרא על המכתב וביום הבכורים · ומן אתהו דבריך עלמה الاخر והסגדות שלשה

الاولة מועדי יהוה אשר תקראו وتمامه

الثانية ברוך מן דאמר שבע שבתות وتمامه

الثالثة יברכך יהוה וישמרך وتمامه וביום הבכורים وتמامه

ויתמר יהוה אל רחום וחנון ומרן יקבל צלואתכון ויעבד אתי בשלם وتمامه

f. 2b וזפה וזכרת כי עבד היית׳ وتمامه וכרזנה תלתה | ויתמר מליפוט מן מימר אדונן הכהן הגדול אבישע בן פינחס רצון וגו״

תנים יומה מאה שנה וגו״ [3]

f. 3 בשם יהוה הגדול:

צלות מועד חג הקציר צפרה · יתכנשו כל הקהל והזקנים אל תרח הכנשה וישרי זקן הכהנים הצלות יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד תכרר תלת מרות וכי בשם ולטוב לנו ויקרו ויבא יעקב שלום עיר שכם وتمامه ויישרו אלקטף והו קציר ושבת וסיני · وهو القطف الذي تقدم ذكره في عادة يوم سبت العيد الذي يقال في الحلقة من غير زيادة ولا نقصان ولما يكملو القطف يقول الامام מאה שנה ביומיכם בלכם ויבדו

f. 12b ועתה ישראל [4] . . . | וישרו הזקנים אלקטף · ברית וזכרון ותרומה ויוסף

[1] L 22, fol. 1b. [2] Five headings. [3] As above, p. 269 to the end of the service. [4] Continuing as for חג המצות, pp. 270, line 10, to 272, line 27, with slight variations, agreeing mostly with L 1.

f. 52b צלות לילת מפוק חג הקציר רמשה: וחי ליל הלתנין שריו הצלות כמתל
ליל הלתנין והחמיס בי החמישין ויקל יהוה אלה ונכבד כלעדה מן
גחיר מזד ואז ישר ומן נשוי כהלן המנט ושמחו העדה ויבכר פיהן כמו יתי
בי המרן ודרן לך נביע ויתרבי כלהן ויקל הקטף מן גחיר מזד מן
הרמתי את ידי הי ן יסלו בי הספר החמס ואתם הדביקים ביהוה
אלהיכם חיים כלכם היום׃ ינקרא סורת המנט וחי הדי
f. 53 ראו למדתי אתכם חקים ומשפטים . . . | לפניכם היום:

ויקל בעדהן ובקשה משם וחמאם ויחתמו הקטף הי עבד שופטים ויצא
המכתב וילבו כי בשם ושמע ישראל והמקרא על המכתב ראו למדתי
המתקדם בכרהן ומן אתהו דבריך עלמה אחרהן והשבדות חלאתה המנט
הלולא ואמרו לי מה שמו אמר אליהם יתרבי זה השם הקדוש ויאמר
אלהים אל משה אהיה אשר אהיה:

f. 53b התניא ברוך מן דאמר אני יהוה ואראה . . . | נודעתי להם:
התלתה ולמען תספר באזני בנך ובני בנך׃ וידעתם כי אני יהוה אלהיכם:

ויהוה אל רחום וחנון ומרן ויבכר פיה וישם אלהנו זאת הלילה אשר הי
לילת השני מן בריאת עלמה והי מפוק המועדים: וחמאם
ולעלם תסתגד ולעלם תשתבח ותתחסל הצלות בטוב:

הלה לי יקטע ליטר[אל] עדה אמין

f. 54 צלות לילת השלישי חני ליל חרוג חג מקסיר כמתל ליל הלתנין המתקדם
בכרהן בל נשוי כהלן המנט ודרן טבה דמיטב׃ והקטף כמתל ליל
הלתנין ולמא יסלו ויצונו למא יקולו את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו
כאשר צונו ינקרא סורת המנט וחי מדי
והיה עקב תשמעון . . . כי מוקש הוא לך:

f. 54b ובעדה יקל כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא: | ויכמלו כמתל מא
תקדם ליל הלתנין ויצא המכתב ויסבו כלעדה וינקרא עלי הכתאב הסורה
המכורה ומן אתהו דברי[ך] עלמה אחרהן והשבדות יולתה
הלולא יהוה אלהי אבותיכם יסף עליכם וחמאם

f. 47 *من بيت א الي بيت ל التحاتا يخلفو خلف الفواقة والكتاب بينهم ومن بيت ל ورائح يمرقو التحاتا من بين الفواقة الي قدامهم كما جرت بهما العاده [1]

f. 48 ويعاد بيت הא סביאן وهم في وسط אלגבע ويقال שבוע מן מימר עבד יהוה בן שלמה ירחמו וגו״

כרזו לאלה · ישר הישרים: דשלח משה הנביא · דמע הספרים: והציל עמו על ידו · במופתים יקירים: מספרם אחד עשר · חתמתון מות הבכורים: ואנגדם אל מדבר סיני · על כנפי נשרים: ואשמעם קולו · ידבר בעשרת הדברים: ראשם אנכי יהוה אלהיך · לא יהיה לך אלהים אחרים: ואחרם מזבח תבנה · על קדש הטברים: ואנדה לן על ידו · פקודים וגזרים: מן כלולם מועדים רמים · שבעה במספרים: מנון אהן יומה · דגלגיו יתרים: דאשתמה בשלשה · שמות יקירים: חג הקציר ומועד השבעות · ומועד הבכורים: יהיה בריך ומברך עליכון · מן דאכה שרים: ותחנו להרגריזים · קדש כל טברים: וכן ישמר חייכם כלכם · האבות והברים: ומאה שנה בחדי וזהי · תעשו מועדיכון באיקרים:

f. 48b מפוק: כל מן דאכה · יודי וישבח: | לעבוד בריאתה · עלמה וכל דבה: ותנים יומה מאה שנה · לארבה ולרחבה:

ישתבח אלהים:

جوابه וישא אהרן את ידו וגו״ [2]

وزفه וזכרה וכרזנه تلاته ואלה יקבל מנוכון אמן · מאה שנה תנים יומה מאה שנה · امين

f. 51b واذا كان حجاج جدد يقال دلك الصلاه واذا ما كان تقال اولاً يبدا الامام يتهلل אלהים אין אלה אלא אחד تكرر تلات دفعات وبي בשם ואהיה אשר אהיה وتمامه ולטוב לנו وتمامه ويقال

ויקם את החצר סביב למשכן . . . בכל מסעיהם:

יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וגו״

f. 52 ويقال שמועין ותניו والفاتحه ואלה יקבל מנוכון אמן · מאה שנה תנים יומה מאה שנה: ويطوفو جميع الجوق حول אלגבע ويهنو بعضهم بعض

الله لا يقطع ليسرال عاده امين

[1] In the margin. [2] Continuing as on pp. 275, 276.

רב אלה וקמאה וישרו אלקטף אל עשרת הדברים · יקל יתהלל תקיל ודראן חילה רמה שמע בקלן · ומרקה אלהים אל עליון והא מלך רחמן חפיף ויתמר ישתבח תהותה הסאה וקמאה ומי תקדמה בי עאדה השבת ונעדמא בריך אלהנו תקיל שוע ויהוה אלה תקיל בית ובייט ויתמר סודים עלי נעם אופע ומי תקדמה בי עאדה השבת המזכור | ואדא B 9, f. 113b
מא אנקלת סודים יקל עוסמא הדא אלכימי · [מן] מימר עבד יהוה בר שלמה · ירחמו וגו׳

אלהי אברהם ׳דלחניכו דק: דאמר עליו ויחלק: אשר אמר ובן משק:
ביתי הו דמשק אליעזר:
אלהי מי אנציר לאלה: אשר אדרש עלה: על הר הנחלה: דבשמיני אתגזר:
אלהי מן דאמר מה נורא: דבא לאהלון מורא: דאמר עליו ויירא: יעקב מאד ויצר:
אלהי בעל החלמות: דאשליכהו באחד הבורות: ולא עשה תועבות: ונזר אחיו לבש נזר:
אלהי מן אמר זה אלי ואנוהו: אלהי אבי וארוממנהו: נביה אשר שלחהו: לעמו ישראל ממצרים פשר:
אלהי מן לבש כליל: וחשן ואפוד ומעיל: | וציץ מניר על פתיל: f. 114
ואבניט שש משזר:
אלהי הכהן המשיח: ׳דלבש בגדי קדשי: דאמר עליו נשיא: נשיאי הלוים אלעזר:
אלהי תלימה איתמר: ופינחס אשר שמר: והקיאם[1] לו משתמר: ועמת יהוה עזר:
אדרש ממך בעמלם: מרי ובזכותם: ׳עמך חננם: והרחק מנון כל זר:
תמיד לך ידרשו: וממך יבקשו: לחצון תנפשו: ותהי לון מגן ועזר:
אה מרן הן עמיך: דכר לנן קיאמיך: והשקף עלינו מן שמיך: ואלבש ית נזר:
ולצרותן ראה: כי אתה אל ראה: מנך אני בעי: מחרון אפך עזר:
אמן אהיה אשר אהיה:

קשטה לא יכסה: רק גלי לראה׳: f. 114b
דראה בעין מדעו · ויפתח עיניו ומשמעו: ויקשט מראו · למימר נכראי:
דאמר על בניון · אשר בא אליון: משיחת לבביון · ומה לון מן מדעי:
הה יביא ראשם בחיקו · ויפתח את שקו: ומה תדברו נפשו יפקו: לא ׳עד ולא ראה:

[1] B 9 והקעים, and so elsewhere.

الثانية وبمقوم اسر اوكرتي اث شمي وتمامه
الثالثة بروخ من دامر وهيه كي يصعق ال يهوه وتمامه

ויהוה אל רחום וחנון ומרן ולעלם תסתגד ולעלם תשתבח
ותתחסל הצלות בטוב :

الله لا يقطع ليشرال عاده امين

f. 55 يشتبع علي السبت الدي بعد حج هقصير من قول سيدنا ابيشع
رصون يهوه عليو

חילה דכון נור קדש מן הבריה · ואלבש ית כליליו : לאבינן אדם קמאה · מאז על בוראיה אמשיליו : ועתק זה הכליל לכל דרי זכותה · כל אחד בגבוליו : עד בא הגביר הרם אשר · אתברא העולם בגלליו : טובי מי יטהר נפשו ויימר · שלום יהוה עליו :

האנשיא העשה המושיע : האיש הצדיק משה : דעלה על טור סיני ודרס ברגליו באשה : וצבאות הקדש על חנותון מתכנשי : מציתין למהלל יהוה וממלליו :

רב אלה وتمامه

مليفوط علي ليله الاحد الدي هي ليله خروج السبت المذكور يقال بعد
ختام اول شلوم للامام ننه بن مرقه رصون يهوه عليو امين

f. 55b אקדמו בשלם · אה עדת עבראי : | על צלות אול שלם · הי צלות קמאי : מימרה על הלב · במטר לקחי · אוצר מלא הכמה · טובי מי לו בעי : יקבל אלה מני בדילך · מדרשי ופגעי : ותעזר עליך מועדיך · ואתה בחדי וזהי : אגיב למימר ואמר · אדכר לקמאי :

جوابه ولا تنسي عقبائي وتمامه

[1] בשם יהוה הגדול :

اذا اتفق عمل موعد حج القصير في المدينه يكون بدو الصلاه كعادة سبت
الدبرين · والتشحوات المعتادات والقطف ياتي ذكره في عادة الحج بتمامه
انشا الله تعالي ويقال علي الله شموت يشتبح وهي قدامك

חילה דאסגלנן מן העמים · ושם ידינן במשמר המועדים מלאות : בתלתה מועדים קעמים · על ארכוני השמחות : ייתו בשלש פעמים · בתלתה חדשים מתודעות :

ותוך השלשה זה מועד דגלגיו יתרים : דאתשמה בשלשה שמהן יקוירים : חג וקציר ויום הבכורים : ומועד השבעות :

[1] B 9, f. 113.

f. 115b אלא לרבות העבוד · דכרן ורב בכבוד: | וקול השופר חזק מאד · ואתפתחת תרחי:

שומיה אליק אורה · ואמטית לפידים לטורה: ובכל לפיד הכבוד שרא · מטים מן עלאי לראי:

אתיתבו ואת הלפידים · כרמות המועדים[1]: כנשת טור סיני יקידים · לקבל כסא רבותה נשאי:

סביבותון השגבים הך פרכת · על של[חן] היכולה מערכת: ימנעו הלוך ללכת · מן ארבעת רבעי:

עלמה מסתובבים · ולפידיה להבים: זועים רברבים · ועיני בוראיה תראה:

לזה המראה הגדול · דבו מימר קשט לא בטול: וכל העם שמע את הקול · מקמאי אל עבראי:

רב הוא יתה קלה · ויתה ממללה: וממללה מלכה עלה · דאמר לנביו ועתה לך נחי:

את העם על אשר דברתי לך · והנה מלאכי ילך: לפניך להגדילך · וגלית לך נסתרי ונגלאי:

אמללך ותמללי · בנסתר ובגלי: דאתה לי סגולי · ודמע מן דמעי:

הדה׳ היא מיתוביתה רמה · אנש קעם עם יהוה: ואכל מן דעתיד קיעמה · וכל מן דסבע מנה חאי:

אמן אהיה אשר אהיה:

عليه بيت مفرد مسنح لو عود:

f. 116 תנים יומה מאה שנה · לזה יום מועדה: ׳בקדשו האלין · יטרך עבודה: דעבד לך יומה · ושם קדשיו כבדה: ישימו מברך עליכון · סדרה דאבה מצטמדה: ותהונו בו ׳בטוב · ואצלחו וחן וחסדה: וישם לוכון בו אמן · מכל לחין וארצם פדה: ועליכון בו אמן · הברכה תתחדדה: ולא תמוש מכם · ויבד מפניך כל מרודה: ותראו המשכן נציב · על בחור כל מסגדה: ויעזר עליך מועדיך · בשמח ושלם ובכבדה: וכל שנה ייתו עליך · ואתה בחדי וזהי וחסדה: וכן ישמר חייכם כלכם · אה מן אנה מצטמדה: בעמל זכאי העולם · ובעמל יוסף קדקדה: ובעמל נביה רבה משה · בן עמרם דמע כל מלמדה: ובעמל אהרן ובניו · כהני יהוה וכבודה · ובקדוש שמו הגדול · יכולה נכבדה:

אמן אהיה אשר אהיה:

[1] ? Leg. עמודים.

ואמר הן הו שליח · וכל שעה יימר בא אלי: המלאך ומלאי · והוא לגמלים רעי:

ומה כלכלו הדה · עד שם לו מועדה: ואמר הן הו סלק לנכבדה · ואמר ועתה כבאי:

אמר לי ואמרתי לו · דברים על הלב לא יפלו: גלים עמם אלילו · לא יבאו משמעי:

ולית לזה וזה קשיטותה · אלא יתוב בעלי אלילותה: סנאי אימנותה · הגון היהודאי:

והקשט הן הו לן גלי · כשמש מתגלי: והוא מתי אליך ואלי · שבין על כל עממאי:

על גביר העולם · דמע מינה דאדם: משה ברה דעמרם · דבו שמעו עמים ומראי:

בעל הנפלאות והגלוים · ומגידו בם שמועים: בכל הארץ ובכל הגוים · ולא עורן ימעי:

בימה ובמדברה · ובכל אתר דבה שרא: אתעבד לו משכרה · מתפרש בין מודעי:

f. 115 עלמה וכל מצא · מקצה ועד קצה: מטי מן שומיה לארצה · עלאי ארעי:

וביום מעמדו · כל בוראיה יסידו: בקשט לא בזדו · וזה אתר פגעי:

דאני דרוש הממלל עליו · בחשב מטות מדעי אליו: ואת הוה ממלליו · י · ה · ו · ה:

והן דאת תשמע משמע · ולא תעברו בתרדימה: ושים לך תקומה · ושמע ועמי מה היא:

רבות רבך משה · ומה לו נעשה: ביום השלישי · ומלאה מסעי:

אל דכרן זה המקום · והך הות תשבית זה היום: וקוממית כל היקום · מן שני צבאי:

המלאכים וישראל · ואיך אצטמתו כליל: ואיך קדש את ההר והגביל · וטור בתר טור אשתמעי:

בשפולי טור סיני · בתר לקדוש שני: ימים דבשלישי דאני · מה אשתני בו לעבראי:

בהיות הבקר · וענן כבד על ההד: ושרא קול השופר · וחיליה אודועי:

ואנפקו מן כסי ואתגלו · תחת טורה כל חיל בחילו: והר סיני עשן כלו · וברקיה מופעי:

וענגה הוה כפל · וחשכה בתרו קפל: ואש להבה וערפל · ואת למה היא:

מלן וסלקי בריה ייה · לגו לעל ולעלם:
חיה דלא כתשבית חייה · בעל הגבורה:
יהוה אלהינו יהוה אחד · מזה השם נפחד ונירא:

ותשבחותו לא נכחד · בכל יום וירח: אולי לנן ירוח · ופנותה ייסירה: ורחותה תניר חזבה · בכוכבה ומאורה: ונקריב קרבנה במזבח · בלא אש זרה: ועליו נקטיר חלבה · ועלינן יזרח: אור מן זרח משעיר · והופיע בנור מורא: ומסיני בא ואניר · אור פניו וזרח: מרבבות קדש עמו · צבאות הקדש סדרה: מימינו אש[1] דת למו · היא ספר התורה: טובי מי לו ישמרה · ויימר בלב ירא: כי בשם יהוה אקרא · ברוך זה המקרא:

רבותה לה:

ורוממו בקול רם · לקדים ביללו: דברא ית העולם · במלה יהי מן ממללו: דלא יתודע באתר · ולא יחזו גבולו: לא לו בן ולא בת ולא עזר · ועין ואזן אין לו: והוא שקיח בכל כלום · ושותף לא ימצא לנדלו: וכל דלבר מנה לא כלום · ולית יקום אלא חילו: הנמצא בכל מקום · ולא מקום אלא בו גדלו: ולא ירף ממו מאום · וכל אתר מנה מלו: לו לו תמיד נרבי נרבי · ובכל עת נהללו · | דשלח לן נוף[2] לדי · משה חבילו: f. 117b
דשמו מוקר נפשאתן · ודכרנו תמיד לא נבטלו: דעל ידו פדה אבהתן · ומן ענות עבדה נאלו: ועברו בימה באש וענני · ועל כנפי הרתו סבלו: ונחנון להר סיני · בדיל מישמע ית קולו: מדבר בעסרתי מליה · משה הפאות ימללו: על יד רבון דנבייה · אשר עמד מולו: והגידון בזה הדבר · ויהי כאשר כלו: אתו למשה דמע כל הבשר · ועננו ואמרו לו: קרב אתה ושמע · המימרים אשר אנדלו: טוביכון אה עם קדש ודמע · בזה הנביא תתפללו: ברחלה ובארכנו · בכל עת שבחו וחלו: והבו גדל לאלהינו · הצור תמים פעלו:

ואמרו תשבחן ורבואן · להממין בגברו: ושיר[אן] וצלו[אן] ואודואן · לו בכל עת אמרו: על מה עשה לכם · כן טובו ואיקרו: ובנביא אשר אסגלכם · ועל ידו שם לוכון פישרו: וממצרים פדה אבותיכם · מתחת יד הכפור פרעה: ועמודי ענגה ואשתה · קמיון יניכו: ונחנון באשמחותה · ולהר סיני עברו: על יד נביו דשלחהו · אשר פה אל פה דברו: ומתוך הענן קראו · ואלבשו ית נורו: וקרן עור פניו וזרח · ואזדועת עלמה מן נורו: ולארבע השנבים קרע · ומלאביה בו אסתחרו: וצבאות הקדיש · אמת בו אתפחרו: כל מנון הוה לה ישמיש · וינשקו צלמו ובשרו: וגם

[1] ? Leg. אושט.
[2] B 9 לן.

תנים יומה מאה שנה · סדרה דאזדמנו: בואת צלותה · וכל סדר אחינו:
מן סמוכים וארכונים · להם טב דכרנו: תתחנו בזה המועד · דגלגיו רביאנו:
דאשתמה בשלשה שמהן · טובות חסדינו: חג הקציר וחג השבעות ויום
הבכורים · דבו אשתמע קול אלהינו: אתקרי מקרא קדש · ובו חג אל
רום מסגדינו: דבו הברכה מתקבלה · מפם רום כהנינו: יעמד שם
וסביבותו · כל העם יזדמנו: ויימר יברכך יהוה וישמרך · וישקף ממעונו:
יאיר יהוה פניו אליך · וירחק ממך כל גנו: ישא יהוה פניו אליך · ויבד
מפניך כל זידנו: אהיה אשר אהיה אלהים יתברך · ומשמה יברכנו:
f. 116b ויהונו כל העם · מודים לאלהינו: | על זאת הסגולות · אשר בה אסגלנו:
וכן ישמר חייכם כלכם · כל אב דמכם ובנו: ויסלח למאתי הרבנים
ולמאתי הכהנים ולמאתי כל קהל ישראל · הסגודים לקדש טברינו: ועל
חסול זה נימר · קמיכון בארכנו: ונאמר ברוך אתה בחסדך · ברחמיך עני
שיאלינו: ברוך שמך בפיאנו · ובפי כל קהלינו: ובספרך הגדול נלמד ·
כל ימי חיינו:

جوابه من هقهل يתברך אלה ולית כּתה وتمامه وبعده يقال ברכו הכביר
وبعده يعاد יתברך אלה وتمامه ويقال נברך והמוסף בה · ياتي دكرها في عادة
אלחג ויתמר אלהי אברהם לך נברך تقبل וירא ישראל ואז ישר جملها
ויחנו אל הטביעת בשני מכתבים · וראשה תהללות وتمامه וניזל ולך נביע ·
וילבו שוב מחרון אפך · ושמע ישראל · ויתמר אדיק עלינן מרן ·
א · ב · ז · ל · ע · ר · ש · ת · ומרי בעמל תלתי שלמיה بيت وبيت
וילבו וינחו وتمامه وبعده יתמר שבחו גדלה טובה · חסידה · מן מימר
זקן ישראל בדרו الشيخ ישמעאל הרמחי[1] · ירחמו יהוה אמן وفيها من
قول سيدي العم הכהן · שלמה בן טביה · יהוה ישמר חייו אמן:

f. 117 ישתבח הנאדרי בקדש · האל הגדול הגבור הנורא:
שבחו לו מלב ומנפש · ובגביות טהורה:
מי כמוך באילים יהוה · לו בכל עת נאמרה:
עבודה דעלמה · מן ראשה ועד אחרה:
אין כיהוה אלהינו · דאשקיח בכל עורה:
לו תמיד נרבנו · בלבבים מנירה:
הוא האלהים הקדם · דממו כל אחד זוע ורא:
רמה צעורה דשלם · פילה דמשתוקח זרע:

[1] B 9 הרחמי.

משם מי אמר הנה נא · הואלתי לדבר אל אדני: ומשם מי אתעקד על הר השבינה · קדש כל מכוני: ומשם מי אמר האלהים הרעי · אתי מעודני: ומשם מי מצאהו האיש תעי · דברח מן הזני: ומשם מי קראו על הר סיני · עבדי ומהמני: אן ישמע קל הצ[לות] ויעני · יתכון בכל העדני:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן הכהן · תלים נביה רבה משה: אשר לבש מעיל ואפוד וחשן · ובגדי הקדשי: ובניו האנשיא והפוקיד · אשר הקריבו ריח ניחח אשה: ואמשחו בפתח אהל מועד · ואתקרי כ[ל] מנ[ון] כהן משיח: | ופינחס f. 119 קטול הקדישי · וקם לו קיאם לא יתנשי: וברית שלום לו אתפרשי · ועצר המניפה מעל עם קדשי: ואתשרשרת הכהנה ממנו · מן כהן אל כהן אל נשיא: קהלו ועם כל סדרינו · ובתפלותו תתקבל מדרשי: ובגללו אני בכל עת דרוש · בצלותי ובקושי: ואפרש פניו הבקוש · ואטהר תמיד מעשה: והו לן בין עמי הארץ · נבי וכהן ונשיא: בכל רמש וקרץ · ובכל חלה וקדשי: דבלבו רוח אלהים מרחפת · במימרים והמעשה: והו לבו בה מנל[י] גו[יראן] ופק[ודים] ה[יך] נ[הר] פרת · ט[וב] מ[י] לן עשה: מה טבו ביום ההוא · והו עמד בנבע בשׁשי: מתחנן מתנפל בזרועו · נטויה על רב יהוה ומשה: ויתפלל בצלותו ויקום · וידרש מן מרו רב הדרושי: מה טבך תהי פניו קעום · עקד ס[גד] ומר[ומם] לאל המעשה: והמכתיב מזה ומזה · וענים עליהם מתפרשי: והו בתוך לבוש נזר עזה · והכהנים לו שמשי: ועמה בין ידיו עמדים · עקדים סגדים דרושי: בזזעו רב משתעבדים · זעזו רב וקשה: וכל מנון יתן גליגאתו · וידרש בטהרות נפשי: מן מרה יקבל ברמאתו · וברחמיו לו יושיע: עד יפרט הברכה הגדלה · בעת האספו ראשי: העם ואלה יקבלה · בשמאתו המתפרשי: יפלגה שבעה פלגים במספר · הך מה מרה לה ארשה: כל פלג ופלג השם יזכר · ושתי ידיו פרושי: וישא קולו ויבך ויימר בעבורך · וכל העם לידה נגושי: יברכך יהוה וישמרך · ויצלחך בכל אשר אתה עשה: יאיר יהוה פניו אליך · ויחנך מכל לחץ וקשה: ישא יהוה פניו אליך · וזכרונך לא יתנשי: אהיה אשר אהיה אלהים יתברך ומש[מים] יברכנוכון · סדרה המתכנשי: וחילה רחמ[נה] יקבל צלואתכון ובעואתכון · בכל צפר ורמשי: ובקדוש שמו הגדול במיני הברכות יברכנוכון · ויברך כל קהלי משה: | ויפרס f. 119b טובה ורח[מותה] עליכון · אמן יהונו מתפרשי: יהוה עליו הקבול · ויפתח אוצר הקדשי: ויעני לכל שאול · וימטנך כל בקושי: ויכילך ממגד גבעת עולם · וממגד גרושי: ותנים יומה אה עם רם · נוף אפרים ומנשה:

אמן אהיה אשר אהיה:

הגם ʾהלם · כל מן אמר מימרו: שלם לך ועליך השלם · אה שמש עלמה
ומאורו: שלם לך שליחה דאלהים · וקדקד העולם ונזרו: שלם לך מקבל
לוחים · דלא קדמו קדם ולא בתרו: בממצאך לן חדו וזהו · ושדך ושלם
f. 118 ואיקרו: | טוביכון אה ישראל תודו · לאלה באנצירו: כי הו בצדק ישפט ·
במעשיו ומימרו: כי כל דרכיו משפט · טובי מי בה שרו: ויתפלל בנביא
הנדול · בכל רמש וצפרו: לאל אמונה ואין עול · צדיק וישרו:

לאלה אלהיה · וממן עד לעלם: ʾדמקמי הבריה · ומבתר יום נקם:
אשר נבא למשה · ושלחו לפדות עם רם: ובמופתים לון הושיע · מתחת
יד פרעה הטלם: ואפקון לעיני העמים · ועברון בתוך הים: וחלה לון
המים · ושרו באילים בשלם: והמטיר עלין המן · והוציא המים מן צנם:
וקטל עמלק ומן · עמו במלחמה קם: ונחנון להר סיני אמנים · בזהו ושדך
ושלם: על יד הנביים השנים · ילידי יוכבד ועמרם: בדיל משמע קול
עשרת הדברים · מן היכול הרם: קול זוע *הטברים והמישרים[1] · וכל
המיתים והקעים: קול לית לו רחב ולא אורך · ולא ידמי לקול אדם: קול
דבחייה מורך · האמור חי אנכי לעולם: וקול אתי מתוך החשך · ומששה
הפאות וגם: קול קרי אנכי יהוה אלהיך · אזדוע ממו העולם: לא יהיה
לך אלהים אחרים על פני · ייסר מעליך העולם: וכלולם מזבח אבנים
תבנה · על גבעת עולם: ישימך יהוה ממן שמעו · סדרה דאכה אזדרם:
בקדוש מן לית אלה אלא הו · אלהי העולם: יתקדש ויתרומם · ויתודי
בכל פמם: וברוך אלהינו לעולם · וברוך שמו לעולם:

יהוה הו האלהים ישר הישרים: י״ ה״ ה״ גבור הגבורים: י״ ה״
ה״ דנבא למשה דמע הספרים: י״ ה״ ה״ דנחג עמו להר סיני באיקרים:
f. 118ᵇ י״ ה״ ה״ דשמעם קולו ידבר בעשרת הדברים: י״ ה״ ה״ דאפרש
לישראל מועדים יקירים: י״ ה״ ה״ דשם לן זה היום הבכורים: י״ ה״
ה״ דשם זה היום חתמת נ׳ יום במספרים: י״ ה״ ה״ דשם [בו] עמו בזהו
ושרים: י״ ה״ ה״ דשם בו חג אל קדש הטברים:

תלו ידיכון ואמרו לרבה וגמאה

לאלה הישר אלהי הרוחות: לאלה בריו הבוראות: לאלה דשלח משה
דמע כל הדורות: לאלה דאפרש לן על ידו מועדים כבדות: לאלה דשם
בו עמו בזהו ואשמחות: לאלה דשם בו חג אל קדש דמע הטברות:
לנצעיו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכון ואמרו ישתבח אלהים לית וגמאה

אברז לפני יהוה · ואתלי בפניו פני: ואתפלל בזכאי עלמה · דמערתה שכוני:

[1] B 9 הטבים והמימרים.

הלכ[ים] באיקר: ויחני אחד באחד ׳ בשמח ושדך ושלמה עבר: על ז[ה] הי[ום] מא[ה] שנה ׳ ומן יתו[רע] לכ[ם] בט[ב] לחב[ריה] יזכר: ותנים יומה סדרה המזדמנה ׳ הֵיך ממן ישר:

f. 120b תנים יומה מאה שנה ׳ מן דאכה פני קעום: סדרה המזדמנה ׳ מן כהן ונבון וחכום: ישמר יהוה חייכון ׳ ומאה שנה תעשו זה היום: דקדשו ואפרשו לוכון ׳ והו כלול חמשים יום: שם בו תתעבד קרבנים ׳ במשכן יהוה אל רחום: ששה ועשרים מתעינים ׳ בכתבו העצום: ובו תקריבו מנחה חדשה ׳ ובו יפתח לן אוצר חתום: ובו חג אל דמע היבשה ׳ ובו תתפרש ענן מן רום: ובו תשתמע הברכה הקדושה ׳ מפם כהן המקום: במימר יברכך יאיר ישא ׳ וישים לך שלום: כן יישמר חייכם כלכם ׳ והברכה לוכון תקום ׳ ובטוב תעשו מועדיכון ׳ ולא ימטי בוכון סכום: ותסור ימי הקללה ׳ ותעזר ימי הנחום: ולא תקח על לבך מן הימים האלה ׳ קר[וב] יי[תי] הרחום: בתר דסר חשובי הרבנים ׳ ולמאהבה תהי חכום: ותגדל ותהי בעמ[ים] רבינים ׳ בתר מה תהי קעום: ובריית אברהם אביכם ׳ התהב בו יקום: כמה בתורה פניכם ׳ רז גלי קשט לי[מי] סכום: ותהי אמן ביומיכם ׳ ואתה בשמח ושלום: בעמל הזכאים אביכם ׳ דאמר לו ואתה תבוא אל אבות בשלום: ומי אמר תשלחוני מאתכם ׳ ונשלחך בשלום: ומי דמך וחלם ונדר ׳ ואמר ושבתי בשלום: ומי בדילה אתמר ׳ ולא יכלו דבריו לשלום: ומי קרן עור פניו ׳ עליו מנן השלום: דאמר עליו ויעבר יהוה על פניו ׳ ויקרא יהוה יהוה אל רחום:

جواب وحنون سلح لعمك ישראל وتمامه

ויתמר דראן אלה רב ׳ וכי בשם ויתרבי وبعدها قطف الربحة ׳ ياتي ذكره في عادة الحج وبعده يسقو من التبعة في אתי ויתמר נשוי | כהלן בבית f. 121 وبيت وبعده יתמר שירה ׳ מועדי اولاً يقال شيره الورد(؟) المبارك من قول المرحوم العلامه العم الشيخ ابراهيم القباصي رضي الله عنه

מועדי אלהים: כלם חסדים: מועד השבעות: שני המועדים:

יומים קדישים כבדים: אנון יומי השבעות: לית בימים כהם: בין שני מועדים באות:

f. 121b ממחרת אל ממחרת: שבע שבתות תמימות: | בהם עשה אלהים: סימנים ונפלאות:

בראש באו בימה: וצא מנה בשלמות: והשני במרה: אתחלה לון המימות:

מה טב זה המועד השני · מן שלשה חגות במספר: דאתבנה על ארכ[וני]
מע[מד] הר סיני · ובו חג אל קדש כל טבר: מה טבך ואת לידה סליק ·
בהיות הבקר: במקרא בקול רב חזיק · טב מאד עד מותר: ישרו מן
ועתה ישראל · אל אחר ספר: וכל מנחיה וקליל · יימרו מימר הדר: והכהן
הגדול הלוך בינם · כירח לילת ארבע עשר: עד ייתו אל אבן והיה אם
שמע תשמע · יקרי הקצה ותגיבו הקהל לו אלף ישר: כל זה והמכתבים
על ימינו ועל שמאלו · ופדר עסכר: ישראל עמדים קבלו · מקדם ומבתר:
מכללים בכבודה · שמחים בזה הדבר: עד יקדמו אל מקדה · ויחתמו המקרא
אשר אזכר: ויימרו חילה רמה שמע בקלן · ובתרו שני בתים תתמר:
אלהים אל עליון ואה מלך רחמן · וחבתה ישתבח יימר: ומחתמה בכרזין
ואמרים · ותשרי צלותה בישר: וסדר חניה הסדורים · יקרו קצי הבריה
ובתר: זה יתמר בריך אלהנו · ברננות טרח כשר: כל העם יהונו ·
בזועיו רב עד מותר: פחדים ויראים · צעקים לאל ישר: והמכתבים בה
מתנשאים · והדמעות תרד כמטר: ויימרו יהוה אלה ונברך · על זה
היתוב הכשר: והם הלכים בדרך · אמרים זה המימר: עד ייתו אל מדור
הרבן · באחר נשוי כהלן ונימר: ועל האבנים קטף אבנים · וקדישה ובנצירו
ובתר: | הכהן הלוי חבתה · שבחו על האבן יימר: ובתרה לך נביע ותפלותה · f. 120
אדיק עלינן יתוף המדכר: וילכו בה אל אבן הקדוש · בש · ת · וינחו בני
ישר: אל ובתרה הקהל הקדוש · יחתמו יתה במימר: אלהים רחמנה ואחד
הו יהוה הנכבד ואלהים יראה · בבית כהנה האיקר: ובתרה רבנה ישתבח
יימר ברננאה · ויישרו הקטף הסדר: כל זה הצלות הארבע · כל צלות
מקימה באתר: ויחתמו יתה על מזבה · שת כל אחד יתיצב במוקר: וילכו
אליו באן ישר · ברננות משה דמע כל הבשר: עד יימר הכהן בטב מימר ·
אלה רב ויתחנן ויתעתר: ויקד ויסגד וישתבי · ויודי לאלה ביצר: תזדוע
הפנרי · ותרד הדמעות כמטר: ועת יפרע ר[בנה] באלהים יראה · חמשה
פעמים תתמר: ויפשט בגדי הבד · במזבח נח והז מעלה׳ המנבר: וילבש
קדישי הבגד · והגד[ולה] תתפרש עליו והו בה מתנזר: ותהי מציתים הקהל ·
והם עמדים בין ידיו בכשר: וייתו בית דראן בקל · רישה רנן טרח יתר:
ומשם ייתי ויימר והקהל · הא סביאן תימר: וילכו בה אל מש[בח] האל ·
והבתה שבוע יימר על המנבר: והכהן יוסף בנבעתה · עד יעלה על
המנבר: ועת יחתם צלותה · שם תזדוע כל אבר: ויתפרש עננתה · והמלאך
לו יימר: אה כהן נוף רבותה · אתפני לקהלך זה הסדר: ואפרט מלי
ברכותה · והשם בה אזכר: ובתר זה יחתם ברכתה · וכהנה חבתה יימר:
ויזכר במימרותה · כל מן קדם לו נדבה ונדר: ויצלי הו וזימוני · צלות
קטנה במה רב כשר: וכל אחד לחברה יחני · והם סב[יב] הג[בעה]

יומיו כלם ׳שמחות ׳ ולילות לית לון צפרות ׳ מן המנוח מן יומיך ׳ אנון כבהמות תעות:

תשתו עליו מאה שנה ׳ אה דמע המשפחות: בעמל השלשה האבות ׳ ויוסף ודמע הבוראות:

ومن هاهنا ورائح لكاتبه

ותעשו מועדיכון ׳ בשמח ושלמות: ואלה יחניכון ׳ בהם באיקרות:

וישמר יהוה חייכון ׳ ומאה שנה תמימות: תחנו להרגריזים ׳ קדש הגבעות:

f. 123 תנים יומה מאה שנה ׳ הבנים והאבות: תעשו זה המועד ׳ בזהו ושמחות:

עורן כן עליו שירה מן מימר סהבי עבד אלה בן יוסף בן יעקב בן מרחיב ה[מ]רחיבי ירחמו וגו׳

מועדי אלהים ׳ כלם חסידים: מועד השבעות ׳ שני המועדים:

ישראל טוביכון ׳ במשה נביכון: במה אפרש לוכון ׳ מן גזרים ופקודים:

וצוך אן תספר ׳ חמשים יום במספר: על יד דמע כל הבשר ׳ רום המלמדים:

ובמשמר שבע שבתות צוך ׳ טובך תשמרון טובך: עד ישמח לבבך ׳ ותהי בזהים וחדים:

f. 123b הראש בימה עברו ׳ ועל ׳שפתו שרו: ולמרון אשירו ׳ נכבד הנכבדים:

והשני המתקו מימות ׳ והשלישי תמרים ועינות: והרביעי מזון מן שמימות ׳ זאת גלים לון סודים:

והחמישי מים מן צנמ[ה] פריק ׳ והששי מקטל עמלק: על יד תלמוד הצדיק ׳ ראש הקדקדים:

והשביעי על טור סיני ׳ קרא למשה אל קני: יהוה אלהיך אני ׳ דאפקתיך מבית עבדים:

שמור שבתה ואוקר ׳ כבד אביך ואמך תתוקר: ותבנה לך מזבח באיקר ׳ על קדש המסגדים:

ויום כלול השבעות ׳ תחג אל קדש הגבעות: ובו תשמע הברכות ׳ מפם לבוש הבגדים:

מה טבו מן כהן ׳ והו בברכה ירנן: ואתה אליו תאזין ׳ ועמה בין ידיו עמדים:

מאה שנה בשלם ׳ תחגו אל גבעת עולם: ותאכלו ותשתו דם ׳ ענב בזהים וחדים:

והשלישי באילים: אגלא בה חיות: ועינים על מספר השבטים: והזקינים על מספר התמרות:

וברבעי בא המן: ובו עשרה נפלאות: ובחמישי הוציא: המים מן צנמות:

f. 122 ובששי אתקטל עמלק: בידים קדישים בבדות: | יעלה' וירד' בם רחמים ורתות:

ובשביעי שמעו' קול אלהי הרוחות: ידבר בעשרה דברים' קול מששה הפעות:

אנון מלכי הימים' לית בימים לון דמות: בהם כלם הנצוים' יקדם ע[ל] השתוים בשמחות:

ישתבח בריאה דכן ברא' זה הנצוים תמחות: אדם ופטדה וברקת' מן טורי החשן נבאות:

ושלטן הנצוים הפרח' דלית לו בהם דמות: הלב ישמח בראותו' כי לו טב הריחות:

מה טבו על אמו' ועיניני לו ראות: ועת יפתח פמו' יימר לן בנסתרות:

קומו אשתו עלי' כל הימים והלילות: ולא תדמכו בליל' ואקדמו אלי בצפרות:

וקטפו יתי בידיכן' ונשקו טב הריחות: ואביוני אל בתיכן' וערכו יתי במערכות:

וערכו היין ימין ושמאל' ורבו בו הבוננות: וראו תמח מתמח' מאום יקח בה עינות:

ואשתו בגדלים והקטנים' במינקות והקשות: ולא תבטלו המשתה' בכל דקיקות ושעות:

כי מן עדן אקרי' ולית לי בנצוים דמות: ואתעשה' דמותי במנורה' ועלי יוקד נירות:

f. 122b באלה אה סיעתה ראו' התמח אשר זבח זאת: מן ריח מרדרור יצא' מיכל ומשתה' ורפעות:

בד ודם ופטדה' שלשה גוים נאספות: פניה וריח ומראה' בטיב ויביש ומימות:

טרפיו הטובים קעמים' על חמשה ידות: כות אחי יוסף המבחרות' וכות אקרי המש[פחות] העדות:

וכות חנכת המזבח' מן אילים ועתודים וכבשות: וכות עמודי המסך' כדמות הבגדים המופעות:

יומיו ארבעים במספר' אנון הימים הטובות: ימי נח וימי משה' רוח ורחמים ושלמות:

ברע עוני · ארחקני · אדני: מן ראותו הוא גנת העדנה:
אבבי על נפשי · ועל רע מעשה · ועל ערפי הקשה: ועל הפיצותי מן
שכם טוב כל מדינה:
אה בני יעקב · קומו בנו נשוב · אליו קרוב · אולי נראה המשכן על
ה[הר] הטוב: כאשר אמר בראישונה:
f. 125 אה ישראל · קומו נחג אל בית אל · בלב טהור לית בו אליל: בית יהוה
הרנריזים הגנה:
אה עם עצום · קומו בנן נלך בשלום · אל המקום · אל פני הרחום:
בשמח ושדבנה:
אה קדש כל העמים · אבבי בדמעות דמים · על מקום הרצון והרחמים:
ועל ימיו הכשרנה:
קום פני אדונך · ואנציר ענינך · ואקריב קרבנך · אולי יסלח עונך: ולך
במקום ישבין וינח:
בעמל משה נבינן · אשר אתפלל לנן: ואמר סלח נא:
מפוק: תתחני במועדיך אה עמי: דלית לך בעובדיון דמי: והיית אך
שמי[ח]: שלש פעמים בשנה:

רב אלה וتمامه

וכי בשם וקטף עשרת הדברים · ויתרבי وتمامه וקטף הזכאים · ויבדו
אלقطف מן עשרת הדברים · الاوليات ويقطفوا القطف אל אחר התורה ·
יתמר יתהלל تقبل ויצא אדונן מכתב אבישע הקדוש ועמו שלשה
מכתבים · ויתמר הא סביאן · כלה · ויתפנו הכהנים במכתבים להקהל
f. 125b וינשקו | המכתבים בגדול החל ובקטן כלה · ועת יחתמו אתה יתמר
שבוע ובתרו אתהו כתבה רבה · וקדישה ואה רבה وتمامه ויתמר הא
כתיב · ובתרה אהנו כתבה רבה · ולבו קבלו الثلاث فصول برهج عظيم
וכי בשם ושמע ישראל · והמקרא על המכתבים וספרתם ודבר אל
אהרן · וביום הבכורים · ויתמר אתהו דבריך עלמה כלה · יתמר דכור
מן מימר עבד יהוה בר שלמה ירחמו יהוה אמן:
ישראל יצאו · שלומים ממצרים: על יד נביו דשלחו · במופתים יקירים:
בתר מיכל הפסח · על מצות ומרורים: ומרעמסס להם נסע · בשני
עמודים מנירים:
עד אתו על שפת הים · ובו היו עברים: וצאו מנה בשלם · וליהוה
נשירים:
והלכו דרך שלשת ימים · ובאו אל מרתה באיקרים: ושם המתקו
המים · ואתחסו מים חלי מצרים:

[1] תחגו לזה הטור · אשר אמר עליו אררך ארור: כמה בתורה אמור · לו שבעה ׳עדים:

עבד יהוה עבדכון אני · אה סדר זימוני: בחייכון תסבלוני · ולא תשלחו בו הידים:

f. 124 תנים יומה חדים · למן אנה מצטמדים: בטובת וחסדים · תעשו יומי המועדים:

עורן כן מועדי قديمة لم نعلم مولفها رحمة الله عليه امين

מועדי אלהים · כלם חסידים: מועד השבעות · שני המועדים:

טובך טובך ישראל · ומה נתן לך האל: במשה הסגיל · מלמד המלמדים:

אשר בו אסגלך · ומכל העמים אבדילך: ועל ידו אפרש לך · שבע מועדים:

בשנה יבאו · בכל הדו וזהו: ואתון בון בשמחו · וטובות וחסדים:

שלשה מהם · בשני שמות אבדילם: ישראל יחגו בהם · אל קדש המסגדים:

כל מועד לו שמח · במה בו אשתמע: מן עובדים מתריאמה · יקירים חסידים:

הפסח והמצות · מבגלל הפצות: מן דבבים נאצות · כפורים מרודים:

ובמים שלשה סדרה · מנון חלותו במרה: ובאילים שתים עשרה · ורדות המן בכבודים:

והקציר והשבעות · בתר עובד תמחות: ומכות הצור בנאות · ומקטל עמלק ועמו המזידים:

f. 124[b] ובשביעי השבעות · אשתמע קול אלהי הרוחות: ידבר בעשרה דברות · באש וענן ולפידים:

וחתמתון תתעשה · מקרא קדש בשלשי: הוא במספר שלישי · ושני מן שלשה מועדים:

ולו שלשה שמות · גדלות עצומות: הקציר והשבעות · ויום בכורים בחדים:

תעשו יתה סני שנים · מן אנה מזדמנים: ובו אימר לוכון תנים · יומה זהים וחדים:

وزفة وזכרת וכרזנה שלשה · ובתרו יתמר דראן אלה רב ומרקה אלהים רח[מנה] ואחד הו יהוה הנכבד · ואלהים יראה ויתמר ישתבח והי מן מימר אדונן הכהן הגדול הרב פינחס רצון יהוה עליו אמן: وذلك الفها وقالها سنت انه كان مردان وترجع الي الشام

בגדלו לא ישמם · מן ראות הרגריזים · בית אל: הר הנחלה והשבינה:

[1] In marg. لكاتبه.

אהיה אשר אהיה · אה גבור הגבורים: זכור לנו ברית זבאי · השלשה הטהורים:

[1]אהיה אשר אהיה · אה מלוך הגבורים: סלח לעדת עבראי · ואמית כל הארורים:

[1]ותראו המשכן נציב · על קדש הטַבּרים. ביומי הנביא התהב · בעמל דמע כל הבשרים:

חתמו צלותיכון · ואמרו בטהרות יצרים: פם אחד כהלכון · ביום הבכורים:

הסגודות שלשה:

ועל ביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה בשבעותיכם מקרא קדש יהיה לכם · כל מלאכת עבדת לא תעשו:

תכרר מרתין

ועל חתמת׳ נקריב קרבן תשבחן במימר · יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את השמים · לתת את מטר ארצך בעתו · ולברך את כל מעשה ידיך:

f. 127 תקבל וייתמר יהוה אל רחום וחנון ותמא | וייתמר מרן מן מימר הזקן מתנה המצרי · יסלח וגו׳

נצא מן בית אל בית: והמוסף על דדי:

מוסף המועד · דיתעבד בטוב כבד · מחוץ ומבית: מועד שני · הו מתבני · על ארכוני · מעמד הר סיני: דבה שומיה וארעה סַהדי:

סַהדים · קשיטים · לא סַטים · ולא [2]חַטים · ולא שַטים: אלא צדיקים · דביקים · לא רחוקים: מן עובדי:

צדיקותה · ותמימותה · ושביותה · וקשיטותה: במשפ[טים] דוארדו · ואתיסדו · ואתפקדו · ואתעבדו: ביד מלמדך ומלמדי:

גבר עלם · דלב צלם · והגם הלם · נתן שלם: על זה הנבי · דלו נביע · בין כוכבי · בני לוי · ואנה לאזי: אשים מעמדך ומעמדי:

כי הו הפנע · בלא נגע · ולא יגע · ובו אנגח: כל העולם · מן כוש ומן בד · כי הו בדד · וכן אתפרד · בכל עובד · מאת חנכבד: שלח אתו ער יפדי:

[2]עם ישראל · דלו הציל · ולו הבדיל · ולו אגדיל · ולו הציל: מן הזידם · ועבר ׳בים · וצא בשלם · ושם׳ שם: חק ומשפט לילידי:

אימנותה · וזכותה · בכל משריתה · ומשריתה: הו סגיל במה אשתמע · קדמה וימה · ברב תמח · על האדמה: הלכת בו מגידי:

[1] In marg. לכתב.

ובאילים מצאו · עינות ותמרים: זה גלי למן ידעו · ועל המים הזו שׂרים:
ובמדבר סין נחת לון המן · מן השמים מַטרים: ואכלו אתו תמן · כמה אנון בחרים:
וברפידים אפֵק לון המים · משה הנאמן מן צורים: ושתו מנה העמים · האבות והברים:
f. 126 ויהושע שבר עמלק · ביכלות גבור הגבורים: ואמר למשה הצדיק · כתב זאת זכרון לדרים:
ואל מדבר סין באו · מסמכים בנביא כל הדרים: בזהו ואשמחו · ובשבולי טברה סדירים:
כד היו קולות כבדים · ובזקים מנירים: וחשֵׁך ולפִידים · וענן וערפל סדירים:
וההר בער באֵש · ומנה אזדוע כל אַבָרים: והכבוד עליו אתפרש · והמלאכים עמה שׂרים:
וקול יהוה קעימה · ידבר בעשרת הדברים: קול קרי אנכי יהוה · גבור הגבורים:
לא יהיה לך לפני · אלהים אחרים: ואחרם מזבח תבנה · על קדש ההרים:
זאת המלים עצמים · וכן ביאר פקודים וגזרים: מן כלולם מועדים רמים · שבע במספרים:
מן כלולם אהן יומה · דגלניו יתרים: דשמו אשתמה · בשלשה שמות יקירים:
מועד חג השבעות · חתמת חמשים יום במספרים: וחג הקציר בשמחות · ויום הבכורים:
ובו מנחה חדשה · תתחדד באיקרים: וכן חג אל היבשה · קדש כל טַבָרים:
ותשמעו בו הברכה · דבשמות יקירים: מפם הכהן הגדול יברכה · על עדת השמַרים:
ישי[ם] מועד מברך עליכון · מן כה[ן] וארכ[ון] סדרים: ומאה שנה ישוב אליכון · ואתם בשלום ושדך יקירים:
f. 126b וכן ישמר חייכם כלכם · אה מן אנה סדורים: ומאה שנה תעשו מועדיכם · ואתם בשמח ושׂרים:
תנים יומה מאה שנה אימר לוכון · מן האבות והברים: יעזר יהוה מועדיכון עליכון · ואתם אמנים באיקרים:
אמרו אהיה אשר אהיה · אה ישר הישׂרים: רוח לעמך עבראי · מכל לחץ וצררים:

מפוק: ומרן יקבל צלואתכון · ויצליח עובדיכון ׳עם ׳עובדי: ויעני בעואתכון · ומכל לחץ לך יפדי: וישמע ק[לין] דצבאתכון · וימטי יתי בך נחמדי: ויאמנך מן דבביך ושנאיך · ומפניך יהונו טרודי: | וישם זה חתמת השבעות על[ך] f. 128b
בריך · דבו תיכל מן מנדי: גבעת עולם מן אנשיך ונשיך · כל שנה ואת זהי וחדי: תעשה חג הקציר בכורי מעשיך · אשר תזרע בשדה:

جوابه يتهلل الهكم وتمامه وقتق الزكاة وتمامه وبقيت الصلاة
كما سبق في سبت الدبرين والله اعلم

על הר סיני · דבו אתני · לעיני בני · עם אל קני · קל אדני: עם
f. 127b לפידים · מתוקדים · | מתנגדים · עם כבודים: ושני הצבאות סנודי:
ולהבי · איש לא כבי · וענן עבי · ושגבי · החל על הנביא · דאמר הנני: וכד
אתכלל · מן הממלל · ענן כלל · מן אתפלל: ואמר לו ואתה פה עמד
עמדי:
מי לו כהן · נבי אכן · ולו אנתן · מן יהוה חן: בכל דבר · ובכל מימר ·
ובכל אתר · רב ויתר · גלי וסתר: אתפקד בפקודי:
מן אלהים · לן עשוים · לעיני הגוים · בכל משרוים · לן גלוים: מתעתקה ·
לן צדיקה · משפט וחקה · וממן לקח: שני להוות על שתי ידי:
וביאר לן · מה בו אשכללן · ובו אבדילן · ובו אסנילן: מן עדנים ·
מתכונים · לן נתינים · וממנים · ומתעיאנים: בתלתה מועדי:
וזה הו התוך · דעליך ברוך · דאת לי סמוך · ומן כמוך · ובכל מהלוך: ומן
הטובות · הרבבות · ומצות · מתיצבות · מתקוממות: ומתחדדי:
ואלה יעבד · כל טוב וחסד · בזה המועד · ואליך ינגד: וכל מה תדרש ·
מכל אשר יש · מן המלבש · ומן המפרש · ומן התיש · ומן הכבש: ומן הגדי:
ויפתח לך שער · במה תבער · בזה היום המתבחר: ולך יחדד · בו הששון ·
ותתקדשון · ותתכבשון · עד תנשון: אל מסנדך ומסנדי:
דלו תעלי · ואת מליא · סהב וטלי · ותתמלי: בכל הטוב · אתה וביתך ·
וכל עדתך · וכל משפחתך · סביבותך: תקד ותודה:
f. 128 כל חג כבן · בו ונשמע מן · פם הכהן: ברכת ועליך · תשוב ועל קהלך ·
בכל גבולך · אהן תלך · ויכלכלך · בכלילך: ובלבישך מן רצונו בגדי:
וכל מה אמר · עבדך מימר · ואגיב ואמר · לו אלף ישר: כי הו ממשתגל ·
על הממלל · ולית לו קל · מן המדע דל: ומימרי על מדי:
תנים יומה · לך אה עמה · ועליך בשמח · תעזר מועדי יהוה: ותקשט
ותתקשט · בהרצון והמקלט · ורבנה ישתלט · על כסא המשפט: אמן
בחלקת השדה:
ביומיכון אה זימוני · מן כהנים וזקיני · וסדר ארכוני · ישמרכם אדני:
ולובון אמן ישא · מיתובתכון תתנשא · אה העם הנושע · בקדוש זה מכתב
אבישע: דאכתב על קדש המסגדי:
בעמל אדם · ונח ואברם · והלו והתם · והמלך דקם · ובן עמרם · ואהרן
ומרים · והפוקידים וגם · דירץ ויקם · ולקח קעים · ממן לעלם: ומן אליו
מתילדי:
אל אדונן · וגברנן ומצנפת ראשינן: הכהן הגדול האיקר · דלו טב מדכר ·
יצמת בינן ובינו אל ישר: קרוב ביומי מן דאכה צמידי:

מאה שנה לזה היום תעשו: ובקדוש מי ביאר בספר קדשו: ונתנו איש כופר נפשו: ליהוה בפקד אתם:

f. 17 רב אלה وتمامه | [1] וכי בשם וישרו אלקטף:

והקטיר הכהן את אזכרתה וגו"

f. 18 שלום יהוה על הנבי הצדיק התמים הטהור הנאמן משה:

[2] ויתמר תורה وتمامه ויתהלל ודראן לית בכל יומיה ומרקה אתהו עבודן וישתבח:

f. 18b חילה דאפרש לך אה ישראל שבתות ומועדים · קדשיו יקירים: מנון זה שבת הצמות · דבו השמחות יתרים: כי בו פקד וזכרון ותרומה · ולקחת את כסף הכפורים: אתפרש על יד הנבי הנאמן דמע הספרים:

הו משה דידעהו יהוה פנים אל פנים: בעמלו יקים לך מה כתב בקדש כל אלפנים: וזכרתי להם ברית ראישונים: אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים:

רב אלה وتمامه וכי בשם וישרו אלקטף:

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני וגו"

f. 26 ויתמר יתהלל וגו"[3]

f. 27 ויהוה אלה تقبل شويه بيت وبيت ויתמר כימי الفاتحه من قول العالم العلامه التقه عبد الله ابن سلامه رضي وגו"

כימי השמים על הארץ עוד כימי אבות ובנים כל ימי דורות וחליפותם עוד נשוב ונהללך כי אתה אלהינו ואלהי אבותינו בכל הימים:

مخرج غيره

f. 27b אלהי אדם בן האדמה · דצערו אלה ושמו דמע: ונטע גן עדן והניחו שם · לעבדה ולשמר:

אלהי מן עשה התבה · ועלמה בו השיבה: בגלל בעל יום חוריבה · והסוד בשגם הו בשר:

אלהי אברהם דצא מבאר שבע · ובא אל הארץ הטובה: והו בעל שיבה טובה · ובאדה ערלתו גזר:

אלהי יצחק נצירה דלרש · עלה על הר הקדש: ואתעקד ואתפרש · ומן המאכלת אתפשר:

אלהי שרירה הנדור · דקם מנה גוי טהור: ואתפרש מנה טפת נור · ועקובאן שנים עשר:

[1] L14 om. to end of the reading. [2] L14, 2b وعلي السفر الرابع يقال دران.

[3] As above, p. 97, lines 9 to 16.

SERVICES OF THE SEVENTH MONTH.

[1]בשם יהוה נשרי ועליו נתרחץ ובו נדבק:

צלות שבת[2] צמות הסכות הברוך: אלקטף ברית וזכרון ותרומה ופקד ויוסף ושבת ואלעזר: שריו הצלות בריך אלהנו ובארזין ואמרים ועל פתח רחמיך וקצי הבריה ויתמר על ויטע דראן קעמנן מן שנתן: ומרקה עבודה דעלמה מן ישום רביאנך *تقبل شويه[3] וישתבח:

אלהי האלהים: בגדלו ברך וקדש זה יום שבתה דצמותה דו תרח למועדי יהוה[4]: דאתפרש על יד נביה רבה משה איש האלהים: טובך אה עם קדש: תצלי מלב ומנפש: ותימר ברגש: ויטע יהוה אלהים:

جوابه من المقطفين

L 8, f. 2 גן בערן וגו״

f. 8 [5]ויתמר תורה וتمامه ויתהלל וتمامه ויתמר דראן חיול הו חילה דכן ארכן ומרקה עבודה דעלמה תסתנד ותשתבח וישתבח:

חילה *דבחר עמו ישראל[6] ועל כל העמים קדשו: ואפרש לון שבים ומועדים על יד משה אישו: מנון זה שבת הצמות דבו השמחות י חדשו: דאתפרש על יד רום נביכם: דביאר בקדש ספרכם: כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם: ונתנו איש כופר נפשו:

f. 8[b] רב אלה وتمامه | ויתמר דראן מהימנה ממנה וכי בשם וישרו אלקטף: ואלה שמות וגו״

f. 11 ויתמר יתהלל ודראן לחילה חיולה ומרקה אלהים אלהינו דקדם על כל בוראי: וישתבח:
לאלהון נברך וגו״[7]

f. 16[b] חילה דבחרך אה ישראל · ומכל העמים בחר בכם: ואפרש לך שבים ומועדים · על יד רום נביכם: מנון זה שבת הצמות · דו תרח למועדיכם:

[1] Q 6 f. 1, L 8 f. 1[b], L 14 f. 1. [2] L 8 om. [3] L 14 om.
[4] L 8 אלהים. [5] L 14 דראן وعلي السفر الثاني يقال. [6] L 14 דבחרך אה יש״, and so on. [7] As above, p. 93 to p. 95, line 15.

אמת יתכנשו: והכנוש הו הצמות · והצמות הך הו · עד יימר השמעיו · אן
אנון ניעשו: אחד אל אחד · בזבן אחד · ויצטמת אחד באחד במגדל אחד ·
זה רבר לית ישו: רנו המדע · מן פאתים סנים · לא ידעו מלך · ולא נבון
ישמע · רק יתון לא משו: מאור נגוד · בתר מאור הלוך · וכל מאור מנון ·
נפשו קשורה בנפשו: מן רחיק אל רחיק · עתידין עובדיון · הלכין במגדליון ·
כל מן הוא על ערשו: ולית יקרב זה לזה · ולא יגע זה בזה · כי המאור
הנדול · אלהים אלבשו: בנד הרמים · צלם לפוד מן אש · בשמים על
הארץ · הראך את אשו: ושם השנבים שבעית · והו מרכב בשמים הרביעית ·
ורקיע מן מים אפרשו: הלוך בשמים השביעית · הנחת[1] מן הרביעית ·
f. 30 במגדליו ומשמשו: | כהנה רבה לא ימוש · עמד יחן ויסע · עם רכבו ופרשו:
אמת יצטמתו תריון · מתקבלים במגדליון · יתקדם יסיד עליון · ולא יענה עד
שוא: גדול הכהנים · יסיד על גדול הכוכבים · סהדה קשיטה · בכל שלשים ·
יום פעם · כל תרח בראשו: ויחני בדתו · ויחני עדתו · ויקדם לידה אתקדמת ·
על פי מימר זאת עלת · חדש בחדשו: והך מה בשמים כוכבים · כן בארץ
כוכבים · ואן תדרש תעמי אהלין מלעל · ראה אל ישראל מלרע · והמעשים
אשר יעשו: לאהלין שתים עשר מגדל · ולאהלין שתים עשר שבט · לאהלין
כוכב נדול · ולאהלין כהן נדול · דיוצק שמן המשחה על ראשו: והך מה
זאת בתוך הנונות · זאת בתוך הארצות · זה כוכב הרביעי וראשו · וזה כוכב
f. 30b לדי ושמשו: | זה יכרת מגדלי שמיטיו · בששה ירחים · וישוב בכותה · באדניו
וקרשו: וזה יכרת מגדלי שבטיו · בששה ירחים · וישוב בבותה · מה טבו
ומה דבשו: אמת יצא כהנה מביתו · הך מה יצא חברה מן משריתו · יצק[2]
מקום וירד יימר · וחציצרתה יקשו: אתא כל מועד במפרשו · אתא כל מועד
בקדשו · אתא כל חדש בחדשו · ויאמר ישראל גשו · נא אלי ויגשו: אתי
בשלם מועדינן · אתי בשלם מועדינן · אתי בשלם רישי ירחינן · אקלמו
עלינן · בשמח ובששו: כליל מן מר אלהותה · אחד כליל בנביותה · ואחד
כליל כניותה[3] · כל אחד מן אתרו אתא · ובהר סיני אתכנשו: מתגלג מן
f. 31 אצטמת הכהן וחשנו · וישראל וכרנו[4] · ויקחו ויתנו · איש כופר נפשו: | עד
לא יהיה בהם נגף · ויסף עליכם ככם אלף אלף · ויתקדשו בקדשו: בקדוש
זה היום יקבלך · וישמע שיאלך · והארץ לפניך יכבשו: ונעזר למדכר זה
היום · דברכו אל רחום · ושם קדשו ירום · ולבישך קדשו: דאזדעק יתה
צמות · דבו תשמח בכל הארצות · ועשה יהוה פצות · לעמו על יד משה
אישו: יהיה בריך ומברך · עליך ועל סדרך · ואל רוחתה יעזרך · בשמח

[1] L 14 והנחת. [2] O 5 יסק. [3] Leg. בכהנותה.
[4] O 5 וכהנו.

f. 28 אלהי בר פרותה · דלא קרב לזנותה: | והא פתר חלמותה · וכמה אמר כן היה הדבר:
אלהי הנבי הנאמן · דעל קשטה אתימן: ועל כן ובדיל כן · דו דמע כל הבשר:
אלהי אהרן ואלעזר · והפוקיד איתמר: ומי למניפה עצר · ובריח שלום לו קטר:
באהלין יברך אתך · וישוב את שובתך: ויחדש שמחותך · ויבדכך ולך ישמר:
ומדרשך אמן יקבלה · וירפאך מכל חלה: ושביכון טבין מן אלה · אה מן אנה אסתדר:
אמן אהיה אשר אהיה:

هذه الكيمي من قول القطب الغوث الرباني سيدنا ابيشع[1]
المصنف رضي الله وغ"

f. 28b נרכן ונימר · ישתבח באריה דכן ברא · ואקים כלה בארשו: אקים כלה הך מה · עמית רבותו · ותן לכל אנש חכמה · ושם חכמתו בראשו: ויריחותו ביכלותו · אמת דנחתו · השמים והארץ ניעשו: ואקים הבניאן על בניאנון · כי אנון ארכוני · עלמה ושרשו: שם׳ השמים פרכת המסך · ושם׳ שמי השמים · כבלע לקדשו: ועל שחוקי מעונה · עצם השמים · אקים שם׳ משכן · וישימו לקדשו: ומלאכי יהוה · עמדים שם׳ · אנון הכהנים · שמשי מקדשו: ואנון חלקים חלקים · מיתבים מיתובים · מנון מה הו עמד · ישרת[2] צפרו ורמשו: בבית תשמישותן לא יסורו · ומפתח אהל מועד לא יצאו · תשמישותון תמיד · לא ימושו: ואנון עורי רמים ונכבדים · עלים וירדים · משלים ודרשו:

f. 29 ויגידו בחדשות דבר דבר · ועשו עובד עובד · אן יתגלי ואן ישר · הך מה אתחדשו: בביתו ויעמדו · על שער השמים · וימללו הנגישים דשם ישמשו: ואנון יבאו בקשיטות הדבר · בתשמישותן ליד משמש · אל מבית ולפניו יפרשו: ויצאו באגיבות דבר דבר · ומודע עובד עובד · ומותר משפט משפט · כד לפניו יעשו: כד עמית מן הממללים · ומשם ירד · ימצא תמחים · בשמים יעשו: והכוכבים ושערותן והמאורים ונאירותן · כל אחד מהם · ומהלכו ומחדשו: כל מגדל על דגנו · כוכב כוכב על גלוגו · ומה הו מפרשו: נור הכוכבים שגבים · ונלאו החשובים · אן יספרו אתם · רק מללו על שו: רין מן שורי נור השמים · דאתיתבו על ארכוני · קצות החשבנה · אשר ישמשו: ואולם שעתה · אני מזכיר · שתי מאוריה · ודרשו יתן · בעלי מדע זה

f. 29b החשבן · ועליון תפשו: | כי לית יקום לון · עובד אלא בם׳ · ועובדיון עליון ·

[1] L14 هكهن هجدول ابيشع بن فينحس.
[2] L14 ישמש.

דגלא קדשון · על יד רום כל עבדי : נביה רבה משה · דאתימן בעובדי :
תמחיה רברביה · ועל ידו ישראל פדי : מכור הברזל · ופקדון פקודי :
וידבר יהוה אל משה לאמר · כי תשא את ראש בני ישראל לפקדי : הם
ונתנו איש כופר נפשו · עד לא יהיה בהם צדי : מחצית השקל בשקל
הקדש · יתנו למעבד עובדי : עבדת אהל מועד · מאת האבות והילידי :
בשנה שני זבנים · על פי אלה מחדדי : תהיה חקה מברכה · על מן אנה
נועלי : וכל שנה ואתון בחסד · ותעבדו מה לאוי מן העובדי : ואנחנו
בתשמישותיכם · וכלנו נודי : ליהוה הגדול האמור · ואין מציל מידי :
אמן אהיה אשר אהיה :

f. 32b שביכון טבין מן אלה וגו"[1]

f. 33 ויתמר שבחו לא נדע בעלה ירחמו יהוה אמן :
שבחו ליהוה · התמיד ברוממו · ורוממו לו תמיד · אשר אין לו דמו :
דמו לא יהיה · והו עשה הבוראות דקמו : קמו מן חסר · כי ביכלותו
אתקוממו : אתקוממו בעת אמר · והזה בצפיתה :
*רבותה לה[2] :

ורוממו ליהוה · אלהינו האחד : ורוממו ליהוה · אשר אין דמו אחד :
ורוממו למן הוא · מתרברב על כל אחד : לא ילד ולא יולד · ולא אתילד
מן אחד : לא שני ולא חבר · ולא כלים[3] כאחד : מכן נימר יהוה ·
אלהינו יהוה אחד : התמיד דו התדיר · הרב בשלטנותה :
* רבותה לה[4] :

f. 33b ואמרו תשבחן · ורבואן למן דו : אחד בדד פרד · קדם תמיד לבדו :
הישר הצדיק · אשר אין עוד מלבדו : הא טובי הא טובי · מי יעמד נגדו :
וירוממו ויגדילו · וישירו על חסדו · טב לן נימר רבותה לה · בכל זבנותה :
רבותה לה :

יהוה הו האלהים הנאדרי בקדשו : י" הו ה" דברך יום שבתה וקדשו :
י" הו ה" דשלח משה אישו : י" הו ה" דשם שבתות ומועדים אתפרשו :
יהוה הו האלהים דאמר ונתנו איש כופר נפשו :

תלו ידיכון וקומו לרבה וקומו

לאלה אדון האדונים : לאלה דשלח משה דמע הנאמנים : לאלה דאמר
וזכרתי להם ברית ראשונים : לנצעיו כל קרביה וממן עד לעלם :

תלו ידיכון וקומו

[1] As above, p. 100 to p. 101, line 20. [2] L 8, 14 om. and so throughout.
[3] O 5 מינים. [4] L 8 لا الله الا هو سجادة.

ובששו: ותרום אמן ותתצלח · ויתקבל מנך כל תפלה · ושביכון טבין מן אלה · אה מן אנה אתכנשו[1]:

אמן אהיה אשר אהיה:

عليه ايضاً بيت مفرد من قول العالم العلامه التقة عبد الله ابن سلامه رحمه الله وغ"

f. 31b יתרבי שם מרן · אדון האדונים: | המלך הגדול · מלוך כל רביאנים: שליט לא יתחלף · תמיד בכל העדנים: עזיז בשלטנותו · עובדיו מתקנים: נזע מן אימתה · ונשוי שנים שנים: ונרכן קנומן ונשתעבד · ונודי לו בימים והשנים: דבחר בישראל · ושׂמ׳ עליונים: על כל אמי עלמה · וקרא שמ׳ בנים: ושלח להם משה · בחור הנאמנים: ואפרש לן שבתות ומועדים · קדשין רביאנים: מנון[2] זה שבתה דצמותה · דקדשיו מתמנים: דו מבסר במקדום חדש השביעי · ויום כפירות העונים: והסכות והשמיני · דבון אתחדׂ הששונים: יעברו עליכון · בשמח ושדכנים: ומאה שנה ואתון בחסד · אה זימונים: ויסגי מכם · ויטיב לוכון העקבנים: ויאזין אליכם · וירבי לוכון המניאנים: ויתלי מעליכם · כל לחץ ורגז ונגפנים: וישמרכם יהוה · האם על הבנים: ויקים לכם מימרו · בקדש כל אלפנים: וזכרתי להם · ברית ראישונים:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 32 عليه ايضاً بيت مفرد من قول المرحوم المغفو عنه عبد الله ابن بركه لحفتاوي يعمله الله بالرحمه امين

על דדי מה נתן לי עבודי · תמיד לו אודי:
בכל זבן ולא אכחד · בנפשי ובמאודי:
דכונן נזיותי ׳ברגע · וכל כלום למד:
עד אתן לכל כלום קשטו · במדע לא בזדי:
בזבן אתריח לממצא המצא · אמצא מאומים תחדי:
נבזים נבזים · וכלל עובדי:
בוראים בששת הימים · וכל שיח השדי:
רק ברא אדם בתר · ואנחו בנן על דדי:
מטר כל פקודיו · ולמטר השבתות והמועדי:

[1] O 5 אתתדר. [2] O 5 מן בלילן.

שבת הצמות הזה · מברך עליכם · אה קהלה קדישה: יקבל יהוה מכם ·
מיני[1] מדרשה: ויגיד שיאליכם · בעקבה וברישה: ותראו אה קהלה · מן
הרבבים נפוּשה: בעמל השלשה ויוסף · ומשה אישה: ובקדוש שמו
הגדול · יכולה קדישה:
אמן אהיה אשר אהיה:

f. 35 תנים יומה מאה שנה · מימרי לכהלכון: סיעתה המזדמנה: ישמר יהוה
חייכון: ומאה שנה תעשו זה שבתה דצמותה · ואתון בשמחיכון: וכן ישמר
חייכם כלכם · אתון ובניכון: בעמל השלשה והמלך · ומשה נביכון: ובעמל
אהרן ובניו · המשחים כהניכון: וחתמת מימרי · כן ירתי חייכון:

ויעבר יהוה על פניו ותמאה ודראן רב חילה וקמאה וכי בשם וקטף
הטבעת והו קטף ברית ושבת:

ויברך אלהים את יום השביעי וגו״

f. 37b יהוה אלה רחמן ורתאה סלח לעמך ישראל דפרקת׳ יהוה בריך אלהנו
ומשבח אלהים לית אלה אלא אחד לית אלה אלא אחד:

ויסקו מן חטבעת פי הדה الابيات من אתי בשלם وهي للامام
مرقه رضي וגו״

אתי בשלם יום צומה: וגו״[2]

תנים יומה צעומיה: תלו אפיכון למעונה ואמרו: כפר לעמך ישראל:
אשר פדית יהוה:

f. 38 וזה והיה לבני ישראל לזכרון ותמאה וקרנה טלוש ובאדה נשוי כהלן כלה
بيت وبيت וקדישה ובהלה דילך וקמאה ويتمر شيره من قول سيدنا
هكهن هجدول العزر ابن فينحس اخو سيدنا ابيشع المصنف رضي וגו״

אלהי האלהים · הגדול רב שמו: אל עליון שמו · מה רבו ועצמו: רחום
ברד נהה · לא תבנית ולא דמו: לא הך ולא כמה · ולא יתודע מקומו:
לא פאת ולא גבול · ולא ימצא כמו: יהוה הו האחד · ואין שם כשמו:

f. 38b בעין הלב נצפי · את רבות עשותך: כי הו הסהד · על תמים חכמתך:
והן אתה בלא שני · בכל עובד בריאתך: ולא עמך מי ימנע · מה
גלת רבותך: יהוה אתה הו הממן · הפרד ביחדאותך: ולא חבר ולא
משנה · לך באלהותך: דעברה הכל והחלה · בצפית נאותך:
גדול יהוה אלהינו · אשר לכל עשה׳: בעשרה אמירות · בימים הששה:
פלגם׳ בגדלו · שלשה שלשה: האחד והשני · ודבו גלא היבשה: באורה

[1] L 14 ins. כל.

[2] א to ו, א, as above, p. 62.

נברז בשם יהוה · ישר הישרים: ונתפלל אליו · בזכאים הטהורים: משם
f. 34 אברהם אשר · נחת אל מצרים: | ומשם דדרש עלתה · על אחד ההרים:
ומשם מי אקים · הנדרים והמעשרים: ומשם אשר נתן · לכל דרוש
שבירים: ומשם משה בן עמרם · דמע הספרים: ישמע קלין דצבעתכון ·
וירבי לוכון כל איקרים:

*בצדקתו אלה רחמן ורתאה[1]:

אלהי אהרן כהנה · דשרת במשכנה · משכן יהוה אלהים · רתאה ורחמנה:
יברך בחייכם · סיעתה המזדמנה: ויתן יהוה לכם · טובות מתנה: ויסלח
יהוה לכם · כל חטא ועונה: בעמל השלשה ויוסף · ומשה מהימנה: ובקדוש
שמו הגדול · יכולה דיאנה:

* אמן אהיה אשר אהיה[1]:

אלהי אלעזר · נשיא נשיאי הלוים: יאריך ביומיכם · מן דאכה נציבים[2]:
ויתן יהוה לכם · כל חסדים וטובים: וישיבכם אל מה הויתם · כמספר
הכוכבים: ויפדי אתכם · מידי הדבבים: בעמל השלשה ויוסף · ומי קבל קדש
המכתבים: ובקדוש שמו הגדול · קרוב הקרובים:
אמן אהיה אשר אהיה:

אלהי איתמר · הפוקיד על הבלים: שרת משכן יהוה · גדול הגדולים ·
יברך אמן בחייכם · אה חסידי השאלים: ויקבל יהוה מכם · מיני
f. 34b הפללים: | ויצדק עליכון בצדקתו · ותהיו מתקבלים: בזה שבת הצמות · דבו
תהיו מתפללים: ובקדוש שמו הגדול · גדול הגדולים:
אמן אהיה אשר אהיה:

אלהי פינחס · דקנא לאל קנא: וקטל בקנאתו · מי אתגלו בזנה: ולקח
כהנה לו · ולזרעו ברביאנה: וחמשים חלק לו · מישראל בטוב מתנה: יתן
יהוה לכם · כל טוב וכל חנה: וירחק מכם · כל דבב וכל סנה: בעמל
השלשה ויוסף · ומשה מהימנה: ובקדוש שמו הגדול · יכולה דיאנה:
אמן אהיה אשר אהיה:

אלהי יהושע וכלב · והשביעים הזקנים: ישיב ביומיכם · יומי הרצונים:
ויפדי אתכם · מידי הדבבים והסנים: וישמר חייכם · האבות והבנים: ויפתח
אוצריכם[3] · בנו כל עדנים: בעמל השלשה ויוסף · ומשה דמע הנאמנים:
ובקדוש שמו הגדול · נתון המתנים:
אמן אהיה אשר אהיה:

[1] L 8, 14 om. and so on. [2] O 5 צמידים. [3] O 5 אוצרו פניכם.

שבעה · גלים פניכם: הראש פרקן · ופדיון לאבותיכם: והאחרון עצרת · תהיה לכם: בהם תתחנו · ותתקבל צלותיכם: במי דאמר · ונושעתם מאיביכם: וביום שמחותכם ובמועדיכם · ובראשי חדשיכם:

אמרנו ותמה ונאמר ותמה

לפני יהוה אלהינו · כפינו היום נפרש: כי זה היום קדש · למועדים ארש: f. 40
כי בו שמח וכופר · ובסור בראש חדש: השביעי אשר בארבע · עקובאן אתפרש: כי בעשרה ממו · סליחן לכל נפש: ובו ארבע נהרים · על האקרים תנגש: והאקר בכל בשר · רוח ומים ועפר ואש: וארבע זבנים אתחלפים · תלך ותתחדש: והם׳ קור וחם קץ וחרף · לא ישבתו צפר ורמש: ויזרח לנו זה ארבעה · קדש לא מוקש: והיא שבתון זכרון · תרועה מקרא קדש:

מה רם חדש השביעי · עקובתו כבדים: וכבודו בזבנים · דבו נועדים: אזמן יהוה לעמו · בו ארבע מועדים: ראשו שבתון מן מיני חעובדים: ותרועה מקרא קדש · בכל הידים: וזכרון לנסות · בקדש הילידים: דדרשו יהוה עלה · על קדש המסגדים:

נודע כי בעשור לחדש השביעי · השם לישראל וזרעו: פרקן מן עונו · ואשמו ופשעו: ובחמשה עשר מנה · אתקבל מה קראו: אב המון הגוים · פני יהוה על מזבחו: יהוה יראה אשר יאמר היום · בהר יהוה יראו: יום ברכה גדלה · עליו הקהל ישמעו: בשם יהוה הגדול · דלית אלה אלא הו:

סגולה ישראל · טוב לן יתבוננו: ביום השביעי · חנה דבו יזדמנו: | ישראל f. 40b
כלם · בבית יהוה ומכונו: האנשים והנשים · ונערו וזקינו: לחתמת מקרא · את קדש אלפנו: ויבא המלך ובידו · נשא ממשכנו: לפני מזבח יהוה · המן ברביאנו:

עלי מספר שבעת הימים · אשר לא ימושו: ילך וייתי היום · ומחר ואשמו: כי יום השביעי קדש · טוב מי יתקדשו: ושביעי המועדים שמיני · לבדו אפרשו: כלול שנים ועשרים · על אותות ספר קדשו: דבון קוממית עלמה · מאחרו ועד ראשו: וטובי עמה אשר · לזה היום ירשו: תעצר המגפה מן ישראל · מן ביתו ונפשו: וביום השמיני עצרת · דאמר על יד אישו: תהיה לכם · כל מלאכת עבדה לא תעשו:

פתרון זכרון המועדים · אזכר פניכם: זכרונות חסידות · להבדיל אתכם: מלבין כל הגוים · ולהורות אתכם: בכל התורה אשר · יורו אתכם

רבה · זאת הימים משח: וברביעי כוכבים · ומאורות חדשה: לאותות
ולמועדים ולימים · ושנים אפרשה: לדעת התעים · דבשנה מתקדשה:

דרכי המועדים . מתבנים על יסודים: שני חמאורות · דברקיע נועדים:
חשבן צדיק ישר · לו ארבע עמודים: מגדלים ודרגים · זה לזה נצמדים:
מהם יתודעו · ימי המועדים: דאפרשם׳ יהוה · נכבר הנכבדים:

הנפש תנפש · בשם המצוה: אשר היא בתורה · הקדושה כתובה: תורת
משה האיש · בעל יום חוריבה: דהלך על האש · וגחלים להבה: דהוריד
על ידו אלה לוח ולוח: | נביא צדיק נאמן · כל תורתו טובה: שלחו f. 39
יהוה · באותות[1] מתרברבה:

וכן צוהו אלה · במצוה קדושה: בעבור ישראל · העם הנושע: במדבר סיני ·
דברו בכי תשא: את ראש בני ישראל · תתן כופר נפשה: ממחצית
השקל · העשיר והדל במדרשה: לא ירבה ולא ימעיט · וטוב למי עשה:
כמו כתב לנו · בתורה הקדושה:

זאת הכסף · לעבדת האהל תתנו: וכסף פקדי העדה · הוקם חשבנו: מאת
ככר למאת · האדנים דאתכבנו: ארבעים וארבעים · וששה עשר
בחשבנו: וארבע עליו עמודי · הפרכת הנתנו: ואלף ושבע מאות ·
ותמימות מונו: וזים לעמודי · מקדש יהוה ומשכנו:

חזקה הזאת ההיא · נעשנה ונשמרה: במועדה תמיד · על משפט התורה:
הקדושה והמצוה · אשר משה ביארה: דרך חשבנה · דעתק יתה בן תרח:
מן נח הצדיק · דדרכיו יתרה: מן אדם דאתיצר · מן עפר ארע: מן
המלאכים הקדושים · מן בעל הגבורה:

טבין המועדים · דבשנה מסתדרים: חם וקיץ וחרף · הם מתקשרים:
הראש והשביעי · בזה וזה דרורים: חקה לזה וזה · בחשבן שני המאורים: f. 39b
הגדול והקטן · *דבמהלכון השרים[2]: הגדול הלכותו · מן צהרים אל צהרים:
והקטן לאחרית · ולצמות מעזרים:

יום צמות הירח והשמש · בו לנו חקות: מתעתקים מקדם · על יומי
האבות: אל יומינו היום · במתן מסבות: ויקחו ויתנו · את כופר
הנפשות: ולא יהיה בהם נגף · בזכרון המטות: כי הוא פתח ליומי ·
חמועדים והשמחות: בו יצטמת החשבן · בכל המקומות: ריש ירח
והמועד · מן יומים ועשות: זה העדן שבת · מאוריו מופעות: יקראו
בית ישראל · את שמו הצמות:

כל יומי המועדים · וכן מספרם: אשר אתקראו · מקראי קדש הם: מספרם

[1] L 14 בתורה. [2] O 5 דבמלאכון ישרים.

*ויקאל בעד דלך דרן הא איקר רב: ומרקה אתהו יהוה פעל כל עלמה: ואחד הו יהוה הנכבר[1]:

*ויקאל ישתבח מן קול סידנא מכהן מגדול הרב אדונן ابيشع רסון יהוה עליו וסליחתו אמין[2]

מרה דאלהותה וגו"[3]

רב אלה וקמאה

וכי בשם ויקטפו עשרת הדברים *והו הדא f. 42a

יתגלג קראה דקרא וגו"[4]

ובעדהם יתרבי כלהא סח ובעדה קטף הזכאים והו הדא ויברך אלהים את יום השביעי וגו"

ובעד דלך יבדו הקטף מן אלה הדברים עלי הדא הוסע f. 43

באו ורשו את הארץ וגו"

ויתמר יתהלל וקמאה וסט ויתמר מן אתהו דבריך עלמת הנסף התאני f. 46b

ויתמר דכור מן מימר עבד יהוה בן שלמה ירחמו יהוה אמן אמן:

שבתות הצמותים · רחם ושדכנים: כי ישראל בהם · ברב הששונים: ולמה אתקרי צמות · אניבו אה נבונים: זה יתודע בתורה · קדש כל אלפנים: שבת צמות הפסח · דבו אצטמתו שנים: אחים בטור אלהים · לעשות הסימנים: | וזה שבת צמות הסכות · אשר בו היו מזדמנים: שלשה בהר f. 47a ההר · צדיקים נאמנים: מובא זה השבת · בזהו ופרקנים: עקב כהנה אלעזר · דגלגיו לעלם מתמנים: מכן בו השמח גדול · לאבות והבנים: לדורות עלמה · לנו כל השנים: בחדש השביעי · יעשו אתו אמנים: וישמחו במובאו · מה בו מזדמנים: וזה שבתה מה טבו · גלגיו יתרנים: מבסר במקדום חדש השביעי · דלו ארבע עקובאן רביאנים: והשמיני עצרת · דבו הקרבנים: המוסף עשרה · ועלת התמיד שנים: יהונו כהלון מברכין עליכון · מן נערים וזקינים: מכם וכל נשים · בכל המכונים: שבת מברך עליכון · אה עמה ותנים: יומה מאה שנה · בחסד אה זימונים: ויתלי יהוה מנובון · כל רנז וננפנים: | ויכפר לכם כל חטא · וכל אשמים ועונים: וכן f. 47b ישמר חייכם כלכם · מן אנה מזדמנים: ומאה שנה תעשו אתו · בשמח ושדכנים: אמרו אהיה אשר אהיה · אה יהוה המתנים: הסיר מעלינו · ממשלת הסנים: אהיה אשר אהיה · דמעשיו רביאנים: הציל אתנו · מידי

[1] L 14 om. [2] L 8 om. [3] As above, p. 108. [4] L 8 om.

כהניכם: בהפסח ושלש רגלים · ביום מקדשכם: והמצות והסכות ·
בכל מושבתיכם: והמתעשה בהם · תחת קרבניכם: ויצטמת חדותה ·
וביום שמחותיכם: אלה תעשו ליהוה · במועדיכם:

צהנו יהוה אלהינו · בחסיד מצוֹתה: חקים ומשפטים ותורות · ומועדיכם
f. 41 קדישותה: | מתבנים בשבעת · על בנין קשיטותה: כי הו מאום חדש ·
יומה ולילותה: וימלאו שבעת · ושבעת ימי גנתה: ושבעת המועדים ·
ושבעת שבתותה: ושבעה חדשים · ושבעה שבעותה: וזה היום שבת
גדול · דאתקרי בו צמותה: בו יצטמתו זימונים · בגלל פקידותה: ונתנו
איש כופר נפשו · ותעצר מגיפותה: נודי לו תמיד · על זאת מתנותה:

קהלך ישראל היום · ידרשו ישועתך: הן תשקף ממעונך · ותזכר בריתך:
עם הזכאים אשר · ארצו לאלהותך: והלכו אחריך · ושמרו תורותך:
רחם זרעם · ושים להם בריתך: בעמל עבדך הצדיק · ונאמנך ובן
ביתך: וטובך אה ישראל · הן תטיב שובתך: מנה יקום היום · החל
תת פחדך ויראתך: ברוך אתה בבאך וברוך אתה בציאתך:

רצון ורחמים · וברכה זה היום: לשמורי תורת משה · הנבי העצום: דצעם
על הר סיני · מצלי וקעום: בין ידי אלה · המלך הרחום: עד אנדה
לנו תורה · מתגלי בה כל כלום: מאומות יריאנו · כל נבון וכל הכום:
וכל חכמה וכל דעה · לשמורה תקום: וישא יהוה פניו אליך · וישם
לך שלום[1]:

f. 41b שבתה דצמותה · בו ישראל יזכר: ונשא הפקדים · ונתנו איש כופר:
נפשו ליהוה · זה יתנו כל העבר: על הפקדים · וכן פקיד ביד איתמר:
וככן פקדי העדה · מאתם[2] מאת ככר: ואלף ושבע מאות · לפדיון
עמו במדבר: זכרון ואזכרה · את בריתי לכן אמר: לבני ישראל ·
ויהי באשמרת הבקר: וישקף יהוה בעמוד אש · וענן ויאסר: את
הדבבים · וישראל קרא אז ישר: משה את השירה · ליהוה דאמר:
אנכי יהוה · אלהיך אשר: זכרתי את בריתי · והארץ אזכר: אלה
החקים והמשפטים · וחתמת המימר: את אשר עשה · זכר תזכר:

תנים יומה אה עמה · הא שמורי הדרך: דרך יהוה אלהים · ואתקומם
במהלך: דרכי התורה · ולא תהיה דמך: ושמר מה צוך · וצא מן יומי
החשך: עד בטובו יחנך · ויומי חייך יורך: בשלשה ובן פרת · דאתקרי
שמו מלך: ומי נטה ידו על הש[מ]ים · ויהי חשך: והשם דקרא אנכי ·
יהוה אלהיך:

אין כיהוה אלהינו:

[1] L 8 adds امين يا ازلي يا ابدي. [2] L 8 מאתים.

לא יזערים[1] · במעזרים : מחצית השקל קדשתי : עד יתגדף · כל הנגף · וכן הקצף · ויסתכך · וימכך · בלא רכך : הענן מטלתי : כן יטלל · ויחמל · ויזחל · מן עלוך · כל דבביך · איביך : ויסבל כל רגזתי : ומאה שנה · בכשרנה · ממנה · תעבד · כל מועד · בזבד : וזהי ואשמחתי : ולית אורכה · דן מימרה · אלא אותירה · עד ימתק · וילבק · הלב בו ויחזק : במימרה דיסדתי : והב על סדרי · דאנה סדורי · יפשטו עדרי · בזה המימר · כי לשני מתקצר · בכל מימר : כי פינחס אני ומפינחס נופתי : [2]עליו הרצון · מן יהוה ארון · ובראותו יקבצון · על המקום · דלו מקום · וישים לך שלום : לישראל סדר עדתי : לו יעזר · בזה הדר · באהרן ואלעזר · והפוקיד איתמר · ומי למגיפה עצר · ודמע כל הבשר : דאמר לו וזכרתי : יברכך · ויפרך · וירבך · ויצילך · מן דבבך · וירוח לך : מן צררתי[2] :] תנים יומה · בשדכמה · וכן שלמה · | תעשו · בששו · ורגשו : מועדיה בחדבתי : f. 50

מפוק : מרן יקבל צלואתכון · אה עם סגולה וקדש : ויעני בעואתכון · ומכל ארצם לוכון ינפש : וישמע קלין דצבעתכון · וידיק עליכון ממעון הקדש : ולא ינזף יתכון · והרצון לוכון יחדש : ולא יטרף יתכון · וירוח לכם מכל חבש : ומאה שנה תסבו מסבותיכון · ואתון בשמח וברגש : כמה אמר בכתבכון · מחצית השקל בשקל הקדש :

جوابه يتهلل الهيم وتمامه

لعلم تستنذ ولعلم تشتبح وتمامه وتتحسل الصلوت بتوب :

الله لا يقطع ليشرال عاده اميين

f. 50b وهذا قطف الحلقه بشبت التوكير بصلوت صهرين[3] وهو كما ياتي

ויברך אלהים את יום השביעי וגו״

יהוה אלה רחמן ורתאה : سلح لعمك ישראל דפרקת وتمامه

[4]ויסקו מן הטבעת פי קדישה ואה רבה وتمامه וילבו קבלו וכי בשם ושמע ישראל وبقية الصلاه كالعاده والسجودات שלשה

الاولى כי תשא את ראש בני ישראל وتمامه

ופניתי אליכם وتمامه וזכרתי להם وتمامه

יברכך وتمامه

ויחתמו הצלות כמו אתקדם בשבתות لا غير בשם יהוה יכולה ישתבח וגו״[4]

[1] L 14 יעזרים, O 5 יצורה. [2] L 8, 14 om. O 5 ins. heading هذه التلات
[3] O 5 ins. بصوت من قطع אברהם בן ישמעל בן יוסף המפרכי رحمه וגו״
[4] O 5 ins. בטבעת بعد الشجو

הזידנים: אהיה אשר אהיה · השקף מן קדש כל מעונים: בעמל עבדך משה · דמע הנאמנים: חתמו צלותיכון · אה מן אנה חנים: ואמרו כהלכון פם[1] אחד · וזכרתי להם ברית ראישונים:

הסגודות ששה:

الاولة والثانية وזכרתי להם ברית הראישונים . . . אני יהוה: يكرر مرتين

f. 48 الثالثة אלה החקים והמשפטים . . . ביד משה:

الرابعة יברכך יהוה וישמרך . . . וישם לך שלום:

الخامسة אדני יהוה אן ראית ברב גדול חסדך מרי בעמל הנבי הנאמן משה עבדך ובכהנת שמשי משכן קדשך אהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס ובזכרון הצדיקים אברהם ויצחק ויעקב בעמלם סלח נא לעון העם הזה . . . את כל הארץ:

f. 48b السادسة אדני יהוה אן ראית ברב גדל חסדך זכור לנו תפלות אדונן משה נביך אשר אמר פני גדלך אל תשחית עמך . . . ואל חטאתו אמן אמן אהיה אשר אהיה מרי תתרחם ואתנחם הך די אמנותך אה אדני יהוה:

ויתמר יהוה אל רחום וחנון נקבל[2] ויתמר מרן מן מימר אדונן הכהן חגדול פינחס רצון יהוה וסליחתו עליו אמן אמן:

אתפני · בפני · אל קדש מכוני · ואשתבי · וארבי · ואפרש כפי: לאל

f. 49 העני אתי ביום צרתי: דצערני · מן חסרני · ומלל לשני · | על כן אודי · במאודי · לדהוה עמדי: בדרך אשר הלכתי: ושם לי מדע · במדע · עד ארע · יחדאותו · ותמידותו · ופרידותו: ואנה האזינה לאמיתי: כי אני דרוש · פניך פרוש · בעקב ובראש · מימרים · הדירים · סדירים: ברן מימר דאמרתי: קמי · סדר עמי · דעמד עמי · לאל משבח · בצלו באצבע · לארכה ולרחבה: על כן בכבודות צללתי: ולאלי · עלי · בלבבי · אזכר · במדבר · בכל כבר: ואסיר אפן מרכבתי: בכבדות · ותהללות · ורוממות · מועדיה · רבריבה · ריאמיה: דאגלת מן נסתרתי: על יד משה · המושיע · דמן מין חמשי · דעל ידו · הורדו · ואתעבדו: דבקשט אלפנה מביארתי: מן תרחם · ומפתרם · ומניאנם · בזהות · ואשמחות · זה שבת הצמות: דיתמר בו

f. 49b וזכרתי: | וכי תשא · במשא · בנשא · ישראל · עם האל · בלא אליל: לפקד פקדתי: עד יתנו · בחסד וחנו · כל כרנו · העבדים · על הפקדים · בלא מדים: לכפר כל אשמתי: כל תרומה · מתריאמה · עצומה · לקדש · כל קדש · מחפריש: לשמר משמרתי: עשרים גרה · במגירה · העתירה · וזעורים ·

[1] O 5 פעם. [2] L 14 ויברך הכהן.

HENRY FROWDE, M.A.
PUBLISHER TO THE UNIVERSITY OF OXFORD
LONDON, EDINBURGH, NEW YORK
TORONTO AND MELBOURNE

ويقال يشتبح علي السبت الدي قبل حدش השביעי من قول المرحوم
الشيخ اسماعيل ابن بدر الرميحي رحمة الله عليه امين

f. 53 טובך תקריב בו קרבן תשבחן בלב נמיל · לאלהים אל אמונה: חילה
דשם עדתו ישראל · על כל העמים עליונה: ואסגלון במשמר קדוש זה
היום הגדיל · דו בעלמה כדמות הגנה: טובי מי יהיה בו עקד סגד פני
הרגריזים בית אל · הר הנחלה והשכינה: דארשים מיהוה אן יוליכון בטב
שביל · עד יקדמו על אהלין מועדיה בעדנה: ועל יומה רבה יום צומה
דעל כל הימים לו אבדיל · אשר הו יום אחד בשנה: אה טובי תהבה
דעתיד לנפשו צפין מציל · מכל החטאות וסדר העונה: וטובי מי יבז
השובה בזה הזבן ובכל יומם וליל · ופני מרן בלבו ונפשו יתחננה: בנביא
הנאמן הסגיל · אשר נורו[1] דנע:

מפוק: ועל חתמת מטר רחמיו עליך יוריד: ויקבל צלותך ובעותך מראשה
ועד עקבה: וכל אויב ושנא מפניך ישמיד: ויתן לך הארץ הטובה הזאת
ומה לנה: הארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד: עיני יהוה אלהיך
בה: מראשית השנה ועד אחרית השנה:

רב אלה وتمامه

ברוך יהוה ונאד دلك מליפוט علي ليله حدة מפוק السبت الدي قبل
حدش השביעי للامام ننه בן מרקה رضي الله ונו״

f. 53b שלחו בשלם · אה עדת עבראי: מן צלות אול שלם · היא צלות קמאי:
מימרה על הלב · כמטר לקחי: אוצר מלי חכמה · טובי מי לו בעי: יקבל
אלה מני בדילך · מדרשי ופנעי: יתעבר עליך מועדיך · ואתה בחדי ווהי:
אגיב למימר ואמר · אדכר לקמאי:

جواب ולא תנשי עקבאי وتمامه

[1] O 5 נור בניו.

THE
SAMARITAN LITURGY

EDITED BY

A. E. COWLEY

IN TWO VOLUMES

VOL. I

OXFORD
AT THE CLARENDON PRESS
1909

37743

מכם וביתו: יהונו מברכין עליכון · ועל סדר קהליכון · וישובו שנים סגים ביומיכון · אה מן אנה אצטמתו:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 71 [1]عليه ايضاً بيت مفرد من قول المرحوم العم الشيخ مرجان الدنفي رصون وغو"

חדש השביעי הזה · מה טבו מן חדש: חדש טבן חסיד · מאוריו כשמש: על ישראל יופעו · והו לשנת השמטה ארש: מה טבו מן ריש ירחה · דעל עורנה אנגש: ובארבע עקובאן רברבאן · מרן לו אפרש: כארבע אקרי הבריה · רוח ומים ועפר ואש: ראשו שבתון זכרון · תרועה מקרא קדש: ושם בעשירי ממו · סליחות לכל נפש: אתקרי שמו צומה · קדשיו אתפרש: בו תרח גן עדן פתיח · למן לעונותו יגרש: ויעזב חטאתו · ולשובה יחדש: יקדמו יהוה עליכון בטוב · ועקתיכון ינפש: והמועדים דבתרו · יעברו עליכון ברגש: וינלי לכם משבנו · על ההר הקדש: ומפניכון כל שנא · הארץ יכבש: וישימו מועד מברך עליכון · מי אנה אתכנש: בעמל השלשה ויוסף · ומי לערפלה נגש: ובקדוש שמו הגדול · הנאדרי בקדש:

אמן אהיה אשר אהיה:

[1]عليه ايضاً بيت مفرد من قول المرحوم العم الشيخ سعد الدين ابن كشار رحمه وغو"

f. 71b זה המועד הטבן · מברך על קהלינו: | המזדמנים אנה · ובכל אתרינו: תתחנו אתון בו · ומאה שנה תעשו: ותקדמו על יום הכפור · בשלם ואימנו: ותטהרו מכל טמא · ותתנקו מכל עונו: והמועדים דבתרו · בהם תתחנו: הסכות והשמיני · כליל מועדינו: ישובו ביומיכון · שנים רבים בשדכנו: ויפתח תרחו לוכון · וישקף עליכון ממעונו: ויבד כל דבביכון · וירחק מנוכון כל גנו: וישמר יהוה חייכון · כל אב דמכם ובנו: וירחם מאתיכון · הסגודים אל קדש טברינו: ונחתם זה המימר · ונימר בשפתינו: ברוך אתה בחסדך · ברחמיך עני שיאלינו: ברוך שמך בפיאנו · ובפי כל קהלינו: ובספרך הגדול נלמד · כל ימי חיינו:

جواب יתברך אלה ולית כוֹתה רבותה לה · בכל הימים רבותה לה · סני מכן רבותה לה · ישר ותנים יומה · וברוך אלהינו · ישר ותנים יומה · וברוך שמו לעולם:

[1] O 5 om. this piece.